

مرکز تحقیقات اسلامی

اصفهان

گامی

عمران
علیه السلام

www. **Ghaemiyeh** .com
www. **Ghaemiyeh** .org
www. **Ghaemiyeh** .net
www. **Ghaemiyeh** .ir

مصنفات شیعہ

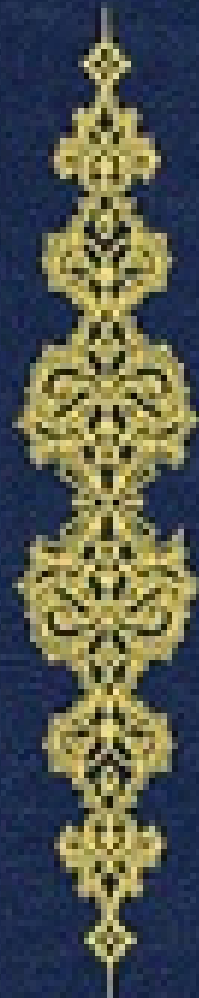
زیر نگیں

الذی یحی الموتی و ینزل المیزان

تألیف شیخ آقا بزرگ نسیری

جلد اول

پانچام نمبر سن گرت

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

مصنفات شيعه: ترجمه و تلخيص الذريعه الي تصانيف الشيعه

نويسنده:

محمد محسن آقابزرگ طهراني

ناشر چاپي:

بنیاد پژوهشهای اسلامی آستان قدس رضوی

ناشر دیجیتالی:

مرکز تحقیقات رایانه‌ای قائمیه اصفهان

فهرست

۵	فهرست
۲۳۵	مصنّفات شیعه: ترجمه و تلخیص الذریعه الی تصانیف الشیعه جلد ۱
۲۳۵	مشخصات کتاب
۲۳۵	مقدمه
۲۳۵	اشاره
۲۳۸	شخصیت و ویژگیهای اخلاقی
۲۳۹	تاریخ و ادب شیعه از دیدگاه علامه تهرانی
۲۴۰	آثار و تألیفات
۲۴۳	سخنی در مورد «الذریعه الی تصانیف الشیعه»
۲۴۷	یادآوری برخی از اشارات
۲۴۹	حرف «الف»
۲۵۰	آب حیات
۲۵۱	آب زلال
۲۵۱	آب زلال
۲۵۱	آب زندگانی
۲۵۱	آب و دانه
۲۵۱	آتشپاره
۲۵۱	آتشپاره های شوق
۲۵۱	آتشکده اَدر
۲۵۱	آتشکده پروین
۲۵۱	آتشکده تبریزی-آتشکده نیر
۲۵۲	آتشکده وحدت
۲۵۲	آتشکده فی مصائب المعصومین علیهم السلام
۲۵۲	آتشکده یزدان

- ٢٥٢ آثار آذربايجان
- ٢٥٢ آثار الابرار و انوار الاخبار
- ٢٥٣ آثار الاحزان-رياض البكاء
- ٢٥٣ آثار احمدى
- ٢٥٣ آثار الاخبار
- ٢٥٣ آثار الامام الفاضل المعصوم
- ٢٥٣ آثار الانوار و عجائب الآثار
- ٢٥٣ آثار ايران
- ٢٥٣ الآثار الباقيه عن القرون الخاليه
- ٢٥٣ آثار البلاد و اخبار العباد
- ٢٥٣ آثار جعفرى
- ٢٥٣ الآثار الجعفرية
- ٢٥٤ آثار الحجه(تاريخ دائره المعارف حوزة علمية قم)
- ٢٥٤ آثار الحسان
- ٢٥٤ آثار حيدرى فى ترجمه تفسير العسكرى
- ٢٥٤ الآثار الدينيه
- ٢٥٥ آثار الرضويه
- ٢٥٥ آثار الشيعة الاماميه
- ٢٥٥ آثار عجم-شيرازنامه
- ٢٥٥ آثار علميه علويه
- ٢٥٥ آثار علوى
- ٢٥٥ الآثار المخطوطه
- ٢٥٥ الآثار المرويه فى فضائل العتره العلويه
- ٢٥٥ آثار معاصرين
- ٢٥٥ الآثار النبويه
- ٢٥٥ الآثار و الاحياء

- ٢٥٦ ----- آثار الوزراء
- ٢٥٦ ----- آخرت کی کہیتی
- ٢٥٦ ----- آخرین خانوادہ امپراتور روس
- ٢٥٦ ----- آخرین روز یک محکوم
- ٢٥٧ ----- آخرین یادگار نادر
- ٢٥٧ ----- الآداب، کتاب
- ٢٥٧ ----- الآداب، کتاب
- ٢٥٧ ----- الآداب، کتاب
- ٢٥٧ ----- الآداب، کتاب
- ٢٥٧ ----- الآداب، کتاب
- ٢٥٧ ----- الآداب، کتاب
- ٢٥٧ ----- الآداب، کتاب
- ٢٥٧ ----- الآداب، کتاب
- ٢٥٧ ----- الآداب و الامثال
- ٢٥٨ ----- الآداب و السنن و الاخلاق
- ٢٥٨ ----- الآداب و المروآت
- ٢٥٨ ----- الآداب و مكارم الاخلاق
- ٢٥٨ ----- الآداب و المواعظ
- ٢٥٨ ----- آداب الاخوه-مرآت المروءه
- ٢٥٩ ----- آداب الاسلام و الايمان
- ٢٥٩ ----- آداب امير المؤمنين
- ٢٥٩ ----- آداب الايمان
- ٢٥٩ ----- آداب البحث
- ٢٥٩ ----- آداب البحث
- ٢٥٩ ----- آداب البحث
- ٢٥٩ ----- آداب البحث

٢٥٩	آداب البحث، رسالة
٢٥٩	آداب البحث و المناظره، رساله فى
٢٦٠	آداب البحث و المناظره
٢٦٠	آداب بندگى
٢٦٠	آداب تجهيز اموات
٢٦٠	آداب التخاطب
٢٦٠	آداب التعليم
٢٦١	آداب التعليم
٢٦١	آداب تلاوه القرآن
٢٦١	آداب الجمعات
٢٦٢	آداب الخواص
٢٦٣	آداب السلوك للزعيه و الملوك
٢٦٣	آداب السلوك
٢٦٤	آداب صلاه الليل (و حضور القلب فيها)
٢٦٤	آداب صلاه الليل
٢٦٤	آداب صلاه اللّيل
٢٦٤	آداب صلاه اللّيل
٢٦٥	آداب عتاسى
٢٦٥	آداب العبوديه
٢٦٥	آداب العرب و الفرس
٢٦٥	آداب العزله
٢٦٥	آداب العزله
٢٦٦	آداب المتعلمين
٢٦٦	آداب المتقين
٢٦٦	آداب المجالس
٢٦٦	آداب مجامعت

٢٦٦	آداب المریدین
٢٦٦	آداب المشق
٢٦٦	آداب المطالعه و البحث
٢٦٦	آداب المعاشره
٢٦٦	آداب المعاشره
٢٦٦	آداب المقال
٢٦٧	آداب الملوك
٢٦٧	آداب المناظره
٢٦٧	آداب المناظره
٢٦٧	آداب المناظره
٢٦٨	آداب المناظره
٢٦٨	آداب المناظره
٢٦٨	آداب المناظره
٢٦٨	آداب المناظره
٢٦٨	آداب المناظره
٢٦٨	آداب المناظره
٢٦٨	آداب المناظره
٢٦٨	آداب المناظره
٢٦٨	آداب ناصرى
٢٦٨	آداب النساء
٢٦٨	آداب النظر و التحقيق
٢٦٨	آداب النفس
٢٦٩	آداب النفس
٢٦٩	آداب التکاح
٢٦٩	آداب نماز يوميه
٢٦٩	آذر و سمندر
٢٦٩	آذرى يا زبان باستان آذربايجان
٢٧٠	آراء اهل المدينه الفاضله
٢٧٠	الآراء الحديثه

- ٢٧٠ الآراء و الديانات
- ٢٧٠ الآراء و التّطرات
- ٢٧٠ آرایش نامه
- ٢٧٠ آرزوی بشر
- ٢٧٠ آزادی ستان
- ٢٧٠ آزادی شرق
- ٢٧٠ آزادی طالب اف
- ٢٧٠ آسمان
- ٢٧١ آسمان هشتم
- ٢٧١ آش و قلیه
- ٢٧١ آشیانه میکده
- ٢٧٢ آصف نامه
- ٢٧٢ آصفیه
- ٢٧٢ آصفیه
- ٢٧٢ آغاز و انجام
- ٢٧٣ آفتاب عالمتاب
- ٢٧٣ آفتاب نیمروز
- ٢٧٣ آفتاب هدایت
- ٢٧٣ آفتابی که غروب نمی کند
- ٢٧٣ الال، کتاب
- ٢٧٣ الال، کتاب
- ٢٧٣ آل محمد اخلاقی
- ٢٧٣ آل محمد تبلیغی
- ٢٧٣ الال و العذب الزلال
- ٢٧٣ آلاء الزحمان فی تفسیر القرآن
- ٢٧٤ آلات الاعراب

- ٢٧٤ آله الكتابه
- ٢٧٤ آمال العارفين
- ٢٧٤ آنيه الذهب و الفضة
- ٢٧٥ الأوديات
- ٢٧٥ أويزة گوش
- ٢٧٥ آه جگر خراش-فغان زهراء
- ٢٧٥ آيات الائمه
- ٢٧٥ آيات الاحكام-احكام القرآن
- ٢٧٥ آيات الاحكام
- ٢٧٥ آيات الاحكام
- ٢٧٥ آيات الاحكام
- ٢٧٥ آيات الاحكام
- ٢٧٦ آيات الاحكام
- ٢٧٦ آيات الاحكام
- ٢٧٦ آيات الاحكام
- ٢٧٦ آيات الاحكام الفقيهيه
- ٢٧٦ الآيات الباهرات فى معجزات النبى و الائمه الهداه(عليهم السلام)
- ٢٧٦ الآيات الباهره فى فضل العتره الطاهره
- ٢٧٦ الآيات الباهره فى فضل العتره الطاهره
- ٢٧٧ الآيات البيّنات
- ٢٧٧ آيات تكوينى
- ٢٧٧ آيات التوحيد
- ٢٧٧ آيات جلى
- ٢٧٧ آيات الحجّه
- ٢٧٧ آيات الحجّه و الزجعه
- ٢٧٧ آيات الصيام
- ٢٧٨ الآيات النزله

- ٢٧٨ الآيات النازله
- ٢٧٨ الآيات النازله فى فضائل العتره الطاهره
- ٢٧٨ آيات الوصول الى علم الاصول
- ٢٧٨ آيات الولايه
- ٢٧٨ آية تطهير
- ٢٧٨ آيه العشاق
- ٢٧٨ الآيه الكبرى فى احوال ليله الاسرى
- ٢٧٨ آيه كن فيكون
- ٢٧٨ آينده
- ٢٧٩ آيين اكبرى
- ٢٧٩ آيين جعفرى
- ٢٧٩ آيين خرد
- ٢٧٩ آيين راستى
- ٢٨٠ آيين رستگارى
- ٢٨٠ آيين نگارش تاريخ
- ٢٨٠ آيينه اسكندرى
- ٢٨٠ آيينه اسكندرى
- ٢٨٠ آيينه اسلام
- ٢٨٠ آيينه برزخ
- ٢٨٠ آيينه تجلى
- ٢٨٠ آيينه تصوف
- ٢٨٠ آيينه جهان
- ٢٨١ آيينه حكمت
- ٢٨١ آيينه دانشوران
- ٢٨١ آيينه دكن
- ٢٨١ آيينه دل

- ٢٨١ آيينة سكندرى -
- ٢٨١ آيينة سكندرى -
- ٢٨١ آيينة شاهى -
- ٢٨١ آيينة شاهى -
- ٢٨١ آيينة عباسى در نمايش حق شناسى امالى -
- ٢٨٢ آيينة عبرت در تحصيل سعادت -
- ٢٨٢ آيينة عبرت -
- ٢٨٢ آيينة عروض -
- ٢٨٣ آيينة عقل -
- ٢٨٣ آيينة غيب نما -
- ٢٨٣ آيينة محبوب -
- ٢٨٣ آيينة مذهب سنى -
- ٢٨٣ آيينة ميرزائيه -
- ٢٨٣ الأئمه و الأئمه -
- ٢٨٣ اباحه الاستماع لصوت الاجنبيه بشرط امن الفتنه -
- ٢٨٣ اباحه اكل الحلال المختلط بالحرام بالشبهه الغير المحصوره: -
- ٢٨٣ اباحه الجمع بين الفريضتين -
- ٢٨٤ اباحه المتعه -
- ٢٨٤ اباحه النظر الى الاجنبيه و سماع صوتها فى الجملة و عند -
- ٢٨٤ اباحه نكاح الهاشميه لغير الهاشمى -
- ٢٨٤ الابانه عن اختلاف الناس فى الامامه -
- ٢٨٤ الابانه عن اصول الديانه -
- ٢٨٤ الابانه عن حكم الزهانه -
- ٢٨٥ الابانه عن سبب مضاخره بعض الصحابه -
- ٢٨٥ الابانه عن غرض ارسطاطاليس فى كتاب ما بعد -
- ٢٨٥ الابانه عن كتب الخزانه -

- ٢٨٥ الابانه فى فقه الناصر
- ٢٨٥ الابانه عن مذهب اهل العدل بحجج من القرآن
- ٢٨٥ الابانه عن المماثله فى الاستدلال لا ثبات النبوه
- ٢٨٥ الابانه فى معرفه اسماء كتب الخزانه
- ٢٨٥ ابانه الصدور فى موقف ابن اذينه المأثور
- ٢٨٦ ابانه المختار فى ارث الزوجه من ثمن العقار
- ٢٨٦ الابانه المرضيه
- ٢٨٦ ابان حكم الغيبه
- ٢٨٦ الابتداء، كتاب
- ٢٨٧ ابتداء دعوه العبيدين و كشف عوارهم
- ٢٨٧ ابتداء الدعوه للعبيدين
- ٢٨٧ ابتداء فرض الصلاه
- ٢٨٧ ابتلاء الاخيار
- ٢٨٧ ابتلاء الاولياء
- ٢٨٧ ابتلاء عظيم
- ٢٨٧ ابتلاء المؤمن-كتاب المؤمن
- ٢٨٧ الابتلاء و الاختيار فى مصائب الائمه الاطهار(عليهم السلام)
- ٢٨٧ الابتهاج فى اثبات اللذه العقليه لله تعالى
- ٢٨٧ الابتهاج فى علم الحساب
- ٢٨٧ الابتهاج فى مناسك الحجج
- ٢٨٨ ايجاد التواريخ فى قواعد النظم التاريخ
- ٢٨٨ ايجاد الشيعه
- ٢٨٩ الابحاث المفيده فى تحصيل العقيده
- ٢٨٩ ابداء البداء(فى حقيقه القدر و القضاء)
- ٢٨٩ ابداء الحق
- ٢٨٩ الابداع

٢٨٩	الابداعيه
٢٨٩	الابدال
٢٨٩	ابدال الادويه
٢٩٠	ابدع البدايع
٢٩٠	ابدع ما نظم في الاخلاق و الحكم
٢٩٠	ابرار القضاء في وسع القضاء
٢٩٠	ابراهيم بيگ
٢٩١	ابصار العين في احوال انصار الحسين(عليه السلام)
٢٩١	ابصار المستبصرين
٢٩١	الابطال كتاب
٢٩١	ابطال احكام النجوم
٢٩١	ابطال احكام التجوم
٢٩١	ابطال الاختيار
٢٩١	ابطال الاختيار
٢٩١	ابطال الاستدلال لاهل الزيغ و الضلال
٢٩١	ابطال التناسخ او بطلان النسخ و المسخ
٢٩١	ابطال التناسخ
٢٩٢	ابطال التناسخ
٢٩٢	ابطال التناسخ(بثلاثه براهين)
٢٩٢	ابطال التناسخ
٢٩٢	ابطال التناسخ
٢٩٣	ابطال التناسخ
٢٩٣	ابطال الثلاثه
٢٩٣	ابطال الجبر و التفويض
٢٩٣	ابطال دليل الانسداد
٢٩٣	ابطال الركن الرابع

- ٢٩٣ ابطال الرّؤيه
- ٢٩٣ ابطال الرّمل
- ٢٩٣ ابطال الرّمان الموهوم (ورد استدلّال السيد
- ٢٩٣ ابطال الرّمان الموهوم
- ٢٩٤ ابطال عامل بحديث
- ٢٩٤ ابطال العدد
- ٢٩٥ ابطال الرّقياس
- ٢٩٥ ابطال الرّقياس
- ٢٩٥ ابطال الرّقياس
- ٢٩٥ ابطال الرّقياس
- ٢٩٥ ابطال ما نسب الى الاماميه
- ٢٩٥ ابطال مذهب داود بن على اصفهاني
- ٢٩٥ ابطال المساوات
- ٢٩٥ ابطال التّجوم
- ٢٩٦ الابل، كتاب
- ٢٩٦ ابليس و جنوده، كتاب
- ٢٩٦ ابن سينا
- ٢٩٦ ابن عفّان كي يادگار
- ٢٩٦ الابنّيه عن حقايق الادويه
- ٢٩٦ ابنيّة اسكندريه
- ٢٩٧ ابواب الجنان
- ٢٩٧ ابواب الجنان و بشائر الرّضوان
- ٢٩٧ ابواب الجنان
- ٢٩٧ ابواب الجنان
- ٢٩٧ ابواب الجنان
- ٢٩٧ ابواب الجنان

- ٢٩٧ ابواب الجنان المشتمل على رسائل ثمان -
- ٢٩٧ ابواب الجته -
- ٢٩٨ ابواب الحكم -
- ٢٩٨ ابواب الخير -
- ٢٩٨ ابواب الزوضات -
- ٢٩٩ ابواب الفرغ عند ضيق المخرج -
- ٢٩٩ ابواب الكنوز -
- ٢٩٩ ابواب المصائب -
- ٢٩٩ الابواب الممهده للمنابر المشيده -
- ٢٩٩ ابواب الهدايه -
- ٢٩٩ ابواب الهدى -
- ٢٩٩ ابواب الهدى و النجاح و منهاج التقى و الصلاح -
- ٢٩٩ ابوذر غفارى -
- ٢٩٩ ابوذر الغفارى -
- ٢٩٩ ابو طالب -
- ٣٠٠ ابو مسلم نامه -
- ٣٠٠ ابه الدرر -
- ٣٠٠ الابيات للتمثيل و المحاضرات -
- ٣٠٠ ابيات الاعراب -
- ٣٠١ الابيات الخمسينيه -
- ٣٠١ الابيات الفاخره فى فن المناظره -
- ٣٠١ الاتباع و ترك المرء فى القرآن، كتاب -
- ٣٠١ الاتباع و المزواجه -
- ٣٠١ اتحاد اسلام -
- ٣٠١ اتحاد العاقل و المعقول -
- ٣٠١ اتحاد معاويه بن شريح و ابن ميسره -

- ٣٠١ اتحاد الوجود و الماهيه
- ٣٠١ اتحاف الاكابر باسناد الدفاتر
- ٣٠٢ اتحاف ذوى الالباب بشوارد لبّ اللباب
- ٣٠٢ اتصاف الماهيه بالوجود
- ٣٠٢ اتصال سلسله آقا باقر بهبهانى به محمد باقر
- ٣٠٢ اتصالات الكواكب و قراناتها
- ٣٠٣ اتفاق ارسطو و افلاطون
- ٣٠٣ اتفاق صحاح الاثر فى امامه الائمه الاثنى عشر
- ٣٠٣ الاتفاق و الافتراق
- ٣٠٣ الاتقان
- ٣٠٣ اتقان الايمان
- ٣٠٣ اتقان المقال (فى احوال الزجال)
- ٣٠٣ اتمام الحجّه
- ٣٠٣ اتمام الحجّه (فى اثبات وجود القائم الحجّه)
- ٣٠٣ اتمام الحجّه
- ٣٠٤ اتمام التعمه
- ٣٠٤ الاتابه بالاجابه (فى الجواب عن مؤلف فضائل
- ٣٠٤ اثاره الاحزان (فى مصائب سيد شباب أهل
- ٣٠٤ اثبات اصل موضوع اقليدس
- ٣٠٥ اثبات الاله، رساله فى
- ٣٠٥ اثبات الامامه
- ٣٠٥ اثبات امامه الائمه
- ٣٠٥ اثبات امامه ائمه الاطهار فى ضوء العقل و الآيات
- ٣٠٥ اثبات امامه امير المؤمنين عليه السلام
- ٣٠٥ اثبات امامت عبد الله افطح ابن الامام الصادق
- ٣٠٥ اثبات امامه على بن الحسين عليه السلام

- ٣٠٩ اثبات الرجعه
- ٣٠٩ اثبات الرجعه
- ٣١٠ اثبات الرجعه
- ٣١٠ اثبات الرجعه
- ٣١١ اثبات الرجعه
- ٣١١ اثبات الرجعه
- ٣١١ اثبات الرجعه (و ظهور الحجّه)
- ٣١١ اثبات الرجعه
- ٣١١ اثبات ردّ الشمس لامير المؤمنين عليه السلام
- ٣١١ اثبات رؤيه الجنّ
- ٣١١ اثبات سياده الساده الذين فى كشمير
- ٣١١ اثبات سياده المنتسب بالام الى بنى هاشم
- ٣١١ اثبات شق القمر و جواب منكريه من التصارى
- ٣١١ اثبات الشقوق
- ٣١٢ اثبات الصانع القديم بالبرهان القاطع القويم
- ٣١٢ اثبات عالم المثال
- ٣١٢ اثبات عالم المثال
- ٣١٢ اثبات العزاء من طريق العامه
- ٣١٣ اثبات العصمه (للائمه الطاهرين عليهم السلام)
- ٣١٣ اثبات عصمه الائمه عليهم السلام
- ٣١٣ اثبات عصمه الائمه الطاهرين عليهم السلام
- ٣١٣ اثبات عصمه الائمه عليهم السلام
- ٣١٣ اثبات العقل
- ٣١٤ اثبات اللّوح المحفوظ
- ٣١٤ اثبات المتعه
- ٣١٤ اثبات المسح

٣١٥	اثبات التَّبَوُّه الخاصه
٣١٥	اثبات التَّبَوُّه الخاصه
٣١٥	اثبات النبوه الخاصه
٣١٥	اثبات التَّبَوُّه الخاصه
٣١٥	اثبات النبوه و الامامه
٣١٥	اثبات التَّبَوُّه و الامامه
٣١٦	اثبات الواجب
٣١٧	اثبات الواجب تعالى
٣١٧	اثبات الواجب تعالى
٣١٨	اثبات الواجب تعالى
٣١٨	اثبات الواجب تعالى-المشارك
٣١٨	اثبات الواجب
٣١٨	اثبات الواجب تعالى
٣١٨	اثبات وجود الجن
٣١٨	اثبات وجود صاحب الزمان عليه السلام
٣١٨	اثبات وجود القائم عليه السلام
٣١٨	اثبات الوصايا
٣١٨	اثبات الوصايه-العقد الثمين فى اثبات وصايه
٣١٩	اثبات الوصيه لامير المؤمنين عليه السلام
٣١٩	اثبات الوصيه لعلى بن ابى طالب عليه السلام
٣١٩	اثبات الوصيه لعلى عليه السلام
٣١٩	اثبات الوصيه
٣١٩	اثبات الوصيه و الزد على منكريها
٣١٩	اثبات الوصيه
٣٢٠	اثبات الهداه بالتصوص و المعجزات
٣٢٠	اثبات الهيولى

- ٣٢٠ الاثر الجديد(فى تاريخ على بن حسين الشهيد يوم -
- ٣٢٠ الاثر الحميد فى تاريخ زيد الشهيد -
- ٣٢٠ الاثر الخالد فى اشعار سيدى الوالد -
- ٣٢٠ اثره العتره -
- ٣٢٠ اثر هزار و يك سخنور -
- ٣٢٠ الاثمار -
- ٣٢٠ الاثمار الشهيه(فى المنشآت العربيه) -
- ٣٢١ اثنا عشرى تقويم -
- ٣٢١ اثنا عشريات -
- ٣٢١ الاثنا عشريات الخمس -
- ٣٢١ الاثنا عشريات فى المدايح -
- ٣٢١ الاثنا عشريات فى المرانى-العقود الاثنا -
- ٣٢٢ الاثنا عشره -
- ٣٢٢ الاثنا عشره -
- ٣٢٢ الاثنا عشره -
- ٣٢٣ الاثنا عشره(فى الصلاه) -
- ٣٢٣ الاثنا عشره(فى الصوم) -
- ٣٢٣ الاثنا عشره(فى الطّهاره و الصلاه) -
- ٣٢٣ الاثنا عشره(فى الطّهاره) -
- ٣٢٣ الاثنا عشره(فى علاج الوباء و الطّاعون) -
- ٣٢٣ الاثنا عشره(فى فضائل امير المؤمنين عليه السلام) -
- ٣٢٣ الاثنا عشره-مجمع الدرر -
- ٣٢٣ الاثنا عشره -
- ٣٢٣ الاثنا عشره(فى القبله) -
- ٣٢٤ الاثنا عشره(فى مشكلات العلوم الاثنا عشر) -
- ٣٢٤ الاثنا عشره(فى الميراث) -

- ٣٢٤ الاثنا عشرية
- ٣٢٤ الاثنا عشرية (في شرح بعض الزوايات المعضله و
- ٣٢٤ الاثنا عشرية في مصائب سادات البرية
- ٣٢٥ الاثنا عشرية في المواعظ العددية
- ٣٢٥ اثولوجيا
- ٣٢٦ الاجاره
- ٣٢٦ الاجاره، كتاب
- ٣٢٦ الاجاره، كتاب
- ٣٢٦ الاجاره، كتاب
- ٣٢٦ الاجاره، كتاب
- ٣٢٦ الاجاره، كتاب
- ٣٢٦ الاجاره، كتاب
- ٣٢٦ الاجازات، كتاب
- ٣٢٦ الاجازات، كتاب
- ٣٢٦ الاجازات، كتاب
- ٣٢٦ الاجازات، كتاب
- ٣٢٦ الاجازات، كتاب
- ٣٢٧ الاجازات، رساله
- ٣٢٧ الاجازات، كتاب
- ٣٢٧ الاجازات، كتاب الاجازات-مجمع الاجازات
- ٣٢٧ الاجازات، كتاب
- ٣٢٧ الاجازات، كتاب
- ٣٢٧ الاجازات، كتاب
- ٣٢٨ الاجازات، كتاب
- ٣٢٨ الاجازات، كتاب
- ٣٢٨ الاجازات، كتاب
- ٣٢٨ الاجازات، كتاب-سلاسل الزوايات
- ٣٢٨ الاجازات، كتاب

- ۳۲۸ الاجازات، کتاب
- ۳۲۸ الاجازات، کتاب
- ۳۲۸ الاجازات، کتاب
- ۳۲۸ الاجازات، کتاب
- ۳۲۸ الاجازات (لکشف طرق المفازات)، کتاب
- ۳۲۹ الاجازات، کتاب
- ۳۲۹ الاجازات، کتاب-اجازات الزوايه
- ۳۲۹ الاجازات، کتاب
- ۳۲۹ الاجازات، کتاب
- ۳۲۹ الاجازات، کتاب-الشجره المورقه
- ۳۳۰ الاجازات، کتاب
- ۳۳۰ الاجازات، کتاب
- ۳۳۰ الاجازات، کتاب
- ۳۳۰ اجازة ابراهيم بن محمد باقر موسوی قزوینی
- ۳۳۰ اجازة ابراهيم بن حسن دزاق
- ۳۳۰ اجازة محمد ابراهيم بن محمد حسن خراسانی
- ۳۳۰ اجازة ابراهيم بن سليمان قطيفی (معاصر محقق)
- ۳۳۱ اجازة ابراهيم بن علوان (معاصر علامه حلی)
- ۳۳۱ اجازة ابراهيم بن عبد العالی میسی
- ۳۳۱ اجازة ابراهيم بن غياث الدين محمد خوزانی
- ۳۳۲ اجازة محمد ابراهيم بن قاسم کاظمی
- ۳۳۲ اجازة ابو تراب قزوینی معروف به ميرزا آقا
- ۳۳۲ اجازة ابو تراب بن ابو القاسم موسوی خوانساری
- ۳۳۲ اجازة ابو الحسن بن محمد طاهر شريف عاملی
- ۳۳۲ اجازة ابو عبد الله عجمی (-۳۹۰ ق)
- ۳۳۲ اجازة ابو غالب زراری

- اجازة ابو الفتوح رازی ۳۳۳
- اجازة ابو القاسم موسوی استرابادی میرفندرسکی ۳۳۳
- اجازة میرزا ابو القاسم بن حسن قمی محقق ۳۳۳
- اجازة ابو القاسم بن حسن معروف به حجت، نوه ۳۳۳
- اجازة ابو القاسم بن محمد جرفادقانی ۳۳۴
- اجازة ابو محمد معروف به بایزید بسطامی ثانی ۳۳۴
- اجازة ابو الولی بن شاه محمود انجوی شیرازی ۳۳۴
- اجازة احمد شبستری نجفی ۳۳۴
- اجازة سید احمد بن ابراهیم موسوی تهرانی ۳۳۴
- اجازة احمد بن اسماعیل جزائری، صاحب قلاند ۳۳۴
- اجازة محیی الدین احمد بن تاج الدین میسی ۳۳۴
- اجازة احمد بن حسن بحرانی دمستانی ۳۳۴
- اجازة احمد بن زین الدین احسائی (۱۲۴۱ ق) ۳۳۴
- اجازة احمد بن شکر نجفی ۳۳۵
- اجازة احمد بن صالح سیبی قسینی ۳۳۵
- اجازة احمد بن عبد الله خوانساری ۳۳۵
- اجازة جمال الدین احمد بن علی عاملی عینائی ۳۳۵
- اجازة احمد بن لطف علی مغانی تبریزی ۳۳۵
- اجازة احمد بن محمد تونی ۳۳۶
- اجازة جمال الدین احمد بن محمد بن حداد ۳۳۶
- اجازة شهاب الدین احمد بن محمد بن خاتون ۳۳۶
- اجازة احمد بن محمد بن زهرة حسینی حلی ۳۳۶
- اجازة احمد بن محمد موصلی ۳۳۶
- اجازة ابو غالب احمد بن محمد زراری ۳۳۶
- اجازة ابو العباس احمد بن محمد سببعی معروف ۳۳۶
- اجازة جمال الدین ابو العباس احمد بن محمد بن ۳۳۶

- اجازة نظام الدّین احمد بن محمد معصوم ۳۳۷
- اجازة احمد بن محمد مهدی شریف اصفهانی ۳۳۷
- اجازة احمد بن محمد مهدی نراقی ۳۳۷
- اجازة احمد بن نعمه الله ابن خاتون عاملی ۳۳۸
- اجازة اسد الله بن اسماعیل کاظمی ۳۳۸
- اجازة اسد الله بن محمد باقر موسوی اصفهانی ۳۳۸
- اجازة اسد الله بن عبد الله بروجردی ۳۳۸
- اجازة محمد امین بن محمد علی کاظمی ۳۳۸
- اجازة محمد باقر وحید بهبهانی (۱۲۰۶ ق) ۳۳۸
- اجازة محمد باقر بن محمد باقر هزار جریبی ۳۳۹
- اجازة محمد باقر بن محمد تقی مجلسی ۳۳۹
- اجازة حجه الاسلام سید محمد باقر شفقی ۳۴۳
- اجازة محمد باقر بن محمد تقی تهرانی ۳۴۴
- اجازة محمد باقر بن محمد تقی موسوی ۳۴۴
- اجازة محمد باقر بن محمد حسن قائنی بیرجندی ۳۴۴
- اجازة محمد باقر بن محمد حسین نیشابوری ۳۴۴
- اجازة محمد باقر بن زین العابدین خوانساری ۳۴۴
- اجازة محمد باقر بن شمس الدین محمد حسینی ۳۴۴
- اجازة محمد باقر بن محمد مؤمن محقق سبزواری ۳۴۵
- اجازة بدر بن حسن بن حسین ۳۴۵
- اجازة محمد تقی بن حسین علی هروی ۳۴۵
- اجازة محمد تقی بن محب علی (۱۳۳۸ ق)، ۳۴۵
- اجازة محمد تقی بن محمد معروف به ملا ۳۴۶
- اجازة محمد تقی صوفی بن مظفر رب آبادی ۳۴۶
- اجازة محمد تقی صاحب حاشیه بر معالم ۳۴۶
- اجازة محمد تقی بن مقصود علی اصفهانی، ۳۴۶

- اجازة محمد تقی بن محمد مومن حسینی قزوینی ۳۴۶
- اجازة نجم الدین ابو القاسم جعفر بن حسن محقق ۳۴۷
- اجازة جعفر بن حسین شوشتری (۱۳۰۳ ق) ۳۴۷
- اجازة شیخ جعفر بن خضر جناجی (۱۲۲۸ ق) ۳۴۷
- اجازة محمد جعفر بن محمد صفی فارسی ۳۴۸
- اجازة محمد جعفر بن عبد الله كمره ای اصفهانی ۳۴۸
- اجازة نجم الدین جعفر بن محمد بن نما ۳۴۸
- اجازة جعفر بن محمد عاملی ۳۴۸
- اجازة محمد جواد بن محمد تقی ملا کتاب ۳۴۸
- اجازة جواد بن حسین نجف نجفی ۳۴۸
- اجازة محمد جواد اصفهانی شاگرد صاحب جواهر ۳۴۸
- اجازة جواد بن سعد الله كاظمی شاگرد شیخ ۳۴۸
- اجازة محمد جواد بن محمد حسینی شقرائی ۳۴۹
- اجازة میرزا حبیب الله بن محمد علی رشتی ۳۴۹
- اجازة حسام الدین بن جمال الدین بن طریح ۳۴۹
- اجازة حسام الدین محمود بن درویش علی حلی ۳۴۹
- اجازة شاه الدین حسن حشابه آستانه شریفه ۳۵۰
- اجازة سید حسن حفید اکرم حسینی ۳۵۰
- اجازة حسن بن احمد نحوی ابو علی فارسی ۳۵۰
- اجازة سید حسن بن احمد کاشانی ۳۵۰
- اجازة حسن بن اسد الله دزفولی کاظمی ۳۵۰
- اجازة محمد حسن بن محمد باقر صاحب جواهر ۳۵۰
- اجازة حسن بن جعفر کاشف الغطاء ۳۵۱
- اجازة ابو محمد حسن بن ابو علی حسن سائزوری ۳۵۱
- اجازة حسن بن حسین دوریستی ۳۵۱
- اجازة تاج الدین حسن بن حسین سراپشوی ۳۵۱

- اجازة حسن بن حمزة موسوی نجفی ۳۵۳
- اجازة جمال الدين ابو منصور حسن بن شهيد ثاني ۳۵۳
- اجازة حسن بن سليمان حلي، شاگرد شهيد اول ۳۵۳
- اجازة حسن بن عبد الحسين حسيني معروف به ۳۵۳
- اجازة حسن بن علي حسيني مدرّس ۳۵۳
- اجازة محمد حسن بن عبد الله مامقاني ۳۵۳
- اجازة تاج الدين حسن بن محمد استرابادي ۳۵۳
- اجازة محمد حسن بن محمود معروف به ميرزاي ۳۵۴
- اجازة حسن بن نور الدين حسيني شفتي ۳۵۴
- اجازة ابو محمد حسن بن هادي برادرزاده سيد ۳۵۴
- اجازة محمد حسن آل ياسين كاظمي ۳۵۵
- اجازة حسن بن يوسف بن علي بن مطهر علامه ۳۵۵
- اجازة حسن بن يوسف مناري ۳۵۷
- اجازة حسن علي بن عبد الله شوشتری اصفهانی ۳۵۷
- اجازة ابو عبد الله حسين ۳۵۷
- اجازة محمد حسين اردكاني (-۱۳۰۲ ق) ۳۵۷
- اجازة محمد حسين سبزواری ۳۵۷
- اجازة محمد حسين قزوینی ۳۵۷
- اجازة حسين نيشابوری (-ح ۱۰۸۰ ق) ۳۵۷
- اجازة حسين بن ابراهيم تبریزی قزوینی ۳۵۷
- اجازة حسين بن ابي القاسم موسوی (-۱۱۹۱ ق) ۳۵۸
- اجازة محمد حسين بن ابو محمد بغمجي ۳۵۸
- اجازة ابو عبد الله حسين بن احمد بن خالوية ۳۵۸
- اجازة حسين بن محمد تقی نوری (-۱۳۲۰ ق) ۳۵۸
- اجازة حسين بن حسن گيلانی لنبانی ۳۵۹
- اجازة حسين بن حسن کرکی (-۱۰۰۱ ق) ۳۵۹

- اجازة حسين بن حسن عاملی مشغری ۳۵۹
- اجازة محمد حسين بن حسن عاملی میسی ۳۵۹
- اجازة حسين بن حيدر كركی عاملی ۳۵۹
- اجازة حسين بن حيدر بن قمر كركی ۳۵۹
- اجازة حسين بن خليل تهرانی(۱۳۲۶ ق) ۳۶۰
- اجازة حسين بن دلدار علی(۱۲۷۳ ق) ۳۶۰
- اجازة حسين بن محمد رضا بن بحر العلوم ۳۶۰
- اجازة حسين بن زين العابدين مازندرانی ۳۶۱
- اجازة تاج الدين حسين بن شمس الدين ۳۶۱
- اجازة محمد حسين بن محمد صالح خاتون آبادی ۳۶۱
- اجازة عز الدين حسين بن عبد الصمد عاملی ۳۶۱
- اجازة حسين بن عداد ۳۶۲
- اجازة حسين بن كمال الدين علی واسطی ۳۶۲
- اجازة عز الدين حسين بن علی عاملی عینائی ۳۶۲
- اجازة حسين بن علی حسینی كوهكمری ۳۶۲
- اجازة محمد حسين بن محمد علی شهرستانی ۳۶۳
- اجازة حسين بن فادار ۳۶۳
- اجازة حسين بن جمال الدين محمد محقق ۳۶۳
- اجازة حسين بن محمد بن عصفور درازی بحرانی ۳۶۳
- اجازة حسين بن محمد ماحوزی بحرانی ۳۶۳
- اجازة حسين بن محمد حسینی كوهكمری ۳۶۳
- اجازة حسين بن محمد بارباری سنسی بحرانی ۳۶۴
- اجازة حسين بن محمد بلادی ۳۶۴
- اجازة حسين بن هاشم كاظمی(۱۳۰۸ ق) ۳۶۴
- اجازة جمال الدين حسين بن هبه الله بن رطبه ۳۶۴
- اجازة حمزه بن سلطان محمد قاننی ۳۶۴

- اجازة حيدر بن علاء الدين حسيني بيروى (يا) ۳۶۴
- اجازة حيدر على بن عزيز الله (ح- ۱۲۲۰ ق) ۳۶۵
- اجازة خضر بن شلال عفاوى (-۱۲۵۵ ق) ۳۶۵
- اجازة دلدار على بن محمد تقوى (۱۱۶۶- ۳۶۵
- اجازة راضى بن محمد آل شيخ خضر نجفى ۳۶۵
- اجازة ربيع بن جمعه عبرى ۳۶۵
- اجازة محمد رحيم بن محمد بروجردى ۳۶۵
- اجازة محمد رضا بن بحر العلوم (-۱۲۵۳ ق) ۳۶۵
- اجازة رضى الدين بن محمد موسى عاملى مكى ۳۶۶
- اجازة محمد رفيع بن عبد المحمد كوارى كزازى ۳۶۶
- اجازة زين الدين بن على بن احمد شامى عاملى ۳۶۶
- اجازة زين العابدين بن ابو القاسم موسى ۳۶۷
- اجازة زين العابدين بن حسين بن سيد محمد ۳۶۷
- اجازة زين العابدين بن مسلم بارفروش ۳۶۷
- اجازة زين العابدين بن نور الدين حسيني ۳۶۷
- اجازة معين الدين سالم بن بدران مازنى ۳۶۸
- اجازة محمد سعيد بن يوسف دينورى قراچه ۳۶۸
- اجازة محمد سعيد بن محمد مفيد قمى ملقب به ۳۶۸
- اجازة سليمان بن عبد الله ماحوزى (-۱۱۲۱ ق) ۳۶۸
- اجازة ابو الفضل شانان بن جبرئيل قمى ۳۶۹
- اجازة شفيح بن على اكبر موسى چابلقى ۳۶۹
- اجازة شمس الدين محمد كشميرى ۳۶۹
- اجازة محمد صادق شريف اصفهانى ۳۶۹
- اجازة محمد صادق نيشابورى ۳۶۹
- اجازة محمد صادق بن محمد تنكابنى ۳۶۹
- اجازة محمد صادق بن مهدى طباطبايى ۳۶۹

- اجازة محمد صالح هروی، شاگرد حژ عاملی ۳۶۹
- اجازة حسام الدين محمد صالح بن احمد ۳۷۰
- اجازة صالح بن عبد الكريم بحرانی ۳۷۰
- اجازة محمد صالح بن عبد الواسع حسینی خاتون ۳۷۰
- اجازة صدر الحكماء صدر الدين حسینی دشتکی ۳۷۰
- اجازة صفی الدين بن فخر الدین طریحی ۳۷۰
- اجازة محمد طاهر دزفولی (- پس از ۱۳۲۰ ق) ۳۷۱
- اجازة محمد طاهر بن محمد حسین شیرازی ۳۷۱
- اجازة محمد عباس بن علی اکبر لکهنوی ۳۷۱
- اجازة عبد الباقي بن محمد حسین حسینی خاتون ۳۷۱
- اجازة عبد الحسين بن علی تهرانی (-۱۲۸۶ ق) ۳۷۱
- اجازة جلال الدین عبد الحمید بن فخار موسوی ۳۷۱
- اجازة نظام الدین عبد الوهاب استرآبادی ۳۷۱
- اجازة کمال الدین عبد الرحمان بن محمد ۳۷۲
- اجازة ابو الفضل عبد الزحيم بن احمد بن اخوه ۳۷۲
- اجازة عبد الرحيم شوشتری (-۱۳۱۳ ق) ۳۷۲
- اجازة عبد السميع بن فياض اسدی ۳۷۲
- اجازة عبد العالی بن نور الدین علی کرکی ۳۷۲
- اجازة عبد العزيز بن احمد صافی ۳۷۲
- اجازة عبد علی بن محمد قارونی خطی بحرانی ۳۷۳
- اجازة عبد علی بن محمد خمایسی ۳۷۳
- اجازة غياث الدين عبد الكريم بن احمد بن طلوس ۳۷۳
- اجازة عبد الله بن ابو القاسم بهبهانی ۳۷۳
- اجازة ابو محمد عبد الله بن جعفر عیاشی ۳۷۳
- اجازة عبد الله بن حسین شوشتری (-۱۰۲۱ ق) ۳۷۳
- اجازة ابو طالب عبد الله بن حمزه شارحی مشهدی ۳۷۳

- اجازة عبد الله بن محمد رضا شبر حسيني كاظمي ٣٧٣
- اجازة عبد الله بن صالح سماهيجي (-١١٣٥ ق) ٣٧٤
- اجازة عبد الله بن علي بلادي بحراني ٣٧٤
- اجازة عبد الله بن محمد شعرمات عاملي ٣٧٤
- اجازة مجد الدين عبد الله بن محمود بلدجي ٣٧٤
- اجازة شهاب الدين عبد الله بن محمود شوشتری ٣٧٥
- اجازة عبد الله بن نور الدين موسوي جزائري ٣٧٥
- اجازة عبد المطلب بن مرتضى حسيني ٣٧٥
- اجازة رضى الدين عبد الملك بن اسحاق واعظ ٣٧٥
- اجازة عبد التبي قزويني ٣٧٥
- اجازة عبد التبي بن سعد جزائري (-١٠٢١ ق) ٣٧٥
- اجازة عبد الواحد بن محمد بوراني ٣٧٥
- اجازة عبد الهادي شلييلة همداني ٣٧٥
- اجازة ابو الفتح عثمان بن جتي نحوي (-٣٩٢ ق) ٣٧٥
- اجازة عدنان بن شبر (-١٣٤٠ ق) ٣٧٦
- اجازة جمال الدين عطاء الله بن فضل الله حسيني ٣٧٦
- اجازة علي بن احمد بن حجه، پدر شهيد ثاني ٣٧٦
- اجازة صدر الدين علي بن احمد حسيني دشتكي ٣٧٦
- اجازة علي بن تاج الدين انصاري ٣٧٦
- اجازة علي بن جعفر قدمي بحراني (-١١٣١ ق) ٣٧٦
- اجازة شرف الدين علي بن جمال الدين ٣٧٧
- اجازة شرف الدين علي بن حجه الله شولستاني ٣٧٧
- اجازة زين الدين علي بن حسان رهمي (يا) ٣٧٧
- اجازة ميرزا علي آقا شيرازي (-١٣٥٥ ق) ٣٧٧
- اجازة علي بن حسن آل سليمان بحراني ٣٧٧
- اجازة زين الدين علي بن حسن استرآبادي (ح) ٣٧٨

- ٣٧٨ اجازة زين الدين علي بن حسن بن محمد خازن
- ٣٧٨ اجازة نور الدين علي بن حسين موسوى عاملى پدر
- ٣٧٨ اجازة كمال الدين علي بن حسين بن حماد ليثى
- ٣٧٩ اجازة نور الدين علي بن حسين كركى
- ٣٧٩ اجازة علي بن حسين عاملى جامعى
- ٣٨٠ اجازة ابو الحسن علي بن حسين بن موسى بن
- ٣٨٠ اجازة علي بن حسين بحراني
- ٣٨٠ اجازة شريف مرتضى علم الهدى ابو القاسم علي
- ٣٨٠ اجازة علي بن خليل تهراني(-١٢٩٦ ق)
- ٣٨١ اجازة علي بن رضا بن بحر العلوم(-١٢٩٨ ق)
- ٣٨١ اجازة علي بن زين الدين معروف به شيخ علي
- ٣٨١ اجازة زين الدين علي بن سليمان قدمى بحراني
- ٣٨١ اجازة زين الدين علي بن عبد العالى معروف به
- ٣٨١ اجازة علي بن طيب جزائرى(-١٢٨٣ ق)
- ٣٨٢ اجازة ركن الدين علي بن علي تميمى نيشابورى
- ٣٨٢ اجازة بهاء الدين ابو الحسن علي بن عيسى اربلى
- ٣٨٢ اجازة علي بن محمد علي طباطبايى
- ٣٨٣ اجازة شيخ علي(-١١٠٤ ق)، صاحب
- ٣٨٣ اجازة علي بن محمد بن حسن بن شهيد ثانى
- ٣٨٣ اجازة علي بن محمد بن حسينى قمى
- ٣٨٣ اجازة رضى الدين علي بن محمد نيلى
- ٣٨٣ اجازة علي بن محمد محلى(-٨٥٥ ق)
- ٣٨٣ اجازة نصير الدين علي بن محمد كاشانى
- ٣٨٣ اجازة علي بن محمد بياضى نباطى(-٨٧٧ ق)
- ٣٨٤ اجازة نجيب الدين علي بن محمد بن مكى
- ٣٨٤ اجازة رضى الدين علي بن موسى بن طاوس

- اجازة علی بن هلال جزائری - - - - - ۳۸۴
- اجازة علی بن هلال کرکی (-پس از ۹۸۴ ق) - - - - - ۳۸۴
- اجازة علی بن یحیی خیاط سوراوی - - - - - ۳۸۵
- اجازة علی بن یوسف بن مطهر حلّی (برادر علامه - - - - - ۳۸۵
- اجازة علی بن یونس - - - - - ۳۸۵
- اجازة محمد علی بن محمد حسن خوانساری - - - - - ۳۸۵
- اجازة محمد علی بن محمد حسین شهرستانی - - - - - ۳۸۵
- اجازة علی محمد بن محمد بن دلدار علی نقوی - - - - - ۳۸۵
- اجازة علی نقی بن حسن بن محمد مجاهد - - - - - ۳۸۵
- اجازة فتح الله شیخ الشریعه بن محمد جواد - - - - - ۳۸۶
- اجازة فخر الدین طریحی (-۱۰۸۵ ق) صاحب - - - - - ۳۸۶
- اجازة ضیاء الدین فضل الله بن علی راوندی - - - - - ۳۸۶
- اجازة زین الدین قاسم بن محسن - - - - - ۳۸۶
- اجازة محمد قاسم بن محمد مشهدی - - - - - ۳۸۶
- اجازة محمد قاسم بن محمد نجفی - - - - - ۳۸۷
- اجازة قاسم بن محمد کاظمی (-۱۱۰۰ ق) - - - - - ۳۸۷
- اجازة کاظم بن قاسم حسینی رشتی - - - - - ۳۸۷
- اجازة لطف الله شیرازی - - - - - ۳۸۷
- اجازة ماجد بن جمال الدین محمد حسینی - - - - - ۳۸۷
- اجازة ماجد بن هاشم حسینی (-۱۰۲۸ ق) - - - - - ۳۸۷
- اجازة محسن بن مرتضی فیض کاشانی - - - - - ۳۸۷
- اجازة محسن بن عبد الکریم امین عاملی - - - - - ۳۸۸
- اجازة محمد محسن بن علی تهرانی - - - - - ۳۸۸
- اجازة محمد فاضل شرایبانی (-۱۳۲۲ ق) - - - - - ۳۸۸
- اجازة محمد بن ابی البرکات یمانی - - - - - ۳۸۸
- اجازة محمد بن ابی طالب استرآبادی - - - - - ۳۸۸

- اجازة شمس الدين محمد بن احمد علوى ٣٨٩
- اجازة محمد بن احمد جزائرى ٣٨٩
- اجازة شيخ القميين ابو الحسن محمد بن احمد ٣٨٩
- اجازة شمس الدين محمد بن احمد سيبى ٣٨٩
- اجازة محمد بن احمد صهيونى ٣٨٩
- اجازة محمد بن احمد بن خاتون عاملى ٣٨٩
- اجازة جلال الدين محمد بن اسعد دوانى ٣٨٩
- اجازة محمد بن محمد باقر فاضل ايروانى ٣٩٠
- اجازة نجيب الدين محمد بن جعفر بن نما ٣٩٠
- اجازة شمس الدين محمد بن حامد حسينى ٣٩٠
- اجازة محمد بن حسن مدقق شيروانى ٣٩٠
- اجازة بهاء الدين محمد بن حسن اصفهانى ٣٩٠
- اجازة ابو جعفر محمد بن حسن بن زين الدين ٣٩١
- اجازة ابو جعفر محمد بن حسن بن على طوسى ٣٩١
- اجازة محمد بن حسن حرّ عاملى (-١١٠٤ ق) ٣٩١
- اجازة شمس الدين محمد بن حسن علوى ٣٩١
- اجازة محمد بن بهاء الدين عاملى ٣٩٢
- اجازة فخر المحققين ابو طالب محمد بن علامه ٣٩٢
- اجازة بهاء الدين محمد بن حسين بن عبد الصمد ٣٩٣
- اجازة سلطان العلماء محمد بن دلدار على نقوى ٣٩٤
- اجازة محمد بن رجب على تهرانى ٣٩٥
- اجازة محمد بن محمد زمان كاشانى ٣٩٥
- اجازة محمد بن سعد مقابى بخرانى ٣٩٥
- اجازة محمد بن سليمان تنكابنى (-پس از ٣٩٥
- اجازة محمد بن صالح غروى ٣٩٥
- اجازة محمد بن عبد الفتاح تنكابنى معروف به ٣٩٥

- اجازة ابو جعفر محمد بن عبد الله حمیری ۳۹۶
- اجازة محیی الدین ابو حامد محمد بن عبد الله بن ۳۹۶
- اجازة محمد بن عبد الوهاب همدانی (-پس از ۳۹۶
- اجازة محمد بن علی حسینی استرآبادی ۳۹۶
- اجازة محمد بن علی بن ابی جمهور احسائی ۳۹۶
- اجازة محمد بن علی مقابی بحرانی ۳۹۷
- اجازة ظهیر الدین محمد بن علی عینائی ۳۹۷
- اجازة محمد بن علی موسوی (-۱۰۰۹ ق) ۳۹۷
- اجازة محمد بن علی بن خزعل حسینی ۳۹۷
- اجازة رشید الدین محمد بن علی بن شهر آشوب ۳۹۷
- اجازة ابو الخیر محمد بن علی بن طی ۳۹۷
- اجازة محمد بن علی بن عبد التبی مقابی ۳۹۷
- اجازة شمس الدین محمد بن علی بن خاتون ۳۹۸
- اجازة محمد بن قاسم برزهی بیهقی ۳۹۸
- اجازة تاج الدین محمد بن قاسم دیباجی (-) ۳۹۸
- اجازة محمد بن محمد بن زهرة حسینی ۳۹۸
- اجازة محمد بن محمد بن علی آملی ۳۹۸
- اجازة محمد بن محمد بن قاسم حسینی ۳۹۹
- اجازة محمد بن محمد چکنی کزازی ۳۹۹
- اجازة ابو عبد الله محمد بن محمد بن نعمان، شیخ ۳۹۹
- اجازة شمس الدین محمد بن محمد معروف به ۳۹۹
- اجازة محمد بن مطرف حسنی ۳۹۹
- اجازة محمد بن معصوم رضوی معروف به سید ۳۹۹
- اجازة ابو عبد الله محمد بن مکی شهید اول ۳۹۹
- اجازة صدر الدین واعظ، محمد بن غیاث الدین ۴۰۰
- اجازة محمد بن موسی بن حسین بن عود ۴۰۰

- ٤٠٠ اجازة محمد بن يحيى بن قاسم
- ٤٠٠ اجازة محمد بن يوسف بن علي بن كنيار بلادي
- ٤٠١ اجازة محمود بن علي ميبدى (يا ميمندى)
- ٤٠١ اجازة محمود بن علي حمصى
- ٤٠١ اجازة محمود بن محمد بن علي بن حمزة
- ٤٠١ اجازة محيى الدين بن احمد بن تاج الدين ميسى
- ٤٠١ اجازة مرتضى بن محمد امين انصارى
- ٤٠١ اجازة شاه مرتضى بن محمد مؤمن كاشانى
- ٤٠١ اجازة معزّ الدين محمد بن جعفر اصفهانى
- ٤٠٢ اجازة مفلح بن حسن صيمرى
- ٤٠٢ اجازة فاضل مقداد بن عبد الله سيورى
- ٤٠٢ اجازة محمد مقيم بن محمد باقر اصفهانى
- ٤٠٢ اجازة شرف الدين محمد مكى (از اعقاب شهيد)
- ٤٠٢ اجازة غياث الدين منصور بن صدر الدين محمد
- ٤٠٣ اجازة منصور بن محمد حسيني طالقانى
- ٤٠٣ اجازة مير محمد مؤمن بن دوست محمد حسيني
- ٤٠٣ اجازة محمد مهدى بن محمد ابراهيم كلباسى
- ٤٠٣ اجازة محمد مهدى بن ابى القاسم موسى
- ٤٠٤ اجازة محمد مهدى بن حسن بن احمد حسيني
- ٤٠٤ اجازة محمد مهدى بن محمد صالح فتونى
- ٤٠٤ اجازة مهدى بن علي بن جعفر كاشف الغطاء
- ٤٠٥ اجازة مهدى بن علي اكبر ققى
- ٤٠٥ اجازة مهدى بن علي غريفى بحراني
- ٤٠٥ اجازة بحر العلوم محمد مهدى بن مرتضى
- ٤٠٥ اجازة محمد مهدى شهيد بن هدايت الله موسى
- ٤٠٦ اجازة ميرزا محمد بن علي جزائرى

- ٤٠٦ اجازة ناصر حسين بن حامد حسين موسوى
- ٤٠٦ اجازة ناصر بن حسين خطيب نجفى
- ٤٠٦ اجازة محمد نبى بن محمد رحيم گنابادى(مجاز)
- ٤٠٦ اجازة نجم الحسن رضوى لكهنوى
- ٤٠٦ اجازة نعمه الله على بن احمد بن خاتون عاملى
- ٤٠٧ اجازة نعمه الله بن عبد الله موسوى جزائرى
- ٤٠٧ اجازة نوح بن قاسم جعفرى(-١٣٠٠ ق)
- ٤٠٧ اجازة نور الدين على موسوى(-١٠٦٨ ق)برادر
- ٤٠٧ اجازة نور الدين محمد بن مرتضى كاشانى(نواده)
- ٤٠٧ اجازة هادى بن مرتضى بن محمد مؤمن
- ٤٠٨ اجازة محمد هاشم بن زين العابدين موسوى
- ٤٠٨ اجازة هاشم بن حسين احسائى
- ٤٠٨ اجازة رضى الدين عميد الرؤسا ابو منصور هبه الله
- ٤٠٨ اجازة ياسين بن على بحراني
- ٤٠٩ اجازة نجيب الدين يحيى بن احمد حلى هذلى
- ٤٠٩ اجازة ابو زكريا يحيى بن حسن هذلى
- ٤٠٩ اجازة يحيى بن حسين بن عشره(يا عشيره)بن
- ٤٠٩ اجازة يحيى بن محمد بحراني قطيفى
- ٤٠٩ اجازة يوسف بن احمد بن عصفور درازى بحراني
- ٤١٠ الاجازه الشامله للسيدة الفاضله
- ٤١٠ اجبار الزوج(على الانفاق و مع العجز على
- ٤١٠ الاجتزاء بالوضوء الناقص بعد زوال العذر
- ٤١٠ اجتماع الامر و التهى
- ٤١١ اجتماع الامر و التهى
- ٤١١ اجتماع الامر و التهى
- ٤١١ اجتماع الامر و النهى

٤١٥	الاجتهاد و التقليد
٤١٥	الاجتهاد و التقليد
٤١٥	الاجتهاد و التقليد
٤١٥	الاجتهاد و التقليد
٤١٥	الاجتهاد و التقليد
٤١٥	الاجتهاد و التقليد
٤١٥	الاجتهاد و التقليد
٤١٥	الاجتهاد و التقليد
٤١٥	الاجتهاد و التقليد
٤١٥	الاجتهاد و التقليد
٤١٦	الاجتهاد و التقليد
٤١٦	الاجتهاد و التقليد
٤١٦	الاجتهاد و التقليد
٤١٦	الاجتهاد و الصحابه
٤١٦	الاجتهاديه
٤١٧	الاجتهاديه
٤١٧	اجداد الائمه و عدم اشتراط اسلامهم
٤١٧	اجراء الخيل
٤١٧	الاجرام العلويه
٤١٧	الاجره على العبادات و جواز اخذها،رساله في
٤١٧	الاجروميه الجديده
٤١٧	الاجزاء
٤١٧	الاجزاء
٤١٧	الاجزاء
٤١٧	الاجزاء
٤١٨	الاجزاء
٤١٨	اجزاء حج من ادرك المشعرين بحكم العامه

- ٤١٨ اجزاء المشعر الحرام اضطرارا فى تماميه الحج -
- ٤١٨ اجزاء العلوم -
- ٤١٨ اجزاء القضيّه -
- ٤١٩ الاجزاء المحموله على الماهيته
- ٤١٩ الاجماع, رساله فى -
- ٤١٩ الاجماع ---
- ٤٢٠ الاجوبه (عن المسائل العشره):
- ٤٢٠ اجوبه الاجوبه
- ٤٢٠ الاجوبه الاسراريه عن الاسئله السميعيّه
- ٤٢٠ الاجوبه الاسراريه عن الاسئله العرفانيّه
- ٤٢٠ الاجوبه الاسراريه عن الاسئله القميّه
- ٤٢٠ الاجوبه الاسراريه عن المسائل الاثنى عشره
- ٤٢٠ اجوبه تحفه الاحباب
- ٤٢٠ الاجوبه الحائريّه عن الاسئله البغداديّه
- ٤٢١ الاجوبه الحائريّه (فى انتصار مذهب الجعفريّه)
- ٤٢١ الاجوبه الرشيقه عن الاسئله الدقيقه
- ٤٢١ الاجوبه الزاهره
- ٤٢١ الاجوبه الشافيه
- ٤٢١ الاجوبه العليه (للمسائل المسقطيه)
- ٤٢١ الاجوبه الفاخره (فى ردّ الاشاعره)
- ٤٢٢ اجوبه المسائل ---
- ٤٢٣ الاحتجاج
- ٤٢٣ الاحتجاج (على اهل اللّجاج)
- ٤٢٣ الاحتجاج
- ٤٢٣ الاحتجاج (لنبيّه التّنى (صلى الله عليه و آله))
- ٤٢٣ الاحتجاج (فى الامامه)

- ٤٢٣ الاحتجاج (لعمري بن عباد و نصره مذهبه)
- ٤٢٣ الاحتجاج لكل ما انفردت به الاماميه
- ٤٢٣ الاحتجاج (في الامامه)
- ٤٢٣ الاحتجاج (في مسائل الاحتجاج)
- ٤٢٣ الاحتجاج (في الامامه)
- ٤٢٤ الاحتجاج
- ٤٢٤ الاحتجاج (في امامه امير المؤمنين (عليه السلام)
- ٤٢٤ الاحتجاج (في الطلاق)
- ٤٢٤ الاحتجاج (في علم الكلام و اثبات الاصول)
- ٤٢٥ الاحتجاج (على اليهود و النصارى)
- ٤٢٥ احتجاج الشيعه (على زيد بن ثابت في الفرائض)
- ٤٢٥ الاحتجاج العلوى
- ٤٢٥ احتجاج المخالفين (على امامه امير المؤمنين «ع»)
- ٤٢٥ احتجاج المعجزه
- ٤٢٥ احتجاجات
- ٤٢٥ الاحتجاجيه، الرساله
- ٤٢٥ الاحتراز
- ٤٢٥ احتراق بمب
- ٤٢٦ الاحتساب
- ٤٢٦ الاحتياطات اللازمه العمل
- ٤٢٦ الاحتياطيته، الرساله
- ٤٢٦ الاحجار
- ٤٢٧ الاحجار
- ٤٢٧ الاحجار الشداد (و السيوف الحداد في ابطال جواهر
- ٤٢٧ الاحداث، كتاب
- ٤٢٧ الاحراز المجريه

- ٤٢٧ الاحراز و الادعيه و الاعواذ
- ٤٢٧ احزان الشيعة
- ٤٢٧ الاحزان فى خير انسان
- ٤٢٧ الاحساب و الانساب
- ٤٢٧ احسن الاثر
- ٤٢٧ احسن الاثر فيمن ادركناه فى القرن الرابع عشر
- ٤٢٨ احسن الاخبار(فى فضائل الكزار)
- ٤٢٨ احسن الاقوال(فيما هو الراجح بالالفاظ عند تعارض
- ٤٢٨ احسن التعاليم
- ٤٢٨ احسن التفاسير
- ٤٢٩ احسن التقريبات
- ٤٢٩ احسن التوقيم
- ٤٣٠ احسن العطيه(فى شرح الالفه الشهيديه)
- ٤٣٠ احسن الغنائم(فى شرح شواهد ابن الناطم)
- ٤٣٠ احسن القصائد
- ٤٣٠ احسن القصص
- ٤٣٠ احسن القصص
- ٤٣٠ احسن القصص(و دافع الغصص)
- ٤٣٠ احسن الكبار(فى مناقب الائمه الاطهار)
- ٤٣١ احسن الكلام
- ٤٣١ احسن المحاسبات
- ٤٣١ احسن المراسلات
- ٤٣١ احسن المقال
- ٤٣٢ احسن المواعظ
- ٤٣٢ احسن الوديعه(فى تراجم مشاهير مجتهدى الشيعة)
- ٤٣٢ احصاء العلوم

- ٤٣٢ احصاء القضايا
- ٤٣٢ احصان المحصنين
- ٤٣٢ الاحفاد مع وجود الاجداد
- ٤٣٢ الاحقاق (فى الاشتقاق)
- ٤٣٢ احقاق الحق (للقائم بالحق)
- ٤٣٢ احقاق الحق
- ٤٣٣ احقاق الحق (فى نقض ابطال الباطل)
- ٤٣٣ احقيه الزّوج عن غيره فى تجهيز الزّوجه
- ٤٣٣ احكام الائمه (فى احوال الحجّه و القيامه)
- ٤٣٣ احكام الاحكام
- ٤٣٣ احكام الاحكام
- ٤٣٤ احكام الاراضى المفتوحه عنوه
- ٤٣٤ احكام الارش
- ٤٣٤ احكام الارض -ارض تسعين
- ٤٣٤ احكام الارضين
- ٤٣٤ احكام الارضين
- ٤٣٤ احكام الارضين
- ٤٣٤ احكام الارضين
- ٤٣٤ احكام الارضين فى الاسلام
- ٤٣٥ احكام الاسلام
- ٤٣٥ احكام الاعوام
- ٤٣٥ احكام الاموات
- ٤٣٥ احكام الاموات
- ٤٣٥ احكام الاموات
- ٤٣٦ احكام الاموات
- ٤٣٦ احكام الاموات

٤٣٦	احكام الاموات-رسالة بهبهانيه
٤٣٦	احكام الاموات
٤٣٦	احكام الاموات
٤٣٦	احكام الاموات
٤٣٦	احكام الاواني(من الذهب و الفضة)
٤٣٦	احكام اواني الذهب و الفضة
٤٣٦	احكام اهل الآخرة
٤٣٧	احكام اهل الجمل
٤٣٧	احكام الايمان-نهج العرفان في احكام
٤٣٧	احكام الايمان
٤٣٧	احكام البيوع
٤٣٧	احكام تحاويل السنه
٤٣٨	الاحكام الجعفرية(في الاحوال الشخصيه)
٤٣٨	احكام الجمع
٤٣٨	احكام الجهاد(و اسباب الرشاد)
٤٣٨	احكام الحدود الشرعيه
٤٣٨	احكام الحوادث
٤٣٨	احكام الخمسه التجويديه
٤٣٨	احكام ذى الرأسين
٤٣٨	احكام السرقة
٤٣٨	احكام التلام
٤٣٨	احكام سهله(در احكام حج و عمره)
٤٣٩	الاحكام الشرعيه(على مذهب الاماميه)
٤٣٩	الاحكام الشرعيه في الموارث الجعفرية
٤٣٩	احكام الشريعه
٤٣٩	احكام الشريعه

٤٣٩	احكام الشك و السهو
٤٤٠	احكام الشكوك
٤٤٠	احكام الشهور القبطيه و السريانيه(و انتقال الشمس
٤٤٠	احكام الشيعه
٤٤٠	احكام الصلاه
٤٤٠	احكام الطعام(من الطيور و الانعام)
٤٤٠	احكام الطلاق
٤٤٠	احكام العبادات
٤٤٠	احكام العبيد
٤٤٠	احكام العدالة العلويه
٤٤٠	احكام العقود
٤٤١	احكام العقود
٤٤١	احكام العقود
٤٤١	احكام العيدين
٤٤١	احكام القرآن
٤٤١	احكام القرآن
٤٤١	احكام القرآن
٤٤٢	احكام القرآن
٤٤٢	احكام القرانات
٤٤٢	احكام القضيته(في احكام القضيته)
٤٤٢	احكام الكفار و الارضين
٤٤٢	احكام المحرم
٤٤٢	احكام المدين
٤٤٢	احكام المرتد
٤٤٢	احكام المساجد
٤٤٢	احكام المسافر

- ٤٤٣ احكام النساء
- ٤٤٣ احكام التكااح
- ٤٤٣ احكام التواصب
- ٤٤٣ احكام النيروز
- ٤٤٣ الاحكام الوضعيه
- ٤٤٤ احلى الخبر من كلام سيد البشر
- ٤٤٤ احمد هما
- ٤٤٤ الاحمدى، كتاب
- ٤٤٥ احوال و اشعار افضل الدين كرماني
- ٤٤٥ احوال و اشعار خواجوى كرماني
- ٤٤٥ احوال و اشعار رودكى
- ٤٤٥ احوال الصحابه
- ٤٤٥ احوال الصحابه
- ٤٤٥ احوال العناصر (و كائنات الجو)
- ٤٤٥ احوال كريستف كلمب
- ٤٤٥ احوال الملائكه
- ٤٤٦ احياء الآثار
- ٤٤٦ احياء الاجتهاد (لارشاد العباد فيما يتعلق بتقليد
- ٤٤٦ احياء الاحاديث
- ٤٤٦ احياء الاحياء
- ٤٤٧ احياء التقوى
- ٤٤٧ احياء حكمت
- ٤٤٧ احياء الخط
- ٤٤٧ احياء الدائر من مآثر اهل القرن العاشر
- ٤٤٧ احياء السنه و اماته البدعه بطعن الاسنه-احياء
- ٤٤٧ احياء المحجّه البيضاء

- ٤٤٧ احياء معالم الشيعة باخبار الشريعة
- ٤٤٧ احياء الملوك
- ٤٤٨ احياء الموات(و الوقف)
- ٤٤٨ احياء الموات
- ٤٤٨ احياء الميت فى فضائل اهل البيت ع
- ٤٤٨ احياء التفوس بادب السيد بن طاوس
- ٤٤٨ اخ القرآن
- ٤٤٩ الاخبار،كتاب
- ٤٤٩ الاخبار،كتاب
- ٤٤٩ الاخبار العليه فى الغزوات المرتضويه
- ٤٤٩ الاخبار المنثوره
- ٤٤٩ اخبار آباء النبى(صلى الله عليه و آله)
- ٤٤٩ اخبار آل ابى طالب
- ٤٤٩ اخبار آل ابى طالب
- ٤٥٠ اخبار ابن هرمه(ابراهيم بن على)
- ٤٥٠ اخبار الابواب
- ٤٥٠ اخبار ابى الاسود(الدؤلى،ظالم بن عمرو)
- ٤٥٠ اخبار ابى بكر و عمر
- ٤٥٠ اخبار ابى تمام(حبيب بن اوس طايبى)
- ٤٥٠ اخبار ابى تمام
- ٤٥٠ اخبار ابى تمام
- ٤٥٠ اخبار ابى تمام و المختار من شعره
- ٤٥٠ اخبار ابى جعفر الباقر(عليه السلام)
- ٤٥٠ اخبار ابى جعفر الثانى(عليه السلام)(محمد بن على بن
- ٤٥١ اخبار ابى حنيفه(نعمان بن ثابت و مسنده)
- ٤٥١ اخبار ابى حنيفه

- ٤٥١ اخبار ابى حنيفه -
- ٤٥١ اخبار ابى داود(سليمان بن اشعث) -
- ٤٥١ اخبار ابى ذر(جندب بن جنادة غفارى) -
- ٤٥٢ اخبار ابى ذر -
- ٤٥٢ اخبار ابى طالب(و عبد المطلب و عبد الله و آمنه بنت -
- ٤٥٢ اخبار ابى الطفيل(عامر بن وائله كنانى -
- ٤٥٢ اخبار ابى الطيب(احمد بن حسين متنبى(-٣٥٤) -
- ٤٥٢ اخبار ابى عبد الله(الصادق عليه السلام مع ابى -
- ٤٥٢ اخبار ابى عبد الله(الصادق عليه السلام مع ابى -
- ٤٥٢ اخبار ابى عبد الله(محمد بن حمزة علوى) -
- ٤٥٢ اخبار ابى العتاهيه(اسماعيل بن قاسم -
- ٤٥٣ اخبار ابى عمرو و ابى جعفر(عثمان بن سعيد و -
- ٤٥٣ اخبار ابى عمرو بن العلاء(زبان بن علا مازنى -
- ٤٥٣ اخبار ابى العيناء -
- ٤٥٣ اخبار ابى مسلم(صاحب الدعوه(-١٣٧ ق)) -
- ٤٥٣ اخبار ابى نواس(حسن بن هانى(-١٩٨ ق)) -
- ٤٥٣ اخبار ابى نواس -
- ٤٥٤ اخبار ابى نواس -
- ٤٥٤ اخبار ابى هاشم الجعفرى(داود بن قاسم) -
- ٤٥٤ اخبار الاحنف(ابو البحر ضحاک بن قيس(-٦٧ ق)) -
- ٤٥٤ اخبار الاحوص(عبد الله بن محمد شاعر -
- ٤٥٤ اخبار ارم ذات العماد -
- ٤٥٤ اخبار ارمينيه -
- ٤٥٤ اخبار اسحاق(بن ابراهيم نديم(-٢٣٥)) -
- ٤٥٤ اخبار اسحاق -
- ٤٥٤ اخبار اسد(بن عبد العزى) -

- ٤٥٤ اخبار الاسرار (فى مراحل الابوار)
- ٤٥٥ اخبار اصحاب الائمه (و رواتهم)
- ٤٥٥ اخبار الاعراب
- ٤٥٥ اخبار اكنتم بن صيفى (-٩ ق)
- ٤٥٥ اخبار الاماء الشواعر
- ٤٥٥ اخبار امامه الباقر عليه السلام
- ٤٥٦ اخبار الامم
- ٤٥٦ اخبار الامم من العرب و العجم
- ٤٥٦ اخبار الامم
- ٤٥٦ اخبار ام هانى (فاخته بنت ابى طالب)
- ٤٥٦ اخبار اميه بن ابى الصلت
- ٤٥٦ اخبار الامين
- ٤٥٧ اخبار بلال الخارجى
- ٤٥٧ اخبار بنى تغلب (و ايامهم و انسابهم)
- ٤٥٧ اخبار بنى سنسن
- ٤٥٧ اخبار بنى عبد الله بن غطفان - كتاب بنى
- ٤٥٧ اخبار بنى عجل (و انسابهم)
- ٤٥٧ اخبار بنى عقيل - كتاب بنى عقيل
- ٤٥٧ اخبار بنى كليب (بن يربوع) - كتاب بنى
- ٤٥٧ اخبار بنى مره بن عوف - كتاب بنى مره
- ٤٥٧ اخبار بنى مروان
- ٤٥٧ اخبار بنى ناجيه
- ٤٥٨ اخبار بنى التمر بن قاسط - كتاب بنى التمر
- ٤٥٨ اخبار تأبط شرا
- ٤٥٨ اخبار الترحم
- ٤٥٨ اخبار تنوخ و انسابها

- ٤٥٨ اخبار التّوابين و عين الورده
- ٤٥٨ اخبار تهامه
- ٤٥٩ اخبار نغر الهند
- ٤٥٩ اخبار جابر الجعفي
- ٤٥٩ اخبار جحظه البرمكي (احمد بن جعفر
- ٤٥٩ اخبار جرهم (بن قحطان)
- ٤٥٩ اخبار جرهم
- ٤٥٩ اخبار جعفر بن ابي طالب
- ٤٥٩ اخبار جعفر بن محمد الصادق (عليه السلام)
- ٤٥٩ اخبار الجمل
- ٤٦٠ اخبار الحريث «حرت» (بن اسد) (يا راشد)
- ٤٦٠ اخبار حشان
- ٤٦٠ اخبار الحسن بن الحسن عليه السلام
- ٤٦٠ اخبار حكام العرب - كتاب حكام العرب
- ٤٦٠ اخبار حمزه بن عبد المطلب
- ٤٦٠ اخبار حى الضحاک
- ٤٦٠ اخبار خالد (بن عبد الله قسرى و يوسف بن عمر) >
- ٤٦٠ اخبار خنعم (و انسابها و اشعارها) - كتاب خنعم
- ٤٦٠ اخبار الخلفاء
- ٤٦١ اخبار الخلفاء
- ٤٦٢ اخبار الرجال
- ٤٦٢ اخبار الرضا عليه السلام
- ٤٦٢ اخبار رؤبه بن عجاج تميمي (-١٤٥ ق)
- ٤٦٢ اخبار رى
- ٤٦٢ اخبار زابليستان
- ٤٦٢ اخبار الزمان

- ٤٦٢ اخبار الزهراء
- ٤٦٣ اخبار الزينبات
- ٤٦٣ اخبار سديف(بن ميمون مكى شاعر(١٤٦ ق))
- ٤٦٣ اخبار سفيان(بن مصعب عبدي و شعره)
- ٤٦٣ اخبار السلف(المتقدمين على امير المؤمنين
- ٤٦٣ اخبار سلمان
- ٤٦٣ اخبار سلمان(و زهده و فضائله)
- ٤٦٣ اخبار سليمان(ابن ابى شيخ)
- ٤٦٣ اخبار سليمان(بن صرد)
- ٤٦٣ اخبار السودان
- ٤٦٣ اخبار السيد الحميرى
- ٤٦٤ اخبار السيد الحميرى(و شعره)
- ٤٦٤ اخبار السيد الحميرى
- ٤٦٤ اخبار السيد الحميرى
- ٤٦٤ اخبار السيد الحميرى
- ٤٦٤ اخبار السيد الحميرى
- ٤٦٤ اخبار السيد الحميرى
- ٤٦٥ اخبار شبيب الخارجى و صالح بن مسرح
- ٤٦٥ اخبار شريح(بن حارث(٧٨ ق)قاضى كوفه)
- ٤٦٥ اخبار الشريعه
- ٤٦٥ اخبار شعبه(بن حجاج عتكى ازدي(١٦٠ ق))
- ٤٦٥ اخبار الشعراء
- ٤٦٥ اخبار الشعراء المشهورين المكثرين
- ٤٦٥ اخبار الشعراء
- ٤٦٥ اخبار الشعراء
- ٤٦٥ اخبار الشعراء السبعه-اخبار شعراء الشيعه

- ٤٦٥ اخبار صاحب بن عباد
- ٤٦٦ اخبار صاحب الزنج
- ٤٦٦ اخبار صاحب الزنج
- ٤٦٦ اخبار صاحب فخ
- ٤٦٧ اخبار صعصعه (بن صوحان عبدي)
- ٤٦٧ اخبار صفين
- ٤٦٨ اخبار عبد العظيم بن عبد الله
- ٤٦٨ اخبار عبد الله (بن بديل)
- ٤٦٨ اخبار عبد الله (بن جعفر بن ابي طالب (-٩٠ ق))
- ٤٦٨ اخبار عبد الله بن الحسن (-١٤٥)
- ٤٦٨ اخبار عبد الله (بن الزبير (-٧٣ ق))
- ٤٦٨ اخبار عبد الله بن معاوية (-١٢٩ ق)
- ٤٦٨ اخبار عبد المطلّب (و عبد الله و ابي طالب)
- ٤٦٨ اخبار عثمان
- ٤٦٨ اخبار العجاج
- ٤٦٨ اخبار العرب و الفرس
- ٤٦٨ اخبار عقلاء المجانين
- ٤٦٩ اخبار عقيل بن ابي طالب
- ٤٦٩ اخبار العلماء باخبار الحكماء
- ٤٦٩ اخبار علي بن الحسين (عليه السلام)
- ٤٦٩ اخبار علي بن الحسين (عليه السلام)
- ٤٧٠ اخبار عمر (بن الخطاب)
- ٤٧٠ اخبار عمر (بن ربيعه)
- ٤٧٠ اخبار عمر بن عبد العزيز
- ٤٧٠ اخبار عمرو بن معديكرب (-٢١ ق)
- ٤٧٠ اخبار عمرو بن معديكرب

- ٤٧٠ اخبار عيون بني هاشم
- ٤٧٠ اخبار الغار
- ٤٧٠ اخبار فاطمه الزهراء (س ع)
- ٤٧٠ اخبار فاطمه (س ع)
- ٤٧٠ اخبار فاطمه و الحسن و الحسين عليهم السلام
- ٤٧١ اخبار فاطمه عليها السلام (و منشأها و مولدها)
- ٤٧١ اخبار فاطمه (س ع)
- ٤٧١ اخبار فاطمه (س ع)
- ٤٧٢ اخبار القائم (عليه السلام)
- ٤٧٢ اخبار القرامطه
- ٤٧٢ اخبار قريش
- ٤٧٢ اخبار قريش
- ٤٧٢ اخبار قضاة البصره
- ٤٧٢ اخبار قضاة بغداد
- ٤٧٢ اخبار قضاة المدينه
- ٤٧٢ اخبار قنبر (غلام على عليه السلام)
- ٤٧٢ اخبار كرمان
- ٤٧٢ اخبار كليب و جساس
- ٤٧٢ اخبار لقمان الحكيم
- ٤٧٣ اخبار لقمان بن عاد
- ٤٧٣ اخبار لقمان بن عاد
- ٤٧٣ اخبار ماتم
- ٤٧٣ اخبار المبيضة و القرامطه
- ٤٧٣ اخبار المتكلمين
- ٤٧٣ اخبار الممتنئين و آثار المضلين
- ٤٧٣ اخبار المحدثين

- ٤٧٤ اخبار ابى عبد الله محمد بن حمزة علوى
- ٤٧٤ اخبار محمد بن ابراهيم و ابى السرايا
- ٤٧٤ اخبار محمد بن الحنفية
- ٤٧٤ اخبار محمد بن الحنفية
- ٤٧٤ اخبار محمد بن الحنفية
- ٤٧٤ اخبار محمد بن عبد الله المحض
- ٤٧٤ اخبار محمد و ابراهيم ابنى عبد الله المحض
- ٤٧٤ اخبار المختار بن ابى عبيد تقفى
- ٤٧٤ اخبار المختار بن ابى عبيد التقفى
- ٤٧٤ اخبار المختار بن ابى عبيد التقفى-اخذ الثار
- ٤٧٥ اخبار المختار بن ابى عبيد التقفى
- ٤٧٥ اخبار المختار بن ابى عبيد التقفى
- ٤٧٥ اخبار المختار
- ٤٧٥ اخبار المختار بن ابى عبيد التقفى
- ٤٧٥ اخبار مداعى قريش(و الانصار فى القطايع)
- ٤٧٥ اخبار المدينيتين
- ٤٧٦ اخبار المدينه
- ٤٧٦ اخبار مرج راهط(و بيعت مروان و مقتل ضحاك)
- ٤٧٦ اخبار مروان القرظ-كتاب مروان
- ٤٧٦ الاخبار المستفاده من منادمه الشاهزاده
- ٤٧٦ اخبار مستورد(بن علفه التميمى)
- ٤٧٦ الاخبار المسعوديات
- ٤٧٦ اخبار مسيلمه الكذاب-كتاب مسيلمه
- ٤٧٦ اخبار مصعب و ولايته العراق-كتاب مصعب
- ٤٧٦ اخبار مطرف(بن مغيره بن شعبه)
- ٤٧٦ اخبار معاويه

- ٤٧٦ اخبار معاويه
- ٤٧٧ اخبار مکه
- ٤٧٧ اخبار ملوک الطوائف-كتاب ملوک الطوائف
- ٤٧٧ اخبار ملوک کنده
- ٤٧٧ اخبار ملوک کنده
- ٤٧٧ اخبار ملوک الیمن(من التبايعه)
- ٤٧٧ اخبار من عشق من الشعراء
- ٤٧٧ اخبار من قتل من آل ابی طالب
- ٤٧٨ اخبار موسى بن جعفر عليه السلام
- ٤٧٨ اخبار المهدي عليه السلام
- ٤٧٨ اخبار المهدي عليه السلام
- ٤٧٨ اخبار مهيار الديلمي(و بعض نوادره و
- ٤٧٨ اخبار التبی
- ٤٧٩ اخبار یمن
- ٤٧٩ الاخباريون و الاصوليون
- ٤٧٩ اخت الصحيفه
- ٤٨٠ اختصار زبده البيان
- ٤٨٠ اختصار علل الشرايع
- ٤٨٠ اختصار غريب القرآن
- ٤٨٠ اختصار غريب المصنّف
- ٤٨٠ اختصار الغريبين(هروى)
- ٤٨٠ اختصار قواعد الشهيد
- ٤٨٠ اختصار كتاب الاوائل
- ٤٨٠ اختصار كتاب بطلميوس
- ٤٨٠ اختصار الكون و الفساد
- ٤٨٠ اختصار لسان المحاضر و التّدیم

- ٤٨١ اختصار المجازات التَّبويّيه
- ٤٨١ اختصار مغرب اللّغه
- ٤٨١ اختصار نزّه الألباء في طبقات الادباء
- ٤٨١ الاختصاص، كتاب
- ٤٨١ الاختصاص، كتاب
- ٤٨٢ الاختصاص، كتاب
- ٤٨٢ الاختلاجات
- ٤٨٢ الاختلاجات
- ٤٨٢ الاختلاجات
- ٤٨٢ الاختلاجات
- ٤٨٢ الاختلاف، كتاب
- ٤٨٢ اختلاف ابي و ابن مسعود(في ليله القدر)
- ٤٨٢ اختلاف اصول المذاهب
- ٤٨٢ اختلاف الادهان في النظرى و الضرورى
- ٤٨٢ اختلاف الافق للضائم
- ٤٨٣ اختلاف اوضاع مراكز افلاك العطارذ
- ٤٨٣ اختلاف البخارى و البارى
- ٤٨٣ اختلاف الحج
- ٤٨٣ اختلاف الحديث
- ٤٨٣ اختلاف الحديث
- ٤٨٤ اختلاف الزوجين في المهر
- ٤٨٤ اختلاف الشيعة و المقالات
- ٤٨٤ اختلاف الفقهاء
- ٤٨٤ اختلاف فقهاء اهل البيت
- ٤٨٤ اختلاف القراءات
- ٤٨٤ اختلاف الناس في الامامه

- ٤٨٤ اختلاف النحويين -
- ٤٨٤ الاختلافات -
- ٤٨٤ الاختلافات -
- ٤٨٤ اختناق ايران -
- ٤٨٥ الاختيار في ادعيه الليل و النهار -
- ٤٨٥ الاختيار،رساله في مسأله -
- ٤٨٥ الاختيار من الاخبار -
- ٤٨٥ الاختيار من شعراى تمام حبيب بن اوس طائى -
- ٤٨٦ الاختيار من شعر البحترى(وليد بن عبيد طائى) -
- ٤٨٦ الاختيار من شعر القبائل -
- ٤٨٦ الاختيار من شعر المتنبى(ابو الطيب احمد بن -
- ٤٨٦ الاختيار من المصباح -
- ٤٨٦ اختيار البكر من الثيب(من شعراى الحسن بن ابى -
- ٤٨٦ اختيار حقايق الخلل(فى دقايق الحيل) -
- ٤٨٦ اختيار الرجال -
- ٤٨٦ اختيار العارف و نهل الغارف -
- ٤٨٧ اختيار القرآن -
- ٤٨٧ اختيار المذهب(فيما يصحبه الانسان من الذهب) -
- ٤٨٧ الاختيارات من شعر الشعراء -
- ٤٨٧ الاختيارات من كتاب ابى عمرو الزاهد فى -
- ٤٨٧ الاختيارات -
- ٤٨٧ الاختيارات -
- ٤٨٨ اختيارات الايام -
- ٤٨٨ اختيارات الايام و الساعات -
- ٤٨٨ اختيارات الايام(و السعد و النحس منها) -
- ٤٨٨ اختيارات الايام و الساعات -

- ٤٨٨ اختيارات بديعى
- ٤٨٨ اختيارات شاهى
- ٤٨٨ اختيارات قاسمى
- ٤٨٩ اختيارات التجوم
- ٤٨٩ اختيارات النجوم
- ٤٨٩ اخذ الاجره على الواجب
- ٤٨٩ اخذ الشار(فى احوال المختار)-ذوب النضار
- ٤٨٩ اخذ الثار
- ٤٩٠ اخلاق
- ٤٩٠ اخلاق-حكمت عملى
- ٤٩٠ اخلاق
- ٤٩٠ اخلاق احمد تنوى
- ٤٩١ اخلاق تاج العلماء
- ٤٩١ اخلاق تنوى
- ٤٩١ اخلاق محمد تقى
- ٤٩١ اخلاق جلالى
- ٤٩٢ اخلاق شمسى
- ٤٩٢ اخلاق صادقيه
- ٤٩٢ اخلاق محمد صالح
- ٤٩٢ اخلاق سيد عبد الله
- ٤٩٢ اخلاق علائى
- ٤٩٢ اخلاق سيد على
- ٤٩٢ اخلاق مصور مظفرى
- ٤٩٢ اخلاق مظفرى
- ٤٩٢ اخلاق المعصومين
- ٤٩٢ اخلاق منصورى

- ٤٩٣ اخلاق المؤمن
- ٤٩٣ اخلاق محمد مؤمن
- ٤٩٣ اخلاق
- ٤٩٣ اخلاق المؤمنين
- ٤٩٤ اخلاق مهذب الدين
- ٤٩٤ اخلاق الشيخ ناصر
- ٤٩٤ اخلاق ناصري
- ٤٩٤ اخلاق نراقي
- ٤٩٥ اخلاق التفسيه في شرح خطبه الوصيه
- ٤٩٥ اخلاق و راه سعادت بشر
- ٤٩٥ اخلاق سيد محمد هاشم
- ٤٩٥ اخلاق محمد يوسف الموتى
- ٤٩٥ الاخوان-كتاب الاخوان
- ٤٩٥ الاخوان-كتاب الاخوان
- ٤٩٥ الاخوان-كتاب الاخوان
- ٤٩٥ اخوان الصفا
- ٤٩٥ اخوان الصفا
- ٤٩٥ اخوان الصفا في تلخيص الشفا
- ٤٩٦ اخوان الصفا و خلان الوفا
- ٤٩٦ ادآب التفس(في التغير)
- ٤٩٦ اداء الفرض(في سكون الارض)
- ٤٩٦ اداء المفروض في شرح ارجوزه العروض
- ٤٩٦ اداء الفضلاء
- ٤٩٧ اداره الكاسه(في حلّ بعض ابيات الحماسه)
- ٤٩٧ الادب و الدلاله على الخير، كتاب
- ٤٩٧ ادب الامام و الماموم

٥٠٠	الادعيه، كتاب
٥٠٠	الادعيه، كتاب
٥٠٠	الادعيه، كتاب
٥٠١	الادعيه، كتاب
٥٠١	الادعيه، كتاب
٥٠١	الادعيه، كتاب
٥٠١	الادعيه، كتاب
٥٠١	الادعيه، كتاب
٥٠١	الادعيه، كتاب
٥٠٢	الادعيه، كتاب
٥٠٢	الادعيه، كتاب
٥٠٢	الادعيه، كتاب
٥٠٢	الادعيه، كتاب
٥٠٢	الادعيه، كتاب
٥٠٢	الادعيه، كتاب
٥٠٢	الادعيه، كتاب
٥٠٢	الادعيه و الاحراز
٥٠٢	الادعيه و الاخبار
٥٠٢	الادعيه و الادويه
٥٠٣	الادعيه و الازكار
٥٠٣	الادعيه و الازكار
٥٠٣	الادعيه و الازكار
٥٠٣	الادعيه و الاعمال
٥٠٤	الادعيه و الاوراد المأثوره
٥٠٤	الادعيه و الاوراد
٥٠٤	الادعيه و الاوراد
٥٠٤	الادعيه و التعقيبات
٥٠٤	الادعيه و الختوم

٥٠٤	الادعيه و الختوم
٥٠٤	الادعيه و الزيارات
٥٠٤	الادعيه و الزيارات
٥٠٤	الادعيه و الزيارات
٥٠٤	الادعيه و الزيارات
٥٠٥	الادعيه و الزيارات
٥٠٥	الادعيه و الزيارات
٥٠٥	الادعيه و الزيارات
٥٠٥	الادعيه و الزيارات
٥٠٥	الادعيه و الزيارات
٥٠٥	الادعيه و الزيارات
٥٠٥	الادعيه و الزيارات
٥٠٥	الادعيه و الزيارات
٥٠٥	الادعيه و الزيارات
٥٠٥	الادعيه و الزيارات
٥٠٥	الادعيه و الزيارات
٥٠٥	الادعيه و الزيارات
٥٠٦	الادعيه و الزيارات
٥٠٦	الادعيه و الصلوات
٥٠٦	ادعيه الاتمه
٥٠٦	ادعيه الاسبوع
٥٠٦	ادعيه الاسبوع
٥٠٦	ادعيه الاسبوع
٥٠٦	ادعيه ايام الاسبوع
٥٠٦	ادعيه ايام الاسبوع
٥٠٦	ادعيه ايام الاسبوع
٥٠٦	الادعيه الثلاثون
٥٠٧	ادعيه زين العابدين عليه السلام
٥٠٧	ادعيه الساعات
٥٠٧	ادعيه السر
٥٠٧	ادعيه سعه الزق و قضاء الدين
٥٠٧	ادعيه السفر
٥٠٨	ادعيه شهر رمضان

٥٠٩	الادعيه المتفرقه
٥٠٩	الادعيه المتفرقه
٥٠٩	الادعيه المتفرقه
٥٠٩	الادعيه المتفرقه
٥٠٩	الادعيه المرويّه
٥٠٩	الادعيه المستجابّه
٥٠٩	الادعيه المعتمبره (للحوائج و دفع الآلام)
٥٠٩	الادعيه المنتخبه
٥٠٩	الادعيه المنشآت
٥٠٩	أدعيه الموقف
٥١٠	ادعيه الوباء (و الطّاعون و...)
٥١٠	ادعيه الوباء
٥١٠	ادعيه الوسائل الى المسائل
٥١٠	ادله الاحكام
٥١٠	ادله الاسلام
٥١٠	ادله الرّشاد
٥١١	الادله السمعيّه (من الكتاب و السنّه)
٥١١	الادله العقليّه
٥١١	الادله النقيّه (في اثبات التقيّه)
٥١١	الادوات، رساله
٥١١	الادويه- كتاب الادويه
٥١١	الادويه القلبيّه
٥١١	ادويه قلبيّه
٥١١	الادويه المرّكبه
٥١٢	الاذاعه و الراديو و حكمها في الشرع
٥١٢	الاذان (و الاقامه و استحبابها)

٥١٢ الاذان، كتاب
٥١٢ الاذان، كتاب
٥١٢ الاذان، كتاب (حى على خير العمل)
٥١٢ اذان العصر يوم الجمعة و انه ليس حراما، رساله
٥١٢ الاذانيه-رساله فى الاذان
٥١٢ الاذانيه
٥١٢ اذكار الاخوان (بوجوب حق الايمان)
٥١٢ اذكار الزاهدين
٥١٣ اذكار الصلاه
٥١٣ اذكار الطهاره
٥١٣ اذكار المهمه
٥١٣ اذكار الوضوء و الصلاه و التكاح
٥١٣ الاراءه فى علم التجويد و القراءه
٥١٣ ارءه الطريق لمن يؤم البيت العتيق
٥١٤ ارءه الطريق
٥١٤ الاراتك
٥١٤ الاراتجى التافعه الملتقطه من خطرات الجنان
٥١٤ الاربعه ايام
٥١٤ الاراضى الخراجييه
٥١٤ الاربعه عشر (من احاديث دعاه البشر)
٥١٤ الاربعه المتناسبه
٥١٤ الاربعمائه مسأله
٥١٤ الاربع مسائل، كتاب-المسائل الاربع فى الامامه
٥١٤ الاربع مسائل
٥١٥ اربع مقالات
٥١٥ الاربع مقالات

٥٢٠	الاربعون حديثا و دليلا
٥٢١	الاربعون حديثا
٥٢١	الاربعون حديثا
٥٢١	الاربعون حديثا
٥٢٢	الاربعون حديثا(از عبد الله بلادي)
٥٢٣	الاربعون حديثا
٥٢٣	الاربعون حديثا
٥٢٣	الاربعون حديثا
٥٢٣	الاربعون حديثا(از محسن تبريزي)
٥٢٤	الاربعون حديثا
٥٢٤	الاربعون حديثا
٥٢٤	الاربعون حديثا
٥٢٤	الاربعون حديثا
٥٢٤	الاربعون حديثا
٥٢٥	الاربعون حديثا
٥٢٥	الاربعون حديثا عن الاربعين
٥٢٥	الاربعون حديثا عن الاربعين
٥٢٥	الاربعون حديثا(عن الاربعين رجلا)
٥٢٥	الاربعون حديثا من الاربعين عن الاربعين
٥٢٥	الاربعون حديثا منظوما
٥٢٥	الاربعون دليلا
٥٢٥	الاربعون دليلا-يمن الغرى
٥٢٦	الاربعون رساله
٥٢٧	الاربعون مسأله
٥٢٧	الاربعون مقصدا
٥٢٧	الاربعونيات
٥٢٧	الاربعونيات

- ٥٢٧ الاربعونيات لكشف انوار القدسيات
- ٥٢٧ اربعين منظوم
- ٥٢٧ الاربعين النبويه
- ٥٢٧ الاربعين الهاشميه
- ٥٢٧ اربعينه
- ٥٢٧ ارتداد الزوجه
- ٥٢٧ ارتداديه
- ٥٢٨ ارتشاف الصافي من سلاف الشافي
- ٥٢٨ الارتقاء الى حظيره القدس
- ٥٢٩ ارث
- ٥٢٩ الارث
- ٥٣٠ ارث
- ٥٣٠ الارث
- ٥٣٠ الارث
- ٥٣٠ الارث
- ٥٣٠ الارث
- ٥٣٠ الارث
- ٥٣٠ ارث
- ٥٣٠ الارث
- ٥٣٠ ارث
- ٥٣٠ الارث
- ٥٣٠ ارث
- ٥٣٠ الارث
- ٥٣١ الارث
- ٥٣١ الارث
- ٥٣١ الارث
- ٥٣١ الارث
- ٥٣١ الارث
- ٥٣٢ الارث

٥٣٢	الارث
٥٣٢	ارث
٥٣٢	الارث
٥٣٢	الارث
٥٣٣	الارث
٥٣٣	الارث
٥٣٣	الارث
٥٣٣	ارث الخيار
٥٣٣	ارث الزوجه (من العقار او ثمنه)
٥٣٣	ارث الزوجه
٥٣٣	ارث الزوجه
٥٣٣	ارث الزوجه و(حرمانها من العقار)
٥٣٣	ارث الزوجه (من الثمن او العقار)
٥٣٤	ارث الزوجه
٥٣٤	ارث الزوجه من قيمه العقار
٥٣٤	الارث
٥٣٤	الارث
٥٣٤	الارث
٥٣٥	ارثما طيقي
٥٣٥	الارجاء-كتاب الارجاء
٥٣٥	ارجوزه(في آداب العشره مع الاخوان)
٥٣٥	ارجوزه(في آداب المفيد و المستفيد)-محاسن
٥٣٥	ارجوزه الآيات الباهرات
٥٣٦	ارجوزه(في الاذان و الاقامه)
٥٣٦	ارجوزه(في الارث)
٥٣٦	ارجوزه(في الارث)

- ٥٣٦ (في الارث)
- ٥٣٦ (في الارث)
- ٥٣٦ (في الارث)
- ٥٣٦ (في الارث)
- ٥٣٧ (في الارث)
- ٥٣٧ (في الارث)
- ٥٣٧ (في الارث)
- ٥٣٧ (في الارث، از محسن أمين)
- ٥٣٨ (في الارث)
- ٥٣٨ (في ارث الزوجه)
- ٥٣٨ (في الاسطرلاب)
- ٥٣٨ (في اصول الدين): منهج اليقين
- ٥٣٨ (في اصول الدين)
- ٥٣٨ (في اصول الدين)
- ٥٣٩ (في اصول الفقه)
- ٥٣٩ (في اصول الفقه)
- ٥٣٩ (في اصول الفقه)
- ٥٣٩ (في اصول الفقه)
- ٥٤٠ (في اصول الفقه)
- ٥٤٠ (في اصول الفقه)
- ٥٤٠ (في اصول الفقه)
- ٥٤٠ (في اصول الفقه)
- ٥٤٠ (في الامامه)
- ٥٤٢ (في تاريخ المعصومين)
- ٥٤٢ (في التجويد)

- ٥٤٢ ----- ارجوزه (فی التجوید) -----
- ٥٤٢ ----- ارجوزه (فی التجوید) -----
- ٥٤٢ ----- ارجوزه (فی التجوید) -----
- ٥٤٢ ----- ارجوزه (فی التجوید) -----
- ٥٤٣ ----- ارجوزه (فی التوحید) -----
- ٥٤٣ ----- ارجوزه (فی التوحید) -----
- ٥٤٤ ----- ارجوزه (فی الحساب و الجبر و المقابله) -----
- ٥٤٤ ----- ارجوزه (فی الحساب) -----
- ٥٤٤ ----- ارجوزه (فی الحساب) -نظم الحساب-----
- ٥٤٤ ----- ارجوزه (فی الحکمه) -----
- ٥٤٥ ----- ارجوزه (فی الرجال، از سید حسین بروجردی) ----- >
- ٥٤٥ ----- ارجوزه (فی الرجال) -----
- ٥٤٦ ----- ارجوزه (فی الرضاع) -----
- ٥٤٦ ----- ارجوزه (فی الرضاع، از محسن امین) -----
- ٥٤٧ ----- ارجوزه (فی سلسله النسب) -----
- ٥٤٧ ----- ارجوزه (فی سلسله النسب) -----
- ٥٤٧ ----- ارجوزه (فی سلسله النسب) -----
- ٥٤٧ ----- ارجوزه (فی سلسله النسب) -----
- ٥٤٧ ----- ارجوزه (فی سلسله النسب) -----
- ٥٤٧ ----- ارجوزه (فی سلسله النسب) -----
- ٥٤٧ ----- ارجوزه (فی سلسله النسب) -----
- ٥٤٨ ----- ارجوزه (فی سلسله النسب) -----
- ٥٤٨ ----- ارجوزه (فی سلسله النسب) -----
- ٥٤٨ ----- ارجوزه (فی شرح حدیث امیر المؤمنین (علیه السلام)) -----
- ٥٤٨ ----- ارجوزه (فی شرح الدرّه المنظومه) -----
- ٥٤٨ ----- ارجوزه (فی شرح الدرّه المنظومه) -----
- ٥٤٩ ----- ارجوزه (فی شرح الدرّه المنظومه) -----

٥٤٩	ارجوزه(فى شرح الياقوت) -
٥٤٩	ارجوزه(فى الشطرنج) -
٥٤٩	ارجوزه(فى الشك و السهو) -
٥٤٩	ارجوزه(فى الشك و السهو)-شمس الهدى لمن -
٥٤٩	ارجوزه(فى الشكوك) -
٥٤٩	ارجوزه(فى الشكوك) -
٥٥٠	ارجوزه(فى الصرف) -
٥٥٠	ارجوزه(فى الصرف) -
٥٥٠	ارجوزه(فى الصرف) -
٥٥٠	ارجوزه(فى الصرف)-
٥٥١	ارجوزه(فى صلاه المسافر) -
٥٥١	ارجوزه(فى صلاه المسافر...) -
٥٥١	ارجوزه(فى صلاه المسافر) -
٥٥١	ارجوزه(فى الصلوات المندوبه) -
٥٥١	ارجوزه(فى الصوم) -
٥٥١	ارجوزه(فى الصوم و الاعتكاف) -
٥٥٢	ارجوزه(فى الصوم و الخمس...) -
٥٥٢	ارجوزه(فى الصيّد و الذّباحه) -
٥٥٢	ارجوزه(فى الطبّ) -
٥٥٢	ارجوزه(فى الطب)-
٥٥٣	ارجوزه(فى الطّهاره) -
٥٥٣	ارجوزه(فى ظن و اخواتها) -
٥٥٣	ارجوزه(فى العبادات) -
٥٥٣	ارجوزه(فى العدد) -
٥٥٣	ارجوزه(فى العرفان) -
٥٥٣	ارجوزه(فى العروض) -

- ٥٥٣ ارجوزه (في العروض)
- ٥٥٤ ارجوزه (في العروض)
- ٥٥٤ ارجوزه (في العقائد)---
- ٥٥٥ ارجوزه (في فضائل الملح) -
- ٥٥٥ ارجوزه (في الفقه) ..
- ٥٥٥ ارجوزه (في الفقه) ..
- ٥٥٥ ارجوزه (في الفقه)---
- ٥٥٦ ارجوزه (في الفلسفه العاليه) ..
- ٥٥٦ ارجوزه (في الفلسفه العاليه)---
- ٥٥٧ ارجوزه (في المجزبات) ..
- ٥٥٧ ارجوزه (في المعانى و البيان) ..
- ٥٥٧ ارجوزه (في المعانى و البيان) ..
- ٥٥٧ ارجوزه (في المعانى و البيان) ..
- ٥٥٧ ارجوزه (في المعانى و البيان) ..
- ٥٥٧ ارجوزه (في المعانى و البيان) ..
- ٥٥٧ ارجوزه (في المعانى و البيان) ..
- ٥٥٧ ارجوزه (في المعانى و البيان) ..
- ٥٥٧ ارجوزه (في المعانى و البيان) ..
- ٥٥٧ ارجوزه (في المعانى و البيان) ..
- ٥٥٨ ارجوزه (في المعانى و البيان)از محمد بن محمد بن محمد بن
- ٥٥٩ ارجوزه (في المنطق) ..
- ٥٥٩ ارجوزه (في المنطق) ..
- ٥٥٩ ارجوزه (في المنطق) ..
- ٥٥٩ ارجوزه (في المنطق) ..
- ٥٥٩ ارجوزه (في المنطق) ..
- ٥٥٩ ارجوزه (في المنطق) ..
- ٥٥٩ ارجوزه (في المنطق)---
- ٥٦٠ ارجوزه (في المنطق) ..

- ٥٦٠ (في المنطق) ارجوزه
- ٥٦٠ >--- (في المنطق، از محمد همدانی) ارجوزه
- ٥٦٠ --- (في المنطق، از موسى فلاحی) ارجوزه
- ٥٦١ (في النحو) ارجوزه
- ٥٦١ (في النحو) ارجوزه
- ٥٦١ (في النحو) ارجوزه
- ٥٦١ (في النحو) ارجوزه
- ٥٦١ (في النحو) ارجوزه
- ٥٦١ (في النحو) ارجوزه
- ٥٦١ (في النحو) ارجوزه
- ٥٦١ (في النحو) ارجوزه
- ٥٦١ (في النحو) ارجوزه
- ٥٦١ (في النحو) ارجوزه
- ٥٦١ (في النحو) ارجوزه
- ٥٦١ (في النحو) ارجوزه
- ٥٦٢ (في النحو و الاصول...) ارجوزه
- ٥٦٢ (في النحو) ارجوزه
- ٥٦٢ --- (في النحو، از فرج قطيفی) ارجوزه
- ٥٦٣ >--- (في النحو، از هادی آل كاشف الغطاء) ارجوزه
- ٥٦٣ --- (في نقض العهدین) ارجوزه
- ٥٦٤ ارجوزه المنجيه
- ٥٦٤ ارجوزه الهاديه الى الناحيه الساميه
- ٥٦٤ اردوى معلى
- ٥٦٤ ارده شيره
- ٥٦٤ اردى بهشت
- ٥٦٤ الارزاق و الآجال و الاعمال
- ٥٦٤ الارزاق و الآجال
- ٥٦٤ ارسال الیدين
- ٥٦٤ الارشاد

٥٦٥	ارشاد-پنجاه باب
٥٦٥	الارشاد
٥٦٥	الارشاد
٥٦٥	الارشاد
٥٦٦	الارشاد
٥٦٦	الارشاد في معرفه حجج الله على العباد
٥٦٦	الارشاد في معرفه مقادير الابعاد
٥٦٦	ارشاد الازهان
٥٦٦	ارشاد الازهان الى احكام الايمان
٥٦٦	ارشاد الازهان الى علم الابدان
٥٦٦	ارشاد الائمة للتمسك بالائمه(عليهم السلام)
٥٦٦	ارشاد الائمة
٥٦٦	ارشاد الانام
٥٦٧	ارشاد البشر في شرح الباب الحادى عشر
٥٦٧	ارشاد البيان
٥٦٧	ارشاد الجهال الى مسائل الحرام و الحلال
٥٦٧	ارشاد الجهله المصّرّين على انكار الغيبه و
٥٦٧	ارشاد الحساب
٥٦٨	ارشاد حمزوى
٥٦٨	ارشاد الحنفاء فى وصف الخلفاء
٥٦٨	ارشاد الخلق الى الحق
٥٦٨	ارشاد الخواص
٥٦٨	ارشاد الخلايق
٥٦٨	ارشاد ذهن النبيه فى شرح اسانيد من لا يحضره
٥٦٨	ارشاد الصائمين الى احكام الدين
٥٦٨	ارشاد الصبيان الى احكام القرآن

٥٦٨	ارشاد الصبيان
٥٦٩	ارشاد الطالبين في معرفه التبي و الائمه
٥٦٩	ارشاد الطالبين الى نهج المسترشدين
٥٦٩	ارشاد الطلاب الى علم الاعراب
٥٦٩	ارشاد العوام
٥٧٠	ارشاد العوام
٥٧٠	ارشاد العوام
٥٧٠	ارشاد العوام
٥٧٠	ارشاد الفحول الى تحقيق الحق من علم
٥٧٠	ارشاد القارى
٥٧٠	ارشاد القلوب الى الصواب المنجى من عمل به
٥٧٠	ارشاد الكافرين و هدايه المسترشدين فى اثبات
٥٧١	ارشاد اللبيب فى شرح التهذيب
٥٧١	ارشاد المبتدى
٥٧١	ارشاد المبتدئين
٥٧١	ارشاد المبتدئين
٥٧١	ارشاد المتعلم الى الطريق الصواب
٥٧٢	ارشاد المتعلمين
٥٧٢	ارشاد المتقين
٥٧٢	ارشاد المريدين
٥٧٢	ارشاد المزكين
٥٧٢	ارشاد المستبصر
٥٧٢	ارشاد المستبصرين
٥٧٢	ارشاد المسترشدين فى معرفه الضرورى من
٥٧٢	احكام الذين
٥٧٢	ارشاد المسترشدين

- ٥٧٣ ارشاد المسترشدين و هدايه الطالبين
- ٥٧٣ ارشاد المسترشدين
- ٥٧٣ ارشاد المسلمين و تنبيه الغافلين
- ٥٧٣ ارشاد المسلمين الى اولاد امير المؤمنين(عليه السلام)
- ٥٧٤ ارشاد المسلمين
- ٥٧٤ ارشاد المسلمين فى احكام الدين
- ٥٧٤ ارشاد المضلين فى نبوه خاتم النبيين
- ٥٧٤ ارشاد المنصف البصير الى طريق الجمع بين
- ٥٧٤ ارشاد المنصفين و الزام الملحدين
- ٥٧٤ ارشاد الموارث
- ٥٧٤ ارشاد الموسوسين
- ٥٧٤ ارشاد المؤمنين
- ٥٧٥ ارشاد المؤمنين
- ٥٧٥ ارشادنامه
- ٥٧٥ ارشاد التقاد الى تيسر الاجتهاد
- ٥٧٥ ارشاديه-المواعظ الجونفوريه
- ٥٧٦ الارشاديه(فى شرح الاعتقاديه)
- ٥٧٦ ارصاد المنجمين
- ٥٧٦ الارصاد الكليه
- ٥٧٦ الارض، كتاب
- ٥٧٦ ارض العتاق(لاهل النفاق)
- ٥٧٦ الارض المفتوحه عنوه
- ٥٧٦ الارض المفتوحه عنوه
- ٥٧٦ ارض اليمن و تاريخها
- ٥٧٦ الارضين، كتاب
- ٥٧٦ الارضين و الجبال و الاوديه، كتاب

- ٥٧٧ ارغام الشيطان
- ٥٧٧ ارغام الكفره
- ٥٧٧ ارغام الماكرين
- ٥٧٧ ارغام الملحدين
- ٥٧٧ ارغام الملحدين
- ٥٧٨ ارفع نامه
- ٥٧٨ الارقام،كتاب
- ٥٧٨ الاركان(فى فروع شرايع اهل الايمان بلسان
- ٥٧٨ الاركان(فى دعائم الدين)
- ٥٧٨ الاركان الرابعه
- ٥٧٨ اركان الاسلام
- ٥٧٨ اركان الاسلام
- ٥٧٨ اركان الايمان
- ٥٧٩ ارمغان
- ٥٧٩ ارمغان شيراز
- ٥٧٩ ارمغان معارف
- ٥٧٩ ارمغانى ايران
- ٥٧٩ ازاحه الارتياب عن حرمه ذبايح اهل الكتاب
- ٥٨٠ ازاحه الالتباس عن حكم المشكوك فيه من
- ٥٨٠ ازاحه الحلک الدامس بالشموس المضيئه
- ٥٨٠ ازاحه الشبهات فى الشكّ فى الزكعات
- ٥٨٠ ازاحه الشكوك فى تملك العبد المملوك
- ٥٨٠ ازاحه العله فى اثبات حليه المتعه
- ٥٨٠ ازاحه العله(فى الامامه)
- ٥٨٠ ازاحه العله فى معرفه القبله
- ٥٨٠ ازاحه الغى فى الرد على عبد الحى

- ٥٨١ ازاحه الوسواس عن افئده الناس -
- ٥٨١ ازاحه اللّحيه -
- ٥٨١ ازاحه الوسوسه عن جواز تقبيل الاعتاب المقدسه -
- ٥٨١ ازاله الاشتباه -
- ٥٨١ ازاله الالتباس فى الفرق بين الاشتقاق و الجناس -
- ٥٨٢ ازاله الاوهام(فى البكاء على الامام الهمام و -
- ٥٨٢ ازاله الاوهام(عن اشتباهات وقعت فى الاسماء -
- ٥٨٢ ازاله الاوهام فى الرد على ينابيع الاسلام -
- ٥٨٢ ازاله التوهّمات -
- ٥٨٢ ازاله الزان عن قلوب الاخوان -
- ٥٨٢ ازاله الشبهات -
- ٥٨٢ ازاله الشبهات(فى النهى فى العبادات -
- ٥٨٢ ازاله العله -
- ٥٨٢ ازاله الغرور -
- ٥٨٣ ازاله الغواشى فى مدارك الحواشى -
- ٥٨٣ ازاله الغواشى عن بعض شبهات الحواشى -
- ٥٨٣ ازاله الغين فى رؤيه العين -
- ٥٨٣ ازاله الغين عن بصره العين باثبات شهاده الحسين(عليه السلام) -
- ٥٨٣ ازاله المحاده عن ملك المنافع المتضاده -
- ٥٨٣ ازاله الوسواس و الاوهام عن قدس ساحه -
- ٥٨٤ ازاله الوصمه عن وجه براهين العصمه -
- ٥٨٤ از اهير الرياض المريعه و تفسير الغاظ المحاوره -
- ٥٨٤ از پرويز تا چنگيز -
- ٥٨٤ از جار المجانين فى اثبات رجحان اقامه العزاء -
- ٥٨٤ از رنجى كه مى برىم -
- ٥٨٤ ازكى الهدايا فى شرح رساله اسنى العطايا -

- ٥٨٤ الازل و الابد و السرمد
- ٥٨٤ الازمنه و الامكنه،كتاب
- ٥٨٥ الازمنه،كتاب
- ٥٨٥ ازواج التبي(صلى الله عليه و آله)،كتاب
- ٥٨٥ ازواج التبي،كتاب
- ٥٨٥ ازواد الاخره،كتاب
- ٥٨٥ الازهار فى شرح لامية مهيار
- ٥٨٥ الازهار فى فقه الائمه الاطهار
- ٥٨٦ الازهار
- ٥٨٧ الاسارى و الغلول
- ٥٨٧ الاساس فى انساب الناس
- ٥٨٧ الاساس فى عقايد الاكياس
- ٥٨٧ الاساس
- ٥٨٧ اساس الاحكام فى تنقيح عمد مسائل الاصول
- ٥٨٧ اساس الاحكام فى شرح شرايع الاسلام
- ٥٨٧ اساس الاسلام فى سياسات الاسلام
- ٥٨٧ اساس الاصول
- ٥٨٨ اساس الاقتباس
- ٥٨٨ اساس الاقتباس
- ٥٨٨ اساس اليجاد فى علم الاستعداد لتحصيل ملكه
- ٥٨٩ اساس الايمان
- ٥٨٩ اساس التأويل
- ٥٨٩ اساس التعليم
- ٥٨٩ اساس التقديس
- ٥٨٩ اساس التسياسه فى تأسيس الرياسه
- ٥٨٩ اساس الشريعه

٥٨٩	اساس الصحه
٥٨٩	اساس القواعد فى اصول الفوائد
٥٨٩	اساس الكمال
٥٩٠	الاساس لانساب الناس
٥٩١	اساليب الادبته
٥٩١	اسامى الاتمهات
٥٩١	اسامى امير المؤمنين(عليه السلام)
٥٩١	اسامى العلماء
٥٩١	اسامى العلوم
٥٩١	اسامى مشايخ الشيعة
٥٩١	اسامى وضاع الحديث
٥٩١	اسانيد التهذيب(و بيان محتملاتها)
٥٩٢	الاساور العسجدية(على مبحث الفوريه)
٥٩٢	اساور من ذهب فى احوال ام المصائب زينب
٥٩٢	اسباب البلايا(النازله على السعيد و الشقى)
٥٩٢	اسباب الحافظه
٥٩٢	اسباب حدوث الحروف
٥٩٣	اسباب الرد(و غيره)
٥٩٣	اسباب السعاده
٥٩٣	اسباب طعن الحرمان
٥٩٣	اسباب الفقر و الغناء و المغفره
٥٩٣	اسباب الملك
٥٩٣	اسباب النجاه
٥٩٣	اسباب النزول
٥٩٣	الاسباب و العلامات
٥٩٤	الاسباب و النزول(على مذهب آل الرسول)

- ٥٩٤ ----- اسباع القرآن
- ٥٩٤ ----- إسباغ التائل بتحقيق المسائل
- ٥٩٤ ----- الاستبراء، كتاب
- ٥٩٤ ----- الاستبراء بالبول و انه واجب او مستحب
- ٥٩٥ ----- الاستبصار(فى الامامه)
- ٥٩٥ ----- الاستبصار
- ٥٩٥ ----- الاستبصار فيما اختلف من الاخبار
- ٥٩٥ ----- الاستبصار فى التص على الائمه الاطهار(عليهم السلام)
- ٥٩٥ ----- الاستبصار فيما جمعه الشافعى من الاخبار
- ٥٩٥ ----- استبصار الاخبار
- ٥٩٥ ----- استنباع نيه العبادات و حكم العدول عنها
- ٥٩٥ ----- الاستثنائيه(فى الاقرار المشتمل على الاستثناء)
- ٥٩٥ ----- الاستثنائيه
- ٥٩٦ ----- استحاله التوقيت(و تعيين وقت ظهور الحجّه عليه
- ٥٩٦ ----- استحاله رؤيه القديم تعالى
- ٥٩٦ ----- استحباب التياسر لاهل العراق
- ٥٩٦ ----- استحباب السوره
- ٥٩٧ ----- الاستحقاق
- ٥٩٧ ----- استحقاق الثواب و العقاب
- ٥٩٧ ----- الاستحكام فى مسائل الصيام
- ٥٩٧ ----- الاستخارات
- ٥٩٧ ----- الاستخارات
- ٥٩٧ ----- الاستخارات
- ٥٩٧ ----- الاستخارات
- ٥٩٧ ----- الاستخارات
- ٥٩٧ ----- الاستخارات

- الاستخارات----- ٥٩٨
- استخراج انحراف جميع البلاد----- ٥٩٩
- استخراج الاوتار(فى الدائره بخواص الخط المنحنى)----- ٥٩٩
- استخراج الاهله----- ٥٩٩
- استخراج التقويم----- ٥٩٩
- استخراج التقويم و غيره----- ٥٩٩
- استخراج جيب درجه واحده-الوتر و الجيب،----- ٥٩٩
- استخراج الحوادث----- ٥٩٩
- استخراج خط نصف النهار(و معرفت سمت قبله)----- ٥٩٩
- استخراج طول البلاد و عرضها----- ٦٠٠
- استخراج المراد(من مختلف الخطاب)----- ٦٠٠
- استخراج نسبه القطر الى المحيط----- ٦٠٠
- استخراج نهايه الخطأ فى استخراج الجذر----- ٦٠٠
- الاستدراك----- ٦٠٠
- الاستدراك لما اغفله الخليل----- ٦٠٠
- الاستدلال فى طلب الحق----- ٦٠٠
- الاستذكار لما مرّ من سوائف الاعمار----- ٦٠٠
- الاسترجاع----- ٦٠٠
- الاستسقاء----- ٦٠٠
- الاستشعار فيما سنج لى من الفلسفه الإلهيه من----- ٦٠٠
- الاستشفاء بالتربه الحسينيه----- ٦٠١
- الاستشهاد----- ٦٠١
- الاستشهاد باختلاف الارصاد----- ٦٠١
- الاستصحاب----- ٦٠٢
- الاستصحاب----- ٦٠٢
- الاستصحاب----- ٦٠٢

- ٦٠٢ الاستصحاب
- ٦٠٢ الاستصحاب
- ٦٠٢ الاستصحاب
- ٦٠٢ الاستصحاب-تحقيق الصواب
- ٦٠٢ الاستصحاب
- ٦٠٢ الاستصحاب
- ٦٠٢ الاستصحاب
- ٦٠٣ الاستصحاب
- ٦٠٣ الاستصحاب
- ٦٠٣ الاستصحاب
- ٦٠٣ الاستصحاب
- ٦٠٣ الاستصحاب
- ٦٠٤ الاستصحاب
- ٦٠٤ الاستصحاب
- ٦٠٤ الاستصحاب
- ٦٠٤ الاستصحاب
- ٦٠٤ الاستصحاب
- ٦٠٤ الاستصحاب
- ٦٠٤ الاستصحاب
- ٦٠٤ الاستصحاب
- ٦٠٤ الاستصحاب
- ٦٠٤ الاستصحاب
- ٦٠٤ الاستطاعه-كتاب الإستطاعه
- ٦٠٤ الاستطاعه
- ٦٠٤ الاستطاعه
- ٦٠٤ الاستطاعه
- ٦٠٤ الاستطاعه
- ٦٠٥ الاستطاعه
- ٦٠٥ الاستطاعه على مذهب اهل العدل
- ٦٠٥ الاستطاعه على مذهب هشام
- ٦٠٥ الاستطاعه و الجبر
- ٦٠٥ الاستطراف(فيما ورد في الفقه في الانصاف)
- ٦٠٥ الاستطراق(فيما جعل طريقا عدوانا)

- الاستظهار ٦٠٦
- الاستظهار للمرأة (بعد تجاوز الدم العشره) ٦٠٦
- الاستعاره و الكنايه و الترشيح ٦٠٦
- الاستعداد ٦٠٦
- استعمال الاسطرلاب الكرى ٦٠٦
- الاستغاثه (فى بدع الثلاثه) ٦٠٦
- الاستفاده ٦٠٦
- استفاده انوار الكواكب من الشمس ٦٠٦
- الاستفتاآت العمريه و الفتاوى الصادقيه ٦٠٦
- الاستفسار ٦٠٧
- الاستقبال ٦٠٧
- استقبال الميت ٦٠٧
- استقصاء الاجتهاد ٦٠٧
- استقصاء الاعتبار (فى تحرير معانى الاخبار) ٦٠٧
- استقصاء الاعتبار (فى شرح الاستبصار) ٦٠٨
- استقصاء الافحام و استيفاء الانتقام ٦٠٨
- استقصاء البحث و النظر فى مسائل القضاء ٦٠٨
- استقصاء العلل ٦٠٨
- استقصاء النظر ٦٠٨
- استنباط الحشويه ٦٠٩
- استنباط القواعد الفقهيّه ٦٠٩
- استنطاق الدائرہ الابجديه ٦٠٩
- الاستنفار الى الجهاد ٦٠٩
- الاستنفار و الغارات ٦٠٩
- الاستيجار لثناء الحسين (عليه السلام) ٦٠٩
- الاستيجاريه ٦٠٩

- الاستيذان ٦٠٩
- استيضاح المراد من الفاضل الجواد ٦٠٩
- الاستيعاب (فى صنعہ الاسطرلاب) ٦٠٩
- الاستيفاء (فى الامامہ) ٦١٠
- الاستيفاء (فى الكيمياء) ٦١٠
- الاستيفاء ٦١٠
- الاستيفاء (فى الامامہ) ٦١٠
- الاستيقان فى بيان اركان الايمان ٦١١
- استيناس المعنويہ ٦١١
- الاسد، كتاب- كتاب أسماء الاسد ٦١١
- اسداء الزغاب بكشف الحجاب عن وجه الستہ و ٦١١
- الاسديه فى نسب الساده المرعشيه؛ الرساله ٦١١
- الإسرى، كتاب ٦١١
- الاسرار فى كفيته الاسفار ٦١١
- الاسرار (فى الامامہ) ٦١١
- اسرار الآيات ٦١٢
- اسرار الآيات و انوار البيئات ٦١٢
- اسرار الائمه ٦١٢
- اسرار الائمه ٦١٢
- اسرار ابتلاء الاولياء ٦١٣
- اسرار الاحكام ٦١٣
- اسرار اشكال حروف الهجاء (و هيأتها الخاصه) ٦١٣
- اسرار الاطباء ٦١٣
- اسرار الامامه- الاسرار- اسرار الائمه ٦١٣
- اسرار الامامه ٦١٣
- اسرار الانوار فى مناقب الائمه الاطهار ٦١٣

- ٦١٣----- اسرار الاولياء
- ٦١٣----- اسرار البرانيات
- ٦١٣----- اسرار البسمله
- ٦١٤----- اسرار البلاغه
- ٦١٤----- اسرار بيدائش دين باب
- ٦١٤----- اسرار التنزيل
- ٦١٤----- اسرار التوحيد
- ٦١٥----- اسرار التوحيد
- ٦١٥----- اسرار التوحيد فى مقامات الشيخ ابى سعيد
- ٦١٥----- اسرار حج
- ٦١٥----- اسرار حج
- ٦١٥----- اسرار الحج
- ٦١٥----- اسرار حج
- ٦١٥----- اسرار الحج
- ٦١٥----- اسرار الحروف
- ٦١٥----- اسرار الحسينيه
- ٦١٥----- اسرار الحكم
- ٦١٦----- اسرار الحكمه
- ٦١٦----- اسرار الخفيه
- ٦١٦----- اسرار خلقت
- ٦١٦----- اسرار الخيبه من استرجاع البصره و الشعبيه
- ٦١٧----- اسرار الدعوات(لقضاء الحاجات و ما لا يستغنى عنه
- ٦١٧----- اسرار الرموز
- ٦١٧----- اسرار الزكات و الصوم و الحج
- ٦١٧----- اسرار الزكاه و الصوم و الحج و غيرها
- ٦١٧----- اسرار الزياره(و برهان الانابه)

- ٦١٧ - اسرار سورة التوحيد -
- ٦١٧ - اسرار سه قل -
- ٦١٧ - اسرار سه شب -
- ٦١٧ - اسرار الشريعة -
- ٦١٨ - اسرار الشهاده -
- ٦١٨ - اسرار الشهاده -
- ٦١٨ - اسرار الشهاده -
- ٦١٨ - اسرار الشهاده -
- ٦١٨ - اسرار الشهاده -
- ٦١٨ - اسرار الشهاده -
- ٦١٩ - اسرار الشَّهادة -
- ٦١٩ - اسرار الشهاده -
- ٦١٩ - اسرار الشهاده -
- ٦١٩ - اسرار الصافيه (و الخلاصه الشافيه) -
- ٦١٩ - اسرار الصلاه -
- ٦١٩ - اسرار الصلاه -
- ٦١٩ - اسرار الصلاه -
- ٦١٩ - اسرار الصلاه (و ماهيتها) -
- ٦٢٠ - اسرار الصلاه -
- ٦٢٠ - اسرار الصلاه -
- ٦٢٠ - اسرار الصلاه -
- ٦٢١ - اسرار الصلاه (و انوار الدعوات) - مختار الدعوات -
- ٦٢١ - اسرار الصلاه -
- ٦٢١ - اسرار الصلاه -
- ٦٢١ - اسرار الصلاه (في الاسرار المستخرجه بالزبر و -
- ٦٢١ - اسرار الصلاه -
- ٦٢١ - اسرار الصلاه -

- ٦٢١ اسرار الصنائع
- ٦٢١ اسرار العارفين (فى شرح كلام امير المؤمنين (عليه السلام))
- ٦٢٢ اسرار العبادات
- ٦٢٢ اسرار العبادات
- ٦٢٢ اسرار العبادات و حقيقه الصلاه
- ٦٢٢ اسرار العباده
- ٦٢٢ اسرار العباده
- ٦٢٣ اسرار عشق
- ٦٢٣ اسرار عشق يا درياى محبت
- ٦٢٣ اسرار العقايد
- ٦٢٣ اسرار الغرائب
- ٦٢٣ اسرار الغيب-ماسه بلوچيه
- ٦٢٣ اسرار الغيبه-اسرار غيبت
- ٦٢٣ الاسرار الغيبيه
- ٦٢٣ اسرار الغيوب
- ٦٢٣ اسرار الفرقان
- ٦٢٣ أسرار الفقاهه
- ٦٢٤ اسرار قاسمى
- ٦٢٤ اسرار القرآن
- ٦٢٤ اسرار القرآن
- ٦٢٥ الأسرار القلبيه
- ٦٢٥ اسرار القلوب
- ٦٢٥ اسرار الكيمياء-كشف الاسرار و هتك الاستار
- ٦٢٥ اسرار اللاهوت
- ٦٢٦ اسرار النكاح
- ٦٢٦ اسرار التّكاح

- ٦٢٦ الاسرار و الامور الغريبه
- ٦٢٦ اسرار وجود
- ٦٢٦ اسرار وصايا الرضا عليه السلام
- ٦٢٦ الاسرافيه
- ٦٢٦ اسره آل كمال الدين
- ٦٢٦ اسره العتره
- ٦٢٦ اسس الاصول-اصول بى نقطه
- ٦٢٧ اسطربلاب
- ٦٢٧ اسطربلاب
- ٦٢٧ اسطربلاب
- ٦٢٧ اسطربلاب
- ٦٢٧ اسطربلاب
- ٦٢٨ اسطربلاب
- ٦٢٨ اسطربلاب
- ٦٢٨ اسطربلاب-اسطربلاب كشفى-بيست باب
- ٦٢٨ اسطربلاب-اسطربلاب بروز
- ٦٢٨ اسطربلاب
- ٦٢٨ اسطربلاب
- ٦٢٨ اسطربلاب
- ٦٢٨ اسطربلاب
- ٦٢٨ اسطربلاب-بيست باب
- ٦٢٨ اسطربلاب-آغاز و انجام
- ٦٢٩ اسطقس الاس،اسطقس الثانى و اسطقس
- ٦٢٩ اسطقسات
- ٦٢٩ الاسطنبولتيه(فى الواجبات العينيه)
- ٦٢٩ اسطوانه
- ٦٣٠ الاسعار
- ٦٣٠ الاسعاف

- ٦٣٠ الاسعاف بشرح ابيات القاضى و الكشف
- ٦٣٠ الاسعاف
- ٦٣٠ اسعاف المأمول فى شرح زبده الاصول
- ٦٣٠ الاسفار (و دلائل الاثمه)
- ٦٣٠ الاسفار الاربعه و تحقيقها
- ٦٣٠ الاسفار الاربعه (فى المعقول)
- ٦٣١ الاسفار الاربعه-الحكمه المتعاليه
- ٦٣١ اسفار الانوار عن وقايح افضل الاسفار
- ٦٣١ اسفار نور الانوار
- ٦٣٢ اسكات المجانيين
- ٦٣٢ الاسكناسيه
- ٦٣٢ اسكندرنامه
- ٦٣٢ اسكندرنامه-خردنامه (يا خسرونامه)
- ٦٣٢ اسكندرنامه
- ٦٣٢ اسكندريه
- ٦٣٢ اسلام
- ٦٣٢ اسلام
- ٦٣٣ الاسلام فى معارفه و فنونه
- ٦٣٣ اسلام مغرب
- ٦٣٣ اسلام نامه
- ٦٣٣ الاسلام نشؤه و ارتقاؤه
- ٦٣٣ اسلام و اشاعته
- ٦٣٣ الاسلام و الايمان
- ٦٣٤ الاسلام و الايمان
- ٦٣٤ الاسلام و الايمان (و انه اقرار باللسان و اعتقاد
- ٦٣٤ اسلام و بشارت السلام

- ٦٣٤ اسلام و تمدن
- ٦٣٤ اسلام و توحيد
- ٦٣٤ اسلام و دانش
- ٦٣٤ اسلام و رجعت
- ٦٣٤ الاسلام و الشيعة الاماميّه
- ٦٣٤ اسلام و فلسفه
- ٦٣٤ اسم جنس
- ٦٣٤ اسماء آلات رسول الله صلى الله عليه و آله (و)
- ٦٣٤ اسماء احياء العرب (ممن كان بالحجاز): >
- ٦٣٤ اسماء الله تعالى و صفاته
- ٦٣٤ اسماء امير المؤمنين عليه السلام
- ٦٣٤ اسماء امير المؤمنين عليه السلام
- ٦٣٤ اسماء امير المؤمنين عليه السلام
- ٦٣٤ اسماء امير المؤمنين عليه السلام من القرآن
- ٦٣٧ اسماء امير المؤمنين عليه السلام
- ٦٣٧ اسماء امير المؤمنين (عليه السلام) في كتاب الله
- ٦٣٧ اسماء الاوديه و الجبال و الرمال (از خالغ نحوى): >
- ٦٣٧ اسماء اهل بدر
- ٦٣٧ اسماء البلدان
- ٦٣٧ اسماء البلدان
- ٦٣٨ اسماء الجبال و المياه و الاوديه
- ٦٣٨ اسماء الجمال
- ٦٣٨ الأسماء الحسنی -دعاء الجوشن-
- ٦٣٨ اسماء الرجال
- ٦٣٨ اسماء الرجال
- ٦٣٨ اسماء رسول الله صلى الله عليه و آله

- ٦٣٨ اسماء الرواه ---
- ٦٣٩ اسماء من شهد مع امير المؤمنين عليه السلام ---
- ٦٣٩ اسماء النبي و الائمة (عليهم السلام) ---
- ٦٣٩ اسماعيليه ---
- ٦٣٩ الاسنى ---
- ٦٣٩ اسنى التحف ---
- ٦٣٩ اسنى العطايا ---
- ٦٣٩ اسناد الشيعة فى اسناد السنّه ---
- ٦٣٩ الاسناد المصطفى الى آل المصطفى ---
- ٦٤٠ الاسنه ---
- ٦٤٠ الاسنه فى قطع الاسنه ---
- ٦٤٠ الاسنه المحمديه ---
- ٦٤٠ اسواق العرب ---
- ٦٤١ اسوة حسيني ---
- ٦٤١ اسوه الرسول (صلى الله عليه و آله) ---
- ٦٤١ اسوه الكعبه ---
- ٦٤١ اسهاليه ---
- ٦٤١ الأسهم الخوارق لفؤاد صاحب الصواعق ---
- ٦٤١ اسيران كربلا ---
- ٦٤١ الاستله الآمليه ---
- ٦٤١ استله ابن جابر ---
- ٦٤٢ استله ابن حاتم ---
- ٦٤٢ استله ابن حمزه ---
- ٦٤٢ استله ابن زهره ---
- ٦٤٣ استله ابن طوق ---
- ٦٤٣ استله ابن فزوج ---

- ٦٤٣ اسئله الاحسائيه
- ٦٤٣ اسئله الاحسائيه
- ٦٤٣ اسئله الاحمديه
- ٦٤٣ الاسئله الاحمديه
- ٦٤٣ الاسئله الاواليه
- ٦٤٣ الاسئله البحرانيه
- ٦٤٣ الاسئله البحرانيه
- ٦٤٣ الاسئله البحرانيه
- ٦٤٤ الاسئله البحرانيه
- ٦٤٤ الاسئله البرورديه
- ٦٤٥ الاسئله البهبهانيه
- ٦٤٥ الاسئله التبانیه
- ٦٤٥ الاسئله التستريه
- ٦٤٥ الاسئله التفسيريه
- ٦٤٥ الاسئله التنكابينه
- ٦٤٥ الاسئله التويليه
- ٦٤٥ الاسئله التوحيديه
- ٦٤٥ الاسئله الجاروديه
- ٦٤٥ الاسئله الجليليه (الوارده من بروجرد)
- ٦٤٥ الاسئله الجليليه الاولى
- ٦٤٦ الاسئله الجليليه الثانيه
- ٦٤٦ الاسئله الجزائريه
- ٦٤٦ الاسئله الجيلانيه
- ٦٤٧ الاسئله الحاجيه-العكبريه
- ٦٤٧ الاسئله الحسينيه
- ٦٤٧ الاسئله الخشثيه

- ٦٤٧ الاسئله الخليليه
- ٦٤٧ الاسئله الدمستائيه
- ٦٤٧ الاسئله الدهلويّه
- ٦٤٧ الاسئله الرسيه الاولى
- ٦٤٧ الاسئله الرسيّه الثانيه
- ٦٤٧ اسئله السيد ركن الدين
- ٦٤٨ الاسئله السرويّه
- ٦٤٨ الاسئله السلاريه
- ٦٤٩ الاسئله السلطائيه
- ٦٤٩ الاسئله السلطائيه
- ٦٤٩ الاسئله السلطائيه
- ٦٤٩ الاسئله السلطائيه
- ٦٤٩ الاسئله السلطائيه
- ٦٤٩ الاسئله السلطائيه
- ٦٤٩ الاسئله السماكيه
- ٦٤٩ الاسئله السمييعيه
- ٦٤٩ الاسئله السيوريّه
- ٦٥٠ الاسئله الشاخوريه
- ٦٥٠ الاسئله الشبريه
- ٦٥١ الاسئله الشبريه
- ٦٥١ الاسئله الشدقميه
- ٦٥١ الاسئله الشدقميه
- ٦٥١ الاسئله الشدقميه
- ٦٥١ الاسئله الشفيعيّه
- ٦٥١ الاسئله الصالحيه
- ٦٥١ الاسئله الصالحيه

- ٦٥١ الاسئله الصالحيه
- ٦٥١ الأستله الصيمريه
- ٦٥١ الاسئله الصيمريه
- ٦٥١ الاسئله الطبسيه
- ٦٥٢ الاسئله الطرابلسيه
- ٦٥٣ الاسئله الظهيريه
- ٦٥٣ الاسئله العرفانيه و الاجوبه الاسراريه
- ٦٥٣ الاسئله العكبريه (يا حاجبيه)
- ٦٥٣ الاسئله العلويه
- ٦٥٣ الاسئله الكازروتيه
- ٦٥٣ الاسئله الكازروتيه
- ٦٥٣ الاسئله الكاظميه
- ٦٥٣ الاسئله المازحيه
- ٦٥٤ الاسئله المحمد آباديه
- ٦٥٤ الاسئله المدنيات (الاولى و الثانيه و الثالثه)
- ٦٥٥ الاسئله المسعوديه
- ٦٥٥ الاسئله المعترضين و اجوبه الراشدين
- ٦٥٥ الاسئله المقداديه
- ٦٥٥ الاسئله المهديه
- ٦٥٥ الاسئله المهتاتيه (الاولى و الثانيه)
- ٦٥٥ الاسئله النثاريه
- ٦٥٥ الاسئله النصريه
- ٦٥٥ الاسئله النعيميه
- ٦٥٥ الاسئله النوبندجانيه
- ٦٥٦ الاسئله النوحيه
- ٦٥٦ الاسئله الهنديه

- ٦٥٧ اسئلته السيد يحيى
- ٦٥٧ الاسئله اليوسفيه
- ٦٥٧ الاشارات(الى كيفيه نيه العبادات بطريق الرمز و
- ٦٥٧ الاشارات(الى ماتكرر فى الوسائل
- ٦٥٧ الاشارات(الى ما ينكره العوام و غيرهم)-معنى
- ٦٥٧ الاشارات(الى معنى الاشارات)
- ٦٥٧ الاشارات(فى الكلام)
- ٦٥٨ الاشارات(فى الكلام و الحكمه)-اشارات
- ٦٥٨ الاشارات(فى المعارف)
- ٦٥٨ الاشارات
- ٦٥٨ الاشارات و التلويحات
- ٦٥٩ الاشارات و التنبيهات
- ٦٥٩ الاشارات الاصول
- ٦٥٩ اشارات عبد الله
- ٦٥٩ الاشارات اللطيفه الحسان
- ٦٥٩ اشارات الواصلين(الى علوم العميان و تنبيهات
- ٦٥٩ الاشاره(فى الامامه و معتقد الاماميه)
- ٦٥٩ اشاره السبق(الى معرفه الحق)
- ٦٦٠ الاشاعه(فى شرح-نهج البلاغه)
- ٦٦٠ اشاعه النوادر
- ٦٦٠ الاشباه
- ٦٦١ اشتراط الرجوع الى الكفايه فى الحج
- ٦٦١ اشتراط القربه فى العباده تمسكا بآيه البينه
- ٦٦١ الاشتراك اللفظى فى اللغه العربيه
- ٦٦١ الاشتراك اللفظى للوجود و سائر الصفات
- ٦٦١ الاشتراك اللفظى فى معانى اسماء الله تعالى

- ٦٦١ اشتراك الوجود لفظا
- ٦٦١ اشتراك الوجود معنى
- ٦٦١ الاشتراكيه
- ٦٦٢ اشتقاق الشهور و الايتام-اشتقاق خالويه-
- ٦٦٢ الاشتمال،كتاب-الشامل
- ٦٦٢ اشجار العلوم بنهج المعلوم
- ٦٦٢ الاشجان فى خير انسان
- ٦٦٢ الاشراف على خصايص الاشراف
- ٦٦٢ الاشراف(على سياده الاشراف)-رساله فى
- ٦٦٢ الاشراف فى المنع عن بيع الاوقاف
- ٦٦٢ الاشراف
- ٦٦٣ الاشراف فى عام فرائض الاسلام
- ٦٦٣ الاشراف فى مكارم الاخلاق
- ٦٦٣ اشراق التيرين
- ٦٦٣ اشراق هياكل التور عن ظلمات شواكل الغرور
- ٦٦٣ الاشرافات
- ٦٦٤ الاشرافات
- ٦٦٤ اشراقات الاصول
- ٦٦٤ اشراقات الرضويه فى شرح المنظومه السيزواريه
- ٦٦٤ اشراق الحق(فى جواز تسميه الحججه المنتظر و
- ٦٦٤ الاشربه،كتاب
- ٦٦٤ الاشربه،كتاب
- ٦٦٤ الاشربه،كتاب
- ٦٦٤ الاشربه(و ما يتعلق بها من الاحكام الطيبه).
- ٦٦٥ الاشربه،كتاب
- ٦٦٥ الاشربه(و ذكر ما حلل منها و ما حرم)،كتاب

- ٦٦٥ الاشرية، كتاب
- ٦٦٥ الاشرية، كتاب
- ٦٦٥ الاشرية، كتاب
- ٦٦٦ الاشرية، كتاب
- ٦٦٦ الاشرية، كتاب
- ٦٦٦ اشرف العقائد
- ٦٦٦ اشرف اللغات
- ٦٦٦ اشرف المعجزات
- ٦٦٦ اشرف المناقب
- ٦٦٦ اشرف المناقب
- ٦٦٦ اشرف الوسائل (الى فهم الرسائل الموسوم
- ٦٦٦ الاشرية (فى ذم الوسوس الشيطانية)، الرسالة
- ٦٦٧ اشعار بنى مرّه بن همام
- ٦٦٧ اشعار الجن المتمثلين
- ٦٦٧ اشعار الجوارى
- ٦٦٨ اشعار الحراب
- ٦٦٨ اشعار الخلفاء
- ٦٦٨ اشعار الخوارزمى
- ٦٦٨ اشعار زيد الخيل الطائى
- ٦٦٨ اشعار عبد القيس و اخبارها
- ٦٦٨ اشعار المعصومين عليهم السلام
- ٦٦٨ اشعار النساء
- ٦٦٨ الاشعه البدرية فى شرح الجعفرية
- ٦٦٨ الاشعه القدسيه
- ٦٦٨ الاشعه الملونه
- ٦٦٩ الاشعيتيات-الجعفرات

- ٦٧٤ اصله البرائه
- ٦٧٤ اصله البرائه
- ٦٧٤ اصله الحقيقه و الظهور (فى وجه اعتبارها و
- ٦٧٤ اصله الصّحه (فى المعاملات و عدمها)
- ٦٧٤ اصله الصّحه
- ٦٧٤ اصله الصّحه
- ٦٧٤ اصله الصّحه
- ٦٧٤ اصله الصّحه
- ٦٧٤ اصله الصّحه
- ٦٧٤ اصله الطهاره
- ٦٧٥ اصله الطهاره
- ٦٧٥ اصله العدم
- ٦٧٥ اصله الوجود
- ٦٧٥ اصله الوجود (از ملا صدرا)---
- ٦٧٦ اصحاب الاجماع (الذين اجمعت العصابه على
- ٦٧٦ اصحاب الاجماع
- ٦٧٦ اصحاب الاجماع
- ٦٧٦ اصحاب العدّه
- ٦٧٦ اصحاب كهف
- ٦٧٦ اصحاب الكهف
- ٦٧٦ اصحاب التّيبى (صلى الله عليه و آله) (الممدوحين و اصحاب امير المؤمنين (عليه السلام))
- ٦٧٦ اصحاب الادويه
- ٦٧٧ اصناف الدّرر
- ٦٧٧ اصدق الاخبار (فى قصه الاخذ بالثار و تنكيل
- ٦٧٧ اصدق المقال (فى علمى الدرايه و الزّجال)
- ٦٧٧ الاصرار فى الاستغفار
- ٦٧٨ الاصفاء (فى تواريخ الملوك و الخلفاء)

- ٦٧٨ اصطلاحات الجفر
- ٦٧٨ اصطلاحات الشعراء-مصطلحات الشعراء
- ٦٧٨ اصطلاحات الصوفيه
- ٦٧٩ اصفهان
- ٦٧٩ اصفهان
- ٦٧٩ اصفهان نصف جهان
- ٦٧٩ اصفهان و اخبارها
- ٦٧٩ الاصفهانيه،الرساله
- ٦٧٩ الاصفى
- ٦٧٩ اصفى المشارب(فى حكم حلق اللحيه و تطويل الشارب
- ٦٧٩ اصفياء امير المؤمنين عليه السلام
- ٦٨٠ اصفياء امير المؤمنين عليه السلام
- ٦٨٠ اصل آدم بن حسين
- ٦٨٠ اصل آدم بن متوكل
- ٦٨٠ اصل ابان بن تغلب
- ٦٨٠ اصل ابان بن عثمان
- ٦٨١ اصل ابان بن محمد
- ٦٨١ اصل ابراهيم بن ابى البلاد
- ٦٨١ اصل ابراهيم بن صالح
- ٦٨١ اصل ابراهيم بن عبد الحميد
- ٦٨١ اصل ابراهيم بن عثمان
- ٦٨١ اصل ابراهيم بن عمر
- ٦٨١ اصل ابراهيم بن مسلم
- ٦٨١ اصل ابراهيم بن مهزم
- ٦٨١ اصل ابراهيم بن نعيم
- ٦٨١ اصل ابراهيم بن يحيى

- ٦٨٢ ----- اصل ابو عبد الله بن حماد
- ٦٨٢ ----- اصل ابو محمد خزاز
- ٦٨٢ ----- اصل احمد بن حسين
- ٦٨٣ ----- اصل احمد بن حسين بن عمر
- ٦٨٣ ----- اصل احمد بن عمر حلال
- ٦٨٣ ----- اصل احمد بن محمد
- ٦٨٣ ----- اصل احمد بن يوسف
- ٦٨٣ ----- اصل اديم بن حر
- ٦٨٣ ----- اصل اسباط بن سالم
- ٦٨٣ ----- اصل اسحاق بن جرير
- ٦٨٣ ----- اصل اسحاق بن عقار
- ٦٨٣ ----- اصل اسماعيل بن ابان
- ٦٨٣ ----- اصل اسماعيل بن بكير
- ٦٨٤ ----- اصل اسماعيل بن جابر
- ٦٨٤ ----- اصل اسماعيل بن دينار
- ٦٨٥ ----- اصل اسماعيل بن عثمان
- ٦٨٥ ----- اصل اسماعيل بن عمار
- ٦٨٥ ----- اصل اسماعيل بن محمد
- ٦٨٥ ----- اصل اسماعيل بن مهران
- ٦٨٥ ----- اصل ايوب بن حر جعفي
- ٦٨٥ ----- اصل بشار بن يسار
- ٦٨٥ ----- اصل بشر بن مسلمه
- ٦٨٥ ----- اصل بكر بن محمد ازدي
- ٦٨٥ ----- اصل بندار
- ٦٨٥ ----- اصل ثابت بن دينار
- ٦٨٦ ----- اصل جابر بن يزيد

- ٦٨٦ ----- اصل جعفر
- ٦٨٦ ----- اصل جميل بن دراج
- ٦٨٧ ----- اصل جميل بن صالح اسدى
- ٦٨٧ ----- اصل حارث بن احول
- ٦٨٧ ----- اصل حبيب
- ٦٨٧ ----- اصل حريز (فى الصلاه)، اصل (فى الزكاه)،
- ٦٨٧ ----- اصل حسن بن ايوب
- ٦٨٧ ----- اصل حسن بن رباط
- ٦٨٧ ----- اصل حسن زياد
- ٦٨٧ ----- اصل حسن بن سرى
- ٦٨٧ ----- اصل حسن بن صالح
- ٦٨٧ ----- اصل حسن بن موسى
- ٦٨٨ ----- اصل حسين بن ابى العلاء
- ٦٨٨ ----- اصل حسين بن ابى غندر
- ٦٨٨ ----- اصل حسين بن عثمان
- ٦٨٩ ----- اصل حفص بن بخترى
- ٦٨٩ ----- اصل حفص بن سالم
- ٦٨٩ ----- اصل حفص بن سوقه
- ٦٨٩ ----- اصل حفص بن عبد الله (فى الصلاه)، اصل
- ٦٨٩ ----- اصل حكم بن ايمن
- ٦٨٩ ----- اصل حكم بن مسكين
- ٦٨٩ ----- اصل حميد بن زياد
- ٦٨٩ ----- اصل حميد بن مثنى
- ٦٨٩ ----- اصل خالد بن ابى اسماعيل
- ٦٩٠ ----- اصل خالد بن صبيح
- ٦٩٠ ----- اصل خالد بن عبد الله

- ٦٩٠ ----- اصل خٲاد
- ٦٩١ ----- اصل داود بن زربي
- ٦٩١ ----- اصل داود بن كٲير
- ٦٩١ ----- اصل ذريؒ
- ٦٩١ ----- اصل ربيؒ
- ٦٩١ ----- اصل ربيع اصم
- ٦٩١ ----- اصل رفاعة
- ٦٩١ ----- اصل زرعه
- ٦٩١ ----- اصل زكار
- ٦٩١ ----- اصل زياد بن مروان
- ٦٩١ ----- اصل زياد بن منذر
- ٦٩٢ ----- اصل زيد زراد
- ٦٩٢ ----- اصل زيد نرسي
- ٦٩٣ ----- اصل سعد بن ابي خلف
- ٦٩٣ ----- اصل سعدان
- ٦٩٣ ----- اصل سعيد اعرج
- ٦٩٣ ----- اصل سعيد بن غزوان
- ٦٩٣ ----- اصل سعيد بن مسلمه
- ٦٩٣ ----- اصل سعيد بن يسار
- ٦٩٣ ----- اصل سفيان بن صالح
- ٦٩٣ ----- اصل سلام
- ٦٩٣ ----- اصل سليم-كتاب سليم
- ٦٩٤ ----- اصل شعيب بن اعين
- ٦٩٤ ----- اصل شعيب بن يعقوب
- ٦٩٥ ----- اصل شهاب
- ٦٩٥ ----- اصل صالح

- ٦٩٥ اصل ظريف-كتاب الديات
- ٦٩٥ اصل عاصم
- ٦٩٥ اصل عباد
- ٦٩٥ اصل عبد الله بن سليمان
- ٦٩٥ اصل عبد الله بن حماد
- ٦٩٥ اصل عبد الله بن يحيى
- ٦٩٥ اصل عبد الله بن هيثم
- ٦٩٥ اصل عبد الملك
- ٦٩٦ اصل عبيد الله بن على
- ٦٩٦ اصل على بن ابي حمزه
- ٦٩٧ اصل على بن احمد
- ٦٩٧ اصل علاء بن رزين
- ٦٩٧ اصل على بن اسماعيل
- ٦٩٧ اصل على بن رئاب
- ٦٩٧ اصل على بن عبد الواحد
- ٦٩٧ اصل قاسم بن اسماعيل
- ٦٩٧ اصل مثنى
- ٦٩٧ اصل محمد بن جعفر
- ٦٩٧ اصل محمد بن قيس اسدى
- ٦٩٧ اصل محمد بن قيس بجلى
- ٦٩٧ اصل محمد بن مثنى
- ٦٩٨ اصل مروك
- ٦٩٨ اصل مسعده
- ٦٩٨ اصل وهب
- ٦٩٩ اصل هشام بن حكيم
- ٦٩٩ اصل هشام بن سالم

- ٦٩٩ اصل يعقوب
- ٦٩٩ اصل الاسلام
- ٦٩٩ اصل الاصول
- ٦٩٩ اصل الاصول
- ٦٩٩ اصل الاصول (فى تلخيص الفصول)
- ٦٩٩ اصل الاصول (فى شرح معالم الوصول)
- ٦٩٩ اصل الاصول
- ٧٠٠ اصل الاصول
- ٧٠٠ اصل الاصول
- ٧٠٠ اصل الاوصياء-الاوصياء، كتاب
- ٧٠١ اصل الحقيقه
- ٧٠١ الاصل الخطاب
- ٧٠١ الاصل السببى و المسببى
- ٧٠١ اصل الشيعه و اصولها
- ٧٠١ اصل الضلاله
- ٧٠١ اصل العدم
- ٧٠١ اصل العقائد الدينيه
- ٧٠١ الاصل فى الاستعمال (و انه الحقيقه او الاعم)
- ٧٠٢ اصل الكلام (و آتاه المصدر او الفعل)
- ٧٠٢ الأصل المثبت
- ٧٠٢ اصل مسلم
- ٧٠٢ اصل المشتقات
- ٧٠٢ اصل الميزان
- ٧٠٢ اصلاح
- ٧٠٣ الاصلاح (و فيه الفوز و الفلاح)-اصلاح العمل
- ٧٠٣ اصلاح الاعتقاد

- ٧٠٣ اصلاح الاعمال
- ٧٠٣ اصلاح بشر-تعاليم قرآنيه
- ٧٠٣ اصلاح خط اسلام
- ٧٠٣ اصلاح ذات البين لرفع نزاع الخصمين
- ٧٠٣ اصلاح الرسوم بكلام المعصوم
- ٧٠٤ اصلاح غلط العامه
- ٧٠٤ اصلاح الفساق
- ٧٠٤ اصلاح المراسم
- ٧٠٤ اصلاح المنطق
- ٧٠٤ اصلاح المنطق
- ٧٠٥ اصلاحات اجتماعي
- ٧٠٥ اصلاحات خوزستان
- ٧٠٥ اصناف الكلام
- ٧٠٥ الاصنام
- ٧٠٥ الاصوات
- ٧٠٥ اصوات النساء
- ٧٠٥ الاصول (في تحقيق المقالات)
- ٧٠٥ الاصول، كتاب
- ٧٠٥ الاصول في مذهب آل الرسول (صلى الله عليه و آله)
- ٧٠٦ الاصول، كتاب في
- ٧٠٦ الاصول
- ٧٠٦ اصول آدميت
- ٧٠٦ الاصول الأصفية (في المسائل المهمه من
- ٧٠٧ اصول آل الرسول
- ٧٠٧ اصول الاخبار
- ٧٠٧ اصول الاخلاق

- ٧٠٧ اصول الاستنباط
- ٧٠٧ اصول الاسلام و الايمان (و حكم الناصب) -
- ٧٠٧ الاصول الاصليه (و القواعد المستنبطه من الآيات -
- ٧٠٧ الاصول الاصليه
- ٧٠٧ الاصول الاصليه
- ٧٠٧ الاصول الاصليه-الاصول الاصيله(المستفاده -
- ٧٠٨ اصول الائمه---
- ٧٠٩ اصول تعليم و تربيت
- ٧٠٩ اصول تعليم و تربيت
- ٧٠٩ اصول تمدن
- ٧٠٩ الاصول الجاريه(فى الشك فى المكلف به
- ٧٠٩ اصول جبر و مقابله
- ٧٠٩ اصول جبر و مقابله
- ٧٠٩ اصول جبر و مقابله
- ٧٠٩ اصول جعفرية
- ٧٠٩ اصول جغرافيا
- ٧٠٩ اصول جغرافيا
- ٧١٠ اصول جوامع العلم
- ٧١٠ الاصول الحديثه
- ٧١٠ اصول الحساب
- ٧١٠ اصول الخمسه
- ٧١٠ اصول الديانات
- ٧١١ اصول الديانات
- ٧١١ اصول الدين
- ٧١١ اصول الدين(و اثبات العقائد الحقّه)
- ٧١١ اصول الدين

٧١٤	اصول الدين
٧١٤	اصول الدين-اصول العقائد
٧١٤	اصول الدين
٧١٤	اصول الدين
٧١٧	اصول الدين
٧١٧	اصول الدين
٧١٧	اصول الدين
٧١٧	اصول الدين
٧١٨	اصول الدين
٧١٨	اصول الدين
٧١٨	اصول الدين
٧١٨	اصول الدين
٧١٨	اصول الدين
٧١٨	اصول الدين(و العقائد)
٧١٨	اصول الدين
٧١٨	اصول الدين
٧١٨	اصول الدين
٧١٩	اصول الدين
٧١٩	اصول الدين(و فروعه)
٧١٩	اصول الدين
٧١٩	اصول الدين
٧١٩	اصول الدين
٧١٩	اصول الدين
٧٢٠	اصول الدين
٧٢٠	اصول الدين
٧٢٠	اصول الدين
٧٢٠	اصول الدين

٧٢٠	اصول الدّين (فى المعارف الخمسه)
٧٢٠	اصول الدين
٧٢٠	اصول الدين
٧٢٠	اصول الدين
٧٢٠	اصول الدين
٧٢٠	اصول الدين اور قرآن
٧٢١	اصول الدّين عوامى
٧٢١	اصول الدين مدرسة اسلام
٧٢١	اصول الدين مسلمين
٧٢١	اصول دين و ميراث
٧٢١	اصول الشرايع
٧٢١	اصول شش قلم
٧٢٢	اصول الشيعه و فروع الشريعه
٧٢٢	اصول العقائد الاسلاميه
٧٢٢	اصول العقائد
٧٢٢	اصول العقائد (و مكارم الاخلاق)
٧٢٢	اصول العقائد
٧٢٢	اصول العقائد
٧٢٢	اصول العقائد
٧٢٢	اصول العقائد
٧٢٣	اصول العقائد
٧٢٣	اصول العقائد
٧٢٣	اصول العقائد الخمسه
٧٢٣	اصول العقائد الدينيه
٧٢٣	اصول العقائد و التقويم الشرعى
٧٢٣	اصول علم التعبير (و تحقيق الرؤيا)
٧٢٤	اصول علم ثروت

٧٢٤ اصول علم الحديث

٧٢٤ اصول علم فيزيك

٧٢٤ الاصول العلميه

٧٢٤ الاصول العمليه(من البراءه و الاحتياط

٧٢٤ اصول الفصول(فى حصول الوصول)

٧٢٤ اصول فصول التوضيح

٧٢٤ اصول الفقه

٧٢٤ اصول الفقه

٧٢٤ اصول الفقه

٧٢٥ اصول الفقه

٧٢٥ اصول الفقه

٧٢٥ اصول الفقه

٧٢٥ اصول الفقه

٧٢٥ اصول الفقه

٧٢٥ اصول الفقه

٧٢٦ اصول الفقه

٧٢٦ اصول الفقه

٧٢٦ اصول الفقه

٧٢٦ اصول الفقه

٧٢٦ اصول الفقه

٧٢٦ اصول الفقه

٧٢٦ اصول الفقه-قواعد الاصول

٧٢٦ اصول الفقه(از محقق حلى)

٧٢٧ اصول الفقه

٧٢٧ اصول الفقه

٧٢٧ اصول الفقه

٧٢٧	اصول الفقه
٧٢٧	اصول الفقه
٧٢٧	اصول الفقه
٧٢٧	اصول الفقه
٧٢٧	اصول الفقه
٧٢٧	اصول الفقه
٧٢٨	اصول الفقه
٧٢٨	اصول الفقه
٧٢٨	اصول الفقه
٧٢٨	اصول الفقه
٧٢٨	اصول الفقه
٧٢٨	اصول الفقه
٧٢٩	اصول الفقه-التقريرات
٧٢٩	اصول الفقه
٧٢٩	اصول الفقه
٧٢٩	اصول الفقه
٧٢٩	اصول الفقه
٧٢٩	اصول الفقه
٧٢٩	اصول الفقه
٧٢٩	اصول الفقه
٧٢٩	اصول الفقه
٧٣٠	اصول الفقه
٧٣٠	اصول الفقه
٧٣٠	اصول الفقه
٧٣٠	اصول الفقه
٧٣٠	اصول الفقه
٧٣١	اصول الفقه
٧٣١	اصول الفقه

- ٧٣١ اصول الفقه
- ٧٣١ (از هاشم بن احمد احسائي)---
- ٧٣٢ اصول منطق مقدماتی
- ٧٣٢ اصول من عرف ليطمئن قلب من عرف
- ٧٣٢ الاصول المهمه
- ٧٣٢ الاصول المهمه في شرح الحكمة (و الكلمات)
- ٧٣٢ الاصول الناشرية
- ٧٣٢ اصول التحو
- ٧٣٢ اصول و فروع دينيه
- ٧٣٢ الاصول و الفضول
- ٧٣٢ اصول الهندسه-كفايه الهندسه
- ٧٣٣ اضاءه القلوب بتحقيق المغرب و الغروب
- ٧٣٣ الاضاحي، كتاب
- ٧٣٣ الاضاحي، كتاب
- ٧٣٣ الاضحويه
- ٧٣٤ الاضداد
- ٧٣٤ الاضداد، كتاب
- ٧٣٤ اضرار التدخين-شرب الدخان في نظر الطب
- ٧٣٤ اضغاث الاحلام (في بيان اوهام الكرام)
- ٧٣٤ اضاءه الدرر الغوالي في ايضاح احوال فدك و
- ٧٣٤ الاضاءه المزيله للشبهه الجليله
- ٧٣٤ اطباق الذهب في علم الادب
- ٧٣٤ اطراف الدلائل في اوائل المسائل
- ٧٣٥ الاطرغش
- ٧٣٥ الاطعمه، كتاب
- ٧٣٥ الاطعمه، كتاب

- ٧٣٥ الاطعمه للاصحاء
- ٧٣٥ الاطعمه للمرضى
- ٧٣٦ اطعمه المرضى
- ٧٣٦ اطعمه و اشربه
- ٧٣٦ اطعمه و اشربه
- ٧٣٦ اطعمه و اشربه
- ٧٣٦ الاطعمه و الاشربه
- ٧٣٦ الاطعمه و الاشربه المباحه
- ٧٣٦ اطلاق الصبى
- ٧٣٦ الاطوار
- ٧٣٦ الاطوال للفرس
- ٧٣٦ الاظله، كتاب
- ٧٣٧ الاظله، كتاب
- ٧٣٧ الاظله، كتاب
- ٧٣٧ الاظله، كتاب
- ٧٣٧ الاظهار
- ٧٣٧ اظهار الحزن المتراكم (فى وفات الامام العالم
- ٧٣٨ اظهار الحق
- ٧٣٨ اظهار الحق و معيار الصدق
- ٧٣٨ اظهار الحقيقه
- ٧٣٨ اظهار حقيقت
- ٧٣٨ اظهار صدق الموّده (فى شرح القصيده المعروفه
- ٧٣٨ اظهار ما ستره اهل العناد (من الروايه عن ائمه العتره
- ٧٣٨ اعاجيب الاكاذيب
- ٧٣٨ اعاده المعدوم
- ٧٣٩ اعظم الاشياء (فى العالم من الجبال و البحار

- ٧٤٣ الاعتقادات-العقيدة المفيدة .
- ٧٤٣ الاعتقادات---
- ٧٤٤ الاعتقادات الحفّه .
- ٧٤٤ الاعتقادات الرضويه---
- ٧٤٥ الاعتكاف، كتاب -
- ٧٤٥ الاعتكاف، كتاب -
- ٧٤٥ الاعتكافيه -
- ٧٤٥ الاعتكافيه -
- ٧٤٥ الاعتكافيه -
- ٧٤٥ الاعتكافيه -
- ٧٤٥ الاعتكافيه -
- ٧٤٥ الاعتماد(للايات المعتبره فى الجهاد) .
- ٧٤٥ الاعتماد(فى الرد على اهل العناد) .
- ٧٤٥ الاعتماد(فى شرح واجب الاعتقاد) .
- ٧٤٦ اعتماد بر نفس .
- ٧٤٦ الاعجاز .
- ٧٤٦ الاعجاز(فى المعميات و الالغاز) .
- ٧٤٦ اعجاز اسماء الله تعالى .
- ٧٤٧ اعجاز جعفرى .
- ٧٤٧ اعجاز حسينى .
- ٧٤٧ اعجاز داودى .
- ٧٤٧ اعجاز على .
- ٧٤٧ اعجاز القرآن -
- ٧٤٧ اعجاز القرآن -
- ٧٤٧ اعجاز القرآن -
- ٧٤٧ اعجاز القرآن(فى نظمه و تأليفه) .
- ٧٤٧ اعجاز القرآن(و الكلام فى وجوهه) .

٧٤٧	اعجاز القرآن
٧٤٨	اعجاز موسى (في ابطال قانون التيجري)
٧٤٨	اعجاز المهندسين - حل الاشكال في تنقيح
٧٤٨	اعداء امير المؤمنين (عليه السلام) (و تعيينهم من اكابر القوم)
٧٤٨	اعداد اوليته
٧٤٨	اعداد و اوافق
٧٤٨	اعداد و اوافق
٧٤٩	اعداد و اوافق
٧٤٩	اعداد و اوافق
٧٤٩	اعداد و اوافق
٧٤٩	الاعراب
٧٤٩	الاعراب في الاعراب
٧٥٠	اعراب الكافية النحويه الحاجيته
٧٥٠	اعراب الكافية النحويه
٧٥٠	اعراض ما بعد الطبيعه
٧٥١	الاعلام (في ترجمه بعض الاعلام)
٧٥١	اعلام الاعلام
٧٥١	اعلام الاعلام (بمولد سيد الانام)
٧٥١	اعلام الانام (بعلم الكلام) - اعلام الاعلام
٧٥١	اعلام التقى
٧٥١	الاعلام الجليليه (في شرح الالفيه الشهيديه)
٧٥١	الاعلام الحسينيه
٧٥١	اعلام الدين (في صفات المومنين)
٧٥١	اعلام الطرايق في الحدود و الحقايق - الاعلام
٧٥٢	اعلام العامه في صحه الحج مع العامه
٧٥٢	اعلام القاصدين الى مناهج اصول الدين

٧٥٢	الأعلام اللامعه فى شرح الجامعه
٧٥٢	اعلام المحبتين فى رد الصوفيه و المبتدعين
٧٥٣	اعلام المستبصرين
٧٥٣	اعلام التبوّه
٧٥٣	اعلام نهج البلاغه
٧٥٣	اعلام النهضه الحسينيه
٧٥٣	اعلام الورى
٧٥٣	اعلام الورى باعلام الهدى
٧٥٣	اعلام الورى
٧٥٣	اعلام الورى و عقيدته ارباب التقى
٧٥٣	اعلام الهدى
٧٥٤	اعمال الاشهر الثلاثه
٧٥٤	اعمال الاشهر الثلاثه
٧٥٤	اعمال الاشهر الثلاثه
٧٥٤	اعمال الاشهر الثلاثه
٧٥٤	الاعمال الجعفرية
٧٥٤	اعمال الجمعه
٧٥٤	اعمال الجمعه
٧٥٤	اعمال الجمعه و خواصها و سننها-احكام
٧٥٤	اعمال الجمعه
٧٥٤	اعمال الجمعه
٧٥٤	اعمال سه ماه
٧٥٤	اعمال سه ماه
٧٥٤	اعمال سه ماه
٧٥٤	اعمال سه ماه
٧٥٤	اعمال شش ماه

- ٧٥٦ اعمال شهر رمضان
- ٧٥٦ اعمال شهر رمضان(از سيد احمد عطار بغدادى) >.....
- ٧٥٦ اعمال شهر رمضان
- ٧٥٦ اعمال شهر رمضان
- ٧٥٦ اعمال شهر رمضان:(از رضا بن محمد قاسم حسيني)
- ٧٥٨ الاعمال المانعه من دخول الجتّه
- ٧٥٩ الاغاثه
- ٧٥٩ اغاثه الدّاعى
- ٧٥٩ اغاثه الدّاعى
- ٧٥٩ اغاثه اللهفان
- ٧٥٩ الاغانى
- ٧٥٩ الاغانى الشعبيه فى شعوب الاغنيه
- ٧٥٩ الاغذيه
- ٧٥٩ الاغذيه و الاشربه
- ٧٥٩ الاغراب(فى الاغراب)-الاعراب...
- ٧٦٠ الاغراب(فى الاغراب)-الاعراب
- ٧٦٠ اغراض ارسطاطاليس
- ٧٦٠ الاغراض الطبيه و المباحث العلائيه
- ٧٦١ الاغريض فى نصره الغريض
- ٧٦١ الاغريضيه
- ٧٦١ الاغسال،كتاب
- ٧٦١ الاغسال
- ٧٦١ الاغسال،كتاب
- ٧٦١ الاغسال المستنونه
- ٧٦١ الاغفال(فيما اغفله الزجاج من المعانى)
- ٧٦١ اغلاط الفيروز آبادى(فى القاموس)

٧٦١ اغلاط الكبرى
٧٦١ اغلاط لهجه اللغات
٧٦١ الاغلاط المشهوره
٧٦٢ الافادات
٧٦٢ الافادات الحسينيه(فى صفات رب البريه و رّد
٧٦٢ الافادات الحسينيه-المواعظ الحسينيه
٧٦٣ الافادات الضمديه
٧٦٣ الافادات العليه
٧٦٣ الافادات المحمديه
٧٦٣ الافاده
٧٦٣ الافاده للشهاده
٧٦٣ الافاده الاجماليه
٧٦٣ الافاده السنيه(فى مهم الصلوات اليوميه)
٧٦٣ افاده المبتدئين(فى آداب التعليم)
٧٦٣ الافاضات
٧٦٤ الافاضات الرضويه
٧٦٤ الافاضات الرضويه-فيض الرضا عليه السلام
٧٦٤ الافاضات الغرويّه(فى الاصول الفقيهيه)
٧٦٤ الافاضات الغرويّه(فى معرفه اللغه العربيه)
٧٦٥ الافاضات المكنونه
٧٦٥ الافاضه الروحيه
٧٦٥ افاضه القدير فى حل العصير
٧٦٥ الافاعيل و البداء
٧٦٥ الافاقه من الجنون(فى اثبات حرمه شرب الاقيون)
٧٦٥ الافاتين،كتاب
٧٦٥ افاتين البلاغه

- ٧٦٥ افتتاح الدعوة
- ٧٦٥ افتتاح الصلاة
- ٧٦٥ الافتتاحية، الرسالة
- ٧٦٦ الافتخار، كتاب
- ٧٦٦ الافتخار بذى الفقار
- ٧٦٦ الافتخار بمكاتيب الكبار
- ٧٦٦ افتخار الشيعة (في احكام الشريعة)
- ٧٦٧ افتخار عوالم شيعه
- ٧٦٧ افتخار نامه حيدرى
- ٧٦٧ افتراق ولدنزار
- ٧٦٧ افتضاح الكافر بين (في اختلافات التوراه و
- ٧٦٧ افحام اهل المين (في رد ازاله الغين)
- ٧٦٧ افحام الجاحد (في ردان الواحد لا يصدر منه الا
- ٧٦٧ افحام الخصوم (في نفي عقد ام كلثوم): -افحام
- ٧٦٧ افراد المقال (في امر الظلال) - كتاب الاظلال
- ٧٦٨ الافراد و الجمع
- ٧٦٨ الافراد و الغرائب
- ٧٦٨ افسانه اسفهى
- ٧٦٨ افسانه غم -مرقع كربلا
- ٧٦٩ افسانه كتها يا تاريخ ژرمن و روم
- ٧٦٩ افسانه مهجور و مغرور
- ٧٧٠ افعال العباد
- ٧٧٠ افعال الله تعالى
- ٧٧٠ افعال الله تعالى
- ٧٧٠ افعل
- ٧٧٠ افعل لا تفعل، كتاب

- ٧٧٠ الافق المبين (فى كيفية التفقه فى الدين)---
- ٧٧١ الافهام (لاصول الاحكام)
- ٧٧١ افهام الافهام (فى عقايد دين الاسلام)
- ٧٧١ افهام الجاهلين (فى ردّ انذار الناذرين)
- ٧٧١ الافيونيه
- ٧٧١ افيونيه
- ٧٧١ افيونيه-خواص افيون
- ٧٧١ اقاله العاثر (فى اقامه الشعائر)
- ٧٧١ الاقاليم
- ٧٧١ الاقامه (فى الصلاه)
- ٧٧١ اقامه البرهان (على حليه القهوه و القليان)
- ٧٧٢ اقامه البرهان (على حليه الاربيان)
- ٧٧٢ اقامه التعازى (لستيد الشهداء (عليه السلام))
- ٧٧٢ اقامه الحدود
- ٧٧٣ اقامه الشهود (فى الرد على اليهود)
- ٧٧٣ اقامه المسافر
- ٧٧٣ اقانيم العلى (فى احوال ام القرى)
- ٧٧٣ الاقبال (بصالح الاعمال)-الاقبال باعمال
- ٧٧٣ اقبال خسروى
- ٧٧٣ اقبال ناصرى
- ٧٧٣ اقبال نامه
- ٧٧٣ اقبال نامه
- ٧٧٣ اقبال نامة جهانگيرى
- ٧٧٤ اقتباس الانوار (و حديقته الازهار)-كشكول
- ٧٧٤ اقتباس علوم الدين
- ٧٧٥ الاقتصاد (فى ايضاح الاعتقاد)

- ٧٧٥ الاقتصاد(فى معرفه المبدأ و المعاد) -
- ٧٧٥ الاقتصاد(فى شرح الارشاد) -
- ٧٧٥ الاقتصاد(الهادى الى طريق الرشاد) -
- ٧٧٥ الاقتصاد -
- ٧٧٥ الاقتصار -
- ٧٧٥ الاقتضاء -
- ٧٧٥ اقدسياه،رسالة -
- ٧٧٦ اقرار المريض -
- ٧٧٦ اقرار بعض الورثه(بدين الميت و انكار الآخرين) -
- ٧٧٦ اقرار بعض الورثه(بدين الميت) -
- ٧٧٦ اقرب المجازات(الى مشايخ الاجازات) -
- ٧٧٧ اقرب الوسائل(لنشر الحضاره الصحيحه) -
- ٧٧٧ اقسام الارضين -
- ٧٧٨ اقطاب الدوائر(فى اثبات عصمه الائمه) -
- ٧٧٨ الاقطاب الفقهيته(و الوظائف الدينيه على مذهب -
- ٧٧٨ الاقطاعات -
- ٧٧٨ الاقفال -
- ٧٧٨ اقل ما يجب الاعتقاد به -
- ٧٧٩ الاقتناع -
- ٧٧٩ الاقتناع(عند تعذر الاجماع) -
- ٧٧٩ الاقتناع(فى وجوب الدعوه) -
- ٧٧٩ اقتناع اللائم على اقامه المآتم -
- ٧٧٩ الاقتناعيه(فى اصول العقائد الدينيه) -
- ٧٧٩ اقنوم العجم-اقنوم اللغه(؟) -
- ٧٧٩ اقوال الائمه -
- ٧٧٩ اقوال الكافيه -

- ٧٧٩ اقيانوس (فى ترجمه القاموس)
- ٧٨٠ اقيانوس
- ٧٨٠ الاقيسه
- ٧٨٠ اكبرنامه-تاريخ اكبرى
- ٧٨٠ الاكتفاء بتصحيح الغير
- ٧٨٠ الاكتفاء بضره واحده فى التيمم مطلقا
- ٧٨١ اكثر مدّه الحمل
- ٧٨١ اكر (رساله فى ال)
- ٧٨١ اكرام الناس (فى تاريخ البرامكه فى عهد
- ٧٨١ اكرثاوذوسيسوس-تحرير اكر
- ٧٨١ اكسير
- ٧٨١ اكسير آل محمد (عليه السلام)
- ٧٨١ اكسير ابيض
- ٧٨١ اكسير احمر
- ٧٨١ اكسير الاخبار (للاخبار الابرار)
- ٧٨٢ اكسير اعظم
- ٧٨٢ اكسير التواريخ
- ٧٨٢ اكسير السعادات
- ٧٨٢ اكسير السعاده (فى اسرار الشّهاده)
- ٧٨٣ اكسير السعادتين
- ٧٨٣ اكسير العارفين (فى معرفه طريق الحق و اليقين)
- ٧٨٣ اكسير العبادات (فى اسرار الشّهادات):
- ٧٨٤ الاكمال (فى اسماء الرجال)
- ٧٨٤ الاكمال فى تكميل اصلاح العمل
- ٧٨٤ اكمال الاسلام
- ٧٨٤ اكمال الاصلاح

٧٨٤	اكمال الاعمال (فى استكمال الاقبال)
٧٨٤	اكمال الحجّه (و ايضاح المحجّه)-الرقيقه فى
٧٨٤	اكمال الدرايه
٧٨٤	اكمال الدين (فى شرح تكمله تبصره المتعلمين)
٧٨٥	اكمال الدين
٧٨٥	اكمال الدين و اتمام النعمه-كمال الدين و تمام
٧٨٥	اكمال المنّه (فى نقض منهاج السنه)
٧٨٥	اكمال منته المقال
٧٨٦	الاكمال و السلامه (فى بابى الاذان و الاقامه)
٧٨٦	اكواب موضوعه
٧٨٦	الهى نامه
٧٨٦	الهى نامه
٧٨٦	الالهيه،الرساله
٧٨٦	الالباب (فى الانساب)
٧٨٦	إلتجائيه
٧٨٦	الالتقاط
٧٨٧	التقاط
٧٨٧	الالتقاط
٧٨٧	الالتقاط
٧٨٧	الالتقاط
٧٨٨	التقاط الاعتراضات
٧٨٨	التقاط الدرّ التّخب
٧٨٨	التقاط اللغالى من الامالى
٧٨٨	التهاب نيران الاحزان (و مثير كتائب الاشجان)
٧٨٨	الحاق ابى اسحاق
٧٨٨	اللاحاق بالاشتقاق

٧٨٨	الاحاقات العشره (بذيل النزله الحدائق)
٧٨٩	الاحانات
٧٨٩	الزام الملحدین
٧٨٩	الزام الناصب (فی احوال الامام الغائب علیه السلام)
٧٨٩	الزام النواصب
٧٩٠	الزامهم بما الزمواهم أنفسهم
٧٩٠	اللطاف
٧٩٠	اللطاف الخفیه
٧٩٠	الطاف المحدثین و قرح القلوب
٧٩٠	الالف الانسانیه-الف انسانیت
٧٩٠	الالفات، کتاب
٧٩٠	الالفاظ، کتاب
٧٩٠	الالفاظ، کتاب
٧٩٠	الالفاظ، کتاب-تهذیب الالفاظ
٧٩١	الالفاظ من المهموز
٧٩١	الفاظ الادویه
٧٩١	الالفاظ الكتابیه
٧٩٢	الفباء
٧٩٢	الفباى بهروزى
٧٩٢	الالفه، کتاب
٧٩٢	الفه الفرقة
٧٩٢	الفتكده-تذکره اسحاق بیگی
٧٩٢	الفت نامہ
٧٩٢	الف جاریه و جاریه
٧٩٣	الف رقعہ
٧٩٣	الالف كلمه

- ٧٩٣ الف ليله و ليله
- ٧٩٣ الف نصايح
- ٧٩٣ الف نهار
- ٧٩٤ الالف و اللام
- ٧٩٤ الالف و اللّام
- ٧٩٤ الفى-تاريخ الفى
- ٧٩٤ الفية شريف
- ٧٩٤ الألفية
- ٧٩٥ الفيه الفنون
- ٧٩٥ الالفية المحبره-المحسنه المزينه
- ٧٩٥ الفيه و شلفيه
- ٧٩٥ الفى مسأله
- ٧٩٥ الالفين(الفارق بين الصدق و المين)،كتاب
- ٧٩٦ الفين،كتاب(فى وصف ساده الكونين)
- ٧٩٦ الفين فضيله من فضائل امير المؤمنين عليه السلام
- ٧٩٦ الالقاب
- ٧٩٦ القاب بنى طابخه بن الياس بن مضر من آل
- ٧٩٦ القاب قيس بن غيلان بن مضر من آل عدنان
- ٧٩٦ القاب قريش
- ٧٩٦ القاب ربيعه
- ٧٩٦ القاب اليمن
- ٧٩٦ القاب الربع
- ٧٩٦ الالقاب المتداوله-تنزيه ابى البشر
- ٧٩٦ القام الاحجار فى افواه الاشرار
- ٧٩٧ القام الحجر(فى الجواب عن ابن حجر)
- ٧٩٧ القام الحجر(فى رد سخائف ابن حجر)

- ٧٩٧ القام الحجر (لمن تجبر و جحد الحق و تكبر) -
- ٧٩٧ القام الخصم بالحجر (فى نداء الائمه الاثنى -
- ٧٩٧ الله الله -
- ٧٩٨ الله بس باقى هوس -
- ٧٩٨ الواح -
- ٧٩٨ الالواح الجواهر -
- ٧٩٨ الالواح السماويه -
- ٧٩٨ الواح القمر -اختيارات النجوم-لوايح القمر -
- ٧٩٨ الالوف -
- ٧٩٨ الالويه و الرايات -
- ٧٩٨ الالويه و الرايات-المغازى -
- ٧٩٩ الالهام (فى علم الامام (عليه السلام)) -
- ٧٩٩ الهام الحجّه -
- ٧٩٩ الالهامات الرضويه -
- ٧٩٩ الهامى كلمات -
- ٨٠٠ ام الائمه -
- ٨٠٠ ام العلاج -
- ٨٠٠ ام القرآن -
- ٨٠٠ ام القرى -
- ٨٠٠ ام الكتاب -
- ٨٠٠ ام المعجزات -
- ٨٠٠ ام المؤمنين -
- ٨٠٠ الاماء الشواعر -
- ٨٠١ الامائل و الاعيان (و منندى العواطف و الاحسان) -
- ٨٠١ امارات الكلم الرحمانيه (فى كشف الكلمات -
- ٨٠١ اماريه التصرف على الملكيه -

۸۰۱ اماطه اللثام(عن الآيات الواردة في الصيام)

۸۰۲ امالى سيدنا و نبينا ابى القاسم رسول الله صلى الله عليه و آله

۸۰۲ الامالى

۸۰۲ الامالى

۸۰۲ الامالى

۸۰۲ الامالى

۸۰۲ الامالى

۸۰۲ الامالى

۸۰۲ الامالى

۸۰۲ الامالى

۸۰۲ الامالى

۸۰۳ الامالى

۸۰۳ الامالى

۸۰۳ الامالى

۸۰۴ الامالى

۸۰۴ الامالى

۸۰۴ الامالى

۸۰۴ الامالى

۸۰۴ الامالى

۸۰۴ الامالى-الغرر و الدرر

۸۰۴ الامالى

۸۰۴ الامالى

۸۰۴ الامالى

۸۰۴ الامالى

۸۰۵ الامالى

۸۰۵ الامالى

- ٨٠٦ الامالى-امالى العشيات
- ٨٠٦ الامالى
- ٨٠٦ الامالى-المجالس-عرض المجالس
- ٨٠٦ الامالى-الامالى المنفرقات
- ٨٠٦ الامالى
- ٨٠٦ الامالى
- ٨٠٦ الامالى
- ٨٠٦ الامالى
- ٨٠٦ الامالى
- ٨٠٦ الامالى
- ٨٠٧ الامالى
- ٨٠٧ الامالى(فى احوال بعض العلماء و الاعيان)
- ٨٠٧ امالى ابن فقيه
- ٨٠٨ امالى العراقيه(فى شرح الفصول الايلاقيه)
- ٨٠٨ الامام
- ٨٠٨ الامام
- ٨٠٨ الامام(و المأموم)
- ٨٠٩ الامامه
- ٨٠٩ الامامه
- ٨٠٩ الامامه
- ٨٠٩ الامامه
- ٨٠٩ الامامه
- ٨٠٩ امامت
- ٨٠٩ امامت
- ٨٠٩ الامامه
- ٨٠٩ امامت

- ۸۰۹ الامامه (من جهه الخبر)
- ۸۰۹ امامت
- ۸۱۰ الامامه
- ۸۱۰ الامامه
- ۸۱۰ امامت
- ۸۱۰ امامت
- ۸۱۱ الامامه
- ۸۱۱ الامامه
- ۸۱۱ الامامه
- ۸۱۱ امامت
- ۸۱۱ امامت
- ۸۱۱ الامامه (و الرد على الحسين بن علي الكرابيسي)
- ۸۱۱ امامت (از محمد حسين نيل فروش)
- ۸۱۲ الامامه
- ۸۱۲ الامامه
- ۸۱۲ الامامه
- ۸۱۲ الامامه
- ۸۱۲ الامامه
- ۸۱۲ الامامه اثبات الامامه
- ۸۱۲ امامت (از قاضي زادة گرهودي)
- ۸۱۳ الامامه، كتاب
- ۸۱۳ الامامه (از علي بن اسماعيل)
- ۸۱۴ الامامه
- ۸۱۴ الامامه (از فضل بن شادان)
- ۸۱۵ الامامه
- ۸۱۵ الامامه
- ۸۱۵ الامامه (از محمد بن قبه)

٨١٦	الامامه
٨١٦	الامامه
٨١٦	الامامه
٨١٦	الامامه
٨١٦	امامت
٨١٦	الامامه
٨١٦	امامت
٨١٦	الامامه
٨١٦	الامامه(فى اثبات النبوه و الوصيه)
٨١٧	الامامه
٨١٧	الامامه
٨١٧	الامامه
٨١٨	امامه امير المؤمنين عليه السلام
٨١٨	امامه امير المؤمنين عليه السلام من القرآن
٨١٨	الامامه العامه(فى اثبات احتياج الخلق على
٨١٨	امامه الفاسق عند نفسه العادل عند مأومه
٨١٨	امامه القرآن
٨١٨	الامامه الكبرى(و الخلافه العظمى)
٨١٨	الامامه و التبصره من الحيره
٨١٨	الامامه و الخلافه
٨١٨	الامامه و طرق الزعامه
٨١٨	اماميه و رجعت
٨١٩	الامان من التفسير(فى تفسير القرآن)
٨١٩	امان الاخطار-الامان من اخطار الاسفار
٨١٩	امان الايمان(من اخطار الازهان)
٨١٩	امان التواريخ

- ٨٢٠ امان الحثيث من لهُو الحديث
- ٨٢٠ امان الخافقين
- ٨٢٠ الامانه(فى اصول الديانه)
- ٨٢٠ امانت الهى
- ٨٢٠ امانى الاديب(فى اختصار معنى اللبيب)
- ٨٢٠ امانى الخليل(فى عروض الخليل)
- ٨٢٠ الامتثال يقتضى الصحه و براءه الذمه
- ٨٢٠ امتحان الافكار(فى مسأله الدار)
- ٨٢١ امتحان اهل القرآن
- ٨٢١ امتحان الفضلاء-تذكره الخطاطين
- ٨٢١ امتحان المجالس
- ٨٢١ امتناع تخلف المعلول عن العله
- ٨٢١ امتناع الترجيح بلا مرجح
- ٨٢١ امتناع الحكم على المعنى الحرفى
- ٨٢٢ امتناع شرب مسكرات
- ٨٢٢ الامثال
- ٨٢٢ الامثال
- ٨٢٢ امثال حمير
- ٨٢٢ امثال الصادره عن بيوت الشعر
- ٨٢٢ امثال العامه
- ٨٢٢ الامثال على أفعال
- ٨٢٢ امثال فارسى
- ٨٢٢ امثال فارسى
- ٨٢٢ امثال فارسى
- ٨٢٣ امثال القرآن
- ٨٢٣ امثال لقمان

٨٢٣	الامثال المنظومه
٨٢٣	امثال و حكم
٨٢٤	امثال و حكم
٨٢٤	الامثال و الحكم
٨٢٤	الامثال و الحكم
٨٢٤	الامثله(للدول المقبله)
٨٢٤	امثله الاسجاع
٨٢٤	امثله الاعمال النجوميه
٨٢٤	امثله التوحيد
٨٢٤	امجديه,رساله
٨٢٤	الامر,رساله في
٨٢٤	امر ابن المحرز محدث,رساله في
٨٢٥	امر ابي فضله الشاعر و ما يتعلق به
٨٢٥	امراء الشيعه
٨٢٥	امراض اطفال
٨٢٥	امراض الاطفال
٨٢٦	امراض الاطفال
٨٢٦	امراض جلدى
٨٢٦	امراض عصباني
٨٢٦	الامر بالمعروف و النهى عن المنكر
٨٢٦	الامر بين الامرين
٨٢٦	الامر بين الامرين
٨٢٦	الامر بين الامرين
٨٢٦	الامر بين الامرين
٨٢٦	الامر بين الامرين
٨٢٦	الامر بين الامرين
٨٢٧	الامر بين الامرين

- ٨٢٧ امر الحبشه و الفيل
- ٨٢٧ الامر الصريح(فى جهر الذكر و التسبيح)
- ٨٢٧ امرؤ القيس و اشعاره
- ٨٢٧ امطار الدر فى مقدار الكر
- ٨٢٧ امكان الترتب و صحته
- ٨٢٨ امكان الترتب و الامر بالضدين على سبيل الترتيب
- ٨٢٨ امكان حصول العلم من اخبار الثقه العامى
- ٨٢٨ امكان الحكم على المعنى الحرفى
- ٨٢٨ امكان و وجود
- ٨٢٨ الامكانيه
- ٨٢٨ امل الأمل
- ٨٢٨ امل الأمل(فى تراجم علماء جبل عامل)
- ٨٢٨ الامل و الرجاء
- ٨٢٨ املاء
- ٨٢٩ الاملاء و النطق
- ٨٢٩ أم الولد
- ٨٢٩ الامواج
- ٨٢٩ امواج البكاء
- ٨٢٩ الامور العامه
- ٨٣٠ الامور العامه
- ٨٣٠ امهات الاولاد(و احكام بيعهن)
- ٨٣٠ امهات الاولاد
- ٨٣٠ امهات الخلفاء
- ٨٣٠ امهات المؤمنین
- ٨٣٠ امهات النبى(صلى الله عليه و آله)
- ٨٣٠ امير ارسلان رومى

- ٨٣٠ امير حمزة صاحبقران
- ٨٣٠ امير مختار
- ٨٣٠ امير معاويه
- ٨٣٠ امير المؤمنين و مولده بالكعبه
- ٨٣١ الانابه
- ٨٣١ انائيه عواميه
- ٨٣١ اناره البصائر (و كشف السرائر)
- ٨٣٢ اناره الحالک (في قرائه ملک و مالک)
- ٨٣٢ اناره الشهاده
- ٨٣٢ اناره الطروس في شرح عباره الدروس
- ٨٣٢ اناره العقول (في انتصاف المهر بموت احد الزوجين
- ٨٣٢ اناره الناسق (باشراق وجه الصادق «ع»)
- ٨٣٢ اناسى العيون
- ٨٣٢ انباء الانبياء
- ٨٣٢ انباء الدنيا
- ٨٣٢ انباء الدواه على انباء النجاه
- ٨٣٣ انبان
- ٨٣٣ الانباطيه
- ٨٣٣ الانبياء، كتاب
- ٨٣٣ الانبياء، كتاب
- ٨٣٤ الانبياء، كتاب
- ٨٣٤ الانبياء، كتاب
- ٨٣٤ الانبياء، كتاب
- ٨٣٤ الانبياء، كتاب
- ٨٣٤ الانتباه
- ٨٣٤ الانتباه (الى فضل الاشباه)

- ٨٣٤ انتباه نامة اسلامى
- ٨٣٤ انتباهيه
- ٨٣٤ انتباهيه(در رد بابيه و بهائيه)
- ٨٣٤ انتخاب اخوان الصفا
- ٨٣٥ انتخاب الامجاد من تاريخ بغداد
- ٨٣٥ انتخاب تلخيص المحصل-نقد المحصل
- ٨٣٥ انتخاب الجيد(من تنبيهات السيد)
- ٨٣٦ انتخاب الحسن من شعر الحسين-الحسن من
- ٨٣٦ انتخاب حل التقويم
- ٨٣٦ انتخاب الراحه
- ٨٣٦ انتخاب رساله بهبهانيه
- ٨٣٦ انتخاب الزاد
- ٨٣٦ انتخاب علاج الامراض
- ٨٣٦ انتخاب القريب من التقريب
- ٨٣٦ انتخاب المجالس
- ٨٣٧ انتخاب المصائب
- ٨٣٧ انتخابات
- ٨٣٧ انتخابات البهيه(من الكتب العربيه و الفارسيه
- ٨٣٧ انتخابيه
- ٨٣٨ انتساب نامة نبوى
- ٨٣٨ الانتصار
- ٨٣٨ الانتصار
- ٨٣٨ الانتصار(فى افرادات الاماميه)
- ٨٣٨ الانتصار
- ٨٣٨ الانتصار(فى حرمه و طى الادبار)
- ٨٣٨ الانتصار

- الانتصار ٨٣٨
- الانتصار لاهل البيت الاطهار ٨٣٩
- الانتصار لبنى فاطمه الابرار ٨٣٩
- الانتصار لثعلب ٨٣٩
- الانتصار للشيعة(من اهل البدع) ٨٣٩
- الانتصار للشيعة ٨٤٠
- انتصار الاسلام ٨٤٠
- انتصار الحق ٨٤٠
- الانتصاف ٨٤٠
- الانتصاف(من ذوى البغى و الاقتراف) ٨٤٠
- الانتصاف(من ذوى الانحراف عن مذهب ٨٤٠
- انتصاف المهر بالموت ٨٤٠
- الانتفاء عما نسب اليه من معارضه القرآن ٨٤٠
- انتفاع المؤمنين(بما فى ايدى السلاطين) ٨٤٠
- الانتقاد ٨٤٠
- انتقاد الاعتقاد(فى المبدء و المعاد) ٨٤١
- انتقاد التواريخ ٨٤١
- انتقاد الهيئه الجديده ٨٤١
- انتقادات ٨٤١
- الانتقاد للآيات المعبره فى الجهاد ٨٤٢
- انتقاض التيمم بدل الغسل بالحدث الاصغر ٨٤٢
- الانتقام(ممن غدر بامير المؤمنين عليه السلام) ٨٤٢
- الانتقام ٨٤٢
- انتقام ٨٤٢
- انتقام الشهيد ٨٤٢
- انجاح المطالب(فى الفوز بالمآرب) ٨٤٢

- ٨٤٢ الانجاز(فى شرح الايجاز)
- ٨٤٢ انجم نامه-آغاز و انجم
- ٨٤٣ انجم فروزان
- ٨٤٣ الانجم المضيئه فى المسائل الحسابيه
- ٨٤٣ انجمن آراى ناصرى
- ٨٤٤ انجمن دانش
- ٨٤٤ انجيل اهل البيت
- ٨٤٤ انجيل برنابا
- ٨٤٤ انحدار السيل(فى تحقيق نصف الليل)
- ٨٤٤ اندرز قابوس-اندرزنامه
- ٨٤٤ اندرزنامه اسدى
- ٨٤٤ اندرزنامه
- ٨٤٤ اندرزنامه
- ٨٤٤ اندرز و پند
- ٨٤٥ اندیشه هاى يك مغز بزرگ
- ٨٤٥ الانذار
- ٨٤٥ اندار الناذرين
- ٨٤٥ انس الجليس(فى التجنيس)
- ٨٤٦ انس الخواطر
- ٨٤٦ انس الخواطر(و نقله المسافر)
- ٨٤٦ انس العالم(و ادب المتعلم)
- ٨٤٦ انس الفريد
- ٨٤٦ انس الكريم
- ٨٤٦ انس المرید و شمس المجالس
- ٨٤٦ انس النفوس فى ذكر منهج الملك القدوس
- ٨٤٦ انس الوحيد

- ٨٤٦ انس الوحيد(فى شرح التوحيد)-انيس الفريد -
- ٨٤٦ انس الوحيد(از قاضى نور الله شوشترى)---
- ٨٤٨ انساب -
- ٨٤٨ انساب -
- ٨٤٨ الانساب -
- ٨٤٨ الانساب -
- ٨٤٨ الانساب -
- ٨٤٨ الانساب -
- ٨٤٨ الانساب -
- ٨٤٨ الانساب -
- ٨٤٨ الانساب -
- ٨٤٨ الانساب -
- ٨٤٨ الانساب -
- ٨٤٨ الانساب -
- ٨٤٩ الانساب -
- ٨٤٩ الانساب -
- ٨٤٩ الانساب -
- ٨٤٩ انساب آل ابى طالب -
- ٨٤٩ انساب آل ابى طالب-انساب الطالبيه -
- ٨٥٠ انساب آل ابى طالب-الفخرى -
- ٨٥٠ انساب آل ابى طالب -
- ٨٥٠ انساب آل ابى طالب(و بنى هاشم) -
- ٨٥٠ انساب آل ابى طالب -
- ٨٥٠ انساب آل ابى طالب -
- ٨٥٠ انساب آل ابى طالب -
- ٨٥٠ انساب آل ابى طالب -
- ٨٥٠ انساب آل الرسول(و اولاد البتول) -
- ٨٥٠ انساب الاثمه(و مواليدهم) -
- ٨٥٠ الانساب الاسديه فى انساب الساده العلويه -

- ٨٥١ انساب الامم
- ٨٥١ انساب الامم
- ٨٥١ انساب بعض الساده السيستانيين (المجاورين)
- ٨٥١ انساب بنى نصر بن قعين (و ايامهم و اشعارهم)
- ٨٥٢ انساب السادات
- ٨٥٢ انساب سادات جلالى
- ٨٥٢ انساب سبطى النبى
- ٨٥٢ انساب الطالبين: (از ابو نصر بخارى)---
- ٨٥٣ الانساب المشجره
- ٨٥٣ الانساب المشجره
- ٨٥٣ الانساب المشجره
- ٨٥٣ الانساب المشجره-التشجير فى المعقبين
- ٨٥٣ الانساب المشجره
- ٨٥٣ الانساب المشجر
- ٨٥٣ الانساب الموضع (فى الخارجين على امير المومنين
- ٨٥٣ انساب النواصب
- ٨٥٣ انساب وحيد بهبهانى
- ٨٥٤ انساب الهاشميين
- ٨٥٤ الانسان
- ٨٥٤ الانسان
- ٨٥٤ انسان
- ٨٥٥ انسان
- ٨٥٥ الانسان
- ٨٥٥ الانسان (و تكاليفه)
- ٨٥٥ الانسان (و الكلام فيه)
- ٨٥٥ الانسان

- ٨٥٥ انسان
- ٨٥٥ الانسان الاول
- ٨٥٥ انسان العين-ضياء الملويين للتفرقه بين الزين و
- ٨٥٥ الانسان الكامل(فى معرفه الاواخر و الاوائل)
- ٨٥٥ انسان نامه
- ٨٥٦ انسان و خواب
- ٨٥٦ انسانى قربانى
- ٨٥٦ الانشاء
- ٨٥٦ انشاء ابو الفضل
- ٨٥٧ انشاء الاشتياق
- ٨٥٧ انشاء اعلى
- ٨٥٧ انشاء التوحيد(و الصلوه على التنبى و آله...)
- ٨٥٧ انشاء جديد
- ٨٥٧ انشاء جديد
- ٨٥٧ انشاء چهار فصل
- ٨٥٧ انشاء حسن و عشق
- ٨٥٧ انشاء الدرر
- ٨٥٧ انشاء الصلوات
- ٨٥٧ انشاء الصلوات(على امام العصر)
- ٨٥٨ انشاء الصلوات(و التحيات على المعصومين
- ٨٥٨ انشاء الصلوات
- ٨٥٨ انشاء الصلوات
- ٨٥٩ انشاء غلطان
- ٨٥٩ انشاء فرهاد ميرزا-منشآت
- ٨٥٩ انشاء فيض رسان
- ٨٥٩ انشاء قائم مقام-منشآت

- ٨٥٩ انشاء مجد السادات
- ٨٥٩ انشاء ميرزا مهدي خان استرآبادي
- ٨٥٩ انشاء ميرزا مهدي خان خوئي
- ٨٥٩ انشآت
- ٨٦٠ انشاء و املاء
- ٨٦٠ الانصاف
- ٨٦٠ الانصاف
- ٨٦٠ الانصاف
- ٨٦٠ الانصاف(في الامامه و معرفه الاسلاف)
- ٨٦٠ انصاف
- ٨٦٠ الانصاف(في الامامه)
- ٨٦٠ الانصاف(في تحقيق آيه الاستخلاف)
- ٨٦٠ الانصاف(في تحقيق مسائل الخلاف)
- ٨٦٠ الانصاف
- ٨٦١ الانصاف(في الرد على صاحب الكشاف)
- ٨٦١ الانصاف(في طريق العلم باسرار الدين المختص)
- ٨٦٢ الانصاف(في النص على الائمة الاشراف من آل
- ٨٦٢ الانصاف و الانتصاف
- ٨٦٢ الانصاف و الانتصاف(لاهل الحق من
- ٨٦٢ الانصافيه
- ٨٦٢ انصافيه
- ٨٦٢ انصافيه(در علم قافيه)
- ٨٦٢ انعقاد ام الولد(بعد موت مولاها من نصيب ولدها)
- ٨٦٢ انعكاس الشعاعات و انعطافها-انعكاسيه
- ٨٦٣ الانفاس القدسيه في الحوائج الانسيه
- ٨٦٣ الافتاحيه(في اثبات انفتاح باب العلم)

- ٨٦٣ الانفحه و حكمها
- ٨٦٣ انفرادات الاماميه (از شريف مرتضى)---
- ٨٦٤ انفع الزاد (فى النبى و آله الامجاد)-الكلم
- ٨٦٤ الانفعاليه (فى انفعال ماء القليل على خلاف قول
- ٨٦٤ الانفعاليه
- ٨٦٤ الانفعاليه---
- ٨٦٥ انگشت شمارى
- ٨٦٥ ان للعالم خالقا حكيمًا، رساله فى
- ٨٦٥ الانموذج
- ٨٦٥ الانموذج
- ٨٦٥ انموذج اشعار اهل العرفان
- ٨٦٥ انموذج الحق المبين
- ٨٦٥ انموذج الرجال
- ٨٦٥ انموذج العلوم
- ٨٦٦ انموذج العلوم
- ٨٦٦ انموذج العلوم-الرساله الجليه
- ٨٦٦ انموذج العلوم
- ٨٦٦ انموذج العلوم
- ٨٦٧ انموذج العلوم
- ٨٦٧ انموذج العلوم
- ٨٦٧ انموذج العلوم
- ٨٦٧ انموذج العلوم-الجلاليه
- ٨٦٧ انموذج محاسن الوسائل (فى معرفه الاوائل)
- ٨٦٧ انموذج المرتاضين
- ٨٦٧ انموذج الموسوى
- ٨٦٨ الانموذجه الابراهيميه

٨٦٨	الانواء
٨٦٨	الانواء
٨٦٨	الانواء
٨٦٨	الانواء
٨٦٩	الانواء المبكره (فى شرح خطبه التذكره)
٨٦٩	الانوار (و مفتاح السرور و الافكار فى مولد النبى
٨٦٩	الانوار
٨٦٩	الانوار (فى تواريخ الاثمه الاطهار)
٨٦٩	الانوار
٨٦٩	الانوار
٨٦٩	الانوار
٨٧٠	انوار الاثمه (عليهم السلام)
٨٧٠	انوار الابصار
٨٧٠	انوار الاحكام
٨٧٠	انوار الاسلام (فى علم الامام عليه السلام)
٨٧٠	الانوار الاسماعيليه
٨٧٠	انوار الاشراق
٨٧٠	انوار الاصول
٨٧٠	الانوار الالهيه (فى الحكمه الشرعيه)
٨٧٠	انوار الهته و وسائل حسينيه
٨٧٠	انوار الانظار
٨٧١	الانوار الباهره (فى انتصار العتره الطاهره)
٨٧١	الانوار البدرية (فى كشف شبه القدرية)
٨٧٢	الانوار البدرية-المناسك الحيدريه
٨٧٢	انوار البدرين (و مطلع النيرين فى تراجم العلماء
٨٧٢	انوار البصائر

٨٧٢	انوار البلاغه
٨٧٢	الانوار البهيه (فى تواريخ الحجج الاليه)
٨٧٢	الانوار البهيه (فى شرح الاثنى عشرية الصلاتيه)
٨٧٢	انوار البيان (فى تفسير القرآن)
٨٧٢	انوار التحقيق
٨٧٣	انوار التنزيل
٨٧٣	انوار التوحيد (فى اثبات التوحيد)
٨٧٤	الأنوار الجاليه (لظلام الغلس من تلبيس مؤلف)
٨٧٤	الانوار الجعفرية
٨٧٤	الانوار الجلالیه
٨٧٤	الانوار الجلالیه (فى شرح الفصول النصيریه)
٨٧٤	الانوار الجليه (فى اجوبه المسائل الجلبية الاولى)
٨٧٤	الانوار الجليه (فى اجوبه المسائل الجلبية الثانيه)
٨٧٥	انوار الحكمه
٨٧٥	انوار الحكمه الناصريه-انوار الناصريه-مرآت
٨٧٥	الانوار الحيريه (و الاقمار البدرية فى اجوبه المسائل
٨٧٥	انوار خلاصه الحساب
٨٧٥	الانوار الخمسه
٨٧٥	انوار الدرر (فى ايضاح الحجر)
٨٧٥	انوار الربيع (فى انواع البديع)
٨٧٦	انوار الرشاد (فى رد الاجتهاد)
٨٧٧	انوار الروض
٨٧٧	انوار الرياض
٨٧٧	انوار الزائرين
٨٧٧	الانوار الساطعه (فى العلوم الاربعه)
٨٧٧	الانوار الساطعه (فى تسميه حجه الله القاطعه)

- ٨٧٧ الانوار الساطعه(فى شرح الزياره الجامعه) -
- ٨٧٧ الانوار الساطعه(فى المائه السابعه) -
- ٨٧٧ انوار السرائر(و مصباح الزائر) -
- ٨٧٧ انوار السعاده(فى ترجمه اسرار الشهاده) -
- ٨٧٨ الانوار السليمانيه -
- ٨٧٨ الانوار السننيه(الى شرح الاجروميه) -
- ٨٧٩ انوار سهيلى -
- ٨٧٩ الانوار الشاهقه -
- ٨٧٩ انوار الشريعه -
- ٨٧٩ انوار الشهاده -
- ٨٧٩ الانوار الضويه(فى شرح الاخبار الرضويه) -
- ٨٧٩ انوار العارفين -
- ٨٧٩ انوار العقول(من اشعار وصى الرسول ص) -
- ٨٧٩ انوار العلم و المعرفه -
- ٨٨٠ انوار الغياهب(فى شرح احوال الامام الغائب) -
- ٨٨٠ انوار الفصاحه(و اسرار البلاغه فى شرح -
- ٨٨٠ انوار الفقاهه -
- ٨٨٠ انوار الفقاهه -
- ٨٨٠ الانوار فى رجال الشيعه -
- ٨٨٠ الانوار القدسيه -
- ٨٨٠ الانوار القدسيه(فى الحكمه الالهيه و العقائد -
- ٨٨٠ الانوار القدسيه(فى التوجه الى ربّ البريه) -
- ٨٨١ الانوار القدسيه(فى الفضائل الاحمديه:) -
- ٨٨١ الانوار القدسيه(منظومه فى استكمال النفس -
- ٨٨١ انوار القرآن -
- ٨٨٢ انوار القرآن -

- ٨٨٢ انوار القرآن (و مصباح الايمان) .
- ٨٨٢ انوار القلوب -
- ٨٨٢ انوار القمرية (في شرح الاثنى عشرية الصلاتيه) .
- ٨٨٢ الانوار القواميه (في الأسرار الكلاميه) .
- ٨٨٢ الانوار الكاظميه (في تراجم بعض الساده) .
- ٨٨٢ الانوار اللامعه (في تواريخ سيدتنا الصديقه الطاهره) .
- ٨٨٢ انوار اللوامع (في شرح مفاتيح الشرايع) .
- ٨٨٢ انوار المجالس -
- ٨٨٣ الانوار المحمديه - الانوار في مولد المختار .
- ٨٨٣ الانوار المسبله (في بعض خواص البسمله) .
- ٨٨٣ انوار مشارق الاقمار (من احكام النبي المختار) .
- ٨٨٣ الانوار المشرقه .
- ٨٨٤ انوار المشعشين (في بيان شرافه قم و القميين) .
- ٨٨٤ الانوار المشهديه (في شرح الرساله البرمكيه في
- ٨٨٤ انوار المصابيح (في مختصر شرح المفاتيح) .
- ٨٨٤ الانوار المضيئه (الكاشفه لاصداف الرساله .
- ٨٨٤ الانوار المضيئه .
- ٨٨٤ الانوار المضيئه (في الحكمه الشرعيه الالهيه) -
- ٨٨٤ الانوار المضيئه (في شرح القصيده الازريته) .
- ٨٨٥ انوار المطالب .
- ٨٨٥ انوار المعرفه - انوار العلم و المعرفه .
- ٨٨٥ الانوار المقتبسه من مصباح الابرار .
- ٨٨٥ انوار الملكوت (في شرح الياقوت) .
- ٨٨٦ انوار المواهب (في اسرار المناقب) .
- ٨٨٦ انوار المؤمنين .
- ٨٨٦ انوار الميثمي .

- ٨٨٦ انوار ناصرى
- ٨٨٦ الانوار التجفيه(فى الاعتقادات و الاصول الدينيه)
- ٨٨٦ الانوار النعمانيه(فى معرفه النشأه الانسانيه)
- ٨٨٧ انوار الولايه
- ٨٨٧ انوار الولايه
- ٨٨٧ انوار الهدايه و سراج الاقنه
- ٨٨٧ انوار الهدايه(فى التفسير بالروايه)
- ٨٨٧ انوار الهدايه(فى مبحث فذك و القرطاس و دفع
- ٨٨٨ انوار الهدى
- ٨٨٨ انوار الهدى
- ٨٨٨ انوار الهدى
- ٨٨٨ انوار الهدى(فى مسأله البداء)
- ٨٨٨ انوار الهدى(فى تحقيق البداء)
- ٨٨٨ انوار الهدى
- ٨٨٨ انوار الهدى-ديوان هاشمى
- ٨٨٨ انوار اليقين(فى اثبات امامت امير المومنين و عترته
- ٨٨٩ الانوار اليوسفيته
- ٨٨٩ الانواع،كتاب
- ٨٨٩ الانواع،كتاب
- ٨٨٩ انواع الجماع-المفاتحه و المناكحه
- ٨٩٠ انواع الخطوط،رسالة
- ٨٩٠ انواع الخطوط،رساله فى
- ٨٩٠ انواع الخطوط،رساله فى
- ٨٩٠ انواع العروض
- ٨٩٠ انواع الكم
- ٨٩٠ انواع الوصول الى الحق

- ٨٩٠ انورى بىگم
- ٨٩٠ الانهار
- ٨٩٠ الانهار، كتاب
- ٨٩٠ انهار الانوار - جواهر الكلام و جواهر الكلم
- ٨٩١ انهار جاريه
- ٨٩١ انهار النوائب (فى اسرار المصائب)
- ٨٩١ الانيس
- ٨٩١ انيس الابرار
- ٨٩١ انيس الاخيار (فى شرح مشكلات الاخبار و
- ٨٩٢ انيس الادباء
- ٨٩٢ انيس الادباء (و سميع السعداء)
- ٨٩٢ انيس الادباء
- ٨٩٢ انيس الاسفار (و جليس الابرار)
- ٨٩٢ انيس الاعلام (فى نصره الاسلام و الردّ على
- ٨٩٢ انيس الامراء
- ٨٩٢ انيس الانام - ايقاظ العوام فى ايام الصيام
- ٨٩٢ انيس الاولاد - تحفه الاولاد
- ٨٩٣ انيس التجار
- ٨٩٣ انيس التوايين
- ٨٩٣ انيس الجليس (فى التشطير و التخميم)
- ٨٩٣ انيس الجليس (فى التجنيس)
- ٨٩٤ انيس الجليس
- ٨٩٤ انيس الحضر (و رفيق السفر)
- ٨٩٤ انيس الخاطر
- ٨٩٤ انيس الذاكرين
- ٨٩٤ انيس الذاكرين

- ٨٩٤ انيس الناكرين
- ٨٩٤ انيس الناكرين
- ٨٩٤ انيس الناكرين
- ٨٩٤ انيس الناكرين (فى فضائل المعصومين «ع»)
- ٨٩٤ انيس الزاهدين
- ٨٩٤ انيس الزاهدين (و جليس العابدين)
- ٨٩٥ انيس الزاهدين
- ٨٩٦ انيس الزائرين
- ٨٩٦ انيس الزائرين
- ٨٩٦ انيس الزوار
- ٨٩٦ انيس السالكين
- ٨٩٦ انيس السمراء و جليس السمراء
- ٨٩٦ انيس الشيعة
- ٨٩٦ انيس الصالحين
- ٨٩٦ انيس الصالحين
- ٨٩٧ انيس الصالحين -صراط المستقيم
- ٨٩٧ انيس الصالحين
- ٨٩٧ انيس الطالبين
- ٨٩٨ انيس الطلاب (و تذكره الاحباب)
- ٨٩٨ انيس الطلاب
- ٨٩٨ انيس الطلاب
- ٨٩٨ انيس الطلاب
- ٨٩٨ انيس العابدين (فى احوال الاثمه الاثنى عشر)
- ٨٩٨ انيس العابدين -انيس الزاهدين
- ٨٩٨ انيس العابدين
- ٨٩٨ انيس العارفين

- ٨٩٩ انيس العارفين
- ٨٩٩ انيس العارفين-انيس العاشقين
- ٨٩٩ انيس العارفين
- ٨٩٩ انيس العاشقين
- ٨٩٩ انيس العاشقين
- ٨٩٩ انيس العاشقين
- ٩٠٠ انيس العاشقين
- ٩٠٠ انيس العباد-سؤال و جواب
- ٩٠٠ انيس العشاق
- ٩٠٠ انيس العشاق
- ٩٠١ انيس المجتهدين(وزين المصلين)
- ٩٠١ انيس المجتهدين
- ٩٠١ انيس المحبين
- ٩٠١ انيس المحتاجين
- ٩٠١ انيس المحدثين(و رفيق الواعظين)
- ٩٠١ انيس المرديدن و شمس المجالس
- ٩٠١ انيس المسافرين
- ٩٠١ انيس المسافرين(و جليس الخواطر)-كشكول
- ٩٠١ انيس المسافرين
- ٩٠٢ انيس المستوحشين
- ٩٠٢ انيس المشتغلين
- ٩٠٢ انيس المصلّى
- ٩٠٢ انيس المصلين
- ٩٠٣ انيس المقلدين
- ٩٠٣ انيس المقلدين
- ٩٠٣ انيس الموحدين

- ٩٠٣ انيس الموحدين(فى اصول الدين) -
- ٩٠٣ انيس المؤمنين -
- ٩٠٣ انيس المؤمنين -
- ٩٠٣ انيس المهاجرين(و مونس المسافرين) -
- ٩٠٣ انيس المهموم -
- ٩٠٣ انيس الناس -
- ٩٠٤ انيس الناظر(فى نوادر الاوائل و الاواخر) -
- ٩٠٤ انيس النفس -
- ٩٠٤ انيس النفوس(و مطلع الشموس) -
- ٩٠٥ انيس النفوس(فى تهنيه الجلوس) -
- ٩٠٥ انيس النفوس -
- ٩٠٥ الانيس النقيس -
- ٩٠٥ انيس الواعظين(و جليس الفائزين) -
- ٩٠٥ انيس الواعظين -
- ٩٠٥ انيس الواعظين -
- ٩٠٥ انيس الوحده(و جليس الخلوه) -
- ٩٠٥ انيقه -
- ٩٠٦ انين بهين -
- ٩٠٦ الاواخر، كتاب -
- ٩٠٧ اواسط القلائد -
- ٩٠٧ الاوامر، كتاب -
- ٩٠٧ الاوامر و النواهي -
- ٩٠٧ الاوامر و النواهي -
- ٩٠٧ الاوانى، كتاب -
- ٩٠٨ اوائل التحرير -
- ٩٠٨ الاوائل العلويه(فى الحكمه العربيه) -

- ٩٠٨ اوائل المقالات(فى المذاهب المختارات) -----
- ٩٠٨ اوثق الوسائل(فى شرح رياض المسائل) -----
- ٩٠٨ اوثق الوسائل(فى شرح الرسائل)-حاشية ميرزا -----
- ٩٠٨ اوثق الوسائل و امتن العقائد -----
- ٩٠٨ الاوج الاخضر(فى الاثمه الاثنى عشر) -----
- ٩٠٨ اوجز الانباء(فى مقتل سيد الشهداء) -----
- ٩٠٩ الاوديه و الجبال و الرمال -----
- ٩٠٩ اوراد الابرار(فى مآتم الكرار). -----
- ٩٠٩ اوراد البهائى -----
- ٩٠٩ اوراد فتحته -----
- ٩٠٩ اوراد القرآن -----
- ٩١٠ اوراد المتقين -----
- ٩١٠ اوراد هفته -----
- ٩١٠ اوراد و اذكار -----
- ٩١٠ الاوراق -----
- ٩١٠ الاوراق(فى التصريف و الاشتقاق) -----
- ٩١٠ اوراق الاحزان -----
- ٩١٠ اوراق پريشان -----
- ٩١٠ اوراق الذهب -----
- ٩١١ اوراق الذهب(فى ما ذهب عن اوراق الذهب) -----
- ٩١١ اوراق غم -----
- ٩١١ اوراق مشوش-مقامات مختلفه -----
- ٩١١ الاورام(و سببها و علاجها) -----
- ٩١١ الاوزان الشرعيه -----
- ٩١٢ اوسط الجرجانى -----
- ٩١٢ الاوصاف -----

٩١٢	الاصاف و التشبيهات
٩١٢	اوصاف الاشراف
٩١٢	اوصاف الامين
٩١٢	اوصاف الشعراء
٩١٢	اوصاف القرى (فى صفات الاولياء)
٩١٢	اوصاف مستحسنه
٩١٢	اوصاف ناصرى
٩١٢	اوصاف النبى (صلى الله عليه و آله)
٩١٣	الاوصياء، كتاب
٩١٣	الاوصياء (و ذكر الوصايا)، كتاب
٩١٣	الاوصياء، كتاب
٩١٣	الاوصياء، كتاب
٩١٤	اوضاع البلاد
٩١٤	الاوضاع اللفظيه
٩١٤	الاوضاع اللفظيه
٩١٤	الاوضاع اللفظيه
٩١٤	اوضح اللغات
٩١٤	اوعيه الثلاثه و لوحى المحو و الاثبات
٩١٤	الايوافق
٩١٤	اوفر الشروح
٩١٤	الايوفى
٩١٥	الايوقات
٩١٥	ايوقات الصلوات
٩١٥	ايوقات الصلوات
٩١٥	ايوقات الظهر و العصر (و نوافلها)
٩١٦	ايوقاف القرآن

- ٩١٦ اوكيان
- ٩١٦ اولاد الائمه المدفونين باصفهان
- ٩١٦ اولاد امير المؤمنين عليه السلام (و انسابهم)
- ٩١٦ اولاد بابويه (و ذكر اخبارهم و تراجمهم)
- ٩١٦ اولاد الخلفاء
- ٩١٦ الاول و العشره
- ٩١٦ الاوليات (فى النحو)
- ٩١٧ الاوليات
- ٩١٧ الاوليات
- ٩١٧ اولى العزم من الرسل و معنى اولوالعزم
- ٩١٧ اولين امارت شيعه
- ٩١٨ اولين مقاومت منفى در ايران
- ٩١٨ اويس بلگرامى
- ٩١٨ اهبه العباد (فى يوم المعاد)
- ٩١٨ اهبه المعاد (فى المبدأ و المعاد)
- ٩١٨ اهداء الحقيق (معنى حديث الغدير الى اخيه البارع
- ٩١٨ اهل بيت
- ٩١٨ اهل بيت كى نماز
- ٩١٨ اهل البيت
- ٩١٨ اهل البيت
- ٩١٨ الاهليلجه، كتاب
- ٩١٩ الاهليلجه، كتاب
- ٩١٩ الاهليلجه، كتاب
- ٩١٩ الاهليلجه فى التوحيد
- ٩٢٠ اهم ما يعمل
- ٩٢٠ الاهواز به، الرساله

- الايام،كتاب - ٩٢٠
- الايتام(التي فضلت من السنه)،كتاب - ٩٢٠
- الايتام،كتاب - ٩٢٠
- ايام بنى حنيفه - ٩٢٠
- ايام العرب - ٩٢٠
- ايام فزاره - ٩٢٠
- ايام قيس ٩٢١
- ايام كودكى - ٩٢١
- ايام محبس - ٩٢١
- الايتام النحسه ٩٢١
- الايام و الليالى و الشهور ٩٢١
- الايتلاف فى رفع الاختلاف - ٩٢١
- ايفار الحق على الخلق ٩٢٢
- الايجاز(فى الرجال) ٩٢٢
- الايجاز(فى الفرائض) ٩٢٢
- الايجاز(فى قواعد الدرايه و الزجال) ٩٢٢
- ايجاز التحرير(فى آيه التطهير) ٩٢٢
- ايجاز الحكمه ٩٢٢
- الايجاز لمفاتيح الاعجاز ٩٢٢
- ايجاز المطالب(فى ابراز المناهب) ٩٢٢
- ايجاز المقال(فى معرفه الرجال) - ٩٢٢
- الايراد و الاصدار ٩٢٣
- الايرادات(على المقرب) ٩٢٣
- ايران اقتصادى ٩٢٤
- ايران باستان - ٩٢٤
- ايران باستان - ٩٢٤

- ٩٢٤ ايران در زمان ساسانيان
- ٩٢٤ ايرانشهر
- ٩٢٤ ايران فى عهدھا الجديد
- ٩٢٤ ايران قديم(يا مختصر تاريخ ايران)
- ٩٢٤ ايرج نامه
- ٩٢٤ ايساغوجى-كلييات خمس-المدخل الى علم
- ٩٢٤ الايضاح
- ٩٢٥ الايضاح
- ٩٢٥ الايضاح(فى اسرار النكاح)
- ٩٢٥ الايضاح(فى اصول الدين على مذهب اهل البيت)
- ٩٢٥ الايضاح(فى اصول الدين)
- ٩٢٦ الايضاح(فى الامامه)
- ٩٢٦ الايضاح(فى الامامه)
- ٩٢٦ الايضاح(فى تفسير القرآن)
- ٩٢٦ الايضاح(فى الرد على سائر الفرق)
- ٩٢٦ الايضاح(عما اوتى به من الافك الصراح)
- ٩٢٦ الايضاح عن احكام النكاح
- ٩٢٦ الايضاح(فى الفقه)
- ٩٢٦ الايضاح(فى الكيمياء)
- ٩٢٦ الايضاح(فى المسح على الخفين)
- ٩٢٧ الايضاح(فى المنطق)
- ٩٢٧ الايضاح(فى المنطق و الخطابه)
- ٩٢٧ الايضاح(فى النحو)
- ٩٢٨ الايضاح(فى النسب)
- ٩٢٨ ايضاح احقاق الحق
- ٩٢٨ ايضاح الاحوال فى احكام الاموال

- ٩٢٨ ايضاح الادب -
- ٩٢٨ ايضاح الاشتباه -
- ٩٢٨ ايضاح الانباء (فى تعيين مولد خاتم الانبياء و مقتل -
- ٩٢٨ ايضاح البراهين -
- ٩٢٨ ايضاح البراهين -
- ٩٢٩ ايضاح التحرير -
- ٩٢٩ ايضاح التلبيس من كلام الرئيس - كشف -
- ٩٢٩ ايضاح الحساب -
- ٩٢٩ ايضاح الخطاء -
- ٩٣٠ ايضاح خطأ من شنع (فى امر القرآن على الشيعة) -
- ٩٣٠ ايضاح دفائن النواصب -
- ٩٣٠ ايضاح الدلائل (فى اجوبه المسائل) -
- ٩٣٠ ايضاح الدلائل (فى حساب عقد الانامل) -
- ٩٣٠ ايضاح الدليل (فى طهاره الماء القليل) -
- ٩٣٠ ايضاح الرياض -
- ٩٣٠ ايضاح السبل (فى الترجيح و التعادل) -
- ٩٣٠ ايضاح السبيل (الى علم اوقات الليل) -
- ٩٣١ ايضاح السبيل -
- ٩٣١ ايضاح الصواب -
- ٩٣١ ايضاح الطريق -
- ٩٣١ الايضاح عن اصول صناعه المساح -
- ٩٣٢ ايضاح الغوامض (فى تقسيم الفرائض) -
- ٩٣٢ ايضاح الفرائد -
- ٩٣٢ ايضاح الفرائض -
- ٩٣٢ ايضاح الفوائد (فى شرح مشكلات القواعد) -
- ٩٣٢ ايضاح الكلام (فى شرح شرايع الاسلام) -

- ٩٣٢ ايضاح اللبس (في شرح تسليك النفس)
- ٩٣٢ ايضاح المحججه (في حل الظهر يوم الجمعة بالحجّه)
- ٩٣٣ ايضاح مخالفه السنّه للكتاب و السنه-الايضاح
- ٩٣٣ ايضاح المرام (في امر الامام عليه السلام)
- ٩٣٣ ايضاح المسترشدين (في بيان تراجم الراجعين)
- ٩٣٣ ايضاح المشتبهات
- ٩٣٤ ايضاح المصباح (لاهل الصلاح)
- ٩٣٤ ايضاح المضامين (في حلّ عبارات القوانين)
- ٩٣٤ ايضاح المعضلات (من شرح الاشارات)
- ٩٣٤ ايضاح المقاصد (لفوائد الفوائد)
- ٩٣٤ ايضاح المقاصد (من حكمه عين القواعد)
- ٩٣٤ ايضاح المقال (في توجيه اقوال الرجال)
- ٩٣٤ ايضاح الميراث
- ٩٣٤ ايضاح التافع
- ٩٣٥ ايضاح النافع (في شرح مفاتيح الشرايع)
- ٩٣٥ الايضاح و التبئين (في شرح منهاج اليقين)
- ٩٣٥ ايضاحات (در خصوص آزادي)
- ٩٣٦ الايقاد (في وفيات المعصومين)
- ٩٣٦ الايقاظ (يا:بيداري)
- ٩٣٦ الايقاظ
- ٩٣٦ ايقاظ الاغنياء و التجار و العلماء
- ٩٣٦ ايقاظ الامه
- ٩٣٦ ايقاظ الامه من الهجعه في اثبات الرجعه
- ٩٣٦ ايقاظ البشر في اجزاء اضطرارى المشعر
- ٩٣٦ ايقاظ الحبيب (في مظالم الصليب)
- ٩٣٦ ايقاظ الراقدين

- ٩٣٧ يقاظ الراقيدين
- ٩٣٧ يقاظ العلماء (و تنبيه الامراء)
- ٩٣٧ يقاظ العوام
- ٩٣٧ يقاظ العوام
- ٩٣٧ يقاظ الغافل
- ٩٣٨ يقاظ الغافلين
- ٩٣٨ يقاظ الغافلين
- ٩٣٨ يقاظ القوم (فى آداب الصوم)
- ٩٣٨ يقاظ النائمين (فى تصحيح المصحفين)
- ٩٣٨ يقاظ النائمين
- ٩٣٨ يقاظ النائمين (و ايعاظ الجاهلين)
- ٩٣٨ يقاظ النائمين (فى رد تنبيه الغافلين)
- ٩٣٨ يقاظ النبيته (فى ذكر ما اجمع عليه و اختلف فيه)
- ٩٣٨ يقاظ النفس
- ٩٣٩ يقاظ النفوس (و احياء الموتى)
- ٩٣٩ يقاظ الواعظين (و تنبيه المستمعين)
- ٩٣٩ الايقاظ من الهجعه (بالبرهان على الرجعه)
- ٩٣٩ يقاظ الهجعه (لصلاه الجمععه)
- ٩٤٠ الايقاظات
- ٩٤٠ الايقاضات
- ٩٤٠ الايقاظات
- ٩٤٠ الايقاظات (فى العقود و الايقاعات)
- ٩٤٠ الايقاع
- ٩٤٠ الايقاعات
- ٩٤٠ الايقان (فى الجواب عن مسأله الاجهار و الكتمان)
- ٩٤٠ الايقان (فى اركان الايمان)

- ٩٤٤ الايمان الصحيح
- ٩٤٤ الايمان الصحيح(في الرد على ما افتراه محمد
- ٩٤٥ ايمان فرعون
- ٩٤٥ الايمان الكامل
- ٩٤٥ الايمان و الاسلام-حقيقه الايمان و الاسلام،
- ٩٤٥ الايمان و الاسلام
- ٩٤٦ الايمان و الاسلام و الكفر و الارتداد
- ٩٤٦ الايمان و تحقيق معناه
- ٩٤٦ الايمان و التقوى
- ٩٤٦ الايمان و درجاته
- ٩٤٦ ايمان و رجعت
- ٩٤٧ الايمان و النذور
- ٩٤٧ الايناس في أنساب الناس
- ٩٤٧ الايناس بائمه الناس
- ٩٤٧ ايناس سلطان المؤمنين(باقتباس علوم الدين
- ٩٤٧ ايوان مدائن
- ٩٤٨ حرف «ب»
- ٩٤٨ البائيه الحميره
- ٩٤٨ البائيه العلويه-القصيده العلويه
- ٩٤٨ الباب
- ٩٤٨ باب الابواب(الى معرفه علم الاعراب)
- ٩٤٨ باب الابواب(في تاريخ بدء ظهور الباب)
- ٩٤٨ باب تشريح الافلاك
- ٩٥٠ الباب الثانی
- ٩٥٠ باب الجنه
- ٩٥٠ باب الجنه

- ٩٥١ الباليات-الحليات
- ٩٥١ بارش اور قرآن(باران و قرآن)
- ٩٥١ البارع(فى احكام النجوم)
- ٩٥١ البارع(فى احكام النجوم)
- ٩٥١ البارع(فى التقويم و احكام النجوم)
- ٩٥١ بارقه البصر(فى ذكر المتمهدين فى القرن الثالث)
- ٩٥١ البارقه الحسينيه
- ٩٥١ البارقه الحسينيه(فى دفع الشبه الوهميه)
- ٩٥٢ بارقه حقيقت
- ٩٥٢ البارقه الحديدريه
- ٩٥٢ البارقه الضيغميه-الحمله المختاربه
- ٩٥٣ بازرگانى محمد
- ٩٥٣ بازنامه
- ٩٥٣ باطن القرآن
- ٩٥٣ باغ ارم
- ٩٥٣ باغ ارم
- ٩٥٣ باغ بهشت
- ٩٥٣ باغ چهار چمن
- ٩٥٣ باغستان
- ٩٥٣ باغ مؤمنين
- ٩٥٣ الباقره
- ٩٥٤ الباقيات الصالحات
- ٩٥٤ الباقيات الصالحات(فى الاحكام المنصوصات)
- ٩٥٤ الباقيات الصالحات
- ٩٥٤ الباقيات الصالحات
- ٩٥٥ الباقيات الصالحات-الترىاق الفاروقى

٩٥٥ الباقيات الصالحات(فى تفسير الباقيات
٩٥٥ الباقيات الصالحات(فى تعقيبات الصلوات)
٩٥٥ الباكوړه
٩٥٥ بانث سعاد،قصيده
٩٥٥ بانوى اسلام
٩٥٥ الباه،رساله فى
٩٥٦ الباهر
٩٥٦ الباهر
٩٥٦ الباهر من المعجزات
٩٥٦ الباهره،الرساله(فى تفضيل السيده فاطمه الزهراء
٩٥٧ الباهره،الرساله(فى العتره الطاهره)
٩٥٧ باهره العقول(فى نسب الرسول(صلى الله عليه و آله))
٩٥٧ البئر(و احكامه،رساله فى)
٩٥٧ البئر(و احكامه،رساله فى)
٩٥٧ البئر(و عدم انفعاله،رساله فى)
٩٥٧ البئر و البالوعه،رساله فى
٩٥٧ بت پرستى يا مسيحيت كنونى
٩٥٧ بتول عذراء
٩٥٧ بث شكوى
٩٥٧ بچه دارى
٩٥٨ بچه دارى
٩٥٨ بحار الانوار(الجامعه لدرر اخبار الأئمه الاطهار
٩٥٩ بحار الدموع(فى ايام الاسبوع)
٩٥٩ البحار المغرقه للصلوات المحرقه
٩٥٩ بحار العلوم
٩٥٩ بحار العلوم

٩٥٩	بحث التحذير
٩٥٩	بحار النوائب
٩٥٩	البحث عن الميئه
٩٥٩	البحث فى حساب الهند
٩٥٩	بحث و نظر
٩٦٠	البحر
٩٦٠	البحر، كتاب-بحر المذهب
٩٦٠	بحر الاسرار-السبع المثانى
٩٦١	بحر الاسرار
٩٦١	بحر الاصداف(حاشيه و شرح لتفسير الكشاف)
٩٦١	بحر الانساب
٩٦١	بحر الانساب
٩٦١	بحر الانساب
٩٦٢	بحر البكاء فى مصائب المعصومين النجباء
٩٦٢	البحر التيار فى اسماء القرى و الامصار
٩٦٢	بحر الجواهر
٩٦٢	بحر الجواهر(فى علم الدفاتر)
٩٦٢	بحر الجواهر لذخر يوم الآخر
٩٦٢	بحر الجواهر(فى حل لغات السائر)
٩٦٢	بحر الجواهر(لاستجمام النفس و نفى الخواطر)
٩٦٢	بحر الجواهر الخاقانى(و صرح اللئالى)
٩٦٣	بحر الحساب
٩٦٣	بحر الحساب
٩٦٣	بحر الحقايق و كنز الدقايق
٩٦٤	بحر الحقايق
٩٦٤	بحر الحقايق

- ٩٦٥ البحر الزّآخر
- ٩٦٥ البحر الزّآخر(فى اصول الاوائل و الاواخر)
- ٩٦٥ البحر الزّآخر(الجامع لمذاهب علماء الامصار)
- ٩٦٥ البحر الزّآخر(فى انساب ملوك آل قاجار)
- ٩٦٥ البحر الزّآخر(فى شرح احاديث الاثمه الاطهار)
- ٩٦٥ البحر الصافى(فى شرح الوافى فى العروض)
- ٩٦٥ بحر طويل
- ٩٦٦ بحر العرفان(و معدن الايمان فى تفسير القرآن)
- ٩٦٦ بحر عشق
- ٩٦٦ بحر العلوم
- ٩٦٦ بحر الغرائب
- ٩٦٧ البحر الغزير(فى تقدير ماء الكثير)
- ٩٦٧ بحر غم
- ٩٦٧ بحر غم
- ٩٦٧ بحر الغموم
- ٩٦٧ بحر الفوائد
- ٩٦٧ بحر الفوائد
- ٩٦٧ بحر الفوائد(فى شرح الفوائد)
- ٩٦٧ بحر الفوائد
- ٩٦٧ بحر الفوائد(و عقد الفوائد)
- ٩٦٨ بحر الفوائد-كليات رياضى
- ٩٦٨ بحر اللئالى
- ٩٦٨ بحر اللئالى
- ٩٦٩ بحر ماتم
- ٩٦٩ البحر المحيط
- ٩٦٩ بحر محيط

- ٩٦٩ البحر المحيط
- ٩٦٩ البحر المحيط بالاصول و الجامع لاسرار ائمه
- ٩٦٩ بحر المذهب-البحر، كتاب
- ٩٦٩ بحر المسائل
- ٩٦٩ البحر المسجور(فى لفظ الطهور)---
- ٩٧١ بحر المعارف
- ٩٧١ بحر المعارف و الانوار
- ٩٧١ بحر المغفره
- ٩٧١ بحر المنافع
- ٩٧١ بحر المناقب
- ٩٧١ بحر المناقب
- ٩٧١ البحر الموج(فى تفسير القرآن)
- ٩٧١ بحر التفائيس
- ٩٧١ بحر النور
- ٩٧١ بحر الهدايه
- ٩٧٢ بحرانيته
- ٩٧٣ البحرانيه،المسائل---
- ٩٧٤ البداء
- ٩٧٤ البداء
- ٩٧٤ البداء
- ٩٧٤ البداء
- ٩٧٤ بداء
- ٩٧٤ بداء
- ٩٧٤ البداء
- ٩٧٥ البداء---
- ٩٧٦ البداء

- ٩٧٦ بدء
- ٩٧٦ البدء
- ٩٧٦ البدء
- ٩٧٦ البدء (ز محمود طباطبائي)---
- ٩٧٧ بدايه الادب
- ٩٧٧ بدايه الجبر
- ٩٧٧ بدايه الحساب
- ٩٧٧ بدايه الدرايه
- ٩٧٧ البدايه فى سبيل الهدايه
- ٩٧٧ البدايه فى الهدايه
- ٩٧٧ بدايه المعرفه (فى المعارف الخمسه الاصوليه)
- ٩٧٧ البدايه المنطقيه
- ٩٧٧ بدايه التجوم
- ٩٧٨ بدايه النهايه
- ٩٧٨ بدايه الهدايه
- ٩٧٨ بدايه الهدايه
- ٩٧٨ بدايه الهدايه
- ٩٧٨ بدايه الهدايه
- ٩٧٩ بدايه الهندسه
- ٩٧٩ بدايع
- ٩٧٩ بدايع الاحكام (فى شرح شرايع الاسلام)
- ٩٧٩ بدايع الاحكام (فى فقه الاسلام)
- ٩٧٩ بدايع الاخبار
- ٩٧٩ بدايع الاخبار (و غرائب الآثار) -يدمنبر
- ٩٧٩ بدايع الاسرار
- ٩٧٩ بدايع الاشعار (فى شرح صنايع الاسحار)
- ٩٧٩ بدايع الاصول

٩٨٠	بدايع الاصول
٩٨٠	بدايع الافكار
٩٨٠	بدايع الافكار (فى صناعه الاشعار)
٩٨٠	بدايع الافكار
٩٨١	بدايع الافكار
٩٨١	بدايع الانشاء يوسفى
٩٨١	بدايع الانتظار (فى شرح جامع الاخبار)
٩٨١	بدايع الانوار (فى احوال سابع الائمه الاطهار عليهم السلام)
٩٨١	بدايع البيان (فى جامع القرآن)
٩٨١	البدايع الجعفريه
٩٨١	بدايع الحساب
٩٨١	بدايع الحكم
٩٨١	بدايع الحكمة ناصرى
٩٨٢	بدايع الصنائع
٩٨٢	بدايع الصنائع
٩٨٢	بدايع العلوم (و كنز الرموز)
٩٨٣	بدايع الغزليات
٩٨٣	بدايع الكلام (فيمن فاز بلقاء الامام)
٩٨٣	بدايع الكلام (فى وقايع الايام)
٩٨٣	بدايع اللغه
٩٨٣	البدايع المهدويه (فى فقه الاثنى عشرية)
٩٨٣	بدايع النقول (فى تفصيل الفصول)
٩٨٣	بدايع الوسط
٩٨٣	بدايع الوصول (الى علم الاصول)
٩٨٤	بدايع الوقايع
٩٨٤	البدايع و النوادر

- ٩٨٤ بدر الائمة(فى جفر الائمه) -
- ٩٨٤ البدر الباهر -
- ٩٨٥ البدر التمام(فى احوال الوالد القمقام) -
- ٩٨٥ البدر التمام(فى ترجمه الهيئه و الاسلام) -
- ٩٨٥ بدر الدجى -
- ٩٨٥ بدر الدجى -
- ٩٨٥ بدر الدجى -
- ٩٨٥ البدر الطالع بمحاسن من بعد القرن السابع -
- ٩٨٥ بدر فروزان(در تاريخ مشهد مقدس) -
- ٩٨٥ البدر الكامل(فى تاريخ جبل عامل) -
- ٩٨٥ البدر المشعشع(فى احوال ذريه موسى المبرقع) -
- ٩٨٥ البدر المضئى -
- ٩٨٦ البدر المنير(فى قانون طلب الاكسير) -
- ٩٨٦ البدر المنير(فى ينبوع الاكسير) -
- ٩٨٦ بدره المعانى -
- ٩٨٦ البدع، كتاب -
- ٩٨٧ بدعت ماه صيام -
- ٩٨٧ البدوح -
- ٩٨٧ البدور الباهره(بعد المائه العاشره) -
- ٩٨٧ بدو وجود الانسان، رساله فى -
- ٩٨٧ البديع(فى نقد الشعر) -
- ٩٨٧ البديع(فى القراءات السبع) -
- ٩٨٧ البديع، رساله فى -
- ٩٨٨ البديع -
- ٩٨٨ البديع -
- ٩٨٨ بديع -

٩٨٨	بديع
٩٨٨	بديع الانشاء
٩٨٩	بديع الایجاز (فی اسرار الحقیقه و المجاز لمعرفة)
٩٨٩	بديع البيان لمعاني القرآن
٩٨٩	بديع التواريخ
٩٨٩	بديع الحساب
٩٨٩	بديع الحساب
٩٨٩	بديع الزمان
٩٩٠	البديعيه
٩٩٠	البديعيه
٩٩٠	البديعيه
٩٩٠	البديعيه
٩٩٠	البديعيه
٩٩٠	البديعيه
٩٩٠	البديعيه-الكافيه البديعيه
٩٩١	البديعيه
٩٩١	البديعيه
٩٩١	البديعيه (فی مدح التبی ص)
٩٩١	البديعيه
٩٩٢	بديهيات اوليه
٩٩٢	البراح (فی تحقيق الصباح)-البراح (لرفع السترن)
٩٩٢	براقیه السيره (فی تحديد الحيره)
٩٩٢	البراهين
٩٩٢	براهين الأئمه
٩٩٢	براهين اعمال الاسطراب
٩٩٢	براهين الامامه

- ٩٩٢ البراهين الباهره (فى الذّم الدنيا و مدح الآخره)
- ٩٩٢ البراهين الجليه (فى ردّ مخالفى الاثنى عشرىه من
- ٩٩٣ البراهين الجليه (فى دفع شبهات الوهايتيه)
- ٩٩٣ البراهين الجليه (او تنصيصات كبار علماء الاشعريّه
- ٩٩٣ البراهين الجليه (فى تفضيل آل محمد على جميع
- ٩٩٤ البراهين الجليه (فى ابطال الذّوات الازليته)
- ٩٩٤ البراهين الجليه فى شرح القصيده العلويه
- ٩٩٤ براهين الخواص
- ٩٩٤ البراهين الساطعه
- ٩٩٤ براهين السداد (فى شرح الارشاد)
- ٩٩٤ البراهين الظاهره (على ظهر الباخره)
- ٩٩٤ براهين العجم (فى قوانين المعجم)
- ٩٩٤ براهين العصمه
- ٩٩٤ براهين العقول (فى كشف اسرار ائمه المعقول و
- ٩٩٥ براهين غم
- ٩٩٥ براهين الفقه
- ٩٩٦ البراهين القائمات (لجمع الشبه و التشكيكات)
- ٩٩٦ البراهين القاطعه (فى شرح تجريد العقايد
- ٩٩٦ براهين القرآن
- ٩٩٦ براهين محمديه
- ٩٩٦ البراهين النظرىه (فى اجوبه المسائل البصريه)
- ٩٩٦ براء الساعه
- ٩٩٦ براء الساعه
- ٩٩٧ براء الساعه
- ٩٩٧ برج زواهر
- ٩٩٧ البرده

- ٩٩٧ البرد اليماني (في الفاظ المعاني)
- ٩٩٨ البز و الاثم
- ٩٩٨ البز و الضله
- ٩٩٨ البرزخ الجامع (في معرفه الايمان)
- ٩٩٨ البرزخيه
- ٩٩٨ البرزخيه
- ٩٩٨ البرزخيه
- ٩٩٩ البرق الوميض (في منجزات المريض)
- ٩٩٩ البركات الاحمديه
- ٩٩٩ البركات الرضويه (في تلخيص الفرائد الاصوليه)
- ٩٩٩ البركات الرضويه
- ٩٩٩ البركات السامكه
- ٩٩٩ بركات القائم
- ٩٩٩ بركات المشهد المقدس
- ٩٩٩ البركه في الحركة
- ٩٩٩ البرمكيه في فقه الصلاه اليوميه، الرساله
- ١٠٠٠ البرناس (في مثالب بني العباس)
- ١٠٠٠ برنامہ
- ١٠٠٠ بزّ الوالدين، رساله في
- ١٠٠٠ بروج العروج
- ١٠٠١ بروز التّموز
- ١٠٠١ البروق اللامعه (تعليقات على الزّياره الجامعه)
- ١٠٠١ البروق اللّامعه
- ١٠٠١ البرهان (في اسرار علم الميزان)
- ١٠٠١ البرهان (في الميزان)
- ١٠٠١ البرهان، كتاب

- ١٠٠١ البرهان (في قطع الشبه الشيطان)-البرهانيه
- ١٠٠١ البرهان (في رد ابي حيان)
- ١٠٠١ البرهان (في النصّ الجلي على امامه امير المؤمنين علي(عليه السلام))
- ١٠٠١ البرهان (في وجه سكوت امير المؤمنين عليه السلام)
- ١٠٠٢ البرهان (على وجود صاحب الزّمان(عليه السلام))
- ١٠٠٢ البرهان، كتاب
- ١٠٠٣ البرهان، كتاب
- ١٠٠٣ البرهان
- ١٠٠٣ البرهان (في التكليف و البيان)-البرهان
- ١٠٠٣ البرهان (على طول عمر صاحب الزّمان)
- ١٠٠٣ البرهان (في اثبات الصانع)
- ١٠٠٣ البرهان (في تفسير القرآن)
- ١٠٠٣ برهان الادراك (في شرح تشريح الافلاك)
- ١٠٠٣ برهان الارجوان (في وجود الجان)
- ١٠٠٤ برهان الارشاد
- ١٠٠٤ برهان الايمان
- ١٠٠٤ برهان البيان
- ١٠٠٥ برهان التجاره (في تبيان الزياره)
- ١٠٠٥ برهان جامع اللسان
- ١٠٠٥ برهان الحق
- ١٠٠٥ برهان الحقّ المتين (على لسان خصم المبين)
- ١٠٠٥ برهان دولتشاهي
- ١٠٠٥ برهان الدين الوثيق (في نقض عمده التحقيق)
- ١٠٠٥ برهان الرساله
- ١٠٠٥ البرهان الساطع للانام (في شرح شرايع الاسلام)
- ١٠٠٥ برهان السالكين

- ١٠٠٥----- برهان السعاده
- ١٠٠٦----- برهان شق القمر (ورّد نير الاكبر)
- ١٠٠٦----- برهان الشيعة
- ١٠٠٧----- برهان الشيعة (في اثبات الرجعه)
- ١٠٠٧----- برهان الشيعة (في رد بهتان الشيعة)
- ١٠٠٧----- برهان الصادقين
- ١٠٠٧----- برهان العارفين
- ١٠٠٧----- برهان العباد (في اثبات المعاد)
- ١٠٠٧----- برهان العصمه
- ١٠٠٧----- البرهان على ان انبياء الله من ايران
- ١٠٠٧----- البرهان على ثبوت الايمان
- ١٠٠٧----- برهان غم
- ١٠٠٧----- البرهان في وجوه البيان
- ١٠٠٨----- برهان القارى في تجويد كلام البارى
- ١٠٠٨----- البرهان القاطع (و الضياء اللامع)
- ١٠٠٨----- برهان قاطع
- ١٠٠٩----- البرهان القاطع (في شرح المختصر النافع)
- ١٠٠٩----- البرهان القاطع و التّور الساطع
- ١٠٠٩----- البرهان القاطع و النور الساطع
- ١٠٠٩----- البرهان القويم (فيما يتعلق بالعكس المستقيم)
- ١٠٠٩----- برهان الكفايه
- ١٠٠٩----- برهان الكفايه
- ١٠٠٩----- برهان اللّغه
- ١٠١٠----- برهان المتين (لائبات نبوه خاتم النبيين بأيتين
- ١٠١٠----- برهان المرتاضين
- ١٠١٠----- برهان المسامته (على تناهى الابعاد)

- ١٠١٠ برهان المسلمین
- ١٠١٠ برهان القله
- ١٠١٠ برهان المنیر
- ١٠١٠ البرهان المؤسس (فی انّ المنتجس لا یتنجس)
- ١٠١٠ برهان المؤمنین
- ١٠١٠ برهان النبوه
- ١٠١١ برهان الهدایه
- ١٠١١ البرهانیه
- ١٠١٢ بزرگان علم و ادب در شمال ایران
- ١٠١٢ بزم آرا
- ١٠١٢ بزم آرا
- ١٠١٢ بزم ایران
- ١٠١٢ بزم عشرت
- ١٠١٢ بزم غم
- ١٠١٢ بزم ماتم
- ١٠١٢ بزم وصال
- ١٠١٢ بساتین الانس و دساتین الحدس فی براهین
- ١٠١٣ بساتین الجنان (فی علمی المعانی و البیان)
- ١٠١٣ بساتین الخطباء
- ١٠١٣ بساتین الرياحین
- ١٠١٣ بساط العشق و المحبه
- ١٠١٣ البسامه الكبرى
- ١٠١٤ البستان فی تفسیر القرآن
- ١٠١٤ البستان
- ١٠١٤ البستان (فی فضائل خیره الرحمان امیر المؤمنین
- ١٠١٤ البستان (فی الفقه) - المشجر

- ١٠١٤ بستان الابرار
- ١٠١٤ بستان الادب
- ١٠١٤ بستان الاديان
- ١٠١٥ بستان السعاده
- ١٠١٥ بستان السياحه
- ١٠١٥ بستان الشرف
- ١٠١٥ بستان العارفين
- ١٠١٥ بستان العوام
- ١٠١٦ بستان الكرام
- ١٠١٦ بستان الناضر
- ١٠١٧ البسمله
- ١٠١٧ البسيط
- ١٠١٧ البسيط
- ١٠١٧ البسيط الواقى(فى شرح مختصر الايلاقى)
- ١٠١٧ البشارات(فى وظيف الطبقات)
- ١٠١٧ البشارات
- ١٠١٧ البشارات(فى اصول الفقه)
- ١٠١٧ البشارات
- ١٠١٧ البشارات
- ١٠١٧ البشارات
- ١٠١٨ البشارات(فى شرح الاشارات)
- ١٠١٨ البشارات
- ١٠١٨ البشارات(بقضاء الحاجات على يد الائمه
- ١٠١٩ البشارات
- ١٠١٩ البشارات
- ١٠١٩ بشارات احمدية

- ١٠١٩ - - - - - بشارات الامته (فى مواليد الائمه عليهم السلام) - - - - -
- ١٠١٩ - - - - - بشارات الشيعة - - - - -
- ١٠١٩ - - - - - بشارات الغيبته - بشاره الغيبته - - - - -
- ١٠١٩ - - - - - البشارات للشيعة - - - - -
- ١٠١٩ - - - - - بشارات المؤمن - - - - -
- ١٠٢٠ - - - - - بشاره الاحباء (فى فضيله البكاء و الابكاء) - - - - -
- ١٠٢٠ - - - - - بشارت احمدى - - - - -
- ١٠٢٠ - - - - - بشاره الاسلام - - - - -
- ١٠٢٠ - - - - - بشاره الاسلام (فى علامات المهدي عليه السلام) - - - - -
- ١٠٢٠ - - - - - بشاره الاصحاب - - - - -
- ١٠٢٠ - - - - - بشاره الانام - - - - -
- ١٠٢٠ - - - - - بشاره الباكين (و انيس الذاكرين) - - - - -
- ١٠٢٠ - - - - - بشاره الزائرين - - - - -
- ١٠٢٠ - - - - - بشاره الشيعة - - - - -
- ١٠٢٠ - - - - - بشاره الشيعة - - - - -
- ١٠٢١ - - - - - بشاره الشيعة (فى مسائل الشريعة) - - - - -
- ١٠٢١ - - - - - بشارت ظهور - - - - -
- ١٠٢١ - - - - - بشاره الظهور - - - - -
- ١٠٢٢ - - - - - بشاره الفرج - - - - -
- ١٠٢٢ - - - - - بشارت محمدية - - - - -
- ١٠٢٢ - - - - - بشاره المصطفى (لشيعة المرتضى) - - - - -
- ١٠٢٢ - - - - - بشاره المومنين - - - - -
- ١٠٢٢ - - - - - بشاره المؤمنين - - - - -
- ١٠٢٢ - - - - - بشاره النبوه - - - - -
- ١٠٢٢ - - - - - البشاره و النذاره و الاستنفار الى الجهاد - - - - -
- ١٠٢٢ - - - - - البشرى (بالحسنى) - - - - -

- البشرى (فى شرح الهدى) ----- ١٠٢٢
- البشرى (فى انشاء الصلوات الباهره المتضمنه) ----- ١٠٢٣
- البشرى و الزلفى ----- ١٠٢٣
- بشرى المجتهدين ----- ١٠٢٣
- بشرى المحققين (المختبين) ----- ١٠٢٤
- بشرى المذنبين (و انذار الصديقين) ----- ١٠٢٤
- بشرى الوصول (الى اسرار علم الاصول) ----- ١٠٢٤
- البشئويه، الرساله ----- ١٠٢٤
- البشير النذير (فى احوال يوم القيامه) ----- ١٠٢٤
- البصائر (فى مختصر تنقيح المناظر) ----- ١٠٢٤
- البصائر ----- ١٠٢٤
- البصائر (فى تحقيق الوجوه و النظائر) ----- ١٠٢٤
- بصائر الانس ----- ١٠٢٥
- بصائر الانس بحظائر القدس ----- ١٠٢٥
- بصائر الايمان (فى تفسير القرآن) -درّه الصفا فى ----- ١٠٢٥
- بصائر الدرجات (فى تنزيه النبوات) ----- ١٠٢٥
- بصائر الدرجات ----- ١٠٢٦
- بصائر الدرّجات ----- ١٠٢٦
- بصائر السالكين (فى شرح تبصره المتعلمين) ----- ١٠٢٦
- البصائر الناصريه (و الدرّه النجفيه) ----- ١٠٢٦
- بصاره التجاره ----- ١٠٢٦
- البضاعه المزجاء ----- ١٠٢٧
- لبضاعه المزجاء ----- ١٠٢٧
- البضاعه المزجاء ----- ١٠٢٧
- البضاعه المزجات (فى الالغاز و المعميات) ----- ١٠٢٧
- بضاعه المزجات ----- ١٠٢٧

- ١٠٢٧ ----- بضاعه المزجات ----- بضاعه المزجاه
- ١٠٢٧ ----- البضاعه المزجاه ----- بضاعه المساكين (فيما ينفع يوم الدين)
- ١٠٢٧ ----- بضاعه النجاه ----- بطلان التعليق فى العقود
- ١٠٢٨ ----- بطلان تناهى الابعاد ----- بطلان الصلاه بلاولايه
- ١٠٢٨ ----- بطلان عباده الجاهل من غير تقليد ----- بطلان العمل بالاحتياط فى بعض الفروع لمن
- ١٠٢٩ ----- بطلان العول و التعصيب ----- بطلان النسخ و المسخ
- ١٠٢٩ ----- البطل الاسدى ----- بطل الحله
- ١٠٢٩ ----- البطل العلقمى ----- البطبخ، كتاب فى
- ١٠٢٩ ----- بعث و نشور ----- بعد الاسناد
- ١٠٢٩ ----- بعد حمد الهندى ----- بعض سير ائمه عليهم السلام
- ١٠٣٠ ----- بعض مثالب النواصب (فى نقض بعض فضايح ----- البغداديات
- ١٠٣٠ ----- البغداديه ----- البغيه (فى القضايا)
- ١٠٣١ ----- بغيه الاديب ----- بغيه الطالب
- ١٠٣٢ ----- بغيه الطالب

- ١٠٣٢ ----- بغية الطالب (في اسلام ابي طالب) -----
- ١٠٣٢ ----- بغية الطالب (و ايضاح المناسك) -----
- ١٠٣٢ ----- بغية الطالب (في احوال ابي طالب و اثبات ايمانه و -----
- ١٠٣٢ ----- بغية الطالبين (في حقيه المجتهدين) -----
- ١٠٣٢ ----- بغية الطلاب -----
- ١٠٣٢ ----- بغية الطلب (في شرح الزياره الجامعه في رجب) -----
- ١٠٣٣ ----- بغية الفائز (في جوائز نقل الجنائز) -----
- ١٠٣٣ ----- بغية الفقيه -----
- ١٠٣٣ ----- بغية القلوب و منيه المحبوب -----
- ١٠٣٣ ----- بغية اللبيب (في شرح منطق التهذيب) -----
- ١٠٣٤ ----- بغية المحتاج -----
- ١٠٣٤ ----- بغية المرتاح (في طلب الارتاح في شرح الاربعين) -----
- ١٠٣٤ ----- بغية المرتاد (في رياض ذخيره المعاد) -----
- ١٠٣٤ ----- بغية المرتاد ليوم التناد -----
- ١٠٣٤ ----- بغية المرید -----
- ١٠٣٤ ----- بغية المقلدين (في احكام الدين) -----
- ١٠٣٤ ----- بغية الوعاة (في طبقات مشايخ الاجازات) -----
- ١٠٣٤ ----- بغية الوعاظ -----
- ١٠٣٥ ----- بقاء جسد الامام -----
- ١٠٣٥ ----- بقاء جسد الامام و النبي (صلى الله عليه و آله) في قبورهم و عدم -----
- ١٠٣٥ ----- بقاء روح (پس از مرگ) -----
- ١٠٣٥ ----- بقاء النفس (بعد فناء الجسد) -----
- ١٠٣٦ ----- بقاء النفس (و رجعتها بعد موت الجسد) -----
- ١٠٣٦ ----- بقاء النفس الانسانيه و اثبات ابديتها -----
- ١٠٣٦ ----- بقاء النفس الناطقه -جمل من الادله المحققه -----
- ١٠٣٦ ----- بقاء النفس و ابديتها -----

- ١٠٣٦ البقاع، كتاب
- ١٠٣٦ بقاع الخير
- ١٠٣٦ البقعه البهتيه (في ما ورد في مبدأ الكوفه الزكيه)
- ١٠٣٦ بقيه رسائل ابن عباس و خطبه و اول مناظرته،
- ١٠٣٧ بقيه كلام ابن عباس في العرب و القريش و
- ١٠٣٧ بقيه مناظره ابن عباس و ذكر نسائه و ولده،
- ١٠٣٧ بقيه قول ابن عباس في الطهاره، كتاب
- ١٠٣٧ بقيه الماضين
- ١٠٣٧ بكاء العالمين (على مصائب الحسين (عليه السلام))
- ١٠٣٧ بكاء الفاقدين (في مصائب الحسين (عليه السلام))
- ١٠٣٧ بكتاش نامه - گلستان ارم
- ١٠٣٨ بلاء و بيان حقيقت و فضل آن
- ١٠٣٨ بلابل السحر (في انساب سائر البشر)
- ١٠٣٨ بلابل القلاقل
- ١٠٣٨ البلاغ، كتاب
- ١٠٣٨ بلاغ الاحكام
- ١٠٣٨ البلاغ الاكبر و الناموس الاعظم
- ١٠٣٨ بلاغ المبين
- ١٠٣٨ البلاغ المبين
- ١٠٣٨ البلاغ المبين
- ١٠٣٨ البلاغ المبين (في اصول الدين)
- ١٠٣٩ البلاغ المبين
- ١٠٣٩ البلاغ المبين (في احكام الصبيان و المجانين)
- ١٠٤٠ البلاغ المبين (في المناظرات مع المخالفين)
- ١٠٤٠ البلاغ المبين
- ١٠٤٠ البلاغ المبين (في باب خلافت سيد المرسلين)

- ١٠٤٠ البلاغ المبين (في فضائل الصلوات على السيد
- ١٠٤٠ بلاغات النساء
- ١٠٤٠ بلاغه الحسين (عليه السلام)
- ١٠٤٠ البلاغه الخفيه
- ١٠٤٠ البلاغه العلويه (في اتمام النهضه الحسينيه)
- ١٠٤١ البلاغه الفاطميه
- ١٠٤١ بلاغت نامه
- ١٠٤١ البلاغتين
- ١٠٤١ بلال غله المطالب (و شفاء عله المآرب)
- ١٠٤١ البلايا النازله على الاشقياء و السعداء (بلاياى
- ١٠٤١ بلبل نامه
- ١٠٤٢ البلد الامين (و الدرع الحصين)
- ١٠٤٢ البلد الامين (في اصول الدين)
- ١٠٤٢ البلد الامين (في انساب العتره الاكريمين)
- ١٠٤٢ البلدان
- ١٠٤٢ البلدان
- ١٠٤٢ البلدان
- ١٠٤٢ البلدان و المساحه
- ١٠٤٢ البلدان و المساحه
- ١٠٤٢ البلدان و المساحه-المساحه و البلدان
- ١٠٤٢ البلدان المفتوحه عنوه
- ١٠٤٣ البلغه (في اعتبار اذن الامام عليه السلام فى شرعيه
- ١٠٤٣ البلغه
- ١٠٤٤ البلغه
- ١٠٤٤ بلغه البلاغه
- ١٠٤٤ بلغه الراحل

- ١٠٤٤ ----- بلغه الزاغبين(فى فقه آل ياسين) -----
- ١٠٤٤ ----- بلغه الرضا(فى الاجازة لسيدنا الرضا) -----
- ١٠٤٤ ----- البلغه الصافيه(و التحفه الوافيه) -----
- ١٠٤٤ ----- بلغه العقلاء(فى غربه سيد الشهداء) -----
- ١٠٤٤ ----- بلغه الفقيه -----
- ١٠٤٤ ----- بلغه المقيم و زاد المسافر -----
- ١٠٤٤ ----- بلقيس نامه -----
- ١٠٤٥ ----- الببل المشتببه بعد الغسل -----
- ١٠٤٥ ----- الببل المشتببه بعد الغسل -----
- ١٠٤٥ ----- بلواى هندوستان -----
- ١٠٤٥ ----- بلوغ الارب(فى معرفه صناعه الفصّه و الذهب) -----
- ١٠٤٥ ----- بلوغ بدايه المعقول(بضبط معالم الاصول) -----
- ١٠٤٦ ----- بلوغ المرام(فى تبليغ الاحكام) -----
- ١٠٤٦ ----- بلوغ منى الجنان(فى تفسير بعض الفاظ القرآن) -----
- ١٠٤٦ ----- البلوغ و بيان حدّه -----
- ١٠٤٦ ----- بلوغ وسيله الابتهاج(فى صحه ازدواج)-بلوغ -----
- ١٠٤٦ ----- بلوهر -----
- ١٠٤٦ ----- بلوهر و بوداسف -----
- ١٠٤٦ ----- البليانى،رساله -----
- ١٠٤٦ ----- بناء الاسلام -----
- ١٠٤٦ ----- بناء الاسلام -----
- ١٠٤٧ ----- بناء الاسلام(فى احكام الصيام) -----
- ١٠٤٧ ----- بناء الاسلام -----
- ١٠٤٧ ----- بناء مقاله العلويه(الفاطميه) -----
- ١٠٤٧ ----- بناء المهودوم(فى اعاده المعدوم) -----
- ١٠٤٧ ----- بنات ابى تراب -----

- البنان(فى دفع المنوع الثلاثة)،كتاب ١٠٤٨
- البندريات ١٠٤٨
- بنوزهره الحلبيون ١٠٤٨
- بنى اميه،كتاب ١٠٤٨
- بنى اميه،رساله فى ١٠٤٨
- بنى عبد الله،كتاب ١٠٤٨
- البوارق ١٠٤٩
- بوارق الافهام(فى شرح شوارق الالهام) ١٠٤٩
- البوارق الحيدريه(فى شؤون الائمة الاطهار(عليهم السلام)) ١٠٤٩
- البوارق الخاطفه(فى جواب الصواعق المحرقة) ١٠٤٩
- بوارق خاطفه(و رواعد عاصفه) ١٠٤٩
- البوارق(فى كشف معضلات الحقايق) ١٠٤٩
- بوارق القهر فى تفسير سوره الدهر ١٠٤٩
- البوارق اللامعه ١٠٤٩
- البوارق الملكوتيه-الطلايع و البوارق ١٠٤٩
- البوارق الموبقه ١٠٥٠
- البوارق النوريه(فى اسرار الحقايق الطهوريّه) ١٠٥٠
- البوران ١٠٥٠
- بوستان ١٠٥١
- بوستان ١٠٥١
- بوستان اثنى عشرية ١٠٥١
- بوستان اسلام ١٠٥١
- بوستان خيال-ديوان مجنون شاه ١٠٥١
- بوستان خيال-تذكرة صاحبقران ١٠٥١
- بوستان خيال ١٠٥١
- بوستان رشيد(فى المرائى للغريب الشهيد) ١٠٥١

- ١٠٥١ ----- بوستان كربلا
- ١٠٥١ ----- بوسه عذراء
- ١٠٥٢ ----- البول
- ١٠٥٢ ----- البول-دلائل البول
- ١٠٥٢ ----- بوى خلد
- ١٠٥٢ ----- البهاء، كتاب
- ١٠٥٢ ----- البهاء، كتاب
- ١٠٥٣ ----- البهائم
- ١٠٥٣ ----- البهار، كتاب
- ١٠٥٣ ----- بهار
- ١٠٥٣ ----- بهار دانش
- ١٠٥٣ ----- بهارستان
- ١٠٥٣ ----- شرح گلستان نيز
- ١٠٥٤ ----- البهياتيه
- ١٠٥٤ ----- البهجه (فى فرق الشيعه و اخبار آل ابى طالب)
- ١٠٥٤ ----- البهجه-الدره المنتخبه فى الادويه المجزبه
- ١٠٥٤ ----- البهجه
- ١٠٥٤ ----- البهجه (لثمره المهجه)
- ١٠٥٤ ----- البهجه (و السعاده)
- ١٠٥٤ ----- بهجه الآمال (فى شرح زبده المقال و منته
- ١٠٥٤ ----- بهجه الابرار (فى تاريخ الاثمه الاطهار (عليهم السلام))
- ١٠٥٤ ----- بهجه الاديب و مهجه الاريب
- ١٠٥٤ ----- بهجه الاقران
- ١٠٥٥ ----- بهجه الانوار
- ١٠٥٥ ----- بهجه الانوار (من حقيقه الاسرار)
- ١٠٥٦ ----- بهجه الاولياء

- ١٠٥٦ ----- بهجه التنزيل (فى التفسير و التأويل)
- ١٠٥٦ ----- بهجه الحدائق (فى شرح نهج البلاغه)
- ١٠٥٦ ----- بهجه الحذاقه
- ١٠٥٦ ----- بهجه الخواطر (و نزهه الناظر فى الفروق بين الاشباه)
- ١٠٥٦ ----- بهجه التآرين
- ١٠٥٦ ----- بهجه الراغب (فى شرح بغيه الطالب)
- ١٠٥٦ ----- بهجه الزوج
- ١٠٥٦ ----- بهجه السرور (فى غرائب المنظوم و المنثور)
- ١٠٥٧ ----- بهجه الشعراء
- ١٠٥٧ ----- بهجه الشيعه
- ١٠٥٧ ----- بهجه العقايد
- ١٠٥٧ ----- بهجه العناوين
- ١٠٥٨ ----- بهجه المباحج
- ١٠٥٨ ----- البهجه المرضيه (فى اثبات الخلافه و الوصيه)
- ١٠٥٨ ----- بهجه المستفيد
- ١٠٥٨ ----- بهجه المؤمنين (فى احوال الاولين و الآخريين)
- ١٠٥٨ ----- بهجه المناظر (و اليفه الخواطر)
- ١٠٥٨ ----- بهجه الناظرين
- ١٠٥٨ ----- بهجه الناظرين (فى احوال اعيان المسلمين)
- ١٠٥٨ ----- بهجه النظر فى اثبات الوصايه و الامامه للاتمه
- ١٠٥٩ ----- بهر التصاب
- ١٠٥٩ ----- بهرام نامه
- ١٠٥٩ ----- بهرام نامه
- ١٠٥٩ ----- بهرام و بهروز
- ١٠٥٩ ----- بهرام و گل اندام
- ١٠٦٠ ----- بهرام و گل اندام

- ١٠٦٠ بهروز و بهرام-بهرام و بهروز
- ١٠٦٠ بهلول
- ١٠٦٠ بهمن نامه
- ١٠٦٠ البهيمه الموطوءه
- ١٠٦٠ البهيه(فى حل بعض صعب العربيه)الرساله
- ١٠٦٠ البهيه(فى رد الطائفه الاخباريه)الرساله
- ١٠٦٠ بيابانكى
- ١٠٦٠ بياض ابراهيمى
- ١٠٦٠ بياض الادعيه
- ١٠٦١ بياض امام قلى ميرزا
- ١٠٦١ بياض انجمن ناصر حسين-اشك گوهر
- ١٠٦١ بياض اهل ماتم
- ١٠٦١ بياض صائب
- ١٠٦٢ بياض صمصام
- ١٠٦٢ بياض الكمالى
- ١٠٦٢ بياض گل احمد
- ١٠٦٢ بياض ماتم
- ١٠٦٢ بياض متين
- ١٠٦٢ بياض نوحه
- ١٠٦٢ بياض نوحه جات
- ١٠٦٢ بياض هنر
- ١٠٦٢ البيان،كتاب
- ١٠٦٣ البيان،كتاب
- ١٠٦٣ البيان(عن جمل اعتقاد اهل الايمان)
- ١٠٦٣ البيان(عن حقيقه الانسان)
- ١٠٦٣ البيان(عن حقيقه الصيام)

- البيان (عن خيرہ الرحمن) ١٠٦٣
- البيان (عن غلط قطرب في القرآن) ١٠٦٤
- البيان (عقَاموہ به الخالديان) ١٠٦٤
- البيان (في اسماء الائمه عليهم السلام) ١٠٦٤
- البيان (في اسماء اللہ تعالیٰ) ١٠٦٤
- البيان (في انواع علوم القرآن) ١٠٦٤
- البيان (في علم البيان) ١٠٦٤
- البيان (في تأليف القرآن) ١٠٦٤
- البيان (في تجويد القرآن) ١٠٦٤
- البيان (في تفسير بعض سور القرآن) ١٠٦٤
- البيان (في تفسير القرآن) ١٠٦٤
- البيان (في حقيقه الايمان) ١٠٦٥
- البيان (في حياه الرحمن) ١٠٦٥
- البيان (في رد الشمس) ١٠٦٥
- البيان (في الفقه) ١٠٦٥
- البيان (في الكيمياء) ١٠٦٦
- البيان (في علم الميزان) ١٠٦٦
- البيان (في علم الميزان) ١٠٦٦
- البيان (في النحو) ١٠٦٦
- البيان (و الايضاح) ١٠٦٦
- بيان الآداب ١٠٦٦
- بيان الاحسان (لاهل العرفان) ١٠٦٦
- بيان الاديان ١٠٦٦
- بيان الاركان ١٠٦٦
- بيان الاسانيد ١٠٦٧
- بيان الاسرار ١٠٦٧

١٠٦٧	بيان الاشكال (فيما حكى عن امر مهدي
١٠٦٧	بيان الافرادات
١٠٦٨	بيان الاوزان
١٠٦٨	بيان البديع
١٠٦٨	بيان تصحيف المنحه الالهيه (عن النفثه
١٠٦٨	بيان التنزيل
١٠٦٨	بيان التنزيل
١٠٦٨	بيان الجهر و الاخفات
١٠٦٨	بيان الحروف
١٠٦٨	بيان الحق (بضمان الصدق)
١٠٦٩	بيان الحق (و تبيان الصدق)
١٠٦٩	بيان الحق - احسن الصحف
١٠٦٩	بيان الحق (و الصدق المطلق)
١٠٧٠	بيان الحقايق
١٠٧٠	بيان حقيقت
١٠٧٠	بيان حل الحيوان من محرمه
١٠٧٠	بيان الدين
١٠٧٠	بيان السعاده (في مقامات العباده) - تفسير منير
١٠٧٠	بيان الشرايع
١٠٧٠	بيان الصيغ
١٠٧٠	بيان غايه المقاصد (في تلخيص الفرائد)
١٠٧٠	بيان الغيب
١٠٧٠	بيان الفرقان
١٠٧١	البيان في عدد آى القرآن
١٠٧١	البيان المبرهن (في عرس القاسم بن الحسن (عليه السلام))
١٠٧١	بيان محمود

- ١٠٧٢ ----- بيان المرام
- ١٠٧٢ ----- بيان المشكلات
- ١٠٧٢ ----- بيان المعالم
- ١٠٧٢ ----- بيان المعانى
- ١٠٧٢ ----- بيان من كنت مولاه
- ١٠٧٢ ----- بيان الواقعه
- ١٠٧٢ ----- البيان و التبيين
- ١٠٧٢ ----- بيان وجوه الاحكام
- ١٠٧٣ ----- بيانات شب پنجشنبه
- ١٠٧٣ ----- بيانات الوافى (لاحاديث اصول الكافى)
- ١٠٧٣ ----- بى بهايى باب و بها
- ١٠٧٣ ----- بيت الاحزان (فى مصائب سادات الزمان)
- ١٠٧٣ ----- بيت الاحزان (فى مصائب سيده النسوان)
- ١٠٧٤ ----- بيت الحزن
- ١٠٧٤ ----- بيت الحزن
- ١٠٧٤ ----- البيت المعمور (فى عماره القبور)
- ١٠٧٤ ----- البيت المعمور
- ١٠٧٤ ----- بيچارگان
- ١٠٧٤ ----- بيچون نامه
- ١٠٧٤ ----- بيخود موهان
- ١٠٧٤ ----- بيدار باش
- ١٠٧٤ ----- بيدر الفلاح
- ١٠٧٤ ----- بيدل
- ١٠٧٥ ----- بيدل-تحفه الذاكرين
- ١٠٧٥ ----- بيست باب (فى معرفه الاسطرلاب)
- ١٠٧٥ ----- بيست باب (در معرفت اسطرلاب)

- بيست باب(در معرفت تقويم).----- ١٠٧٦
- بيست باب(در معرفت تقويم)-معرفت تقويم----- ١٠٧٦
- بيست باب(در طب)----- ١٠٧٦
- بيست و چهار باب(در اسطرلاب)----- ١٠٧٦
- بيست سال آشوب----- ١٠٧٦
- بيست مقاله----- ١٠٧٦
- بيست و هشت كلمه----- ١٠٧٦
- البيض----- ١٠٧٦
- البيض الثانى----- ١٠٧٧
- البيضاء(فى شرح الزهراء)----- ١٠٧٧
- بيطار نامه----- ١٠٧٧
- بى طرف----- ١٠٧٧
- البيع، كتاب----- ١٠٧٨
- البيع، كتاب----- ١٠٧٨
- البيع، كتاب----- ١٠٧٨
- البيع، كتاب----- ١٠٧٨
- البيع، كتاب----- ١٠٧٨
- البيع، كتاب----- ١٠٧٨
- البيع، كتاب----- ١٠٧٨
- البيع، كتاب----- ١٠٧٨
- البيع، كتاب----- ١٠٧٨
- البيع، كتاب----- ١٠٧٨
- البيع، كتاب----- ١٠٧٨
- البيع، كتاب----- ١٠٧٨
- البيع، كتاب----- ١٠٧٩
- البيع، كتاب----- ١٠٧٩
- بيع ام الولد----- ١٠٧٩
- بيع الفضولى----- ١٠٧٩
- بيع المبهم----- ١٠٧٩

- ١٠٨٠ بيع المعاطات
- ١٠٨٠ بيع المعاطات
- ١٠٨٠ بيع المعاطات(و الصرف و الخيارات)
- ١٠٨٠ بيع المعاطات
- ١٠٨٠ بيع الوقف
- ١٠٨٠ بيع الوقف
- ١٠٨٠ البيع و الشراء
- ١٠٨٠ بی عاران پاریس
- ١٠٨٠ بیعت امیر المؤمنین(علیه السلام)
- ١٠٨٠ بیکاران
- ١٠٨١ بیمارنامه
- ١٠٨١ بیم و امید
- ١٠٨١ بی نام
- ١٠٨١ بینش، غرض آفرینش
- ١٠٨٢ البینات(فی تحریر الموارث)
- ١٠٨٢ بین الغرام(فی درجات الانام)
- ١٠٨٢ بین النهربین(دجله و فرات)
- ١٠٨٢ بیوتات ربیعہ
- ١٠٨٢ بیوتات قریش
- ١٠٨٢ بیوتات الیمن
- ١٠٨٢ البیوع
- ١٠٨٢ البیوع
- ١٠٨٢ البیوع و المزارعات
- ١٠٨٣ حرف «پ»
- ١٠٨٣ پاسخنامه
- ١٠٨٣ پاسخنامه از گلی

- ۱۰۸۳ پاسخ و پرسش
- ۱۰۸۳ پاطرتکزاس
- ۱۰۸۳ پاکیزه خیال
- ۱۰۸۳ پانصد ساله خوزستان
- ۱۰۸۳ پراکنده اولیاء
- ۱۰۸۳ پرتگاه
- ۱۰۸۴ پرتو اسلام
- ۱۰۸۴ پرتو نور
- ۱۰۸۴ پرده دوشیزگان
- ۱۰۸۴ پروانه جنت
- ۱۰۸۴ پروانه جنت
- ۱۰۸۴ پرورش فکر
- ۱۰۸۴ پروزنگارش خط فارسی
- ۱۰۸۴ پریچهر
- ۱۰۸۴ پریشان
- ۱۰۸۴ پریشان
- ۱۰۸۵ پریش ناکام
- ۱۰۸۵ پزشک نامه
- ۱۰۸۵ پلیس ایران
- ۱۰۸۵ پلیس لندن
- ۱۰۸۶ پلیس ینگى دنیا
- ۱۰۸۶ پنجاه باب (در اسطرلاب)
- ۱۰۸۷ پند نامه نوبخت
- ۱۰۸۷ پوراندخت نامه
- ۱۰۸۷ پهلوی نامه
- ۱۰۸۷ پیامبر

- پیام فردوسی ۱۰۸۷
- پیراهن یوسفی ۱۰۸۷
- پیرچاک هندی ۱۰۸۷
- پیر و جوان ۱۰۸۷
- پیروزی در باخت ۱۰۸۷
- پیری و تدبیر مشایخ، رساله ۱۰۸۷
- پیغام توحید ۱۰۸۸
- پیوسته فرهنگ فارسی ۱۰۸۸
- پیوند آبله ۱۰۸۸
- حرف «ت» ۱۰۸۹
- التائیه ۱۰۸۹
- التائیه-نهایه البهجه ۱۰۸۹
- التائیه-موزون المیزان ۱۰۸۹
- التائیه ۱۰۸۹
- التائیه ۱۰۸۹
- التائیه-قصیده جلجلوتیه ۱۰۸۹
- التائیه ۱۰۸۹
- التائیه-القصیده العلویه ۱۰۹۰
- تابش مهر ۱۰۹۰
- تابوت شاه نجف ۱۰۹۱
- تابین کل من لقب با میر المؤمنین ۱۰۹۱
- تاج الاشعار-سلوه الشیعه ۱۰۹۱
- تاج الاقبال ۱۰۹۱
- تاج التراجم-موائد الرحمان فی ترجمه القرآن ۱۰۹۱
- تاج التواریخ ۱۰۹۱
- تاج التواریخ ۱۰۹۱

- ١٠٩١ تاج الجمال (لاهل الكمال)
- ١٠٩١ التاج الشرقي
- ١٠٩١ تاج العروس
- ١٠٩٢ تاج فرخى
- ١٠٩٢ تاج القصص
- ١٠٩٣ تاج گذارى شاه سليمان
- ١٠٩٣ تاج اللغات
- ١٠٩٣ تاج المآثر
- ١٠٩٣ تاج المصادر
- ١٠٩٣ تاج المصادر
- ١٠٩٣ تاج الملوك
- ١٠٩٣ تاج المناقب للائمه الاثنى عشر
- ١٠٩٣ تاج المواعظ - تحفه يوسفيه
- ١٠٩٣ تاج المواليدي
- ١٠٩٣ تاج المواليدي
- ١٠٩٤ تأجيج نيران الاحزان (فى وفات سلطان خراسان)
- ١٠٩٤ التاجيه فى قوانين الجماعيه، الرساله
- ١٠٩٤ التأديب، كتاب - كتاب يوم و ليله
- ١٠٩٤ التأديب، كتاب
- ١٠٩٥ التأديب، كتاب
- ١٠٩٥ التأديب، كتاب
- ١٠٩٥ التأديب، كتاب
- ١٠٩٥ تأديب الاطفال
- ١٠٩٥ تأديب الصبيان
- ١٠٩٥ تاديب النسوان
- ١٠٩٥ تاريخ آثار العجم

- تاریخ آل محمد(صلی الله علیه و آله) ----- ۱۰۹۶
- تاریخ آل محمد(صلی الله علیه و آله)-تشریح و محاکمه در تاریخ آل محمد(صلی الله علیه و آله) ----- ۱۰۹۶
- تاریخ آل مظفر ----- ۱۰۹۶
- تاریخ آل مظفر ----- ۱۰۹۶
- تاریخ آل مظفر(از معین الدین یزدی)----- ۱۰۹۶
- تاریخ ائمه ----- ۱۰۹۷
- تاریخ الائمه ----- ۱۰۹۷
- تاریخ الائمه ----- ۱۰۹۷
- تاریخ الائمه ----- ۱۰۹۷
- تاریخ ائمه ----- ۱۰۹۷
- تاریخ الائمه----- ۱۰۹۷
- تاریخ ابن اعثم ----- ۱۰۹۸
- تاریخ ابن بابویه ----- ۱۰۹۸
- تاریخ ابن بطریق ----- ۱۰۹۸
- تاریخ ابن جریر ----- ۱۰۹۸
- تاریخ ابو شهر ----- ۱۰۹۹
- تاریخ احوال الاربعه عشر(المعصومین) ----- ۱۱۰۰
- تاریخ احوال حزین-سوانح عمر ----- ۱۱۰۰
- تاریخ احوال خاتم النبیین(صلی الله علیه و آله) ----- ۱۱۰۰
- تاریخ احوال خاتم النبیین(صلی الله علیه و آله) ----- ۱۱۰۰
- تاریخ احوال سید الوصیین(امیر المؤمنین) ----- ۱۱۰۰
- تاریخ احوال سید الوصیین(امیر المؤمنین) ----- ۱۱۰۰
- تاریخ احوال السیده فاطمه و الحسنین ----- ۱۱۰۰
- تاریخ اخبار الامم ----- ۱۱۰۰
- تاریخ استرآباد ----- ۱۱۰۱
- تاریخ الاستکشافات الجغرافیه ----- ۱۱۰۱

- ١١٠١ تاريخ اسكندر كبير
- ١١٠١ تاريخ اسكندر
- ١١٠١ تاريخ اسكموئي
- ١١٠١ تاريخ اسلام
- ١١٠١ تاريخ اسلام
- ١١٠١ التاريخ الاسلامي-مختصر تاريخ الاسلام
- ١١٠١ تاريخ الاسماء
- ١١٠٢ تاريخ اشكانيين
- ١١٠٣ تاريخ اصفهان-اصفهان
- ١١٠٣ تاريخ اصفهان-محاسن اصفهان
- ١١٠٣ تاريخ اعتضاد السلطنة
- ١١٠٣ تاريخ اعثم
- ١١٠٣ تاريخ اعيان الشيعة
- ١١٠٤ تاريخ انبياء
- ١١٠٤ تاريخ انبياء
- ١١٠٤ تاريخ الانبياء و الأئمة
- ١١٠٥ تاريخ ايران
- ١١٠٥ تاريخ ايران
- ١١٠٥ تاريخ ايران
- ١١٠٥ تاريخ ايران
- ١١٠٥ تاريخ ايران
- ١١٠٥ تاريخ ايران
- ١١٠٥ تاريخ ايران
- ١١٠٦ تاريخ بغداد
- ١١٠٦ تاريخ بغداد
- ١١٠٧ تاريخ التبيان
- ١١٠٨ تاريخ جهان آرا-نسخ جهان آرا

- ١١٠٨ تاريخ جهان آرا
- ١١٠٨ تاريخ جهان آرا
- ١١٠٨ تاريخ جهان آرا
- ١١٠٩ تاريخ حزان
- ١١٠٩ تاريخ حرب العراق
- ١١١٠ تاريخ الحويه (و رجالها)
- ١١١٠ تاريخ الحيره
- ١١١١ تاريخ خوارزم
- ١١١١ تاريخ خوارزمشاهي
- ١١١١ تاريخ خوانين يزد
- ١١١١ تاريخ خوزستان
- ١١١٢ تاريخ الرجال
- ١١١٢ تاريخ رشیدی
- ١١١٣ تاريخ ساسانيان
- ١١١٤ تاريخ سلطانی
- ١١١٤ تاريخ سلطانی
- ١١١٤ تاريخ سلطنت فتحعلي شاه
- ١١١٤ تاريخ سلك اللثالی
- ١١١٥ تاريخ شاهنشاهی پهلوی
- ١١١٥ تاريخ شصت ساله مدرسه سپهسالار جديد
- ١١١٥ تاريخ الشطره
- ١١١٥ تاريخ الشعراء
- ١١١٥ تاريخ شمشاطی
- ١١١٦ تاريخ صفويه
- ١١١٦ تاريخ صفويه
- ١١١٦ تاريخ صفويه

- ١١١٦-----تاريخ صفويه-----
- ١١١٧-----تاريخ ظهير الدين-تاريخ طبرستان و رويان و-----
- ١١١٧-----تاريخ عالم-----
- ١١١٧-----تاريخ عالم آرا-----
- ١١١٧-----تاريخ عالم آراى عباسى-----
- ١١١٧-----التاريخ العام-----
- ١١١٧-----تاريخ عام-----
- ١١١٧-----تاريخ عام-----
- ١١١٧-----التاريخ العباسى-----
- ١١١٨-----تاريخ العتبى-----
- ١١١٩-----تاريخ عضدى-----
- ١١١٩-----تاريخ العلماء-----
- ١١١٩-----تاريخ العلماء-تذكرة بى بها-----
- ١١١٩-----تاريخ العلماء-----
- ١١١٩-----تاريخ العلماء-----
- ١١٢٠-----تاريخ عمومى-----
- ١١٢٠-----تاريخ عمومى در قرون معاصر-----
- ١١٢٠-----تاريخ عيناتى-----
- ١١٢٠-----تاريخ غازان خان-----
- ١١٢٠-----تاريخ غازانى-----
- ١١٢٠-----تاريخ غياثى-----
- ١١٢٠-----تاريخ فارسنامه-----
- ١١٢١-----تاريخ الفقهاء-----
- ١١٢١-----تاريخ فلاسفة اسلام-----
- ١١٢١-----تاريخ فلاسفة اسلام-----
- ١١٢١-----تاريخ فلاسفه العرب-----

- ١١٢١----- تاريخ الفلسفه
- ١١٢١----- تاريخ فلسفه حسين عليه السلام
- ١١٢١----- تاريخ فيروزشاهى
- ١١٢١----- تاريخ قاجار
- ١١٢١----- تاريخ قاجاريه
- ١١٢٢----- تاريخ قزوين
- ١١٢٢----- تاريخ قزوين
- ١١٢٢----- تاريخ قصص الخاقان
- ١١٢٢----- تاريخ القضيه العراقيه(و الحرب فى العراق)--->
- ١١٢٢----- تاريخ قطب شاهى
- ١١٢٣----- تاريخ قوام الملك
- ١١٢٣----- تاريخ قهستان
- ١١٢٤----- تاريخ گزيده
- ١١٢٤----- تاريخ گلستان ارم
- ١١٢٥----- تاريخ مجدول
- ١١٢٥----- تاريخ مجلس شورى ملي ايران
- ١١٢٥----- تاريخ محاربه جاپان و روسيه
- ١١٢٥----- تاريخ محاربه عثمانى و روسيه
- ١١٢٦----- تاريخ مشهد خراسان
- ١١٢٦----- تاريخ مصر
- ١١٢٦----- تاريخ مصر
- ١١٢٦----- تاريخ مصر قديما
- ١١٢٦----- تاريخ مصر(و اخبارها و ذكر من حلّ بها...)
- ١١٢٦----- تاريخ مطبوعات ايران
- ١١٢٦----- تاريخ معاويه
- ١١٢٦----- تاريخ معجم(فى آثار ملوك العجم)---

- تاریخ المعصومین----- ۱۱۲۶
- تاریخ الملك و اختلاف الدول .----- ۱۱۲۷
- تاریخ الملل الثلاث-سیرت ایرانی----- ۱۱۲۷
- تاریخ ملل شرق و یونان .----- ۱۱۲۷
- تاریخ ملل مشرق-تاریخ ملل قديمة مشرق .----- ۱۱۲۷
- تاریخ ملل و نحل .----- ۱۱۲۷
- تاریخ ملوک الارض-تاریخ سنی ملوک الارض .----- ۱۱۲۷
- تاریخ ملوک ایران(قبل از اسلام) .----- ۱۱۲۷
- تاریخ ملوک عجم .----- ۱۱۲۷
- تاریخ ملوک الکلام .----- ۱۱۲۷
- تاریخ ملوک مازندران .----- ۱۱۲۷
- تاریخ منتظم ناصری----- ۱۱۲۸
- تاریخ ناجی .----- ۱۱۲۹
- تاریخ نادر شاه(و ستاره) .----- ۱۱۲۹
- تاریخ نادر شاه .----- ۱۱۲۹
- تاریخ نادری .----- ۱۱۲۹
- تاریخ نادری----- ۱۱۲۹
- تاریخ نظام الملک .----- ۱۱۳۰
- تاریخ نظامی ایران .----- ۱۱۳۰
- تاریخ نفیس .----- ۱۱۳۰
- تاریخ نکو-قلاند الجواهر فی تاریخ البواهر----- ۱۱۳۰
- تاریخ نکهت .----- ۱۱۳۰
- تاریخ نگارستان----- ۱۱۳۰
- تاریخ و جغرافیای تبریز .----- ۱۱۳۱
- تاریخ و راهنمای مشهد خراسان .----- ۱۱۳۱
- تاریخ الوزارات العراقیه(و احوال الوزراء)----- ۱۱۳۱

- ١١٣١----- تاريخ الوزراء
- ١١٣١----- تاريخ وزراء اسلام
- ١١٣١----- تاريخ وزراء مصر
- ١١٣١----- تاريخ وصف
- ١١٣٢----- تاريخ هرات
- ١١٣٢----- تاريخ هشت بهشت
- ١١٣٢----- تاريخ هند
- ١١٣٣----- تاريخ يونان
- ١١٣٣----- تاريخ يونان
- ١١٣٣----- تازة بهار
- ١١٣٣----- التأسى، كتاب
- ١١٣٣----- التأسيسات(فى القواعد الفقهيته)
- ١١٣٣----- تأسيس الشيعة الكرام لفنون الاسلام
- ١١٣٣----- تأسيس قاعده الولايه
- ١١٣٣----- التالذ و الطريف فى فن التصحيف و التحريف
- ١١٣٣----- تأليف الاجزاء-نوادير التحقيقات
- ١١٣٣----- التأليف بين الناس
- ١١٣٤----- تأليف الغرائب
- ١١٣٤----- تأليف المحبه-تزكيه الصحبه
- ١١٣٤----- التأليف و التبويض
- ١١٣٤----- تام الحكمه
- ١١٣٤----- تام مقاله(فى ترصيد جهه قبله)
- ١١٣٤----- التأملاط(فى مطالب المشهورات)
- ١١٣٥----- التأملاط العشره
- ١١٣٥----- التأمليات
- ١١٣٥----- التأمليات

- التأمليات ١١٣٥
- تأويل الآيات ١١٣٥
- تأويل الآيات ١١٣٥
- تأويل الآيات ١١٣٥
- تأويل الآيات-التأويلات ١١٣٥
- تأويل الآيات(التي تتعلق بها اهل الضلال) ١١٣٥
- تأويل الآيات ١١٣٦
- تأويل الآيات الباهره(فى فضل العتره الطاهره) ١١٣٦
- تأويل الآيات الظاهره(فى فضائل العتره الطاهره) ١١٣٦
- تأويل الآيات النازله ١١٣٧
- تأويل آيه فاسألوا اهل الذكر ١١٣٧
- تأويل آيه فلا اقسم بمواقع النجوم ١١٣٧
- تأويل الرؤيات ١١٣٧
- تأويل الشريعه ١١٣٧
- تأويل ما نزل فى النبى و آله عليهم السلام ١١٣٧
- تأويل ما نزل فى شيعتهم ١١٣٧
- تأويل ما نزل فى اعدائهم ١١٣٧
- تأويل متشابهات القرآن ١١٣٧
- تأويل المقطعات(فى اوائل السور القرآنيه) ١١٣٧
- التأويلات ١١٣٧
- تأويلات القرآن ١١٣٨
- تأييد المسلمين(فى اثبات نبوه خاتم النبيين و ١١٣٩
- تأييد المسلمين ١١٣٩
- تباشير ١١٣٩
- تباشير ١١٣٩
- تباشير ١١٣٩

- ١١٣٩ التبشير
- ١١٣٩ التبشير بالاولاد
- ١١٣٩ تبشير الحكمة
- ١١٣٩ تبشير الشريعة
- ١١٤٠ تبشير المحرورين
- ١١٤٠ التباعد بين البئر و البالوعه
- ١١٤٠ تباهى زمان.
- ١١٤٠ تبديل الاعقاب
- ١١٤١ التبديل و التحريف
- ١١٤١ التبر المذاب
- ١١٤١ التبر المسبوك (لخزانه سيد الملوك)
- ١١٤١ التبر المسبوك
- ١١٤١ التبر المسبوك (فى حكم لباس المشكوك)
- ١١٤١ التبرءه عمازى به
- ١١٤١ التبصره
- ١١٤١ تبصره
- ١١٤١ التبصره (فى العقايد الحقه)
- ١١٤٢ التبصره
- ١١٤٢ التبصره
- ١١٤٢ التبصره
- ١١٤٢ التبصره
- ١١٤٢ التبصره
- ١١٤٢ التبصره
- ١١٤٣ التبصره
- ١١٤٣ التبصره (من الحيره)
- ١١٤٤ تبصره الصائمين
- ١١٤٤ تبصره الصائمين

- ١١٤٤ - تبصره الصرف
- ١١٤٤ - تبصره الطالبين (في شرح نهج المسترشدين)
- ١١٤٤ - تبصره العارف (و نقد الزايف)
- ١١٤٤ - تبصره العرفاء في شرح تذكره الفضلاء
- ١١٤٤ - تبصره العقلاء
- ١١٤٤ - تبصره العوام (و معرفه مقالات الانام)
- ١١٤٤ - تبصره القراء
- ١١٤٥ - تبصره المبتدئين
- ١١٤٥ - تبصره المبتدى
- ١١٤٥ - تبصره المتعلمين (في احكام الدين)
- ١١٤٦ - تبصره المتعلمين (لارشاد المبتدئين و افاده
- ١١٤٦ - تبصره المجتهدين
- ١١٤٦ - تبصره المسافرين
- ١١٤٦ - تبصره المستبصرين
- ١١٤٦ - تبصره المناظرين
- ١١٤٧ - تبصره الناظرين (في رد الصوفيه و المبتدعين)
- ١١٤٧ - تبصره الناظرين
- ١١٤٧ - تبصره الناظرين
- ١١٤٧ - تبصره الولي (فيمن رأى المهدي عليه السلام)
- ١١٤٧ - تبويض الاحكام لتبويض الاسباب
- ١١٤٧ - تبكييت الخصام
- ١١٤٧ - تبليغات اسلامي
- ١١٤٧ - تبويب المشيخه
- ١١٤٧ - تبويب النوادر
- ١١٤٧ - التبيان (في احوال البلدان)
- ١١٤٨ - التبيان (في اخبار بغداد)

- التبيين (فى تفسير القرآن) ١١٤٨
- التبيين (فى تفسير غريب القرآن) ١١٤٨
- التبيين ١١٤٩
- التبيين ١١٤٩
- التبيين (فى عمل شهر رمضان) ١١٤٩
- التبيين (فى الفقه) ١١٤٩
- التبيين (فى اعراب القرآن) ١١٤٩
- التبيين (فى جمله من المباحث المتعلقة بالقرآن) ١١٤٩
- التبيين (فى معانى القرآن) ١١٤٩
- تبيان اصل الضلالة-تبيان اهل الضلالة ١١٤٩
- تبيان انحراف صاحب الكشاف-بيان الجراف ١١٤٩
- تبيان الايمان ١١٥٠
- تبيان البيان (فى قواعد القرآن) ١١٥٠
- تبيان اللغة ١١٥٠
- تبيان المسالك ١١٥٠
- تبيان الحق (فى بيان ما هو الحق) ١١٥١
- تبيان الزياره ١١٥١
- التبيين (فى شرح آيات المواعظ و البراهين) ١١٥١
- التبيين (لمسألتى الشفاعة و عصاه المسلمين) ١١٥١
- التبيين و التنقيح (فى التحسين و التقبيح) ١١٥١
- تبيين الاباحه للمصلين (فى اللباس المشكوك) ١١٥١
- تبيين الرشاد (فى لبس السواد على الاثمه الامجاد) ١١٥١
- تبيين القوانين ١١٥١
- تبيين المحجه (فى كون اجماع الاماميه حجه) ١١٥١
- تبيين المحجه (الى تعيين الحجه) ١١٥٢
- تبيين مصادره اقليدس (فى الخطوط المتوازيه) ١١٥٢

- ١١٥٢-----التبیینات(فی الارث و التورینات)-----
- ١١٥٣-----تتبع الابیات(التي تكلم عليها ابن جنی فی ابیات)-----
- ١١٥٣-----تتمات مصباح المتہجد-----
- ١١٥٤-----تتمیم باب التاسع من النزہه-----
- ١١٥٤-----تتمیم تاریخ الطبری-----
- ١١٥٤-----تتمیم المعجزات-----
- ١١٥٥-----تتمیم الملخص(فی اصول الدین)-----
- ١١٥٥-----تتمیم الموصلی-----
- ١١٥٥-----تتن،رسالة-----
- ١١٥٥-----تثبیت الاقران(فی اثبات وجود الحجة صاحب)-----
- ١١٥٥-----تثبیت الامامہ(و تقدیم امیر المؤمنین علیہ السلام)-----
- ١١٥٥-----تثبیت امامہ امیر المؤمنین(من كتاب اللہ عزّ و جلّ و-----
- ١١٥٥-----تثبیت الرسالة-----
- ١١٥٥-----تثبیت المعجزات-----
- ١١٥٥-----تثبیت نبوه الانبیاء-----
- ١١٥٦-----تثلیث التسبیحات فی الاخیرتین(و کیفیه قضاء-----
- ١١٥٦-----تثنیه الثلاثه-----
- ١١٥٦-----التجارات-----
- ١١٥٦-----التجارات-----
- ١١٥٧-----التجارات-----
- ١١٥٧-----التجارات-----
- ١١٥٧-----التجارات و الاجارات-----
- ١١٥٧-----التجارات و الاجارات-----
- ١١٥٧-----التجارب-القضايا و التجارب-----
- ١١٥٧-----تجارب الامم(و تعاقب الهمم)-----
- ١١٥٧-----تجارب انسان(و انوار الحکمه)-----

- ١١٥٧ تجارب السلف
- ١١٥٧ تجارب شهر يارى
- ١١٥٨ التجاره الرابعه(فى تفسير السوره و الفاتحه)
- ١١٥٨ التجاره و الكسب
- ١١٥٨ تجدد الاعسار بعد اليسار
- ١١٥٨ تجدد الامثال
- ١١٥٨ تجددنامه
- ١١٥٩ تجديد الدوارس و تحديد المدارس
- ١١٥٩ تجربات اكملى
- ١١٥٩ التجربه، كتاب
- ١١٥٩ تجربه الاحرار و تسليه الاحرار
- ١١٥٩ التجزى
- ١١٥٩ التجزى
- ١١٥٩ التجزى
- ١١٥٩ التجريد
- ١١٦٠ تجريد الابحاث- تحرير الابحاث
- ١١٦٠ تجريد اسانيد التهذيب
- ١١٦٠ تجريد اسانيد الكافى
- ١١٦٠ تجريد الاصول
- ١١٦٠ تجريد الاعتقاد
- ١١٦١ تجريد النفس
- ١١٦١ تجريد النيه(من الرساله الفخرية)
- ١١٦١ التجزى فى الاجتهاد
- ١١٦١ التجزى فى الاجتهاد
- ١١٦١ التجزى فى الاجتهاد
- ١١٦١ التجزى فى الاجتهاد

- ١١٦١ تجزئه الامصار و تزجيه الاعصار-تاريخ وصاف
- ١١٦٢ التجليات
- ١١٦٢ التجليات-تاريخ عباسى
- ١١٦٢ تجليات روح ايرانى(در ادوار تاريخى)
- ١١٦٢ تجلى حقيقت در اسرار كربلا
- ١١٦٣ تجلى ذاتى
- ١١٦٣ تجلى عرفان
- ١١٦٣ التجلى على الطور
- ١١٦٣ تجلى نور(فى مشاهير جونفور)
- ١١٦٣ التجمل، كتاب
- ١١٦٣ التجمل و المروه
- ١١٦٣ التجمل و المروه
- ١١٦٣ التجمل و المروه
- ١١٦٣ التجمل و المروه
- ١١٦٣ التجمل و المروه
- ١١٦٣ التجمل و المروه
- ١١٦٣ التجمل و المروه
- ١١٦٤ التجمل و المروه
- ١١٦٤ تجنيسات
- ١١٦٤ تجويد-اصول تلاوت
- ١١٦٤ تجويد البراعه(فى شرح تجريد البلاغه)
- ١١٦٤ تجويد تطويل
- ١١٦٥ تجويد التنزيل(فى علم الترتيل)
- ١١٦٥ تجويد الحروف
- ١١٦٥ تجويد الطاهرى
- ١١٦٥ تجويد الفاتحه
- ١١٦٥ تجويد الفاتحه و التوحيد
- ١١٦٥ تجويد القرآن

- ١١٦٩ تجويد القرآن
- ١١٦٩ تجويد القرآن
- ١١٦٩ تجويد القرآن
- ١١٧٠ تجويد القرآن
- ١١٧٠ تجويد القرآن
- ١١٧٠ تجويد القرآن
- ١١٧٠ تجويد القرآن
- ١١٧٠ تجويد القرآن
- ١١٧١ تجويد القرآن
- ١١٧١ تجويد القرآن
- ١١٧١ تجويد القرآن
- ١١٧١ تجويد القرآن
- ١١٧١ تجويد القرآن
- ١١٧١ تجويد القرآن
- ١١٧١ تجويد القرآن
- ١١٧١ تجويد القرآن
- ١١٧١ تجويد القرآن
- ١١٧١ تجويد القرآن
- ١١٧٢ تجويد القرآن
- ١١٧٢ تجويد القرآن
- ١١٧٢ تجويد القرآن
- ١١٧٣ تجويد القرآن
- ١١٧٣ تجويد القرآن
- ١١٧٣ تجويد القرآن
- ١١٧٣ تجويد اللسان (فى تعليم القرآن)
- ١١٧٣ التجويد المفيد
- ١١٧٣ تجهيز الموتى
- ١١٧٣ تحت رايه الحق

- ١١٧٣ تحت رماد التّوائب
- ١١٧٣ التحديث(في ردّ العاملين بالحديث)
- ١١٧٤ تحديد الاماكن و البقاع
- ١١٧٤ تحديد الدرهم في الفطره
- ١١٧٤ تحديد الصاع
- ١١٧٤ تحديد محل النزاع في دلالة التّهي عن الفساد
- ١١٧٤ تحديد التّهار الشرعى
- ١١٧٥ تحديد نهايات الاماكن(لتصحيح مسافات
- ١١٧٥ تحديق التّظر(في كفيته ادراك البصر)
- ١١٧٥ التّحذير
- ١١٧٥ تحذير المعاندين-تحفه المسلمين
- ١١٧٥ التّحرير(في شرح ديوان الامير)
- ١١٧٥ التّحرير(في شرح فرائض النصير)
- ١١٧٥ التّحرير(في الفقه)
- ١١٧٦ التّحرير(لمسائل الديباج و الحرير)
- ١١٧٦ تحرير الابحاث
- ١١٧٧ تحرير اصول الهندسه و الحساب-تحرير
- ١١٧٧ تحرير اصول الهندسه
- ١١٧٧ تحرير اصول الهندسه
- ١١٧٧ تحرير اكر
- ١١٧٧ تحرير اكر(في الكره المتحركه)
- ١١٧٧ تحرير اكر(تاوذوسيوس)
- ١١٧٨ تحرير اكر(تاوذوسيوس)
- ١١٧٨ تحرير اكر(تاوذوسيوس)
- ١١٧٨ تحرير اكر(مانالالوس)
- ١١٧٨ تحرير التحرير

١١٧٩	تحرير جرمى النيرين (و بعديهما)
١١٧٩	التحرير الراقق (فى حل الدقائق)
١١٧٩	التحرير الطاوسى (لكتاب الاختيار من كتاب
١١٧٩	تحرير الطلوع و الغروب
١١٧٩	تحرير ظاهرات الفلك
١١٧٩	تحرير العقلاء
١١٧٩	التحرير فى التذكير
١١٧٩	تحرير القواعد الشهيدية
١١٨١	تحرير الكره المتحركه
١١٨٢	تحرير معرفه مساحه الاشكال
١١٨٢	تحرير المعطيات
١١٨٢	تحرير المفروضات
١١٨٢	تحرير المناظر
١١٨٢	تحرير وسائل الشيعه (و تجبير مسائل الشريعه)
١١٨٢	التحرير و التقرير
١١٨٢	التحريرات
١١٨٢	تحريف القرآن
١١٨٢	تحريف القرآن
١١٨٣	التحريف و التبديل
١١٨٣	تحريم تسميه صاحب الزمان (عليه السلام)
١١٨٣	تحريم تسميه صاحب الزمان (عليه السلام)
١١٨٤	تحريم تقليد الميت
١١٨٤	تحريم تنباكو
١١٨٤	تحريم تنباكو
١١٨٥	التحسين و التقيح
١١٨٥	التحصيل

- التحصيل، كتاب ١١٨٥
- تحصيل الاطمئنان (في شرح زبدة البيان) ١١٨٥
- تحصيل الثمن في حديث حب الوطن ١١٨٥
- تحصيل السداد (في شرح واجب الاعتقاد) ١١٨٥
- تحصيل السعاده ١١٨٥
- تحصيل الفروع الدينيه (في فقه الاماميه) ١١٨٥
- تحصيل القوانين ١١٨٦
- تحصيل الملخص ١١٨٦
- تحصيل المنافع ١١٨٦
- تحصيل النجاه ١١٨٦
- التحصين (في صفات العارفين) ١١٨٧
- التحصين (في اسرار ما زاد على كتاب اليقين) ١١٨٧
- التحف، كتاب ١١٨٧
- تحف الاخبار (في احوال المعصومين الابرار) ١١٨٧
- تحف الاصول ١١٨٧
- تحف العقول ١١٨٧
- التحفه-تحفه الباحث ١١٨٨
- التحفه (في الهيئه) ١١٨٨
- التحفه ١١٨٨
- التحفه (في سيره الشهيد المظلوم) ١١٨٨
- التحفه (في ترجمه صاحب النفحه) ١١٨٨
- التحفه ١١٨٨
- التحفه ١١٨٩
- تحفه الآفاق ١١٨٩
- تحفه الانمه العليه ١١٨٩
- التحفه الى سلاله النبوه ١١٨٩

- ١١٩٣----- تحفه الاحباب(فى بيان آيات الكتاب)
- ١١٩٣----- تحفه الاحباب(فى المفاخره بين الشيب و
- ١١٩٤----- تحفه الاحباب
- ١١٩٤----- تحفه الاحباب
- ١١٩٤----- تحفه الاحباب(فى آداب الطعام و الشراب)
- ١١٩٥----- تحفه الاحباب
- ١١٩٥----- تحفه الاحباب(فى تسليه المصاب)
- ١١٩٥----- تحفه الاحباب(فى نوادر آثار الاصحاب)
- ١١٩٥----- تحفه الاحرار
- ١١٩٥----- التحفه الاحمديه
- ١١٩٥----- التحفه الاحمديه
- ١١٩٥----- التحفه الاحمديه(للفرقه الجعفريه فى المنشآت
- ١١٩٥----- التحفه الاحمديه
- ١١٩٦----- تحفه الاحياء(فى الليله الغزاء)
- ١١٩٦----- تحفه الاخلاء(فى عصمه الانبياء)
- ١١٩٦----- تحفه الاخوان-تاريخ بغلى
- ١١٩٦----- تحفه الاخوان
- ١١٩٦----- تحفه الاخوان
- ١١٩٧----- تحفه الاخوان
- ١١٩٧----- تحفه الاخوان(فى خصائص الفتيان)
- ١١٩٧----- تحفه الاخوان
- ١١٩٧----- تحفه الاخوان(فى تفسير القرآن)
- ١١٩٧----- تحفه الاخوان
- ١١٩٧----- تحفه الاخوان
- ١١٩٧----- تحفه الاخوان(فى تحقيق الاديان)
- ١١٩٧----- تحفه الاخوان

- ١١٩٧ ----- تحفه الاخوان (فى بيان طريق اهل الايمان)
- ١١٩٨ ----- تحفه الاخوان
- ١١٩٨ ----- تحفه الاخوان
- ١١٩٨ ----- تحفه الاخوان (فى تقويه الايمان)
- ١١٩٨ ----- تحفه الاخوان
- ١١٩٩ ----- تحفه اخوان الصفا
- ١١٩٩ ----- تحفه اخوان المؤمنين
- ١٢٠٠ ----- تحفه الاسرار (فى جمع بين الاخبار)
- ١٢٠٠ ----- تحفه الاشراف (فى شرح تفسير الكشاف)
- ١٢٠٠ ----- تحفه الاشعريه
- ١٢٠٠ ----- تحفه الاصحاب (فى طهاره اهل الكتاب)
- ١٢٠٠ ----- تحفه الاصحاب
- ١٢٠٠ ----- تحفه الاطفال
- ١٢٠٠ ----- تحفه الاطفال
- ١٢٠٠ ----- تحفه الاعاظم (فى سوانح الامام الكاظم عليه السلام)
- ١٢٠٠ ----- تحفه الاعيان (فى ذكر فضلاء هندوستان)
- ١٢٠١ ----- تحفه الاقران
- ١٢٠١ ----- تحفه الالفاظ
- ١٢٠١ ----- تحفه الاماميه (فى حقيقه المذاهب الشيعه)
- ١٢٠١ ----- تحفه الامثال
- ١٢٠٢ ----- تحفه الامراء (فى تاريخ الوزراء)
- ١٢٠٢ ----- تحفه الامير
- ١٢٠٢ ----- تحفه الامير
- ١٢٠٢ ----- تحفه الانام
- ١٢٠٢ ----- تحفه الانام (فى شرح وقايع الايام)
- ١٢٠٢ ----- تحفه الانام (فى شرح منظومه الكلام)

- ١٢٠٢----- تحفه الانام(فى معرفه الامام)-----
- ١٢٠٢----- تحفه الانبياء(فى ترجمه تنزيه الانبياء)-----
- ١٢٠٢----- تحفه الاولاد-----
- ١٢٠٢----- تحفه الاولياء-----
- ١٢٠٣----- تحفه الاولياء(فى ترجمه قصص الانبياء)-----
- ١٢٠٤----- تحفه اهل الايمان(فى قبله عراق العجم و-----
- ١٢٠٤----- تحفه اهل الايمان(فى تراجم علماء آل عمران)-----
- ١٢٠٤----- تحفه الباحث-----
- ١٢٠٥----- تحفه حاتميه-----
- ١٢٠٥----- تحفه حاتميه-تحفه حاتمى-هفتاد باب در-----
- ١٢٠٥----- تحفه حاتميه-قبله آفاق-استخراج-----
- ١٢٠٥----- تحفه الحاج-----
- ١٢٠٥----- تحفه الحاجات-----
- ١٢٠٥----- تحفه الحاجات-----
- ١٢٠٥----- تحفه الحبيب(فى رد دليل الانسداد)-----
- ١٢٠٦----- تحفه الحبيب-----
- ١٢٠٦----- التحفه الحجازيه(فى اعمال الحسابيه)-----
- ١٢٠٦----- تحفه الحرمين-----
- ١٢٠٦----- تحفه الحرمين(و سعادته الدارين)-----
- ١٢٠٧----- تحفه الحرمين-----
- ١٢٠٧----- التحفه الحسينيه-----
- ١٢٠٧----- التحفه الحسينيه-----
- ١٢٠٧----- التحفه الحسينيه(فى شرح الالفيه الشهيديه)-----
- ١٢٠٧----- التحفه الحسينيه-----
- ١٢٠٧----- التحفه الحسينيه-----
- ١٢٠٧----- التحفه الحسينيه(فى احكام الغيبه)-----

- التحفه الحسينيه (للحضره المحسنه) ----- ١٢٠٧
- التحفه الحسينيه (للفرقه الجعفريه) ----- ١٢٠٧
- التحفه الحسينيه (في حل عباره الصوميه) ----- ١٢٠٨
- التحفه الحسينيه ----- ١٢٠٨
- التحفه الحسينيه ----- ١٢٠٨
- التحفه الحسينيه ----- ١٢٠٩
- التحفه الحسينيه (في شرح الرساله الالفيه) ----- ١٢٠٩
- التحفه الحسينيه (في اسرار الصلاه القلبيه) -اسرار ----- ١٢٠٩
- التحفه الحسينيه ----- ١٢٠٩
- تحفه الحفاظ ----- ١٢٠٩
- تحفه الحكيم ----- ١٢٠٩
- تحفه الخاقان ----- ١٢٠٩
- تحفه الخليل ----- ١٢١١
- التحفه الخليليه ----- ١٢١١
- تحفه الخواتين ----- ١٢١١
- تحفه الراغب (في ترجمه بغيه الطالب) ----- ١٢١٢
- تحفه الرجال (و زبده المقال) ----- ١٢١٢
- تحفه الرجال و النساء ----- ١٢١٢
- تحفه الرضا ----- ١٢١٢
- تحفه الرضا ----- ١٢١٢
- التحفه الرضويه ----- ١٢١٢
- التحفه الرضويه ----- ١٢١٢
- التحفه الرضويه ----- ١٢١٢
- التحفه الرضويه (في الرد على نصيحه الشيعه) ----- ١٢١٢
- التحفه الرضويه (في شرح الصحيحه الكامله) ----- ١٢١٢
- التحفه الرضويه (في شرح اللمعه دمشقيه) ----- ١٢١٣

- التحفه الرضويه(في المسائل الدينيه)----- ١٢١٤
- التحفه الرضويه ..----- ١٢١٤
- التحفه الرضويه(في شرح الجعفريه) ..----- ١٢١٤
- التحفه الرضويه(في معرفه اصول الدين المرضيه)----- ١٢١٤
- التحفه الرضويه ..----- ١٢١٤
- التحفه الرضويه في مجربات الاماميه ----- ١٢١٤
- تحفۀ رفيعى ----- ١٢١٤
- تحفۀ روحانى ----- ١٢١٤
- تحفۀ روحانى ----- ١٢١٥
- تحفه الزائر ..----- ١٢١٥
- تحفه الزائر ..----- ١٢١٥
- تحفه الزائر ..----- ١٢١٦
- تحفه الزائرين(في زيارات المعصومين...)- ----- ١٢١٦
- تحفه الزائرين(في زيارات مشاهد جميع ..----- ١٢١٦
- تحفه الزّائرين بالهادين ..----- ١٢١٦
- تحفه الزهراء ----- ١٢١٦
- تحفه الزينبيه ----- ١٢١٦
- تحفه السالكين(في مہمات اصول الدين)----- ١٢١٦
- التحفه السجاديّه ..----- ١٢١٦
- تحفۀ سامى ..----- ١٢١٦
- التحفه السعديّه ..----- ١٢١٧
- تحفه السعيد(في علم التجويد)----- ١٢١٧
- تحفه السفر-سفر تامه ..----- ١٢١٧
- تحفه السفر ..----- ١٢١٧
- تحفه السفر ..----- ١٢١٧
- تحفه السلاطين ..----- ١٢١٨

- ١٢١٨ تحفه السلطان
- ١٢١٨ التحفه السليمانيه
- ١٢١٨ تحفه سليمانيه
- ١٢١٨ تحفه سليمانيه
- ١٢١٨ تحفه سليمانيه عباسيه
- ١٢١٨ التحفه السننيه (فى شرح الأجروميته)
- ١٢١٨ التحفه السننيه (فى شرح النخبه المحسنيه)
- ١٢١٨ تحفه شاهى (و عطيه الهى)
- ١٢١٩ تحفه شاهى
- ١٢١٩ تحفه شاهى
- ١٢٢٠ تحفه شاهى
- ١٢٢٠ تحفه شاهى
- ١٢٢٠ التحفه الشاهيه
- ١٢٢٠ تحفه شاهى
- ١٢٢٠ تحفه شاهى
- ١٢٢٠ تحفه شاهى
- ١٢٢٠ تحفه الشباب
- ١٢٢٠ التحفه الشعريه
- ١٢٢٠ التحفه الشمسيه فى المباحث الكلاميه
- ١٢٢١ تحفه الشيعه
- ١٢٢١ تحفه الشيعه (فى رجعه الاثمه)
- ١٢٢٢ تحفه الصائدين
- ١٢٢٢ تحفه الصائمين
- ١٢٢٢ تحفه الصائمين
- ١٢٢٢ تحفه الصالح
- ١٢٢٢ تحفه الصالحين

- ١٢٢٢ تحفه الصبيان
- ١٢٢٢ تحفه الصغر
- ١٢٢٢ تحفه الصغوه (فى احكام الجبوه)
- ١٢٢٢ التحفه الصفويه (فى الانباء التبوته)
- ١٢٢٢ تحفه الصفويه
- ١٢٢٣ تحفه الصلوات
- ١٢٢٣ التحفه الصيداويه
- ١٢٢٣ تحفه الطالب
- ١٢٢٣ تحفه الطالب
- ١٢٢٤ تحفه الطالب (فى معرفه من ينسب الى ابى طالب)
- ١٢٢٤ تحفه الطالب و بغيه الراغب
- ١٢٢٤ تحفه الطالب (فى مناقب على بن ابى طالب)
- ١٢٢٤ تحفه الطالبين (فى معرفه اصول الدين)
- ١٢٢٤ تحفه الطب
- ١٢٢٤ تحفه الطلاب
- ١٢٢٤ التحفه الطوسيه
- ١٢٢٤ تحفه طهماسبته
- ١٢٢٥ تحفه العابدين
- ١٢٢٥ تحفه العابدين
- ١٢٢٥ تحفه العابدين
- ١٢٢٥ تحفه العابدين
- ١٢٢٥ تحفه العابدين
- ١٢٢٦ تحفه العارفين
- ١٢٢٦ تحفه العالم (فى شرح خطبه المعالم)
- ١٢٢٦ تحفه العالم
- ١٢٢٦ تحفه عباسى

- ١٢٢٦----- تحفة عباسي-تحفه العباسيه
- ١٢٢٦----- تحفة عباسي
- ١٢٢٦----- تحفة عباسي
- ١٢٢٧----- تحفه العراق(في علم الاخلاق)
- ١٢٢٧----- تحفه العراقيين
- ١٢٢٧----- تحفه العرايس
- ١٢٢٨----- تحفه العروس(و نزهه النفوس)
- ١٢٢٨----- تحفه العشاق
- ١٢٢٨----- تحفه العشاق
- ١٢٢٨----- تحفه العشاق
- ١٢٢٨----- تحفه العقلاء
- ١٢٢٨----- تحفه العقول
- ١٢٢٨----- تحفه العلماء(فيمن اخرج عنه البخارى و مسلم
- ١٢٢٨----- التحفه العلويه(في الاحاديث النبويه)
- ١٢٢٨----- التحفه العلويه
- ١٢٢٩----- التحفه العلويه(في الآفاق الرضويه)
- ١٢٢٩----- التحفه العليه
- ١٢٢٩----- التحفه العليه(في شرح نهج البلاغه الحيدريه)
- ١٢٢٩----- التحفه العليه(في اسرار الهاديه)
- ١٢٢٩----- تحفه العليل
- ١٢٣٠----- تحفه العوام
- ١٢٣٠----- تحفه العوام
- ١٢٣٠----- تحفه العوام
- ١٢٣٠----- تحفه العوام
- ١٢٣٠----- تحفه العوام-نخبه الاحكام
- ١٢٣٠----- تحفه العوام

- ١٢٣٠ تحفه الغرائب
- ١٢٣٠ تحفه الغرائب
- ١٢٣١ تحفه الغرائب
- ١٢٣١ التحفه الغرويّه (في الفوائد القرآنيه)
- ١٢٣١ التحفه الغرويّه (في شرح اللمعه الدمشقيه)
- ١٢٣١ التحفه الغرويّه
- ١٢٣٢ تحفه الغرى (في تحقيق معنى الايمان و الاسلام)
- ١٢٣٢ تحفه الغريب (و نخبه الطيب)
- ١٢٣٢ التحفه الغريّه (في فتح ابواب الجنّه)
- ١٢٣٢ التحفه الغياتيه (في مسأله ابطال الرؤيه)
- ١٢٣٢ التحفه الفاخره
- ١٢٣٢ التحفه الفاطميه
- ١٢٣٢ تحفه الفاطميين (في احوال قم و القميين) - تاريخ
- ١٢٣٢ تحفه الفحول (في شرح معرب الفصول)
- ١٢٣٣ تحفه الفضلاء (في بيان اشتباه بلغه العقلاء)
- ١٢٣٣ تحفه القابلين
- ١٢٣٣ تحفه القارى (من صحيح البخارى)
- ١٢٣٣ تحفه القارى
- ١٢٣٤ تحفه القارى - تحفه القراء
- ١٢٣٤ تحفه القاصدين (في معرفه اصطلاح المحدثين)
- ١٢٣٤ تحفه القدسيه (في احكام الصلاه اليوميّه)
- ١٢٣٤ تحفه القراء
- ١٢٣٤ تحفه القراء
- ١٢٣٥ تحفه المبتدى
- ١٢٣٥ تحفه مبشره
- ١٢٣٥ تحفه المتختمين

- ١٢٣٥ تحفه المتقين
- ١٢٣٥ تحفه المتقين
- ١٢٣٥ تحفه المتقين (في اصول الدين)
- ١٢٣٥ تحفه المتقين (من بحار مناقب امير المؤمنين (عليه السلام))
- ١٢٣٥ تحفه المتقين
- ١٢٣٦ تحفه المجالس
- ١٢٣٧ تحفه المجتبي
- ١٢٣٧ تحفه المجتبي (في فضائل سادات الدين)
- ١٢٣٧ تحفه المجتبي
- ١٢٣٧ تحفه المحدثين
- ١٢٣٧ تحفه المحدثين الى الشيخ زين العابدين
- ١٢٣٧ تحفه المحسنين
- ١٢٣٧ تحفه المحقق (في شرح نظام المنطق)
- ١٢٣٧ تحفه المحققين
- ١٢٣٧ التحفه المحمديه
- ١٢٣٧ التحفه المحمديه
- ١٢٣٨ التحفه المحمديه (في علم العربيته)
- ١٢٣٨ تحفه محمديه
- ١٢٣٩ تحفه محمديه
- ١٢٣٩ تحفه المحمديه
- ١٢٣٩ التحفه المدنيه
- ١٢٣٩ التحفه المرتضويه
- ١٢٣٩ التحفه المرضيه
- ١٢٣٩ تحفه مرغوب
- ١٢٣٩ تحفه المسافر
- ١٢٣٩ تحفه المسافر

١٢٤٠	تحفه المسافرين
١٢٤٠	تحفه المسائل
١٢٤٠	تحفه المسلمين
١٢٤٠	تحفه المشتغلين
١٢٤٠	تحفه المشتغلين
١٢٤١	التحفه المظفرية
١٢٤١	تحفه المعاد للعباد
١٢٤١	تحفه المقرئين
١٢٤١	تحفه المقآد
١٢٤١	تحفه المقآدين
١٢٤١	تحفه الملوک-صد پند لقمان
١٢٤١	تحفه الملوک(و الوزراء)
١٢٤١	تحفه الملوک(فى السير و السلوک)
١٢٤١	تحفه الملوک(فى السير و السلوک)-السير
١٢٤٢	تحفه الملوک(فى السير و السلوک)
١٢٤٢	تحفه الملوک
١٢٤٢	تحفه الملوک
١٢٤٢	تحفه الملوک(فى احكام الشوک)
١٢٤٣	تحفه الملوک(الذى هو خير من الذهب المسکوک)
١٢٤٣	تحفه الممالک(فى تركيب الفیه ابن مالک)
١٢٤٣	تحفه المنجمين
١٢٤٣	التحفه المنظوريه
١٢٤٣	التحفه المنقلبه
١٢٤٣	التحفه الموسويه
١٢٤٣	تحفه المؤلف الناظم(و عمدہ المکلف الصائم)
١٢٤٣	تحفه المؤمن

- ١٢٤٤ تحفه المؤمنین
- ١٢٤٤ تحفه المؤمنین
- ١٢٤٤ تحفه المؤمنین (فی المسائل و احکام الدین)
- ١٢٤٤ التحفه المهدیه
- ١٢٤٤ التحفه المهدیه
- ١٢٤٤ التحفه المهدیه-علائم الظهور
- ١٢٤٤ تحفه التاجی
- ١٢٤٤ تحفه الناسکین (و زاد السالکین)
- ١٢٤٤ تحفه ناصری
- ١٢٤٤ التحفه الناصریه (فی فنون الادبیه)
- ١٢٤٥ التحفه الناصریه
- ١٢٤٥ التحفه الناصریه
- ١٢٤٥ تحفه النبی (صلی الله علیه و آله)
- ١٢٤٦ تحفه النجباء (فی مناقب آل العبا)
- ١٢٤٦ تحفه النجف
- ١٢٤٦ تحفه النجف
- ١٢٤٦ التحفه التجفیة
- ١٢٤٦ تحفه النساک
- ١٢٤٦ تحفه التّشأتین (فی مرآة الحسین (علیه السلام))
- ١٢٤٦ التحفه النظامیه
- ١٢٤٦ تحفه نظامیه-شرح سی فصل
- ١٢٤٧ التحفه النظامیه (فی الفروق الاصطلاحیه)
- ١٢٤٧ التحفه النوابیه (و الهدیه الاخرویه)
- ١٢٤٧ التحفه النوریه
- ١٢٤٧ تحفه الوارد (و غفال الشّارد)
- ١٢٤٨ تحفه الواعظین

- ١٢٤٨ ----- تحفه الواعظين
- ١٢٤٨ ----- تحفه الوافي(فى العروض و القوافى)
- ١٢٤٨ ----- تحفه الوجود
- ١٢٤٨ ----- تحفه الوزراء و السلاطين
- ١٢٤٨ ----- تحفه الولى
- ١٢٤٨ ----- تحفه الولى و الوصى
- ١٢٤٨ ----- التحقيق
- ١٢٤٨ ----- التحقيق
- ١٢٤٩ ----- التحقيق
- ١٢٤٩ ----- تحقيق الاحكام
- ١٢٤٩ ----- تحقيق الاحكام(فى بيان الحلال و الحرام)
- ١٢٤٩ ----- تحقيق الادله
- ١٢٤٩ ----- تحقيق الاسلام و الايمان
- ١٢٥٠ ----- تحقيق البيان(فيما يجب تعلمه على النسوان)
- ١٢٥٠ ----- تحقيق البيان فى تأويل القرآن
- ١٢٥٠ ----- التحقيق الجديد
- ١٢٥٠ ----- تحقيق جعفرى(فى افتراق المذاهب)
- ١٢٥٠ ----- تحقيق الجهات
- ١٢٥٠ ----- تحقيق حق
- ١٢٥٠ ----- تحقيق الحق(فى وجوب الجمعه)
- ١٢٥٠ ----- تحقيق الحق و ازهاق الباطل
- ١٢٥٠ ----- تحقيق الحق و ابطال الباطل
- ١٢٥٠ ----- تحقيق الحقايق(فى معرفه السادات و الخلايق)
- ١٢٥١ ----- تحقيق الدلائل(فى شرح تلخيص المسائل)
- ١٢٥١ ----- تحقيق الدلائل(فى توضيح ثلاث مسائل)
- ١٢٥١ ----- تحقيق دلائل الاحكام(فى شرح شرايع الاسلام)

- ١٢٥١ تحقيق الرجعه
- ١٢٥١ تحقيق الزوراء
- ١٢٥٢ تحقيق الصواب (فى مباحث الاستصحاب)
- ١٢٥٢ تحقيق صوم عاشوراء
- ١٢٥٢ تحقيق عجيب (فى عدم ضمان الطبيب)
- ١٢٥٢ تحقيق عطش الحسين (عليه السلام)
- ١٢٥٢ تحقيق فقه الرضا (عليه السلام)
- ١٢٥٢ التحقيق فى التكفير و التفسيق
- ١٢٥٢ تحقيق قبله
- ١٢٥٣ تحقيق معنى القابليه
- ١٢٥٣ تحقيق وجوه المعرفه
- ١٢٥٣ التحقيق و التنقير (قيما يتعلق بالمقادير)
- ١٢٥٣ التحقيقات
- ١٢٥٣ التحقيقات (فى احوال الموجودات)
- ١٢٥٣ تحقيقات الاصول
- ١٢٥٣ التحقيقات العلويه
- ١٢٥٣ تحقيقات الفريقين حول حديث الثقلين
- ١٢٥٣ تحكيم الامانى (فى التعصيب)
- ١٢٥٤ تحليف الكتابى و الحربى و كيفيه ذلك
- ١٢٥٤ تحليله التائب (و بغيه العامل الراغب)
- ١٢٥٤ تحليل الامه
- ١٢٥٤ تحليل التتن و القهوه
- ١٢٥٤ تحليل السمك جملة
- ١٢٥٥ تحليل ماده و قوه
- ١٢٥٥ التحمل، كتاب
- ١٢٥٥ تحتمل العباده عن الغير

- ١٢٥٥ ----- التحميد و التسميه(و ما يتعلق بها من المسائل)
- ١٢٥٥ ----- التحنيط
- ١٢٥٥ ----- تحويل سالهاى مواليد
- ١٢٥٥ ----- تحويل سنى المواليد
- ١٢٥٥ ----- التحيات الطيبات(و التسليمات الفائحات على
- ١٢٥٦ ----- تحيه اهل القبور(بما هو مأثور)
- ١٢٥٦ ----- تحيه الزائر
- ١٢٥٦ ----- تحيه الزائر(و بلغه المجاور)
- ١٢٥٦ ----- تحيه الزائر
- ١٢٥٧ ----- تحيه القزاء
- ١٢٥٧ ----- التحيه المباركه
- ١٢٥٨ ----- دربارہ مرکز

مصنّفات شیعه: ترجمه و تلخیص الذریعه الی تصانیف الشیعه جلد 1

مشخصات کتاب

سرشناسه: آقابزرگ طهرانی، محمد محسن، 1255 - 1348 .

عنوان و نام پدیدآور: مصنّفات شیعه (ترجمه و تلخیص الذریعه الی تصانیف الشیعه) / تالیف محمد محسن نزیل سامراء الشهیر بالشیخ آغا بزرگ الطهران. به اهتمام محمد آصف فکرت

مشخصات نشر: مشهد - بنیاد پژوهش های آستان قدس رضوی 1372

مشخصات ظاهری: 4 ج.

یادداشت: فارسی.

موضوع: کتاب های چاپی -- کتابشناسی

موضوع: نویسندگان شیعه -- کتابشناسی

موضوع: نسخه های خطی فارسی -- فهرست ها

موضوع: نسخه های خطی عربی -- فهرست ها

ص: 1

مقدمه

اشاره

آقا بزرگ تهرانی، محمد محسن بن علی بن محمد رضا بن محسن بن علی اکبر (1293-1389 ق/ 1876-1970 م) در شب 11 ربیع الاوّل 1293/7 آوریل 1876 در خانه ای در سه راه دانگی نزدیک پامنار تهران دیده به جهان گشود. او را محسن نام نهادند و چون همنام نیای بزرگ خویش بود-به رسم تهرانیان- او را آقا بزرگ می خواندند. او خود سالها پس از آن شهرت «منزوی» را برگزید که هرگز به آن مشهور نشد، بلکه شهرتش آقا بزرگ بود و پس از تألیف دائره المعارف بزرگ کتابشناسی شیعه-الذریعه- او را «صاحب الذریعه» می خواندند.

خانواده او از بازرگانی بودند که گویا از گیلان آمده و از 1250 ق/ 1834 م در تهران نشیمن گزیده و به دلیل انتساب به جدّ خویش به محسنی معروف بودند.

پدرش حاج علی محسنی بازرگانی بود که با علما معاشرت داشت و دارای اندیشه ای آزادیخواهانه بود. وی تألیفی در مورد مسأله دخانیات دارد و نخستین کسی بود که فرزندش را برای تحصیلات عالی به نجف فرستاد و جدّش حاج محسن، به یاری معتمد الدوله نخستین

چاپخانه ایران را بنیاد نهاده بود.

وی الفباء و قراءت قرآن مجید را با تهجی نزد برخی از بانوان خانواده آموخت و در هفت سالگی وارد مدرسه ضیاء الدین در پامنار گردید و از آنجا به مدارس دیگر رفت و کتب فارسی دیوانهای شاعران و مقداری از معارف دینی و حساب را فرا گرفت.

در 10 سالگی (1303 ق) در جلسه ای با حضور علما، طی مراسم خاصی بر او لباس روحانیت پوشانیدند. اندکی پس از آن خوشنویسی نسخ و نستعلیق را نزد خوشنویس معروف آن روزگار - زین العابدین محلاتی - به خوبی یاد گرفت چنانکه مجموعه ها و کتابهایی به خط خوش نگاشت و تا

ص: 1

کنون در کتابخانه ایشان موجود است.

تحصیلات مقدماتی را در تهران، در مدارس دانگی پامنار و مروی به پایان رسانید. استادانش، در تجوید: شیخ محمد رضا قاری، در ادبیات: شیخ محمد حسین خراسانی و شیخ باقر معز الدوله، در منطق: میرزا محمود قمی، در فقه: میرزا محمد تقی گرگانی و شیخ علی نوری، در اصول فقه: سید عبد الکریم لاهیجی و در ریاضیات شیخ علی نوری و میرزا ابراهیم زنجانی بودند.

در 1313 ق، با برادرش «کربلائی محمد ابراهیم» برای زیارت عتبات عالیات به عراق رفت و در 1314 ق به تهران بازگشت.

در 10 جمادی الاخری 1315 برای تکمیل تحصیلات عازم عراق شد و در روز 4شنبه 17 شعبان 1315 به نجف رسید.

در نجف اشرف از محضر استادان بزرگی چون آیات عظام سید محمد کاظم طباطبائی یزدی (-1337 ق)، شیخ محمد کاظم آخوند خراسانی (-1329 ق) و میرزا حسین نوری (-1320 ق) به ترتیب در فقه، اصول و حدیث استفاده برد و از گروهی دیگر از اعظام علمای نجف نیز مستفیض گردید و بسیاری از علمای فرق برای ایشان اجازه نقل حدیث نوشتند که هم ذیل عناوین اجازات «الذریعه» و هم در زندگینامه های آن بزرگوار به تفصیل از آنان یاد شده است، و از آن جمله اند: آیات عظام میرزا حسین نوری، سید محمد علی شاه عبد العظیمی، شیخ علی خاقانی، شیخ محمد صالح آل طعان بحرانی، شیخ موسی کرمانشاهی، سید ابو تراب خوانساری، شیخ علی کاشف الغطاء، سید حسن صدر، شیخ محمد علی ازهری مالکی (رئیس مدرّسان مسجد الحرام)، شیخ ابراهیم بن احمد الاحمدی (از فقهای مدینه)، شیخ عبد القادر طرابلسی (مدرّس حرم شریف) و شیخ عبد الرحمن علیش حنفی (مدرّس الازهر).

آن بزرگوار پس از درگذشت استادش آخوند خراسانی (1329 ق) از نجف به سامرا رفت و در آنجا به حوزه درس آیه الله میرزا محمد تقی شیرازی حاضر می شد و برای داشتن فرصت و فراغت بیشتر در کار تألیف «الذریعه» در مدرسه علمی سامرا گوشه نشینی برگزید و تا 1335 ق در آن شهر ماند. پس به کاظمین رفت و بعد از دو سال اقامت در آنجا به سامرا بازگشت. بار دوم از 1337 تا 1354 ق در سامرا ماند. در 1354 ق سامرا را به قصد نجف ترک گفت و تا آخر عمر (1389 ق) در نجف بود.

در طول مدّت اقامت در عراق، سه بار به ایران سفر کرد. نخست در 1350 ق به دعوت عمویش، حاج حبیب الله محسنی. در همین سفر ایشان نام خانوادگی «منزوی» را برگزید. بار دوم در 1365 ق به ایران آمد. در کرمانشاه مهمان سردار کابلی بود و سپس به تهران و مشهد عزیمت کرد و در همین سفر بود که بسیاری از مخطوطات را برای تکمیل تألیف «الذریعه» بررسی فرمود. سفر سوم ایشان در 1379 ق به قصد زیارت مشهد مقدس امام هشتم (علیه السلام) صورت گرفت، که با هواپیما به ایران آمد.

مرحوم آقا بزرگ تهرانی دو بار حج گزارد: نخست در 1367 ق برای ادای فریضه حج عازم بیت الله الحرام گردید. در همین سفر به دیدار گروهی از دانشمندان جهان اسلام رسید و از بسیاری اجازه نقل حدیث گرفت که در ذیل «المشیخه» به تفصیل از آنان یاد شده است. بار دوم، با همسر خویش، به دعوت نواب عبد الکریم خان امیر رامپور به زیارت خانه خدا رسید. علامه آقا بزرگ تهرانی پس از عمری تتبع، تحقیق و تلاشهای بی وقفه و مخلصانه و انجام خدمات بسیار مهم و کم نظیر علمی و فرهنگی در روز جمعه 13 ذی الحجه 20/1389 فوریه 1970 در سن 97 سالگی در نجف اشرف چشم از جهان پوشید و در آرامگاهی که در زیر کتابخانه موقوفه اش برای خویش ساخته بود به خاک سپرده شد.

شخصیت و ویژگیهای اخلاقی

علامه بزرگوار آقا بزرگ در سراسر زندگی، رسالت علمی خویش را با امانت و اخلاص پی گرفت و هیچ حادثه و رویدادی او را از کارش باز نداشت. درگذشت و شهادت دو فرزند جوان، درگذشت همسر و نوه و دیگر حوادث و مصیبتی که بر او و بر خانواده اش پیش آمد چیزی از شکیبایی و قوت قلبش نکاست.

در کار خویش سخت کوش بود و به آن عشق می ورزید. چون مسأله ای برایش حل نشده می ماند، سراسر شب و گاه شبها بیدار می ماند و چون به حل آن دست می یافت سخت شادمان می گردید.

چون در کتابخانه ای گرم تحقیق و بررسی می شد، به آسانی از آنجا بیرون نمی آمد و چه بسا که روزها و شبها در آنجا می ماند و راضی می شد که کتابدار شبانه در را بر روی او ببندد و در بساتین کتب زندانش کند.

اراده ای قوی داشت، چنانکه می توانست عادت چندین ساله را ترک گوید. اوایل روزی نزدیک 100 عدد سیگار دود می کرد. چون بیمار شد و پزشک زیان سیگار را خاطر نشان ساخت و پیشنهاد کرد که آهسته آهسته آن را کاهش دهد، ایشان یکباره ترک عادت پنجاه ساله گفت.

با بیماری و سستی در ستیز بود ولی پیوسته از تندرستی و سلامت شکر می کرد. از 1345 ق به بعد شبها غذا نمی خورد. نماز جماعت، ورزش و پیاده روی را ترک نمی کرد و سحرخیز بود.

بسیار فروتن بود. نمی گذاشت دستش را - حتی کودکان - ببوسند. به پیشواز مهمان می آمد و هنگام رفتن، مهمان را - هر که می بود - تا دم در همراهی می کرد.

آقا بزرگ در میان رجال دینی، روشنفکر و مترقی بود. با استادش آخوند خراسانی در نهضت مشروطه خواهی در ایران، و با استاد دیگرش میرزا محمد تقی شیرازی در نهضت عراق مشارکت کرد و از گشایش مدارس نوین برای کودکان ایرانی - در عراق - پشتیبانی نمود.

تا نخستین همسرش زنده بود، همسر دوم نگرفت و به آموزش فرزندان توجه داشت و چون محیط عراق را برای آموزش و پرورش فرزندان مناسب و مساعد ندید، آنان را به تهران فرستاد.

به اخبار و اطلاعات جدید علاقه مند بود و از انکشافات و رخدادهای جاری بی خبر نمی ماند.

خاموش و کم سخن و در معاشرت، آرام و ملایم بود. تعصب نمی ورزید و عقیده خویش را بر دیگران تحمیل نمی کرد. شعار او «الطرق الی الله بعدد انفس الخلائق» بود و آیه کریمه: «لا اکراه فی الدین».

چون مخالفت شیخ حسین کاشف الغطاء را با نظر خویش در مورد تاریخ قرآن دید، خاموش شد و رساله «النقد اللطیف» را انتشار نداد.

برای تشجیع مؤلفان-به ویژه مؤلفان جوان-از نگارش تقریظ بر بسیاری از کتابها امتناع نمی ورزید. تصویر بسیاری از این تقریظها که به خط ایشان بود در مقدمه کتابها-به فارسی یا عربی-زینت بخش بود.

با فرزندان و نوادگان-که هر یک در شهری و کشوری به دانش اندوزی و تحقیق اشتغال داشتند-مکاتبه داشت، همچنین با دانشمندان و علمای کشورهای عربی.

تاریخ و ادب شیعه از دیدگاه علامه تهرانی

آقا بزرگ در گردآوری آثار شیعه و تدوین تاریخ ادب شیعه سعی بلیغ داشت و پیوسته یادآوری می فرمود که همه آثاری را که در محیط شیعه ظهور کرده در «الذریعه» می آورد و قصد ایشان از شیعه کسانی است که قائل به عدل و امامت هستند و هنگامی که بر برخی از مجلّات چاپی الذریعه-در مورد اشتغال شماری از کتابها-اعتراضاتی وارد شد، ایشان به اعتراضات توجهی نکرد و فرمود که این مؤلفان در فضای تشیع و محیط شیعه پرورش یافته اند و لازم نیست که در کتابهای خویش تصریح کنند که شیعه هستند.

نقل کرده اند که علامه محمد قزوینی در نشست می که با صاحب ذریعه داشته، در حضور دکتر قاسم غنی گفته است که برخی قاضی نور الله شوشتری را شیعه تراش لقب داده اند، که با این عبارت گویا می خواسته است مرحوم آقا بزرگ را مورد انتقاد قرار دهد، و آقای دکتر علی نقی منزوی فرزند دانشمند ایشان رأی والد بزرگوار خویش را در این مورد چنین نقل می کند:

قاضی نور الله کسانی را که از نظریات فلسفی شیعه دفاع می کردند، شیعه می شمرد. به نظر قاضی کسانی که حسن و قبح را عقلی بدانند نه شرعی و قائل به عدل و توحید اشراقی باشند نه عددی و منکر جبر و انقطاع فیض با مرگ پیغمبر باشند، ناچار قائل به امامت خواهند بود.

در مقدمه «طبقات اعلام الشیعه» در مورد توجه خاص ایشان به تألیفات عربی آمده است:

مرحوم صاحب «الذریعه» در خانه به فارسی سخن می گفت و با عربی زبانان به عربی فصیح تکلم

می کرد و تا پایان زندگی هم لهجه عامیانه عراقی را فرنگرفت. چون می دانست که زبان عربی زبان دینی بیش از 600 میلیون مسلمان است، اصرار در تألیف به آن زبان داشت.

گاهگاهی اشعاری به فارسی و عربی می سرود، اما شمار اشعار عربی او از 35 بیت و فارسی از حدود 17 بیت تجاوز نمی کند.

علاقه مندی به تاریخ ادب، ایشان را از توجه به دیگر علوم باز نمی داشت. در جوانی به ریاضیات، ستاره شناسی و جغرافیا ممارست می فرمود و هنوز برخی از نقشه های جغرافیایی که توسط وی کشیده شده، موجود است، همچنانکه تقریرات دروس فقه و اصول که 15 سال در مدرسه شیرازی سامرا به تحصیل آنها اشتغال داشت، هنوز در دست است. رسائل کلامی وی حکایت از احاطه آن مرحوم بر این علم دارد. افزون بر اینها مقالات مفصلی که در بخشهای مختلف «الذریعه» پیرامون موضوعات مختلفه نگاشته شده، نشانه علاقه مؤلف به دانشهای گوناگون است.

مرحوم علامه در حفظ و نشر آثار خویش چنان اهتمام می ورزید که در مورد اهل و اولادش و در این میان «الذریعه» در مقایسه با دیگر آثار مقامی خاص نزد او داشت.

علامه فقید، کتابخانه با ارزشی در نجف تأسیس فرمود که در بردارنده کتابهای مرجع و مجموعه ای از دائرة المعارفها و فهرستها به زبانهای عربی و فارسی بود و این کتابخانه را در 1375 ق وقف فرمود.

گروهی از بزرگان از ایشان اجازه نقل حدیث گرفته اند که از آن جمله اند:

آیات عظام: آقا حسین طباطبائی بروجردی، عبدالحسین شرف الدین عاملی، شیخ عبدالحسین امینی، سید عبد الهادی شیرازی، شیخ محمد رضا آل یاسین، شیخ محمد حسن مظفر، سید هبه الدین شهرستانی، میرزا محمد اردویادی، سید محمد حسین طباطبائی، سید محمد صادق بحر العلوم و سید شهاب الدین مرعشی.

آثار و تألیفات

1. اجازات الروایه و الوراثه فی القرون الاخیره الثلاثه
2. الاسناد المصنّفی الی آل بیت المصطفی - المشیخه، ط. نجف، 1356 ق/1938 م.
3. ترجمه «العقیده الاسلامیه» به فارسی، در 1328 ق که به پایان نرسیده است.
4. تعریف الانام بحقیقه المدینه و الاسلام، تألیف محمد فرید و جدی، که مرحوم آقا بزرگ در 1327 ق به فارسی ترجمه کرده و در حدود نیمی از ترجمه در مجله «دره النجف» چاپ شده است.
5. تفنید قول العوام بقدم الکلام، که در 1359 ق به خواهش سید جعفر اعرجی تألیف کرده است.
6. تقریرات. از دروس استادانش.

7. تلخیص زاد السالکین، تالیف محقق فیض کاشانی.

8. توضیح الرشاد فی تاریخ حصر الاجتهاد، که در 1359 ق به خواہش سید جعفر اعرجی تالیف فرموده. ط. قم، 1401 ق.

9. حیاہ الشیخ الطوسی. ط. نجف، 1376 ق. نیز در مقدمه تفسیر «التبیان» در بیروت چاپ شدہ.

10. الدر الثقیس فی تلخیص رجال التأسیس، مختصر رجال «تأسیس الشیعہ الکرام لفنون الاسلام»، تالیف سید حسن صدر.

11. الذریعہ الی تصانیف الشیعہ، کہ مکررا چاپ شدہ و در پایان این فصل بہ تفصیل از آن یاد خواہد شد.

12. ذیل کشف الظنون. ط. تہران، 1387 ق/1967 م (با اصل آن).

13. ذیل الاسناد المصفی-ذیل المشیخہ، دربارہ مشایخ مؤلف در خارج از عراق، کہ در 1370 ق تألیف شدہ. ط. نجف، 1355 ق/1937 م.

14. شجرہ السبطن و شرعہ الشطین، انساب مشجر اولاد حسنین علیہم السلام، برگرفته از «الانساب» یا «حدیقہ النسب» ابو الحسن شریف فتونی.

15. ضیاء المفازات فی طریق مشایخ الاجازات، کہ در حدود 1320 ق نگاشته شدہ.

16. طبقات اعلام الشیعہ، مرتب بر 11 قرن کہ ہر یک نام جداگانہ دارد، بدین شرح:

نوابغ الرواہ فی رابعہ المآت. ط. بیروت، 1391 ق/1971 م.

ازاحہ الحلک الدامس بالشموس المضیئہ فی القرن الخامس-النابس فی القرن الخامس. ط.

بیروت، 1391 ق/1971 م.

الثقاہ و العیون فی سادس القرون. ط. بیروت، 1392 ق/1972 م.

الانوار الساطعہ فی المآہ السابعہ. ط. بیروت، 1392 ق/1972 م.

الحقایق الراہنہ فی تراجم اعیان المائہ الثامنہ. ط. بیروت، 1392 ق/1972 م.

الضیاء اللامع فی عباقرہ القرن التاسع. ط. تہران، 1362 ش.

احیاء الدائر من مآثر اهل القرن العاشر. ط. تہران.

الروضہ النضرہ فی تراجم علماء المائہ الحادیہ عشرہ.

الکواکب المنتشرة فی القرن الثانی بعد العشره.

الکرام البرره فی القرن الثالث بعد العشره. ط. نجف، 1373 ق.

نقباء البشر فی القرن الرابع عشر در 4 جزء. ط. نجف، 1373 ق.

یادآوری می شود که مؤلف بزرگوار نخست این تألیف را «وفیات اعلام الشیعه» نام نهاده، اما به دلیل وجود یاد دانشمندان زنده در این کتاب، نام آن را به «طبقات اعلام الشیعه» تغییر داده است.

17. الظلیله فی انساب بعض البیوتات الجلیله، انساب مشجر برخی از خاندانهای سادات و علماء.

ص: 6

18. محصول مطلع البدور فی تلخیص مافیہ من المنشور، تلخیص مطلع البدور صفی الدین احمد بن صالح بن محمد بن ابی الرجال، که در 1335 ق تلخیص فرموده.

19. مسند الامین. اجازة مؤلف برای علامه عبد الحسین امینی.

20. مصفی المقال فی مصنفی علم الرجال. ط. تهران، 1337 ش.

21. نزهة البصر فی فهرس نسمة السحر، تلخیص یا فهرست «نسمه السحر بذكر من تشیع و شعر» تألیف ضیاء الدین یوسف یمانی.

22. النقد اللطیف فی نفی التحریف من القرآن الشریف، که در دفاع از استاد خویش محدث نوری نگاشته. این کتاب را فرزند مؤلف، دکتر علی نقی منزوی به فارسی برگردانیده و «نمایشگاه نامه پاک از هر آلودگی و آک» نام نهاده است.

23. هدیة الرازی الی المجدد الشیرازی، شرح حال آیت الله مجدد میرزا محمد حسن شیرازی.

ط. کربلا، 1383 ق/1963 م. این کتاب به فارسی هم ترجمه شده.

24. الیاقوت المزدهر فی تلخیص ریاض الفکر. تلخیص جزء ششم «یواقیت السیر» تألیف امام مهدی احمد بن یحیی مدنی.

سخنی در مورد «الذریعة الی تصانیف الشیعة»

فراهم شدن دائره المعارفی مانند «الذریعة» آرزوی بسیاری از دانشمندان شیعه بود. جای خالی فهرست آثار این مؤلفان و نویسندگان از روزگاری پیش احساس می شد. در فهرستهای مشابه از آثار دانشمندان که توسط پژوهشگران دیگر مذاهب تدوین می گشت، آثار بزرگان شیعه مورد بی اعتنایی قرار می گرفت. در همین روزگار مؤلف تاریخ «آداب اللغه العربیة»، نقش شیعه را در ساختار فرهنگ اسلامی بسیار اندک، بلکه ناچیز شمرده بود. این امر بر دانشمندان و محققان شیعه گران افتاد و پس از چاره جویی و مشورت بالاخره سه تن از ایشان در پی معرفی دانشمندان این مذهب و آثار آنان و دفع دعوی باطل مؤلف «آداب اللغه العربیة» وظایفی را بر عهده گرفتند:

روشن کردن سهم شیعیان در علوم اسلامی به علامه سید حسن صدر، واگذار شد. نتیجه اهتمام او در این کار مهم، تألیف اثر بارزش «تأسیس الشیعه الکرام لفتون الاسلام» است. شیخ محمد حسین کاشف الغطاء کتاب انتقادی «المراجعات الریحانیة و النقود و الردود» را تألیف کرد و در آن نادرستیها و لغزشهای «آداب اللغه» را روشن ساخت.

آقا بزرگ تهرانی تدوین بزرگترین دائره المعارف کتابشناسی شیعه «الذریعة الی تصانیف الشیعه» را روی دست گرفت و برای کسب فراغت بیشتر و تخصیص اهتمام به این تألیف، سالها در مدرسه علمی سامرا گوشه نشینی اختیار فرمود.

آقا بزرگ برای تدوین و تکمیل این دائره المعارف به سفرهای طولانی نیز پرداخت. از بیشتر

کتابخانه های عمومی ایران، عراق، سوریه، فلسطین، حجاز و مصر و بسیاری از کتابخانه های خصوصی در این کشورها دیدن کرد و به بررسی کتابهای آنها پرداخت. ایشان در 62 کتابخانه شخصا تحقیق فرمود و فهرستهای بسیاری از کتابخانه های دیگر را نیز مورد مطالعه قرار داد.

شادروان استاد سعید نفیسی به سال 1324 ش یعنی هنگامی که هنوز پیش از چهار مجلد «الذریعه» انتشار نیافته بود، ضمن تجلیل از این خدمت فرهنگی بسیار مهم چنین اظهار نظر کرده است: «مؤلف در تألیف این کتاب بسیار وسیع و بسیار دقیق، نه تنها 26 سال وقت گذرانیده، بلکه پشتکار و کنجکاوی و ممارست را به جایی رسانده که خود برای جستجو در کتابخانه های مهم اسلامی سفرهای مکرر کرده... بلکه به کسانی نیز که اهل تألیف یا اهل کتاب خواندن یا کتاب گرد آوردن بوده اند رجوع کرده و از هر در و از هر حیث کتاب خود را سه جنبه کامل داده است:

اولاً، کتابهایی که دانشمندان شیعه تألیف کرده اند، ثانیاً، کتابهایی که ایرانیان نوشته اند، ثالثاً، کتابهایی که به زبان فارسی نوشته شده است و به همین جهت این کتاب گرانها برای ایران و ایرانیان اهمیت بسزا دارد» (سخن، شماره 11 و 12 سال دوم، ص 887-889).

مرحوم مدرس خیابانی مؤلف «ریحانه الادب» در همین باره می نویسد: «احاطه بر مصنّفات شیعه با تشّت و تفرّق آنها که در تمامی اقطار عالم در خانه ها و کتابخانه های عمومی و خصوصی، ملی و دولتی، در هر شهر و قریه و قصبه منتشر می باشد، از محالات عادی به شمار است، لیکن این علامه وقت در اثر قوّت بر اسلامیّت، با اهتمام تمام و عزم راسخ فتورناپذیر، در انجام این مرام مقدّس، دامن همّت بر کمر زده، و تا آنجا که مقدور و میسر است، با به کار بردن مساعی جمیله، از مسافرتها و استعمال از کتابخانه و مراجعه به فهرستهای آنها و مکاتبات و مراسلات متوالیه به بلاد بعیده و دیگر زحمات لازمه، انجام این خدمت سراپا سعادت را، که با مختصر اندیشه، کم و کیف آنها در نظر جلوه گر می گردد، متحمّل و طبقات اهل علم را رهین منت، آن همه زحمات فوق التصوّر خود فرموده است. فجزاه الله عن الاسلام و اهله خیر الجزاء» (ریحانه الادب، 52/1-54). مرحوم آقا بزرگ در 25 ذی القعدة 1329 به تألیف «الذریعه الی تصانیف الشیعه» آغاز کرد که شامل نامهای کتب بود و در یک مجلد آن را در 1331 ق به پایان رسانید و «مسوّده» نام نهاد. پس به ترتیب مجلد پرداخت و در 1334 ق در 6 مجلد آن را به پایان رسانید و چون بر علامه سید حسن صدر آن را عرضه فرمود، سید کار او را ستود و به خط خویش، تقریظی در اول مجلداتش بنگاشت.

در 1354 ق از سامراء به نجف رفت و به یاری عمّش حاج میرزا حبیب الله چاپخانه ای خرید تا به طبع کتاب خویش بپردازد، اما حکومت عراق به دلیل ایرانی بودن وی مانع کار او شد. ناگزیر چاپخانه را فروخت و 3 مجلد «الذریعه» را در چاپخانه های دیگر و با مشکلات و موانع فراوان، به ترتیب در سالهای 1335، 1356 و 1357 ق به طبع رسانید، اما با توجه به مشکلات موجود در عراق، ناگزیر کار چاپ «الذریعه» به کمک فرزند مؤلف - دکتر علی نقی منزوی - به تهران منتقل

گردید.

از آن پس مجلّات «الذریعه» بیشتر در چاپخانه های تهران - و بعضی در نجف - با اهتمام فرزندان دانشور و شاگردان جلیل القدر ایشان به چاپ رسید و هنوز مجلد بیستم از طبع خارج نشده بود که مؤلف بزرگوار دیده از جهان پوشید.

بیست و پنج مجلد (1) الذریعه مکرر چاپ شده و مجلد بیست و ششم مستدرکات مؤلف است که به اهتمام حجه الاسلام سید احمد حسینی از طرف موسسه چاپ و انتشارات آستان قدس رضوی در 1405 ق به طبع رسیده است.

باری از دکتر علینقی منزوی پرسیده اند که: آیا برای استدراک از قلم افتاده های این دائره المعارف کتابشناسی فکری کرده اید؟ ایشان چنین پاسخ داده است: به نظر من اگر ادبیات شیعی را به دو بخش بزرگ فارسی و غیر فارسی تقسیم کنیم، باید قبول کنیم که مرحوم پدرم از بخش غیر فارسی ادبیات شیعه 97 درصد را در این دائره المعارف گرد آورده. اما در بخش ادبیات فارسی شیعه، باید اذعان کرد که آن مرحوم موفق به گردآوری بیش از 50 درصد نشده.

دکتر علی نقی منزوی افزوده است: انتشار مجلّات متعدد فهرست نسخه های خطی برادرم احمد منزوی هم گوشه دیگری از این مشکل را حل کرده است (آینده، سال 6، شماره 3 و 4، ص 592).

در اینجا مناسب است از همت مؤلف فهرستهای کتب چاپی (عربی و فارسی) معروف به فهرست مشار هم یادآوری گردد.

و نیز بی مناسبت نیست در مورد تلخیص کتاب «الذریعه» رأی مؤلف بزرگوار را بدانیم:

آقای دکتر علی نقی منزوی در مقدمه «طبقات اعلام الشیعه» می نویسند که والد بزرگوارشان به ایشان خطاب می فرموده و سفارش می کرده اند:

... چون خواهی بدانی چه (مطالبی) در کتاب است، آن را فهرست کن، و چون خواهی از آن بهره گیری، آن را تلخیص کن، یا تشجیر نما که آن بزرگوار خود نیز به تلخیص و فهرست نگاری برخی کتب مهم اهتمام فرموده است و در بالا آن کتابها را نام بردیم.

از مدتها پیش در بین محققان و کتابشناسان این علاقه مندی موجود بود که دائره المعارف کتابشناسی «الذریعه» به فارسی برگردانیده شود.

هیأت محترم مدیره بنیاد پژوهشهای اسلامی ترجمه «الذریعه» را با قید «تلخیص» تصویب کردند، و چون تصویب همزمان با آغاز همکاری این بی بضاعت با این مرکز علمی بود، حقیر موظف به اهتمام در این امر خیر گردید و سزاوار یادآوری و سپاسگزاری است که دانشمند محترم

ص: 9

-اصلاحات مذکور در استندراک مفصل مجلد 25، پیش از تلخیص و ترجمه هر مجلد مورد استفاده قرار گرفته است.

-پس از آن که مجلد اول در چاپخانه حروفچینی شده بود، نگارنده موضوع تلخیص را خدمت جناب آقای استاد احمد منزوی-که در دائره المعارف بزرگ اسلامی افتخار همکاری ایشان را داریم-در میان نهاد و ایشان نیز با لطف و عنایت راهنماییهایی فرمودند که سزاوار سپاس است و راهنماییهای ایشان در مجلدات دوم و پس از آن رعایت شد، از آن جمله است انتقال عناوین «مثنوی...» از مجلد 19 و عناوین «منظومه...» از مجلد 23 به ترتیب الفبایی در محل و موضع مطلوب. متأسفانه در مجلد اول این مورد عملی نشد. ناگزیر بخش اول مثنوی ها منظومه های حرف «الف» تا اواسط حرف «ت» در محل سابق، ذیل مثنوی و منظومه باقی ماند و پس از آن هر عنوان در موضع و محل خودش قرار گرفت.

-در مجلدات چهارگانه نهم که به موضوع شعرا اختصاص دارد، مآخذ و منابع به صورت کامل، ولی در قالب رموز آمده است. ما رموز را- با استفاده از مقدمه جناب دکتر منزوی بر مجلد نهم-باز کرده، نام مآخذ را به صورت واضح و کامل آوردیم.

-به وجود نسخه ها در کتابخانه مرکزی آستان قدس رضوی اشاره و اقدام نسخ آن کتابخانه ذکر شده است.

-برخی معتقد بودند که شماری از عناوین را حذف کنیم، ولی حذف نکردیم و همه عناوین موجود در «الذریعه» در این کتاب هم ذکر شده است.

-در موردی که علامه مرحوم، کتابی یا نسخه ای را نزد شخصی یا کتابخانه خصوصی دیده اند، چون اکنون معلوم نیست که آن نسخه به کجا منتقل شده است، از نام این چنین اشخاص خودداری شده و تنها به عبارت (خ. موجود) اکتفا شده است.

-هرگاه نسخه ای توسط مؤلف دیده شده، نوشتیم: (خ. دیده شده) و کتابخانه های معروف و عمومی را البته نام برده ایم.

با اشاره به برخی از رموز و اختصارات یادآوری می شود که امیدواریم در مجلد آخر «مصنّفات شیعه» مختصری نیز در معرفی کتابخانه های معروف و برخی مطالب مفید دیگر که در مجلدات مختلف «الذریعه» آمده است، تقدیم نماییم.

یادآوری برخی از اشارات

ج-جلد، مجلد، ح-حدود، خ-مخطوط، ش-شماره، ط-طبع (چاپ شده).

در کنار تمام تاریخها نشانه اختصاری «ق» یعنی سال هجری قمری و گاهی «ش» یعنی هجری شمسی گذاشته شده است. این تاریخها غالباً در میان هلالین نوشته شده و اگر سال وفات مؤلف

باشد پیش از عدد خط فاصل آمده است، مثلاً: ابو القاسم علی بن احمد کوفی (-352 ق) یعنی متوفای 352 ق، و هرگاه سال تولد باشد خط فاصل پس از تاریخ آمده است، مثلاً: میرزا مهدی لاهوتی (1297 ق-) یعنی متولد 1297 ق.

تاریخهای بین هلالین که پس از شماره کتابخانه و یا پس از «خ. موجود» آمده، تاریخ کتابت نسخه است، مگر آنکه صریحاً توضیحی داده شده باشد.

-در برخی از کتابها، عبارت آغاز کتاب هم نقل شده است که تا آن عبارت را پس از (-) آورديم مثلاً:

(-الحمد لولیه... یعنی کتاب با این عبارت آغاز می شود.

سپاس خدای متعال را که ما را توفیق این خدمت ارزانی فرمود و در حسن انجام آن، از او یاری می جویم (1).

25 اردیبهشت 1372

مشهد-بنیاد پژوهشهای اسلامی آستان قدس رضوی

محمد آصف فکرت

ص: 12

1 - 3) - هنگام نگارش مقدمه نگارنده به منابع ذیل توجه داشته است: آقا بزرگ تهرانی، محمد محسن، الذریعه الی تصانیف الشیعه، بیروت، 1403 ق (چاپ سوم)، مجلدات و صفحات متعدد؛ حکیمی، محمد رضا، شیخ آقا بزرگ تهرانی، تهران، دفتر نشر فرهنگ اسلامی؛ خلیلی، جعفر، موسوعه العتبات المقدسه، بغداد، 1965 م، 261/2-262؛ زیدان، جرجی، تاریخ آداب اللغه العربیه، قاهره، 1957 م، 384؛ عبد الرحیم محمد علی، شیخ الباحثین آغا بزرگ الطهرانی، نجف، 1390 ق، مدرس، محمد علی، ریحانه الادب، تهران، 1346 ش، 1/ م 52-53؛ مشار، خانابا، فهرست کتابهای چاپی عربی، تهران، 1344 ش، صفحات متعدد؛ منزوی، علی نقی، آغا بزرگ الطهرانی، مقدمه کتاب طبقات اعلام الشیعه، القرن الرابع، بیروت، 1391 ق؛ منزوی، علی نقی، الذریعه و آقا بزرگ تهرانی، مجله، آینده، سال ششم، شماره های 3 و 4، خرداد و تیر، 1359 ش؛ موسوی بجنوردی سید کاظم، آقا بزرگ تهرانی، در دائره المعارف بزرگ اسلامی، تهران، 1367 ش، 1/ 455-456؛ نفیسی، سعید، کتاب ذیعه و مؤلف آن، در مجله «سخن» سال دوم، شماره 11 و 12، دی و بهمن 1324، ص 887-889؛ شیخ آقا بزرگ تهرانی، در مجله «راهنمای کتاب» شماره 5 و 6 مرداد و شهریور 1340 ش، ص 526-529.

فارسی، اصول دین، 5 اصل، هراصل در 5 مقام، از محمد جعفر شریعتمدار استرآبادی (1263 ق)، ط. تهران، 1296 ق؛ اصفهان، 1345 ش.

-الحمد لله على نواله

ص: 1

آب زلال

فارسی، مثنوی، در اخلاق، از میر محمد عباس موسوی جزائری (-1306 ق در لکهنو)، ط. در هامش گوهرشاهوار، لکهنو، 1307 ق

آب زلال

فارسی، مثنوی، از محسن فیض کاشانی (-1091)، خ. آستان قدس، ش 15235

-یا محیی قلب کلّ عارف

فیاض زوارف المعارف

آب زندگانی

فارسی، در تقویت قوای جنسی، ط. تهران.

آب و دانه

فارسی، مثنوی، از محمد بن مرتضی کشمیری (1312 ق-) نظیر نان و حلوی شیخ بهائی.

آبی، کتاب-کتاب آبی

آتشپاره

فارسی، ترجمه شعله جواله، از محمد عباس لکهنوی (-1306 ق).

آتشپاره های شوق

فارسی، دیوان غلام محمد عرب شوق حیدرآبادی؛ ط. حیدرآباد دکن، 1351 ق.

آتشکده آذر

فارسی، تذکره شعراء، از لطفعلی بیگ آذر بیگدلی (-1195 ق)، ط. بمبئی، 1299 ق؛ تهران، 1337-1341 ش.

آتشکده پروین

فارسی، دیوان پروین همدانی (-پس از 1310 ق)، ط. همدان، 1324 ش.

آتشکده تبریزی-آتشکده تبر

فارسی، مثنوی در مراثی، از محمد تقی حجه الاسلام تبریزی (-1312 ق)، ط. تبریز، 1346 ق، مکرر چاپ شده.

آتشکده وحدت

خواجه مستان شاه کابلی، ط. هند.

آتشکده فی مصائب المعصومین علیهم السلام

فارسی، در چند مجلد.

آتشکده یزدان

فارسی، در تاریخ یزد، از عبد الحسین آیتی متخلص به آواره (1288 ق-)، ط. یزد، 1357 ق.

آثار آذربایجان

ترکی، ادبی، تاریخی و جغرافیایی، از قاضی بهلول بهجت (معاصر)، ط. 1342 ق.

آثار الابرار و انوار الاخبار

احادیث، از ابو الخیر داعی بن رضا علوی (سده 5 ق).

ص: 2

آثار الاحزان - رياض البكاء

محمد بن محمد رفيع ملك الكتاب شيرازى، ط. بمبئى، 1322 ق.

آثار احمدى

در احوال و غزوات پیامبر و احوال ائمه (عليهم السلام)، از احمد بن حسن استرآبادى، ط. تبريز، 1274 ق.

آثار الاخيار

فارسي، ترجمه تفسير امام عسکرى (عليه السلام)، از على بن حسن زوارى، خ. آستان قدس.

آثار الامام الفاضل المعصوم

ابو بکر محمد بن زکريا رازى (-ح 320 ق).

آثار الانوار و عجائب الآثار

ابو على يا سيد على همدانى.

آثار ايران

(1)

آندره گدار، ترجمه رشيد ياسمى (ج 1) و محمد تقى مصطفوى (ج 2 و 3)، ط 1316-1318 ش.

الآثار الباقية عن القرون الخالية

در تاريخ، از ابوريحان محمد بن احمد بيرونى (-440 ق)، به نام قابوس بن وشمگير در 390 ق تاليف کرده، ط. ليبيزىک، 1862 و 1923 م؛ بغداد.

آثار البلاد و اخبار العباد

ابو عبد الله زکريا بن محمد قزوینى (-682 ق)، در یک مقدمه و 7 اقليم تأليف: 674 ق ط.

گوتینگن، 1848 م.

آثار جعفرى

فارسي، جغرافيا، از محمد جعفر خورموجى، ط 1276 ق.

الآثار الجعفرية

اردو، در احوال امام صادق (علیه السلام)، از اولاد حیدر بلگرامی، ط. هند.

آثار الحجه (تاریخ دائره المعارف حوزه علمیه قم)

فارسی، از حاج شیخ محمد علیجان بن حسین کاشانی رازی (معاصر)، ط 1332-1333 ش.

آثار الحسان

در بدایع اشعار زنان عرب، عجم، ترک و هند، از حسن بن علی جابری اصفهانی، معاصر.

آثار حیدری فی ترجمه تفسیر العسکری

اردو، از شریف حسین صاحب هندی.

الآثار الدینیة

از ابو الحسن عبد الجبار بن احمد ابن ابی مطیع (سده 5 ق)، به یک واسطه آن را منتجب الدین بن بابویه از او روایت می کند.

ص: 3

1- (*) - آثار ایران، از چند نویسنده فرانسوی، ترجمه ابو الحسن سروقد مقدم، ط. مشهد بنیاد پژوهشهای اسلامی، 1365-1368 ش

آثار الرضويه

صورت موقوفات آستان قدس، در عهد تولیت محمد رضا خان صدیق الدوله، از اسماعیل بن حبیب الله مستوفی همدانی، ط. تهران، 1317 ق.

آثار الشیعه الامامیه

عبد العزیز بن عبد الحسین، نواده صاحب جواهر، در 20 جزء، ط. تهران، 1342-1348 ق (ج 2-4).

آثار عجم-شیرازنامه

فارسی، از محمد نصیر فرصت (-1339 ق) در تاریخ فارس، تالیف: 1313 ق، ط. بمبئی، 1314 و 1354 ق
-سپاس بی پایان و ستایش بیکران...

آثار علمیه علویه

سبط حسن فتحپوری (1328 ق-)، ط 1361 ق.

آثار علوی

فارسی، در بیان آثار علوی، از محمد بن مسعود مسعودی، بر مقدمه ای در 4 فصل و 13 باب.
-ممت خدای را که آفریننده جمیع عقول و ارواح است.

الآثار المخطوطه

علی خاقانی (معاصر).

الآثار المرویه فی فضائل العتره العلویه

از شارح قصیده ابی فراس (پیش از 981 ق).

آثار معاصرین

فارسی، در احوال ادباء، فضلا و شعرای عهد قاجار، از فروغ الدین اصفهانی.

الآثار النبویه

فقه، از ابو حنیفه نعمان بن محمد قاضی مصر (-363 ق).

الآثار و الاحیاء

رشید الدین فضل اللہ وزیر (-718 ق).

آثار الوزراء

فارسی، از سیف الدین بن نظام عقیلی که به نام قوام الدین نظام الملک خوانی وزیر سلطان حسین بایقرا تالیف کرده، ط. تهران، 1337 ش،
(عزل نظام الملک قوام الدین در 893 ق).

آخرت کی کہیتی

اردو، در اصول و فروع دین، از ابو الخلیل راحت حسین بھیکپوری (1306 ق-)، وی متأخرتر از راحت حسین گوپالپوری است.

آخرین خانوادہ امپراتور روس

فارسی، از پیرزیلیار، ترجمہ غلامعلی صمصامی، ط. تهران، 1341 ق.

آخرین روز یک محکوم

فارسی، از ویکتور ہوگو، ترجمہ محمد سعیدی، ط. تهران، 1333 ش.

آخرین یادگار نادر

فارسی، از سعید نفیسی، ط. تهران، 1335 ش.

الآداب، کتاب

ابو العباس احمد بن علی رازی (سده 4 ق) نجاشی به یک واسطه از او روایت می کند.

الآداب، کتاب

ابو العباس احمد بن محمد بن سعید معروف به ابن عقده زیدی جارودی (-333 ق).

الآداب، کتاب

ابو الفضل ادريس بن فضل خولانی، ثقة به تصریح نجاشی.

الآداب، کتاب

ابو الفضل عباس بن معروف قمی، نجاشی آن را به 4 واسطه از او روایت کرده است.

الآداب، کتاب

ابو سمینه محمد بن علی قرشی، نجاشی به 4 واسطه از او روایت می کند.

الآداب، کتاب

قاضی ابو عبد الله محمد بن عمر واقدی (-207 ق).

الآداب، کتاب

ابو عبد الله موسى بن قاسم بجلی، نجاشی آن را به 4 اسطه از او نقل می کند.

الآداب، کتاب

ابو محمد یونس بن عبد الرحمان، که حضرت رضا(علیه السلام) در رجوع به او دستور صادر فرمود.

نجاشی به 4 واسطه آن را از او روایت می کند.

الآداب و الامثال

قصیده از ابن درید (-321 ق) -قصائد الآداب و الحکم- المنظومه...

الآداب و السنن و الاخلاق

سید محمد اصفهانی (-پس از 1290 ق). این کتاب خاتمه کتاب چند جلدی او در اعمال و ادعیه است، خ. کاظمین (خط مؤلف)

الآداب و المرآت

علی بن عباس خراذینی رازی. نجاشی آن را به 4 واسطه از مؤلف روایت می کند.

الآداب و مکارم الاخلاق

ابو القاسم علی بن احمد شریف علوی کوفی (-352 ق).

الآداب و المواعظ

ابو طاهر محمد بن سلیمان شیبانی، جد ابو غالب زراری (-301 ق).

آداب الاخوه-مرآت المرؤه

عبد الوحید گیلانی، شاگرد شیخ بهائی.

ص: 5

آداب الاسلام و الايمان

فارسی، احادیث، از جمال الدین بن محمد تقی بن محمود صاحب قوامع الفضول، در 74 باب.

آداب امیر المؤمنین

قاسم بن یحیی بن راشد از موالی منصور، شیخ در رجال او را از اصحاب حضرت رضا می شمارد.

آداب الايمان

فارسی، اخلاق، مجهول المؤلف.

-الحمد لله الذي ابرزنا من وراء القدم

آداب البحث

علامه حلّی حسن بن یوسف بن مطهر (-726 ق) خ. خوانساری نجف.

آداب البحث

سلیمان بن عبد الله ماحوزی بحرانی (-1121 ق).

آداب البحث

خواجه نصیر الدین محمد بن محمد بن حسن طوسی (-673 ق).

آداب البحث

کمال الدین میثم بن علی بن میثم بحرانی (-679 ق).

آداب البحث، رساله

فارسی، خ. نجف.

-الحمد لمن لا مانع لحكمه...

آداب البحث و المناظره، رساله فی

صدر الدین محمد شیرازی.

-الحمد لمن اذا شاء فعل...

آداب البحث و المناظره

غياث الدين منصور بن صدر الدين حسيني دشتكي شيرازي (-948ق)، كتاب شرح آداب البحث عضدى است، خ. ديده شد.

آداب بندگى

فارسي، در احكام نماز، به امر فتحعليشاه قاجار تأليف شده، خ. مرعشي.

-ورد الورد حمد الله الاول والآخر.

آداب تجهيز اموات

فارسي، از علامه محمد باقر مجلسي (-1110ق)، در 5 فصل، خ. ديده شد.

-الحمد لله الذى لا يبقى الاوجهه

آداب التخاطب

ادبي، از مير محمد عباس بن على اكبر موسوى لكهنوى (-1306ق).

آداب التعليم

اردو، ترجمه آداب المتعلمين خواجه نصير الدين، ط.

ص:6

آداب التعلیم

محمد بن سلیمان تنکابنی (پس از 1300 ق)، در تعلیم، تعلّم، مطالعه جمع کتابها و اسناد.

آداب تلاوه القرآن

صفی الدین ابو الفتح نصر اللّٰه بن حسین موسوی حائری شهید (پس از 1168 در قسطنطنیه).

آداب الجمعات ---

ص: 7

محمد بیابانکی سمنانی (-736 ق). گویا بخشی از یک کتاب اوست.

آداب الخواص ---

ص: 8

و در 898 ق تصحیح کرده، خ. آستان قدس، ش 3457(898 ق).

-لئالی بی قیاس حمد و سپاس پادشاهیرا سزد

آداب السلوک للزّعیه و الملوک

فارسی، منظوم، از سید محمد عصار لواسانی (معاصر)، ط.

آداب السلوک ---

ص: 9

آداب صلاة الليل (و حضور القلب فيها)

فارسی، مختصر، به احتمال تألیف سید جواد (معاصر)، ط. 1325 ق.

آداب صلاة الليل

محمد تقی بن مقصود علی مجلسی (-1070 ق).

آداب صلاة اللیل

مختصر، از محمد تقی مجلسی (-1070 ق).

آداب صلاة اللیل ---

ص: 10

بن محمد باقر معروف به آقا نجفی اصفهانی (-1331 ق)، ط. تهران، 1295 ق.

آداب عباسی

فارسی، ترجمه مفتاح الفلاح شیخ بهائی، از صدر الدین محمد بن محبعلی تبریزی (معاصر شیخ بهائی). خ. آستان قدس، ش 3304 (1062 ق).

-تسبیح و تقدیس پادشاه قادری را که خلص عبادش به مفتاح فلاح.

آداب العبودیة

فارسی، از یکی از ادباء فاضل عهد فتحعلیشاه شاه قاجار (-1250 ق)، خ. دیده شد.

-اللهم اجعل قوتی فی طاعتک... باز خامه سیاهکار بر سر آن است که...

آداب العرب و الفرس

اخلاق، از ابوعلی احمد بن محمد مسکویه رازی (-420 ق)، خ. آستان قدس، ش 3494 و 3495 (1123 ق).

آداب العزله

فارسی، از محمد علی بن ابی طالب معروف به شیخ علی حزین گیلانی (-1181 ق).

آداب العزله ---

آداب المتعلمين

خ. آستان قدس.

آداب المتقين

فارسی، اخلاق، ط.

آداب المجالس

محمد رضا بن دلداری حسین ترمذی (سده 13 ق).

آداب مجامعت

گجراتی، از غلام علی مؤلف آب حیات، ط. در 200 صفحه.

آداب المریدین

ابو النجیب عبد القاهر سهروردی (-563 ق)، ط.

تهران، 1363 ش (با ترجمه فارسی)

آداب المشق

فارسی، از میر عماد حسینی خوشنویس معروف (-1024 ق) یا بابا شاه اصفهانی، ط. تهران، 1308 ق و مکرر.

-صبا به عطر آمیزی رقم مشکین بسم الله.

آداب المطالعه و البحث

ناشناخته، نسخه کهن دیده شده، کشف الظنون از آداب البحث شمس الدین سمرقندی (-600 ق) یاد می کند.

آداب المعاشره

ابو جعفر احمد بن محمد برقی (-274 یا 280 ق)، جزئی از المحاسن است.

آداب المعاشره

محمد علی بن ابی طالب معروف به شیخ علی حزین (-1181 ق).

آداب المقال

آداب الملوك

فارسی، از رفیع الدین بن علی اصغر تبریزی (-1326 ق)، شرح فرمان علی (علیه السلام) به مالک اشتر، در اخلاق و نصایح، ط 1320 ق.

آداب المناظره

احمد بن اسماعیل جزائری نجفی (-1149 ق).

آداب المناظره

مهدبّ الدین احمد بن عبد الرضا مقیم هند، تألیف: 1081 ق در هند، خ. دیده شد.

انجام: فالعالم له مؤثر و هو المطلوب.

آداب المناظره

خ موجود.

-المناظره توجه العقل الى كلام المتخاصمين.

ص: 12

آداب المناظره

سليمان بن عبد الله ماحوزى (-1121 ق).

آداب المناظره

عبد الغفار بن محمد رشتى، شاگرد محقق داماد، ط. تهران.

- سبحانك اللهم يا من لا مانع لمشيئته

آداب المناظره

فاضل كبرى كاشانى، خ. دیده شد.

- احمدك اللهم يا مجيب كل سائل.

آداب المناظره

منظومه از محمد بن سليمان تنكابنى (-1302 ق)

آداب المناظره

فخر الدين محمد حسینی، شاگرد غياث الدين منصور (-947 ق)، خ. آستان قدس، ش 1131 (988 ق).

- الحمد لله الحكيم الوهاب

آداب ناصرى

فارسی، ادبیات، از محمد ابراهيم خلوتى محلاتى كه به نام ناصر الدين شاه قاجار تأليف کرده، ط. ایران، 1301 ق.

آداب النساء

اردو، ط. هند، در 2 مجلد.

آداب النظر و التحقيق

شريف ابو القاسم على بن احمد كوفى (-352 ق).

آداب النفس

ابو جعفر احمد بن محمد برقى (-274 یا 280 ق)، از كتب محاسن.

آداب النفس

علاء الدین ابو الحسن علی بن ابراهیم معروف به ابن زهره پدر ابن زهره معروف: حمزه بن علی (-585 ق)، ظاهراً ادآب النفس صحیح است.

آداب التکاح

شیخ علی معروف به عرب (اوایل عهد صفوی)، ط. تهران.

آداب نماز یومیه

فارسی، از محمد کاظم بن محمد شفیع هزار جریبی، از شاگردان وحید بهبهانی، خ. دیده شد.

آذر و سمندر

فارسی، مثنوی، از مثنویات سبعة فخر الزمان عبد النبی بن خلف زلالی قزوینی (1037 ق).

آذری یا زبان باستان آذربایگان

فارسی، از احمد کسروی، ط 1304 ش، و مکرّر.

ص: 13

آراء اهل المدينة الفاضله

(والمدينة الجاهله و المدينة الفاسقه و المدينة المبدله و المدينة الضاله):

معلم ثانی ابو نصر محمد بن احمد فارابی (-339 ق). ط. لیدن، 1890 م و مکرر.

الآراء الحديثه

در قواعد زبان عربی، از محمد کاظم بن صادق ملکی (1318 ق-).

الآراء و الديانات

ابو محمد حسن بن موسی نوبختی (سده 3 ق).

الآراء و النظرات

مبحث الفاظ از اصول فقه، از عبد الحسين بن علی اصغر قمی معروف به ابن الدین (1322 ق-)، کتاب تقریرات استادش شیخ عبد الکریم یزدی حائری است.

آرایش نامه

نظام الدین محمود بن میر احمد یزدی، صاحب دیوان البسه.

آرزوی بشر

فارسی، منظوم، در وقایع جنگ جهانی، از حسین بن حسن ادیب السلطنه سمیعی، ط 1337 ق و 1315 ش.

آزادی ستان

مجله ای که به مدیریت محمد تقی رفعت تبریزی در تبریز منتشر می شد.

آزادی شرق

مجله هفتگی که به مدیریت عبد الرحمان سیف آزاد در برلن چاپ می شد.

آزادی طالب اف

فارسی، از عبد الرحیم بن ابی طالب طالب اوف تبریزی (-ح 1329 ق)، ط. ایران.

آسمان

فارسی، در هیأت و نجوم، عبد الغفار نجم الدوله (-1320 ق)، از کتب فرنگی ترجمه کرده ولی توفیق طبع نیافته است.

آسمان هشتم

فارسی، مثنوی، از محمد امین شهرستانی متخلص به روح الامین، تاریخ نظم: 1021 ق.

خ. موزه بریتانیا؛ آستان قدس، ش 5005.

آش و قلیه

فارسی، مثنوی، به طریق مناظره به لهجه شوشتری، از قانع.

-روزی از روزهای حیّ مجید

آش در پیش دیگ قلیه رسید

آشیانه میکرده---

ص: 14

آصف نامه

فارسی، مثنوی، از فتح الله بن عبد الرحیم مفتون یزدی: مرتب بر 7 کاخ، در تاریخ شاهان آصفیه، ط. دکن 1363 ق (کاخ اول).

آصفیه

میرزا محمد بن حسن شیروانی (-1098 ق)، که به نام آصف میرزا یکی از ارکان دولت صفوی تألیف کرده است.

آصفیه

فخر الدین احمد معروف به میرزا جعفر هندی، شاگرد سید دلدار علی (-1235 ق) که پیش از استاد درگذشته است.

آغاز و انجام ---

ص: 15

آفتاب عالمتاب

محمد صادق اختر، ط.

آفتاب نیمروز

اردو، در فضایل نوروز، از علی نقی داعی پوری، شاگرد سید علی محمد (-1312 ق)، ط. هند.

آفتاب هدایت

محمد حسین بن سید حسین لکهنوی (-1337 ق).

آفتابی که غروب نمی کند

فارسی، احوال آخوند خراسانی، از نواده ایشان عبدالحسین کفایی (معاصر)، تألیف: 1375 ق، ط.

آل، کتاب

از حسین بن احمد بن خالویه معروف به ابن خالویه و ابو عبد الله نحوی (-370 ق)، خ.

نجف.

آل، کتاب

ابو الحسن علی بن محمد معروف به ابن خالویه، مذکور در رجال نجاشی.

آل محمد اخلاقی

اردو، در اخلاق آل محمد (صلی الله علیه و آله)، از ابو الخلیل راحت حسین رضوی مؤلف آخرت کی کھیتی.

آل محمد تبلیغی

اردو، در تبلیغات آل محمد (صلی الله علیه و آله)، از راحت حسین سابق الذکر.

آل و العذب الزلال

در مناقب ائمه اثنا عشر، مذکور در کشف الظنون.

آلاء الرحمن فی تفسیر القرآن

محمد جواد بلاغی نجفی (-1352 ق)، ط. (تا اواسط سوره النساء)، صیدا، 1351 ق، 2 مجلد.

آلات الاعراب

«كتاب النقط و الشكل» از ابو عبد الرحمن خليل بن احمد (-170 يا 175 ق)، خ. اياصوفيه.

آله الكتابه

يحيى بن زياد اقطع ديلمي كوفي ملقب به فراء (-207 ق).

آمال العارفين

فارسي، منظومه در عرفان، از ابو القاسم پروين تهراني، در 37 رشحه، تاليف: 1278 ق. ط 1278 ق.

آنيه الذهب و الفصّه

سيد مهدي بن فضل الله شهرضائي حجازي، معاصر، ط 1380 ق.

ص: 16

الآودیات

مجموعه فوائد، از محمد علی شهرستانی هنگام توقف در آوده هند، خ. (خطّ مولف) دیده شد.

آویزه گوش

اردو، حکایات اخلاقی، از شاعر دهلوی، ط.

هند.

آه جگر خراش - فغان زهراء

اردو، مرثی، از محمد علی مسرور حیدرآبادی، ط. حیدرآباد.

آیات الائمه

فارسی، از علی نقی بن رضا همدانی (-1297 ق - یا غفور)، خ. آستان قدس، ش 6950.

آیات الاحکام - احکام القرآن

ابو التّضر محمد بن سائب بن بشر کلبی (-146 ق)، از اصحاب امام باقر و امام صادق علیهما السّلام.

آیات الاحکام

ابو الحسن عباد بن عباس بن عباد طالقانی (-335 ق)، وزیر و کاتب رکن الدّوله.

آیات الاحکام

مرتب به ترتیب کتب فقه، خ. آستان قدس.

آیات الاحکام ---

ص: 17

آیات الاحکام

محمد بن حسن طبسی، خ. آستان قدس.

آیات الاحکام

محمد بن علی حسینی استرآبادی (-1026 ق).

آیات الاحکام

ناصر بن احمد بن عبد الله بن متّوج بحرانی، خ.

دیده شد.

آیات الاحکام الفقهیه

فارسی، از ملک علی تونی که به نام شاه سلیمان صفوی تالیف شده، خ. آستان قدس (1098 ق).

-فاتمه فاتحه کتاب کتاب فصاحت مآب آیات الاصول-آیات الوصول

الآیات الباهرات فی معجزات النبی و الائمه الهداه (عليهم السلام)

منظومه، برای هریک 9 آیه و معجزه، از محمد بن حسین معروف به ابن امیر الحاج (سده 12 ق)، به نام سید نصر الله مدرّس حائری شهید (ح 1168 ق) سروده است.

-ما شرف المسطور بعد البسمله

بالنظم و المنثور الا الحمد له

الآیات الباهره فی فضل العتره الطاهره

شرف الدین علی نجفی، مذکور در امل الآمل.

الآیات الباهره فی فضل العتره الطاهره ---

آیات البینات

محمد محسن بن محمد حسین زنگیپوری (-1325 ق)، مذکور در علماء الهند.

آیات تکوینی

فارسی، از عبد الله بن ابو القاسم موسوی بلادی بوشهری (معاصر).

-الحمد لله الذى له ما فى السموات و ما فى الارض.

آیات التوحید

سید محمد امین بن سید علی صافی نجفی معاصر آل عبد العزیز، که الوجیز در شرح حال اوست.

آیات جلی

اردو، در شأن مولانا علی (علیه السلام)، با تفسیر و بیان، ط. هند.

آیات الحجّه

تفسیر آیات در مناقب امیر المؤمنین علی (علیه السلام)، از علی اکبر شریف عراقی (-1371 ق)، خ. دیده شد.

آیات الحجّه و الرّجعه

تفسیر آیات متعلق به این 2 موضوع، از محمد علی بن حسن علی همدانی (1293 ق-)، خ.

دیده شد.

آیات الصیام---

ص: 19

آیات النازلہ

در ذمّ جائزین بر اهل البیت علیہم السّلام، از حیدر علی بن میرزا محمد شیروانی، خ. دیده شد.

آیات النازلہ

فارسی، در ذمّ ظلم و جور، از عبد الحسین دزفولی، ط 1314 ق؛ شیراز، 1319 ق.

آیات النازلہ فی فضائل العترہ الظّاهرہ

تفسیر و بیان 500 آیه در این موضوع، از تقی الدین عبد اللہ حلبی که آن را ذیل الدرّ الثمین خویش قرار داده است.

آیات الوصول الی علم الاصول

محمد مهدی بن سید حسن قزوینی حلی (-1300) خ. حلّه.

آیات الولایہ

فارسی، تفسیر آیات در شأن اهل البیت علیہم السّلام، از ابو القاسم بن محمد نبی معروف به آمیرزا بابا شیرازی، ط 1323 ق، در 2 مجلد.

آیه الامانہ-امانت الہی

آیہ تطہیر

اردو، در طہارہ اهل البیت، از حفاظت حسین سلیم بھیکپوری، ط. ہند.

آیہ العشاق

صفی علی شاہ (-1316 ق) ط. تہران، 1323 ق.

الآیہ الکبری فی احوال لیلہ الاسری

حسن بن مرتضی طباطبائی یزدی (-1315 ق).

آیہ کن فیکون

رسالہ در بیان اینکہ این آیہ اخباری نیست، از محمد باقر بن محمد جعفر بہاری ہمدانی (-1333 ق)، خ. ہمدان.

آیندہ

فارسی، مجلہ ماہانہ، بہ مدیریت دکتر محمود افشار (اکنون ایرج افشار).

آیین اکبری

فارسی، تاریخ، از ابو الفضل بن مبارک هندی که در 1004 ق به نام اکبر شاه تألیف کرده، خ.
آستان قدس، ط. مکرر.

آیین جعفری

فارسی، در امامت ورد اعتراضات و هابیت، از هادی بن ابو تراب نوری، ط. تهران، 1324 ش.

آیین خرد

جواد بن ابو القاسم تبریزی.

آیین راستی

محمد باقر حجازی، ط. تهران، 1318 ش.

ص: 20

آیین رستگاری

ملمّع، ط. تبریز، در 2 مجلد.

آیین نگارش تاریخ

فارسی، از غلامرضا رشید یاسمی، ط. تهران، 1316 ش.

آیینۀ اسکندری

فارسی، در استخراج مطلوب، از حسین کاشفی (-1910 ق)، خ. آستان قدس، ش 5238.

-الحمد لعلام الغیوب

آیینۀ اسکندری

فارسی، مثنوی، از امیر خسرو دهلوی (-725 ق)، یکی از مثنویهای خمسۀ اوست که مکرّر طبع شده است.

-خدایا جهان پادشاهی تو راست

ز ما خدمت آید خدائی تو راست

آیینۀ اسلام

اردو، در تواریخ اسلام، از مختار حسین هندی، ط. هند.

آیینۀ برزخ

ریاض حسن هندی.

آیینۀ تجلی

محمود خان شیرازی، تألیف: 1140 ق.

آیینۀ تصوف

اردو، از عبد العزیز هندی، ط.

آیینۀ جهان ---

نواب بن سید احمد نواب رضوی لکهنوی (1331 ق-).

آئینه حکمت

فارسی، اصول دین، از حسن بن عبد الرزاق لاهیجی (-1121 ق).

آئینه دانشوران

تاریخ تأسیس حوزه علمیه قم، از علی رضا ریحان یزدی معروف به ریحان الله، ط. تهران، 1353 ق.

آئینه دکن

فارسی، تاریخ دکن، از فتح الله بن عبد الرحیم یزدی متخلص به مفتون (معاصر).

آئینه دل

فارسی، اخلاق، از محمد علی بن محمد حسین انصاری قمی (1329 ق-)، ط. در 2 مجلد.

آئینه سکندری

محمد حسن خان اعتماد السلطنه، در احوال اسکندر (الکساندر) امپراتور روسیه، خ. آستان قدس، ش 4076

آئینه سکندری

فارسی، تاریخ ایران، از آقا خان کرمانی، 2 مجلد، ط. تهران، 1324-1326 ق.

آئینه شاهی

فارسی، حکمت، از محمد محسن بن مرتضی فیض کاشانی (-1091 ق)، در 12 باب، خ دیده شد.

-سپاس شایسته و ستایش بایسته سزاوار نثار...

آئینه شاهی

فارسی، عرفان، از محمد امین بن محمد شریف استرآبادی (-1033 ق).

آئینه عباسی در نمایش حق شناسی امالی

عباسی

فارسی، در رد یهود و نصاری و اثبات نبوت خاصه، از محمد بن عبد النبی اخباری (-1232 ق) به امر عباس میرزا قاجار در 1230 ق

تالیف کرده، ط.خ. آستان قدس، ش 40 و ش 7013(1231 ق).

آینهٔ عبرت در تحصیل سعادت

فارسی، از محمد علی عبرت نائینی (-1321 ق)، ط. تهران، 1328 ق.

آینهٔ عبرت

در تواریخ رجال اسلام، از محمد علی بن محمد حسن واعظ تبریزی (معاصر).

آینهٔ عروض

محمد علی نافذ هندی (-1314 ق).

ص: 22

آيينه عقل

فارسی، اصول دین، از محمد علی بن حسن علی همدانی.

آيينه غیب نما

فارسی، در احوال و اسرار قلب، عرفان، از عبد الوحید بن نعمه الله گیلانی یا استرآبادی، شاگرد شیخ بهائی.

آيينه محبوب

فارسی، از عباس بن احمد همدانی (معاصر)، ط.

آيينه مذهب سنی

اردو، از نور حسین صابر جهنگ هندی، در 6 آيينه، ط. هند، مکرر.

آيينه ميرزائيه

اردو، در رد قادیانیه، ط. هند.

الأئمه و الأئمه

سید محمد علی هبه الدین شهرستانی. -1383

اباحه الاستماع لصوت الاجنبیه بشرط امن الفتنه

و عدم الشهوه

محمد رفیع بن عبد المحمد کزازی، شاگرد میرزا حبیب الله رشتی.

اباحه اكل الحلال المختلط بالحرام بالشبهه الغير المحصوره:

الغیر المحصوره:

عبد الله بن صالح سماهیجی (-1135 ق).

اباحه الجمع بين الفريضتين

ابو محمد حسن بن سید هادی عاملی کاظمی (-1354 ق)، خ. دیده شد.

اباحه الجمع بين الفاطميتين - رساله جواز الجمع یا حلیه الجمع

اباحه المتعه

ابو المكارم حمزه بن على حلى معروف به ابن زهره (-585ق).

اباحه النظر الى الاجنبيه و سماع صوتها فى الجملة و عند

الضروره،

رساله فى:

على بن محمد طباطباي (-1231ق)، صاحب رياض.

اباحه نقل الموتى-الحجه البالغه

اباحه نكاح الهاشميه لغير الهاشمى

فارسى، از على بن ابو القاسم رضوى لاهورى (معاصر)، ط. هند.

الابانه عن اختلاف الناس فى الامامه

ابو طالب عبيد الله بن احمد انبارى واسطى (-356ق)، مذكور در رجال نجاشى.

الابانه عن اصول الديانه

ابو الحسن على بن حسين مسعودى (-346ق).

الابانه عن حكم الزهانه

عبد الفتاح بن ضياء الدين محمد حسينى مرعشى

ص: 23

تبریزی، خ. مرعشی.

الابانه عن سبب مصاهره بعض الصحابه

فارسی، از ابو القاسم بن حسین رضوی کشمیری.

الابانه عن غرض ارسطاطاليس في كتاب ما بعد

الطبيعه

ابو نصر فارابی، ط. مصر، 1325 ق (ضمن مجموعه فلسفه ابو نصر فارابی).

الابانه عن كتب الخزانة

فهرست کتابخانه علامه سید حسن صدر کاظمینی 1354 که فرزند ایشان سید علی گرد آورده است.

الابانه في فقه الناصر

ناصر الدین ابو محمد اطروش حسن بن علی شریف (-304 ق).

الابانه عن مذهب اهل العدل بحجج من القرآن

و العقل

ابو القاسم اسماعیل صاحب بن عبّاد (-385 ق)، خ. نجف.

-الحمد لله الواحد القديم

الابانه عن المماثلة في الاستدلال لا ثبات النبوه

و الامامه

ابو الفتح محمد بن علی کراچکی (-449 ق).

الابانه في معرفه اسماء كتب الخزانة

رضی الدین علی بن موسی معروف به ابن طاوس (-664 ق)، فهرست کتابخانه او بوده است.

ابانه الصدور في موقف ابن اذینه المأثور

در میراث، از سید حسن بن هادی صدر کاظمی (-1354 ق)، خ. دیده شد.

ابانه المختار في ارث الزوجه من ثمن العقار

بعد الاخذ بالخيار

شيخ الشريعه فتح الله بن محمد جواد نمازی شیرازی معروف به شريعت اصفهانی (-1339 ق)، تأليف: 1319 ق.

-الحمد لله الذي هدانا لسواء السبيل

الابانه المرضيه

شرح مبحث وقت وقبله از روضه البهيّه، از محمد صالح بن محمد سعيد خلخالی، تأليف:

1192 ق. ط. تهران، 1313 ق.

-الحمد لله الذي خلق الليل والنهار

ابان حكم الغيبه

شريف ابو القاسم على بن احمد بن موسى المبرقع بن امام جواد(عليه السلام)(-352 ق)، مذكور در رجال نجاشي.

الابتداء، كتاب

شريف ابو القاسم على بن احمد علوي كوفي، -352 مذكور در رجال نجاشي.

ابتداء دعوه العبيدين و كشف عوارهم

ابو الحسن ثابت بن اسلم حلبى نحوى، (مصلوب ح 460 ق).

ابتداء الدعوه للعبيدين

قاضى ابو حنيفه نعمان بن محمد (-367 ق)، قاضى مصر.

ابتداء فرض الصلاه

ابو التّضر محمد بن مسعود عياشى سلمى سمرقندى، مذكور در رجال نجاشى.

ابتلاء الاخيار

از آن در بعضى مجموعه ها نقل شده است.

ابتلاء الاولياء

محمد صادق بن آقا محمد براوكاهى لنكرانى (-1285 ق). خ. آستان قدس، ش 7412 (خط مؤلف، 1285 ق).

ابتلاء عظيم

اردو، از اختر على تلهرى هندی. ط.

ابتلاء المؤمن - كتاب المؤمن

حسين بن سعيد اهوازى، خ. (خط علامه نورى) دیده شد. ط. لاهور و قم.

الابتلاء و الاختيار فى مصائب الاثمه الاطهار (عليهم السلام)

ابو على عبد التّبي بن احمد هجرى بحراني (معاصر صاحب رياض).

الابتهاج فى اثبات اللّذه العقليه لله تعالى

ابو اسحاق ابراهيم بن اسحاق نوبختى.

الابتهاج فى علم الحساب

تاج الدّين محمد بن قاسم ديباجى حلى (-776 ق).

الابتهاج فى مناسك الحجّاج

حسین عصفوری (1216 ق)، ط. نجف، 1374 ق.

ابجد التواریخ فی قواعد النظم التاریخ

منظومه، در ضبط حوادث، موالید و وفیات از سید هبه الدین، محمد علی بن حسین شهرستانی (1383-).

ابجد الشیعه---

ص: 25

الابحاث بين الملل الثلاث-الطرائف

الابحاث المفیده فی تحصیل العقیده

علامه حلی، حسن بن یوسف بن مطهر (-726 ق)، ناصر بن ابراهیم بریهی (-853 ق) شرحی بر این کتاب دارد، خ. (شرح) آستان قدس.

ابداء البداء (فی حقیقه القدر و القضاء)

در قضا و قدر و تحقیق بداء، از محمود بن علی اصغر طباطبایی (-1310 ق)، ط. تهران، 1310 ق.

در مطبوع: ابدأ البداء.

ابداء الحق

در جواب الصواعق المحرقة، تألیف: 1027 ق.

-الحمد لله الذي هدانا الى صراط مستقيم

الابداع

در اصول فقه، از حسن بن محمد قائمی (-پیش از 1300 ق)، خ. آستان قدس، ضمیمه مجموعه ش 13182.

الابداعیه

قصیده هائیه حدود 200 بیت، در حکمت و عرفان، از محمد قطب نیریزی (-1173 ق)، خ.

آستان قدس، ش 8615 (1316 ق).

-لله حمد العالمين جميعها

والله جاعل نورها و بديعها

الابدال

در ابدال ادویه (داروهای مشابه)، از محمد بن زکریا رازی، خ. ملک.

ابدال الادویه

نجیب الدین ابو حامد محمد بن علی سمرقندی شهید در هرات در هجوم مغول (-619 ق)، خ.

خدیویه (968 ق).

ابدع البدایع

فارسی، بدیع، از شمس العلماء حسین گرگانی ربانی معروف به جناب (-1345 ق)، ط.

تهران، 1328 ق.

ابدع ما نظم فی الاخلاق و الحكم

یوسف بن عبد الغنی حسینی، ط. مصر.

الابرار، کتاب-کتاب الابرار

ابرام القضاء فی وسع الفضاء

در ادبیات و لغت، از شیخ الشریعہ اصفهانی (-1339 ق)، خ. موجود.

ابراهیم بیگ ---

ص: 26

ابصار العين في احوال انصار الحسين (عليه السلام)

محمد بن طاهر سماوی، ط. نجف، 1343 ق، سعادت حسین سلطانیپوری نیز به اردو ترجمه کرده.

ابصار المستبصرین

فارسی، در استبصار مؤلف، از عبد الوهاب بن عبد الرحمان شیرازی دیبلی تألیف: 1042 ق، ط. تهران، 1285 ق (با مطارح الانظار)؛ قم، 1385 ق.

الابطال کتاب

فارسی، در نبوت و امامت، در رد نصاری و بابیه، از اسماعیل بن محمد حسینی اردکانی (-1317 ق)، مرتب بر مقدمه و 7 فصل، ط. تهران، 1313 ق.

ابطال احکام النجوم

ابو الحسن علی بن محمد عدوی شمشاطی (زنده در 377 ق).

ابطال احکام النجوم

ابو نصر محمد بن احمد فارابی (-339 ق)، خ.

دیده شد.

ابطال الاختیار

در امامت، از ابو جعفر محمد بن علی بن بابویه، شیخ صدوق (-381 ق).

ابطال الاختیار

حسین بن جبیر، مؤلف نخب المناقب.

ابطال الاستدلال لاهل الریغ و الضلال

اردو، از امیر الدین هندی.

ابطال التناسخ او بطلان التسخ و المسخ

فارسی، از ابو القاسم بن حسین قمی لاهوری (-1324 ق)، ط. لاهور، 1314 ق.

ابطال التناسخ

اردو، از احمد بن ابراهیم نقوی لکهنوی (1295 ق.)

ابطال التناسخ

فارسی، از محمد علی بن ابی طالب حزین (-1181 ق.).

ابطال التناسخ (بثلاثه براهین)

حسن بن عبد الرزاق لاهیجی (-1121 ق.)، خ.

موجود

ابطال التناسخ

فارسی، از محمد رضا تهرانی نجفی، ط. تهران، 1310 ق.

ابطال التناسخ

فارسی، از محمد علی بن محمد جعفر (-1320 ق.)، ط. تهران، 1319 ق (با مرقات الصعود در یک جلد).

ص: 27

ابطال التناسخ

اردو، از محمد هارون حسینی، ممتاز الافاضل (-ح 1339 ق)، ط. لکهنو.

ابطال الثلاثة

در احوال ملک فیصل اول، مصطفی کمال آتاترک و رضا شاه پهلوی، از محمد هاشمی، ط.

ابطال الجبر و التفویض

فارسی، از محمد علی بن ابی طالب حزین (-1181 ق).

ابطال دلیل الانسداد

شیخ لطف الله اسکی لاریجانی نجفی (-1311 ق)، خ. دیده شده.

- (پس از خطبه) هذه عده كلمات في باب حجّيه المظنه

ابطال الركن الرابع

فارسی، از حسین علی تویسرکانی (-1286 ق)، خ. دیده شد.

ابطال الرّؤيه

محمد بن احمد عنایت خان کشمیری ملقب به کامل (-1235 ق).

ابطال الرّمل

رضی الدّین محمد بن حسن قزوینی (-1096 ق).

ابطال الزّمان الموهوم (وردة استدلال السيد

الداماد عليه)

اسماعیل بن محمد حسین خاجویی (-1173 ق)، خ. آستان قدس، ش 5923 و ش 885.

- بعد حمد الله المتفرد بالقدم و الازليه المتوحد...

ابطال الزمان الموهوم

محقق داماد، آقا جمال خوانساری ردی بر آن و خاجویی بر رد آقا جمال رد نوشته اند.

ابطال عامل بحدیث

اردو، از احمد سلطان ملقب به خاور بن محمد مظفر بخت (معاصر)، ط. هند، 1320 ق.

ابطال العدد---

ص: 28

- (بعد الحمد) فهذا تحقيق في القياس ...

ابطال القياس

شريف مرتضى علم الهدى، كتاب از اجزاء المسائل الموصليات الاولى است.

ابطال القياس

شيخ مفيد محمد بن محمد بن نعمان (-413 ق).

نيز - مسأله ...

ابطال القياس

ابو محمد يحيى بن ابى الحسين علوى، نجاشى از او ياد کرده است.

ابطال الكلام النفسى

معز الدين محمد مهدى بن حسن قزوینى حلى (-1300 ق)، خ، موجود.

ابطال ما نسب الى الاماميه

شمس الدين محمد شيرازى (سده 11 ق). ردی است بر نوشته خليل بن غازى قزوینى (-1089 ق) در حاشیه بر عدّه و مسأله مشييت جبر و اختيار.

- الحمد لله الذى خلق الثقلين ...

ابطال مذهب داود بن على اصفهانى

ابو القاسم على بن احمد شريف علوى (-352 ق).

ابطال المساوات

نثار حسين عظيم آبادى (-1338 ق).

ابطال النجوم ---

الابل، کتاب

در لغت، از ابو یوسف یعقوب بن اسحاق بن سکیت (-ح 244 ق).

ابلیس و جنوده، کتاب

ابو جعفر محمد بن عبد اللہ حمیری (سده 4 ق)، شیخ صدوق از او به واسطه احمد بن ہارون روایت می کند.

ابن سینا

احوال و آثار، از محمد کاظم بن کاتب طریحی (معاصر)، ط. نجف، 1369 ق.

ابن عفاں کی یادگار

اردو، ط. ہند.

الابنیه عن حقایق الادویہ

فارسی، از ابو منصور موفق بن علی ہروی (سده 4 ق)، ط. تہران، 1344 ش؛ ویندویانا، 1859 م.

ابنیۃ اسکندریہ ---

ص: 30

ابواب الجنان

فارسی، زیارات، از ابراهیم بن محسن کاشانی (-ح 1340 ق)، به نام مشاور السلطان والی تالیف کرده.

ابواب الجنان و بشائر الرضوان

در زیارات و مستحبات، از خضر بن شلال آل خدام عفاکوی (-1255 ق)، در مقدمه و 8 باب، خ. آستان قدس، ش 3107 (1242 ق).

-الحمد لله اللطيف بعباده...

ابواب الجنان

خلیل قزوینی، خ. اتریش، شاید اشتباه باشد و همان ابواب الجنان رفیع آتی الذکر بوده باشد.

ابواب الجنان

فارسی، اخلاق، از رفیع الدین محمد بن فتح الله قزوینی (-1089 ق)، در 8 باب، ط. مکرر.

-بهترین مقالی که سر خیل کاروان فنون...

ابواب الجنان

محمد طاهر بن محمد بحرانی.

ابواب الجنان

فارسی، در وجوب و آداب جمعه، از محسن فیض کاشانی (-1091 ق)، خ. آستان قدس، ضمیمه مجموعه ش 11240 (1303 ق).

تألیف: 1055 ق.

-سپاس و ستایش مر خدایرا که صوامع آسمان...

ابواب الجنان المشتمل علی رسائل ثمان

در حدیث، از محمد بن فرج حمیری، تألیف:

1052 ق.

ابواب الجنه

ادعیه مجزبه، از شرف الدین علی طیب حسینی (-1316 ق).

ابواب الحكم

فارسی، ترجمه 430 کلمه از کلمات قصار امیر المؤمنین علی (علیه السلام)، از کمال الدوله محمد حسن قاجار، ط. تهران، 1319 ق.

ابواب الخیر

از نامه های عبد الله بن قطب بن محیی انصاری خزر جی سعدی، به عنوان امیر محبّ الدین محمد و امیر افضل الدین محمد، مؤرخ 899 ق، نامه در 10 باب در اعمال و آداب است، خ. نجف.

ابواب الرّوضات

فهرس مطالب روضات الجنّات محمد باقر خوانساری (-1313 ق)، از برادرزاده اش محمد باقر آقا نجفی که در 1324 ق مرتب کرده.

-الحمد لله ولی الحمد و مستحقه...

ص: 31

ابواب الفرج عند ضيق المخرج

ادعیه، از محمد بن مرتضی کشمیری (1312 ق-).

ابواب الكنوز

لغت، از فخر الوزراء محمد علی استرآبادی در 1242-1245 ق به نام محمد علی میرزا تألیف کرده است، خ. تهران.

-الحمد لله الذی قاموس الوهم...

ابواب المصائب

اردو، مقتل.

الابواب الممهده للمنابر المشيده

نظم و نثر درباره اهل البيت (عليهم السلام)، از حسن بن جلّو بن سلمان زبیدی نجفی (-1369 ق). خ. دیده شد.

ابواب الهدایه

محمد رضا بن محمد مؤمن امامی خاتون آبادی (سده 12 ق)، گفته اند که جئات الخلود خلاصه این کتاب است.

ابواب الهدی

در علوم قرآن، از میرزا مهدی مدرّس اصفهانی (-1365 ق)، خ. آستان قدس، در مجموعه ش 12412 (ظاهرا خط مولف).

ابواب الهدی و النجاح و منهاج التقی و الصلاح

در اصول و فروع دین و اعمال و ادعیه، از عبد الكاظم بن محمود غبان زبیدی (1307 ق-)، در 51 باب، تألیف: 1344 ق.

ابوذر غفاری

فارسی، از جعفر شهیدی، ترجمه کتاب قدوری قلعه چی است، ط. تهران.

ابوذر الغفاری

عبد الله سبیتی عاملی، ط.

ابو طالب

اردو، از شرف الدین محمد علی عاملی، ترجمه ظفر مهدی بن سید وارث، ط.

ابو مسلم نامه

احوال ابو مسلم خراسانی (-137 ق)، ظاهراً از ابو طاهر بن حسین طرطوسی.

ابه الدر

تکمله عقد الدرّ فی اخبار المنتظر، از محمد باقر بن محمد جعفر همدانی (-1333 ق).

الابیات للتمثیل و المعاضرات

محمد بن علی موسوی عاملی مکی (-1139 ق).

ابیات الاعراب

ابو علی حسن بن علی فارسی فسوی نحوی (-377 ق).

ص: 32

الآيات الخمسينية

منظومه در لغات مثلثه، از هبه الدین محمد علی بن حسین شهرستانی.

الآيات الفاخره في فن المناظره

فارسی، منظوم، از شهرستانی.

الاتباع و ترک المراء في القرآن، کتاب

ابو الحسين محمد بن بحر رهنی شیبانی (سده 4 ق).

الاتباع و المزاجه

ادب، از ابو الحسين احمد بن فارس قزوینی رازی (-375 ق)، خ. نجف.

اتحاد اسلام

فارسی، از شاهزاده ابو الحسن میرزا ابن حسام السلطنه (-1333 ق). ط. بمبئی، 1312 ق.

اتحاد العاقل و المعقول

حکمت، از صدر الدین محمد بن ابراهیم شیرازی معروف به ملا صدرا (-1050 ق)، ط. ایران.

-الحمد لوهاب العلم...

اتحاد معاويه بن شريح و ابن مسيره

حجه الاسلام سيد محمد باقر شفتی (-1260 ق)، ط. ایران.

اتحاد الوجود و الماهيه

هادی بن محمد امین تهرانی (-1321 ق)، خ.

کربلا.

-الحمد لله الذي دلّ بذاته

اتّحاف الاكابر باسناد الدفاتر

محمد بن علی شوکانی، ط. حیدرآباد، 1328 ق.

اتّحاف ذوی الالباب بشوارد لبّ اللّباب

در معرفت انساب، از رضی الدین بن محمد موسوی عاملی مکی (پیش از 1168 ق).

اتّصاف الماهیه بالوجود

حکمت، از صدر الدین محمد بن ابراهیم شیرازی (-1050 ق)، ط. ایران، 1302 ق.

-الحمد لو اهب الحیاه و العقل...

(بعضی نسخ)-الحمد لفیض الوجود...

اتصال سلسله آقا باقر بهبهانی به محمد باقر

مجلسی

فارسی، از محمد جعفر بن محمد شهرستانی، خ.

کربلا.

اتّصالات الکواکب و قراناتها

فارسی، از محمد بن محمد ملّقب به اختیار، خ کاظمین (1302 ق در شیراز).

-حمد و ثنا آفریدگاری را که افلاک...

به همین نام در آستان قدس ضمیمه مجموعه ش 5301.

ص: 33

اتفاق ارسطو و افلاطون

در احوال جنّ، از معلم ثانی، فارابی.

اتفاق صحاح الاثر فی امامه الائمه الاثنی عشر

ابو الحسین یحیی بن حسن بن بطریق حلی (-606 ق).

الاتفاق و الافتراق

فقه، از قاضی نعمان مصری.

الاتقان

اصول فقه، از محمد هادی بن محمد امین تهرانی (-1321 ق)، خ. آستان قدس، ش 7356 (1339 ق).

-الحمد لله الذی شرفنا باصول الهدایه...

اتقان الایمان

در معنای عدالت، از محمد جعفر بن محمد صفی فارسی آباده ای، شاگرد حجه الاسلام شفقی، در یک مقدمه و 8 عنوان.

-الحمد لعدل لم یجف فی عباده...

اتقان المقال (فی احوال الرجال)

محمد طه بن مهدی تبریزی نجفی (-1323 ق)، تالیف: 1277 ق، ط. نجف، 1341 ق.

-الحمد لله الذی اصطفی لدینه المبین...

اتمام الحجّه

بعضی از فضلاء هند، مرتضی حسینی جونپوری الحجّه القاطعه را در ردّ آن نوشته.

اتمام الحجّه (فی اثبات وجود القائم الحجّه)

محمد صادق بن محمد نمینی (-1285 ق)، ط.

ایران، 1285 ق.

اتمام الحجّه

اصول دین، از محمد رضا بن محمد معروف به مجذوب که به نام شاه سلطان حسین صفوی تألیف کرده است، بیشتر رساله در امامت است، خ. نجف.

اتمام النعمه

فارسی، در معرفت پروردگار، فروع دین، اخلاق و طب، از حبیب الله بن زین العابدین قمی (-1359 ق)، خ. موجود.

الاثابه بالاجابه (فی الجواب عن مؤلف فضائل

الصحابه)

احمد حسین بن رحیم علی امروهوی (-1328 ق).

اثاره الاحزان (فی مصائب سید شباب أهل

الجنان)

در مصائب، از دلدار علی نقوی نصیرآبادی (-1235 ق).

-نحمد الله سبحانه على جعل الاختبار...

اثبات اصل موضوع اقلیدس

ریاضی، از محمد سعید عزیزی (-1355 ق).

ص: 34

ط. 1307 ش.

اثبات الاله، رساله في

داعی نیشابوری از داعیان فاطمیان، ط. مصر.

اثبات الامامه

عبد الحكيم بن شمس الدين سيالكوتي (معاصر صاحب رياض).

اثبات امامه الائمه

مرتب بر مقدمات و شهابها، خ. موجود.

اثبات امامه ائمه الاطهار في ضوء العقل و الآيات

والاخبار

اردو، از محمد حسين بن تاج الدين تيجاني پاکستانی (1350 ق-)، تأليف: 1371 ق.

اثبات امامه امير المؤمنين عليه السلام

محمد بن علي زنجاني (-1210 ق)، خ. موجود.

اثبات امامت عبد الله افطح ابن الامام الصادق

عليه السلام

ابو الحسن علي بن حسن فطحي، نجاشي به 2 واسطه آن را از او روايت کرده است.

اثبات الامامه لعلی بن ابی طالب علیه السلام- اثبات الوصیة

اثبات امامه علي بن الحسين عليه السلام

ابو النضر محمد بن مسعود سلمی سمرقندی عین الطائفه، نجاشی به 2 واسطه از او روايت می کند.

اثبات امکان کل متحيز

مؤلف از قدماء شيعه بوده است، خ. دیده شده (657 ق).

اثبات الانوار الالهيه

بهاء الدين محمد بن حسين عاملي (-1037 ق)، خ. استانبول.

اثبات البداء

خليل بن محمد اشرف قاتني (-1136 ق)، خ.

نجف.

اثبات بقاء النفس الانسانيه

خواجه نصير الدين محمد بن محمد طوسي (-672 ق)، خ. نجف، استانبول.

-رسم المولى العالم الفاضل مؤيد الدوله و الدين.

اثبات تثليث التوحيد فى ثلاث الوتر

عبد الله بن صالح سماهيجى (-1135 ق).

اثبات تجريد النفس

فارسي، از محمد على بن ابى طالب حزين (-1181 ق).

اثبات تحريم الغناء ---

ص: 35

اثبات التحسين و التقييح العقليين

محمد باقر بن محمد اكمل وحيد بهبهاني (-1206 ق).

اثبات تداخل الاغسال-تداخل الأغسال

مهدى بن حسين خالصى كاظمى (-1343 ق)، ط. مشهد.

اثبات التسامح فى ادله السنن

از شيخ مرتضى بن محمد امين انصارى (-1281 ق).

اثبات تشيع سيد على همدانى

قاضى نور الله شوشترى.

اثبات تشيع سيد محمد نوربخش

قاضى نور الله شهيد (-1019 ق).

اثبات تقليد الميت

فارسي، از على اكبر بن محسن اردبيلى (1269 ق-)، ط. تبريز.

اثبات تنجيس المتنجس

مهدى بن ابراهيم دجيلى كاظمى (-1339 ق)، در ردّ همنام معاصر خویش مهدى خالصى كاظمى نگاشته است.

اثبات التوحيد فى ثلاث الوتر ---

ص: 36

اثبات حدوث الارادة و ابطال ازليتها

خليل بن محمد زمان قزويني، تأليف: 1148 ق.

-رب هب لي سمعا يسمع آياتك

اثبات الحدوث الزماني

علي فراهاني معروف به آقا شيخ (- پس از 1100 ق).

اثبات حدوث العالم (و وجوده بعد العدم

الحقيقي)

حسين بن ابراهيم تنكابني، شاگرد صدر الدين محمد بن ابراهيم شيرازي (-1050 ق).

ط 1219؟ (در مطبوع آن را تاريخ فراغت از تأليف نگاشته اند که درست نیست)، خ. دیده شد.

اثبات حديث ردّ الشمس ---

ص: 37

سلطان حسین صفوی (جلوس: 1106 ق) تألیف کرده است.

- وسیله سعادت جاودانی شکر و سپاس ...

اثبات الرجعه

حسن بن سلیمان حلّی، مجاز از شیخ شهید در 757 ق، خ. آستان قدس.

اثبات الرجعه

فارسی، از حسن بن عبد الرزاق لاهیجی.

- الحمد لله و الحمد حقّه ...

اثبات الرجعه

ابو محمد حسن بن هادی موسوی عاملی (معاصر). - 1354 ق

اثبات الرجعه

ابو محمد حسن بن هادی موسوی عاملی (معاصر). - 1354 ق

- فهذه احادیث تدل علی اثبات الحجّه

اثبات الرجعه

جمال الدین حسن بن یوسف بن مطهر معروف به علامه حلّی (- 726 ق)، خ. آستان قدس.

اثبات الرجعه

فارسی، از شیخ محمد رضا طبسی (معاصر)، ترجمه اردو خواهد آمد، ط. نجف، 1354 ق.

اثبات الرجعه

ترجمه عربی کتاب شیخ محمد رضا طبسی سابق الذکر، از سید محسن نواب، ط. نجف، 1355 ق.

اثبات الرجعه

سلیمان بن احمد آل عبد الجبار قطیفی (- 1266 ق).

اثبات الرجعه

میر محمد عباس بن علی اکبر موسوی لکھنوی (-1306 ق).

اثبات الرجعه

نور الدین علی بن حسین محقق کرکی (-940 ق)، خ. فیض آباد ہند.

اثبات الرجعه ---

ص: 38

اثبات الرجعه

سلطان محمود بن غلام علی طبسی، شاگرد علامه مجلسی.

اثبات الرجعه

محمود بن فتح الله حسینی کاظمی (معاصر شیخ حرّ). نیز-تفریح الکربه.

اثبات الرجعه (و ظهور الحجّه)

محمد مؤمن بن دوست محمد حسینی استرآبادی شهید در مکّه (-1088 ق)، فراغت از تألیف در مکّه معظمه: رجب 1069 ق، خ. فیض آباد هند.

-الحمد لله على نعمائه...

اثبات الرجعه

شرف الدین یحیی بحرانی، شاگرد محقق کرکی و نائب او در یزد.

اثبات ردّ الشمس لامیر المؤمنین علیه السلام

میر ناصر حسین بن حامد حسین نیشابوری کنتوری (-1284 ق).

اثبات رؤیه الجنّ

محمد نصیر بن عبد الله برادرزاده علامه مجلسی.

اثبات سیاده الساده الذین فی کشمیر

مهدی بن حیدر کشمیری (-1309 ق).

اثبات سیاده المنتسب بالام الی بنی هاشم

محقق داماد (-1040 ق)

اثبات شق القمر و جواب منکره من التصاری

فارسی، از محمد تقی بن محمد حسین کاشانی (-1316 ق).

اثبات الشقوق

عبد الوحید بن نعمه الله گیلانی، شاگرد شیخ بهائی.

اثبات الصانع القديم بالبرهان القاطع القويم

محمد بن عبد الفتاح تنكابنى معروف به سراب (-1124 ق)، خ. موجود.

-الحمد لله الذى ابان ما يجب معرفته...

اثبات عالم المثال

قطب الدين محمد بن على شريف ديلمى لاهيجى (معاصر شيخ حرّ).

اثبات عالم المثال

محمد بن محمد معروف به شاه محمد اصطهباناتى، تأليف: 1100 ق، مرتب بر مقدمه و 6 فصل و خاتمه خ. موجود

-الحمد لله الذى جعل عالم المثال.

اثبات العزاء من طريق العامه

سبط حسن فتحپورى، ط 1359 ق (چاپ دوم).

ص: 39

اثبات العصمه (للائمه الطاهرين عليهم السلام)

رفيع الدين محمد بن فرج گيلاني (-ح 1160 ق).

اثبات عصمه الائمة عليهم السلام

ميرزا محمد بن حسن شيرواني (-1098 يا 1099 ق).

اثبات عصمه الائمة الطاهرين عليهم السلام

محمد بن عبد الكريم طباطبائي جد بحر العلوم، خ. نجف.

اثبات عصمه الائمة عليهم السلام

ظاهرا اثبات العصمه رفيع گيلاني (اسبق الذكر) است، خ. ديده شد.

اثبات العقل ---

ص: 40

اثبات اللّوح المحفوظ

خواجه نصير الدّين محمد بن محمد بن حسن طوسي (-672ق).

اثبات المتعه

علي بن دلدار علي نقوي (-1259ق).

اثبات المسح---

ص:41

اثبات النبوه الخاصه

حسن بن محمد باقر معروف به صفی علی شاه (-ح 1316 ق)، ط. تهران.

اثبات النبوه الخاصه

محمد رضا بن محمد امین کوثر علیشاه همدانی (-1247 ق).

اثبات النبوه الخاصه

محمد علی خراسانی طبسی (-1320 ق)، ط.

حیدرآباد، 1308 ق؛ لکهنو، 1322 ق.

اثبات النبوه الخاصه

فارسی، از عیسی بن محمد، میرزا بزرگ قائم مقام فراهانی (-1237 ق)، وزیر فتحعلیشاه، خ.

آستان قدس، ش 10.

-سبحانک لا احصى ثناء علیک...

اثبات النبوه و الامامه

میرزا محمد بن حسن شیروانی (-1098 ق).

اثبات النبوه و الامامه ---

ص: 42

علم و تكليف است...

اثبات الواجب---

ص: 43

اثبات الواجب تعالى

على اكبر بن آقا على نواب خراساني (-1263 ق).

اثبات الواجب تعالى ---

ص:44

اثبات الواجب تعالى

محمد مسیح بن اسماعیل فسوی معروف به مسیحا (-1130 ق)، خ. آستان قدس، ش 299.

-یا من منه المبدأ و الیه المنته...

اثبات الواجب تعالى-المشارك

غیاث الدین منصور بن صدر الدین محمد ملقب به استاد البشر (-948 ق).

اثبات الواجب

نصر الله بن محمد عمری خلخالی، شرح اثبات الواجب الجديد دوانی است که برای سلطان قطبشاه تالیف کرده، خ. آستان قدس.

-الحمد لمن توحد بدلاله ذاته...

اثبات الواجب تعالى

قاضی نور الله شهید (-1019 ق)، شرح اثبات الواجب القديم دوانی است.

اثبات وجود الجن

کاظم بن قاسم حسینی رشتی (-1259 ق).

اثبات وجود صاحب الزمان علیه السلام

شمس الدین محمد بن اسد الله شوشتری، قاضی نور الله در مجالس المؤمنین یاد کرده.

اثبات وجود القائم علیه السلام

بهاء الدین محمد بن حسین عاملی (-1031 ق).

اثبات الوصایا

نواب احمد حسین هندی ملقب به مذاق (معاصر).

اثبات الوصایه-العقد الثمین فی اثبات وصایه

امیر المؤمنین

قاضی محمد بن علی شوکانی (-1250 ق)، ط مصر، 1348 ق.

اثبات الوصيه لامير المؤمنين عليه السلام

احمد بن رميح، ابن شهر آشوب در معالم ذكر كرده.

اثبات الوصيه لعلي بن ابي طالب عليه السلام

ابو الحسن علي بن حسين مسعودي هذلي (-346 ق)، صاحب مروج الذهب، ط. تهران، 1318 و 1320 ق.

-الحمد لله رب العالمين.

اثبات الوصيه لعلي عليه السلام

شيخ صدوق ابو جعفر محمد بن علي بن بابويه (-381 ق).

اثبات الوصيه

هاشم بن سليمان بحراني (-1107 ق).

اثبات الوصيه و الرد علي منكريها

ابو محمد هشام بن حكم كندی (-199 ق).

اثبات الوصيه---

ص: 45

اثبات الهداه بالنصوص و المعجزات

محمد بن حسن حرّ عاملى (-1104 ق)، تالیف:

1096 ق، ط. قم، 1337-1339 ش.

- (مجلد اول) الحمد لله رب العالمین...

اثبات الهیولی

شمس الدین محمد بن احمد خفری (-957 ق)، خ. آستان قدس.

الاثر الجدید (فی تاریخ علی بن حسین الشہید یوم

الطف)

محمد حسن سردودی.

الاثر الحمید فی تاریخ زید الشہید

ہبہ الدین محمد علی شہرستانی.

الاثر الخالد فی اشعار سیدی الوالد

محمد تقی بن یوسف حاریصی عاملى (1329 ق-)، اشعار پدر را گرد آورده.

اثره العتره

در فقه، از صدر الدین محمد بن صالح معروف به سید صدر الدین اصفہانی (-1263 ق).

اثر ہزار و یک سخنور

محمد علی صفوت تبریزی (معاصر). ط. قم، 1328 ش.

الاثمار

اردو، از امداد امام عظیم آبادی، ط.

اثمار السیاحہ-لجہ الاخبار

الاثمار الشہیہ (فی المنشآت العربیہ)

ناصر حسین بن حامد حسین کنتوری (1284 ق-).

اثنا عشری تقویم

گجراتی، از غلام علی بہاونگری.

اثنا عشریات

فارسی، در تواریخ ائمہ (علیہم السلام)، از صفر علی بن علی اکبر بسطامی میقانی (-1354 ق)، تألیف:

1308 ق، خ. نطنز.

الاثنا عشریات الخمس

در طہارت، صلاہ، زکات، صوم و حج، از بہاء الدین محمد عاملی (-1031 ق)، خ. آستان قدس.

الاثنا عشریات فی المدایح

در مدح ائمہ، از قوام الدین محمد بن محمد مہدی حسینی سیفی قزوینی (-پس از 1240 ق).

الاثنا عشریات فی المرآئی-العقود الاثنا

عشرہ

محمد مہدی بن مرتضی بحر العلوم (-1212 ق)، 12 قصیدہ، تعریب 12 بند محشتم است.

ص: 46

الاثنا عشریه

حسین بن نصر الله موسوی ارومی (معاصر).

الاثنا عشریه

علی بن حمّاد، مذکور در فهرست کتب محمد علی خوانساری.

الاثنا عشریه ---

ص: 47

الاثنا عشرية (في الصلاة)

محمد بن سليمان تنكابني.

الاثنا عشرية (في الصوم)

چهارمین کتاب از اثنا عشریات الخمس شیخ بهائی، تألیف: 1019 ق، خ. آستان قدس. ط.

-الحمد لله الذي جعل الصوم جنة من النار

الاثنا عشرية (في الطهارة و الصلاة)

خلف بن عبد المطلب مشعشي (-1074 ق).

الاثنا عشرية (في الطهارة)

کتاب اول از اثنا عشریات الخمس شیخ بهائی، در 12 مطلب، خ. دیده شد.

-اما بعد حمد الله على آلائه.

الاثنا عشرية (في علاج الوباء و الطاعون)

فارسی، طب قدیم، خ. دیده شد.

الاثنا عشرية (في فضائل امير المؤمنين عليه السلام)

12 حدیث از طرق اهل سنت، از فضل الله بن محمد حسینی، ظاهراً در 945 ق به اسم ملک نظام الدین تالیف کرده.

-الحمد لله نور السموت و الارض...

الاثنا عشرية -مجمع الدرر

12 مسأله در فقه، از عبد الله مامقانی (-1351 ق)، ط. نجف، 1344 ق.

الاثنا عشرية

فهرست کتب امامیه کتابخانه منیجر لاهور، ط.

لاهور.

الاثنا عشرية (في القبلة)

فارسی، از محمد بن محمد زمان کاشانی (از شاگردان مجلسی دوم روایت می کند).

-الحمد لله الذی جعل الکعبه البیت الحرام...

الاثنا عشریه (فی مشکلات العلوم الاثنا عشر)

محمد (یا عبد الله) کاظم بن عبد علی تنکابنی (معاصر شیخ بهائی)، خ. عبد العظیم.

الاثنا عشریه (فی المیراث)

جمال الدین بن علی خان نطنزی، خ. موجود (1080 ق).

الاثنا عشریه

در 12 مسأله خلافي، از حسين بن نصر الله عرب باغي (معاصر)، ط.

الاثنا عشریه (فی شرح بعض الروایات المعضله و

تفسیر بعض الآيات المشكله)

عبد الرحيم بن عبد الرحمان کرمانشاهی (-1305 ق)، خ. نزد فرزند مولف.

الاثنا عشریه فی مصائب سادات البریه

محمد مقدّس زنجانی (صاحب مفتاح الجنه، ط

الاثنا عشرية في الموارث الجعفرية-المقاله الاثنا عشرية

الاثنا عشرية في المواعظ العددية

محمد بن محمد بن حسن عيناثي عاملي سبط شهيد ثاني، مرتب بر مقدمه، 12 باب و خاتمه، تأليف: 1068 ق، ط. تهران، 1322 ق.

اثولوجيا---

ص: 49

الاجاره

محمد اصفهانی، به خط او ضمن الفروع المحمدیه.

الاجاره، کتاب

میرزا حبیب الله بن محمد علی رشتی (-1312 ق)، ط. ایران، از شرح شرایع اوست.

الاجاره، کتاب

میرزا محمد حسن آشتیانی (-1319 ق)، خ.

دیده شد.

الاجاره، کتاب

قیاض زنجانی (معاصر)، ط 1343 ق.

الاجاره، کتاب

به انضمام صلح و وصیت، از علی بن فضل الله مازندرانی (-1339 ق).

الاجاره، کتاب

محمد کاظم خراسانی (-1329 ق)، خ. کربلا.

الاجازات، کتاب

ابراهیم بن محمد حرفوشی عاملی (-1080 ق).

الاجازات، کتاب

احمد بن حسین موسوی معروف به سید آقا شوشتری جزائری.

الاجازات، کتاب

احمد بن زین الدین احسائی (-1241 ق).

الاجازات، کتاب

حجه الاسلام سید محمد باقر اصفهانی (-1260 ق).

الاجازات، رساله

احمد بن ابی ذر نراقی، خ. مرعشی.

الاجازات، کتاب

مجلد 25 با 26 بحار، از علامه مجلسی (-1110 ق).

الاجازات، کتاب الاجازات - مجمع الاجازات

و منبع الافادات

محمد باقر بن محمد تقی معروف به آقا نجفی اصفهانی، تالیف: ح 1320 ق.

الاجازات، کتاب

ابو منصور حسن بن شهید ثانی (-1011 ق).

الاجازات، کتاب

محمد حسن بن محمد علی استرآبادی پدرش محمد علی داماد مجلسی اول بوده.

الاجازات، کتاب

ابو عبد الله حسین بن حیدر حسینی کرکی، از

ص: 50

مشایخ روایت محمد تقی مجلسی و محقق سبزواری.

الاجازات، کتاب

محمد حسین بن محمد علی مرعشی معروف به شهرستانی (-1315 ق).

الاجازات، کتاب

محمد رضا بن محمد باقر درخشی قائمی (معاصر).

الاجازات، کتاب

زین الدین بن علی شهید (-966 ق).

الاجازات، کتاب-سلاسل الروایات

محمد صادق بن حسن آل بحر العلوم، تألیف:

1353 ق.

الاجازات، کتاب

گردآوری عبد الحسین بن علی شیخ العراقین تهرانی (-1286 ق).

الاجازات، کتاب

عبد الصمد بن احمد ابن محدث جزائری.

الاجازات، کتاب

غیاث الدین عبد الکریم بن احمد حلّی (-693 ق).

الاجازات، کتاب

میرزا عبد الله بن عیسی تبریزی معروف به افندی (-1130 ق)، صاحب ریاض العلماء.

الاجازات، کتاب

شرف الدین علی بن حجه الله حسینی شولستانی (-1060 ق).

الاجازات (لکشف طرق المفاذات)، کتاب

رضی الدین علی بن موسی بن طاوس حلّی (-664ق).

الاجازات، کتاب

محمد محسن بن عبد علی عاملی، تاریخ جمع آوری: 1125 ق.

الاجازات، کتاب-اجازات الزوایه

محمد محسن آق بزرج بن علی تهران. -1389 ق

الاجازات، کتاب

محمد بن حسن حرّ عاملی (-1104 ق).

الاجازات، کتاب

میرزا محمد بن رجب علی شریف تهرانی عسکری، در 4 جلد.

الاجازات، کتاب-الشجره المورقه

محمد بن عبد الوهّاب همدانی کاظمی ملقب به امام الحرمین (-1303 ق).

ص: 51

الاجازات، کتاب

محمد بن علی تبینی عاملی، مجلسی اول از او روایت کرده است.

الاجازات، کتاب

سید محمد مهدی بن مرتضی بحر العلوم (-1212 ق).

الاجازات، کتاب

ابو الفتح نصر الله بن حسین موسوی فائزی شهید (-1168 ق).

اجازة ابراهیم بن محمد باقر موسوی قزوینی

(-1262 ق) صاحب ضوابط

1. برای محمد علی بن محمد کاظم شاهرودی (-1293 ق).

2. برای محمد بن سلیمان تنکابنی (-1304 ق).

اجازة ابراهیم بن حسن دزاق

برای نور الدین علی بن حسین محقق کرکی (-940 ق)، تاریخ اجازة: 909 ق.

اجازة محمد ابراهیم بن محمد حسن خراسانی

کلباسی (-1262 ق)

برای فرزندش محمد، مؤرخ 1259 ق.

اجازة دیگر، مؤرخ 1260 ق (آن هم برای فرزندش).

اجازة ابراهیم بن سلیمان قطیفی (معاصر محقق

کرکی)

1. برای شریف الدین بن ضیاء الدین (یا جمال الدین) نور الله مرعشی آملی، مؤرخ 944 ق.

2. برای خلیفه شاه محمود شیرازی (ح 913 ق).

3. برای علی بن هلال کرکی تاریخ اجازة:

پیش از 984 ق.

4. برای شمس الدین محمد بن ترکی، مؤرخ 915 ق.

5. برای شمس الدین محمد بن حسن استرابادی، مؤرخ 920 ق.

6. برای معز الدین محمد بن محمد حسینی اصفهانی، مؤرخ 928 ق.

7. برای منصور بن شمس الدین محمد بن ترکی، که در آخر اجازه پدرش مختصراً نوشته.

اجازة ابراهيم بن علوان (معاصر علامه حلی)

برای شاگردش عز الدین حسین بن ابراهیم استرابادی.

اجازة ابراهيم بن عبد العالی میسی

برای فرزندش عبد الکریم، مؤرخ 975 ق.

اجازة ابراهيم بن غیاث الدین محمد خوزانی

1. برای نصر الله بن حسین حسینی فائزی شهید، مؤرخ 1145 ق.

2. برای محمد باقر بن محمد باقر هزار جریبی.

ص: 52

اجازة محمد ابراهيم بن قاسم كاظمي

برای یکی از شاگردان، بر ظهر کنزالعرفان به خط او، مؤرخ 1098 ق.

اجازة ابو تراب قزوینی معروف به میرزا آقا

1. برای محمد باقر بن زین العابدین یزدی، مؤرخ 1279 ق.

2. برای جعفر بن علی نقی طباطبایی، مؤرخ 1292 ق.

اجازة ابو تراب بن ابو القاسم موسوی خوانساری

(-1346 ق)

1. برای ابو القاسم موسوی ریاضی، مؤرخ 1340 ق.

2. برای عبد الله بن حبیب الله لنگرودی، مؤرخ 1329 ق.

3. برای سید علی همدانی، مؤرخ 1339 ق.

4. برای محمد بن رجب علی تهرانی عسکری، مؤرخ 1339 ق.

5. برای مهدی غریفی (-1343 ق).

اجازة ابو الحسن بن محمد طاهر شریف عاملی

اصفهان (-1138 ق)

1. برای ابو الفتح نصر الله بن حسین حسینی فائزی شهید (-ح 1168)، مؤرخ 1127 ق.

2. برای عبد الله بن کرم الله حویزی.

اجازة ابو عبد الله عجمی (-390 ق)

برای سلامه بن حرب، مؤرخ 375 ق، خ. نجف.

اجازة ابو غالب زراری

1. برای این مهجنار، ابو الغنائم محمد بن علی بزاز، مؤرخ 292 ق.

2. برای فرزند فرزندش - اجازة ابو غالب احمد

اجازة ابو الفتوح رازی

برای شاگردش، مؤرخ 552 ق.

اجازة ابو القاسم موسوی استرابادی میرفندرسکی

(فیلسوف شهیر)

فارسی، برای حسن علی میرفندرسکی، مؤرخ 1069 ق.

اجازة میرزا ابو القاسم بن حسن قمی محقق

گیلانی (-1231 ق)

1. برای محمد ابراهیم کلباسی، مؤرخ 1218 ق.

2. برای اسد الله بن اسماعیل کاظمی (-1237 ق)، مؤرخ 1212 ق.

3. برای محمد علی بن محمد باقر هزار جریبی (-1245 ق)، مؤرخ 1228 ق.

4. برای محمد جواد عاملی، مؤرخ 1205 ق.

اجازة ابو القاسم بن حسن معروف به حجت، نوه

صاحب ریاض (-1309 ق)

1. برای محمد حسن بن علی علیاری، مؤرخ 1304 ق.

2. برای ابراهیم بن محمد تقی نقوی، مؤرخ 1290 ق.

ص: 53

اجازة ابو القاسم بن محمد جرفادقانی

برای مهر علی (سده 11 ق).

اجازة ابو محمد معروف به بايزيد بسطامي ثاني

برای حسين بن حيدر بن قمر کرکی، مؤرخ 1004 ق.

اجازة ابو الولي بن شاه محمود انجوي شيرازي

برای حسين بن حيدر بن قمر کرکی، مؤرخ 1005 ق.

اجازة احمد شبستري نجفي

برای محمد حسن بن علی علياری، مؤرخ (ح 1304 ق).

اجازة سيد احمد بن ابراهيم موسوي تهراني

معروف به کربلايي (-1332 ق)

برای محمد حسين بن خليل الله (-1339 ق).

اجازة احمد بن اسماعيل جزائري، صاحب قلائد

الدرر، (-پس از 1149 ق)

1. برای عبد العزيز بن احمد صادقي موسوي نجفي.

2. برای محمد طاهر بن احمد.

3. برای نصر الله بن حسين موسوي شهيد (-ح 1168 ق)، مؤرخ 1129 ق.

اجازة محيي الدين احمد بن تاج الدين ميسي

برای محمود بن محمد لاهيجي، مؤرخ 954 ق.

اجازة احمد بن حسن بحراني دمستاني

برای احمد بن زين الدين احسائي، مؤرخ 1215 ق، ط 1310 ق (در رساله شرح احوال احسائي).

اجازة احمد بن زين الدين احسائي (-1241 ق)

1. برای اسد الله كاظمی (-1237 ق).

2. برای فرزندانش محمد تقی و علی نقی.

3. برای صاحب جواهر، به خط مجیز، در جزء سوم جواهر.

اجازة احمد بن شكر نجفی

برای بهاء الدین صدر الشریعه، مؤرخ 1286 ق.

اجازة احمد بن صالح سببی قسینی

برای فرزندش شمس الدین محمد، مؤرخ 635 ق.

اجازة احمد بن عبد الله خوانساری

برای شیخ محمود، مورخ 1265 ق، خ. نجف.

اجازة جمال الدین احمد بن علی عاملی عینائی

برای شمس الدین محمد بن علی بن خاتون عاملی، مؤرخ 900.

اجازة احمد بن لطف علی مغانی تبریزی

برای 3 فرزندش لطف علی، محمد جعفر و محمد باقر، مؤرخ 1253 ق.

اجازة احمد بن محمد تونی

برای محمد معصوم بن حسین مشهدی، مؤرخ 1066 ق (در آخر فروع کافی به خط مجاز).

اجازة جمال الدین احمد بن محمد بن حدّاد

حلی

برای ابو عبد الله محمد بن مکی شهید (-786 ق).

اجازة شهاب الدین احمد بن محمد بن خاتون

عاملی

برای بدر الدین حسن بن محمد، مؤرخ 934 ق.

اجازة احمد بن محمد بن زهره حسینی حلی

برای محمد بن مکی شهید.

اجازة احمد بن محمد موصلی

برای فخر الدین رضی علی بن احمد بن ابی هاشم علوی حسینی، مؤرخ 668 ق.

اجازة ابو غالب احمد بن محمد زراری

(-368 ق)

برای نواده اش محمد بن عبد الله (-352 ق)، مؤرخ 356 ق (در 4 سالگی او)، تجدید اجازه در 367 ق، ط. (در کشکول بحرانی).

اجازة ابو العباس احمد بن محمد سبیبی معروف

به ابن عقده (-333 ق)

برای ابو غالب احمد زراری (-368 ق).

اجازة جمال الدین ابو العباس احمد بن محمد بن

فهد حلی (-841 ق)

1. برای یکی از شاگردان (بر جزء اول قواعد علامه حلی)، مؤرخ 833 ق.

2. برای عزّ الدّین حسن معروف به ابن عشره، مؤرّخ 840 ق، ط. (در کشکول بحرانی-انیس المسافر).

3. برای شمس الدین محمد بن حسن حولانی، مؤرّخ 825 ق.

اجازة نظام الدّین احمد بن محمد معصوم

دشتکی شیرازی (-1086 ق) پدر سید علی خان

مدنی

برای جمال الدین محمد بن عبد الحسین، مؤرّخ 1064 ق.

اجازة احمد بن محمد مهدی شریف اصفهانی

خاتون آبادی

برای نصر الله مدرس شهید، مؤرّخ 1144 ق.

اجازة احمد بن محمد مهدی نراقی

(-1245 ق)

1. برای محمد علی بن محمد باقر هزار جریبی (-1245 ق)، مؤرّخ 1228 ق.

2. برای محمد علی بن محمد محسن کاشانی آرانی، مؤرّخ 1217 ق.

3. برای شیخ مرتضی بن محمد امین انصاری (-1281 ق)، مؤرّخ 1244 ق.

4. برای محمد رسول بن عبد العزیز کاشانی، مؤرّخ 1241 ق.

ص: 55

اجازة احمد بن نعمه الله ابن خاتون عاملی

برای عبد الله بن حسین شوشتری (-1021 ق)، مؤرخ 988 ق.

اجازة اسد الله بن اسماعیل کاظمی

(-1237 ق)

برای عبد الله بن محمد رضا شبر حسینی (-1242 ق)، مؤرخ 1220 ق.

اجازة اسد الله بن محمد باقر موسوی اصفهانی

(-1290 ق)

1. برای محمد رضا بن محمد علی حسینی کاشانی معروف به گلهری.

2. برای محمد بن عبد الوهاب همدانی، امام الحرمین، مؤرخ 1281 ق.

اجازة اسد الله بن عبد الله بروجردی

برای فرزندانش فخر الدین، جمال الدین و نور الدین.

اجازة محمد امین بن محمد علی کاظمی

برای محمد حسین بن محمد علی تبریزی، مؤرخ 1091 ق.

اجازة محمد باقر وحید بهبهانی (-1206 ق)

1. برای ابو علی حائری، مؤرخ 1196 ق.

2. برای حسین خان، فارسی (بر پشت مدارک نوشته).

3. برای سعید بن محمد یوسف قراچه داغی.

4. برای علی بن محمد علی طباطبایی (-1231 ق)، صاحب ریاض.

5. برای علی بن کاظم تبریزی.

6. برای محمد علی.

7. برای محمد علی بن محمد طاهر خراسانی (-1236 ق)، مؤرخ 1193 ق.

8. برای محمد مهدی بن مرتضی بحر العلوم (-1212 ق)، به خط مجیز، در مجموعه اجازات مجاز.

9. برای محمد یوسف طباطبائی تبریزی (-1242 ق)، بر پشت مدارک، مؤرخ 1172 ق.

10. برای محمد یوسف مذکور (بر پشت قواعد علامه)، مؤرخ 1174 ق.

اجازة محمد باقر بن محمد باقر هزار جریبی

(-1205 ق)

برای محمد مهدی بحر العلوم (-1212 ق)، مؤرخ 1195 ق.

اجازة محمد باقر بن محمد تقی مجلسی

(-1110 ق)

1. برای محمد ابراهیم بوناتی.

2. برای ابراهیم گیلانی.

3. برای ابراهیم شریف حسینی شیخ الاسلام مشهد، مؤرخ 1088 ق.

4. برای ابن علی (بر پشت صحیفه سجادیه)، مؤرخ 1072 ق.

5. برای ابو الحسن استرآبادی، مؤرخ 1085 ق.

6. برای ابو الحسن شریف بن محمد طاهر فتونی عاملی (-1138 ق)، مؤرخ 1107 ق.

ص: 56

7. برای ابو الحسن شریف سابق الذکر، مؤرخ 1096 ق.
8. برای ابو طالب بن ابی المعالی.
9. برای احمد بن محمد خطی بحرانی (-1102 ق).
10. برای احمد بن علی ساری اوالی، مؤرخ 1097 ق.
11. برای محمد اشرف بن عبد الحسیب علوی عاملی صاحب فضائل السادات.
12. برای یکی از شاگردان.
- 13 و 14. ایضا برای شاگردانش.
15. برای یکی از شاگردان در مشهد مقدس، مؤرخ 1085 ق.
16. ایضا برای یکی از شاگردان.
17. برای امیر بهاء الدین محمد مختاری نائینی، به خط و با مهر او، مؤرخ 1104 ق.
18. برای محمد جعفر بن محمد کاظم طالقانی، مؤرخ 1094 ق.
19. برای جمشید بن محمد زمان کسکری، مؤرخ 1096-1098 ق.
20. برای حسن بن ندی بحرانی، در آخر اصول کافی.
21. برای محمد حسین شوشتری، مؤرخ 1076 ق.
22. برای امیر سید حسین حسینی.
23. برای میر محمد حسین حسینی عاشوری، مؤرخ 1096 ق.
24. برای محمد داود، مؤرخ 1087 ق.
25. برای محمد حسین بن محمد مؤمن شیرازی، مؤرخ 1095 ق.
26. برای محمد رضا جرفادقانی.
27. برای محمد رضا بن محمد صادق بن مقصود علی مجلسی.
28. برای محمد رضا هزار جریبی، مؤرخ 1089 ق.

29. برای زین العابدین بن حسن عاملی، مؤرخ 1080 ق.
30. برای سلطان محمود بن غلام علی طبسی، مؤرخ 1096 ق.
31. برای محمد شفیع بن محمد رفیع اصفهانی، مورخ 1095 و 1097 ق.
32. برای محمد شفیع بن نور الدین محمد خاتون آبادی.
33. برای محمد صادق بن محمد طاهر مرعشی معروف به سلطان العلماء، مورخ 1092 ق.
34. برای امیر محمد صالح قزوینی.
35. برای محمد طاهر نائینی، مؤرخ 1095 ق.
36. برای محمد طاهر بن مقصود علی اصفهانی، مؤرخ 1087 و 1102 ق.
37. برای عبد العظیم کاشانی، مؤرخ 1068 ق.
38. برای عبد الله یزدی.
39. برای میر عبد المطلب، 5 اجازة، مؤرخ 1074-1077 ق.
40. برای عزیز الله جزائری، مورخ 1073 ق.
41. برای امیر علی خان جرفادقانی، مؤرخ 1093 ق.
42. برای محمد مازندرانی، مورخ 1090 ق.
43. برای محمد علی بن محمد طبسی، مؤرخ 1100 ق.
44. برای امیر عین العارفين حسینی عاشوری، مؤرخ 1092 ق.
45. برای محمد فاضل مشهدی.

46. برای محمد قاسم بن محمد صادق استرآبادی.
47. برای محمد قاسم بن محمد رضا هزار جریبی.
48. برای قوام الدین سیفی، مؤرخ 1107 ق.
49. برای محمد کاظم خراسانی.
50. برای امیر محمد اصفهانی، مؤرخ 1082 ق.
51. برای رضی الدین محمد حسینی گیلانی، مؤرخ 1091 ق.
52. برای رفیع الدین محمد اصفهانی، مؤرخ 1095 ق.
53. برای محمد بن جابر اصفهانی، مؤرخ 1072 ق.
54. برای امیر محمد حسینی، مؤرخ 1092 ق.
55. برای بهاء الدین محمد جیلی، مؤرخ 1072 و 1075 ق.
56. برای محمد بن ابو الفتح جیلی، مؤرخ 1099 ق.
57. برای محمد بن محمد رضا قمی صاحب تفسیر کنز الدقائق، مؤرخ 1102 ق.
58. برای محمد بن علی اردبیلی صاحب جامع الرواه، مؤرخ 1098 ق.
59. برای محمد بن قاسم حسینی خلخالی، مؤرخ 1088 ق.
60. برای محمد قاسم بن محمد رضا هزار جریبی، مؤرخ 1105 ق.
61. برای مسیح الدین محمد شیرازی.
62. برای محمود طبسی، مؤرخ 1109 ق.
63. برای محمود بن محمد مقیم طبسی، 4 اجازه، مؤرخ 1095 و 1096 ق.
64. برای محمد مقیم، مؤرخ 1077 ق.
65. برای محمد نبی بن محمد رحیم گنابادی.
66. برای محمد یوسف مازندرانی.

67. برای نور الدین محمد بن مرتضی کاشانی، مؤرخ 1084 ق.

68. برای سید نعمه الله جزائری، مؤرخ 1075 و 1096 ق.

اجازة حجه الاسلام سيد محمد باقر شفتى

(-1260 ق)

1- برای شاگردش محمد ابراهیم قزوینی، مؤرخ 1246 ق.

2. برای محمد تقی زنجانی، مؤرخ 1253 ق.

3. برای محمد رفیع شریعتمدار رشتی (-1292 ق)، مؤرخ 1258 ق، 2 اجازة، یکی فارسی.

4. برای زین العابدین موسوی خوانساری (-1276 ق)، پدر محمد باقر صاحب روضات، مؤرخ 1222 ق.

5. فارسی، برای عبد الباقی کاشانی، مؤرخ 1260 ق.

6. برای عبد الوهاب قزوینی، مؤرخ 1254 ق.

7. برای علی بن محمد نخبجوانی.

8. برای محمد علی ابرقوئی، مؤرخ 1257 ق.

9. برای محمد علی محلاتی (-1283 ق)، مؤرخ 1258 ق.

10. برای فضل الله استرابادی، مؤرخ 1252 ق.

11. برای محمد رضوی، مؤرخ 1256 ق.

12. برای محمد نائینی، مؤرخ 1256 ق.

13. برای مرتضی قلی، مؤرخ 1256 ق.

14. برای شاگرد و دامادش محمد مهدی کلباسی.

اجازة محمد باقر بن محمد تقی تهرانی

(-1301 ق)

برای محمد باقر بن عبد المحسن فارسی اصطهباناتی شهید (-1326 ق).

اجازة محمد باقر بن محمد تقی موسوی

برای آخوند احمد علی، مؤرخ 1257 ق.

اجازة محمد باقر بن محمد حسن قاننی بیرجندی

(-1352 ق)

برای شهاب الدین آقا نجفی مرعشی تبریزی -1411 ق، مؤرخ 1340 ق.

اجازة دیگری نیز برای ایشان در 1341 ق نگاشته و آن را الاجازة الوجیزة للدّره الفاخره العزیزة نام نهاد.

اجازة محمد باقر بن محمد حسین نیشابوری

1. برای نصر الله بن حسین مدرس شهید (-1168 ق)، مؤرخ 1130 ق.

2. برای یکی از شاگردان، مؤرخ 1142 ق.

اجازة محمد باقر بن زین العابدین خوانساری

(-1313 ق)، صاحب روضات

1. برای فتح الله بن محمد جواد نمازی شیرازی معروف به شیخ الشریعة اصفهانی (-1339 ق)، مؤرخ 1294 ق.

2. برای قاسم بن محمد بر جزء دوم کنز الاحکام فی شرح شرایع الاسلام تألیف مجاز، مؤرخ 1268 ق.

اجازة محمد باقر بن شمس الدین محمد حسینی

معروف به محقق داماد (-1040 ق)

1. برای احمد بن زین العابدین حسینی، مؤرخ 1017 و 1019 ق.

2. برای شاهرخ بیک وزیر.

3. برای یکی از شاگردان، مورخ 1024 ق.

4. برای حسین حیدر بن قمر کرکی، مؤرخ 1038 ق.

اجازة محمد باقر بن محمد مؤمن محقق سبزواری

(-1090 ق)

1. برای محمد شفیع بن فرج گیلانی، مؤرخ 1085 ق.

2. برای محمد گیلانی، مؤرخ 1081 ق.

اجازة بدر بن حسن بن حسین

برای یکی از شاگردان، مؤرخ 849 ق.

اجازة شیخ بهایی-اجازة محمد بن حسین

اجازة سید تاج الدین بن معیه-اجازة محمد بن قاسم

اجازة تاج الدین حسن-اجازة حسن بن حسین

اجازة محمد تقی بن حسین علی هروی

(-1299 ق)

برای میرزا محمد همدانی، مورخ 1283 ق.

اجازة محمد تقی بن محب علی (-1338 ق)،

نواده ادیب گلشن شیرازی

برای عبد الله بن حبیب الله لنگرودی، مؤرخ 1330 ق.

ص: 59

اجازة محمد تقی بن محمد معروف به ملا

کتاب

برای محمد رضا بن مهدی بحر العلوم.

اجازة محمد تقی صوفی بن مظفر رب آبادی

ابهرودی

برای شمس الدین محمد بن خلیفه بن دجله جزائری.

اجازة محمد تقی صاحب حاشیه بر معالم

برای احمد بن عبد الله خوانساری، مؤرخ 1248 ق.

اجازة محمد تقی بن مقصود علی اصفهانی،

مجلسی اول (-1070 ق)

1. برای ابراهیم کاشف الدین بن محمد یزدی، مؤرخ 1063 ق.

2. برای فرزندش محمد باقر مجلسی (-1110)، 3 اجازة، یکی مؤرخ 1068 ق و 2 اجازة، بدون تاریخ.

3. برای یکی از شاگردان.

4. برای شاگردش تاج الدین گلستانه، مؤرخ 1062 ق.

5. برای محمد حسین بن شمس الدین محمد اصفهانی، 3 اجازة، مؤرخ 1049 و 1050 ق.

6. برای آقا حسین خوانساری (-1098 ق)، مؤرخ 1062 ق.

7. برای محمد صادق کرباسی، مؤرخ 1060 و 1068 ق.

8. برای عبد الباقي بن بدیع الزمان، مؤرخ 1056 ق.

9. برای محمد مهدی حسینی، مؤرخ 1062 ق.

اجازة محمد تقی بن محمد مومن حسینی قزوینی

(-1270 ق)

برای مهدی قزوینی نجفی (-1300 ق)، مؤرخ 1241 ق.

اجازة نجم الدين ابو القاسم جعفر بن حسن محقق

حلی (-676 ق)

1. برای محمد بن اسماعیل هرقلی (کاتب جزء اول شرایع)، مؤرخ 671 ق.

2. برای زین الدین علی بن رشید الدین محمد، مؤرخ 625 ق.

اجازة جعفر بن حسین شوشتری (-1303 ق)

1. برای محمد جعفر بن علی نقی (-1320 ق)، نواده سید محمد مجاهد.

2. برای عبد الصمد بن احمد جزائری (-1337 ق).

3. برای محمد بن عبد الوهاب کاظمی امام الحرمین (-1303 ق).

4. برای محمد همدانی، مؤرخ 1291 ق.

اجازة شیخ جعفر بن خضر جناجی (-1228 ق)

صاحب کشف الغطاء

1. برای شاگرد و دامادش اسد الله بن اسماعیل دزفولی کاظمی (-1237 ق)، مؤرخ 1211 ق.

2. برای احمد بن زین الدین احسائی

ص: 60

(-1241 ق)، مؤرخ 1209 ق.

3. برای عبد علی بن امید علی گیلانی.

اجازة محمد جعفر بن محمد صفی فارسی

آباده ای

برای محمد علی بن احمد محلاتی شیرازی، مؤرخ 1258 ق.

اجازة محمد جعفر بن عبد الله كمره ای اصفهانی

(-1115 ق)

برای شاگردش میر عالم کرمانی، مؤرخ 1102 ق.

اجازة نجم الدین جعفر بن محمد بن نما

1. برای کمال الدین علی بن حسین واسطی.

2. برای جمال الدین محمد بن حسن مهتدی، مؤرخ 607 یا 670 ق.

اجازة جعفر بن محمد عاملی

برای امیر علی کیا، مؤرخ 959 ق.

اجازة محمد جواد بن محمد تقی ملا کتاب

نجفی

برای عبد الله عاملی.

اجازة جواد بن حسین نجف نجفی

برای جعفر بن احمد تبریزی (-1262 ق).

اجازة محمد جواد اصفهانی شاگرد صاحب جواهر

برای فرزند بزرگش احمد، مؤرخ 1308 ق.

اجازة جواد بن سعد الله كاظمی شاگرد شیخ

برای محمود بن فتح الله حسینی کاظمی.

اجازة محمد جواد بن محمد حسینی شقرائی

عاملی (-1226 ق)

1. برای محمد جواد ملا کتاب.
2. برای عبد الوهاب، مؤرخ 1225 ق.
3. برای محمد علی بن محمد باقر هزار جریبی (-1245 ق).
4. برای محمد علی عبودی، مؤرخ 1225 ق.

اجازة میرزا حبیب الله بن محمد علی رشتی

(-1312 ق)

1. برای محمد طاهر بن محمد کاظم اصفهانی (-1310 ق).
2. برای سید عبد الصمد شوشتری جزائری (-1337 ق).

اجازة حسام الدین بن جمال الدین بن طریح

مسلمی (برادرزاده فخر الدین طریحی)

1. برای جواد بن کلب علی کاظمی، پس از 1090 ق.
2. برای یونس بن یاسین نجفی.

اجازة حسام الدین محمود بن درویش علی حلی

1. برای محمد بن دنائة کعبی، یکی بی تاریخ

و دومی مؤرخ 1068 ق.

2. برای محمود نجفی.

3. برای یحیی بن احمد اعرجی، مؤرخ 1038 ق.

اجازة شاه الدین حسن حساب آستانه شریفه

رضویه

برای شاگردش نور الدین محمد، مؤرخ 990 ق.

اجازة سید حسن حفید اکرم حسینی

برای بعضی از شاگردان، مؤرخ 757 ق.

اجازة حسن بن احمد نحوی ابو علی فارسی

برای اسماعیل بن عبّاد.

اجازة سید حسن بن احمد کاشانی

(-1342 ق)

برای شاگردش یحیی بن محمد هندی، مؤرخ 1337 ق.

اجازة حسن بن اسد الله دزفولی کاظمی

(-1298 ق)

1. برای محمد ابراهیم شمس العلماء (-1307 ق)، مؤرخ 1290 ق.

2. برای محمد همدانی

اجازة محمد حسن بن محمد باقر صاحب جواهر

(-1266 ق)

1. برای ابراهیم بن صادق لواسانی (-1309 ق)، مؤرخ 1265 ق.

2. برای احمد بن محسن فیضی (-1286 ق).

3. برای محمد تقی ممتاز العلماء (-1289 ق).

4. برای جعفر بن احمد تبریزی (-1262 ق).

5. برای جواد بن حسن اصفهانی.

6. برای عیسی بن حسین زاهد نجفی.

7. برای نوح بن قاسم بن جعفری (-1300 ق).

8. برای نعمه بن علاء الدین طریحی (-1290 ق)، 2 اجازہ.

9. برای محمد ولی.

اجازة حسن بن جعفر کاشف الغطاء

(-1262 ق)

1. برای جعفر تبریزی.

2. برای محمد بن ابراهیم مشهدی (-1281 ق).

3. برای مهدی بن حسن اعرجی کاظمی.

4. برای شیخ نعمه طریحی.

اجازة ابو محمد حسن بن ابو علی حسن سانزواری

(سبزواری؟)

برای بهاء الدین ابو الفتوح محمد بن احمد وزیری، مؤرخ 569 ق.

اجازة حسن بن حسین دوریستی

1. برای مجد الدین ابو العلاء، مؤرخ 576 ق.

2. برای مرشد الدین ابو الحسن دارانی، مؤرخ 584 ق.

اجازة تاج الدین حسن بن حسین سرابشروی

1. برای بعضی از شاگردان، مؤرخ 728 ق.

2. برای فرزندش زین الدین علی بن حسن، مؤرخ 763 ق.

اجازة حسن بن حمزة موسوی نجفی

1. برای جلال الدین عبد علی بن محمد حسینی، مؤرخ 862 ق.

2. برای بعضی از شاگردان، مؤرخ 836 ق.

اجازة جمال الدین ابو منصور حسن بن شهید ثانی

صاحب معالم (-1011 ق)

1. برای فرزندانش ابو جعفر محمد و ابو الحسن علی، مؤرخ 990 ق.

2. برای نجم الدین بن محمد حسینی و فرزندانش محمد و علی.

3. برای عبد اللطیف و 2 برادرش رضی الدین و فخر الدین، فرزندان علی بن احمد بن ابی جامع عاملی.

اجازة حسن بن سلیمان حلی، شاگرد شهید اول

برای عزّ الدین حسین حمویانی، مؤرخ 802 ق.

اجازة حسن بن عبد الحسین حسینی معروف به

طالقانی

برای برادرزاده اش منصور بن محمد طالقانی، مؤرخ 1116 ق.

اجازة حسن بن علی حسینی مدرّس

برای محمد باقر بن زین العابدین موسوی صاحب روضات، مؤرخ 1270 ق.

اجازة محمد حسن بن عبد الله مامقانی

برای فرزندش شیخ عبد الله، مؤرخ 1314 ق، ط.

(در آخر مخزن المعانی مامقانی).

اجازة تاج الدین حسن بن محمد استرآبادی

برای شاه علی یزدی، مؤرخ 935 ق.

اجازة محمد حسن بن محمود معروف به میرزای

شیرازی(-1312 ق)

1. برای شاگردش محمد حسن ناظر(-ح 1311 ق).
2. برای علی بن عبد الله علیاری تبریزی(-1327 ق).

اجازة حسن بن نور الدین حسینی شفتی

برای حسین بن روح الله طبسی معروف به صدر جهان.

اجازة ابو محمد حسن بن هادی برادرزاده سید

صدر الدین عاملی کاظمی(1272 ق)-

(1354 ق)

1. بغیه الوعاه فی طبقات مشایخ الاجازات.
2. برای حسین بن محمد رضا حسینی اصفهانی(-1344 ق)، مؤرخ 1335 ق.
3. برای پسر عمّ پدر خویش صدر الدین عاملی - طبقات.
4. برای مهدی بن محمد علی ثقه الاسلام.
5. برای آقا بزرگ تهرانی مؤلف الذریعه، مؤرخ 1330 ق.

ص: 63

6. برای سید ابو الحسن اصفهانی.
7. برای ابو الهدی بن ابی المعالی کلباسی.
8. برای سید هادی بن علی بجستانی.
9. برای هادی بن عباس آل کاشف الغطاء.
10. برای محمد بن طاهر سماوی، مؤرخ 1332 ق.
11. برای محمد علی بن محمد جعفر قمی، مؤرخ 1336 ق.
12. برای محمد بن علی اکبر قمی، مؤرخ 1332 ق.
13. برای محمد علی معروف به هبه الدین شهرستانی.
14. برای پسر عم پدرش محمد مهدی بن اسماعیل.
15. برای علی بن محمد ابراهیم قمی.
16. برای صالح بن احمد آل طعان (-1333 ق).
17. برای عباس بن ملا حاجی تهرانی.
18. برای محمد علی بن ابو القاسم اردویادی، مؤرخ 1336 ق.
19. برای محمد بن محمد علی خوانساری.
20. برای علی اصغر ملکی تبریزی.
21. برای عباس بن مرتضی عظیم آبادی.
22. برای شبیر حسن جنپوری.

اجازة محمد حسن آل یاسین کاظمی

(-1308 ق)

برای جعفر بن علی نقی طباطبایی.

اجازة حسن بن یوسف بن علی بن مطهر علامه

1. برای تقی الدین ابراهیم آملی، مؤرخ 709 ق.

2. برای جمال الدین ابو الفتوح احمد بن بلکو، آوی، مؤرخ 705 ق.

3. برای گروهی از خاندان ابن زهره: علی بن ابراهیم، حسین بن علی، محمد بن ابراهیم، احمد بن محمد و حسن بن محمد، مؤرخ 723 ق.

4. برای سراج الدین حسن بن محمد سرابشروی، مؤرخ 715 ق.

5. برای تاج الدین حسن بن حسین سرابشروی.

6. برای عز الدین حسین بن ابراهیم استرابادی، مؤرخ 708 ق.

7. برای شرف الدین حسین بن محمد علوی طوسی، مؤرخ 704 ق.

8. برای علی بن اسماعیل بن فتوح غروی، مؤرخ 701 ق.

9. برای رشید الدین علی بن محمد آوی، مؤرخ 705 ق.

10. برای محمد بن اسماعیل هرقلی، مؤرخ 707 ق.

11. برای صدر الدین محمد دشتکی، مؤرخ 724 ق، خ. نجف.

12. برای قطب الدین محمد بن محمد رازی بویه (766 ق)، مؤرخ 713 ق.

13. برای تاج الدین محمود بن محمد رازی، مؤرخ 709 ق.

14. برای محمود بن محمد بن یار، مؤرخ 724 ق.

15. برای نجم الدین مهنا بن سنان، مؤرخ 709 ق و دیگری بدون تاریخ.

16. برای ابو محمد هارون بن حسن طبری، مؤرخ 701 ق.

اجازة حسن بن يوسف مناری

برای فرزندش ابو الحسن موسی بن حسن، مؤرخ 756.

اجازة حسن علی بن عبد الله شوشتری اصفهانی

(-1069 ق)

برای محمد تقی بن مقصود علی مجلسی، مؤرخ 1034 ق.

اجازة ابو عبد الله حسین

برای محمد بن علی بن احمد بن بندار، مؤرخ 499 ق.

اجازة محمد حسین اردکانی (-1302 ق)

1. برای جعفر بن علی نقی طباطبایی (-1320 ق)، مؤرخ 1292 ق.

2. برای محمد حسین بن محمد علی مرعشی شهرستانی (-1315 ق)، مؤرخ 1287 ق.

3. برای عبد الصمد بن احمد شوشتری، مؤرخ 1292 ق.

4. برای علی بن محمد علی میبدی (-پس از 1310 ق).

5. برای مصطفی بن هادی نصیرآبادی لکهنوی (-1323 ق)، ط. (در مجموعه ای از تالیفات مجاز).

6. برای محمد بن عبد الوهاب همدانی (-ح 1304 ق).

اجازة محمد حسین سبزواری

برای نوروز علی، مؤرخ 1097 ق.

اجازة محمد حسین قزوینی

برای محمد باقر بن زین العابدین یزدی.

اجازة حسین نیشابوری (-ح 1080 ق)

برای نوروز علی تبریزی، مؤرخ 1056 ق.

اجازة حسین بن ابراهیم تبریزی قزوینی

برای محمد مهدی بحر العلوم (-1212 ق)، مؤرخ 1294 ق.

اجازة حسين بن ابى القاسم موسى (-1191 ق)

جد صاحب روضات

1. برای میرزا ابو القاسم بن حسن قمی محقق گیلانی (-1231 ق)، مؤرخ 1177 ق.

2. برای محمد مهدی بحر العلوم (-1212 ق).

اجازة محمد حسين بن ابو محمد بغمجی

برای نصر الله بن حسین شهید (-ح 1168 ق).

اجازة ابو عبد الله حسين بن احمد بن خالوية

نحوی (-370 ق) صاحب کتاب الآل

برای ابو الحسن محمد بن عبد الله سلامی شاعر (-393 ق).

اجازة حسين بن محمد تقی نوری (-1320 ق)

1. برای اسماعیل بن محمد باقر اصفهانی

2. برای محمد باقر بن جعفر بهاری (-1333 ق)، مؤرخ 1302 ق.

3. برای جمال الدین بن عیسی موسوی عاملی.

4. برای عبد الحسین بن یوسف موسوی عاملی.

5. برای فدا حسین بن عیسی ملقب به سراج الدین قرشی لکهنوی (1278 ق-)، مؤرخ 1315 ق.

6. برای مرتضی بن محمد عاملی، مؤرخ 1319 ق.

7. برای محمد همدانی، مؤرخ 1281 ق.

اجازة حسین بن حسن گیلانی لنبانی

(-1129 ق)

برای محمد تقی اصفهانی معروف به ملا تقی، مؤرخ 1118 ق.

اجازة حسین بن حسن کرکی (-1001 ق)

1. برای غیاث الدین علی طیب کاشانی، مؤرخ 987 ق.

2. برای شمس الدین محمد بن ابراهیم بحرانی.

اجازة حسین بن حسن عاملی مشغری

برای عبد الکاظم کاظمی (اوائل سده 11 ق).

اجازة محمد حسین بن حسن عاملی میسی

(-938 ق)

برای ابو الحسن شریف عاملی افتونی، مؤرخ 1100 ق.

اجازة حسین بن حیدر کرکی عاملی

برای شاگردش محقق داماد.

اجازة حسین بن حیدر بن قمر کرکی

1. برای محمد باقر بن محمد مؤمن سبزواری (-1090 ق).

2. برای برخی از شاگردان.

3. برای جمال الدین بن مرتضی.

4. برای شاگردش نصیر الدین محمد، در آخر اشراق الحق، خ. دانشگاه تهران.

اجازة حسین بن خلیل تهرانی (-1326 ق)

1. برای احمد بن علی آل کاشف الغطاء (-1344 ق) و برادرش محمد حسین، مؤرخ 1325 ق.

2. برای محمد جعفر بن علی نقی طباطبایی (-1320 ق)، مؤرخ 1313 ق.

3. برای محمد حسن بن محمد صالح کبه بغدادی (-1336 ق)، مؤرخ 1325 ق.

4. برای محمد تهرانی عسکری صاحب مستدرک البحار، مؤرخ 1325 ق.

اجازة حسین بن دلدار علی (-1273 ق)

1. برای فرزندش محمد تقی ممتاز العلماء (-1289 ق)، مؤرخ 1262 ق.

2. برای برادرزاده اش محمد هادی بن مهدی، مؤرخ 1263 ق.

3. برای محمد عباس لکهنوی (-1306 ق)، مؤرخ 1272 ق.

اجازة حسین بن محمد رضا بن بحر العلوم

(-1306 ق)

1. برای محمد جعفر بن علی نقی طباطبایی (-1320 ق)، مؤرخ 1297 ق.

ص: 66

2. برای محمد بن اسماعیل موسوی ساروی (-1310 ق)، مؤرخ 1305 ق.

اجازة حسين بن زين العابدين مازندرانی

(-1339 ق)

برای سبط حسین لکهنوی (معاصر)، ط.

اجازة تاج الدين حسين بن شمس الدين

صاعدي

برای حسین بن حیدر کرکی.

اجازة محمد حسين بن محمد صالح خاتون آبادی

(-1151 ق)

1. برای احمد بن محمد مهدی شریف خاتون آبادی، مؤرخ 1139 ق.

2. برای محمد شفیع بن محمد خاتون آبادی، مؤرخ 1139 ق.

3. برای زین الدین علی - مناقب الفضلاء.

4. برای صدر الدین محمد بن محمد باقر رضوی (-ح 1160 ق)، مؤرخ 1148 ق.

5. برای نصر الله بن حسین موسوی مدرس شهید (-ح 1168 ق)، مؤرخ 1145 ق.

6. برای محمد حسین اصفهانی، مؤرخ 1147 ق (بر پشت کتاب تهذیب)، خ. کربلا.

اجازة عز الدين حسين بن عبد الصمد عاملي

حارثی (-984 ق)

1. برای میر محمد باقر محقق داماد (-1040 ق)، مؤرخ 983 ق.

2. برای جمال الدین ابو منصور حسن بن زین الدین شهید عاملی (-1011 ق)، صاحب معالم، مؤرخ 983 ق.

3. برای حسن بن علی معروف به ابن شدم و برای فرزندانش محمد، علی و حسین و خواهر آنان امّ حسین، مؤرخ 983 ق.

4. برای رشید الدین بن ابراهیم اصفهانی، مؤرخ 971 ق.

5. برای فرزندان‌ش بهاء‌الدین محمد و ابو‌تراب عبد‌الصمد، مؤرخ 971 ق.

6. برای علاء‌الدین محمد بن هدایه‌الله حسینی حسینی خیروی، مؤرخ 967 ق.

7. برای ملک‌علی.

اجازة حسین بن عداد

برای شاگردش حمزه، مؤرخ 950 ق.

اجازة حسین بن کمال‌الدین علی واسطی

برای نجم‌الدین خضر بن محمد مطارآبادی، مؤرخ 756 ق.

اجازة عز‌الدین حسین بن علی عاملی عینائی

1. برای بعضی از شاگردان، مؤرخ 856 ق.

2. برای عز‌الدین حسین حسینی شاری، مؤرخ 873 ق.

اجازة حسین بن علی حسینی کوهکمری

(-1299 ق)

برای محمد همدانی.

ص: 67

اجازة محمد حسين بن محمد علي شهرستاني

(-1315 ق)

برای علی مدرس یزدی، مؤرخ 1297 ق.

اجازة حسين بن فادار

برای ابو الحسين علی بن محمد کاشانی.

اجازة حسين بن جمال الدين محمد محقق

خوانساری (-1098 ق)

1. برای محمد حسين مازندرانی، مؤرخ 1089 ق.

2. برای خواجه محمد، مؤرخ 1064 ق.

3. برای امیر ذو الفقار، مؤرخ 1064 ق.

4. برای لطف الله شیرازی، مؤرخ 1097 ق.

اجازة حسين بن محمد بن عصفور درازی بحرانی

(-1216 ق)

1. برای احمد بن زین الدین احسائی (-1241 ق)، مؤرخ 1214 ق.

2. برای فرزندق بن محمد بحرانی اصبعی، 2 اجازة.

3. برای عبد القاهر بن حسين توبلی بحرانی، مؤرخ 1196 ق.

4. برای محمد بن اسماعیل جد حفصی، در آخر الدروس، به خط مجیز، مؤرخ 1210 ق.

اجازة حسين بن محمد ماحوزی بحرانی

(-1171 ق)

برای ابو الفتح نصر الله بن حسين موسوی مدرس شهید (-1168 ق)، مؤرخ 1153 ق.

اجازة حسين بن محمد حسینی کوهکمری

برای علی بن عبد الله علیاری (-1327 ق).

اجازة حسین بن محمد بارباری سنسی بحرانی

برای حسین بن عبد الله حوری اوالی، مؤرخ 1179 ق.

اجازة حسین بن محمد بلادی

برای عبد العزیز بن احمد صادقی، مؤرخ 1167 ق.

اجازة حسین بن هاشم کاظمی (-1308 ق)

1. برای محمد همدانی، مؤرخ 1281 ق.

2. برای محمد علی بن محمد شاه عبد العظیمی (-1334 ق)، مؤرخ 1293 ق.

اجازة جمال الدین حسین بن هبه الله بن رطبه

برای منصور بن علی خشرم و پدرش ابو منصور بن خشرم، مؤرخ 557 ق.

اجازة حمزه بن سلطان محمد قاننی

برای احمد بن محمد علی کرمانشاهی (سده 13 ق).

اجازة حیدر بن علاء الدین حسینی بیروی (یا

تبریزی)

برای حسین بن حیدر بن قمر کرکی (سده 11 ق).

اجازة حيدر على بن عزيز الله (-ح 1220 ق)

نبیره محمد تقی مجلسی

1. برای غلام حسین بن محمد اسماعیل مازندرانی.

2. برای 5 فرزندش محمد علی، محمد کاظم، محمد تقی، عزیز الله و محمد صالح آقا بزرگ، مؤرخ 1205 ق -رسالة انساب مجلسی.

اجازة خضر بن شلال عفاوی (-1255 ق)

برای عبد الکریم کرمانی، مؤرخ 1247 ق.

اجازة دلدار علی بن محمد نقوی (-1166-

1235 ق)

برای فرزندش محمد سلطان العلماء (-1284 ق)، مؤرخ 1218 ق.

اجازة راضی بن محمد آل شیخ خضر نجفی

(-1290 ق)

1. برای علی بن عبد الله علیاری (-1327 ق).

2. برای شاگردش محمد بن عبد الوهاب آل داود همدانی (-1303 ق).

3. برای محمد علی بن حسن خوانساری (-1332 ق).

اجازة ربیع بن جمعه عبری

برای شرف الدین محمود بن علاء الدین، مؤرخ 912 ق.

اجازة محمد رحیم بن محمد بروجردی

(-1309 ق)

برای محمد همدانی (-ح 1304 ق)، مؤرخ 1283 ق.

اجازة محمد رضا بن بحر العلوم (-1253 ق)

برای محمد حسن بن محمد تقی اصفهانی (-1261 ق)، مؤرخ 1251 ق.

اجازة رضی الدین بن محمد موسوی عاملی مکی

(1103ق-)

1. برای احمد بن محمد مهدی شریف خاتون آبادی، مؤرخ 1154 ق.
2. برای شیر بن ثنوان، مؤرخ 1155 ق.

اجازة محمد رفیع بن عبدالمحمد کواری کزازی

برای عبد الرحمان بن محمد تقی گهرودی.

اجازة زین الدین بن علی بن احمد شامی عاملی

شهید ثانی (-966ق)

1. برای ظهیر الدین ابراهیم بن علی میسی، مؤرخ 957 ق.
2. برای محیی الدین احمد بن تاج الدین میسی.
3. برای تاج الدین بن هلال جزائری، مؤرخ 964 ق.
4. برای عزّ الدّین حسین بن زمعه مدنی، مؤرخ 948 ق.
5. برای عز الدین حسین بن عبد الصمد حارثی عاملی (-984ق)، مؤرخ 941 ق.
6. برای سلمان بن محمد جبعی عاملی، مؤرخ 954 ق.

ص: 69

7. برای عطاء الله بن حسن حسینی، مؤرخ 950 ق.

8. برای شاگردش نور الدین علی بن حسین معروف به ابن صائغ، مؤرخ 958 ق.

9. برای محمود بن محمد لاهجی، مؤرخ 953 ق.

اجازة زين العابدين بن ابو القاسم موسوی

خوانساری (1276 ق)

برای فرزندش محمد باقر صاحب روضات (1313 ق)، مؤرخ 1255 ق.

اجازة زين العابدين بن حسين بن سيد محمد

مجاهد (1292 ق)

1. برای برادرزاده اش جعفر بن علی نقی (1320 ق)، مؤرخ 1292 ق.

2. برای محمد همدانی (1303 ق) ملقب به امام الحرمین، مؤرخ 1281 ق، ط. و دیگری بی تاریخ.

اجازة زين العابدين بن مسلم بارفروش

(1309 ق)

1. برای محمد ابراهیم تقوی شمس العلماء (1307 ق)، مؤرخ 1290 ق.

2. برای جعفر بن علی نقی طباطبایی (1320 ق)، مؤرخ 1290 ق.

3. برای محمد رضا بن محمد علی معروف به گلهری، مؤرخ 1276 ق.

4. برای محمد طاهر بن محمد کاظم اصفهانی (ح 1310 ق).

5. برای عبد الساده.

6. برای علی حسین زنگیپوری، مؤرخ 1303 ق، ط. (با لسان الصادقین او).

7. برای نیاز حسن هندی صاحب حلیه العباد، ط 1294 ق.

اجازة زين العابدين بن نور الدين حسینی

کاشانی

برای عبد الرزاق مازندرانی (سده 11 ق).

اجازة معین الدین سالم بن بدران مازنی

برای خواجه نصیر الدین محمد طوسی (-672 ق)، مؤرخ 629 ق.

اجازة محمد سعید بن یوسف دینوری قراچه

داغی

برای محمد رضا بن بحر العلوم (-1253 ق).

اجازة محمد سعید بن محمد مفید قمی ملقب به

حکیم کوچک و شاگرد فیض

برای محمد کریم (سده 11 ق).

اجازة سلیمان بن عبد الله ماحوزی (-1121 ق)

1. برای احمد بن ابراهیم بن عصفور درازی بحرانی (-1131 ق)، مؤرخ 1119 ق.

2. برای عبد الله بن صالح سماهیجی (-1135 ق)، مؤرخ 1109 ق.

3. برای شاگردش علی بن محمد بحرانی.

4. برای محمد رفیع بیرمی لاری، مؤرخ 1111 ق.

ص: 70

اجازة ابو الفضل شاذان بن جبرئيل قمی

برای محیی الدین بن زهره و پدرش، مؤرخ 584 ق.

اجازة شفیع بن علی اکبر موسوی چابلقی

(-1280 ق)

1. الرّوضه البهیة.

2. برای محمد علی بن محمد کاظم شاهرودی (-1293 ق).

اجازة شمس الدین محمد کشمیری

برای هدایت الله بن عبد الوحید گیلانی، مؤرخ 1040 ق.

اجازة محمد صادق شریف اصفهانی

برای محمد حسین شوشتری (سده 11 ق)، مجاز از علامه مجلسی، مورخ 1099 ق.

اجازة محمد صادق نیشابوری

برای محمد شوشتری، مؤرخ 1110 ق.

اجازة محمد صادق بن محمد تنکابنی

(-1082 ق)

1. برای ابو القاسم جعفر بن حسین موسوی خوانساری (-1158 ق) و فرزندش حسین.

2. برای محمد حسین بن حسن تنکابنی (-1129 ق)، مؤرخ 1123 ق.

3. برای زین الدین علی خوانساری.

اجازة محمد صادق بن مهدی طباطبایی

(-1300 ق) سبط سید محمد مجاهد

برای بهاء الدین صدر الشریعه.

اجازة محمد صالح هروی، شاگرد حرّ عاملی

برای نصر الله بن حسين شهيد(-ح 1168 ق).

اجازة حسام الدين محمد صالح بن احمد

مازندرانی(-1086 ق)

برای محمد حسين بن حيدر علي شوشتری، مؤرخ 1073 ق.

اجازة صالح بن عبد الكريم بحراني

(-1098 ق)

1. برای عزيز بن نصار جزائری، مؤرخ 1096 ق.

2. برای محمد كريم شوشتری، مؤرخ 1080 ق.

اجازة محمد صالح بن عبد الواسع حسيني خاتون

آبادی(-1116 ق)

برای ابو الحسن شريف عاملی، مؤرخ 1107 ق.

اجازة صدر الحكماء صدر الدين حسيني دشتكي

شيرازی

برای محمود بن محمد نيريزی، مؤرخ 903 ق.

اجازة صفي الدين بن فخر الدين طريحي

1. برای ابو الحسن شريف عاملی، مؤرخ 1100 ق.

2. برای محمد حسين بن محمد علي تبريزی، مؤرخ 1090 ق.

ص: 71

اجازة محمد طاهر دزفولی (- پس از 1320 ق)

برای عبد الصمد شوشتری (-1337 ق).

اجازة محمد طاهر بن محمد حسین شیرازی

(-1098 ق)

1. برای محمد باقر بن محمد تقی مجلسی (-1110 ق)، مؤرخ 1086 ق.

2. برای محمد بن مرتضی کاشانی.

اجازة محمد عباس بن علی اکبر لکهنوی

(-1306 ق)

1. برای علی حسین زنگی پوری.

2. برای تاج العلماء علی محمد بن محمد نصیرآبادی (-1312 ق)، ط.

اجازة عبد الباقي بن محمد حسین حسینی خاتون

آبادی (-1208 ق)

برای بحر العلوم (-1212 ق)، مؤرخ 1193 ق.

اجازة عبد الحسين بن علی تهرانی (- 1286 ق)

1. برای محمد رضا کلهری کاشانی، مؤرخ 1276 ق.

2. برای محمد همدانی.

اجازة جلال الدین عبد الحمید بن فخار موسوی

نسابه

برای ابو المظفر غیاث الدین عبد الکریم بن احمد بن طاوس حلّی (-693 ق) و فرزندش رضی الدین علی، برای عبد الکریم اجازة مکرّر.

اجازة نظام الدین عبد الوهاب استرآبادی

برای بعضی از شاگردان، مؤرخ 949 ق.

اجازة کمال الدین عبد الرحمان بن محمد

عتایقی حلّی

برای شاگردش، مؤرخ 786 ق.

اجازة ابو الفضل عبد الرحيم بن احمد بن اخوه

شیبانی

1. برای رشید الدین علی بن محمد شعیری، مؤرخ 546 ق.

2. برای رشید الدین مذکور و سدید الدین محمد بن علی طوسی، مؤرخ 546 ق.

اجازة عبد الرحيم شوشتری (-1313 ق)

برای عبد الصمد جزائری (-1337 ق).

اجازة عبد السميع بن فياض اسدی

برای احمد خزعل (سده 9 و 10 ق).

اجازة عبد العالی بن نور الدین علی کرکی

(-993 ق)

1. برای محقق داماد (-1040 ق).

2. برای قوام الدین بن حسین (بر پشت رساله البلوغ)، خ. آستان قدس.

اجازة عبد العزيز بن احمد صافی

برای محمد رضا بن عبد المطلب تبریزی، مؤرخ 1178 ق.

ص: 72

اجازة عبد علی بن محمد قارونی خطی بحرانی

برای محمد ابراهیم کلباسی خراسانی (-1262 ق)، مؤرخ 1220 ق.

اجازة عبد علی بن محمد خمایسی

1. برای ناجی بن علی نجفی معروف به حضیاری، مؤرخ 1072 ق.

2. برای یوسف بن عبد الحسین صفار معروف به صلنباوی، مؤرخ 1069 ق، 2 اجازة.

اجازة غیاث الدین عبد الکریم بن احمد بن طاوس

حلی (-693 ق)

برای کمال الدین حسین لیثی واسطی.

اجازة عبد الله بن ابو القاسم بهبهانی

برای مهدی غریفی (-1343 ق)، مؤرخ 1327 ق.

اجازة ابو محمد عبد الله بن جعفر عیاشی

دورستی

برای صفی الدین ابو الفتوح محمد بن احمد همدانی و فرزندش ابو نصر احمد، مؤرخ 575 ق.

اجازة عبد الله بن حسین شوشتری (-1021 ق)

1. برای فرزندش حسن علی، مؤرخ 1020 ق.

2. برای قاضی عبد المؤمن.

3. برای مصطفی بن حسین تفریشی (-پس از 1044 ق)، صاحب نقد الرجال، مؤرخ 1019 ق.

اجازة ابو طالب عبد الله بن حمزه شارحی مشهدی

معروف به شیخ نصیر الدین طوسی

برای شهاب الدین محمد بن تاج الدین حسینی کیسکی، مؤرخ 578 ق.

اجازة عبد الله بن محمد رضا شبر حسینی کاظمی

1. برای محمد تقی بن مومن حسینی قزوینی (-1270 ق)، مؤرخ 1240 ق.
2. برای سید کاظم رشتی.

اجازة عبد الله بن صالح سماهيجي (-1135 ق)

1. برای محمد بن عبد المطلب بحرانی.
2. برای ناصر بن محمد جارودی، مؤرخ 1128 ق.
3. برای یاسین بن علی بلادی.
4. برای جمال الدین یوسف بن محمد قاسم عاملی جبرانی، مؤرخ 1115 ق.

اجازة عبد الله بن علي بلادي بحراني

- برای نصر الله مدرّس شهید (-ح 1168)، مؤرخ 1145 ق.

اجازة عبد الله بن محمد شعرمات عاملی

- برای مهدی غریفی، مؤرخ 1327 ق.

اجازة مجد الدين عبد الله بن محمود بلدجي

- (بدرجی) از مشایخ شیخ میثم (-679 ق)

- برای عبد المطلب بن مرتضی حسینی.

اجازة شهاب الدين عبد الله بن محمود شوستري

شهيد(-997ق)

برای بعضی از شاگردانش.

اجازة عبد الله بن نور الدين موسوی جزائری

(-1173ق)

برای 4 تن از علماء حویزه: محمد بن کرم الله، ابراهیم بن خواجه عبد الله، ابراهیم بن عبد الله و محمد بن محمد مقیم، مؤرخ 1168 ق.

اجازة عبد المطلب بن مرتضى حسینی

برای شاگردش حسام الدین عبد الوهاب بن قلیج ارسلان بدری، مؤرخ 723 ق.

اجازة رضی الدین عبد الملك بن اسحاق واعظ

قمی

برای زین الدین علی، مؤرخ 851 ق.

اجازة عبد التبی قزوینی

برای بحر العلوم(-1212ق).

اجازة عبد التبی بن سعد جزائری(-1021 ق)

برای فضل بن محمد عباسی، مؤرخ 1020 ق.

اجازة عبد الواحد بن محمد بورانی

برای ابو الحسن شریف عاملی(-1138ق)، مؤرخ 1103 ق.

اجازة عبد الهادی شلیلة همدانی

برای مهدی غریفی، مؤرخ 1327 ق.

اجازة ابو الفتح عثمان بن جنى نحوی(-392 ق)

برای ابو عبد الله حسین بن احمد بن نصر.

اجازة عدنان بن شبر (-1340 ق)

برای پسر عمش مهدی.

اجازة جمال الدين عطاء الله بن فضل الله حسینی

دشتکی شیرازی

برای کمال الدین حسین بن عبد الحق اردبیلی، مؤرخ 899 ق.

اجازة علی بن احمد بن حجه، پدر شهید ثانی

برای نجم الدین احمد تراکیشی، مؤرخ 924 ق.

اجازة صدر الدين علی بن احمد حسینی دشتکی

مدنی (-1118 ق)

1. برای ابراهیم بن مراد حسینی، مؤرخ 1109 ق.

2. برای محمد باقر بن محمد حسین نیشابوری مکی، مؤرخ 1117 ق.

اجازة علی بن تاج الدین انصاری

برای معین الدین بن نصر الله، مؤرخ 884 ق.

اجازة علی بن جعفر قدمی بحرانی (-1131 ق)

1. برای عبد الله بن صالح سماهیجی (-1135 ق)، مؤرخ 1129 ق.

2. برای نصر الله بن حسین مدرس شهید (-ح 1168 ق).

اجازة شرف الدين على بن جمال الدين

مازندرانی پنجهزاری

برای شاگردش محمد بن دنانه کعبی، مؤرخ 1070 ق.

اجازة شرف الدين على بن حجه الله شولستانی

(-پس از 1063 ق)

1. برای محمد تقی بن مقصود علی مجلسی (-1070 ق)، مؤرخ 1036 ق.

2. برای سلیمان بن پیر احمد یاناک، مؤرخ 1054 ق.

3. برای شرف الدین علی بن جمال الدین مازندرانی، مؤرخ 1063 ق.

4. برای محمد بن محمود طبسی، مؤرخ 1041 ق.

5. برای نور الدین محمد بن محمود شیرازی.

6. برای نظام الدین شاه محمود بن علم الهدی، مؤرخ 1053 ق.

7. برای بعضی از شاگردان، مؤرخ 1051 ق.

8. برای تاج الدین اسماعیل مازندرانی.

اجازة زين الدين على بن حسان رهمی (با

رهمی)

برای سدید الدین حسین بن خشرم طائی، مؤرخ 600 ق.

اجازة ميرزا على آقا شیرازی (-1355 ق)

1. برای عبد الحسین امینی.

2. برای محمد علی اردوبادی.

3. برای علی نقی نقوی لکهنوی.

اجازة علی بن حسن آل سلیمان بحرانی

1. برای محمد بن علی شبر نجفی، مؤرخ 1327 ق.

2. برای سید مهدی غریفی، مؤرخ 1327 ق.

اجازة زين الدين علي بن حسن استرابادي (-ح)

(837 ق)

1. برای بعضی از شاگردان، مؤرخ 827 و 829 ق.

2. برای نظام الدین ترکه بن تاج الدین، مؤرخ 827 ق.

3. برای حسن بن حمزة حسینی، مؤرخ 820 ق.

4. برای سلطان بن حسن حسینی، مؤرخ 833 ق.

اجازة زين الدين علي بن حسن بن محمد خازن

برای جمال الدین احمد بن محمد بن فهد حلّی (-841 ق)، مؤرخ 791 ق.

اجازة نور الدين علي بن حسين موسوی عاملی پدر

صاحب مدارک

1. برای ربیب حسن بن زین الدین شهید، مؤرخ 984 ق.

2. برای محمد بن فخر الدین اردکانی، مؤرخ 999 ق.

اجازة کمال الدين علي بن حسين بن حماد لیشی

واسطی

برای شمس الدین محمد بن احمد بن ابی المعالی موسوی استاد شهید اول.

ص: 75

1. برای ابراهیم بن علی میسی و پدرش علی بن عبد العالی میسی، مؤرخ 934 ق.
2. برای ابراهیم بن علی خوانساری، مؤرخ 924 ق.
3. برای احمد بن محمد بن ابی جامع، مؤرخ 928 ق.
4. برای احمد بن محمد بن علی بن خاتون عاملی و فرزندانش نعمه الله علی وزین الدین جعفر، مؤرخ 931 ق.
5. برای احمد بن معین الدین خوانساری معروف به میرک، مؤرخ 937 ق.
6. برای زین الدین بابا شیخ علی جزردانی، مؤرخ 928 ق.
7. برای ابوالمجد حسن بن ترکی عزیزی.
8. برای عز الدین حسین بن محمد استرابادی، مؤرخ 907 ق.
9. برای عز الدین حسین بن محمد حرّ، مؤرخ 903 ق.
10. برای درویش محمد اصفهانی جد محمد تقی مجلسی، مؤرخ 939 ق.
11. برای عبد العلی بن احمد استرابادی، مؤرخ 929 ق.
12. برای نور الدین علی بن عبد الصمد جبعی عاملی عم شیخ بهائی، مؤرخ 935 ق.
13. برای زین الدین علی بن عبد العالی میسی (-938 ق).
14. برای علی بن هلال کركي، مؤرخ 934 ق.
15. برای قاضی صفی الدین عیسی، مؤرخ 937 ق.
16. برای شرف الدین قاسم بن عذافه، مؤرخ 932 ق.
17. برای شمس الدین محمد مهدی بن محسن رضوی مشهدی، مؤرخ 937 ق.
18. برای شرف الدین یحیی بن حسین بحرانی، شاگرد و نائب او در یزد، مؤرخ 932 ق.

برای جعفر بن عبد الله، مؤرخ 1107 ق.

اجازة ابو الحسن على بن حسين بن موسى بن

بابويه قمی (-329 ق)

1. برای ابو الحسن عباس بن عمر کلوذانی، مؤرخ 328 ق.

2. برای ابو محمد هارون بن موسى تلکبری (-385 ق)، مؤرخ 329 ق.

اجازة على بن حسين بحرانی

برای شرف الدین محمد مکی عاملی، مؤرخ 1160 ق.

اجازة شریف مرتضی علم الهدی ابو القاسم علی

بن حسین

1. برای ابو الحسن محمد بن محمد بصروی، مؤرخ 417 ق، خ. آستان قدس.

2. برای ابو الفرح یعقوب بن ابراهیم بیهقی، مؤرخ 403 ق، خ. حیدرآباد.

اجازة علی بن خلیل تهرانی (-1296 ق)

1. برای عبد الصمد بن احمد شوشتری

ص: 76

(-1337 ق).

2. برای علی بن حسین خاقانی (-1334 ق).

3. برای محمد علی عزّ الدین عاملی (-1303 ق).

4. برای محمد همدانی، مؤرّخ 1282 ق.

اجازة علی بن رضا بن بحر العلوم (-1298 ق)

1. برای محمد جعفر بن علی نقی طباطبایی (-1320 ق)، مؤرّخ 1296 ق.

2. برای عباس قزوینی.

3. برای شکر بن احمد نجفی.

4. برای بهاء الدین صدر الشریعه.

اجازة علی بن زین الدین معروف به شیخ علی

صغیر

برای حسن بن عباس بلاغی، مؤرّخ 1102 ق.

اجازة زین الدین علی بن سلیمان قدمی بحرانی

معروف به ام الحدیث (-1064 ق)

برای نظام الدین شاه محمود بن علم الهدی، مؤرّخ 1050 ق.

اجازة زین الدین علی بن عبد العالی معروف به

ابن مفلح میسی عاملی (-938 ق)

1. برای فرزندان جعفر و علی و برای زین الدین شهید (-966 ق)، مؤرّخ 930 ق.

2. برای حسین بن محمد استرآبادی، مؤرّخ 907 ق.

اجازة علی بن طیب جزائری (-1283 ق)

برای محمد همدانی.

اجازة ركن الدين علي بن علي تميمي نيشابوري

برای ضياء الدين فضل الله راوندى و 2 فرزندش احمد و علي، مؤرخ 529 ق.

اجازة نور الدين علي بن علي - اجازة نور الدين

اجازة بهاء الدين ابو الحسن علي بن عيسى اربلي

وزير (-692 ق)

برای گروهی که کشف الغمّه را نزد او خوانده اند: عبد الله بن محمد بن مکی، احمد بن عثمان نصیبي، محمد فرزند مصتّف و فرزندش احمد بن محمد، علي بن ابی الهیجا اربلي، ابو الفتح بن حسين اربلي، عبد الرحمان بن بن علي بن جزري موصلی، حسن بن اسحاق موصلی، محمود ابن علي، ابراهيم بن محمد، محمد بن فضل علوی و فضل بن يحيى طيبي (کاتب)، مؤرخ 691 ق.

اجازة علي بن محمد علي طباطبائي

(-1231 ق)

1. برای اسد الله بن اسماعيل دزفولي کاظمی (-1237 ق)، مؤرخ 1211 ق.

2. برای احمد احسائي، ط 1310 ق (در رساله احوال او).

3. برای محمد جعفر مولف آب حیات، مؤرخ 1228 ق.

4. برای ابو القاسم لاهیجی، صاحب رياض المؤمنین، مؤرخ 1230 ق.

5. برای دلدار علي بن محمد معين نقوی (-1235 ق)، مؤرخ 1225 ق.

6. برای عبد علی بن امید علی گیلانی.

7. برای محمد فاضل سمنانی، مؤرخ 1205 ق.

اجازة شيخ علي (-1104 ق)، صاحب

الدّر المنثور

برای علامه مجلسی (-1110 ق)، مؤرخ 1068 ق.

اجازة علي بن محمد بن حسن بن شهيد ثاني

(-1103 ق)

1. برای سید علی خان حویزی.

2. برای قاضی محمد مقیم اصفهانی، مؤرخ 1094 ق.

اجازة علي بن محمد بن حسيني قمی

برای ابو مسعود عبد الجبار بن علی نقاش رازی، مؤرخ 508 ق.

اجازة رضی الدین علی بن محمد نیلی

برای احمد بن فهد حلّی (-841 ق)، مؤرخ 791 ق.

اجازة علي بن محمد محلی (-855 ق)

برای محمد بن زین الدین علی جبعی (-876 ق)، جدّ شیخ بهائی، مؤرخ 851 ق.

اجازة نصیر الدین علی بن محمد کاشانی

(-755 ق)

برای محمد بن صدقه، مؤرخ 725 ق.

اجازة علي بن محمد بیاضی نباطی (-877 ق)

صاحب صراط المستقیم

برای ناصر بن ابراهیم بویه، مؤرخ 852 ق.

اجازة نجيب الدين علي بن محمد بن مكي

عاملی

1. برای حسین بن حیدر کرکی، مؤرخ 1010 ق.
2. برای فرزندش محمد بن علی و همه معاصرین او.

اجازة رضی الدین علی بن موسی بن طاوس

(-664 ق)

1. برای 2 فرزندش محمد (-680 ق) و علی.
2. برای یوسف بن حاتم شامی.
3. برای محمد بن احمد قسینی، و فرزندانش جعفر، ابراهیم و علی و گروهی از سامعین:
یوسف بن حاتم شامی فقیه، احمد بن محمد علوی فقیه و نسابه، نجم الدین محمد و صفی الدین محمد، مؤرخ 664 ق.

اجازة علی بن هلال جزائری

1. برای علی بن حسین محقق کرکی (-940 ق)، مؤرخ 909 ق.
2. برای بهاء الدین استرابادی، مؤرخ 889 ق.

اجازة علی بن هلال کرکی (- پس از 984 ق)

برای ملک محمد بن سلطان حسین اصفهانی، مؤرخ 984 ق.

ص: 78

اجازة علی بن یحییٰ خیاط سوراوی

برای رضی الدین علی بن طاوس، مؤرخ 609 ق.

اجازة علی بن یوسف بن مطهر حلی (برادر علامه

حلی)

برای علی بن حسین برسی استرآبادی، در 2 موضع، مؤرخ 699 و 703 ق.

اجازة علی بن یونس

برای زین الدین خیامی، مؤرخ 806 ق.

اجازة محمد علی بن محمد حسن خوانساری

(-1332 ق)

برای عبد الله بن حبيب الله لنگرودی، مؤرخ 1329 ق.

اجازة محمد علی بن محمد حسین شهرستانی

(-ح 1290 ق)

1. برای فرزندش محمد حسین شهرستانی (-1315 ق)، مؤرخ 1282 ق.

2. برای محسن بحرانی

3. برای محمد همدانی، مؤرخ 1282 ق.

اجازة علی محمد بن محمد بن دلدار علی نقوی

(-1312 ق)

برای علی حسین بن خیرات علی زنگی پوری، مؤرخ 1297 ق.

اجازة علی نقی بن حسن بن محمد مجاهد

(-1289 ق)

1. برای محمد باقر بن زین العابدین یزدی.

2. برای محمد رضا بن محمد علی کاشانی معروف به کلهری.

3. برای نیاز حسن هندی، ط 1294 ق (با حلیه العباده).

4. برای محمد همدانی، مؤرخ 1282 ق.

اجازة فتح الله شيخ الشريعة بن محمد جواد

نمازی (-1339 ق)

1. برای مؤلف (آقا بزرگ)، مؤرخ 1320 ق.

2. برای هادی بن علی خراسانی بجستانی، مؤرخ 1330 ق.

اجازة فخر الدين طريحي (-1085 ق) صاحب

مجمع البحرين

برای فرزندش صفی الدین، مؤرخ 1072 ق.

اجازة ضياء الدين فضل الله بن علي راوندي

برای ناصر الدین ابو المعالی محمد بن حسین حمدانی.

اجازة زين الدين قاسم بن محسن

برای علی بن علی ابن فقیه فرزلی، مؤرخ 983 ق.

اجازة محمد قاسم بن محمد شهدی

برای عبد التّبی بن سعد جزائری، مؤرخ 999 ق.

ص: 79

اجازة محمد قاسم بن محمد نجفی

(-1290 ق)

1. برای محمد باقر صاحب روضات.
2. برای بهاء الدین صدر الشریعه.
3. برای محمد بن عبد الوهاب آل داود (-1303 ق).

اجازة قاسم بن محمد کاظمی (-1100 ق)

1. برای ابو الحسن شریف عاملی (-1138 ق).
2. برای محمد جواد بن کلب علی کاظمی، مؤرخ 1098 ق.
3. برای نور الدین محمد بن مرتضی کاشانی نواده برادر فیض، مؤرخ 1095 ق.

اجازة کاظم بن قاسم حسینی رشتی

(-1259 ق)

برای حسن بن علی معروف به گوهر.

اجازة لطف الله شیرازی

برای شاگردش محمد علی بن ابی طالب زاهدی گیلانی متخلص به حزین (-1103 ق).

اجازة ماجد بن جمال الدین محمد حسینی

دشتکی

برای شفیع بن فرج الله گیلانی، مؤرخ 1087 ق.

اجازة ماجد بن هاشم حسینی (-1028 ق)

برای فضل الله بن محب الله دست غیب حسینی (-1023 ق).

اجازة محسن بن مرتضی فیض کاشانی

(-1091 ق)

1. برای علامه مجلسی (-1110 ق).

2. برای فرزندش علم الهدی.

3. برای نواده برادرش محمد بن مرتضی.

4. برای محمد هادی بن مرتضی، برادر محمد سابق الذکر (بر پشت مجلدات 14، 13 و 15 وافی)، تاریخ فراغت از کتابت نسخه:

1124 ق.

اجازة محسن بن عبد الكريم امين عاملی

برای محمد صادق بن حسن آل بحر العلوم، مؤرخ 1352 ق.

اجازة محمد محسن بن علی تهرانی

برای شیخ عباس تهرانی، مؤرخ 1330 ق.

اجازة محمد فاضل شرايینی (-1322 ق)

برای حسن بن علی علیاری.

اجازة محمد بن ابی البركات یمانی

برای محمد بن احمد سیبی قسینی، مؤرخ 636 ق.

اجازة محمد بن ابی طالب استرآبادی

برای احمد بن محمد تا دوانی، مؤرخ 922 ق.

ص: 80

اجازة شمس الدين محمد بن احمد علوي

(-769 ق)

1. برای بعضی از شاگردانش، مؤرخ 757 ق.
2. برای محمد بن مکی شهید اول (-786 ق).

اجازة محمد بن احمد جزائری

برای امین الدین بن محیی الدین طریحی، مؤرخ 1165 ق.

اجازة شیخ القمیین ابو الحسن محمد بن احمد

(-368 ق)

برای محمد بن عبد الله، مؤرخ 360 ق.

اجازة شمس الدين محمد بن احمد سيبی

قسینی

1. برای نجم الدین طومان بن احمد عاملی (-ح 728 ق).
2. برای بعضی از شاگردان.

اجازة محمد بن احمد صهبونی

برای علی بن عبد العالی میسی استاد شهید ثانی، مؤرخ 879 ق.

اجازة محمد بن احمد بن خاتون عاملی

1. برای ظهیر الدین ابراهیم بن حسین حسینی همدانی (-1026 ق)، مؤرخ 1008 ق.
2. برای ماجد بن هاشم صادقی (-1028 ق).

اجازة جلال الدين محمد بن اسعد دواني

(-908 ق)

1. برای کمال الدین حسین بن عبد الحق اردبیلی (-940 ق).

2. برای عبد الرحمان صفوی نواده صفی الدین، مؤرخ 893 ق.

اجازة محمد بن محمد باقر فاضل ايروانی

(-1306 ق)

1. برای جعفر بن علی نقی طباطبایی، مؤرخ 1299 ق.

2. برای محمد طاهر بن محمد کاظم اصفهانی (-ح 1310 ق).

3. برای محمد همدانی.

اجازة نجيب الدين محمد بن جعفر بن نما

برای شمس الدین محمد بن احمد قسینی، مؤرخ 637 ق.

اجازة شمس الدين محمد بن حامد حسینی

برای شاگردش که شرایع را نزد او خوانده، مؤرخ 894 ق.

اجازة محمد بن حسن مدقق شیروانی

(-1098 ق)

1. برای میر عبد الله بن علی تونی.

2. برای علامه مجلسی، مؤرخ 1075 ق.

اجازة بهاء الدين محمد بن حسن اصفهانی

معروف به فاضل هندی (-1135 یا 1137 ق)

1. برای احمد حلی.

2. برای ناصر الدین احمد بن محمد مختاری،

مؤرخ 1130 ق.

3. برای محمد تقی معروف به ملا تقیا اصفهانی، مؤرخ 1118 ق.

4. برای بهاء الدین محمد بن محمد باقر نائنی مختاری، مؤرخ 1109 ق.

5. برای محمد علی کشمیری، مؤرخ 1112 ق.

اجازة ابو جعفر محمد بن حسن بن زین الدین

شهید ثانی (-1030 ق)

برای حسین بن حیدر بن قمر کرکی، مؤرخ 1029 ق.

اجازة ابو جعفر محمد بن حسن بن علی طوسی

(-460 ق)

برای ابو الوفا عبد الجبار بن عبد الله رازی، ابو محمد حسن بن حسین بن بابویه معروف به حسکا، ابو عبد الله محمد بن هبه الله وراق طرابلسی و فرزند او حسن بن محمد، مؤرخ 455 ق.

اجازة محمد بن حسن حرّ عاملی (-1104 ق)

1. برای ابراهیم بن جعفر عاملی، مؤرخ 1090 ق.

2. برای علامه مجلسی، مؤرخ 1085 ق.

3. برای عبد الصمد بن عبد القادر بحرانی.

4. برای محمد فاضل بن محمد مهدی مشهدی، مؤرخ 1085 ق.

5. برای علاء الملک بن ابی طالب، مؤرخ 1086 ق.

6. برای محمد صالح رضوی، خ. آستان قدس، ش 3621 (1085 ق).

اجازة شمس الدین محمد بن حسن علوی

بغدادی (محمد بن ابی الرضا)

1. برای بعضی از شاگردانش، به خط حسین بن اردشیر، مؤرخ 677 ق.

2. برای محمد بن احمد بن ابی المعالی موسوی (-769 ق)، چند اجازه، بعضی مؤرخ 730 ق.

اجازة محمد بن بهاء الدين عاملي

برای شاگردش محمد رضا (ظاهرا اواخر سده 12 ق).

اجازة فخر المحققين ابو طالب محمد بن علامه

حسن بن يوسف بن علی بن مطهر حلّی (682-

771 ق)

1. برای تقی الدین ابراهیم بن حسین آملی.

2. برای جمال الدین ابو الفتوح احمد بن بلکو آوی و شمس الدین محمد بن هلال آوی، مؤرخ 705 ق.

3. ایضا برای ابو الفتوح سابق الذکر، مؤرخ 705 ق.

4. برای امین الدین ابو طالب احمد بن زهره حلبی، مؤرخ 756 ق.

5. برای ناصر الدین حمزه بن حمزه علوی، مؤرخ 736 ق.

6. برای رکن الدین حیدر بن علی علوی، مؤرخ 761 ق، اجازه دیگر 759 ق.

7. برای زین الدین علی بن حسن حلّی، مؤرخ 755 ق.

8. برای شمس الدین محمد بن صدقه، مؤرخ 758 ق.

ص: 82

9. برای شمس الدین محمد بن ابی طالب، مؤرخ 750 ق، خ. آستان قدس.

10. برای شمس الدین ابو عبد الله محمد بن مکی شهید اول (-786 ق)، مؤرخ 756 ق.

11. برای محمد بن محمد اسفندیاری آملی، مؤرخ پس از 745 ق.

12. برای مهتّا بن سنان جعفری.

13. برای فرزند مجیز یحیی بن محمد، مؤرخ 747 ق.

اجازة بهاء الدین محمد بن حسین بن عبد الصمد

عاملی (-1031 ق)

1. برای ابراهیم بن حسین حسینی همدانی (-1026 ق).

2. برای احمد بن زین العابدین علوی، مؤرخ 1012 ق.

3. برای محمد اشرف بن حبیب الله حسینی، مؤرخ 1021 ق.

4. برای بدیع الزّمان قهپانی معروف به بدیع هرنندی.

5. برای حسن علی بن عبد الله شوشتری (-1069 یا 1075 ق)، مؤرخ 1030 ق.

6. برای محمد رضا بسطامی، مؤرخ 1020 ق.

7. برای شرف الدین حسین، مؤرخ 1030 ق.

8. برای عز الدین حسین بن حیدر بن قمر کرکی، مؤرخ 1003 و 1010 و 1020 ق (3 اجازة).

9. برای کمال الدین شاهمیر حسینی 1008 ق.

10. برای علی بن احمد نباطی، مؤرخ 1011 و 1012 ق (3 اجازة).

11. برای نور الدین علی بن عبد العزيز بحرانی، مؤرخ 998 ق.

12. برای محمد علی بن ولی اصفهانی.

13. برای لطف الله بن عبد الکریم میسی و فرزندش جعفر، مؤرخ 1020 ق.

14. برای ماجد بن هاشم بحرانی، مؤرخ 1016 ق و دیگری بدون تاریخ.

15. برای شریف الدین محمد رویدشتی معروف به شریفا، مؤرخ 1022 ق.

16. برای صفی الدین محمد قمی، مؤرخ 1015 ق.

17. برای علاء الدین محمد بن محمد قمی.

18. برای ابو الحسن محمد بن یوسف بحرانی، مؤرخ 998، 999 و 1000 ق (3 اجازة).

19. برای محمد بن علی بن خاتون، مؤرخ 1029 ق.

20. برای ملک حسین بن ملک علی تبریزی، مؤرخ 998 ق.

21. برای محمد هاشم بن احمد اتکانی، مؤرخ 1030 ق.

22. برای شاگردش امین الدین محمد، مؤرخ 996 ق.

23. برای کمال الدین حاج بابا قزوینی، مؤرخ 1007 ق.

24. برای ملا لاهیجی.

اجازة سلطان العلماء محمد بن دلدار علی نقوی

(-1284 ق)

1. برای محمد تقی بن حسین بن دلدار علی (-1289 ق)، برادرزاده اش، مؤرخ 1262 ق.

2. برای برادرزاده دیگرش محمد هادی بن مهدی، مؤرخ 1262 ق.

3. برای فرزندش بنده حسین. ط 1282 ق.

ص: 83

اجازة محمد بن رجب علی تهرانی

1. برای علی بن ابو محمد ساوجی.
2. برای محمد علی بن محمد رضا نائی، مؤرخ 1347 ق.
3. برای غلام حسین نجف آبادی (-1345 ق).
4. برای محمد باقر گلپایگانی.
5. برای علی خیابانی.
6. برای سید علی نقی نقوی لکهنوی
7. برای جعفر بن عبد الرضا موسوی مهری.
8. برای محمد علی اردو بادی، مؤرخ 1354 ق.
9. برای مهدی بن صالح کشوان کاظمی (-1358 ق)، مؤرخ 1358 ق.
10. برای علی نقی منزوی (1338 ق-).

اجازة محمد بن محمد زمان کاشانی

برای محمد باقر بن محمد باقر هزار جریبی.

اجازة محمد بن سعد مقابی بحرانی

برای محمد بن شرف صنیدید.

اجازة محمد بن سلیمان تنکابنی (- پس از

1300 ق)

برای عطاء الله ارومی (-1321 ق)، مؤرخ 1297 ق.

اجازة محمد بن صالح غروی

برای ربیع بن جمعه عبری، مؤرخ 897 ق.

اجازة محمد بن عبد الفتاح تنکابنی معروف به

برای 2 فرزندش محمد صادق و محمد رضا و برای محمد شفیح لاهیجانی، مؤرخ 1102 ق.

اجازة ابو جعفر محمد بن عبد الله حمیری

برای ابو عمر و سعید بن عمر، مؤرخ 304 ق.

اجازة محیی الدین ابو حامد محمد بن عبد الله بن

زهره حلبی

برای فرزندش ابو المکارم علی، مؤرخ 604 ق.

اجازة محمد بن عبد الوهاب همدانی (- پس از

1303 ق)

1. برای اسماعیل صدر اصفهانی (-1337 ق)، مؤرخ 1283 ق.

2. برای محمد علی شوشتری.

3. برای عنایت الله سامانی، مؤرخ 1284 ق.

4. برای گروهی که از او طلب اجازه کرده اند، مؤرخ 1280 ق.

اجازة محمد بن علی حسینی استرآبادی

(-1028 ق)

1. برای کمال الدین حسین عاملی، مورخ 1018 ق، خ کربلا.

2. برای محمد علی بن ولی اصفهانی، مورخ 1015 ق.

اجازة محمد بن علی بن ابی جمهور احسائی

صاحب عوالی اللئالی

1. برای محسن بن محمد بن پادشاه حسینی

رضوی مشہدی، مؤرخ 897 ق.

2. برای محمد بن صالح غروی، مؤرخ 896 و 898 ق (3 اجازہ).

3. برای شرف الدین محمود بن علاء الدین طالقانی.

اجازة محمد بن علی مقابی بحرانی

برای فرزندش علی، مؤرخ 1160 ق.

اجازة ظہیر الدین محمد بن علی عینائی

برای عماد الدین علی جرجانی، مؤرخ 860 ق، خ. آستان قدس.

اجازة محمد بن علی موسوی (-1009 ق)

صاحب مدارک

1. برای بدر الدین حسن بن شدقم، مؤرخ 987 ق.

2. برای عبد الہادی شوشتری، مؤرخ 1007 ق.

اجازة محمد بن علی بن خزعل حسینی

برای احمد بن محمد بن علی بن نصر، مؤرخ 827 ق.

اجازة رشید الدین محمد بن علی بن شهر آشوب

(-588 ق)

برای جمال الدین علی بن جعفر بن شعرة حلّی جامعانی، مؤرخ 581 ق.

اجازة ابو الخیر محمد بن علی بن طی

برای شمس الدین محمد بن عبد المجید مسیبی، مؤرخ 950 ق.

اجازة محمد بن علی بن عبد النبی مقابی

بحرانی

برای عبد اللہ بن حسین زیوری، مؤرخ 1147 ق.

اجازة شمس الدين محمد بن علي بن خاتون

عاملی

برای نور الدین علی بن حسین بن عبد العالی کرکی، مؤرخ 900 ق.

اجازة محمد بن قاسم برزهی بیهقی

برای محمد بن ناصر بن حمزة علوی ورامینی، مؤرخ 661 ق.

اجازة تاج الدین محمد بن قاسم دیباجی (-)

(776 ق)

1. برای شمس الدین محمد بن احمد بن ابی المعالی، از مشایخ شهید اول.

2. برای ابو عبد الله محمد بن مکی شهید اول (-786 ق)، مؤرخ 754 ق.

3. برای شهید اول و پسرانش محمد و علی و دخترش فاطمه ام الحسن.

4. برای شهید و فرزندش محمد.

اجازة محمد بن محمد بن زهره حسینی

برای بعضی از شاگردانش، مؤرخ 757 ق.

اجازة محمد بن محمد بن علی آملی

برای شاگردش، مؤرخ 752 ق.

ص: 85

اجازة محمد بن محمد بن محمد بن قاسم حسینی

برای زین الدین علی بن اسماعیل عاملی.

اجازة محمد بن محمد چکنی کزازی

برای محمد تقی بن علی رضا موسوی قمی معروف به حاج سید جواد (-1303 ق)، مؤرخ 1269 ق.

اجازة ابو عبد الله محمد بن محمد بن نعمان، شیخ

مفید (-413 ق)

برای ابو الحسن علی بن محمد دقاق، مؤرخ 403 ق.

اجازة شمس الدین محمد بن محمد معروف به

ابن مؤذن جزینی (پسر عم شهید اول)

برای علی بن عبد العالی معروف به ابن مفلح میسی (-938 ق)، مؤرخ 884 ق.

اجازة محمد بن مطرف حسینی

برای رضی الدین محمد بن حسن زرقنی داودی، مؤرخ 695 ق.

اجازة محمد بن معصوم رضوی معروف به سید

محمد قصیر (-1255 ق)

1. برای محمد رضا بن بحر العلوم، مؤرخ 1245 ق.

2. برای زین العابدین بن جعفر موسوی خوانساری (-1276 ق)، پدر صاحب روضات.

اجازة ابو عبد الله محمد بن مکی شهید اول

(-786 ق)

1. برای جمعی از علماء که علل الشرایع شیخ صدوق را نزد او خوانده اند: احمد بن ابراهیم کروانی، حسن بن سلیمان حلّی، حسین بن علی

عاملی، حسین بن محمد بن هلال کرکی، علی بن بشاره عاملی شقراوی حنّاط و محمد بن محمد بن زهره حلبی، مؤرخ 757 ق.

2. برای زین الدین علی بن حسن بن محمد خازن، مؤرخ 784 ق.

3. برای شمس الدین محمد بن عبد علی بن نجده، مؤرخ 770 ق، خ. آستان قدس، ش.

1317 ق.

4. برای 3 فرزندش محمد، علی و حسن.

5. برای 2 فرزندش محمد و علی.

اجازة صدر الدين واعظ، محمد بن غياث الدين

منصور دشتکی شیرازی

برای علی بن قاسم حسینی عریضی یزدی، مؤرخ 973 ق.

اجازة محمد بن موسى بن حسين بن عود

برای شرف الدین حسین بن موسی بن عود، مؤرخ 761 ق.

اجازة محمد بن يحيى بن قاسم

برای محمد بن دنائة کعبی (سده 11 ق).

اجازة محمد بن يوسف بن علي بن كنيار بلادي

برای ناصر بن محمد جارودی.

ص: 86

اجازة محمود بن علی میبدی (یا میمندی)

برای ابو الحسن شریف عاملی (-1138 ق)، مؤرخ 1107 ق.

اجازة محمود بن علی حمصی

برای ابو المظفر محمد بن علی حجدی (یا مجدی)، مؤرخ 583 ق.

اجازة محمود بن محمد بن علی بن حمزة

لاهیجانی (شاگرد شهید ثانی)

1. برای حسین بن روح الله حسینی طبسی صدر جهان، مؤرخ 974 ق.

2. برای عماد الدین علی بن هاشم، مؤرخ 994 ق.

3. برای معین الدین محمد بن محمود دشتکی شیرازی، مؤرخ 994 ق.

4. برای منصور بن حسن بن یوسف بن تاج الدین بن متوج بحرانی، پس از 987 ق.

اجازة محیی الدین بن احمد بن تاج الدین میسی

عاملی

برای محمود بن محمد بن علی بن حمزة لاهیجی، مؤرخ 954 ق.

اجازة مرتضی بن محمد امین انصاری

(1281 ق)

برای شاگردش احمد بن محسن فیضی کاشانی (-1286 ق)، مؤرخ 1262 ق.

اجازة شاه مرتضی بن محمد مؤمن کاشانی

1. برای فرزندش نور الدین محمد معروف به نور الدین اخباری، مؤرخ 1078 ق.

2. برای فرزند دیگرش محمد هادی، مؤرخ 1072 ق.

اجازة معز الدین محمد بن جعفر اصفهانی

برای حسن علی بن عبد الله شوشتری (-1075 ق)، مؤرخ 1030 ق.

اجازة مفلیح بن حسن صیمری

برای شاگردش، مؤرخ 873 ق.

اجازة فاضل مقداد بن عبد الله سیوری

(-826 ق)

برای زین الدین علی بن حسن بن علا له، مؤرخ 822 ق (2 اجازة).

اجازة محمد مقیم بن محمد باقر اصفهانی

برای سلطان محمد، مؤرخ 1072 ق.

اجازة شرف الدین محمد مکی (از اعقاب شهید

اول)

1. برای محمد رضا بن عبد المطلب تبریزی، مؤرخ 1178 ق.

2. برای ابو جعفر، مؤرخ 1183 ق.

اجازة غیاث الدین منصور بن صدر الدین محمد

دشتکی شیرازی (-940 ق)

برای فرزندش صدر الدین محمد.

ص: 87

اجازة منصور بن محمد حسینی طالقانی

برای نصر الله بن حسین موسوی شهید (-ح 1168 ق)، مؤرخ 1152 ق.

اجازة میر محمد مؤمن بن دوست محمد حسینی

استرآبادی شهید (-1088 ق)

1. برای احمد بن محمد بن یوسف مقابی بحرانی (-1102 ق)، مؤرخ 1081 ق.

2. برای علامه محمد باقر مجلسی (-1110 ق).

اجازة محمد مهدی بن محمد ابراهیم کلباسی

(-1292 ق)

برای محمد رضا بن سید علی کلهری، مؤرخ 1271 ق.

اجازة محمد مهدی بن ابی القاسم موسوی

شهرستانی (-1215 ق)

1. برای ابو القاسم جعفر بن حسین موسوی خوانساری (-1240 ق).

2. برای اسد الله بن اسماعیل دزفولی کاظمی (-1237 ق).

3. برای احمد بن زین الدین احسائی، مؤرخ 1209 ق، ط 1310 ق (با رساله ای در احوال او).

4. برای دلدار علی بن محمد مقیم نقوی (-1235 ق)، مؤرخ 1205 ق.

5. برای محمد علی بن محمد باقر هزار جریبی (-1245 ق)، مؤرخ 1193 ق.

6. برای محمد فاضل سمنانی.

7. برای علی بن محمد کاظم تبریزی، مؤرخ 1186 ق.

8. برای مهدی بن محمد تقی قاضی تبریزی، مؤرخ 1198 ق.

9. برای محمد بن اسماعیل جد حفصی.

10. برای محمد بن محمد طاهر خراسانی (-1236 ق)، مؤرخ 1193 ق.

اجازة محمد مهدی بن حسن بن احمد حسینی

قزوینی (-1300 ق)

1. برای جعفر بن علی نقی طباطبایی (-1320 ق)، مؤرخ 1296 ق.
2. برای محمد حسین بن محمد علی شهرستانی (-1315 ق)، مؤرخ 1292 ق.
3. برای محمد علی بن محمد حسن خوانساری (-1332 ق).
4. برای محمد کاظم خراسانی (-1329 ق)، مؤرخ 1299 ق.
5. برای محمد همدانی.

اجازة محمد مهدی بن محمد صالح فتونی

1. برای محمد تقی قاضی (-1223 ق)، مؤرخ 1173 ق.
2. برای ملا یوسف.
3. برای محمد مهدی بحر العلوم.

اجازة مهدی بن علی بن جعفر کاشف الغطاء

(-1288 ق)

1. برای محمد رضا بن محمد علی کلهر کاشانی.
2. برای بهاء الدین صدر الشریعه.
3. برای علی علیاری تبریزی.

ص: 88

اجازة مهدی بن علی اکبر قمی

برای علی بن محمد نوری، مؤرخ 1342 ق.

اجازة مهدی بن علی غریفی بحرانی

(-1343 ق)

برای عیسی بن صالح خاقانی، مؤرخ 1341 ق.

اجازة بحر العلوم محمد مهدی بن مرتضی

طباطبائی (-1212 ق)

1. برای جعفر بن حسین خوانساری (-1240 ق).

2. برای احمد بن زین الدین احسانی (-1241 ق). مؤرخ 1209 ق.

3. برای محمد حسن بن معصوم قزوینی (-1240 ق)، مؤرخ 1211 ق.

4. برای حیدر بن حسین یزدی، مؤرخ 1209 ق.

5. برای میرزا داود.

6. برای دلدار علی نقوی.

7. برای عبد علی بن محمد قارونی، از مشایخ محمد ابراهیم کلباسی، مؤرخ 1197 ق.

8. برای عبد الکریم بن جواد جزائری (-1215 ق).

9. برای عبد النبی قزوینی.

10. برای محمد بن محمد صالح لاهیجی، پس از 1206 ق.

اجازة محمد مهدی شهید بن هدایت الله موسوی

اصفهان (-1218 ق)

1. برای دلدار علی.

2. برای شیخ محمد.

اجازة میرزا محمد بن علی جزائری

برای علامه مجلسی (-1110 ق)، پس از وفات مجلسی اول.

اجازة ناصر حسین بن حامد حسین موسوی

کنتوری لکهنوی

برای صادق بن حسن آل بحر العلوم طباطبایی، مورخ 1352 ق.

اجازة ناصر بن حسین خطیب نجفی

برای نظام الدین شاه محمود بن علم الهدی محمد شولستانی (3 اجازة).

اجازة محمد نبی بن محمد رحیم گنابادی (مجاز)

از علامه مجلسی)

برای شاگردش محسن.

اجازة نجم الحسن رضوی لکهنوی

1. برای محمد صادق آل بحر العلوم، مؤرخ 1348 ق.

2. برای محمد علی اردوبادی، مؤرخ 1348 ق.

اجازة نعمه الله علی بن احمد بن خاتون عاملی

1. برای بدر الدین حسن بن علی بن شدم، مؤرخ 977 ق.

2. برای عبد الله بن حسین شوشتری (-1021 ق)، مؤرخ 988 ق (2 اجازة).

اجازة نعمه الله بن عبد الله موسوی جزائری

(-1112 ق)

1. برای ابو القاسم بن محمد بن عیسی شیخ الاسلام شوشتری.
2. برای محمد باقر بن محمد حسین شوشتری سید محمد شاهي، مؤرخ 1101 و 1103 ق.
3. برای حسین بن محیی الدین بن ابی جامع عاملی، مؤرخ 1090 ق.
4. برای محمد زمان بن محمد رضا بن فتح الدین صحاف شوشتری مؤرخ 1085 و 1098 ق (2 اجازة)
5. برای محمد بن علی جزائری (-1131 ق).
6. برای بهاء الدین محمد جزائری، مؤرخ 1093 ق.

اجازة نوح بن قاسم جعفری (-1300 ق)

برای عبد الصمد شوشتری (-1337 ق).

اجازة نور الدین علی موسوی (-1068 ق) برادر

صاحب مدارک (از جانب پدر) و برادر صاحب

معالم (از جانب مادر)

1. برای نظام الدین احمد بن محمد معصوم دشتکی شیرازی (-1086 ق).
2. برای صالح بن عبد الکریم کرزکانی بحرانی (-1098 ق).
3. برای محمد محسن بن محمد مؤمن استرآبادی، از مشایخ علامه مجلسی، مؤرخ 1051 ق.
4. برای محمد بن علی حرفوشی (-1059 ق).

اجازة نور الدین محمد بن مرتضی کاشانی (نواده)

برادر فیض)

برای فرزندش بهاء الدین محمد، مؤرخ 1114 ق.

اجازة هادی بن مرتضی بن محمد مؤمن

برای خواهرزاده اش رفیع الدین محمد بن رضا.

اجازة محمد هاشم بن زین العابدین موسوی

خوانساری معروف به چهارسوقی (-1318 ق)

1. برای ابو الهدی بن ابی المعالی بن محمد ابراهیم کلباسی، مؤرخ 1300 ق.
2. برای محمد باقر بن عبد المحسن اصطهباناتی شهید (-1326 ق)، مؤرخ 1300 ق.
3. برای جعفر بن علی نقی طباطبایی (-1320 ق)، مؤرخ 1309 ق.
4. برای فتح الله بن محمد جواد نمازی معروف به شیخ الشریعة اصفهانی (-1339 ق)، مؤرخ 1295 ق.
5. برای محمد همدانی.
6. برای احمد بن محمد جواد اصفهانی، مؤرخ 1305 ق.

اجازة هاشم بن حسین احسائی

برای نعمت الله جزائری، مورخ 1073 ق.

اجازة رضی الدین عمید الرؤسا ابو منصور هبه الله

بن حامد نحوی لغوی (-610 ق)

برای جلال الدین قاسم بن حسن معروف به ابن معیته، مؤرخ 603 ق (بر ظهر صحیفه سجادیه).

اجازة یاسین بن علی بحرانی

برای نصر الله بن حسین موسوی، مؤرخ 1145 ق.

اجازة نجيب الدين يحيى بن احمد حلّي هذلي

(-689 یا 690 ق) صاحب جامع الشرايع وابن

عم محقق حلّي

1. برای عز الدين حسن بن علي معروف به ابن ابرز، مؤرخ 655 ق.
2. برای نجم الدين حسين بن اردشير طبري، مؤرخ 667 ق.
3. برای غياث الدين عبد الكريم بن احمد بن طاوس (-693 ق).
4. برای كمال الدين علي بن حسين بن حماد واسطی ليشی.
5. برای عمرو بن حسن بن خاقان، مؤرخ 674 ق.

اجازة ابو زكريا يحيى بن حسن هذلي

برای بهاء الدين ورام بن نصر بن ورام، مؤرخ 583 ق.

اجازة يحيى بن حسين بن عشرة (يا عشيره) بن

ناصر بحراني معروف به شيخ يحيى مفتي - شاگرد

محقق کرکی و نائب او در یزد-

1. برای شاگردش عبد الله بن عبد الكريم (پس از 967 ق-).
2. برای علي بن خميس جزائري، مؤرخ 961 ق.
3. برای شاگردش عبد الجليل قاري، مؤرخ 970 ق.

اجازة يحيى بن محمد بحراني قطيفي

1. برای شاگردش عبد علي بن محمد، مؤرخ 1182 ق.
2. برای شاگردش محمد بن احمد بحراني.

اجازة يوسف بن احمد بن عصفور درازي بحراني

(-1186 ق) صاحب حدائق

1. برای زین العابدین بن کاظم، مؤرّخ 1166 ق.
2. برای عبد العزيز بن احمد نجفی، مؤرّخ 1167 ق.
3. -لؤلؤه البحرين، ط. مکرّر.
4. برای سید عبد الله بلادی، مؤرّخ 1153 ق.
5. برای علی بن حسین بحرانی.
6. برای علی بن محمد مقابی بحرانی، مؤرّخ 1169 ق.
7. برای محمد کاظم.
8. برای بحر العلوم (-1212 ق).

الاجازه الشامله للسیده الفاضله

محمد رضا بن محمد حسین تهرانی، برای امینه بیگم مؤلف الاربعین الهاشمیّه.

اجبار الزّوج (علی الانفاق و مع العجز علی

الطلاق)

عبد الله بن صالح سماهیجی (-1135 ق).

الاجتزاء بالوضوء الناقص بعد زوال العذر

و التمكن من الوضوء التام

محمد حسن بن محمد صالح کبة بغدادی، خ.

بغداد.

اجتماع الامر و النهی

اصول، از ابو القاسم بن محمد علی نوری معروف به کلاتری (-1292 ق).

اجتماع الامر و النهی

احمد بن مهدي نراقی (-1245 ق)، خ. موجود.

-اعلم ان من باب تعارض العام و الخاص...

اجتماع الامر و النهی

میرزا حبیب الله بن محمد علی رشتی (-1312 ق)، خ. دیده شد.

اجتماع الامر و النهی

محمد صالح بن محمد حسن مازندرانی، بعد از 10 مقدمه، شروع مسأله.

اجتماع الامر و النهی

عبد الوهاب بن محمد علی شریف قزوینی (سده 13 ق.)، شاگرد صاحب ریاض و صاحب مفتاح الکرامه.

-الحمد لله الذي تقدس ذاته عن التركيب.

اجتماع الامر و النهی

علی لوزدری (یا دوزدری) (-1290 ق)، خ.

کربلا.

اجتماع الامر و النهی

علی بن محمد علی طباطبایی، صاحب ریاض (-1231 ق).

-الحمد لله رب العالمین...

اجتماع الامر و النهی

سید محمد کاظم بن عبد العظیم طباطبایی یزدی (-1337 ق)، تالیف: 1300 ق. ط. تهران، 1317 ق.

اجتماع الامر و النهی

محمد بن ابراهیم لواسانی (-1317 ق)، خ. دیده شد.

اجتماع الامر و النهی

محمد بن محمد باقر فاضل ايروانى (-1306 ق).

اجتماع الامر و النهى

محمد بن على موسى نورى (-1325 ق)، خ.

نجف

اجتماع الامر و النهى (و القول بامتناعه)

سيد مهدى بن مرتضى بحر العلوم (-1212 ق)، خ. فيض آباد هند.

اجتماع الامر و النهى

نظر على بن سلطان محمد طالقانى (-1306 ق)، ط. تهران، 1304 ق (با مناط الاحكام).

اجتماع الجنب و الميت و المحدث بالاصغر على

ماء لا يكفى الا لاحدهم، رساله فى

محمد على بن محمد باقر هزار جريى (-1245 ق)، خ. موجود.

اجتماع الجنب و الميت، رساله فى

جعفر بن على نقى طباطبايى حائرى

ص: 92

(-1320 ق).

اجتماع الشَّمْل في علم الرَّمَل

ناشناخته. نسخه آن در 80 صفحه دیده شده.

الاجتماعات المدنیة

معلم ثانی ابو نصر محمد بن احمد فارابی (-339 ق).

الاجتناب

فارسی ردّ بر تریاق فاروق، از محمد باقر همدانی (-1319 ق)، تألیف: 1307 ق، ط 1308 ق.

-الحمد لله رب العالمین و الصلاه و السلام علی اسم الله الرضی...

الاجتهاد، کتاب-کتاب الاجتهاد

الاجتهاد

محمد بن حارث بحرانی، در یک مقدمه، ابواب و خاتمه.

-اللهم لك الحمد ناصب اعلام الهدایه

الاجتهاد و الاخبار

در رد اخباریه، از محمد باقر بن محمد اکمل وحید بهبهانی (-1206 ق)، در 7 فصل، تألیف 1155 ق، ط تهران، 1314 ق (با عدّه الاصول شیخ طوسی)، 1317 ق (هم در فهرست چاپی عربی و هم در فارسی آمده است).

-الحمد لله الذی اوجب علی العباد الاجتهاد...

الاجتهاد و الاخبار

اصول، از میرزا محمد بن حسن شیروانی (-1098 ق)، خ. فیض آباد.

الاجتهاد و الاخبار

محمد بن احمد احسانی که در جواب عبد الله بن محمد علی قطفی نگاشته.

الاجتهاد و التقلید

اصول، تقریرات آخوند خراسانی، از شاگردش ابو الحسن بن عباس اشکوری (1292 ق-)

الاجتهاد و التقلید

ابو القاسم بن محمد صادق نرائی (-1305 ق)، خ. موجود.

الاجتهاد و التقلید

ابو القاسم کلانتری (-1292 ق)، خ. موجود.

الاجتهاد و التقلید

محمد باقر وحید بهبهانی (-1206 ق).

الاجتهاد و التقلید

محمد تقی بن محمد باقر آقا نجفی (-1331 ق)، ط. تهران، 1296 ق.

الاجتهاد و التقلید

شیخ محمد حسین بن محمد حسن معین اصفهانی معروف به کمپانی.

الاجتهاد و التقلید

حسین تربتی (-ح 1300 ق).

-الحمد لله الذي جعل لكلّ شئ اصلا...

الاجتهاد و التقليد

راحت حسين رضوى كوپال پورى (1297 ق-)، تاليف در نجف: 1330 ق.

الاجتهاد و التقليد

محمد رفيع بن فرج گيلانى (-1161 ق).

الاجتهاد و التقليد

صالح بن حسن داماد معروف به عرب (-1303 ق)، ط 1296 ق (با مفاتيح سيد محمد مجاهد).

الاجتهاد و التقليد

طاهر بن عبد على (معاصر).

الاجتهاد و التقليد

عبد الرحيم بن نصر الله گلى برى (-1334 ق).

الاجتهاد و التقليد

عبد العظيم بن محمد لواسانى، شاگرد شريف العلماء، مستخرج از روض المحصلين او، خ.

تهران.

الاجتهاد و التقليد

عبد الواسع بن محمد حسينى زنجانى (-1291 ق)، خ. ديده شد.

الاجتهاد و التقليد

محمد على بن محمد صادق شيرازى، تأليف:

1276 ق، خ. كربلا.

الاجتهاد و التقليد

محمد على بن مهدى آرانى (-1325 ق).

الاجتهاد و التقليد

محمد بن محمد باقر فاضل ايروانی (-1306 ق).

الاجتهاد و التقليد

شيخ مرتضى بن محمد امين انصاری (-1281 ق)، خ. سامراء.

-التقليد لغه جعل الغير ذاقلاده

الاجتهاد و التقليد

مسيح بن محمد سعيد تهرانی (-1263 ق).

الاجتهاد و التقليد

محمد مهدي بن محمد ابراهيم كلباسی (-1292 ق)، خ. دیده شد.

الاجتهاد و الصحابه

محمد تقی بن عبد الکریم جعفری تبریزی (1343 ق-).

الاجتهادیه

زين الدين بن علي بن احمد شهيد ثاني (-966 ق).

ص: 94

الاجتهاديه

محمد بن على بن ابى جمهور احسانى (-پس از 900 ق).

اجداد الائمه و عدم اشتراط اسلامهم

على بن احمد آل عبد الجبار قطيفى (سده 13 ق).

اجراء الخيل

ابو منذر هشام بن محمد بن سائب كلبى (-205 ق).

الاجرام العلويه

ابو على حسين بن عبد الله بن سينا (-427 ق)، ط 1298 ق.

الاجره على العبادات و جواز اخذها، رساله فى

محمد بن مرتضى ملا محسن فيض كاشانى (-1091 ق)، خ موجود.

الاجروميه الجديده

نحو، از محسن بن عبد الكريم حسيني، ط.

الاجزاء

اصول، از ابو القاسم بن محمد على نوري كلانترى، خ. ديده شد.

الاجزاء

محمد حسن آشتياني (-1319 ق)، ط 1315 ق.

الاجزاء

محمد بن محمد باقر فاضل ايروانى (1306 ق)، خ. نجف.

الاجزاء

مصطفى بن حسين كاشانى (-1336 ق)، خ.

ديده شد.

الاجزاء

مهدى بن صالح حكيم نجفى، تأليف:

1308 ق.

اجزاء حج من ادرك المشعرين بحكم العامه

عبد التّبي و فسى عراقى (معاصر). به نام إعلام العامه فى صحه الحج مع العامه. چاپ شده

اجزاء المشعر الحرام اضطرارا فى تماميه الحجّ

نيز از عبد التّبي.

اجزاء العلوم

ابو عبد الله بن ابى القاسم زنجانى (-1313 ق)، خ. موجود.

اجزاء القضيّه

على بن حسين جامعى عاملى، شاگرد محدث جزائرى.

-الحمد لله كثيرا...

ص: 95

الاجزاء المحموله على الماهية

محمد رستمدری به شاه عباس صفوی (جلوس):

996ق) اهداء کرده، خ. دانشگاه تهران.

-یا من دلّ بچوده علی وجوده.

الاجماع، رساله فی

محمد مهدی بن ابی ذر نراقی، تألیف:

1180 ق، خ. تهران، کاشان.

-الحمد لله الذي اجمع عقول العقلاء

الاجماع ---

ص: 96

(-298ق).

الاجوبه (عن المسائل العشره):

شيخ الرئيس ابو على حسين بن عبد الله بن سينا (-427ق).

-الحمد لله الموفق و الملهم

اجوبه الاجوبه

محمد حسين بن محمد مهدي گرهودي (-1314ق)، خ. كاظمين.

الاجوبه الاسراريه عن الاسئله السميئيه

پاسخهای فیلسوف سبزواری هادی بن مهدي متخلص به اسرار(-1289ق)، به پرسشهای سمیع خلخالی، در شرح بعضی کلمات امیر المؤمنین (علیه السلام).

الاجوبه الاسراريه عن الاسئله العرفانيه

پاسخهای فیلسوف سبزواری به پرسشهای اسماعیل بجنوردی متخلص به عارف. در انشقاق قمر، رجعت اهل البيت، ظهور حجت، معاد جسمانی و...

-الحمد لله الودود واجب الوجود...

الاجوبه الاسراريه عن الاسئله القميئيه

فارسی، کلام، در پاسخ 6 سؤال اهل قم.

الاجوبه الاسراريه عن المسائل الاثنی عشره

الكلاميه

فارسی، پاسخ به پرسشهای صادق سمنانی، نسخه های خطی هر 4 عنوان موجود است.

اجوبه تحفه الاحباب

تاج العلماء علی محمد بن محمد نقوی لکهنوی (-1312ق).

الاجوبه الحائريه عن الاسئله البغداديه

حسین بن آقا بزرگ قزوینی حائری (معاصر).

الاجوبه الحائريه (في انتصار مذهب الجعفريه)

درويش على بن حسين بغدادى (-ح 1277 ق).

الاجوبه الرشيقه عن الاستله الدقيقه

محمد محسن بن محمد حسين زنگى پورى (-1325 ق).

الاجوبه الزاهره

ابو القاسم بن حسين رضوى لاهورى (-پس از 1310 ق).

الاجوبه الشافيه

فارسي، كلام، از احمد على محمد آبادى، ط.

الاجوبه العليه (للمسائل المسقطيه)

على بن عبد الله بحرانى (-1318 ق)، ط.

بمبئى، 1316 ق.

الاجوبه الفاخره (في ردّ الاشاعره)

فارسي، در ردّ شبّهات عبد العزيز دهلوى، از محمد قلى بن محمد بن حامد كشميرى

ص: 97

(-1260ق).

-الحمد لمن علمنا ان نقول

اجوبه المسائل ---

ص:98

بحر العلوم، خ. نجف.

الاحتجاج

ابو جعفر احمد بن حسين بن مهران اهوازی ملقب به دندان، محمد بن حسن صفار (-290 ق) از او روایت کرده است، مذکور در رجال نجاشی و فهرست.

الاحتجاج (علی اهل اللّجاج)

احتجاجات پیامبر (صلی الله علیه و آله)، ائمه و صحابه، از ابو منصور احمد بن علی طبرسی (سده 5 ق)، ط. مکرر.
- الحمد لله المتعالی عن صفات المخلوقین.

الاحتجاج

ابو جعفر احمد بن محمد بن خالد برقی (-274 یا 280 ق).

الاحتجاج (لنبوءه النبی (صلی الله علیه و آله))

ابو سهل اسماعیل بن علی نوبختی، مذکور در رجال نجاشی و فهرست.

الاحتجاج (فی الامامه)

ابو علی حسن بن محمد نهاوندی. مذکور در رجال نجاشی.

الاحتجاج (لعمر بن عباد و نصره مذهبه)

ابو محمد حسن بن موسی نوبختی (سده 2 و 3 ق)

الاحتجاج لكل ما انفردت به الامامیه

احادیث کتب عامه، از محمد جواد بن حسن بلاغی (-1532 ق)؛ ط.

الاحتجاج (فی الامامه)

ابو مقاتل صالح دیلمی. مذکور در رجال نجاشی.

الاحتجاج (فی مسائل الاحتجاج)

فخر الدین بن محمد علی بن احمد بن طریح (-1085 ق).

الاحتجاج (فی الامامه)

ابو احمد محمد بن زياد بغدادى ازدي (-217ق).

الاحتجاج

ابو جعفر محمد بن عبد الله حميرى قمى (سده 3 و 4ق).

الاحتجاج (فى امامه امير المؤمنين (عليه السلام))

مومن الطاق ابو جعفر محمد بن على بن ابى طريفه بجلي كوفى.

الاحتجاج (فى الطلاق)

ابو محمد يونس بن عبد الرحمان، نجاشى ياد كرده.

الاحتجاج (فى علم الكلام و اثبات الاصول)

(الخمسه)

محمد بن على آل حرز الدين (-1365ق)،

ص: 99

تالیف: 1331 ق، در 2 مجلد، خ. نجف.

الاحتجاج (علی الیهود و النصارى)

فارسی و عربی، از محمد بن علی حرز الدین نجفی، تالیف: 1322 و 1324 ق، در چند مجلد.

احتجاج الشیعه (علی زید بن ثابت فی الفرائض)

شیخ الطائفه ابو القاسم سعد بن عبد الله اشعری (-229 یا 301 ق).

الاحتجاج العلوی

در مناظره با ملل مختلفه، از تاج العلماء سید علی محمد نقوی (-1312 ق).

احتجاج المخالفین (علی امامه امیر المومنین «ع»)

هاشم بن سلیمان بحرانی (-1107 ق)، تالیف:

1105 ق.

-الحمد لله الذی اوضح سبیل الرشاد

احتجاج المعجزه

ابو النضر محمد بن مسعود عیاشی سمرقندی، مذکور در فهرست ابن ندیم.

احتجاجات

بعضی از متأخرین، مطالبی در رد بایئه دارد، خ.

نجف.

الاحتجاجیه، الرساله

محمد کاظم بن محمد شفیع هزار جریبی، شاگرد وحید بهبهانی.

الاحتراز

رد بر رساله حسن الایجاز فی ابطال الاعجاز، از محمد ابراهیم بن آقا رضا اصفهانی، اهداء به محمد خالصی، ط. تهران، 1342 ق.

احتراق بمب

فارسی، داستان، از موريس لبنان، ترجمه عنایت الله شکیباپور، ط تهران، 1306 ق، 2 مجلد.

الاحتساب

ادعیه، کفعمی (-905 ق) از آن نقل کرده است.

الاحتیاطات الازمه العمل

محمد بن تاج الدین حسن فاضل هندی (-1135 یا 1137 ق)، خ. موجود.

الاحتیاطیه، الرساله

فارسی، رساله عملیه از محمد تقی آقا نجفی (-1332 ق)، ط 1296 ق.

الاحجار

احمد بن ابی خالد طیب، تیفاشی در کتاب الاحجار مؤلف 640 ق از آن نقل کرده است.

ص: 100

الاحجار

احمد بن يوسف تيفاشي، در انواع احجار (25 نوع)، تاليف: 640 ق، خ. نجف.

الاحجار الشداد (و السيوف الحداد في ابطال جواهر

الافراد)

فيض كاشاني (-1091 ق).

الاحداث، كتاب

ابو اسحاق ابراهيم بن محمد بن سعيد ثقفى (-283 ق).

الاحراز المجريه

عبد المهدي بن عبد الحسين مطر نجفي (معاصر)، ط. مكرر

الاحراز و الادعيه و الاعواز

اسد الله بن اسماعيل دزفولي كاظمي (-1237 ق).

احزان الشيعة

فارسي، مقتل، از فاضل خراساني.

الاحزان في خير انسان

مجموعه قصائد عربي، از 22 شاعر، در رثاء جعفر بن مهدي فزويني حلي (-1298 ق)، جامع: سيد حيدر حلي (-1304 ق).

الاحساب و الانساب

صاعد بن احمد رازي.

احسن الاثر

در معنى و فلسفه دين، از محمد بن خليل عاملي جبشيشي (1327 ق-)، تاليف: 1354 ق.

- (پس از تسميه و تحميد) نزولا على رغبه كثير من الشبان

احسن الاثر فيمن ادركناه في القرن الرابع عشر

محمد صالح پوست فروش کاظمی (1327 ق-)، ط. بغداد، 1352 ق.

احسن الاخبار (فی فضائل الکزار)

مقدس زنجانی حکایت سلمان فارسی را در مفتاح الجنه از این کتاب نقل کرده است.

احسن الاقوال (فیما هو الراجح بالالفاظ عند تعارض

الاحوال)

محمد مهدی بن محمد شفیع استرآبادی (-1259 ق)، تألیف: 1238 ق.

احسن التعالیم

فارسی، برای دانش آموزان، ط. ایران.

احسن التفاسیر

فارسی، از محمد جعفر بن عبد الصاحب خشتی دوانی، تألیف: 1290 ق.

ص: 101

احسن التقريرات

ابراهيم بن ساجدين موسوى (1342 ق-)، تقريرات اصولى استادش ابو القاسم خوئى و تقريرات فقهى استادش ميرزا باقر زنجانى.

احسن التكوين ---

ص: 102

بن محمد باقر حجت طباطبایی (-1337 ق)، ط بغداد، 1331 ق (با بعضی از منظومه های او).

-احمدک اللهم یا من لا تعد

آلاءه حمدا بلا عدّ وحدّ

احسن العطیه (فی شرح الالفیه الشهیدیه)

شرح مقدمه رساله الفیه، از محمد باقر بن زین العابدین خوانساری (-1313 ق)، صاحب روضات.

احسن الغنائم (فی شرح شواهد ابن الناظم)

هادی بن حسین صائغ بحرانی (1302-)، خ.

نزد مولف.

احسن القصائد

ط. هند.

احسن القصص

اردو، مثنوی، در تاریخ چهارده معصوم (علیهم السلام)، از سلامت علی لکهنوی معروف به میرزا دبیر (-پیش از 1311 ق).

احسن القصص

تفسیر سوره یوسف، از علی محمد بن محمد تاج العلماء (-1312 ق)، ط. عظیم آباد هند، 1305 ق.

احسن القصص (و دافع الغصص)

فارسی، از احمد بن نصر الله قاضی زاده تتوی (سده 11 ق)، برگرفته از تاریخ الفی مولف. خ.

آستان قدس، ش 4168 (1256 ق) و 2 شماره دیگر.

-احسن القصص بیا و بنگر گر چشم خورد بین داری

احسن الکبار (فی مناقب الائمه الاطهار)

فارسی، از محمد بن ابی زید حسینی ورامینی، تالیف: 740 ق، برای تلخیص آن-لوامع الانوار.

-سپاس و حمد آفریدگاری را که منزّه است از کلّ اشیا

احسن الكلام

اردو، منظوم، در مديح و مراثي، از ابن حسنين اديب ملقب به زائر، ط. هند.

احسن المحاسبات

فارسي، در سياق، براي مدارس ابتدائي، ط.

تهران-1329 ق.

احسن المراسلات

فارسي، از علي فرهمند، براي مدارس ابتدائي، ط. تهران، 1329 و 1343 ق؛ 1317 ش.

احسن المقال

فارسي، حكايات، قصص و اشعار، از حسين بن ابو الحسن دزفولي (-1347 ق).

ص: 103

احسن المواعظ

ابو الحسن علی بن نقی رضوی لکهنوی (-ح 1340 ق).

احسن الودیعه (فی تراجم مشاهیر مجتهدی الشیعہ)

-باقیات الصالحات فی تتمیم روضات

الجنات

سید مهدی بن محمد خوانساری، برادرزاده صاحب روضات، ط. بغداد، در 2 جزء.

احصاء العلوم

ابو نصر فارابی (-339 ق)، ط. مصر، 1949 م (چاپ دوم).

احصاء القضايا

ابو نصر فارابی.

احصان المحصنین

فارسی، از عبد الرشید گویا گجنی (-1329 ق)، در حلّیت متعه است.

الاحفاد مع وجود الاجداد

حسین بن ابراهیم قزوینی (-1208 ق).

الاحقاق (فی الاشتقاق)

محمد بن حسن هروی (-1322 ق).

احقاق الحق (للقائم بالحق)

فارسی، در رد بابیه، از محمد نقی تاجر همدانی (-ح 1340 ق)، ط. ج. اول، تهران، 1327 ق.

احقاق الحق

فارسی، در مباحث کلامی، از موسی بن محمد باقر اسکونی (معاصر)، تالیف: 1327 ق. ط.

نجف، 1343 ق.

احقاق الحق (فى نقض ابطال الباطل)

قاضى نور الله شهيد شوشترى (-1019 ق)خ.

آستان قدس، ط. مكرّر.

-الحمد لله الذى جعل مقام شيعه الحق عليًا.

احقيه الزوج عن غيره فى تجهيز الزوجه

عبد الله سماهيجى (-1135 ق)، در ردّ بر صاحب مدارك.

الاحكام، كتاب-كتاب الاحكام

احكام الانثمه (فى احوال الحجه و القيامه)

حسن على هندى. ط.

احكام الاحكام

قطب الدين سعيد بن هبه الله راوندى (-573 ق).

احكام الاحكام

فارسى، نجوم، از ابو الخير تقى الدين محمد بن محمد فارسى، شاگرد صدر الدين محمد دشتكى (-903 ق).

-و الاستعان من الله العزيز الحكيم

ص: 104

احكام الادويه-الادويه القلبيه

احكام الاراضى المفتوحه عنوه

فارسي، از محمد تقى بن ابى طالب يزدى اردكانى (-1268 ق)

- (پس از خطبه) عرض مى كند نيازمند تايد سبحانى محمد تقى...

احكام الارش

از اجزاء تهذيب الشيعه ابن جنيد محمد بن احمد اسكافى (-381 ق).

احكام الارض-ارض تسعين

فارسي، از محمد هادى بن مهدى نقوى (1228 ق-)، ط. لكهنو، 1265 ق.

احكام الارضين

فقه، از حيدر على بن ميرزا محمد شيروانى (سده 12 ق) خ. كاظمين.

احكام الارضين

دلدار على بن محمد معين نقوى (-1235 ق).

-الحمد لله المفضل المنعام

احكام الارضين

نور الدين على بن حسين محقق كركى (-940 ق).

-الحمد لله حمدا كثيرا كما هو اهله

احكام الارضين

نعمت بن علاء الدين طريحي (سده 13 ق).

احكام الارضين فى الاسلام

يوسف بن على فقيه عاملى، تاليف: 1350 ق.

-نحمد الله تعالى اذ وفقنا لاعتناق الدين الحنيف

احكام الاسلام

فارسی، از حسین بن نصر اللہ عرب باغی (-1369 ق).

احكام الاعوام

نجوم، از محمد منجم حسینی، خ. نجف (1212 ق).

احكام الاموات

فارسی، فقه، از علامه مجلسی (-1110 ق)، در 5 فصل.

-الحمد لله الذي لا يبقى الا وجهه.

احكام الاموات

محقق کرکی (-940 ق).

احكام الاموات

جعفر بن خضر جناحی (-1228 ق).

-الحمد لله على ما انعم

احكام الاموات

محمد حسن صاحب جواهر (-1266 ق)، از اجزاء نجات العباد، برگرفته از جواهر.

احكام الاموات

حسن بن دلدار علی نقوی (-1260 ق).

احكام الاموات-رسالةً بهبانيه

عبد الله سماهيجي.

احكام الاموات

بهاء الدين محمد بن محمد باقر مختاری نائینی (-1140 ق)، خ.قم.

احكام الاموات

در زیارات، از شهید اول، (-786 ق)، خ.

سامراء.

-الحمد لله على ما اجزل من عطايه

احكام الاموات

فارسی، از مهدی علی بن مقصود علی هندی (سده 13 ق)، خ.نجف.

-الحمد لله رب العالمين

احكام الاموات-ارجوزه...

احكام الاواني(من الذهب و الفضة)

محمد حسن آشتیانی (-1319 ق)، ط.(با ازاحه الشكوك او).

احكام اواني الذهب و الفضة

ابو طالب بن ابی القاسم زنجانی (-1329 ق)، خ.دیده شد.

احكام اهل الآخرة

شريف مرتضى علم الهدى ابو القاسم على بن حسين موسى (-436 ق)، ط. تهران، 1315 ق.

احكام اهل الجمل

ابو عبد الله محمد بن محمد بن نعمان، شيخ مفيد (-413 ق).

احكام الايمان - نهج العرفان فى احكام

الايمان

در تحقيق ايمان و كفر، از محمد بن شجاع قطان انصارى.

احكام الايمان

فارسي، در عبادات، از محمد هاشم بن زين العابدين خوانسارى (-1318 ق)، ط. ايران، 1316 ق.

احكام البيوع

از اجزاء تهذيب الشيعة ابن جنيد محمد بن احمد اسكافى (-381 ق).

احكام تحاويل السنه

محيى الدين يحيى بن ابى الشكر مغربى، خ.

نجف.

ص: 106

الاحكام الجعفریه (فی الاحوال الشخصیه)

عبد الکریم بن عبد الرضا حلّی، به دستور محمد علی شهرستانی برای محاکم شرعیہ تالیف شده، ط. بغداد، 1342 ق.

احکام الجمعه

گجراتی، از محمد حسن بن ابی القاسم کاشانی (1303 ق-)، ط. بمبئی. به فارسی نیز ترجمه کرده.

احکام الجنائز-احکام الاموات

احکام الجهاد (و اسباب الرشاد)

فارسی، از میرزا عیسی قائم مقام فراهانی، مرتب بر مقدمه و 8 باب.

احکام الحدود الشرعیّه

علی اکبر بن محمد باقر آجی اصفهانی (-1232 ق).

احکام الحوادث

در حوادث طبیعی (کسوف، خسوف، هاله...)، تالیف: 598 ق، خ. دیده شد.

احکام الخمسه التجویدیه

فارسی، خ. نجف (پیش از 1080 ق).

-الحمد لله رب العالمین و العاقبه للمتقین

احکام ذی الرأسین

کاشف الغطاء، به دامادش محمد بن صالح موسوی (-1263 ق) نوشته.

احکام السرقة

از اجزاء تهذیب الشیعۀ ابن جنید اسکافی (-381 ق).

احکام السلام

نور الدین علی بن حسن محقق کرکی (-940 ق).

احکام سهله (در احکام حج و عمره)

فارسی، از حسین بن نصر الله عرب باغی (-1369 ق) ط. تبریز.

الاحكام الشرعيه (على مذهب الاماميه)

ابو القاسم على بن محمد خزاز (سده 4 و 5 ق).

الاحكام الشرعيه فى الموارث الجعفریه

محمد حسن بيك، تأليف: 1349 ق.

احكام الشريعه

گجراتی از محمد حسن بن ابی القاسم کاشانی (1303 ق-)، در 3 جزء: اصول دین، طهارت و صلاه.

احكام الشريعه

محمد على بن كاظم بن مقدس اعرجی (سده 13 ق).

احكام الشك و السهو ---

ص: 107

احكام الشكوك

اردو، از علی بن ابو القاسم قمی لاهوری، ط.

لاهور.

احكام الشهور القبطيه و السريانيه (و انتقال الشمس)

فی البروج و المنازل...)

شیخ طریخی، خ. موجود.

احكام الشيعه

فقه، خ. آستان قدس.

احكام الصلاه

از اجزاء تهذیب الشیعہ ابن جنید، محمد بن احمد اسکافی (-381 ق).

احكام الطعام (من الطيور و الانعام)

اعجاز حسین امروهی، داماد مفتی عباس شوشتری (-1306 ق).

احكام الطلاق

از اجزاء تهذیب الشیعہ ابن جنید، محمد بن احمد اسکافی (-381 ق).

احكام العبادات

برگرفته از فتاوی شیخ جعفر کاشف الغطاء.

احكام العبيد

ابو عبد الله حسین بن علی بزوفری که از هارون تلعبکری (-385 ق) روایت می کند.

احكام العدالة العلويه

فارسی، از محمد قلی بن محمد نیشابوری کنتوری (-1260 ق)، در یک مقدمه و 12 باب، ط.

احكام العقود

محمد باقر بن محمد اکمل وحید بهبهانی (-1206 ق).

احکام العقود

محمد بن سلیمان تنکابنی.

احکام العقود

محمد بن عاشور کرمانشاهی (سده 13 ق)، خ.

دیده شد.

احکام العیدین

گجراتی، از محمد حسن بن ابی القاسم کاشانی، ط. به فارسی هم ترجمه کرده.

احکام القرآن

ابو النضر محمد بن سائب کلبی (-146 ق).

احکام القرآن

ابو بکر رازی، ظاهرًا محمد بن زکریا رازی (-311 ق).

احکام القرآن

ابو الحسن عباد بن عباس طالقانی (-335 ق).

ص: 108

احكام القرآن

ابو الحسن علی بن موسی قمی، مذکور در الفهرست ابن ندیم.

احكام القرانات

فارسی، از ابو معشر جعفر بن محمد بلخی (-272 ق)، خ. آستان قدس، ش 5418.

-الحمد لله...

احكام القضيّه (فی احكام القضيّه)

منطق، از تقی الدین حسن بن علی بن داود حلّی (647 ق-).

احكام الكفار و الارضين

محمد بن دلدار علی نقوی نصیرآبادی (-1284 ق).

-الحمد لله المفضل المنعم

احكام المحرم

گجراتی، از محمد حسن بن ابی القاسم کاشانی، به فارسی نیز ترجمه کرده.

احكام المدين

فقه، از محمد باقر بن عبد المحسن اصطهباناتی شهید (-1326 ق)، در 2 مطلب، خ. دیده شد.

احكام المرتد

محمد علی بن محمد باقر هزار جریبی (-1245 ق)، خ. نجف.

احكام المساجد

مفید بن محمد نبی بحرانی متخلص به داور (پس از 1320 ق).

احكام المسافر

حیدر علی بن محمد بن حسن شیروانی، خ.

تبریز.

احكام النساء

ابو عبد الله محمد بن محمد بن نعمان، شيخ مفيد (-413ق)، در چند باب، خ. دیده شد.

-الحمد لله الذي هدى العباد الى معرفته

احكام النكاح

اردو، از عمار علی بن نظام علی سونی پتی (-1304ق)، ط. هند.

احكام النواصب

عبد الله بن صالح سماهیجی (-1135ق).

احكام النبروز

گجراتی، از محمد حسن بن ابی القاسم کاشانی (1303ق-)، ط.

الاحكام الوضیة

ابو تراب بن ابی القاسم موسوی خوانساری (-1346ق).

-الحمد لله كما ينبغي ان يحمد

احلی الخبر من کلام سید البشر

در احادیث نبوی (صلی الله علیه و آله)، از عبد اللطیف رازی، مرتب بر 2 باب، خ. موجود.

احمد هما

در جواب «ایهما» یا: البرهان المبین فیمن یجب اتباعه من النبیین:

در اثبات تفضیل پیامبر اسلام (صلی الله علیه و آله)، از هادی بن عباس آل کاشف الغطاء، تالیف: 1335 ق، ایهما در فضیلت مسیح ع تالیف شده بود.

الاحمدی، کتاب ---

ص: 110

عوارض حمل، ولادت و سایر احکام زنان، ط.

هند.

احوال و اشعار افضل الدین کرمانی

فارسی، از سعید نفیسی.

احوال و اشعار خواجهی کرمانی

فارسی، نیز از سعید نفیسی، ط. تهران، 1308 ش.

احوال و اشعار رودکی

فارسی، ایضا از سعید نفیسی، در 3 مجلد، ط.

تهران، 1310، 1309 و 1319 ش؛ مکرر.

احوال الصحابه

حیدر علی بن محمد بن حسن شیروانی (زنده در 1129 ق).

احوال الصحابه

محمد بن حسن حرّ عاملی (-1104 ق).

احوال العناصر (و کائنات الجو)

عبد الله بن اصیل، به اسم شمس الدین عبد الله وزیر نگاشته، در مقدمه و 2 مقاله، خ. نجف.

-تعالی جناب ذاته

احوال کریستف کلمب

فارسی، از محمد خان بهادر منشی بوشهری، ط.

بمبئی، 1328 ق؛ کلکته، 1910 م.

احوال الملائکه

محمد صالح بن عبد الواسع خاتون ابادی (-1116 ق).

احياء الآثار

اردو، در احوال ممتاز العلماء محمد تقى نقوى نصير آبادى (-1289 ق)، از نواده او مهدى بن محمد تقى.

احياء الاجتهاد (لارشاد العباد فيما يتعلق بتقليد

الاحياء و الاموات)

محمد بن دلدار على نقوى (-1284 ق)، تأليف:

1236 ق، خ. نجف.

احياء الاحاديث

در شرح تهذيب الحديث، از محمد تقى بن مقصود على مجلسى (-1070 ق).

احياء الاحياء ---

ص: 111

احیاء التقوی

شرح ناتمام دروس، از محمد علی بن صدر الدین موسوی عاملی (-1274 ق).

احیاء حکمت

فارسی، در منطق، از علیقلی بن قره چغای خان، شاگرد آقا حسین خوانساری، خ. آستان قدس.

- (بعد الحمد) این کتابی است از تالیف کمترین کمران علی قلی بن قره چغای خان.

احیاء الخط

فارسی، تعلیم رسم الخط کوفی، از زین العابدین بن فتح علی خوئی صفوی، تالیف و طبع:

1323 ق.

احیاء الدائر من مآثر اهل القرن العاشر

در أحوالات دانشمندان و بزرگان سده 10 ق، از آقا بزرگ تهرانی، آغاز تألیف: 1344 ق. جزء انتشارات دانشگاه تهران چاپ شده

احیاء السنه و امامه البدعه بطعن الاسنه-احیاء

السنه باماته البدعه

فارسی، جواب باب هشتم تحفه الاثنی عشریه الدهلویه، از دلدار علی بن محمد علی نقوی (-1235 ق)، ط. هند.

- الحمد لله الذی امانت البدعه

احیاء المحجّه البیضاء

محمد علی بن محمد علی استرآبادی.

احیاء معالم الشیعه باخبار الشریعه

عبد علی بن احمد آل عصفور.

احیاء الملوک

فارسی، از شاه حسین بن ملک غیاث الدین محمد، در تاریخ سیستان، تألیف: 1027 ق، ط.

تهران، 1344 ش.

احياء الموات (و الوقف)

ميرزا محمد حسن آشتياني (-1319 ق)، خ.

نجف.

احياء الموات

نور الدين علي بن حسين محقق كرکي (-940 ق).

-الحمد لله كما هو اهله

احياء الميت في فضائل اهل البيت ع

اردو، ط. هند.

احياء النفوس بادب السيد بن طاوس

مجموعه كلمات علي بن طاوس، از ابو محمد حسن بن هادي موسى آل صدر الدين كاظمي (-1354 ق).

اخ القرآن---

ص: 112

به ابن مدینی (-234 ق).

الاخبار، کتاب

در فقه امامیه، از ابو حنیفه نعمان بن محمد قاضی مصر (-363 ق)، کراچی (-449 ق) آن را اختصار کرده و الاختیار من الاخبار نام نهاده است.

الاخبار، کتاب

ابو محمد هشام بن حکم (-199 ق)

الاخبار العلیه فی الغزوات المرتضویه

میر محمد رضا معاصر علامه مجلسی از آن نقل کرده است.

الاخبار المسلسله-المسلسلات

الاخبار المنشوره

ادبیات، از ابو بکر محمد بن حسن بن درید (-321 ق) صاحب جمهره اللغه روایت شده، خ.

بیت المقدس.

اخبار آباء النبی (صلی الله علیه و آله)

ابو علی احمد بن محمد بن عمّار کوفی (-346 ق).

اخبار آل ابی طالب

ابو بکر محمد بن عمر معروف به جعابی (-355 ق).

اخبار آل ابی طالب ---

ص: 113

(-283ق).

اخبار ابن هرمه (ابراهيم بن علي)

ابو بكر محمد بن يحيى معروف به صولى (-335 يا 336 ق).

اخبار الابواب

ابو العباس بن نوح استاد نجاشى، در اخبار نواب وكلاء اربعه حضرت حجت (عليه السلام).

اخبار ابى الاسود (الدولى، ظالم بن عمرو)

ابو احمد عبد العزيز بن يحيى جلودى (-332 ق).

اخبار ابى بكر و عمر

ايضا از ابو احمد جلودى.

اخبار ابى تمام (حبيب بن اوس طابى)

محمد على بن ابى طالب حزين (-1181 ق).

اخبار ابى تمام

ابو عبد الله محمد بن عمران مرزبانى (-378 ق)، از مشايخ شيخ مفيد.

اخبار ابى تمام

ابو بكر محمد بن يحيى صولى شطرنجى (-336 ق).

اخبار ابى تمام و المختار من شعره

ابو الحسن على بن محمد سميساطى (معاصر ابن نديم).

اخبار ابى جعفر الباقر (عليه السلام)

ابو احمد عبد العزيز بن يحيى جلودى (-302 ق).

اخبار ابى جعفر الثانى (عليه السلام) (محمد بن على بن

موسى الرضا (عليه السلام))

ابو عبد الله محمد بن وهبان دبیلی، از مشایخ هارون تلکبری (-385ق).

اخبار ابی حنیفه (نعمان بن ثابت و مسنده)

ابو العباس احمد بن محمد معروف به ابن عقده (-333ق).

اخبار ابی حنیفه

ابو المفضل محمد بن عبد الله شیبانی (-387ق).

اخبار ابی حنیفه

ابو عبد الله محمد بن عمران مرزبانی (-378ق).

اخبار ابی داود (سلیمان بن اشعث)

ابو احمد عبد العزيز بن یحیی جلودی (-332ق).

اخبار ابی ذر (جندب بن جناده غفاری)

ابو منصور ظفر بن حمدون بادرائی (سده 4ق).

اخبار ابى ذر

ابو جعفر محمد بن على بن بابويه، شيخ صدوق (-381 ق).

اخبار ابى طالب (و عبد المطلب و عبد الله و آمنه بنت

وهب)

شيخ صدوق محمد بن على بن بابويه (-381 ق).

اخبار ابى الطفيل (عمر بن وائله كنانى

(-100 ق))

ابو احمد عبد العزيز بن يحيى جلودى (-302 ق).

اخبار ابى الطيب (احمد بن حسين متنبى (-354

و انتخاب اشعار او)

محمد على بن ابى طالب حزين (-1181 ق)

اخبار ابى عبد الله (الصادق عليه السلام مع ابى

حنيفه نعمان بن ثابت)

ابو عبد الله محمد بن وهبان ديلى، از مشايخ هارون بن موسى تلعبرى (-385 ق).

اخبار ابى عبد الله (الصادق عليه السلام مع ابى

جعفر المنصور)

ايضا از ديلى.

اخبار ابى عبد الله (محمد بن حمزه علوى)

ابو عبد الله محمد بن عمران مرزبانى (-378 ق).

اخبار ابى عتاب - كتاب ابى عتاب

اخبار ابى العتاهيه (اسماعيل بن قاسم

ابو العباس احمد بن عبيد الله بن عمار ثقفى (-319ق).

اخبار ابى عمرو و ابى جعفر (عثمان بن سعيد و

محمد بن عثمان عمرى از نواب اربعه)

ابو نصر هبه الله بن احمد كاتب معروف به ابن برنيه (نواده ام كلثوم بنت ابى جعفر عثمان بن سعيد).

اخبار ابى عمرو بن العلاء (زبان بن علامانى

قارى)

ابو بكر محمد بن يحيى صولى (-335).

اخبار ابى العيناء

صاحب بن عباد طالقانى.

اخبار ابى مسلم (صاحب الدعوه (-137 ق))

ابو عبد الله محمد بن عمران مرزبانى (-378ق).

اخبار ابى نواس (حسن بن هانى (-198 ق))

ابو احمد عبد العزيز بن يحيى جلودى (-302ق).

اخبار ابى نواس

ابو العباس احمد بن عبيد الله بن عمار ثقفى

(-319 ق).

اخبار ابی نواس

محمد بن منظور (-711 ق)، ط. مصر، 1343 ق.

اخبار ابی هاشم الجعفری (داود بن قاسم)

ابو عبد الله احمد بن محمد جوهری (-401 ق)، صاحب مقتضب الاثر. داود حضرت رضا (علیه السلام) وائمه پس از ایشان را خدمت کرده است.

اخبار الاحنف (ابو البحر ضحاک بن قیس (-67 ق))

ابو احمد عبد العزيز بن یحیی جلودی (-332 ق).

اخبار الاحوص (عبد الله بن محمد شاعر)

((105 ق))

ابو الحسن علی بن محمد بن بسّام شاعر بغدادی (-303 ق).

اخبار ارم ذات العماد

ابراهیم بن سلیمان نهمی، حمید بن زیاد (-310 ق) از او روایت کرده است.

اخبار ارمینیه

ابو الحسن علی بن عبد الله معروف به ابن مدینی (-234 ق).

اخبار اسحاق (بن ابراهیم ندیم (-235))

ابن بسّام (-303 ق).

اخبار اسحاق

ابو بکر محمد بن یحیی صولی (-335 ق).

اخبار اسد (بن عبد العزی)

ابو منذر هشام بن محمد بن سائب کلبی.

اخبار الاسرار (فی مراحل الابرار)

عرفان، از قطب العارفين محمد بن احمد آملی، تالیف: 1297 ق (-اخبار الاسرار)، ط 1300 ق.

اخبار اصحاب الائمه (و روااتهم)

ابو عبد الله حسين بن حمدان جنبلانی (-346 ق).

اخبار الاعراب

ابو احمد عبد العزيز بن يحيى جلودی (-332 ق).

اخبار اکتب بن صیفی (-9 ق)

ابو احمد عبد العزيز بن يحيى جلودی (-332 ق).

اخبار الاماء الشواعر

ابو الفرج علی بن حسین اصفهانی (-356 یا 357 ق)، صاحب الاغانی.

اخبار امامه الباقر علیه السلام

ضمن مجموعه ای از میر عبد الفتاح بن علی حسینی مراغی، تالیف: 1246 ق، ط 1274 ق.

اخبار الامم

ابو جعفر احمد بن محمد بن خالد برقی (-274 یا 280 ق).

اخبار الامم من العرب و العجم

ابو الحسن علی بن حسین مسعودی (-346 ق).

اخبار الامم

تاج الدین محمد بن قاسم دیباجی نسابه (-776 ق).

اخبار امّ هانی (فاخته بنت ابی طالب)

ابو احمد عبد العزیز بن یحیی جلودی (-332 ق).

اخبار امیّه بن ابی الصلت

ابو احمد عبد العزیز بن یحیی جلودی (-332 ق)، امیّه بن عبد اللّه (-5 ق) شاعر دوره جاهلی بود که پیامبر (صلی الله علیه و آله) را درک کرد ولی مسلمان نشد.

اخبار الامین ---

ص: 117

اخبار بلال الخارجي

ابو مخنف لوط بن يحيى ازدي (-157 ق).

اخبار بني تغلب (و ايامهم و انسابهم)

ابو منذر هشام بن محمد بن سائب كلبى (-205 ق).

اخبار بني سنسن

ابو العباس احمد بن على نجاشى (-450 ق).

اخبار بني عبد الله بن غطفان - كتاب بني

عبد الله

ابو عبد الله احمد بن ابراهيم بن حمدون كاتب نديم امام هادى و امام عسكرى عليهما السلام.

اخبار بني عجل (و انسابهم)

ابو منذر هشام كلبى (-205 ق).

اخبار بني عقيل - كتاب بني عقيل

ابو عبد الله احمد بن ابراهيم كاتب نديم امام هادى و امام عسكرى عليهما السلام.

اخبار بني كليب (بن يربوع) - كتاب بني

كليب

ابو عبد الله احمد بن ابراهيم كاتب نديم.

اخبار بني مرّه بن عوف - كتاب بني مرّه

ابو عبد الله احمد بن ابراهيم كاتب نديم.

اخبار بني مروان

ابو احمد عبد العزيز بن يحيى جلودى (-332 ق).

اخبار بني ناجيه

ابو احمد عبد العزيز بن يحيى جلودي (-332ق).

اخبار بنى النمر بن قاسط - كتاب بنى النمر

ابو عبد الله احمد بن ابراهيم كاتب نديم.

اخبار تأبط شرا

ابو احمد جلودي (-332ق).

اخبار الترحم

ابو احمد جلودي (-332ق).

اخبار تنوخ و انسابها

ابو منذر هشام بن محمد بن سائب كلبى (-206ق).

اخبار التوابين و عين الورد

ابو احمد عبد العزيز بن يحيى جلودي (-332ق)، آنان اصحاب سليمان بن صرد خزاعى (-65ق) بوده اند.

اخبار تهامه

ابو غالب، ظاهرا ابو غالب احمد بن محمد زرارى (-368ق).

ص: 118

اخبار ثغر الهند

ابو الحسن علی بن عبد اللہ معروف به ابن مدینی (-234 ق).

اخبار جابر الجعفی

ابو عبد اللہ احمد بن محمد جوهری (-401 ق).

اخبار جعظہ البرمکی (احمد بن جعفر

(-326 ق))

ابو الفرج علی بن حسین صاحب الاغانی (-336 ق).

اخبار جرهم (بن قحطان)

ابو اسحاق ابراهیم بن سلیمان نهمی (سده 3 ق)، حمید بن زیاد (-310 ق) از او روایت کرده است.

اخبار جرهم

ابو منذر هشام بن محمد بن سائب کلبی (-206 ق).

اخبار جعفر بن ابی طالب

ابو احمد عبد العزیز بن یحیی جلودی (-332 ق).

اخبار جعفر بن محمد الصادق (علیه السلام)

ابو احمد جلودی (-332 ق).

اخبار الجمل ---

ص: 119

-حدثنا بشر بن مروان الاسدي

اخبار الحرث «حرث» (بن اسد) (يا راشد)

ناجي)-كتاب الحرث بن راشد

ابو مخنف لوط بن يحيى ازدي (-157 ق).

اخبار حسان

ابو احمد عبد العزيز يحيى جلودي (-332 ق).

اخبار الحسن بن الحسن عليه السلام

ابو احمد عبد العزيز بن يحيى جلودي.

اخبار حكام العرب - كتاب حكام العرب

واخبارهم

ابو منذر هشام بن محمد سائب كلبى نسابه (-206 ق).

اخبار حمزه بن عبد المطلب

ابو احمد جلودي.

اخبار حى الضحاك

ابو منذر هشام كلبى.

اخبار خالد (بن عبد الله قسرى و يوسف بن عمر) --->

كتاب خالد

ابو مخنف لوط بن يحيى.

اخبار خثعم (و انسابها و اشعارها) - كتاب خثعم

ابو جعفر محمد بن سلمة يشكرى، استاد ابن السكيت (-243 ق).

اخبار الخلفاء

امین الواعظین اسد اللہ انصاری شوشتری (1271 ق-).

اخبار الخلفاء ---

ص: 120

اخبار الرجال

شیخ الطائفة ابو جعفر محمد بن حسن طوسی (-460 ق).

اخبار الرضا علیه السلام

ابو عبد الله محمد بن وهبان دیلی، از مشایخ تلکبری (-385 ق).

اخبار رؤبه بن عجاج تمیمی (-145 ق)

ابو احمد عبد العزيز بن یحیی حلودی (-332 ق).

رؤبه در شعر و لغت معروف بود.

اخبار ری

علی بن عبد الله معروف به ابن مدینی (-234 ق).

اخبار زابلستان

نیز از ابن مدینی.

اخبار الزمان

ابو الحسن علی بن حسین مسعودی (-346 ق)، تألیف: 332 ق، ط. مصر، 1357 ق.

اخبار الزهراء ---

ص: 121

اخبار الزینبات

در ذکر فرزندان ابی طالب و علی علیهما السلام که زینب نام داشته اند، از یحیی عبیدلی نسابه (-277 ق)، ط. مصر، 1333 ق (با السیده زینب در یک جلد).

اخبار سدیف (بن میمون مکی شاعر -146 ق))

ابو احمد عبد العزیز بن یحیی جلودی (-332 ق).

اخبار سفیان (بن مصعب عبدی و شعره)

ابو عبد الله حسین بن محمد ازدی کوفی، سفیان شاعر اهل بیت بوده است.

اخبار السلف (المتقدمین علی امیر المؤمنین

علیه السلام)

ابو عبد الله حبیش بن مبشر (سده 3 ق).

اخبار سلمان

ابو احمد عبد العزیز جلودی (-332 ق).

اخبار سلمان (و زهد و فضائله)

شیخ صدوق ابو جعفر محمد بن علی بن بابویه (-381 ق).

اخبار سلیمان (ابن ابی شیخ)

ابو العباس احمد بن عبید الله بن عمار ثقفی (-319 ق).

اخبار سلیمان (بن سرد)

وی صحابی پیامبر، و از یاران امیر المؤمنین در صفین و کاتب امام حسین (علیه السلام) بود، از ابو مخنف لوط بن یحیی (-157 ق).

اخبار السودان

ابو احمد عبد العزیز جلودی (-332 ق).

اخبار السید الحمیری

ابو عبد الله احمد بن عبد الواحد معروف به ابن حاشر و ابن عبدون (-423 ق)، سید الشعراء لقب اسماعیل بن محمد حمیری (-173

ق) بود که امام صادق (علیه السلام) به او اعطاء فرموده بودند.

اخبار السيد الحمیری (و شعره)

ابو بشر احمد بن محمد العمی، مستملی ابو احمد جلودی (-332 ق).

اخبار السيد الحمیری

ابو عبد الله احمد بن محمد جوهری (-401 ق).

اخبار السيد الحمیری

اسحاق بن محمد، مذکور در رجال نجاشی.

اخبار السيد الحمیری

صالح بن محمد صرامی از مشایخ ابو الحسن احمد بن محمد جندی مذکور در رجال نجاشی.

اخبار السيد الحمیری

ابو احمد عبد العزيز جلودی (-332 ق).

اخبار السيد الحميري

ابو بكر محمد بن يحيى صولى شطرنجى (-335ق).

اخبار شبيب الخارجى و صالح بن مسرح

ابو مخنف لوط بن يحيى ازدي (-157ق)، شبيب بن يزيد شيبانى (-77ق) رئيس فرقة شيبية از فرق نواصب.

اخبار شريح (بن حارث) (-78ق) قاضى كوفه

ابو احمد جلودى (-332ق).

اخبار الشريعه

فقه، از عبد على بن احمد بحراني، برادر صاحب حدائق.

اخبار شعبه (بن حجاج عتقى ازدي) (-160ق)

ابو عبد الله مرزبانى (-378ق).

اخبار الشعراء

ابو هفان عبد الله بن احمد عبدى بصرى (سده 3ق).

اخبار الشعراء المشهورين المكثرين

با منتخبات اشعار، به ترتيب زمانى از بشار بن يزيد تا ابن معتز، از ابو عبد الله محمد بن عمران مرزبانى (-378ق).

اخبار الشعراء

ابو دلف ازدي (محمد بن مظفر) كه ظاهرا معاصر نجاشى بوده است.

اخبار الشعراء

ابو بكر محمد بن يحيى صولى شطرنجى (-335ق)، به ترتيب حروف.

اخبار الشعراء السبعه - اخبار شعراء الشيعة

ابو الفضل يحيى بن حميده حلبى نحوى معروف به ابن ابى طى (-630ق)، خ. لندن (اخبار شعراء الشيعة).

اخبار المصاحب بن عباد

محمد علی بن ابی طالب حزین (-1181 ق)، صاحب اسماعیل بن عباد وزیر (-385 ق) صاحب تصانیف است که شیخ صدوق عیون اخبار الرضا (علیه السلام) را به نام او نوشته است.

اخبار صاحب الزنج

ابو بشر احمد بن ابراهیم عمی، صاحب الزنج محمد علوی (-270 ق) است که با خلفای عباسی معارض بوده است.

اخبار صاحب الزنج

اسد بن معلی بن اسد عمی (سده 3 ق).

اخبار صاحب فح

(حسین بن علی بن حسن مثلث) ابو الحسن علی بن ابراهیم شریف جوانی،

ص: 123

نجاشی ذکر کرده، حسین بن علی بن حسن مثلث در 169 ق در موضع «فخ» به شهادت رسید.

اخبار صعصعه (بن صوحان عبدی)

ابو احمد عبد العزيز بن يحيى جلودي (-332 ق).

اخبار صفین ---

ص: 124

اخبار عبد العظيم بن عبد الله

شیخ صدوق ابو جعفر محمد بن علی بن بابویه (-381ق) نیز-جنات النعیم، جنه النعیم ورساله فی فضل عبد العظیم.

اخبار عبد الله (بن بدیل)

عبد الله بن بدیل بن ورقاء و خزاعی صحابی غازی، شهید در صفین در 36ق، از محمد علی حزین (-1181ق).

اخبار عبد الله (بن جعفر بن ابی طالب (-90ق))

ابو احمد عبد العزیز بن یحیی جلودی (-332ق)، عبد الله صحابی مولود در حبشه و کریم و ممدوح شاعران بود.

اخبار عبد الله بن الحسن (-145)

برادر حسن مثلث ملقب به عبد الله محض، از ابو احمد عبد العزیز بن یحیی جلودی (-332ق).

اخبار عبد الله (بن الزبیر (-73ق))

ابو اسحاق ابراهیم بن محمد بن سعید ثقفی (-283ق).

اخبار عبد الله بن معاویه (-129ق)

ابو العباس احمد بن محمد کاتب معروف به ابن عماد ثقفی (-319ق).

اخبار عبد المطلب (و عبد الله و ابی طالب)

شیخ صدوق ابو جعفر محمد بن علی بن بابویه (-381ق).

اخبار عثمان

ابراهیم بن محمد ثقفی (-283ق).

اخبار العجاج

ابو احمد جلودی (-332ق)، عجاج، عبد الله بن رؤیه تمیمی (-90ق) شاعر مخضرمی بود.

اخبار العرب و الفرس

ابو احمد عبد العزیز بن یحیی جلودی (-332ق).

اخبار عقلاء المجانین

ابن ابى الازهر محمد بن مزید فوشنجى (-352 ق).

اخبار عقيل بن ابى طالب

ابو احمد عبد العزيز جلودى (-332 ق).

اخبار العلماء باخبار الحكماء

جمال الدين ابو الحسن على بن يوسف ققطى (-646 ق)، ط. مصر، 1326 ق.

اخبار على بن الحسين (عليه السلام)

ابو احمد عبد العزيز بن يحيى جلودى (-332 ق).

اخبار على بن الحسين (عليه السلام)

حافظ ابو بكر محمد بن عمر تميمى بغدادى

ص: 125

معروف به قاضی جعابی (-355 ق).

اخبار عمر (بن الخطاب)

ابو اسحاق ابراهیم بن محمد ثقفی (-283 ق).

اخبار عمر (بن ربیعہ)

ابو الحسن علی بن محمد بن بسام (-303 ق).

اخبار عمر بن عبد العزیز

ابو احمد عبد العزیز بن یحیی جلودی (-332 ق).

اخبار عمرو بن معدیکرب (-21 ق)

ایضا از ابو احمد جلودی (-332 ق).

اخبار عمرو بن معدیکرب

ابو منذر هشام بن محمد بن سائب کلبی (-205 یا 206 ق).

اخبار عیون بنی هاشم

ابو علی محمد بن محمد، مذکور در معالم العلماء ابن شهر آشوب (-588 ق).

اخبار الغار

ابو احمد عبد العزیز بن یحیی جلودی. نیز - کشف العوار.

اخبار فاطمه الزهراء (س ع)

ابو علی احمد بن محمد صولی، از مشایخ شیخ مفید (-413 ق).

اخبار فاطمه (س ع)

ابو طالب عبید اللہ بن ابی زید انباری (-356 ق).

اخبار فاطمه و الحسن و الحسین علیهم السلام

ابو بکر محمد بن احمد بغدادی معروف به ابن ابی الثلج کاتب (-325 ق).

اخبار فاطمه عليها السلام (و منشأها و مولدها)

ابو عبد الله محمد بن زكريا بن دينار غلابي (-298 ق).

اخبار فاطمه (س ع)

ابو عبد الله مرزباني (-378 ق).

اخبار فاطمه (س ع) ---

ص: 126

اخبار القائم (عليه السلام)

ابو الحسن علي بن محمد علان رازي كليني، دائي محمد بن يعقوب كليني.

اخبار القرامطه

ابو بكر محمد بن يحيى صولي (-335 ق).

اخبار قریش

ابو احمد جلودي (-332 ق).

اخبار قریش

ابو منذر هشام كلبي.

اخبار قضاء البصره

ابن مديني، علي بن عبد الله (-234 ق).

اخبار قضاء بغداد

ابو الحسن محمد بن حسين شريف رضى (-406 ق).

اخبار قضاء المدينه

ابن مديني.

اخبار قنبر (غلام علي عليه السلام)

ابو احمد جلودي.

اخبار كرمان

ابن مديني.

اخبار كليب و جساس

محمد بن اسحاق مطلبى (-151 ق)، خ. بغداد.

اخبار لقمان الحكيم

ابو احمد عبد العزيز بن يحيى جلودي.

اخبار لقمان بن عاد

ايضا از جلودي.

اخبار لقمان بن عاد

ابو منذر هشام كلبى (-205 يا 206 ق).

اخبار ماتم

اردو، مقتل، ط. هند.

اخبار المبيضة و القرامطه

ابو ريحان محمد بن احمد بيرونى (-440 ق).

اخبار المتكلمين

ابو عبد الله محمد بن عمران مرزبانى (-378 ق).

اخبار المتنبى - اخبار ابى الطيب

اخبار المتنبئين و آثار المضلين

على قلى ميرزا اعتضاد السلطنه (-1298 ق).

اخبار المحدثين

ابو احمد عبد العزيز بن يحيى جلودي.

اخبار ابى عبد الله محمد بن حمزه علوى

ابو عبد الله محمد بن عمران مرزبانى (-378 ق).

اخبار محمد بن ابراهيم و ابى السرايا

نصر بن مزاحم منقرى (-212 ق).

اخبار محمد بن الحنفية

ابو احمد عبد العزيز جلودى.

اخبار محمد بن الحنفية

ابو مخنف لوط بن يحيى ازدي (-157 ق).

اخبار محمد بن الحنفية

ابو منذر هشام بن محمد بن سائب كلبى (-205 يا 206 ق).

اخبار محمد بن عبد الله المحض

ابو احمد عبد العزيز جلودى.

اخبار محمد و ابراهيم ابنى عبد الله المحض

ابو اسحاق ابراهيم بن محمد بن سعيد ثقفى كوفى (-283 ق).

اخبار المختار بن ابى عبيد ثقفى

ابو اسحاق ابراهيم بن محمد بن سعيد ثقفى (-283 ق)، از دودمان عمّ مختار (-67 ق).

نيز- اخذ الثار و مختارنامه

اخبار المختار بن ابى عبيد الثقفى

ابو احمد عبد العزيز بن يحيى جلودى (-332 ق).

اخبار المختار بن ابى عبيد الثقفى- اخذ الثار

ابو مخفف لوط بن يحيى ازدي (-157 ق)، ط.

مکرر، از جمله در 1287 ق (در آخرج 10 بحار).

-قال ابو مخنف... انه لما قتل مولانا و مولی کل مؤمن و مؤمنه الحسين

اخبار المختار بن ابی عبید الثقفی

شیخ ابو جعفر محمد بن حسن بن علی طوسی (-460 ق).

اخبار المختار بن ابی عبید الثقفی

بو یعلی محمد بن حسن جعفری، شاگرد شیخ مفید.

اخبار المختار

شیخ صدوق ابو جعفر محمد بن علی بن بابویه (-381 ق).

اخبار المختار بن ابی عبید الثقفی

نصر بن مزاحم منقری کوفی (-212 ق).

اخبار مداعی قریش (و الانصار فی القطایع)

ابو عبد الله محمد بن عمر واقدی (-207 ق).

اخبار المدنیین

ابو احمد جلودی (-332 ق).

اخبار المدینه

یحیی بن حسن عبیدلی عقیقی (-277 ق).

اخبار مرج راهط (و بیعت مروان و مقتل ضحاک)

ابو مخنف لوط بن یحیی ازدی (-157 ق).

اخبار مروان القرظ - کتاب مروان

ابو منذر هشام بن محمد بن سائب کلبی (-206 ق).

الاخبار المستفاده من منادمه الشاهزاده

صالح بن درویش بغدادی (-1261 ق).

اخبار مستورد (بن علفه التمیمی)

ابو مخنف لوط بن یحیی ازدی (-157 ق).

الاخبار المسعودیات

مسعودی.

اخبار مسیلمه الکذاب - کتاب مسیلمه

ابو منذر هشام کلبی نسابه (-205 یا 206 ق).

اخبار مصعب و ولایته العراق - کتاب مصعب

ابو مخنف لوط بن یحیی ازدی (-157 ق).

اخبار مطرف (بن مغیره بن شعبه)

ایضا از ابو مخنف.

اخبار معاویه

ابو عبد الله حسنی، ابن ندیم مؤلف را از علماء شیعه می شمارد.

اخبار معاویه

ابو عبد الله حسين حسيني.

اخبار مگه

ابو عبد الله محمد بن عمر واقدى (-207 ق).

اخبار ملوك الطوائف - كتاب ملوك الطوائف

ابو منذر هشام كلبى (-206 ق).

اخبار ملوك كنده

ابو عبد الله محمد بن عمران مرزبانى (-378 ق).

اخبار ملوك كنده

ابو منذر هشام كلبى (-206 ق).

اخبار ملوك اليمن (من التبايعه)

نيز از ابو منذر هشام كلبى (-205 يا 206 ق).

اخبار من عشق من الشعراء

ابو احمد جلودى (-332 ق).

اخبار من قتل من آل ابى طالب

ابو اسحاق ابراهيم بن محمد بن سعيد ثقفى (-283 ق)، نيز - اخبار آل ابى طالب و المبيضة فى اخبار مقاتل آل ابى طالب و مقاتل الطالبين.

ص: 129

اخبار موسى بن جعفر عليه السلام

ابو احمد جلودي (-332ق).

اخبار المهدي عليه السلام

عباد بن يعقوب رواجني (-250 يا 271ق).

اخبار المهدي عليه السلام

جلودي (-332ق).

اخبار مهيار الديلمي (و بعض نوادره و

غرر اشعاره)

محمد علي بن ابي طالب حزين (-1181ق).

اخبار النبي ---

ص: 130

اخبار يمن

ابو محمد عمارة فقيه يمنى.

الاخباريون و الاصوليون

محمد على بن محمد اخبارى، در 2 باب.

-يا من هدى المؤمنين الى سواء الصراط.

اخت الصحيفه---

ص:131

قدس، ش 5416 (672 ق).

اختصار زبده البيان

ابراهيم كفعمی. زبده البيان از بیاضی است که آن هم برگرفته از مجمع البیان طبرسی است.

اختصار علل الشرائع

ابراهيم كفعمی، علل الشرائع از شیخ صدوق (-381 ق) است.

اختصار غریب القرآن

ابراهيم كفعمی، برگرفته، غریب القرآن از محمد بن عزیز سجستانی.

اختصار غریب المصنف

ابو القاسم حسین بن علی وزیر مغربی (-418 ق).

اختصار الغریبین (هروی)

تقی الدین ابراهیم كفعمی (-905 ق).

اختصار قواعد الشهد

ابراهيم كفعمی.

اختصار كتاب الاوائل

كمال الدين عبد الرحمان بن محمد عتایقی، تاریخ اختصار: 752 ق، اصل اوائل از ابو هلال عسکری (-382 یا 395 ق).

اختصار كتاب بطلمیوس

ابو ریحان محمد بن احمد بیرونی (-440 ق).

اختصار الكون و الفساد

ابو محمد حسن بن موسی نوبختی، اصل از ارسطاطالیس.

اختصار لسان المحاضر و التّدمیم

تقی الدین ابراهیم كفعمی (-905 ق)، اصل از علی بن محمد بن یوسف بن ثابت.

اختصار المجازات النبويه

تقى الدين ابراهيم كفعمى، اصل از شريف رضى.

اختصار مغرب اللغه

ابراهيم كفعمى، اصل از مطرزى.

اختصار نزهه الألباء فى طبقات الادباء

ابراهيم كفعمى.

الاختصاص، كتاب

ابو على احمد بن حسين، معاصر شيخ صدوق (-381 ق).

الاختصاص، كتاب

شيخ صدوق ابن بابويه، خ. موجود.

ص: 132

الاختصاص، كتاب

برگرفته از تألیف ابو علی سابق الذکر، از ابو عبد الله محمد بن محمد بن نعمان مفید (-413 ق)، خ. آستان قدس، ش 7417 (1351 ق) و ش 1893؛ شهید مطهری؛ نجف.

-الحمد لله الذي لا تدرکه الشواهد

الاختلاجات

محمد حسین بن محمد علی شهرستانی (-1315 ق)، خ. کربلا.

الاختلاجات

محمد صالح بن عبد الواسع حسینی خاتون آبادی (-1116 ق)، خ. مرعشی.

الاختلاجات

محمود عباس عاملی (-1353 ق)، ط. بیروت، 1353 ق.

الاختلاجات

منسوب به محمد بن ابراهیم بن محمد بن هشام.

الاختلاف، كتاب

در اختلافات فقهی اهل کوفه و مدینه، از ابو عبد الله محمد بن عمر واقدی (-207 ق).

اختلاف ابی و ابن مسعود (فی ليله القدر)

ابو بکر محمد بن عمر جعابی (-355 ق).

اختلاف اصول المذاهب

قاضی نعمان مصری.

اختلاف الاذهان فی النظری و الضروری

محمد بن حسن معروف به میرزای شیروانی (-1098 ق).

اختلاف الافق للصائم

محمد حسن آل یاسین کاظمی (-1308 ق).

اختلاف اوضاع مراکز افلاک العطاره

ظاهرا از خواجه طوسی، در ضمن مجموعه ای از آثار او دیده شده.

اختلاف البخاری و الباری

اردو، از احمد علی برسی (-1316 ق)، ط.

هند.

اختلاف الحج

ابو محمد یونس بن عبد الرحمان مولی آل یقطین، نجاشی یاد کرده.

اختلاف الحدیث

ابو احمد محمد بن ابی عمیر (-217 ق).

اختلاف الحدیث

ابو محمد یونس بن عبد الرحمان، مذکور در فهرست شیخ.

ص: 133

اختلاف الزوجين في المهر

مير محمد باقر داماد(-1040 ق)، تأليف:

1018 ق، خ. آستان قدس، ش 2438 (1022 ق).

اختلاف الشيعة و المقالات

ابو عيسى محمد بن هارون وراق، نجاشي ياد کرده.

اختلاف الفقهاء

ابو حنيفه نعمان بن محمد قاضي مصر (-363 ق).

اختلاف فقهاء اهل البيت

علي بن عباس حسيني.

اختلاف القراءات

قاضي سعيد قمي، رساله دوم اربعينيات اوست، تأليف: 1089 ق.

اختلاف الناس في الامامه

ابو محمد هشام بن حكم (-199 ق).

اختلاف النحويين

ابو الحسين احمد بن فارس قزويني (-375 ق)، صاحب مجمل اللغه و فقه اللغه.

الاختلافات

بين شيخ مفيد (-413 ق) و شريف مرتضى علم الهدى (-436 ق) در بعضى از مسائل كلامى، از ابو الحسين سعيد بن هبه الله راوندى (-573 ق).

الاختلافات

(في بعض المسائل):

رضي الدين ابو منصور عميد الرؤسا هبه الله بن حامد حلي (-609 يا 610 ق).

اختناق ايران

مستر شستر امریکایی، ترجمه ابو الحسن موسوی جزائری، ط. تهران.

الاختیار فی ادعیه اللیل و النهار

جمال الدین احمد بن موسی بن طاوس (-ح 673 ق).

الاختیار، رساله فی مسأله

میرزا شیروانی.

الاختیار من الاخبار

ابو الفتح محمد بن علی کراچی (-449 ق)، این اثر اختصار الاخبار قاضی نعمان بوده است.

الاختیار من شعرا بی تمام حبیب بن اوس طائی

(-ح 231 ق)

ابو القاسم حسین بن علی وزیر مغربی (-418 ق).

ص: 134

الاختیار من شعر البحتری (ولید بن عبید طایی -

((284ق))

نیز از ابو القاسم وزیر مغربی (-418ق).

الاختیار من شعر القبائل

ابو تمام حبیب بن اوس طایی (-ح 231ق):

الاختیار من شعر المتنبی (ابو الطیب احمد بن

حسین (-354ق))

ابو القاسم حسین بن علی وزیر مغربی (-418ق).

الاختیار من المصباح

علی بن حسان بن باقی قرشی، تألیف: 653ق، اصل از شیخ طوسی.

-الحمد لله ولی الحمد و مستحقه

اختیار البکر من الثیب (من شعرا بی الحسن بن ابی

الطیب)-الاحسن من شعر علی بن الحسن

(-باخرزی نیشابوری (-467ق))، از ابو الوفاء محمد بن محمد بن قاسم اخیسکتی (-پس از 520ق)، خ. دیده شد.

-الحمد لله مستحق الحمد و ولیه

اختیار حقایق الخلل (فی دقائق الحیل)

کمال الدین عبد الرحمان بن محمد بن عتایقی (سده 8ق).

اختیار الرجال

شیخ الطائفه ابو جعفر محمد بن حسن طوسی (-460ق)، اختیار و تهذیبی است از رجال کشی - معرفه الناقلین، خ. موجود. ط. مشهد.

اختیار العارف و نهل الغارف

نام دیوان شیخ محمد معروف به شیخ حمادی نوح حلّی کعبی (-1325ق)، در 2 مجلد.

اختيار القرآن

ابو الحسن علي بن ابراهيم قمّي، از مشايخ كليني (-328 ق).

اختيار المذهب (فيما يصحبه الانسان من الذهب)

حسين بن ابراهيم قزويني (-1208 ق).

الاختيارات من شعر الشعراء

ابي تمام حبيب بن اوس طايبي (-228 ق).

الاختيارات من كتاب ابي عمرو الزاهد في

الحديث

رضي الدين علي بن طاوس حلّي (-664 ق).

الاختيارات

ابو سعيد احمد بن محمد بن عبد الجليل سجزي، در جامع شاهي او درج است.

الاختيارات

علي بن احمد عمراني (-344 ق).

ص: 135

اختیارات الایام

فارسی، از علامه مجلسی (-1110 ق)، خ.

آستان قدس، ط. ایران. مکرر.

اختیارات الایام و الساعات

فارسی، بزرگتر از کتاب سابق الذکر، مرتب بر فصول، نیز از علامه مجلسی، خ. دیده شد (کتابت 1078 ق)

-الحمد لله رب العالمین.

اختیارات الایام (و السعد و النحس منها)

فارسی، از جمال الدین محمد بن حسین خوانساری (-1125 ق)، برای شاه سلیمان صفوی (-1105 ق) نوشته، مرتب بر 3 فصل و

خاتمه، خ. دیده شد.

-الوان ازهار ستایش و اقسام انهار نیایش

اختیارات الایام و الساعات

فارسی، از محمد صادق بن معزّ الدین، برگرفته از الدرّوع الواقیة ابن طاوس، خ. کربلا.

-الحمد لله المنفرد بخلق اللیالی.

اختیارات بدیعی

فارسی، پزشکی، از زین العابدین علی بن حسین عطار که در 770 ق به نام شاهدخت بدیع الجمال تألیف کرده، مرتب بر 2 مقاله در ادویة

منفرد و مرکبه، ط. کانپور، 1305 ق.

-امداد حمد بی عدد و اعداد سپاس بی قیاس مبدعی را

اختیارات شاهی

فارسی، از عبد الله بن محمد اوحدی دقاقی که در 917 ق برای شاه اسماعیل تألیف کرده

-هو المختار فی کل الامور، اختیار کلام انام و افتخار خواص و عوام...

اختیارات قاسمی ---

اختيارات النجوم

فارسی منشور، از خواجه نصیر الدین طوسی (-672 ق)خ.نجف.

اختيارات النجوم

فارسی، از مظفر بن قاسم گنابادی (سده 11 ق)، مرتب بر فصول.

اخذ الاجره على الواجب

منسوب به فیض، خ.نجف.

-الحمد لله على ما انعم

اخذ الشار (في احوال المختار) - ذوب النضار

في شرح الثار

نجم الدین جعفر بن محمد حلبي ربيعی (سده 7 ق).

اخذ الثار ---

ص: 137

اخلاق

ابو الفضل بن مبارک ناگوری (-1011 ق).

اخلاق - حکمت عملی

گجراتی، از محمد حسن بن ابو القاسم کاشانی (1303 ق-).

اخلاق

در حکمت عملی، در 4 مقاله، خ، موجود.

-الحمد لله على حسيم نعمائه...

اخلاق احمد تنوی ---

ص: 138

اخلاق تاج العلماء

علی محمد بن محمد تقوی لکهنوی (-1312 ق).

اخلاق تنوی

احمد بن قاضی نصر اللہ تنوی شهید (-پس از 1010 ق).

اخلاق محمد تقی

محمد تقی بن عبد الوهاب استرآبادی (-1058 ق).

اخلاق جلالی ---

ص: 139

اخلاق شمسی

فارسی، از حسن بن روزبهان شیرازی که به نام شمس الدوله محمد پس از 924 از روی اخلاق محسنی در 14 باب نگاشته، خ. آستان قدس، ش 6054 (1003 ق).

-نحمدک یا ذا الجود و الفضل و الاحسان.

اخلاق صادقیه

محمد صادق بن ابو الحسن تهران (سده 14 ق)، در 3 مجلد، خ. نزد فرزند مؤلف.

اخلاق محمد صالح

محمد صالح معروف به آقا بزرگ بن عبد الباقي مازندرانی، نواده محمد صالح مازندرانی (-1081 ق)، داماد محمد تقی مجلسی (-1070 ق).

اخلاق سید عبد الله

سید عبد الله بن محمد رضا شبر حسینی (-1242 ق)، در یک مقدمه و 4 رکن، خ. نزد اولاد مصنف بوده.

-الحمد لله الذي ارشدنا الى الدين القويم

اخلاق علائی

خ. لعله لی، استانبول

اخلاق سید علی ---

ص: 140

اخلاق مصوّر مظفری

محمد علی خان مظفری، ط. تهران، 1328 ق.

اخلاق مظفری

فارسی، از آقاخان بن اسد الله خان نوائی، ط.

ایران، 1318، 1316 و 1347 ق.

اخلاق المعصومین

اردو، ط. هند.

اخلاق منصورى

فارسی، از غیاث الدین منصور بن صدر الدین محمد حسینی دشتکی شیرازی (-948 ق)، در 2 مجلد، خ. آستان قدس، ش 3456 (949 ق).

-حمد بی حدز ازل تا به ابد

احدی را که جز او نیست احد

اخلاق المؤمن

ابو عبد الله موسى بن قاسم مجلی، از اصحاب حضرت رضا (علیه السلام).

اخلاق محمد مؤمن

محمد مؤمن بن عبد الغفور، برادرزاده فیض کاشانی، مرتب بر فصول. خ. دیده شد.

-الحمد لله خالق النفس وقواها

اخلاق

فارسی، از محمد مؤمن بن ابی محمد میاموی (-1306 ق)، که به محمد تقی میرزا رکن الدوله والی خراسان اهداء کرده.

-الحمد لله الذي شرح صدور محبيه بانوار معرفته...سپاس بی قیاس...

اخلاق المؤمنین

محمد تقی معروف به آقا نجفی بن محمد باقر اصفهانی (-1331 ق)، ط. 1297 ق (با جامع الانوار در یک مجلد).

اخلاق مهذب الدین

احمد بن عبد الرضا (معاصر حرّ عاملی)، خ.

آصفیه دکن (خط مؤلف).

اخلاق الشیخ ناصر

ناصر بن محمد جارودی خطی (معاصر عبد الله سماهیجی).

اخلاق ناصری

فارسی، از خواجه نصیر الدین محمد بن محمد بن حسن طوسی (-672 ق)، ترجمه و شرحگونه ای از اخلاق ابن مسکویه رازی است. ط. مکرّر.

- حمد بی حد و مدح بی عدلایق حضرت مالک الملکی باشد...

اخلاق نراقی ---

ص: 141

اخلاق التفسیه فی شرح خطبه الوصیه

شرح وصیّت حضرت امیر (علیه السلام) به امام حسن (علیه السلام).

اخلاق و راه سعادت بشر

فارسی، ترجمه کتاب طهاره الاعراق ابن مسکویه، ترجمه از نصرت صبیّه امین التجار اصفهانی، ط. اصفهان، 1328 ش.

اخلاق سید محمد هاشم

محمد هاشم بن محمد حسین تنکابنی (-1262 ق)، خ. نزد نواده مؤلف.

اخلاق محمد یوسف الموتی

محمد یوسف الموتی، شاگرد ملا صدرا (-1050 ق)، خ. شهید مطهری.

الاخوان - کتاب الاخوان

احمد بن محمد بن حسین قمی (-350 ق).

الاخوان - کتاب الاخوان

ابو عبد الله حسین بن حمدان حنینی (یا خصیبی) جنبلائی (سده 4 ق).

الاخوان - کتاب الاخوان

ابو الحسن علی بن حسین بن بابویه قمی.

(-329 ق)، پدر شیخ صدوق.

اخوان الصفا

حکمت، تالیف گروهی از دانشمندان سده چهارم قمری، ط. بمبئی، 1304 ق، خ. آستان قدس، ش 12319.

اخوان الصفا

فارسی، اخلاق، از علی اکبر بن شیر محمد همدانی (-1325 ق).

اخوان الصفا فی تلخیص الشفا

حکمت، از فاضل هندی، خ. مجلس (خط مؤلف)، آستان قدس، ش 309.

اخوان الصفا و خلان الوفا

حكمت، از محمد علی بن عبد الله یزدی (پس از 1194 ق).

ادآب النفس (فی الثغایر)

اخلاق، از علی بن زهرة حسینی حلبی (سده 6 ق).

اداء الفرض (فی سکون الارض)

محمد علی شهرستانی (معاصر)، خ. موجود.

اداء المفروض فی شرح ارجوزه العروض

شرح ابوالمجد اصفهانی بر ارجوزه میر مصطفی، خ. نجف.

اداء الفضلاء

در لغت فرس، از قاضی خان بدر محمد دهلوی.

ص: 142

اداره الكاسه (فی حلّ بعض ابیات الحماسه)

محمد عباس بن علی اکبر موسوی لکهنوی (-1306 ق).

الادب و الدلاله علی الخیر، کتاب

ابو محمد یونس بن عبد الرحمان، که حضرت رضا (علیه السلام) در رجوع به او دستور فرمودند.

ادب الامام و الماموم

ابو محمد جعفر بن احمد معروف به ابن رازی، از مشایخ شیخ صدوق (-381 ق).

ادب الجدل

ابو نصر فارابی (-339 ق).

ادب الجدید

محمد بن جمال الدین گلپایگانی، ط. ج 1، 1357 ق.

ادب الخواص

ابو القاسم حسین بن علی وزیر مغربی (-418 ق).

ادب الدنیا و الدین

ابو علی مسکویه رازی (-421 ق).

ادب السلطان

ابو عبد الله محمد بن جعفر قزاز نحوی قیروانی (-412 ق).

ادب سلوک الدین و الدنیا

عبد الله بن محمد رضا شبر حسینی (-1242 ق).

- (بعد از خطبه) فقد حثنی بعض العارفین

ادب الشریف المرتضی

عبد الرزاق محیی الدین نجفی، ط. بغداد.

الادب العصري في العراق العربي

محمد مهدي بن عبد الحسين جواهرى، ط.

ادب العلم

ابو عبد الله محمد بن حسن بن جمهور عمى، راوى از امام رضا عليه السلام.

ادب الكاتب

ابو بكر محمد بن حسن بن دريد لغوى (-321 ق).

ادب الكاتب

ابو بكر محمد بن يحيى صولى (-335 يا 336 ق)، ط 1341 ق.

ادب اللسان

محمد باقر خوانسارى (-1313 ق).

ادب المنسى

در احوال شاعران عراق، از على بن عبد على خاقانى، در 3 جزء، 700 صفحه.

ص: 143

ادب الندیم-ادب الندماء و لطائف الظرفاء

ابو الفتح محمود بن محمد معروف به كشاجم (-350ق)، ط. بولاق، 1298 ق.

-احمد اللہ بكنه النيه

ادب النظر

در مناظرات، از محمد رضا بن جواد شيبی (1306 ق-).

ادب النفس

محمد بن محمد حسینی عیناٹی واعظ (سده 11 ق).

-الحمد لله الذى لا يحصر آداب فضله ديوان...

ادب الوزراء

احمد بن جعفر بن شاذان.

ادبيات

دائرة المعارف گونه ای، از محمد بن حسن کامی لاهیجی (1310 ق-).

ادبيات، کتاب ال ---

ص: 144

الادعيه، كتاب

ابراهيم بن حسين خوئي شهيد (-1325 ق)، ط.

الادعيه، كتاب

گردآوری، و خط احمد نيريزی خوشنويس معروف، 2 مجلد، کتابت: 1130 و 1143 ق، خ. شهيد مطهری.

الادعيه، كتاب

خ. آستان قدس.

-مرحبا بخلق الله الجديد

الادعيه، كتاب

فارسی، خ. آستان قدس.

الادعيه، كتاب

خ. شيخ الاسلام زنجانی.

الادعيه، كتاب

محمد تقی بن رضا حسینی قزوینی، جد سيد تقی معروف به کرامات (-1270 ق)، خ.

قزوین.

الادعيه، كتاب

حسن بن ابراهيم حسینی قزوینی (-پیش از 1208 ق)، خ. دیده شد.

الادعيه، كتاب

جامع: محمد حسين سالک اصفهانی، خ. شهيد مطهری (به خط جامع، 1273 ق).

الادعيه، كتاب

خضر بن شلال نجفی (-1255 ق)، خ. آستان قدس.

الادعيه، كتاب

جامع: محمد رحیم ساروی، خ. شهید مطهری (به خط جامع، 1247 ق.).

الادعیه، کتاب

محمد حسین مازندرانی، خ. آستان قدس (خط جامع، 1228 ق.).

الادعیه، کتاب

محمد سعید، در برخی مجامیع معتبر از او نقل شده.

الادعیه، کتاب

محمد صادق رضوی، خ. شهید مطهری.

الادعیه، کتاب

عمید الدین عبد المطلب بن محمد اعرجی، خواهرزاده علامه حلّی، خ. نور عثمانیه.

الادعیه، کتاب

فارسی، از علی بن اسد الله حسینی، که برای

ص: 145

ابراهیم میرزا بن شاه طهماسب صفوی (-984ق) جمع کرده.

الادعیه، کتاب

ابو الحسن علی بن حسین مسعودی (-346ق)، صاحب مروج الذهب.

الادعیه، کتاب

ابو الفضل محمد بن احمد صابونی، از مشایخ جعفر بن قولویه (-369ق).

الادعیه، کتاب

سلطان محمود، برخی از مجامیع از او نقل کرده اند.

الادعیه، کتاب

محمد مهدی بن محمد شفیع کازرونی (-1329ق)، خ. موجود.

الادعیه، کتاب

محمد مؤمن بن دوست محمد حسینی استرآبادی شهید (-1088ق).

الادعیه، کتاب

قاضی نور الله شوشتری شهید (-1019ق).

الادعیه و الاحراز

اسد الله بن اسماعیل دزفولی کاظمی (-1235ق).

الادعیه و الاحراز (المنجیه عن المخاوف و الاذکار الدافعه للبلايا و المواعظ البالغه):

علی نقی بن محمد هاشم کمره ای (-1060ق)، که برای شاه صفی در سال 1048 ق گرد آورده.

الادعیه و الاخبار

با فوائدی دیگر، از محمد محسن بن ابی الحسن کاشانی که در 1228 ق در حیدرآباد دکن نگاشته، خ. نجف.

الادعیه و الادویه

فارسی، از محمد علی بن ابی طالب حزین (-1181ق).

الادعیه و الاذکار

ابراهیم بن محمد معصوم حسینی قزوینی (-1149 ق)، شاگرد علامه مجلسی.

الادعیه و الاذکار

فارسی، از محمد علی بن نصیر الدین مدرس چهاردهی (-1334 ق)، خ. موجود.

الادعیه و الاذکار

محمد بن حسین حسینی خامنه ای (-1353 ق)، ط. تبریز، 1353 ق، خ. نجف.

الادعیه و الاعمال

فارسی، در 4 باب، خ. (نزد محمد حسین

ص: 146

اعلمی (دیده شده).

الادعیه و الاوراد المأثوره

کمال الدین حسین بن علی واعظ کاشفی (-910 ق).

الادعیه و الاوراد

علی بن فضل بن هیکل حلّی، شاگرد ابن فهد (-841 ق)، خ. دیده شد.

الادعیه و الاوراد

کاظم بن سید محسن اعرجی (-1246 ق).

الادعیه و التعقیبات

فارسی، خ. آستان قدس.

الادعیه و الختوم

ابو العباس احمد بن فهد حلّی (-841 ق)، خ.

موجود.

الادعیه و الختوم

خ. موجود.

الادعیه و الزیارات

کتابت: 1257 ق، خ. آستان قدس.

الادعیه و الزیارات

در 3 مجلد، ظاهراً گردآوری عبد الخالق یزدی، صاحب مصائب المعصومین.

الادعیه و الزیارات

وقف محمد حسن در 1236 ق، خ. آستان قدس.

الادعیه و الزیارات

وقف زین العابدین در 1166 ق، خ. آستان قدس.

الادعیه و الزیارات

حسین قاری بن رضا علی طبیب هندی (-1330 ق)، خ. دیده شد.

الادعیه و الزیارات

به خط جامع: محمد رحیم کرمانی، در 1227 ق، خ. آستان قدس.

الادعیه و الزیارات

محمد طاهر بن مقصود علی اصفهانی، شاگرد علامه مجلسی، تاریخ کتابت: 1129 ق، خ.

نجف.

الادعیه و الزیارات

جامع: عبد الوهاب طباطبایی در 1250 ق، خ.

شهید مطهری.

الادعیه و الزیارات

جامع و نویسنده: غلام رضا خراسانی در 1271 ق، خ. آستان قدس.

ص: 147

الادعيه و الزيارات

جامع: جمال الدين محمد بن محمد رضا اعرجي، خ. سبزواري.

الادعيه و الصلوات

خ. آستان قدس.

ادعيه الاثمه

ابو طالب عبد الله (يا عبيد الله) بن احمد انباري (-356 ق).

ادعيه الاسابيع

با ترجمه آن، از محمد تقی طبسی، شاگرد آقا جمال خوانساری (-1125 ق).

ادعيه الاسابيع

با عناوین ترکی، جمع و خط جعفر بن مصطفی نکدوی در 967 ق، خ. نجف.

ادعيه الاسبوع

مروی از امام جعفر صادق (عليه السلام)، خ. نور عثمانی.

ادعيه ايام الاسبوع

خ. آستان قدس.

-الله اكبر اهل الكبرياء

ادعيه ايام الاسبوع

خ. نفیس) آستان قدس (971 ق).

-اللهم انك اذنت لي

ادعيه ايام الاسبوع

خ. نفیس) شهيد مطهری.

الادعيه الثلاثون

30 دعاء از پیامبر و ائمه علیهم السلام، از شرف الدین ابو عبد الله مقداد بن عبد الله سیوری (-826 ق). خ. کاظمین.

ادعیه زین العابدین علیه السلام

ابو ابراهیم ناصر بن رضا علوی، شاگرد شیخ طوسی.

ادعیه الساعات

رضی الدین علی بن طاووس (-664 ق).

ادعیه السر

31 دعاء. هریک برای حاجتی خاص از ضیاء الدین ابو الرضا فضل الله بن علی حسنی راوندی (زنده در 548 ق).

ادعیه سعه الرزق و قضاء الدین

ابراهیم بن سلیمان قطیفی (زنده در 945 ق)، معاصر محقق کرکی.

ادعیه السفر ---

ص: 148

شهيد مطهري (1123 ق).

ادعيه شهر رمضان ---

ص: 149

الادعيه المتفرقه

خط محمد باقر خلیخالی، خ. آستان قدس.

الادعيه المتفرقه

خط سید هاشم دبیر الكتاب (1329 ق)، خ.

آستان قدس.

الادعيه المتفرقه

منسوب به خط هاشم لؤلؤی خوشنویس اصفهانی، خ. شهید مطهری (1109 ق).

الادعيه المتفرقه

خ. آستان قدس، تاریخ وقف: 1247 ق.

الادعيه المرویه

از مآخذ کتاب بلد الامین کفعمی.

الادعيه المستجابہ

نیز از مآخذ بلد الامین کفعمی.

الادعيه المعتبره (للحوائج و دفع الآلام)

محمد بن سلیمان تنکابنی (-1320 ق).

الادعيه المنتخبه

از مصباح المتهجد شیخ طوسی، خ.

آستان قدس.

الادعيه المنشآت

از انشآت مفتی میر محمد عباس لکهنوی (-1306 ق).

أدعيه الموقف

شیخ صدوق(-381ق).

ادعیه الوباء (و الطّاعون و...)

محمد حسن بن محمد جعفر شریعتمدار استرآبادی (-1318ق).

ادعیه الوباء

فارسی، از علی بن محمد جعفر چاله میدانی، ط.

تهران، 1310ق.

ادعیه الوسائل الی المسائل

مروی از امام جواد(علیه السلام).

ادله الاحکام

در شرح شرایع الاسلام، از محمد رضا بن قاسم غراوی، ط 1353ق.

ادله الاسلام

محمد اخباری.

ادله الرّشاد

شرح نجات العباد، از محمد حسین بن محمد قاسم قمشه ای (-1336ق)، خ. دیده شد.

-الحمد لله رب العالمین حمداً یفوق حمد الحامدین.

ص: 150

الادله السمعيه (من الكتاب و السنه)

اصول فقه تا آخر تعادل و تراجیح، تألیف:

1232 ق، خ، بغداد.

الادله العقليه

ابو القاسم بن محمد علی نوری معروف به کلانتری (-1292 ق)، تقریرات بحث استادش علامه انصاری است.

الادله النقيه (فی اثبات النقيه)

فارسی، از نقی بن دلدار حسین، ط. پیش از 1300 ق.

الادوات، رساله

در نحو، از ابن حمیده محمد بن علی حلی.

الادویه - کتاب الادویه

احمد بن محمد بن دؤل قمی (-350 ق).

الادویه القلبیه

ابو علی حسین بن عبد الله بن سینا (-428 ق)، خ.

آستان قدس، ش 5046 (988 ق)؛ رامپور.

-ان الله تبارک و تعالی خلق التجویف الایسر

ادویه قلبیه

فارسی، از محمد باقر موسوی طبیب شاه سلیمان صفوی که به امر او در یک مقدمه، 14 باب و خاتمه نگاشته، خ. آستان قدس، ش 5037.

-سگالش ستایش ایزدی...

الادویه المركبه ---

ص: 151

الاذاعه و الراديو و حكمها فى الشرع

عبد التّبي عراقى و فسى (معاصر).

الاذان (و الاقامه و استحبابها)

محمد حسن كبة بغدادى، خ. بغداد.

الاذان، كتاب

ابو الحسن على بن حاتم قزوينى (معاصر شيخ صدوق).

الاذان، كتاب

ابو النضر محمد بن مسعود سمرقندى، نجاشى ذكر كرده.

الاذان، كتاب (حى على خير العمل)

ابو عبد الله محمد بن وهبان هنانى ديلى، از مشايخ تلعبيرى (-385 ق).

اذان العصر يوم الجمعة و انه ليس حراما، رساله

فى

شبر حوىزى

الاذانيه - رساله فى الاذان

محمد باقر بن محمد تقى مجلسى (-1110 ق).

الاذانيه

تاج العلماء على محمد بن محمد نقوى لكهنوى (-1312 ق).

اذكار الاخوان (بوجوب حق الايمان)

ابو الفتح محمد بن على كراچكى (-449 ق).

اذكار الزاهدين

ادعيه، از على ضامن بن على اوسط زيدى (1244 ق-)، ط. هند.

اذکار الصلاه

محمد بن مرتضیٰ محسن فیض کاشانی (-1091 ق)

اذکار الطَّهَّارَه

نیز از فیض کاشانی.

اذکار المهمَّه

مختصر خلاصه الاذکار، از فیض کاشانی.

اذکار الوضوء و الصلاه و النکاح

محمد بن سلیمان تنکابنی (-ح 1320 ق).

الاراءه فی علم التجويد و القراءه

منظوم، از محسن بن شریف عبد الحسین بن صاحب جواهر (-1355 ق)، تاریخ نظم:

1330 ق.

اراءه الطریق لمن یؤمّ البیت العتیق

محمد باقر بن اسماعیل واعظ کجوری (-1313 ق).

ص: 152

اراءه الطريق

در اصول اخلاق و عقايد، از عبد الرسول يزدي، شاگرد سيد محمد كاظم يزدي.

الارائك

در اصول فقه، از مهدي بن محمد علي ثقة الاسلام، ط. ايران، 1344 ق.

الاراجيز النافعه الملتقطه من خطرات الجنان

در اصول دين و مديح معصومين (عليهم السلام)، از محمد بن مرتضى كشميري ناظم خطرات، تاريخ گزيش:

1372 ق.

الاربعه ايام

محقق داماد، محمد باقر بن محمد حسيني ملقب به «اشراق» (-1040 ق)، خ. ديده شد.

الاراضى الخراجيه

فتاح بن محمد علي شهيدى تبريزى (-1372 ق).

الاربعه عشر (من احاديث دعاه البشر)

مترجم و مشروح به فارسى، از ابو الفضل بن محمد حسين خراسانى (معاصر)، ص 1349 ق.

الاربعه المتناسبه

محمد علي بن ابى طالب گيلانى (-181 ق).

الاربعمائنه مسأله

در ابواب حلال و حرام، از ابو جعفر محمد بن مسلم ارقص طحّان ثقفى (-150 ق).

الاربع مسائل، كتاب-المسائل الاربع فى الامامه

ابو محمد فضل بن شاذان (-260 ق).

الاربع مسائل

در معاد، از شيخ الرئيس ابو علي حسين بن عبد الله بن سينا (-427 ق)، ط 1313 ق (با شرح الهدايه).

اربع مقالات

در طب کیمیاوی، برگرفته از تألیف پراکلسوس، خ. نجف.

الاربع مقالات

فارسی، احکام نجوم، خ. نجف (725 ق).

الاربع مقالات (فی الاخلاق) - الاخلاق

اربع مقالات (فی الحساب)

احتمالا از نظام اعرج، در مجموعه ای که البصائر او در آن است دیده شده.

الاربع مقالات (فی النجوم)

محبی الدین یحیی بن محمد بن ابی الشکر مغربی اندلسی، معاصر خواجه نصیر الدین طوسی (-672 ق)، خ. آستان قدس.

-الحمد لله الذي ابدع الوجود و افاض الوجود

ص: 153

الاربعون آيه (في فضائل امير المؤمنين (عليه السلام))

در فضایل امیر المؤمنین (علیه السلام)، مؤلف آن را به محمد بن حیدر حسنی گلستانه و فرزندش اهداء کرده، تألیف: سده هشتم قمری، خ. نجف.

-الحمد لله عالم السر و الخفيات...

الاربعون آيه (في شأن امير المؤمنين (عليه السلام))---

ص: 154

الاربعون حدیثا

با شرح و ترجمه فارسی، از محمد باقر بن محمد جعفر (سده 13 ق)، خ. دیده شد (1295 ق).

الاربعون حدیثا

با شرح و بیان، از محمد باقر بن معز الدین حسینی طوسی (معاصر حرّ عاملی).

الاربعون حدیثا

با شرح فارسی، از محمد تقی بن ابو الحسن حسینی، شاگرد شیخ بهائی، خ. آستان قدس، ش 1595.

الاربعون حدیثا

با شرح و بیان، از محمد تقی بن حسین علی هروی (-1299 ق)، تألیف: 1283 ق.

الاربعون حدیثا

با شرح و بیان، در احکام و اخلاق، از محمد تقی بن مرتضی همدانی (1282 ق-).

الاربعون حدیثا

محمد تقی مجلسی (-1070 ق).

الاربعون حدیثا

3 رساله از محمد تقی بن محمد کاظم شوشتری (1321 ق-).

الاربعون حدیثا

جعفر اعرجی نسابه (-1332 ق).

الاربعون حدیثا

با ترجمه فارسی در فضایل و مناقب امیر المؤمنین (علیه السلام) از محمد جعفر شریعتمدار استرآبادی (-1263 ق)، خ. سامراء (1246 ق).

-الحمد لله على نواله

الاربعون حدیثا

در فضایل حضرت امیر (علیه السلام)، قراءت بسمله در نماز، حلیت متعه و در موضوعات مربوط به صلاه و صلوات بر پیامبر (صلی الله علیه و آله)، از میرزا نجم الدین جعفر بن محمد شریف عسکری تهرانی (-1394 ق) 7 رساله.

الاربعون حديثا-اربعين بهائي

فارسی، در فضایل امیر المؤمنین (علیه السلام) از عماد الدین حسن بن علی طبری (معاصر خواجه نصیر الدین طوسی)، به نام بهاء الدین محمد وزیر شمس الدین محمد جوینی تألیف کرده، خ.

آستان قدس، ش 1902.

الاربعون حديثا-اربعين نور

با ترجمه فارسی، از حسین بن حیدر خراسانی

ص: 155

معروف به نور الدین واعظ، ط. مشهد.

الاربعون حدیثا

ابو محمد حسن بن محمد دیلمی (سده 8 ق).

الاربعون حدیثا

در اخلاق، از حسین بن عبد الصمد حارثی عاملی (-984 ق)، به نام شاه طهماسب صفوی تألیف کرده، خ. دیده شد (989 ق)، آستان قدس، ش 5676 (1053 ق).

-الحمد لله على نعمائه الغزار

الاربعون حدیثا (از حسین کاشفی) ---

ص: 156

الاربعون حدیثا

سعد اربلی، حسن بن سلیمان عاملی، شاگرد شهید از او نقل کرده.

الاربعون حدیثا

در معارف، با شرح تحقیقی، از محمد سعید بن محمد مفید قمی (-پس از 1100 ق)، ط.
تهران، خ. موجود و مکرر.

-الحمد لله الذی اغنانا بمعادن حکمته

الاربعون حدیثا

در امامت از طرق عامه، از ابو الحسن سلیمان بن عبد الله ما حوزی بحرانی (-1121 ق).

الاربعون حدیثا

در طب، با شرح و بیان، از محمد شریف بن محمد صادق خاتون آبادی (سده 12 ق).

الاربعون حدیثا

در فضایل ائمه طاهرین، برگرفته از کتب و طرق اهل سنت، از محمد شفیع استرآبادی، شاگرد بحر العلوم.
-الحمد لله الذی هدانا بلطفه

الاربعون حدیثا

از صاحب کتاب هدیه الشرف، در فضائل السادات محمد اشرف (تألیف: 1103 ق) چنین یاد شده.

الاربعون حدیثا

در فضایل امیر المؤمنین (علیه السلام)، از محمد صادق بن محمد اسدی جزائری، تألیف: 1082 ق، خ. دیده شد (1090 ق).
-الحمد لله الذی بعث محمدا بولایه علی

الاربعون حدیثا و دلیلا

در امامت، از محمد طاهر بن محمد حسین شیرازی (-1098 ق)، خ. آستان قدس، ش 7120 (1274 ق).
-الحمد لله الذی هدانا الی سبیل الحق...

الاربعون حدیثا

در اخلاق، مترجم به فارسی، از عباس بن محمد رضا قمی، تألیف و طبع: 1351 ق.

الاربعون حدیثا

در اصول دین، مترجم به فارسی، از عباس بن علی اکبر لکهنوی (-1306 ق)، ترجمه روح الایمان اوست.

الاربعون حدیثا---

ص: 157

جد شيخ بهائي، خ. دیده شد.

-الحمد لله رب العالمين

الاربعون حديثا (از عبد الله بلادي) ---

ص: 158

الاربعون حدیثا

مترجم به فارسی، از محمد کاظم بن محمد شفیع هزار جریبی (-قبل از 1238 ق)، خ. کربلا.

الاربعون حدیثا

محمد محسن عرفان، از شاگردان صدر الدین محمد شیرازی.

الاربعون حدیثا

در مناقب امیر المؤمنین، از محسن فیض کاشانی (-1091 ق).

الاربعون حدیثا (از محسن تبریزی) ---

ص: 159

عليه توكلت، قال عبد الله المفتقر الى غفران الله محمد بن مكي.

- (بعضی دیگر)، الحمد لله ربّ العالمين اكمل الحمد

الاربعون حديثا

از وصيت پیامبر (صلى الله عليه وآله) به امير المؤمنين (عليه السلام)، روايت شهيد اول، ط 1314 ق.

الاربعون حديثا

مقداد بن عبد الله سيورى حلى (-826 ق).

الاربعون حديثا

در فضائل امير المؤمنين (عليه السلام)، از مقرب عليخان جگرانوى.

الاربعون حديثا ---

ص: 160

(-1286 ق)، خ. موجود.

الاربعون حديثا

در فضایل امیر المؤمنین (علیه السلام)، از جمال الدین یوسف بن حاتم شامی، شاگرد محقق حلّی.

الاربعون حديثا عن الاربعة

در فضایل اهل بیت (علیهم السلام)، در ریاض العلماء ذکر شده.

الاربعون حديثا عن الاربعة

در فضایل امیر المؤمنین، از محمد رضا طبسی (معاصر).

الاربعون حديثا (عن الاربعة رجلا)

در فضایل امیر المؤمنین، از ابو سعید محمد بن احمد مفید خزاعی جد ابو الفتوح رازی، خ. موجود و مکرر؛ آستان قدس، ش 7875 (1347 ق).

-اللهم انی احمدک حمدا یفوق حمد الحامدین

الاربعون حديثا من الاربعة عن الاربعة

در فضایل امیر المؤمنین، از منتجب الدّین علی بن بابویه قمی (-585 ق)، خ. آستان قدس، ش 1597 (977 ق).

-الحمد لله ربّ العالمین حمد الشاکرین

الاربعون حديثا منظوما

فارسی، خ. نجف.

الاربعون حديثا منظوما-توان روان

الاربعون دليلا

در امامت، از محمد طاهر بن محمد حسین شیرازی (-1098 ق).

-الحمد لله الذي هدانا سبيل الحق

الاربعون دليلا-يمن الغرى

در اثبات وجود مرقد امیر المؤمنین در نجف، از محمد علی هبه الدین شهرستانی.

الاربعون رساله---

ص: 161

الاربعون مسأله

مسائلی که از جبل عامل برای عبد الله مامقانی (-1351 ق) فرستاده بوده اند.

الاربعون مقصدا

مواعظ و اخلاق، از محمد رضا بن محمد علی دزفولی (1327-ق).

الاربعونيات

علامه نوری، در هامش نسخه چاپی الکلمه الطیبه.

الاربعونيات

حبيب الله بن محمد حسين حکيم باشی مشهدي معروف به ترشيزی (معاصر)، مسوده ديده شد.

الاربعونيات لكشف انوار القدسيات

محمد سعيد بن محمد مفيد قمی، شاگرد فيض كاشانی.

اربعين منظوم

امير علی شیرنوايي (-906 ق)، خ. مجلس.

الاربعين النبويه

که برای سلمان فارسی املاء شده، روایت علی متقی.

الاربعين الهاشميه

نصرت بنت محمد امين التجار اصفهانی (1308 ق-).

اربعينيه

شرح اربعين به فارسی، در فضایل حج، از عبد النبي وفسی عراقی (معاصر).

ارتداد الزوجه

محمد حسين بن محمد علی شهرستانی (-1315 ق)، خ. كربلا.

ارتداديه

احمد بن اسماعيل آل شيخ عبد النبي جزائري (-1151 ق).

-الحمد لله وحده...

ارتشاف الصافي من سلاف الشافي

بهاء الدين محمد بن محمد باقر مختاري نائيني (-پس از 1130 ق)، كتاب در تلخيص شافي است، خ. موجود.

الارتقاء الى حظيره القدس ---

ص: 162

ارث

فارسی، ترجمه الفرائض التصیریہ، از ابو الحسن، خ. دیدہ شد (1141 ق).

الارث---

ص: 163

ارث

فارسی، از جواد بن محرم علی طارمی (-1325 ق).

الارث

محمد حسن بن محمد باقر اصفهانی (-1266 ق)، صاحب جواهر.

الارث (از محمد حسن بیگ) - الاحکام الشرعیّه

الارث

حسن بن جعفر کاشف الغطاء (-1262 ق)، خ.

مشهد.

الارث

فارسی، از حسن حسینی، در یک مقدمه، 3 فصل و خاتمه، نسخه کهن دیده شده.

-ربّ یسّر و لا تعسر و سهّل علینا یا ربّ العالمین

الارث

حسین بن دلدار علی نقوی (-1273 ق).

الارث

محمد حسین بن محمد علی شهرستانی (-1315 ق)، خ. موجود.

ارث

فارسی، از حسن بن محمد، در یک مقدمه و 3 باب، خ. نجف (خط مؤلف).

الارث

محمد زکی بن فرج بهبهانی (معاصر)، تالیف:

1313 ق، ط 1326 ق.

ارث

فارسی، از زین العابدین بن نجم الدین انصاری، شاگرد علامه مجلسی، شرحی بر میراث شرایع، تألیف: 1124 ق، خ. دیده شد.

الارث

عبد الحسین بن محمد علی اعسم نجفی (-1247 ق)، ط. نجف، 1342 ق.

الارث

عبد الحسین بن یوسف آل شرف الدین، تألیف:

پیش از 1329 ق.

الارث

عبد علی بن احمد درازی بحرانی (-پیش از 1182 ق)، خ. قطیف.

الارث

عبد الغنی اصفهانی (معاصر شیخ علی حزین).

الارث

عبد الکریم بن حامد گیلانی، تألیف: 1073 ق، خ. دیده شده.

ص: 164

الارث

عبد الله بن خليل (ظاهرا او ايل سده 11 ق)، خ.

مشهد، فاضل خان.

الارث

عبد الله خليل عاملي، تاليف: 1039 ق، خ.

موجود (خط مؤلف).

ارث

فارسي، از على دشتي، شاگرد آيه الله خراساني، ترجمه و بيان الرساله المحمديه في احكام الميراث الابديه بحراني است، ط 1342 ق.

الارث

نور الدين على بن حسين محقق كرکي (-940 ق)، خ. موجود.

الارث---

ص: 165

الارث

محمد بن عبد الصمد شهشهانی (-ح 1287 ق)، خ. موجود.

الارث

محمد بن علی جزائری (-1303 ق)، شرح ارث استادش مهدی قزوینی، خ. موجود.

الارث

شیخ مرتضی بن محمد امین انصاری (-1281 ق)، ط. مکرر.

ارث الخيار

اردو، از ابو الحسن بن حسن رضا جائسی لکهنوی (1291 ق-)، ط. لکهنو.

ارث الزوجه (من العقار او ثمنه)

فارسی، از محمد تقی نوری (-1262 ق).

-... بدانکه اصحاب ما امامیه (رض) اختلاف کرده اند...

ارث الزوجه

شهید ثانی، تألیف: 956، خ. آستان قدس، ش 2368 و ش 7114 (یکی از این 2 مؤرخ 980 ق).

-اللهم اهدنا لما اختلف فيه من الحق

ارث الزوجه

عبد الله مامقانی (-1351 ق)، در رد بعضی از معاصرین نوشته.

ارث الزوجه و (حرمانها من العقار)

علی بن حسین طریحی (-1333 ق)، در 3 مقامه، خ. موجود (خط مولف).

ارث الزوجه (من الثمن او العقار)

سید محمد کاظم بن عبد العظیم طباطبایی یزدی (-1337 ق).

ارث الزوجه

سید محسن بن مهدی حکیم (1306 ق-).

ارث الزوجه من قيمه العقار

محمد بن عاشور کرمانشاهی (معاصر فتحعلیشاه قاجار)، خ. موجود.

الارث

محمد مهدی بن حسن حسینی قزوینی (-1300 ق).

الارث-کشف الغوامض

الارث

هادی بن محمد امین تهرانی (-1321 ق)، خ.

دیده شد (1338 ق).

---الارث---

ص: 166

ارثما طيقى

رياضى، از رضى الدين محمد بن حسن قزوینى (-1096 ق).

الارجاء - كتاب الارجاء

اسماعيل بن على نوبختى (سده 3 ق).

ارجوزه (فى آداب العشره مع الاخوان) -

نغمه الاغانى

صدر الدين على بن احمد مدنى (-1118 ق)، ط.

(در كشكول بحرانى).

-يقول راجى الصمد على بن احمد

ارجوزه (فى آداب المفيد و المستفيد) - محاسن

الآداب

نظم منيه المرید، از عبد الرحيم بن محمد على شوشترى (-1313 ق)، تاريخ نظم: 1290 ق.

-اعوذ بالله من الشيطان

و من شقاء النفس فى طغیان

ارجوزه الآيات الباهرات ---

ص: 167

(ح 1150 ق)، مجاز از علامه مجلسی در 1107 ق.

ارجوزه (فی الاذان و الاقامه)

عبد الرحیم بن محمد علی شوشتری (-1313 ق).

ارجوزه (فی الارث)

ابراهیم بن علی عاملی، معاصر شیخ حرّ (زنده در 1097 ق).

ارجوزه (فی الارث)، از ابو بکر حضر می) - ذریعه الناهض

ارجوزه (فی الارث)، از احمد بن رجب بغدادی) - کاشفه الغوامض

ارجوزه (فی الارث) - الدرّ الحیدریّه

ارجوزه (فی الارث)

خ. موجود.

-اول ما نستفتح المقالا

بذکر حمد ربّنا تعالی

ارجوزه (فی الارث)

جعفر بن محمد باقر شوشتری (-1335 ق)، خ.

موجود.

ارجوزه (فی الارث)

ابو محمد حسن بن علی (معاصر کفعمی).

ارجوزه (فی الارث)

عبد الهادی بن جواد بغدادی معروف به همدانی (-1333 ق)، خ. دیده شد.

ارجوزه (فی الارث)

عسکری بن هدایه الله رضوی مشهدی (-1280 ق).

ارجوزه (فى الارث)

على بخرانى (معاصر).

ارجوزه (فى الارث، از على خوئى) -نبذه الفرائض

ارجوزه (فى الارث)

محمد على بن صدر الدين موسى عاملى (-1274 ق).

ارجوزه (فى الارث)

محمد على بن محمد اعسم نجفى (-1233 ق)، ط. نجف، 1349 ق.

-نحمدك اللّهم يا من شرعا

دينا به التّبي طه صدعا

ارجوزه (فى الارث، از محسن امين)---

ص: 168

- ما یوجب المیراث اما سبب

تزویجا او ولا و اما نسب

ارجوزه (فی الارث)

هاشم بن احمد احسائی (-1309 ق)، خ. نزد فرزندش.

ارجوزه (فی ارث الزوجه)

محمد باقر بن ابو القاسم طباطبائی (-1331 ق)، در 60 بیت.

- ان مات من قد اشتری ارضا جعل

للبایع الخيار ان رد البدل

ارجوزه فی الاسطربلاب- غنیه الطلاب

ارجوزه (فی الاسطربلاب)

محمد معروف به میرزا قوام الدین حسینی (-ح 1150 ق)، گویا نظم صفیحه شیخ بهایی است.

ارجوزه (فی اصول الدین): منهج الیقین

احمد بن محمد جزائری.

- الحمد لله الودود الغافر

العالم بالباطن و الظاهر

ارجوزه (فی اصول الدین)

ناظم از متأخرین بوده- خ موجود.

ارجوزه (فی اصول الدین)---

العمده فى نظم الزبده

ارجوزه (فى اصول الفقه)

اسد الله بن اسماعيل دزفولى كاظمى (-1237 ق)، نظم زبده شيخ بهائى است.

ارجوزه (فى اصول الفقه)

اسماعيل بن محمد جعفر قانى.

-يقول اسماعيل نجل جعفر

حمدا لربى العلى الاكبر

ارجوزه (فى اصول الفقه)

محمد باقر بن زين العابدين خوانسارى (-1313 ق).

ارجوزه (فى اصول الفقه)---

ص:170

ارجوزه (فی اصول الفقه)

محمد کاظم بن محمد صادق کاشانی (-1273 ق)، خ. موجود.

ارجوزه (فی اصول الفقه)

محسن بن سمیع کرمانشاهی نبیره فیض کاشانی، خ. موجود.

-احمدہ شکر علی نوالہ

مصلیٰ علی النبی و آلہ

ارجوزه (فی اصول الفقه)

محمد قمشہ ای، خ. دیدہ شد.

-احمد من فضلنا بنعمته

مصلیٰ علی النبی و عترته

ارجوزه (فی اصول الفقه)

محمد بن سلیمان تنکابنی (-1302 ق) نیز - الدرہ البھیہ

ارجوزه (فی اصول الفقه)، ---

ص: 171

خ. دیده شد.

-احمد ربّاً عدد السنینا

علمنا للذکران نسینا

ارجوزه (فی تاریخ المعصومین، از محمد سماوی) - ملحه الامّه الی لمححه الائمه.

ارجوزه (فی تاریخ المعصومین)

محمد مهدی بن محمد صالح فتونی عاملی (-1183 ق).

-احمدک اللهم باری النسم

مطلباً علی رسولک العلم

ارجوزه (فی التجوید)

رضا بن علی نقی همدانی (-پس از 1320 ق).

ارجوزه (فی التجوید)

عبد الوحید بن نعمه الله گیلانی، شاگرد شیخ بهایی.

ارجوزه (فی التجوید)

علی بن احمد آل عبد الجبار قطیفی (-1287 ق).

ارجوزه (فی التجوید)

علی بن حیدر شروقی (-1314 ق)، در یک شب در سوق الشیوخ سروده.

ارجوزه (فی التجوید)---

ص: 173

-حمدا لواجب الوجود الاحد

القادر العدل الحكيم الصمد

ارجوزه (فى التوحيد)

حسين قديحى قطيفى.

-افضل شئى بعد حمد الاحد

صلاتنا على النبى الاحمد

ارجوزه (فى التوحيد)---

ص:174

تاریخ شرح نظم: 1324 ق.

ارجوزه (فی الحساب و الجبر و المقابله)

محمد حسین کیشوان، خ. دیده شده.

ارجوزه (فی الحساب)

محمد بن سلیمان تنکابنی (-قبل از 1320 ق)، ناتمام.

ارجوزه (فی الحساب) - نظم الحساب

محمد بن محمد مهدی سیفی قزوینی، معروف به میرزا قوام الدین (-ح 1150 ق)، نظم خلاصه الحساب شیخ بهائی است.

ارجوزه (فی الحکمه) ---

ص: 175

ارجوزه (فی الرجال، از سید حسین بروجردی) --->

نخبه المقال وزیده المقال

ارجوزه (فی الرجال) ---

ص: 176

ارجوزه (فِي الرِّضَاعِ)

محمد علي بن محمد اعسم نجفي (-1233 ق)، ط. نجف، 1349 ق.

-الحمد لله على افضاله

بالرزق للطفل لدى استهلاله

ارجوزه (فِي الرِّضَاعِ، از محسن امين) ---

ص: 177

ارجوزه (فی سلسله النسب)

قاسم آل محیی الدین جامعی نجفی

- یقول راجی ربّه ذی المنن

المذنب القاسم نجل الحسن

ارجوزه (فی سلسله النسب)

در نسب آل سید محمد بن عطیه، از عبد الهادی طعان بن جواد. در 58 بیت، تاریخ نظم:

1368 ق.

- الحمد لله عظیم الشان

و الواحد الفرد بکل آن

ارجوزه (فی سلسله النسب)

محسن بن حسین قزوینی، نسبش به زید شهید می رساند.

- قال الفتی المحسن احقر الوری

ازکی الانام محتدا و عنصرا

ارجوزه (فی سلسله النسب)

محمد بن حسین معروف به ابن امیر الحاج (- پس از 1180 ق)، در سلسله نسب قاضی فخری زاده است)، خ. نجف.

- احمد من بفضله زکی نسب

اولاد اهل البیت من امّ و اب

ارجوزه (فی سلسله النسب)

محمد واعظ طباطبایی (- ح 1313 ق).

ارجوزه (فی سلسله النسب)

مهدی بن راضی اعرجی نجفی، در 39 بیت، نسبش را به عبید الله اعرج می رساند، ط.

(مجله المرشد البغدادي، ج 3).

-اول ما يقول عبد المهدي

احمد ذا العرش بكل الحمد

ارجوزه (في سلسله التسب)

مهدى بن محمد موسى بغدادى (-1329 ق).

ارجوزه (في سلسله التسب)

مهدى بن على غريفى (-1343 ق)، خ. موجود (ناقص).

-احمدك اللهم بارى التسم

و موجد الارواح من بعد العدم

ارجوزه (في شرح حديث امير المؤمنين (عليه السلام))

شرح حديث: ان فساد العامه من الخاصه...، از قطب الدين محمد ذهبى قطب الاقطاب شيرازى (سده 12 ق)، خ. ديده شد.

-الحمد لله وسيع الرحمه

يرزق من يشاء نور الحكمه

اين ارجوزه ذيلی است بر العوامل النحویه او كه در 1130 ق در قزوین سروده است.

ارجوزه (في شرح الدر المنظومه)

شرح دره بحر العلوم، از حسين بن رضا بن بحر العلوم (-1306 ق).

ارجوزه (في شرح الدر المنظومه)

رضا گلپایگانی (-پس از 1180 ق).

ارجوزه (فی شرح الدرّه المنظومه)

عباس بن حسن بن كاشف الغطاء (-1332 ق)، خ. موجود.

-الماء ما سمي في العرف بما

من نابع الارض و من قطر السما

ارجوزه (فی شرح الياقوت)

در كلام، از شهاب الدين اسماعيل بن حسين عاملی.

ارجوزه (فی الشطرنج)

مهدی ابو طابو بغدادی (-1329 ق).

ارجوزه (فی الشک و السهو)

اسماعيل صاحب العقیده الوحیده (سده 13 ق).

ارجوزه (فی الشک و السهو) - شمس الهدی لمن

شکّ او سهی

عبد الرحيم بن محمد علی شوشتری (-1313 ق)، تاریخ نظم: 1288 ق.

-يحمد ربّه القديم الازلي

عبد الرحيم بن محمد علی

ارجوزه (فی الشکوک)

احمد بن صالح آل طعان (-1315 ق).

ارجوزه (فی الشکوک)

محمد جواد بن علی آل محیی الدين جامعی (-1322 ق)، به خواهش شيخ محمد حسن مامقانی سروده.

-يقول راجی ربّه المعین

عبد الجواد آل محیی الدين

ارجوزه (فی الصرف)

محمد تقی بن میر مؤمن حسینی قزوینی (-1270 ق)، خ. قزوین.

ارجوزه (فی الصرف)

علی رضا بن طالب کابلی (سده 13 ق)، که در یک شبانه روز سروده.

ارجوزه (فی الصرف، از محمد ذهبی) - نظم اللالی

ارجوزه (فی الصرف)

محمد بن سلیمان تنکابنی (-1302).

ارجوزه (فی الصرف) ---

ص: 179

-الاجتماع بالصلاه وردا

فى فضله ما ليس يحصى عددا

ارجوزه (فى صلاه المسافر)

عبد الهادى همدانى، اين نيز تنمۀ درّۀ بحر العلوم است.

-فرض لمن سافر ان يقصرا

ان كان مختاراه و يغطرا

ارجوزه (فى صلاه المسافر...)

على خوئى (-1318 ق)، تكمله اى است بر درّه.

ارجوزه (فى صلاه المسافر)

مشكور بن محمد جواد حولوى (-1353 ق)، ط.

صيدا، 1348 ق.

-نحمدك اللهم يا ذا الرحمه

دلّ على وجوب شكر النعمه

ارجوزه (فى الصلوات المندوبه)

محمد كاظم بن محمد صادق كاشانى (-1273 ق)، خ. اصفهان.

ارجوزه (فى الصوم)

محمد حسين بن محمد حسن اصفهانى (1296 ق-).

-الصوم فى شريعته المختار

ترك المفطرات فى النهار

ارجوزه (فى الصوم و الاعتكاف)

عباس بن حسن كاظمى، خ. موجود

ارجوزه (فی الصوم و الخمس...)

عباس بن حسن کاشف الغطاء، مذکور در الحصون المنيعه.

ارجوزه (فی الصيد و الذبأحه)

مشکور بن جواد حولوی (-1353 ق)، در 1328 ق به نظم آورده، ط، 1348 ق.

-قال سمي جدّه المشکور

نجل الجواد العيلم النحرير

ارجوزه (فی صيغ العقود، از عبد الله مامقانی) - الدرر المنصوده

ارجوزه (فی الطب)

محمد حسن بن زين العابدين سبزواری، با شرح او، خ. آستان قدس (خط مؤلف، 1294 ق).

-الحمد لله الطيب الشافي

الواهب الصحه و المعافي

ارجوزه (فی الطب)---

ص: 180

(1296ق-)، در 1367 بیت.

-الماء طاهر بقول واحد

و آیه الطهور خیر شاهد

ارجوزه (فی الطهاره)

هاشم بن احمد احسائی (-1309 ق)، خ. نجف.

ارجوزه (فی الطهاره): -المنظومه الفریده

ارجوزه (فی ظن و اخواتها)

حسین بن محمد آل عصفور بحرانی (-1216 ق).

ارجوزه (فی العبادات، از آقا محمود کرمانشاهی) - النخبه الوجیزه

ارجوزه (فی العبادات)

محمد مهدی بن حسن حسینی قزوینی (-1300 ق)، خ. موجود.

ارجوزه (فی العدد، از محمد صادق طباطبائی) - احسن العدد

ارجوزه (فی العدد)

محمد علی بن محمد اعسم نجفی (-1233 ق)، ط. نجف، 1349 ق.

-لنحمد لله مصلین علی

نبینا خیر نبی ارسلنا

ارجوزه (فی العرفان)

محمد تقی بن میر مؤمن حسینی قزوینی (-1270 ق)، خ. موجود.

ارجوزه (فی العروض)

محمد حسین بن کاظم کیشوان (معاصر).

ارجوزه (فی العروض)

محمد كردى، خ. نجف.

ارجوزه (فى العروض)

مصطفى بن حسن تبريزى (-1337 ق).

ارجوزه (فى العقائد)---

ص: 181

ارجوزه (فی فضائل الملح)

مهدی بن علی بحرانی (-1343 ق)، برای سید علی بن سید محمد کاظم طباطبائی یزدی فرستاده.

-الحمد لله و صلی الله

علی نبیه و مصطفاه

ارجوزه (فی الفقه)

محمد تقی بن عبد الله مدرس سبزواری (-1280 ق).

ارجوزه (فی الفقه)

محمد تقی بن میر مؤمن قزوینی (-1270 ق).

رجوزه (فی الفقه)---

ص: 182

ارجوزه (فى الفلسفه العالیه)

كلب باقر بن كلب حسين تقوى (-1329 ق).

ارجوزه (فى الفلسفه العالیه)---

ص: 183

ارجوزه (فی المجربات)

در احکام نجوم و قواعد پزشکی، از ابن سینا، خ. آستان قدس، ش 5799 (1110 ق) ضمیمه مجموعه است.

ارجوزه (فی المعانی و البیان)

ابو القاسم بن حسن شفتی قمی (-1231 ق).

ارجوزه (فی المعانی و البیان)

محمد تقی بن میر مؤمن قزوینی (-1270 ق).

ارجوزه (فی المعانی و البیان)

فرج الله بن درویش حویزی (معاصر حرّ عاملی).

ارجوزه (فی المعانی و البیان)

محمد کاظم بن محمد صادق کاشانی (-1273 ق)، خ. اصفهان.

ارجوزه (فی المعانی و البیان)

محسن بن محمد طاهر قزوینی، شاگرد میرزا قوام سیفی (-1150 ق).

ارجوزه (فی المعانی و البیان)

محمد بن محمد رضا قمی، شاگرد علامه مجلسی (-1110 ق)، در 100 بیت.

-الحمد لله و صلی الله

علی رسوله الذی اصطفاه

ارجوزه (فی المعانی و البیان)

محمد بن سلیمان تنکابنی (-1302 ق)

ارجوزه (فی المعانی و البیان، از محمد سماوی) - البلغه

ارجوزه (فی المعانی و البیان)

نظم تلخیص المفتاح، از محمد بن محمد بن حسین حرّ عاملی.

ارجوزه (فى المعانى و البيان، از محمد بن محمد بن

مكى)---

ص: 184

ارجوزه (فی المنطق)

احمد بن علی آل محبوبه نجفی (-1335 ق).

-نحمدک اللهم بعد البسمله

یا معطى السائل قبل المسأله

ارجوزه (فی المنطق)

محمد باقر بن حیدر کاظمی (-1290 ق).

ارجوزه (فی المنطق)

محمد تقی بن محمد مؤمن حسینی قزوینی (-1270 ق)، خ. موجود.

ارجوزه (فی المنطق)

نظم تهذیب المنطق، از محمد تقی بن علی محمد نوری (-1263 ق).

ارجوزه (فی المنطق)

جعفر بن اسحاق کشفی دارابی (-1267 ق)، خ.

موجود.

ارجوزه (فی المنطق)---

ص: 185

ارجوزه (فی المنطق)

علی رضا بن طالب، مقیم کابل در 1280 ق، خ. موجود.

-یا دائم الفضل علی البریه

یا باسط الیدین بالعطیه

ارجوزه (فی المنطق)

محمد کاظم بن محمد صادق کاشانی (-1273 ق).

ارجوزه (فی المنطق، از محمد همدانی) --->

عصمه الاذهان

ارجوزه (فی المنطق، از موسی فلاحی) ---

ص: 186

ارجوزه (فی النحو)

حسین بن شهاب الدین کرکی (-1076 ق)، مذکور در امل الآمل.

ارجوزه (فی النحو)

خلف بن عبد المطلب مشعشی (-1074 ق)، نیز مذکور در امل الآمل.

ارجوزه (فی النحو)

محمد رضا بن علی نقی همدانی معروف به واعظ (- پس از 1320 ق)، حدود 2000 بیت.

ارجوزه (فی النحو)

زین الدین بن علی شهید ثانی (-965 ق)، شرحی نیز بر آن دارد، مذکور در امل الآمل.

ارجوزه (فی النحو)

سلیمان بن داود حلّی (-1247 ق).

ارجوزه (فی النحو)

محمد صالح بن مهدی صحیح نجفی، حدود 700 بیت.

ارجوزه (فی النحو)

عباس بن حسن آل کاشف الغطاء (-1323 ق).

نظم متن اجرومیه که برای ابن عم خویش شیخ هادی سروده، تاریخ نظم: 1301 ق.

-یسألنی فلذہ من فؤادی

وقره العین الفرید الهادی

ارجوزه (فی النحو)، از عبد السمیع یزدی) - العروه الوثقی

ارجوزه (فی النحو)

نظم کافیة ابن حاجب، از عبد الصمد بن احمد جزائری (-1337 ق)، خ. موجود.

ارجوزه (فی النحو)

الفیه، از عبد الوهاب بن محمد بیدآبادی معروف به رجالی (-پس از 1310 ق).

ارجوزه (فی النحو و الاصول...)

در نحو، اصول منطق و هیأت، از علی بن حسین جامعی.

ارجوزه (فی النحو) - عقد الحساب

ارجوزه (فی النحو)

علی خان بن حسین زنجانی.

-قال علی خان الفقیر الجانی

والده حسین الزنجانی

ارجوزه (فی النحو، از فرج قطیفی)---

ص: 187

ارجوزه (فى النحو، از هادى آل كاشف الغطاء) --->

نظم الزهر لنثر القطر

ارجوزه (فى نقض العهدين)، ---

ص: 188

ارجوزه المنجيه

در كلام.

ارجوزه الهاديه الى الناحيه الساميه

99 بيت با تزويد 4 بيت در آخر.

ارجوزه الياقوت-ارجوزه في شرح الياقوت

اردوى معلّى

اردو، منشآت و مكاتيب، از اسد الله غالب دهلوى، ط. هند.

ارده شيره

فارسى، مخمس، در تعريف اين خوراك، از حسن بن حسن مفلس معروف به ارده شيره، ط.

ايران 1307 ش.

اردى بهشت

فارسى، به نثر و نظم، ادب و اخلاق، از يحيى بن هادى دولت آبادى (-1318 ق)، تهران، 1304 ق.

الارزاق و الآجال و الاعمال

ابو محمد حسن بن موسى نوبختى، نجاشى آن را ستوده.

الارزاق و الآجال

ابو الجيش مظفر بن احمد بلخى (-367 ق)، از اساتيد شيخ مفيد.

ارسال اليدىن

اردو، از على اظهر كهجوى همدى، ط. هند.

مولى شاگرد شيخ الشريعة اصفهانى بوده.

الارشاد

در احكام نجوم، از ابو ريحان محمد بن احمد بيرونى (-440 ق). ط.

ارشاد-پنجاه باب

فارسی، در اسطرلاب، غیر از پنجاه باب سلطانی است، از ناصر الدین احمد بن حیدر بن محمد شیرازی یا ناصر الدین حیدر بن محمد شیرازی (زنده در 697 ق)، خ. آستان قدس و جز آن.

-شکر و سپاس بی حدّ و عدّ آفریدگاری را جل جلاله که مبدع زمین و زمان است.

الارشاد

در فضیلت، حقیقت و آثار دعاء، از محمد تقی بن حسین نقوی (-1289 ق).

-الحمد لله من مجمل ما انعمه

الارشاد

در پزشکی، از اسماعیل بن هبه الله، عقیلی در مخزن الادویه (مؤلف 1185 ق) از آن نقل کرده.

الارشاد

سید جعفر نسابه اعرجی (-1332 ق)، اربعین از کتب اهل سنت در مناقب امیر المؤمنین است.

الارشاد-الرشاد

ص: 189

الارشاد

فقه، از محمد بن حسین ابو خمسين احسانى (-1316 ق)، خ. نجف.

الارشاد فى معرفه حجج الله على العباد

در تواریخ ائمه طاهرین علیهم السلام، از شیخ مفید (-413 ق)، ط. مکرر.

-الحمد لله ما الهم من معرفته

الارشاد فى معرفه مقادير الابعاد

هندسه، از کمال الدین عبد الرحمان بن محمد عتایقی، شاگرد علامه حلی، خ. نجف.

ارشاد الازهان

فارسی، کلام، از محمد صادق، ط.

ارشاد الازهان الى احكام الايمان

علامه حلی (-726 ق)، تالیف: 676 یا 696 ق، خ. آستان قدس، ش 2222 (701 ق)، ش 2692 (915 ق) و چندین شماره دیگر. شروح و تعلیقات زیادی بر این کتاب می باشد.

-الحمد لله المتفرد بالقدم و الدوام

ارشاد الازهان الى علم الابدان

طب، از مهدی حائری شهرستانی (-1318 ق)، خ. موجود.

-الحمد لله الذى خلق الارضين و السماوات

ارشاد الامه للتمسك بالاذمه (عليهم السلام)

عبد المهدى بن ابراهيم مظفر نجفى، ط. نجف، 1348 ق.

ارشاد الامه

فارسی، رساله عملیه، از ملا علی کنی (-1306 ق)، ط 1270 و 1287 ق، در 2 مجلد.

ارشاد الانام

محمد بن عبد الكريم سرايى معروف به مولانا (-1360 ق).

ارشاد البشر فى شرح الباب الحادى عشر

سليمان بن احمد آل عبد الجبّار قطيفى (-1266 ق)، خ. كربلا.

ارشاد البيان

فريد الدين عطار، ط. تهران، 1355 ق.

ارشاد الجهال الى مسائل الحرام و الحلال

در اصول دين و فروع، از محسن بن عبد الكريم حسيني عاملى (معاصر).

ارشاد الجهله المصّرّين على انكار الغيبه و

الرجعه

خ. نجف (خط محمد هاشم هروى، سده 12 ق)

-الحمد لله الذى قبل عتّا الايمان بالغيب

ارشاد الحساب

فارسى، از ابو القاسم فيوضات (معاصر)، ط. تبريز.

ص: 190

ارشاد حمزوی

ترکی، از قاضی بهلول بهجت زنگه، زوری (معاصر).

ارشاد الحنفاء فی وصف الخلفاء

محمد رضا مجلسی، مرتب بر مقدمه، فصول و خاتمه.

-الحمد لله الذي نجانا من افراط الغلاة و تفریط النواصب...

ارشاد الخلق الى الحق

ط. بیروت.

ارشاد الخواص

در کلام، ردّ ارشاد العوام کرمانی، از جمال الدین بن محمد تقی میثمی تهرانی.

ارشاد الخلائق

فارسی، در تاریخ معصومین، از عباسقلی بن سپهر.

ارشاد ذهن النبیّه فی شرح اسانید من لا یحضره

الفقیه

عبد الله بن صالح سماهیجی (-1135 ق)، با عنوان ارتیاد-چنانکه در کشف الحجب آمده- گذشت، اما مصنف در اجازه اش به ناصر جارودی ارشاد آورده است.

ارشاد الصائمین الى احکام الدین

علی محمد بن محمد نقوی لکهنوی (-1312 ق).

ارشاد الصبیان الى احکام القرآن

فارسی، در بیان کلمات مشکله متشابهه در آیات قرآن شریف، از محمد کاظم بن محمد شفیع هزار جریبی، شاگرد وحید بهبهانی، تألیف:

1232 ق، خ. کربلا.

ارشاد الصبیان

فارسی، عقاید و اخلاق، از مرتضی بن حسن شیخ الاسلام (1336 ق)، تألیف: 1316 ق، ط.

1317 ق.

ارشاد الطالبین - فی معرفه النبی و الائمه

الطاهرین

احمد بن درویش علی بغدادی (1329 ق)، خ.

موجود.

ارشاد الطالبین - الی نهج المسترشدين

شرح نهج المسترشدين علامه حلّی، از فاضل مقداد بن عبد الله سیوری (826 ق)، تألیف:

792 ق، ط. بمبئی، 1303 ق.

-ان اولی ما یصرف فیہ قوه فحول الافکار

ارشاد الطلاب - الی علم الاعراب

در صرف و نحو، از جعفر بن محمد نقدی (1303 ق-) - 1370 ق

ارشاد العوام

اردو، ط. هند.

ص: 191

ارشاد العوام

فارسی، منظوم، در اصول، فروع و اخلاق، ط.

ایران.

ارشاد العوام

در عقاید، از حاج محمد کریم خان قاجار کرمانی (-1288 ق)، تألیف: 1267 ق، ط.

ایران، 1271 ق و مکرر.

ارشاد العوام

رسالة عملیة فتوائیه، از مسیح بن محمد سعید تهرانی (-1263 ق).

ارشاد الفحول الی تحقیق الحق من علم

الاصول

محمد بن علی شوکانی.

ارشاد القاری

فارسی، در قراءت عاصم، از مصطفی بن ابراهیم قاری تبریزی (1007 ق-)، تألیف: 1078 ق، مرتب بر مقدمه، 5 باب و خاتمه.

-ای فاتحة مصحف حمدت توحید

وی نقطه از کتاب مجدت خورشید

ارشاد القلوب الی الصواب المنجی من عمل به

من الیم العقاب

ابو محمد حسن بن محمد دیلمی، معاصر فخر المحققین حلّی (-771 ق)، در 2 مجلد، اول، در مواظب؛ دوم، در فضایل امیر المؤمنین (علیه السلام)، ط. ایران و نجف، مکرر.

ارشاد الکافرین و هدایه المسترشدين فی اثبات

نبوه سید المرسلین

اسماعیل بن محمد جواد قره باغی، ط 1318 ق (با مشکات المسلمین)

ارشاد اللیب فی شرح التهذیب

نحو، شرح تهذیب شیخ بهائی، از علی محمد بن محمد نقوی لکهنوی (-1312 ق).

ارشاد المبتدی

صرف و نحو، از محسن بن احمد نواب لکهنوی (1331 ق-)، برگرفته از القواعد الجلیه.

ارشاد المبتدئین

فقه، از محمد تقی بن حسین نقوی لکهنوی (-1289 ق)، تالیف: 1273 ق، ط. هند.

-الحمد لله العزيز الغفار

ارشاد المبتدئین

در آداب تعلیم و تعلم، از ابو الحسن علی بن نقی رضوی لکهنوی (معاصر).

ارشاد المتعلم الى الطريق الصواب

در منطق، از علی بن حسین جامعی، مجاز از محدث جزائری، خ. نجف.

-الحمد لمن نطقت بتسيحه الجمادات

ص: 192

ارشاد المتعلمين

فارسی، در آداب تعلیم و تعلم، از حسن بن محمد علی کجائی گیلانی (1203 ق-) تالیف:

1245 ق، خ. دیده شد.

-الحمد لله الذي خلقنا من ماء دافق

ارشاد المتقين

در علم رمز اعداد، از محمد شریف بن احمد اردوبادی (-1352 ق)، خ. دیده شد.

ارشاد المریدین

فارسی، در عرفان، از صدر الدین بن محمد باقر موسوی دزفولی (سده 13 ق)، خ. عراق.

ارشاد المزکین

ابو الحسن بن نقی شاه رضوی کشمیری (-1342 ق).

ارشاد المستبصر

در استخاره، از عبد الله بن محمد رضا شبر کاظمی (-1242 ق)، خ. آستان قدس، ش 2153.

-الحمد لله الذي اجاز استخارته

ارشاد المستبصرین

فقه، رساله عملیه فتوائیه، از شیخ عبد الله بن محمد حسن مامقانی (-1351 ق)، ط. نجف، 1342 ق.

ارشاد المسترشدين في معرفه الضروري من

احكام الدين

فارسی، رساله عملیه فتوائیه، از محمد ابراهیم بن محمد حسن کلباسی (-1261 ق)، در یک مقدمه، 4 مقصد و خاتمه، خ. عراق.

-الحمد لله رب العالمين...المبالغين لارشاد المسترشدين

ارشاد المسترشدين

در اصول و فروع، از محمد حسین بن ابی محمد مشهدی (-1175 ق)، خ. آستان قدس، ش 10658

ارشاد المسترشدين و هدايه الطالبين

در اصول دين؛ از فخر المحققين ابو طالب محمد بن حسن حلي (-771 ق)، خ.

آستان قدس، ش 9706 (1097 ق) و ش 10652، هردو ضميمه مجاميع.

-الحمد لله رب العالمين... امليت هذه الرساله لارشاد المسترشدين

ارشاد المسترشدين

هاشم بن سليمان بحراني (-1107 يا 1109 ق).

ارشاد المسلمين و تنبيه الغافلين

فارسي، در اصول و فروع دين، از محمد حسين شريعتمدار بن محمد اسماعيل سيستاني، ط 1332 ق.

ارشاد المسلمين الى اولاد امير المؤمنين (عليه السلام)

فارسي، از عبد الله ثقه الاسلام، در انساب،

ص: 193

تالیف: 1345 ق.

ارشاد المسلمین

در فقه و اصول دین، از موسی بن مرتضی آل کاشف الغطاء (1317 ق-).

ارشاد المسلمین فی احکام الدین

فارسی، از علی بن مهدی لاهیجی (-1346 ق)، ط. تهران، 1317 و 1325 ق.

ارشاد المضلین فی نبوه خاتم النبیین

فارسی، در رد هنری مارتن کشیش مسیحی ملقب به پادری مؤلف میزان الحق، از محمد رضا بن محمد امین همدانی (-1247 ق)، خ.

آستان قدس، ش 44 (1229 ق) و 2 شماره دیگر.

ارشاد المنصف البصیر الی طریق الجمع بین

اخبار التقصیر

تحدید مسافت در نماز قصر از عبد السلام بن محمد حرّ عاملی (-1043 ق).

-الحمد لله الذی شرع القصر

ارشاد المنصفین و الزام الملحدین

در رد صوفیه مبدعه، از محمد کاظم بن محمد شفیع هزار جریبی (-1234 ق)، خ. موجود.

ارشاد الموارث

اردو، در احکام میراث، از بنده حسین بن محمد نقوی لکهنوی (-1292 ق)، ط. هند.

ارشاد الموسوسین

در منع وسواس و شک و وهم در طهارت و عبادات، از محمد هادی بن محمد مهدی نقوی لکهنوی (1228 ق-)، تالیف: 1265 ق.

-المسأله المستفتی فیها چه می فرمایند علمای دین مبین

ارشاد المؤمنین

فارسی، در اسراف، از محمد تقی بن محمد حسینی کاشانی (-1316 ق)، ط. تهران، 1320 ق.

ارشاد المؤمنین

فارسی، در نماز جماعت، از محمد تقی بن حسین نقوی لکهنوی (-1289 ق).

-الحمد لله الذي سهل لنا سبل رضاه

ارشادنامه

نامه ابو القاسم قمی به عنوان فتحعلیشاه، خ.

موجود.

ارشاد النقاد الى تيسر الاجتهاد

محمد بن اسماعیل یمانئ (-1182 ق).

ارشادیه-المواعظ الجوفوریه

اردو، از علی محمد بن محمد نقوی لکهنوی (-1312 ق)، ط. هند.

ص: 194

الارشاديه (فى شرح الاعتقاديه)

باقر على دهلوى.

ارصاد المنجمين

خ. موجود.

الارصاد الكليه

ابن سينا (-428 ق)، برای ابو محمد شیرازی در گرگان تألیف کرده.

الارض، كتاب

ابو جعفر محمد بن عبد الله حميرى (سده 3 و 4 ق).

ارض تسعين- احكام الارض ذات تسعين درجه

ارض العتاق (لاهل النفاق)

فارسى، از ابو القاسم بن حسين رضوى لاهورى (معاصر)، ط. هند.

الارض المفتوحه عنوه

شهيد ثانى.

الارض المفتوحه عنوه

ابو جعفر محمد بن حسن بن شهيد ثانى (-1030 ق)، خ. موجود.

ارض اليمن و تاريخها

عمارة يمنى، ط.

الارضين، كتاب

ابو جعفر احمد بن محمد بن خالد برقى (-274 يا 280 ق).

الارضين و الجبال و الاوديه، كتاب

ابو يوسف يعقوب بن اسحاق بن سكيت نحوى شهيد (-244 ق).

ارغام الشيطان

فارسی، ردّ بابیه، از زین العابدین نوری تهرانی (معاصر)، تالیف و طبع: 1342 ق، ط. تهران.

ارغام الکفره

اردو، در مناظره، از محمد مجتبی بن محمد حسین نوگانوی هندی (1324 ق-)، ط 1348 ق.

ارغام الماکرین

فارسی، رد انذار الناظرین عابد حسین سهارنپوری، از محمد مرتضی بن حسن علی حسینی جنفوری (-1333 ق)، ط. هند.

ارغام الملحدین

در رد صوفیه مبتدعه، از آن کتاب در کتاب نزول الصواعق نقل شده.

ارغام الملحدین

در رد حاج کریم خان کرمانی، از ابراهیم بن عبد المجید شیرازی (-ح 1306 ق)، خ. نجف.

-الحمد لله سامع السر و النجوى...

ارفع نامه

فارسی منظوم، از رضا ارفع الدوله دانش.

الارقام، کتاب

ابو ریحان محمد بن احمد بیرونی (-440 ق).

الارکان (فی فروع شرایع اهل الایمان بلسان

ارباب الشریعه و اهل العرفان)

مشمول بر ارکان خمسہ صلاه، صیام، زکات، حج و جهاد از لحاظ شریعت، طریقت و حقیقت، از حیدر بن علی حسینی عبیدلی، تالیف 787 ق و همان حدود.

الارکان (فی دعائم الدین)

شیخ مفید محمد بن محمد بن نعمان بغدادی (-413 ق).

الارکان الاربعه

ابو القاسم علی بن احمد علوی، نجاشی از او یاد کرده.

ارکان الاسلام

شیخ صدوق ابو جعفر محمد بن علی بن بابویه (-381 ق).

ارکان الاسلام

در وصایای پیامبر (صلی الله علیه و آله)، از حسین بن نصر الله عرب باغی (-1369 ق).

-الحمد لله الذی هدانی الی ترجمه حدیث ارکان الاسلام...

ارکان الایمان

فارسی، در اصول دین، از ابو الحسن بن احمد شریف قاینی، به امر شاه طهماسب (-984 ق) در 964 ق تالیف کرده، خ دیده شد.

-شریف ترین نکته ای که از وراء سرادق خیال

ارم ذات العماد، کتاب-اخبار ارم

ارمغان

مجله فارسی که به مدیریت وحید دستگردی از 1298 ش به صورت ماهانه آغاز به انتشار کرد.

ارمغان شیراز

فارسی، منتخبات دیوان عرفی، از یوسف حسین هندی، ط. هند.

ارمغان معارف

فارسی، ترجمه المعارف الالهیه هبه الدین شهرستانی، از سراج الواعظین تبریزی.

ارمغانی ایران

فارسی، از محمد خان بن احمد منشی بوشهری، ط.

از احوال الارباب عن حرمه ذبايح اهل الكتاب

هادی بن علی بجستانی.

ص: 196

ازاحه الالتباس عن حكم المشكوك فيه من

اللباس

ابو الحسن بن محمد تبریزی معروف به انگجی، ط. ایران، 1316 ق؛ تبریز، 1313 ق.

ازاحه الحلك الدامس بالشموس المضيئه

فی القرن الخامس

اعلام شيعه در قرن پنجم و آن جزئی است از وفيات الاعلام بعد غيبه الامام، از آقا بزرگ تهرانی، آغاز تألیف: 1346 ق. در بیروت چاپ شده.

ازاحه الشبهات فی الشك فی الرکعات

عبد الله بن محمد طاهر شیرازی، ط. نجف، 1375 ق.

ازاحه الشكوك فی تملك العبد المملوك

احمد بن علی مختار گلپایگانی، تألیف:

1264 ق، خ. دیده شده.

ازاحه العله فی اثبات حليه المتعه

ط. هند.

ازاحه العله (فی الامامه)

کراچکی، برای شریف نقیب الطالبین تألیف کرده، خ. موجود.

-الحمد لله الذي عم خلقه...

ازاحه العله فی معرفه القبلة

سدید الدین ابو الفضل شاذان بن جبرئیل قمی، تألیف: 558 ق، خ. آستان قدس، ش 7187 (1072 ق) ط. تهران (ضمیمه بحار الانوار).

-الحمد لله الذي تفرّد بالكبرياء

ازاحه الفی فی الرد علی عبد الحی

فارسی، از علی بن حسن عسکری، معروف به مشرف علی (- پس از 1240 ق)، ردّ صراط المستقیم عبد الحی که در منع تعزیه سید الشهداء تالیف کرده بوده است.

-الحمد لله الذی تیم نوره و لو کره المشرکون

ازاحه الوسواس عن افئده الناس

محمد علی آل عز الدین عاملی (-1303 ق)، خ.

جبل عامل (اصل).

ازاحه اللّحیه

در حرمت ریش تراشی، از سید علی میبدی، مولف کشکول، خ. کرمانشاه (اصل).

ازاحه الوسوسه عن جواز تقبیل الاعتاب المقدسه

شیخ عبد الله بن حسن مامقانی (-1351 ق)، ط.

نجف (با مخزن اللّثالی).

ازاله الاشتباه

اردو، در ردّ عامّه، ط. هند.

ازاله الالتباس فی الفرق بین الاشتقاق و الجناس

بدر الدّین یوسف بن سیف الدوله ثعلبی حمدانی (602 ق-)، خ. خدیویه.

ص: 197

ازاله الاوهام (فی البكاء على الامام الهمام و

تقل الضرايح و الاعلام)

اردو، كلام، على حسن بن غلام امام جايسی هندی، تأليف: 1277 ق، ط. هند، 1277 ق.

ازاله الاوهام (عن اشتباهات وقعت فى الاسماء

و الاعلام)

شيخ ابو القاسم بن عبد الله خوئی (-1365 ق).

ازاله الاوهام فى الرد على ينايع الاسلام

شيخ احمد بن محمد على شاهرودى (-ح 1349 ق)، ينايع در مخالفت با اسلام تأليف و طبع شده بود، ط 1344 ق.

ازاله التوهامات

نثار حسين عظيم آبادى (-1338 ق)، ط.

ازاله الرآن عن قلوب الاخوان

ابو على محمد بن احمد معروف به ابن جنيد اسكافى.

ازاله الشبهات

در ردّ ماديون، از ابو الحسن كشميرى.

ازاله الشبهات (فى النهى فى العبادات

و المعاملات)

عليشاه بن صفدر شاه كشميرى (-1269 ق)، خ.

لكهنو.

ازاله العله

فارسى، كلام، از على رضا، ط.

ازاله الغرور

اردو، از نسیم حسن بن اعجاز حسین امروہوی.

ازالہ الغواشی فی مدارک الحواشی

محمد رضا بن قاسم غراوی نجفی، منظور از حواشی، تعلیقات سید کاظم یزدی بر تبصرہ علامہ حلّی است، تألیف: 1330 ق.

ازالہ الغواشی عن بعض شبهات الحواشی

علی بن ابراہیم قمی (-1371 ق).

ازالہ الغین فی رؤیہ العین

فارسی، از ابو القاسم بن حسین نقوی لاهوری (-پس از 1310 ق)، ط. ہند.

ازالہ الغین عن بصرہ العین باثبات شہادہ الحسین (علیہ السلام)

حیدر علی صاحب فیض آبادی، ط. ہند، 1295 ق، در 3 مجلد.

ازالہ المحادہ عن ملک المنافع المتضادہ

ابو القاسم بن علی اکبر خوئی، تألیف: 1351 ق.

ازالہ الوسوس و الاوہام عن قدس ساحہ

الاسلام

در ردّ نصارا و ابطال قول آنان، از حسین بن علی

ص: 198

توتونچی تبریزی (-1290 ق)، تألیف: 1346 ق، ط. تبریز، 1351 ق.

-الحمد لله الذي بعث الانبياء

ازاله الوصمه عن وجه براهيم العصمه

هادی بن علی بجستانی.

از اهیر الریاض المریعه و تفسیر الفاظ المحاوره

و الشریعه

در انساب، از ابو جعفر محمد بن هارون موسوی نسابه نیشابوری.

از پرویز تا چنگیز

فارسی، تاریخ، از سید حسن تقی زاده، ط.

تهران، 1309-1310 ش.

از جار المجانین فی اثبات رجحان اقامه العزاء

لسید الشهداء بلسان عربی مبین

عبد الرشید گویا گنجی.

از رنجی که می بریم

فارسی، 7 داستان، از جلال آل احمد، ط 1326 ش.

ازکی الهدایا فی شرح رساله اسنی العطایا

در عرفان، عبد الرحیم بن ابراهیم یزدی، از شاگردان علامه انصاری.

الازل و الابد و السرمد

در تحقیق این سه عنوان، از محمد علی حزین (-1183 ق).

الازمنه و الامکنه، کتاب

نجوم، از ابو علی احمد بن محمد اصفهانی مرزوقی، ط، حیدرآباد دکن، 1332 ق.

الازمنه، كتاب

ابو عبد الله محمد بن عمران مرزباني (-378 ق).

ازواج النبي (صلى الله عليه وآله)، كتاب

ابو عبد الله محمد بن عمر واقدى (-207 ق).

ازواج النبي، كتاب

ابو منذر هشام بن محمد بن سائب كلبى نسابه (-205 يا 206 ق).

ازواد الاخره، كتاب

در ميراث، از على كبير معروف به محمد ميرى خان محمدى اله آبادى، تأليف: 1251 ق، ط.

كانپور، 1264 ق.

الازهار فى شرح لاميه مهيار

شرح لاميه ابو الحسين مهيار بن مرزويه ديلمى (-428 ق)، از ابو الفضائل احمد بن موسى بن طاوس حلى (-673 ق).

الازهار فى فقه الائمه الاطهار

فقه زيديه، از احمد بن يحيى حسنى ملقب به

ص: 199

مهدي (-840 ق)، خ.عراق.

الازهار---

ص:200

میرلوحی.

الاساری و الغلول

ابو النصر محمد بن مسعود عیاشی از طبقه کلینی.

الاساس فی انساب الناس

انساب مشجر، از جعفر بن محمد بن راضی افرجی، کاظمی (-1332 ق).

خ. نجف.

الاساس فی عقاید الایاس

در عقاید و اصول دین به طریقه زیدیه، از المنصور بالله قاسم بن محمد حسنی یمنی (-1029 ق).

-الحمد لله الذی فلق اصباح العقول

الاساس

هندسه، از غیاث الدین منصور بن صدر الدین حسینی دشتکی (-948 ق).

اساس الاحکام فی تنقیح عمد مسائل الاصول

بالاحکام

احمد بن محمد مهدی بن ابی ذر نراقی (-1245 ق)، خ. اصفهان.

اساس الاحکام فی شرح شرایع الاسلام

محمد حسن بن محمد جعفر شریعتمدار استرآبادی (-1318 ق)، خ. موجود.

اساس الاسلام فی سیاسات الاسلام

حسین بن نصر الله عرب باغی (-1369 ق).

اساس الاصول

ردّ بر الفوائد المدنیّه الاسترآبادیّه، از دلدار علی بن محمد معین نقوی لکهنوی (-1235 ق)، ط.

هند.

-الحمد لله الذي جعل لنا العقل دليلاً

اساسات الاصول (نظم كفايه) -نظم...

اساس الاقتباس

در معانی و بیان، از اختیار بن غیاث الدین حسینی (-928 ق)، مرتب بر عنوان، کلمات، سطور و حروف، ط. استانبول، 1298 ق؛ مصر، 1323 ق، خ. آستان قدس.

-احمدک اللهم و المحامد راجع الیک

اساس الاقتباس

فارسی، از خواجه نصیر الدین طوسی (-672 ق)، مرتب بر مقدمه و 9 مقاله، ط.

تهران، 1326 ش، خ. آستان قدس، ش 965 (1090 ق).

-خداوندا متعلمان حکمت را به الهام حق...

اساس الایجاد فی علم الاستعداد لتحصيل ملکه

الاجتهاد

اصول فقه، از معز الدین محمد مهدی بن حسن حسینی قزوینی (-1300 ق)، مرتب بر مقدمه، تأسیسات و خاتمه، به التماس شاگردش

ص: 201

محمد بن عبد الوهاب در 1275 ق تألیف کرد، خ. نجف؛ کربلا.

-الحمد لله الذي جعل افئده اوليائه

اساس الايمان

آقا صاحب بن زين العابدين آله آبادی (-1321 ق)، ط.

اساس التأويل

قاضی نعمان مصری.

اساس التعليم

محمود بن عباس عاملی (-1353 ق)، ط. صيدا (ج. اول).

اساس التقديس

فخر الدين محمد بن عمر معروف به امام فخر رازی، ط. مصر، 1328 ق.

اساس السياسة في تأسيس الرياسة

محمد بن اسماعيل كجورى ملقب به سلطان المتكلمين (-1353 ق).

اساس الشريعة

در فقه استدلالی، از سيد محسن بن عبد الكريم امين عاملی (معاصر-1371)

اساس الصحه

پزشکی، از محمد نصير حسيني اصفهانی (-1191 ق).

اساس القواعد في اصول الفوائد

شرح کمال الدين ابو الخير حسن بن على فارسی (-717 ق) بر فوائد بهائیه عبد الله بن محمد خوام بغدادی (-724 ق)، خ. آستان قدس، ش 5578 (848، ضمیمه است) و ش 6641 (872 ق).

-الحمد لله على نعمه الوافيه و منحه المتواليه

اساس الكمال

عبد الحى صدر الشريعه بن مفيد شيرازى، مذکور در گنج گوهر.

الاساس لانساب الناس ---

ص: 202

محمد بن حسن معروف به فاضل هندی.

اسالیب الادبیّه

علی حسین بن خیرات علی زنگی پوری (-1310 ق)، ط. هند.

-اسامه، رساله-رساله اسامه

اسامی الاقبات

در انساب، از ابو طالب یحیی بن حسین احوال معروف به یحیی هارونی و ملقب به ناطق الحق (-424 ق).

اسامی امیر المؤمنین (علیه السلام)

حسن بن فقیه، مذکور در معالم العلماء ابن شهر آشوب.

اسامی العلماء

برای ذکر و دعاء در قنوت نماز وتر، از محمد بن سلیمان تنکابنی (-1302 ق).

اسامی العلوم

اسامی علوم و اصطلاحات آنها، از تقی الدین ابو الخیر محمد بن محمد فارسی، از شاگردان صدر الدین دشتکی شهید (-903 ق)، تألیف:

پس از وفات علامه خفری (-957 ق)، خ.

موجود.

-الحمد لولیه و الصلاه علی نبیه و وصیه

اسامی مشایخ الشیعه

در احوال گروهی از علماء شیعه، ریاض العلماء از آن نقل می کند.

اسامی وضاع الحدیث

با شرح حال آنان، از قاضی نور الله بن شریف حسینی شوشتری شهید (-1019 ق).

اسانید التهذیب (و بیان احتمالاتها)

فخر الدین طریحی (معاصر شیخ حر).

الاساور العسجدیه (علی مبحث الفوریه)

شرح مبحث فور و تراخی از معالم الاصول، از مفتی عباس بن علی اکبر لکهنوی (-1306).

اساور من ذهب فی احوال ام المصائب زینب

فارسی، از مهدی بن محمد علی ثقه الاسلام مسجد شاهی اصفهانی (1298 ق-)، ط.

اصفهان، 1350 ق.

-حمد فزون از دائره قیاس

اسباب البایا (النازله علی السعید و الشقی)

محمد باقر بن زین العابدین خوانساری (-1313 ق)، مذکور در روضات.

اسباب الحافظه

عبد الخالق بن عبد الرحیم یزدی (-1268 ق).

اسباب حدوث الحروف

شیخ رئیس ابو علی حسین بن عبد الله بن سینا (-428 ق)، مرتب بر 6 فصل، به التماس

ص: 203

محمد بن علی بن عمر خیام تألیف کرده، ط.

قاهره، 1332 ق.

-الحمد لله حمدا يستأمله بعظمه ذاته

اسباب الزعد (و غیره)

شیخ رئیس ابن سینا، خ. آصفیه؛ رامپور؛ آستان قدس، ش 5908 (1241 ق).

-ان الارعاد یكون من اسباب سبعة

اسباب السعاده

معلم ثانی ابو نصر فارابی (-339 ق).

اسباب طعن الحرمان

در احوال ابو مسلم خراسانی.

اسباب الفقر و الغناء و المغفره

فارسی، از محمد باقر بن محمد جعفر فشارکی (-1315 ق)، ط ایران، 1332 ق؛ اصفهان، 1347 ق.

اسباب الملك

شرف الدین یحیی بن حسین بحرانی معروف به شیخ یحیی مفتی، شاگرد محقق کرکی.

اسباب النجاه

ادعیه و اعمال، از فرزند علی دهلوی، ط.

حیدرآباد.

اسباب النزول

قطب الدین سعید بن هبه الله راوندی (-573 ق)، از مآخذ بحار الانوار است.

الاسباب و العلامات

طب، یکی از اجزاء خمسۀ نجیبیہ، از نجیب الدین ابو حامد محمد بن علی سمرقندی شهید (-619 ق)، ط. خ. آستان قدس، ش

-الحمد لله على نعمائه السابغة

الاسباب و النزول (على مذهب آل الرسول)

رشيد الدين محمد بن علي بن شهر آشوب (-588ق).

اسباع القرآن

حمزه بن حبيب كوفي (-156 يا 158 ق)، امام القراء.

إسباغ النَّائِلِ بِتَحْقِيقِ الْمَسَائِلِ

فقه عملي، از فتاوی ناصر حسين بن حامد حسين كنتوري (معاصر)، در 8 جزء.

الاستبراء، كتاب

ابو النصر محمد بن مسعود عياشي سمرقندي (اوائل سده 4ق).

الاستبراء بالبول و انه واجب او مستحب

عبد الله بن حسين شوشتری (-1021ق)، خ.

ديده شده.

ص: 204

الاستبصار (فی الامامه)

ابو الحسن علی بن حسین مسعودی (-346 ق).

الاستبصار

ابو الحسن محمد بن ابراهیم بن یوسف کاتب معروف به شافعی (281 ق-).

الاستبصار فیما اختلف من الاخبار

شیخ الطائفه ابو جعفر محمد بن حسن طوسی (-460 ق)، یکی از کتب اربعه حدیث که مدار استنباط احکام شرعی نزد فقهای اثنا عشری بوده و هست، ط. نجف، 1375-1376 ق؛ ایران و هند. در 3 جزء.

-الحمد لله ولي الحمد و مستحقه

الاستبصار فی النصّ علی الائمه الاطهار (عليهم السلام)

ابو الفتح محمد بن علی بن عثمان کراچکی (-449 ق)، ط نجف، 1346 ق.

-الحمد لله الذي اوضح سبيل الحق

الاستبصار فیما جمعه الشافعی من الاخبار

شیخ مفید (-413 ق).

استبصار الاخبار

معروف به شرح استبصار، مؤلف به جامع تعبیر کرده، از قاسم بن محمد نجفی معروف به ابن الوندی و فقیه کاظمی (-1100 ق)، خ.

نجف (بعض مجلدات).

استنباع نیه العبادات و حکم العدول عنها

خ. دیده شد (1242 ق).

الاستثنائیه (فی الاقرار المشتمل علی الاستثناء)

احمد بن ابراهیم بحرانی (-1131 ق).

الاستثنائیه

شرح مبحث استثناء از شرح ابن ناظم بر الفیه، از علی بن محمد بن مقدس اعرجی (-ح 1330 ق).

استحاله التّوقیت (و تعیین وقت ظهور الحجّه علیه

السلام)

فارسی، از محمد باقر بن محمد جعفر بن کافی بهاری همدانی (-1333 ق)، خ. موجود

استحاله رؤیه القدیم تعالی

ابو سهل اسماعیل بن علی نوبختی.

استحباب التیاسر لاهل العراق

ابو القاسم جعفر بن حسن محقق حلّی (-676 ق)، به جواب اعتراض محقق طوسی نگاشته، ط. تهران، 1307 ق (باروض الجنان در یک جلد).

استحباب السوره

در ردّ بعض معاصرین که قائل به وجوب سوره بودند، از بهاء الدین محمد بن حسین عاملی (-1031 ق)، خ. آستان قدس.

ص: 205

الاستحقاق

ابو الحسن علی بن اسماعیل بن شعیب بن میثم تمّار متکلم (سده 2 ق).

استحقاق الثواب و العقاب

مدقق شیروانی، خ. مجلس.

الاستحکام فی مسائل الصیام

فارسی، از محمد مهدی بن محمد شفیع استرآبادی (-1259 ق)، در 14 فصل، تالیف:

1243 ق.

-الحمد لله الذي جعل الصوم جته من النار

الاستخارات

ابو المعالی بن محمد ابراهیم کلباسی اصفهانی (-1315 ق)، مرتب بر 41 تذییل، در قم به تنهایی چاپ شده ط. تهران، 1316 ق (ضمیمه قرآن مجید).

الاستخارات

احمد بن صالح بحرانی (-1124 ق)، مذکور در اللؤلؤة بحرانی، بحرانی نسخه را داشته است.

الاستخارات

احمد بن عبد السلام بحرانی، معاصر محمد تقی مجلسی (-1070 ق)، سلیمان ماحوزی (-1121 ق) نسخه آن را داشته است.

الاستخارات (از علامه مجلسی) - مفاتیح الغیب

الاستخارات

یکی از شاگردان ناصر بن احمد بن متوج بحرانی (معاصر ابن فهد حلّی).

الاستخارات

محمد حسین بن محمد علی شهرستانی (-1315 ق)، خ. کربلا.

الاستخارات

ابو الحسن سليمان بن عبد الله بحراني ماحوزى (1121 ق).

الاستخارات---

ص: 206

می ماند، از محمد بن ابو ایوب طبری، در 30 باب، خ. موجود.

استخراج انحراف جمیع البلاد

عبد الله بن نور الدین جزائری (-1173 ق).

استخراج الاوتار (فی الدائرہ بغواص الخط المنحنی

الواقع فیها)

ریاضی، از ابو ریحان بیرونی (-440 ق)، خ.

بانکی پور؛ خدیویه.

استخراج الاهله

نجم الممالک اسماعیل بن زین العابدین مصباح (1300 ق-).

استخراج التقویم

ابن علی رضا شیرازی، در 1229 ق، خ. نجف (اسم مؤلف راسترده اند).

استخراج التقویم و غیره

خواجه نصیر الدین محمد بن محمد بن حسن طوسی (-672 ق)، خ. استانبول.

استخراج جیب درجه واحده-الوتر و الجیب،

رساله

غیاث الدین جمشید بن مسعود کاشانی (-832 ق)، ط. تهران، 1306 ق (ذیل مفتاح الحساب).

استخراج الحوادث

در پیشگویی رخدادهای آتیه، از کلام حضرت امیر (علیه السلام)، از جمال الدین احمد بن محمد بن فهد حلی (-841 ق).

استخراج خط نصف النهار (و معرفت سمت قبله)

استخراج طول البلاد و عرضها

و بیان مقدار انحراف قبله شهرها، برگرفته از زیج فرنگی جدید، از محمد شوشتری (-1301 ق).

استخراج المراد (من مختلف الخطاب)

ابو علی محمد بن احمد بن جنید اسکافی (-381 ق)، مذکور در فهرست شیخ طوسی.

استخراج نسبة القطر الى المحيط

غیاث الدین جمشید بن مسعود کاشانی (-832 ق).

استخراج نهاییه الخطأ فی استخراج الجذر

ابو القاسم موسوی خوانساری (1313 ق-).

الاستدراک

بعضی از قدماء شیعه، شمس الدین جبعی جدّ شیخ بهائی از او یاد کرده.

الاستدراک لما اغفله الخلیل

ابو الفتح محمد بن جعفر مراغی (-پس از 371 ق)، مذکور در فهرست ابن ندیم، گفته اند در لغت یا امامت است.

الاستدلال فی طلب الحق

ابو القاسم علی بن احمد شریف علوی (-352 ق).

الاستدکار لما مرّ من سوائف الاعمار

ابو الحسن علی بن حسین مسعودی (-346 ق).

الاسترجاع

نیز از مسعودی، در مروج الذهب به آن ارجاع داده است.

الاستسقاء

شیخ صدوق (-381 ق)، مذکور در رجال نجاشی.

الاستشعار فیما سنج لی من الفلسفه الإلهیه من

سراج الدين حسن بن عيسى معروف به شيخ فدا حسين يمني لكهنوى (سده 14 ق).

الاستشفاء بالتر به الحسينيه

ابو المعالى بن محمد ابراهيم كلباسى (-1315 ق)، ط. ايران (در مجموعه رسائل او).

الاستشهاد

ابو القاسم على بن احمد شريف علوى (-352 ق).

الاستشهاد باختلاف الارصاد

ابو ريحان محمد بن احمد بيرونى (-440 ق)، مذكور در نامه دانشوران.

الاستصحاب

اصول، از ابو القاسم بن محمد علی نوری معروف به کلاتتری (-1292 ق)، خ. موجود.

الاستصحاب

محمد باقر گلپایگانی (-1332 ق)، خ. دیده شد.

الاستصحاب

محمد باقر بن محمد اکمل وحید بهبهانی (-1206 ق)، خ. آستان قدس، ش 7195.

الاستصحاب

محمد باقر بن محمد تقی تهرانی (-1301 ق)، صاحب حاشیه بر معالم.

الاستصحاب

محمد حسین بن محمد صالح کبه بغدادی (-1333 ق).

الاستصحاب

محمد حسین بن محمد علی شهرستانی (-1315 ق).

الاستصحاب-تحقیق الصواب

علیشاه بن صفدر شاه رضوی کشمیری (-1269 ق).

الاستصحاب

سید محمد کاظم بن عبد العظیم طباطبایی یزدی (-1337 ق)، خ. دیده شد.

الاستصحاب

محمد بن محمد باقر فاضل ایروانی (-1306 ق)، خ. موجود.

الاستصحاب

محمد بن علی موسوی نوری (-1325 ق)، خ.

دیده شد.

الاستصحاب

محمد بن علی معروف به سید محمد مجاهد (-1242 ق)، خ. آستان قدس، ش 6701 (1258 ق).

-اعلم انّ الاصحاب اختلفوا فی حجّیه الاستصحاب.

الاستصحاب

محمد بن علی حسینی کوهکمری معروف به حجّت (-1372 ق)؛ خ دیده شد.

الاستصحاب

مصطفی بن حسین حسینی کاشانی (-1336 ق).

الاستصحاب

محمد مهدی بن محمد ابراهیم کلباسی (-1292 ق)، خ. دیده شد.

ص: 209

الاستصحاب

محمد هادی بن محمد امین تهرانی (-1321 ق)، ط.

-الحمد لله رب العالمين

الاستصحاب

هادی بن عبد الرضا تویسرکانی مرتب بر 7 مقام، تالیف: 1241 ق، خ. نجف.

الاستصحاب

هادی بن علی خراسانی بجستانی (معاصر)، خ.

موجود.

الاستصحاب

محمد هاشم بن زین العابدین خوانساری معروف به چهار سوقی.

الاستصحابیه

محمد باقر بن محمد حسین بفروئی یزدی.

الاستصحابیه-حجیه الاستصحاب

الاستطاعه- کتاب الإستطاعه

شیخ الطائفه ابو القاسم سعد بن عبد الله اشعری قمی (-299 یا 301 ق)، مذکور در رجال نجاشی.

الاستطاعه

ابو محمد فضل بن شاذان ازدی نیشابوری (-260 ق)، مذکور در رجال نجاشی.

الاستطاعه

ابو احمد محمد بن ابی عمیر ازدی (-217 ق)، مذکور در رجال نجاشی.

الاستطاعه

ابو جعفر محمد بن خلیل سگاک بغدادی، صاحب هشام بن حکم، مذکور در فهرست ابن ندیم و فهرست شیخ طوسی.

الاستطاعه

ابو محمد هشام بن حکم (-179 یا 199 ق).

الاستطاعه علی مذهب اهل العدل

ابو الحسن علی بن عبد الله عطار قمی، نجاشی از او به 4 واسطه روایت می کند.

الاستطاعه علی مذهب هشام

ابو محمد حسن بن موسی نوبختی، نجاشی یاد کرده.

الاستطاعه و الجبر

ابو الحسن زراره بن اعین (-150 ق).

الاستطراف (فیما ورد فی الفقه فی الانصاف)

محمد بن علی بن عثمان کراجکی (-449 ق).

الاستطراق (فیما جعل طریقاً عدواناً)

محمد مولانا تبریزی (-1360 ق).

ص: 210

الاستظهار

ابو القاسم على بن احمد شريف كوفي علوى (-352ق).

الاستظهار للمرأة (بعد تجاوز الدم العشره)

على بن محمد على طباطبائي (-1231ق).

الاستعاره و الكنايه و الترشيح

محمد مهدي بن محمد جعفر موسوي تنكابني.

الاستعداد

ابو الحسن يا ابو بكر محمد بن ابراهيم كاتب معروف به شافعي (-281ق).

استعمال الاسطرلاب الكرى

ابو ريحان بيروني (-440ق).

استعمال هندباء-هندباء

الاستغاثه (في بدع الثلاثه)

ابو القاسم على بن احمد شريف كوفي علوى (-352ق)، ط.نجف، 1368 ق و پیش از آن.

خ. آستان قدس، ش 46 (969ق).

-الحمد لله ذي الطول و الامتتان

الاستفاده

اصول، از عبد الله بن عبد الرحمان زييري، مذکور در رجال نجاشي.

استفاده انوار الكواكب من الشمس

بهاء الدين محمد بن حسين عاملي (-1031ق)، خ. سامراء.

-اقول و بالله التوفيق القائلون بان انوار الكواكب مستفاده من الشمس

الاستفتاآت العمريه و الفتاوى الصادقيه

جوابات مسائل عمر رافعی، از عبد الحسین بن ابراهیم بن صادق خیامی عاملی (1279 ق-).

الاستفسار

فقه، از مفتی محمد عباس بن علی اکبر لکهنوی (-1306 ق).

الاستقبال

شرح مبحث قبله از تحفه الأبرار حجه الاسلام اصفهانی (-1260 ق)، از عباس سابق الذکر.

استقبال المیت

حسین بن حسن موسوی کرکی معروف به سید حسین مجتهد (-1001 ق)، نواده دختری محقق کرکی، تألیف: 959 ق.

استقصاء الاجتهاد

فقه استدلالی، از مجلسی و محدث جزائری در آن نقل شده، خ. آستان قدس، ش 6735.

استقصاء الاعتبار (فی تحریر معانی الاخبار)

علامه حلّی (-726 ق)، خ. دیده شده.

ص: 211

استقصاء الاعتبار (في شرح الاستبصار)

ابو جعفر محمد بن حسن بن شهيد ثانی (-1030 ق) خ. كربلا؛ آستان قدس، ش 7431 (1045 ق).

-الحمد لله الذي هداانا الى مناهج الشريعة الغراء

استقصاء الافحام و استيفاء الانتقام

در رد منته الكلام، از حامد حسين بن محمد قلى كنتورى (-1306 ق)، ط. هند، 1276 ق؛ لكهنو، 1280 و 1315 ق.

استقصاء البحث و النظر فى مسائل القضاء

و القدر-استقصاء النظر

جمال الدين ابو منصور حسن بن يوسف بن مطهر، علامه حلى (-726 ق)، ط. نجف، 1354 ق، خ. آستان قدس، ش 1042)314 ق؛ كربلا.

-الحمد لله العليم الغفار

استقصاء العلل

طب، از داود بن عمر انطاكى طبيب ضرير (-1009 ق).

استقصاء النظر ---

ص: 212

12ق)،خ.تبریز.

استنباط الحشویہ

در ردّ حشویہ، از ابو یحییٰ جرجانی، نجاشی از قول کشی از آن یاد کرده.

استنباط القواعد الفقہیہ

معزّ الدّین محمد مهدی قزوینی (-1300ق).

الاستنباط (فی التّصّ علی الاثمّہ الاطهار) (علیہم السلام) - استنباط (از کراچی)

استنباط الدائرہ الابجدیہ

جفر، از محمد حرز الدین نجفی (-1365ق).

الاستنباط الی الجہاد

ابو علی محمد بن احمد بن جنید اسکافی (-381ق).

الاستنباط و الغارات

ابراہیم بن محمد ثقفی (-283ق).

الاستیجار لثناء الحسین (علیہ السلام)

محمد بن احمد درازی بحرانی، خ. موجود.

الاستیجاریہ

در استیجار عبادات و متعلقات آن، از ابو المعالی بن محمد ابراہیم کلباسی (-1315ق).

الاستیذان

ابو النّضر محمد بن مسعود عیاشی، معاصر کلینی (-329ق).

استیضاح المراد من الفاضل الجواد

ابو المجد محمد رضا بن محمد حسین اصفہانی (-1362ق).

الاستیعاب (فی صنعہ الاسطرلاب)

ابو ريحان محمد بن احمد بيروني (-440 ق)، خ.

مجلس (888 ق).

الاستيفاء (في الامامه)

ابو سهل اسماعيل بن علي نوبختي، مذکور در رجال نجاشي و فهرست شيخ.

الاستيفاء (في الكيمياء)

ابو موسى (يا ابو عبد الله) جابر بن حيان صوفي (-200 ق)، مذکور در فهرست ابن نديم.

الاستيفاء

ابو علي محمد بن احمد بن جنيد اسكافي (-381 ق)، مذکور در رجال نجاشي.

الاستيفاء (في الامامه)

شيخ الطائفة ابو جعفر محمد بن حسن طوسي (-460 ق).

الاستيقان (از ابو علي اسكافي) - الاستيفاء

ص: 213

الاستيفان فی بیان ارکان الایمان

محمد مهدی بن محمد شفیع استرآبادی کنتوری (-1259 ق)، در رد بعضی از شاگردان سید کاظم رشتی نگاشته.

استیناس المعنویة

کلام، از احمد بن محمد مقدس اردبیلی (-993 ق)، خ. فیض آباد هند.

الاسد، کتاب- کتاب أسماء الاسد

ابو عبد الله حسین بن احمد بن خالویة همدانی (-370 ق)، مذکور در مرآة الجنان.

اسماء الرغاب بکشف الحجاب عن وجه السنه و

الکتاب

در استثناء وجه و کفین از وجوب ستر واجب در نماز برای زنان، از محمد باقر بن محمد رضوی کشمیری (-1346 ق)، ط. نجف، 1347 ق.

-الحمد لله الذی لا یدرکه بصر

الاسدیه فی نسب الساده المرعشیه؛ الرساله

سراج الدین محمد قاسم نسابه مختاری سبزواری (سده 10 ق)، که به نام میر اسد الله صدر تألیف کرده.

الإسری، کتاب

ابو علی محمد بن احمد بن جنید اسکافی (-381 ق).

الاسرار فی کیفیة الاسفار

محمد باقر بن اسماعیل کجوری تهرانی (-1313 ق).

الاسرار (فی الامامه)

علامه حلی (-726 ق)، برخی آن را منسوب به او دانسته اند.

الاسرار (فی امامه الاطهار، از شیخ رجب)-اسرار الائمه

الاسرار (فی امامه الاطهار، از عماد طبری)-اسرار الامامه

الاسرار (فی ساعات اللیل و النهار)-الاسرار المودعه

اسرار الآيات

ظاهرا در تفسیر، محمد تقی بن محمد باقر معروف به آقا نجفی اصفهانی (-1331 ق).

اسرار الآيات و انوار البينات

عرفان، در معرفت آیات، صنایع و حکم پروردگار، از صدر الدین محمد بن ابراهیم شیرازی (-1050 ق)، ط. تهران، 1302 و 1319 ق.خ. آستان قدس.

-نحمدک یا من بیده ملکوت الارض

اسرار الائمه

عماد الدین حسن بن علی طبری.

اسرار الائمه

حافظ رضی الدین رجب بن محمد (-زنده تا 811 ق).

اسرار الائمه (منسوب به طبرسی) - اسرار الامامه

ص: 214

اسرار ابتلاء الاولياء

فارسی، از محمد شفیع بن محمد حسین کرهرودی، مرتب بر مقدمات، روضات و بلیات، به نام محمد شاه قاجار تألیف کرده، خ. دیده شد.

اسرار الاحکام

محمد تقی معروف به آقا نجفی اصفهانی (-1331 ق)، ط. تهران، 1294 و 1298 ق

اسرار اشکال حروف الهجاء (و هیأتها الخاصه)

محمد بن عبد الکریم طباطبایی بروجردی جد بحر العلوم.

اسرار الاطباء

فارسی، ط. ایران.

اسرار الامامه - الاسرار - اسرار الائمه

عماد الدین حسن بن علی طبرسی معروف به عماد طبری (سده 7 ق)، خ. آستان قدس، ش 8838 (1072 ق).

اسرار الامامه

امین الاسلام ابو علی فضل بن حسن طبرسی (-548 ق).

اسرار الانوار فی مناقب الائمه الاطهار

فارسی، از محمد تقی خان سپهر کاشانی (-1297 ق)، در ناسخ از آن یاد کرده.

اسرار الاولياء

فارسی، عرفان، از اسحاق؟، ط. هند.

اسرار البرانیات

کیمیا، از ابو موسی جابر بن حیان صوفی (-200 ق).

اسرار البسمله

محمد مهدی بن محمد جعفر موسوی تنکابنی (سده 13 ق)، مذکور در خلاصه الاخبار او.

اسرار البلاغه

شیخ بهائی (-1031 ق)، گویا منسوب به اوست، ط. مصر، 1317 ق.

-الحمد لله و الصلاه و السلام على رسوله

اسرار پیدایش دین باب

فارسی، ترجمه از روسی، ط. ایران.

اسرار التنزیل

محمد حسین بن باقر بروجردی (- پس از 1300 ق). مختصری است از تفسیر کبیر او.

اسرار التوحید

فارسی، تفسیر سورة توحید، از ابو تراب بن ابی طالب حسینی قائی (-1328 ق)، ط.

مشهد، 1328 ق.

ص: 215

اسرار التوحيد

در شرح اسم اعظم و هویت آن، از عبد الوحید بن نعمت الله گیلانی، شاگرد، شیخ بهائی.

اسرار التوحيد فی مقامات الشيخ ابی سعید

فارسی، عرفان، از نور الدین محمد بن منور بن ابی سعید ابی الخیر، تألیف: 552 ق، ط. تهران، مکرر.

-الحمد لله الذی نور قلوب اولیائه...

اسرار حج

فارسی، از احمد بن محمد مهدی نراقی (-1245 ق)، ط 1321 ق.

-الحمد لله الذی جعلنا من حجاج البيت الحرام

اسرار حج

فارسی، مختصر، ط.

اسرار الحج

سید کاظم بن قاسم رشتی (-1259 ق)، به خواهش محمد باقر یزدی تألیف کرده.

اسرار حج

محمد بن علی بن ابی جمهور احسائی (-878 ق)، ط 1324 ق (بالمجلی).

اسرار الحج

محمد مهدی بن محمد جعفر موسوی تنکابنی.

اسرار الحروف

احمد بن نصر الله دبیلی تتوی شهید (-997 ق).

اسرار الحسينیه

فارسی، از حبیب الله شریف بن علی مدد کاشانی (-1340 ق).

اسرار الحكم

فارسی، در اسرار فلسفه و دقائق معارف، از هادی بن مهدی سبزواری (-1289 ق)، ط 1283 و 1303 ق.

اسرار الحکمه

در بیان خلقت، از علی اکبر بن محمد نقوی لکهنوی (-1326 ق)، مذکور در التجلیات.

اسرار الخفیه

در علوم عقلی، از علامه حسن بن یوسف بن مطهر حلی (-726 ق)، به نام هارون بن شمس الدین جوینی (-685 ق) تألیف کرده، خ. نجف.

-الحمد لله ذی البقاء والعزّه...

اسرار خلقت

فارسی، منظوم، از احمد بن ابراهیم اخگر (1308 ق-)، در جواب عبد الحسین بهمنی ناظم «چون و چرنامه» سروده، ط 1356 ق.

اسرار الخیبه من استرجاع البصره و الشعبه

محمد علی هبه الدین بن حسین شهرستانی، در

ص: 216

شکست مسلمین در 1333 ق نوشته، در 1334 ق به ترکی ترجمه و نشر شده.

اسرار الدعوات (لقضاء الحاجات و ما لا يستغنى عنه

لاستدراک الدلالات)

رضی الدین علی بن موسی بن طاوس حسنی حلی (-664 ق).

اسرار الرموز

جفر، منسوب به احمد بکار بن بخاری.

اسرار الزکات و الصوم و الحج

زین الدین بن علی بن احمد شامی شهید ثانی (-966 ق).

-الاصل فی الصدقه و الزکاه قوله تعالى مثل الذین ینفقون

اسرار الزکاه و الصوم و الحج و غيرها

عبد الوحید بن نعمه الله گیلانی، شاگرد شیخ بهائی.

اسرار الزیاره (و برهان الانابه)

فارسی، شرح زیاره الجامعه، از محمد تقی بن محمد باقر، آقا نجفی اصفهانی (-1331 ق)، ط 1296 ق (در هامش حقایق الاسرار).

اسرار سوره التوحید

محمد مهدی بن محمد جعفر موسوی تنکابنی.

اسرار سه قل

فارسی، در اسرار سوره توحید و معوذتین، خ.

تبریز.

اسرار سه شب

فارسی، ادبی، از عباس خلیلی، ط. ایران.

اسرار الشریعه

محمد تقی بن محمد باقر آقا نجفی اصفهانی (-1331 ق).

اسرار الشهاده (از دربندی) - اکسیر العبادات.

اسرار الشهاده

نام مجموعهٔ مرآئی فارسی، از اسماعیل سرباز بروجردی، ط تبریز، 1283 و 1319 ق.

اسرار الشهاده

فارسی، از محمد حمزه شریعتمدار حمزه کلائی بارفروشی، ط. تهران، 1315 و 1322 ق.

اسرار الشهاده

فارسی، از رفیع الدین نظام العلماء بن علی اصغر طباطبایی (-1326 ق)، ط. تبریز.

اسرار الشهاده

فارسی، از روح الله درون کلائی بارفروشی (معاصر).

اسرار الشهاده

سید کاظم بن قاسم رشتی (-1259 ق)، به

ص: 217

التماس عبد الوهاب قزوینی نگاشته و در آن قضیه طف و اسرار آن را بیان کرده، خ.

آستان قدس، ش 1913 (1257 ق).

اسرار الشَّاهِد

فارسی، از محمد بن محمد مهدی مازندرانی معروف به حاج اشرفی (-1315 ق)، ط 1322 ق.

اسرار الشَّاهِد

محمد مهدی بن محمد جعفر موسوی تنکابنی.

اسرار الشَّاهِد

مهدی بن زین العابدین گلپایگانی معروف به آقازاده (-1330 ق).

اسرار الصَّافِیَه (و الخِلاصَه الشَّافِیَه)

شرح مقدمه کافیه در نحو، از حسام الدین اسماعیل بن ابراهیم بن عطیه بحرانی، تألیف:

795 ق، خ. خدیویه.

-الحمد لله الذي خشعت له الاصوات

اسرار الصَّلاه

جمال الدین ابو العباس احمد بن محمد بن فهد حلی (-841 ق).

اسرار الصَّلاه-اسرار العبادات

اسرار الصَّلاه

جعفر سبزواری (-پیش از 1218 ق).

اسرار الصَّلاه

جواد آقا ملکی تبریزی (-1344 ق)، ط 1338 ق.

اسرار الصَّلاه (از محمد حسین)-منهاج الولاية

اسرار الصَّلاه (و ماهیتها)

شیخ الرئيس ابو على سینا (-428ق)، خ.

نجف، ط. تهران، 1315ق (ضمیمه کلمات المحققین)، ترجمه فارسی، از ضیاء الدین دری، ط. تهران، 1326 ش.

-الحمد لله الذى خصّ الانسان بشرف الخطاب

اسرار الصلاه-التبیهات العلیه

اسرار الصلاه

محمد سعید بن محمد مفید شریف قمی، ط 1313ق (درهامش شرح الهدایه).

اسرار الصلاه-الغره

اسرار الصلاه

محمد صالح بن عبد الواسع خاتون آبادی (-1116ق)، مذکور در فیض قدسی و روضات.

اسرار الصلاه

فارسی، با آداب و ادعیه آن، از عباس بن اسماعیل قزوینی، ط. ایران 1294 و 1304 ق.

اسرار الصلاه (شرح شهید ثانی بر اسرار الصلاه) - جامع الخیرات

ص: 218

اسرار الصلاة (و انوار الدعوات) - مختار الدعوات

و اسرار الصلاة

علی بن موسی بن طاوس (-664 ق)، جزئی از آن دیده شد.

اسرار الصلاة

صائن الدین علی بن محمد ترکه (-830 ق).

اسرار الصلاة

فارسی، از علی اکبر کرمانی، ط.

اسرار الصلاة (فی الاسرار المستخرجه بالزبر و

البینات)

فارسی، از علی تقی.

اسرار الصلاة

مرتضی بن محمد کشمیری، شاگرد دلدار علی نصیرآبادی (-1235 ق).

اسرار الصلاة

فارسی، از موسی بن محمد مستوفی همدانی (-1300 ق).

اسرار الصنایع

فارسی، از محمد سعید بن محمد مفید قمی معروف به حکیم کوچک (سده 11 ق)، در صناعات خمسسه: خطابه، شعر، جدل، مغالطه، برهان و مطالب دیگر، خ. نجف، آستان قدس، ش 316 (1080 ق).

-الحمد لله الذي انطقني بمحاسن الكلمه

اسرار العارفين (فی شرح كلام امير المؤمنين (عليه السلام))

شرح دعای کمیل، از جعفر بن محمد باقر طباطبایی (معاصر)، تألیف: 1330 ق، ط.

نجف، 1342 ق.

-الحمد لله الذي انعم على عباده بالدعاء

اسرار العبادات

فارسی، از محمد تقی خرقانی، فرزندش محسن آن را تکمیل کرده، خ. دیده شده.

اسرار العبادات

عبد الله بن محمد رضا شبر حسینی کاظمی (-1242 ق)، در یک مقدمه و 2 باب، خ.

موجود.

-الحمد لله الذي لا من شيء كان

اسرار العبادات و حقيقه الصلاه

محمد سعید بن محمد مفید قمی (-پس از 1103 ق)، ط. تهران، 1339 ش.

اسرار العباده

کاظم بن قاسم رشتی (-1259 ق)، خ. کربلا.

اسرار العباده

هادی بن مهدی سبزواری (-1289 ق)، مذکور در مطلع الشمس.

ص: 219

اسرار عشق

فارسی، منظوم، از اسد الله گلپایگانی (معاصر)، ط.

اسرار عشق یا دریای محبت

فارسی، در تفسیر سورة يوسف، ترجمه بحر المحبه از احمد غزالی (-527 ق)، از ابو الحسن فقیهی، ط. تهران، 1325 ش.

اسرار العقاید

فارسی، در رد بایئه، از ابو طالب بن محمد هاشم حسینی شیرازی (-ح 1345 ق)، در 2 مقصد، ط 1324 ق و پیش از آن.

اسرار الغرائب

ترجمه مظهر العجائب، ط.

اسرار الغیب - ماسه بلوچیه

فارسی، در عمل ماسه (از علوم غریبه)، از علی مردان بن حسین درانی کرمانی، که به امر محمد ابراهیم میرزا بن فتحعلیشاه قاجار، حاکم بلوچستان تالیف کرده، خ. نجف.

-حمد بی حد و کران و ثنای بی عد و پایان واجب الوجودی راست که اسرار کنت کنزا مخفیا

اسرار الغیبه - اسرار غیبت

فارسی، از روح الله درون کلانی (-1368 ق)، ط.

الاسرار الغیبیه

فارسی، از محمد حسین، ط.

اسرار الغیوب

علی مردان بن محمد حسن درانی کرمانی، اهداء به نام فتحعلیشاه قاجار، خ. موجود.

اسرار الفرقان

اردو، تجوید، از حیدر حسن هندی، ط. هند.

أسرار الفقاهه

محمد حسن آل یاسین کاظمی (-1308 ق)، خ.

موجود.

اسرار قاسمی

فارسی، علوم غریبه، از حسین بن علی واعظ کاشفی (-910 ق)، به نام میر سید قاسم یکی از امراء صفویہ تألیف شدہ، ط. بمبئی، 1312 ق و مکرّ.خ. آستان قدس.

اسرار القرآن

تفسیر، از عبد الوحید بن نعمت اللہ گیلانی، شاگرد شیخ بهائی.

اسرار القرآن

ابو الفرج قدامہ بن جعفر بغدادی (310 ق).

اسرار قلبیہ-آیینہ غیب نما

ص: 220

الأسرار القلبية

علی بن شهاب الدّین محمد همدانی صوفی (-786 ق).

اسرار القلوب

فارسی، در عمل ماسه، خ. موجود.

اسرار الكیمیا - كشف الاسرار و هتك الاستار

ابو موسی جابر بن حیان (-200 ق)، گفته اند که چون جابر در طوس درگذشت، این کتاب را زیر سرش یافتند، ط.

اسرار الالهوت ---

ص: 221

تألیف کرده.

اسرار النکاح

علی عرب، خ. موجود.

اسرار النکاح

محمد مهدی بن محمد جعفر موسوی تنکابنی (سده 13 ق)، مذکور در خلاصه الاخبار او.

الاسرار و الامور الغریبه

احمد بن محمد بن فهد حلّی (-841 ق).

اسرار وجود

فارسی، مثنوی، در معارف، از محمد سعید عزیزی فرزند حسین صحاف (-1355 ق).

-نام یزدان بر سر هردفتری

هست در راه حقیقت رهبری

اسرار وصایا الرضا علیه السلام

محمد بن سلیمان تنکابنی.

الاسرافیه

ابو المعالی کلباسی (-1315 ق).

اسره آل کمال الدین

عیسی بن حمد حلّی (-1372 ق).

اسره العتره

در ابواب فقه، از صدر الدین محمد بن صالح عاملی اصفهانی (-1263 ق).

اسس الاصول - اصول بی نقطه

اصول فقه، از جمال الدین محمد بن غلام رضا شریف کرمانی (-1351 یا 1352 ق)، ط 1319 ق.

-اول الکلام اسمه الملك العلام

اسطرلاب

فارسی، از ابو الحسین عبد الرحمان صوفی رازی، خ. موجود.

اسطرلاب

ابو ریحان بیرونی (-440 ق)، خ. آستان قدس، ش 5594.

اسطرلاب

احمد بن محمد سنجری، خ. آستان قدس، ش 5286.

اسطرلاب

فارسی، از محمد امین نجفی، معاصر و شاگرد شیخ بهائی، مرتب بر مقدمه، 8 باب و خاتمه، خ.

آستان قدس ش 5284 (1068 ق) و 2 نسخه دیگر.

-الحمد لله ربّ...

انجام: همین کافی است در امتحان اسطرلاب.

ص: 222

اسطرلاب

فارسی.

- (بعد از خطبه) این چند کلمه ایست در علم عمل اسطرلاب بجهت بعضی مخادیم، مشتمل بر مقدمه و چند باب.

اسطرلاب

جابر بن حیان کیمیاوی (-200 ق).

اسطرلاب - اسطرلاب کشفی - بیست باب

جعفر اسطرلابی، در 20 باب.

- الحمد لله حق حمده...

اسطرلاب - اسطرلاب بروز

ظاهراً از جعفر اسطرلابی.

- حمد و ثنای بیشمار پادشاهی را که سزاوار حمد و ثناست

اسطرلاب

ملاً حیدر، خ. بغداد.

اسطرلاب

ابو الحسن کوشیار بن لبان گیلی، مرتب بر 4 مقاله، خ. نجف، آستان قدس، ضمیمه ش 5529.

اسطرلاب

بهاء الدین محمد بن حسین عاملی، شیخ بهائی (-1031 ق)، خ. آستان قدس.

اسطرلاب - بیست باب

خواجه نصیر الدین محمد طوسی (-672 ق)، خ.

موجود و مکرر.

اسطرلاب - آغاز و انجام

ابو الخیر تقی الدین محمد بن محمد فارسی (سده 10 ق)، خ. آستان قدس، ش 5544 و 2 نسخه دیگر.

-خوبترین صورتی که از حجره خیال...

اسطقس الاس، اسطقس الثانی و اسطقس

الثالث

ابو موسی جابر بن حیان صوفی (-200 ق)، ط.

بمبئی، 1892 ق.

اسطقسات

در رمل، از ابو القاسم بن محمد رضا طباطبایی معروف به علامه تبریزی، خ. دیده شده.

الاسطنبولیه (فی الواجبات العینیه)

زین الدین شهید ثانی (-966 ق)، خ.

آستان قدس.

اسطوانه

خواجه نصیر الدین طوسی (-672 ق)، گویا مراد از تحریر کتاب الکره و الاسطوانه ارشمیدس بوده است.

اسعاد ثمره الفؤاد-کشف المحجّه لثمره المهجه

ص: 223

الاسعار

در احكام نجوم، احمد بن محمد بن عبد الجليل سنجرى (سده 4 ق)، خ. آستان قدس.

الاسعاف

حسين بن شهاب الدين بن حسين بن خاندان شامى (-1076 ق).

الاسعاف بشرح ابيات القاضى و الكشاف

شرح ابيات شواهد تقاسير بيضاوى و كشاف، از خضر بن عطاء الله موصلى، تأليف: 1003 ق، خ.

آستان قدس، ش 9427 (1244 ق).

الاسعاف

ابو بكر بن عبد الرحمان علوى حضرمى (-1341 ق).

اسعاف المأمول فى شرح زبده الاصول

شرح زبده الاصول شيخ بهائى، از ابو الحسن على بن تقى رضوى هندى (معاصر). تأليف:

1295 ق، ط لکنهو، 1312 ق.

-نحمدک يا من نزلت الكتاب بايات محکمات

الاسفار (و دلائل الاثمه)

ابو محمد ثبيت بن محمد عسكرى متکلم، از اصحاب صادق (عليه السلام)، مذکور در رجال نجاشى.

در ردّ مؤبده، از ابو على محمد بن احمد بن جنيد اسکافى (-381 ق)، مذکور در فهرست شيخ.

الاسفار فى ماتم الکرار - اوراد الابرار

الاسفار الاربعه و تحقيقها

محمد رضا قمشه اى (-1306 ق)، ط 1313 ق.

(در هامش شرح الهدايه).

الاسفار الاربعه (فى المعقول)

نیز از محمد رضا قمشه ای، ط 1313 ق (در هامش شرح الهدایه).

الاسفار الاربعه - الحکمه المتعالیه

صدر الدین محمد بن ابراهیم شیرازی (-1050 ق)، ط. ایران، مکرّر.

-الحمد لله فاعل کل محسوس و معقول

اسفار الانوار عن وقایع افضل الاسفار

سفرنامه مکه، از حامد حسین بن محمد قلی موسوی کنتوری (-1306 ق)، خ. موجود.

اسفار نور الانوار

فارسی، منظوم، در کیمیا، یکی از شاگردان شریف العلماء مازندرانی (-1245 ق)، خ. دیده شد.

-علمهای اولین و آخرین

جمله را قرآن حق آمد زمین

ص: 224

اسکات المجانین

از ردود کلامیه، ط. هند.

الاسکناسیه

رساله در احکام اسکناس، از محمد صالح بن فضل الله مازندرانی حائری (1297 ق-)-1391.

اسکندرنامه

فارسی، مثنوی، از نظام الدین ابو محمد احمد بن الیاس نظامی گنجوی (-پس از 607 ق)، تاریخ نظم: 597 ق، ط. مکرر. جز و خمسه نظامی است.

-خدایا جهان پادشایی تورا است

زما خدمت آید خدایی تورا است

اسکندرنامه - خردنامه (یا خسرونامه)

تتمه اسکندرنامه، آنهاهم از نظامی، به نام عز الدین مسعود طغرل تکین سروده، ط. مکرر، خ. آستان قدس.

-خرد هرکجا گنجی آرد پدید

زنام خداوند دارد امید

اسکندرنامه

ترکی، از نظام الدین امیر علیشیرنویسی (-907 ق)، یکی از مثنویهای خمسه اوست.

اسکندریه

در نحو، از سید حسین علم الهدی، شاگرد سید کاظم یزدی و محمد کاظم خراسانی.

اسلام

مجله فارسی، که به مدیریت عبد علی لاریجانی نشر می شد.

اسلام

مجله فارسی، که به مدیریت محسن شیرازی نشر می شد.

الاسلام فی معارفه و فنونه

حبيب آل ابراهيم مهاجر عاملی، ط. بیروت، 1371 ق.

اسلام مغرب

اردو، از غلام حسنین پانی پتی، ط. هند.

اسلام نامه

مجله فارسی، از محمد علی اصفهانی معروف به داعی الاسلام که از سال 1324 تا 1326 ق در بمبئی طبع و نشر می شد.

الاسلام نشوه و ارتقاؤه

محمد حسین مظفری (1312 ق-)، در 3 فصل.

اسلام و اشاعته

اردو، از راحت حسین رضوی چهیکپوری (1306 ق-)، ط.

الاسلام و الايمان

حیدر علی بن محمد بن حسن؟؟؟(سده

ص: 225

12 ق)، در 3 فصل و خاتمه، خ. نجف.

-الحمد لله الذي اختصنا بالاسلام

الاسلام و الايمان

محمد حرز الدين نجفي، صاحب معارف الرجال.

الاسلام و الايمان (و انه اقرار باللسان و اعتقاد

بالجنان و عمل بالاركان)

يوسف بن احمد بحراني (-1186 ق).

اسلام و بشارت السلام

مهدي كاظمي قزويني (-1358 ق)، رد بشارت السلام است.

اسلام و تمدن

راحت حسين، ط.

اسلام و توحيد

انگليسي، از غلام حسنين پاني پتي، ط. هند.

اسلام و دانش

فارسي، در آداب و اخلاق اسلامي، از محمد حسنين ناشر الاسلام (1305 ق-)، ط 1366 ق.

اسلام و رجعت

فارسي، از عبد الوهاب فريد، ط. تهران، 1318 ش.

الاسلام و الشيعة الاماميّه

هادي بن حسين اشكوري (1325 ق-)، ط.

صيدا، 1353 ق.

اسلام و فلسفه ---

اسم جنس

فتح الله بن حبيب الله حسینی.

-الحمد لله الذي جعل اجناس الاسماء اسماء الاجناس

اسماء آلات رسول الله صلى الله عليه وآله (و)

اسماء سلاحه)

ابو الحسن علي بن حسن فطحي (سده 3 ق)، مذکور در رجال نجاشی.

اسماء احياء العرب (ممن كان بالحجاز): --->

تسميه احياء العرب.

اسماء الارضين (از هشام كلبى) - تسميه الارضين

اسماء الاسد (از ابن خالويه) - الاسد، كتاب

اسماء الله تعالى و صفاته

اسماعيل صاحب بن عباد طالقانى وزير (-385 ق).

اسماء الاماء الشواعر (از ابو الفرج اصفهانى) - الاماء

اسماء امير المؤمنين عليه السلام

رضى الدين على بن طاوس از آن نقل و خطبه آن را هم ذکر کرده است.

-الحمد لله المستحق للحمد بالآئه

اسماء امير المؤمنين عليه السلام

ازين كتاب نيز ابن طاوس نقل کرده و نسخه مورخ 379 ق، آن را دیده بوده است.

اسماء امير المؤمنين عليه السلام

ابو عبد الله حسين بن شاذويه قمى صفار صحاف، جعفر بن قولويه (-369 ق) از مولف روايت کرده است.

اسماء امير المؤمنين عليه السلام من القرآن

ابن شمون، ابو عبد الله حسين بن قاسم كاتب، ابو طالب انباری (-356 ق) کتاب را از او روایت کرده است.

اسماء امير المؤمنين عليه السلام

ابو طالب عبيد الله (يا عبد الله) بن احمد انباری (-356 ق).

اسماء امير المؤمنين (عليه السلام) في كتاب الله

ابن ابی الثلج محمد بن احمد بغدادی (-325 ق).

اسماء الاوديه و الجبال و الرمال (از خالغ نحوی) --->

الاوديه...

اسماء اهل بدر

طه عاملی جزینی، خ. بغداد.

اسماء البلدان

ابو محمد طيب بن عبد الله بن ابو مخرمه يماني، خ.

آستان قدس.

اسماء البلدان

ابو الفتح محمد بن جعفر همدانی (- پس از 371 ق)، ط. لیدن، خ. آستان قدس.

ص: 227

اسماء البیع و الدیارات-تسمیه البیع و الدیارات

اسماء الجبال و المیاه و الاودیه

احمد بن ابراهیم ندیم لغوی، از خواص امام هادی و امام عسکری علیهما السلام و استاد ابو العباس احمد بن یحیی ثعلب نحوی.

اسماء الجمال

سید جعفر نسابه اعرجی (-1332 ق).

الأسماء الحسنی-دعاء الجوشن

مروی از امیر المؤمنین (علیه السلام)، خ. خدیویه، نسخه نفیسی است که برای ملک اشرف قایتبای (-901 ق) کتابت شده. در این موضوع و شرح و تفسیر اسماء الحسنی کتابهای متعددی تألیف شده که هر یک در محل خودش خواهد آمد.

اسماء الرجال

هریک با نام خودش خواهد آمد، نیز-رجال

اسماء الرجال

حسین قاننی، ظاهرا از دانشمندان دوره صفویه.

اسماء رسول الله صلی الله علیه و آله

حسن بن خرّ زاد قمی، از اصحاب امام هادی (علیه السلام)، نجاشی آن را از او به 4 واسطه مفید بن قولویه، محمد بن وارث و حسن بن علی قمی روایت کرده است.

اسماء الرواه---

ص: 228

اسماء من شهد مع امير المؤمنين عليه السلام

حروبه

متعدد، هریک در جای خویش خواهد آمد.

اسماء النبي و الائمه (عليهم السلام)

ابو عبد الله حسين بن حمدان خصی (358 ق).

اسماء ولد عبد المطلب - تسمیه ...

اسماعیلیه

فارسی، در انساب سادات مرعشی شوشتر، از نور الدین محمد بن نعمت الله جزائری (-ح 1245 ق)، وی این کتاب را به نام میرزا اسماعیل خان مرعشی (-1209 ق) نوشته، خ.

مرعشی قم.

- حمد و سپاس و شکر و ستایش بی قیاس

الاسنی

فارسی، در تفسیر آیه (ثم دنا فتدلی فکان قاب قوسین او ادنی)، از علی حزین گیلانی (-1181 ق).

اسنی التحف

شرح قصیده طه نجف در امامت، از مرتضی بن عباس آل کاشف الغطاء (-1349 ق).

اسنی العطايا

در سیر و سلوک، متن شرحی است به نام ازکی الهدایا، از عبد الرحیم یزدی، شاگرد علامه انصاری، ظاهراً متن نیز از اوست.

اسناد الشیعه فی اسناد السنه

احوال 100 تن رجال شیعه که از آنان در کتب اهل سنت روایت شده، از عبد الحسین شرف الدین (معاصر).

الاسناد المصفی الی آل المصطفی

سلسله اسانید متصله از علماء رجالی تا ائمه معصومین علیهم السلام، از مؤلف ذریعه، آقا بزرگ تهرانی، ط 1356 ق.

محمد بن عبد الوهاب بن داود همدانی امام الحرمین (-1303 ق)، در جواب رساله ای از محمود آلوسی زاده، خ. موجود.

الاسنه فی قطع الالسنه

در امامت، از میرزا هادی بن علی بجستانی، ردودی است بر نظرات مخالفانش.

الاسنه المحمدیه

در دلائل عصمت معصومین علیهم السلام، از محمد بن علی محمد فیض آبادی، تالیف:

1225 ق، مذکور در کشف الحجب.

-الحمد لله على احياء الحق و اماته الباطل

اسواق العرب

جغرافیا، از هشام کلبی (-206 ق).

ص: 229

اسوه حسینی

اردو، فلسفہ شہادت سید الشہدا (علیہ السلام)، از همایون میرزا ہندی، ط. حیدرآباد.

اسوہ الرسول (صلی اللہ علیہ و آلہ)

اردو، در تواریخ، سیر و احوال آن حضرت، از اولاد حیدر بلگرامی (معاصر)، ط. در 3 مجلد.

اسوہ الکعبہ

تصوف، از نظام الدین محمود نیشابوری معروف بہ شاہ داعی (-867 ق).

اسہالئہ

فارسی، درمان بیماری اسہال، از احمد بن محمد حسین حسینی تنکابنی، معاصر فتحعلیشاہ قاجار (-1250 ق)، ط. ایران، 1304، 1297 و 1317 ق.

الأسهم الخوارق لفؤاد صاحب الصواعق

(ابن حجر)

خ. دیدہ شدہ

-الحمد لله الذي خصنا بمحمد سيد الاولين والآخرين...

اسیران کربلا

اردو، در مصائب اہل بیت (علیہم السلام)، از مصطفی بیگم بنت باقر حسین، ط. ہند.

الاسئلہ الآملیہ

حیدر بن علی حسینی آملی، در مسائل فقہی و کلامی کہ از فخر المحققین فرزند علامہ پرسیدہ و فخر المحققین جوابہای آنها را نوشتہ است، خ.

کربلا.

اسئلہ ابن جابر

محمد بن جابر نجفی، استاد طریحی و شاگرد محمد سبط (-1030 ق)، 3 مسألہ در اصول و فقہ کہ برای استادش عبد التّبی بن سعد جزائری (-1021 ق) فرستادہ است.

اسئله ابن حاتم

جمال الدين يوسف بن حاتم شامى مشغرى، مجاز از على بن طاوس (-664 ق)، 72 مسئله است كه به محقق حلى (-676 ق) فرستاده است.

اسئله ابن حمزه

ناصر الدين حمزه بن حمزه بن محمد علوى، شاگرد فخر المحققين كه به او فرستاده است. فخر در آخر جوابات اجازة روايت آن را به تاريخ 736 ق به حمزه نوشته است.

اسئله ابن زهره

علاء الدين على بن زهره حلبى، برخى پرسشها را از علامه حلى و برخى را از فرزندش فخر المحققين پرسیده است، اسئله را برادرزاده علاء الدين بر 3 نوع مرتب کرده است.

ص: 230

اسئله ابن طوق

احمد بن صالح بن طوق قطیفی، که آنها را به احمد بن زین الدین احسائی فرستاده و او در 1223 ق جواب آنها را نوشته است، خ. نجف.

اسئله ابن فزوج

زین الدین علی بن ادريس معروف به ابن فزوج، که برای شهید ثانی (-966 ق) فرستاده است. خ. دیده شد.

اسئله الاحسائيه

عبد الامام احسائی، که به احمد بن ابراهيم درازی بحرانی (-1131 ق) فرستاده است.

اسئله الاحسائيه

یحیی بن حسین احسائی، نیز به احمد درازی بحرانی فرستاده است.

اسئله الاحمدیه

احمد بن سلیمان بحرانی، به عبد الله سماهیجی فرستاده است.

الاسئله الاحمدیه

احمد بن مطلب بن مشعشی حویزی (-پیش از 1168 ق)، که به سید عبد الله بن نور الدین جزائری فرستاده است.

الاسئله الاوالبه

صالح و عباس اوالی، که از اوال به عبد علی آل عصفور بحرانی (-1303 ق) مقیم بوشهر فرستاده اند. تاریخ جواب: 1275 ق، ط 1385 ق، خ. نجف.

الاسئله البحرانیه

حسین بن علی آل سلیمان بحرانی، که برای عبد العلی معروف به سید ابو تراب خوانساری (-1346 ق) فرستاده است.

الاسئله البحرانیه

علی بن حسن آل سلیمان بحرانی (-1349 ق)، که به سید ابو تراب خوانساری (-1346 ق) فرستاده است.

الاسئله البحرانیه

علی بن حسن بلادی، که به یوسف محدث بحرانی فرستاده، عقد الجواهر النورانیه جواب این مسائل است.

الاسئله البحرانیه

محمد بن علی آل عصفور بحرانی، که به احمد بن صالح بن طوق قطیفی فرستاده است.

الاسئله البروجردیه

فارسی، در اخلاق، اصول و فقه، از کلبعلی بروجردی، که به محمد تقی بن مقصود علی مجلسی (-1070 ق) فرستاده است.

ص: 231

الاسئله البهبهانيه

سيد عبد الله عتيق (- پس از 1168 ق)، که به شيخ يوسف بحراني (-1186 ق) فرستاده است.

الاسئله التبانیه

ابو عبد الله محمد بن عبد الملك تبان، که به استاد خویش سيد شريف مرتضى علم الهدی (-436 ق) فرستاده است، خ. آستان قدس، ش 2335-2340 (676 ق).

الاسئله التستريه

مقصود علی بن علی نجار شوشتری، که به عبد الله سماهیچی فرستاده و النفحه العنبریه جواب آن است.

الاسئله التفسيريّه

مؤلف از معاصرین شيخ بهائی بوده و سؤالها را به او فرستاده است، خ. موجود.

الاسئله التتکابنيه

محمد بن سليمان تتکابنی، از ملا هادی سبزواری (-1289 ق) پرسیده است.

الاسئله التوبليه

عبد علی بن محمد خطیب توبلی بحرانی، از مسائل توحید، کیمیا و سلوک، که به احمد بن زین الدین احسائی (-1241 ق) فرستاده و با جوابها با جوامع الکلم چاپ شده است.

الاسئله التوحيدیه

محمد رحیم خان، که به سيد کاظم دشتی (-1259 ق) فرستاده است، خ. نجف.

الاسئله الجارودیه

ناصر بن محمد جارودی خطی، مجاز از عبد الله سماهیچی در 1138 ق، به احمد بن ابراهیم درازی بحرانی فرستاده است.

الاسئله الجبلیه (الوارده من بروجرد)

سيد علی علوی نهاوندی، به حسین بن ابو القاسم خوانساری (-1191 ق) فرستاده.

الاسئله الجبلیه الاولى

نیز از سيد علی نهاوندی که به عبد الله بن نور الدین جزائری (-1173 ق) فرستاده و او انوار الجلیه را در جواب نوشته (1149 ق)، بعضی از

سؤال و جوابها فارسی است.

الاسئله الجبلیه الثانيه

نیز از سید علی نهاوندی، که بار دیگر به سید عبد الله جزائری فرستاده و او الذخیره الباقیه را در 1151 ق، در جواب نوشته است.

الاسئله الجزائریه

صالح بن حسن جزائری، 22 مسئله است که به شیخ بهائی (-1031 ق) فرستاده است.

الاسئله الجیلانیه

شمس الدین محمد جیلانی، معاصر آقا حسین

ص: 232

محقق خوانساری(-1098 ق)، که از استادش صدر الدین محمد شیرازی پرسیده و جواب سؤالها با مبدأ و معاد ملا صدرا در 1314 ق، چاپ شده است.

الاسئله الحاجیه-العکبریه

ابو اللیث بن سراح حاجب که به شیخ مفید فرستاده و 51 پرسش کلامی است-العکبریه.

الاسئله الحسینیه

50 مسأله است، از حسین بن عبد التّبی که از عبد الله سماهیجی پرسیده است.

الاسئله الخشّتیّه

ابراهیم خشّتی، که به یوسف بن احمد بحرانی (-1186 ق) فرستاده است.

الاسئله الخلیلیّه

خلیل بن غازی قزوینی (-1089 ق)، که از علامه مجلسی (-1111 ق) پرسیده است، خ.

تبریز (با جوابات آنها).

الاسئله الديمستانیّه

احمد بن حسن بحرانی دمستانی، مجیز شیخ احمد احسانی در 1215 ق.

الاسئله الدهلویّه

حسن بن امان دهلوی عظیم آبادی، که از استادش سید کاظم رشتی (-1259 ق) پرسیده است، خ. نجف.

الاسئله الرسیه الاولى

28 مسأله، از ابو الحسین محسن شریف بن محمد حسینی رسی که به شریف مرتضی علم الهدی ابو القاسم علی بن حسین موسوی فرستاده، تاریخ: 429 ق (ظاهراً تاریخ جوابات 9 محرم آن سال است)، خ. موجود.

الاسئله الرسیه الثانيه

5 مسأله مختصر نیز از شریف رسی که از شریف مرتضی پرسیده است، خ. موجود.

اسئله السید رکن الدّین

ابو الفضائل حسن بن محمد بن شرفشاه علوی استرآبادی (-717 ق)، 20 مسأله حکمی و منطقی است که از خواجه نصیر الدین محمد

طوسی (-672ق) پرسیده است و او پاسخ آنها را نگاشته، خ.نجف.

الاسئله السرويه

فاضل شریف در ساری، که به شیخ مفید ابو عبد الله محمد بن محمد بن نعمان (-413ق) فرستاده و شیخ آنها را جواب گفته که نجاشی از آن به المسأله الموضحه تعبیر کرده است، خ.

نجف.

الاسئله السلاریه

ابو یعلی حمزه ملقب به سالار یا سلار بن

ص: 233

عبد العزیز دیلمی (-463 ق)، که از استاد خویش شریف مرتضی علم الهدی (-436 ق) پرسیده است، خ. آستان قدس.

الاسئله السلطانيه

3 مسأله که سلطان از سید مرتضی علم الهدی پرسیده است، نجاشی آن را تبانیات خوانده، گویا سائل سلطان تبا ن بوده است.

الاسئله السلطانيه

فارسی، نزدیک به 200 مسأله، از شاه سلطان حسین صفوی (-1140 ق)، که از جمال الدین محمد خوانساری (-1135 ق) پرسیده است، خ.

موجود.

الاسئله السلطانيه

فارسی، از شاه عباس صفوی (-1038 ق)، 15 مسأله، که از بهاء الدین محمد عاملی (-1031 ق) پرسیده است، خ. موجود.

الاسئله السلطانيه

فارسی، از فتحعلیشاه قاجار، در مسائل اعتقادی و کلامی، که از شیخ احمد احسائی (-1241 ق) پرسیده است، احسائی سؤالات را در 1223 ق، جواب گفته است، خ. نجف.

الاسئله السلطانيه

آقا محمد خان قاجار (-1211 ق)، در حکمت و کلام، که از علی نوری اصفهانی (-1246 ق) پرسیده است، خ. نجف.

الاسئله السلطانيه

فارسی، از سلطان نظام شاه، در حکمت و کلام، که از شاه فتح الله بن حبیب الله حسینی (سده 10 ق) پرسیده است، خ. موجود.

الاسئله السماکيه

فخر الدین سماکی، که از زین الدین شهید ثانی (-966 ق) پرسیده است، خ. آستان قدس.

الاسئله السمیعیه

محمد سمیع صوفی، که از دلدار علی نقوی لکهنوی (-1235 ق) پرسیده است.

الاسئله السیوریه

احمد بن یوسف سیوری بحرانی، که به شیخ یوسف بحرانی (-1186 ق) فرستاده است.

الاسئله الشاخوريه

عبد الله بن حسن شاخوري، که از شيخ يوسف بحراني پرسیده است.

الاسئله الشبريه

شبر بن علي بن مشعل ستري بحراني (-ح 1300 ق)، 4 مسأله در اصول فقه، که از صالح بن طعان ستري پرسیده ولي صالح پيش از جواب درگذشته و جواب را فرزندش احمد بن صالح آل طعان (-1315 ق) داده و الدرر الفكريه نامیده است.

ص: 234

الاسئله الشبريه

نيز از شبر بن علي، که به علي بن اسحاق بلادي فرستاده است. سيد شبر نقض جوابات بلادي را نيز نگاشته است.

الاسئله الشدقميه

بدر الدين حسن بن علي بن شدقم مدني (- پس از 1000 ق)، 11 مسأله است که از شيخ خویش حسين بن عبد الصمد (-984 ق) پرسیده است، خ. آستان قدس.

الاسئله الشدقميه

زين الدين علي بن حسن، بن شدقم، که از شيخ بهائي پرسیده است، خ. موجود.

الاسئله الشدقميه

محمد بن بدر الدين حسن بن شدقم، 23 مسأله فقهی است که از محمد بن علي (-1009 ق) صاحب مدارک پرسیده است، خ موجود.

الاسئله الشفيعيه

محمد شفيع، که از سيد كاظم رشتي (-1259 ق) پرسیده است، ط 1247 ق (با شرح فوائد احسائيه).

الاسئله الصالحيه

صالح بن طعان بحراني (-1281 ق)، که از سليمان بن سليمان بن احمد آل عبد الجبار پرسیده است.

الاسئله الصالحيه

صالح بن طعان، در فروع اجتهاد و تقليد که از عبد علي بن خلف امام جمعه بوشهر (-1303 ق) پرسیده است.

الاسئله الصالحيه

صالح بن طوق بحراني، که از احمد بن زين الدين احسائي (-1241 ق) پرسیده است، جوابات آن در جوامع الكلم (ط 1273 ق) آمده است.

الأسئله الصيمريه

احمد بن محمد صيمري يمانی که به محمد علي بن ابی طالب حزين (-1181 ق) فرستاده است.

الاسئله الصيمريه

حسين بن مفلح صيمري (-933 ق)، مسائل فقهی بوده که از علي بن عبد العالی محقق کرکی (-940 ق) پرسیده است، خ. موجود.

الاسئله الطبسيه

عبد علی طبسی، که به محمد حسین بن علی اکبر محیط کرمانی فرستاده و او به دستور استاد خویش سید کاظم رشتی (1259 ق) آنها را جواب گفته است، خ. موجود.

الاسئله الطرابلسیه

ابو الفضل ابراهیم بن حسن ابانی طرابلسی، سؤالات بسیاری است که به دفعات از شریف

ص: 235

مرتضی علم الهدی ابو القاسم علی بن حسین موسوی (-436ق) پرسیده و سید شریف نیز به دفعات جواب نوشته است.

الاسئله الظهیریہ

حسین بن حسن ظهیری عاملی عیناٹی، استاد حرّ عاملی، که به شیخ خویش محمد امین بن محمد شریف استرآبادی (-1036ق) فرستاده و او جواب آنها را شرحگونه نگاشته است.

الاسئله العرفانیه و الاجوبه الاسراریه

اسماعیل بجنوردی، که از ملا هادی سبزواری پرسیده و او جواب نوشته است، خ. آستان قدس.

-الحمد لله الودود واجب الوجود

الاسئله العکبریہ (یا حاجیہ)

ابو اللیث بن سراج حاجب، که به شیخ مفید ابو عبد الله محمد بن محمد بن نعمان (-413ق) فرستاده و آن 51 مسأله است در کلام و شیخ جوابات مسائل العکبریہ را برای او نگاشته است.

الاسئله العلویه

علی بن سلیمان شاخوری بحرانی، که به عبد الله بن صالح سماهیجی (-1135ق) فرستاده و او الرساله العلویه فی جوابات الاسئله الثلاثه الکلامیّه را در جواب او نگاشته است.

الاسئله الکازرونیّه

ابراهیم بن عبد النبی بحرانی مقیم کازرون، که به یوسف بن احمد بحرانی (-1186ق) فرستاده و او جوابات المسائل الکازرونیّه را نوشته است.

الاسئله الکازرونیّه

محمد حسین کازرونی، که از عبد الله بن صالح سماهیجی (-1135ق) فرستاده است و او جوابات المسائل الکازرونیات را نوشته است.

الاسئله الکاظمیّه

مهدی بن ابراهیم دجیلی کاظمی (-1339ق)، که به ابو تراب بن ابو القاسم موسوی خوانساری فرستاده و او جوابات المسائل الکاظمیّه را نگاشته است.

الاسئله المازحیّه

احمد مازحی عاملی، نزدیک به 100 مسأله فقهی که از زین الدین بن علی بن احمد شهید ثانی (-966ق) پرسیده و او جوابهای مختصری

بر آنها نگاشته است، خ. موجود.

الاسئله المحمد آباديه

فارسی، از احمد علی هندی محمد آبادی، در عقاید دینی، که از مولوی امانت علی عبد الله پوری هندی پرسیده و او به فارسی جواب گفته، خ. فیض آباد هند.

الاسئله المدنیات (الاولی و الثانیه و الثالثه)

محمد معروف به ابن جویر مدنی، که به حسن بن شهید ثانی (-1011 ق) صاحب معالم فرستاده و او جواب نوشته است، خ. موجود.

ص: 236

الاسئله المسعوديه

مسعود بن سعود، که از احمد بن زين الدين احسائي (-1241 ق) پرسیده و او جواب نوشته و او را به لوامع الرسائل (تأليف: 1211 ق) ارجاع داده است.

الاسئله المعترضين و اجوبه الراشدين

اعجاز حسين بن محمد علي حسن امروهوي (-1340 ق).

الاسئله المقداديه

ابو عبد الله فاضل مقداد بن عبد الله سيوري حلي (-826 ق)، که از محمد بن مكي شهيد اول (-786 ق) پرسیده است، خ. آستان قدس (با جوابها در مجموعه رسائل ابن فهد حلي).

الاسئله المهديه

محمد مهدي قاضي بن محمد تقی قاضي طباطبائي تبريزي (-1241 ق)، که از بعضی افاضل عصر پرسیده، خ. موجود.

الاسئله المهتائيه (الاولی و الثانيه)

مهنا بن سنان جعفری عبدلی حسینی، که به علامه حلي (-726 ق) فرستاده است.

الاسئله الناريه

فارسی، از نثار حسين عظيم آبادی هندی، 23 مسأله است که از محمد علي طبسی (-1320 ق) مقيم حيدر آباد هند پرسیده است، خ. موجود.

الاسئله النصيريه

که خواجه نصير الدين محمد طوسی (-672 ق)، از معاصر خویش شمس الدين خسروشاهی پرسیده ولی جواب نگرفته است و جواب آنها را صدر الدين محمد بن ابراهيم شيرازی (-1050 ق) نگاشته است. ط 1313 ق (با المبدأ و المعاد و شرح الهدايه او).

الاسئله النعيميه

محمد بن علي نعيمی، که به يوسف بن احمد بحرانی (-1186 ق) فرستاده است.

الاسئله النوبندجانيه

ابو عبد الله محمد بن عبد الرحمان فارسی مقيم مشهدين نوبندجان، که به شيخ مفيد محمد بن محمد بن نعمان (-413 ق) فرستاده است.

الاسئله النوحیه

نوح بن هاشل، که به عبد الله سماهیجی (-1135 ق) فرستاده است.

الاسئله الهندیه

عبد الله بن محمد تقی مجلسی که از هند برای برادر خویش علامه مجلسی (-1111 ق) فرستاده و او رساله الهندیه یا جوابات المسائل الهندیات را در جواب نگاشته است، خ. نجف.

ص: 237

اسئله الشيخ ياسين (المكتوب فى الجواب عنها منيه الممارسين):

ياسين بن صلاح الدين بلادى بحراني مقيم شيراز، كه به عبد الله شجاهيجى فرستاده و او منيه الممارسين را در جواب نوشته است.

اسئله السيد يحيى

سيد يحيى بن حسين احسائى كه به احمد بن ابراهيم درازى بحراني (-1131 ق) فرستاده و او جواب نوشته است.

الاسئله اليوسفيه

يوسفعلى حسيني اخبارى، كه به قاضى نور الله شوشترى شهيد (-1019 ق) فرستاده است.

الاشارات (الى كيفيه نيه العبادات بطريق الرمز و

الاشارات)

محمد جعفر بن سيف الدين استرabadى معروف به شريعتمدار (-1263 ق).

الاشارات (الى ماتكرر فى الوسائل

من الاحالات)

عبد الصاحب بن حسن آل صاحب جواهر (-1352 ق)، ط. نجف، 1356 ق.

الاشارات (الى ما ينكره العوام و غيرهم) - معنى

الاشارات، كتاب فى

ابو على محمد بن احمد بن جنيد اسكافى (-381 ق).

الاشارات (الى معنى الاشارات)

-الاشارات الى معانى الامارات:

شرح الاشارات و التبيهات ابن سينا، از جمال الدين حسن بن يوسف بن مطهر، علامه حلّى (-726 ق)، علامه 2 شرح ديگر نيز بر اشارات دارد، يکى ايضاح و المعضلات و ديگرى بسط الاشارات-

الاشارات (فى الكلام)

شيخ سليمان بن عبد الله ماحوزى (-1121 ق)، خود در بعضى از اجازات ياد کرده است.

الإشارات (في الكلام و الحكمه) - إشارات

الواصلين

كمال الدين (يا جمال الدين) علي بن سليمان بحراني، معاصر خواجه نصير الدين محمد طوسي (-672 ق).

الإشارات (في المعارف)

نظير فصوص الحكم، از آقا رضا همدانی (-پس از 1320 ق).

الإشارات

در فقه، از محمد رضا بن عبد المطلب تبریزی (سده 12 ق)، خ. دیده شده.

الإشارات و التلويحات

در حکمت الهی و طبیعی، از غیاث الدین منصور بن صدر الدین حسینی دشتکی (-948 ق).

ص: 238

الإشارات و التنبیہات

منطق و حکمت، از شیخ الرئيس ابو علی حسین بن عبد اللہ بن سینا (-427 ق)، مرتب بر 2 قسم، ط. لیدن، 1892 م؛ مصر 1367-1368 ق (3 جزء)؛ تهران، 1378 ق، 1333 ش (فارسی)...

-الحمد لله على حسن توفيقه

الإشارات الاصول

محمد ابراهيم بن محمد حسن كاخي خراساني (-1261 ق)، ط تهران، 1245 ق، در 2 مجلد.

-الحمد لله الذي مهد لنا قواعد الدين

اشارات عبد الله

عقايد، از علی بن محمد برغانی (سده 13) در یک مقدمه، 40 اشاره و خاتمه

-الحمد لله الذي بكلماته قامت السماوات...

الإشارات اللطيفه الحسان

در احوال ابو حنيفه نعمان بن ثابت، از محمد حسين بن محمد مهدي كرهودي سلطان آبادی (-1314 ق)، در یک شبانه روز تأليف کرده، خ. دیده شد.

-الحمد لله الذي اوضح لنا بفضله

اشارات الواصلين (الى علوم العميان و تنبيہات

اهل العيان من ارباب البيان)

در كلام و حکمت، به احتمال اشارات علی بن سلیمان بحرانی است، خ. دیده شد (685 ق).

-الحمد لله الذي اصطفى لهدايه الهداه اولى الالباب.

الإشاره (في الامامه و معتقد الاماميه)

فارسی، از کمال الدين معروف به ميرزا آقا بن محمد علی رضوی خوانساری (-1328 ق)، تأليف: 1322 ق، ط 1325 ق.

اشاره السبق (الى معرفه الحق)

در اصول دين و فروع دين، از علاء الدين ابو الحسن علی بن حسن حلبی، ط. تهران، 1276 ق (ضمن جوامع الفقه).

الاشاعه (فی شرح- نهج البلاغه)

اولاد حسن بن محمد حسن امروهوی (-1338 ق)، به اردوهم ترجمه کرده.

اشاعه النوادر

مجموعه در فنون متنوعه و نوادر متفرقه، از محمد علی هبه الدین شهرستانی، خ. موجود.

الاشباه ---

ص: 239

(-1231 ق)، ط. (در آخر الغنائم او).

اشتراط الرجوع الى الكفايه في الحج

ابو المعالي كلباسي.

اشتراط القربه في العباده تمسكا بآيه البيئه

عبد الرسول نوري (-ح 1322 ق)، ط 1321 ق (با بعض رسائل ديگر او).

الاشتراك اللفظي في اللغة العربيه

محمد باقر بن محمد علي طباطبائي تبريزي (-1366 ق).

الاشتراك اللفظي للوجود و سائر الصفات

فارسي، از قوام الدين محمد رازي تهراني، شاگرد رجبعلي تبريزي.

الاشتراك اللفظي في معاني اسماء الله تعالى

قاضي محمد سعيد قمي، شاگرد فيض.

اشتراك الوجود لفظا

رجبعلي تبريزي، خ. آستان قدس، ضميمه ش 12231

اشتراك الوجود معني

حكيم سبزواري (-1289 ق)، خ. نجف.

-سألني سائل عن ان اطلاق اسماء الله

الاشتراكيه ---

ص: 240

(-206 ق).

اشتقاق الشهور و الايام - اشتقاق خالويه -

الاشتقاق

ابو عبد الله حسين بن احمد نحوى معروف به ابن خالويه (-370 ق)، ط. گوتينكن، 1854 م.

الاشتمال، كتاب - الشامل

فى معرفه الرجال، از ابو عبد الله احمد بن محمد جوهرى (-401 ق).

اشجار العلوم بنهج المعلوم

ميرزا محمد اخبارى (-1232 ق).

الاشجان فى خير انسان

حيدر حلى (-1304 ق)، مجموعه مراثى سيد جعفر قزوينى (-1298 ق)، خ. نجف.

الاشراف على خصايس الاشراف

و آن غير از اوصاف الاشراف خواجه طوسى است، خ. تبريز.

الاشراف (على سياده الاشراف) - رساله فى

تحقيق معنى السيد و السیاده

حسين بن حسن بن محمد موسوى كركى (-1001 ق)، نواده دختری محقق كركى، تالیف: 959 ق، به نام شجاع الدين حيدرى وزير صفوى. خ. دیده شده.

-الحمد لله الذى رفع آل هاشم و آل عبد مناف

الاشراف فى المنع عن بيع الاوقاف

حسين بن محمد آل عصفور بحراني (-1216 ق).

الاشراف

عبد العزيز بن ابى كامل طرابلسى (-481 ق)، قاضى طرابلس.

الاشراف فی عام فرائض الاسلام

ابو عبد الله محمد بن محمد بن نعمان مفید بغدادی (-413 ق)، خ. دیده شد، مکرّر.

الاشراق فی مکارم الاخلاق

مؤلف نامعلوم، در 4 باب.

-أما بعد الحمد لمنعم تفرّد بالقدم و ابرزنا من ظلمه العدم...

اشراق النیرین

فارسی، عرفان، از محمد بن محمود دهمدار، خ.

آستان قدس، ش 6396.

اشراق هیاکل النور عن ظلمات شواکل الغرور

حکمت، از غیاث الدین منصور بن صدر الدین دشتکی (-948 ق)، کتاب شرح هیاکل النور شهاب الدین سهروردی (-587 ق) است.

الاشراقات

جفر، از ابو القاسم بن رضا طباطبایی (معاصر)،

ص: 241

خ. دیده شده.

الاشراقات

منطق، از جعفر بن مهدی قزوینی.

اشراقات الاصول

در اصول علم حدیث، از جلال الدین محمد قائنی (معاصر بیرجندی).

اشراقات الرضویه فی شرح المنظومه السبزواریه

شرح مزجی، به نظم و نثر، از محمد بن محمود عصار تهرانی (-1356 ق)، خ. آستان قدس، ش 324 (خط شارح).

-یا من به التکلان و اعتمادی

صلّ علی المولی النبی الهادی

اشراق الحق (فی جواز تسمیه الحجه المنتظر و

التصریح باسمه)

کمال الدین حسین بن حیدر مفتی کرکی، خ.

موجود.

الاشربه، کتاب

2 کتاب بزرگ و کوچک، از ابو اسحاق ابراهیم بن محمد ثقفی (-283 ق).

الاشربه، کتاب

ابو عبد الله احمد بن ابراهیم بن ابی رافع صیمری (سده 5 ق).

الاشربه، کتاب

احمد بن محمد بن حسین بن دؤل قمی (-350 ق).

الاشربه (و ما يتعلق بها من الاحکام الطیبه).

ابو علی احمد بن محمد مسکویه رازی (-321 ق)، مذکور در طبقات الاطباء.

الاشربه، کتاب

ابو احمد عبد العزيز بن يحيى بن احمد جلّودى (-332ق)، مذکور در رجال نجاشی.

الاشربه (و ذکر ما حلال منها و ما حرم)، کتاب

ابو الحسن علی بن محمد بن شیران ابلّی (-410ق)، مذکور در رجال نجاشی.

الاشربه، کتاب

ابو الحسن علی بن مهزیار دورقی اهوازی (سده 3 ق)، مذکور در رجال نجاشی.

الاشربه، کتاب

ابو الفضل محمد بن احمد صابونی جعفی کوفی لغوی، ابو القاسم جعفر بن قولویه (-369ق) از او روایت کرده است، مذکور در رجال نجاشی.

الاشربه، کتاب

ابو جعفر محمد بن اورمه قمی، از اصحاب امام رضا (علیه السلام)، نجاشی به 4 واسطه از او روایت می کند.

ص: 242

الاشربه، کتاب

ابو جعفر محمد بن حسن بن فروخ صفار قمی (-290 ق)، مذکور در رجال نجاشی.

الاشربه، کتاب

در ابواب فقه، از ابو جعفر محمد بن عثمان عمروی (-305 یا 304 ق).

اشربه محمدیه-چهار شربت

اشرف العقاید

در معرفت پروردگار، از محمود بن میر علی میدی (یا میمندی)، معاصر حرّ عاملی (-1104 ق).

اشرف اللغات

عبد الفتاح معروف به اشرف علی گلشن آبادی هندی، فرهنگ لغات هندی، فارسی، عربی و انگلیسی، ط. هند، 1287 ق.

اشرف المعجزات

در معجزات امیر المؤمنین (علیه السلام)، از عبد الرحیم بن محمد علی شوشتری (-1313 ق)، خ. موجود (1300 ق)، آستان قدس، ش 13548 (1314 ق، ضمیمه مجموعه است).

-الحمد لله الذي اظهر المعجزات القاهره...

اشرف المناقب

ابو الناصح ابراهیم موسوی، محمد اشرف در فضائل السادات (تألیف: 1102 ق) از آن نقل کرده.

اشرف المناقب

محمد اشرف بن عبد الحسیب علوی اصفهانی، شاگرد علامه مجلسی، تألیف: 1102 ق، به نام شاه سلیمان صفوی، تحریر مجدد با اضافات به نام فضائل السادات، به نام شاه سلطان حسین.

اشرف الوسائل (الی فهم الرسائل الموسوم

بالفرائد)

شرح فرائد علامه انصاری، از محمد حسین بن محمد مهدی کرهرودی سلطان آبادی (-1314 ق).

الاشرفیه (فی ذمّ الوسواس الشیطانیه)، الرساله

معین الدین میر مخدوم جرجانی متخلص به اشرف، به نام شاه طهماسب (-984ق) تألیف کرده. خ. نجف.

-الحمد لله الذي لا يكلف نفسا الا وسعها...

اشعار بنی مرّه بن همّام

ابو عبد الله احمد بن ابراهيم بن حمدون كاتب و لغوی، استاد ابو العباس ثعلب (-291ق)، مذکور در رجال نجاشی.

اشعار الجن المتمثلين

ابو عبد الله محمد بن عمران مرزبانی خراسانی (-378ق)، مذکور در فهرست ابن ندیم.

اشعار الجوّاری

ابو عبد الله مفتح محمد بن احمد بصری (-327ق)، یاقوت گفته است که این اثر ناتمام

ص: 243

مانده است.

اشعار الحراب

نیز از ابو عبد الله محمد بن احمد، ابن ندیم نوشته که ناتمام است.

اشعار الخلفاء

محمد بن عمران مرزبانی (-378 ق)، مذکور در فهرست ابن ندیم.

اشعار الخوارزمی

ابو عبد الله محمد بن احمد مفتح، سیوطی دریغیه و کاتب چلبی در کشف الظنون، از آن یاد می کنند، ولی ظاهراً تصحیفی از اشعار الحراب یا اشعار الجواری اوست.

اشعار زید الخیل الطائی

نیز از ابو عبد الله محمد بن احمد مفتح.

اشعار عبد القیس و اخبارها

ابو هفان عبد الله بن احمد عبدی بصری، از طبقه دعبیل خزاعی (-246 ق).

اشعار المعصومین علیهم السلام

جامع: حسین بن جعفر موسوی، تاریخ جمع:

1303 ق، خ. آستان قدس.

اشعار النساء

محمد بن عمران مرزبانی، ابن ندیم گفته است که در 600 برگ است.

الاشعه البدریه فی شرح الجعفریه

شرح جعفریه محقق کرکی، از محمد اسماعیل (سده 13 ق)، صاحب منظومه العقیده الوحیده.

الاشعه القدسیه

فارسی، از مرتضی قلی خان بن علی محمد خان اصفهانی (-1306 ق).

الاشعه الملونه

مجموعه رباعیات احمد بن علی بن صافی نجفی (1313 ق-).

الاشعئیات- الجعفریات

احادیث، به روایت ابو علی محمد بن محمد بن اشعث کوفی (زنده در 313 ق)، از ابو الحسن موسی بن اسماعیل بن امام موسی بن جعفر (علیه السلام)، ط. تهران، 1271 ق، خ. آستان قدس، ش 8172 (1283 ق) و ش 755 (1348 ق).

الاشفیه فی معانی الغیبه

ابو محمد حسن بن حمزه طبری علوی معروف به مرعش (-358 ق)، ظاهراً در موضوع غیبت و احکام شرعی آن بوده است.

اشک غم

اردو، مرآتی، ط. لاهور.

ص: 244

الاشكال الاربعه

منطق، از عزّ الدّین حسین استرآبادی، به احتمال از معاصرین صفویه بوده است.

اشكال بیضی

فارسی: هندسه، از حیدر قلی خان بیات مختاری نیشابوری (معاصر)، تألیف: 1301 ق، ط.

تهران.

-بیضی مسطح سطحی است که احاطه کند

اشكال المیزان

فارسی، منطق، از محمد نصیر فرصت شیرازی (-1339 ق)، ط. بمبئی 1322 ق؛ اصفهان، 1345 ق.

اشكال الوضوء

غلام حسین کنتوری (-1337 ق).

اشكال الهندسه

ابو ریحان محمد بن احمد بیرونی (-440 ق)، خ.

بانکی پور، ش 2519 (631 ق).

اشکهای ایران

فارسی، از یحیی خان قریب، در 1314 ش، زیر چاپ بوده.

الأشهر الحرم (فیما وقع علی سادات الحرم)

سید مهدی غریفی (-1343 ق)، خ. دیده شد (جزء اول).

-احمد و اشکره و اصلّی علی نبیه...

الاصابه (فی تحقیق حال بعض الصحابه)

ابو القاسم بن حسین رضوی قمی لاهوری (معاصر).

اصابه الحق

در مسأله جواز شرط مرتهن، از حسین بن حیدر بن قمر کرکی، خ. ملک (خط مؤلف، 1023 ق).

-الحمد لله على اصابه الحق...

اصاله الاباحه (في الاشياء في مقابل القول

(بالحظر فيها)

در اصول فقه.

اصاله الامكان

محمد تقی بن حسین علی هروی (-1299 ق)، در نهاییه الآمال از آن یاد کرده است.

اصاله البرائه

ابو القاسم بن محمد علی نوری معروف به کلانتری (-1292 ق)، خ. موجود.

اصاله البرائه---

ص: 245

اصاله البرائه

محمد جواد بن محمد حسینی شقرانی عاملی (-1226 ق)، خ. موجود.

-الحمد لله رب العالمين

اصاله البرائه

محمد حسن بن عبد الله مامقانی (-1323 ق)، خ.

نجف.

اصاله البرائه

حسن بن علی مدرس اصفهانی (-1273 ق).

اصاله البرائه

محمد حسین بن محمد باقر اصفهانی (-1308 ق)، خ. موجود.

اصاله البرائه

حیدر بن محمد بن حسن شیروانی (زنده در 1129 ق).

اصاله البرائه

محمد طه بن مهدی آل نجف نجفی (-1323 ق)، خ. موجود.

اصاله البرائه

عبد الکریم بن ابی القاسم ایروانی، شاگرد صاحب ریاض.

اصاله البرائه

عبد الله بن حسن بن عبد الله مامقانی (-1351 ق).

اصاله البرائه

عبد الوهاب شریف بن محمد علی قزوینی، شاگرد صاحب ریاض، خ. نجف.

اصاله البرائه

سید علی بن محمد علی طباطبائی (1231 ق)، صاحب ریاض، خ. موجود.

اصاله البرائه---

ص: 246

اصاله البرائه

سید مهدی بن سید علی صاحب ریاض (-1260 ق)، خ. دیده شده.

اصاله البرائه

سید محمد مهدی بن مرتضی طباطبایی بحر العلوم (-1212 ق)، خ. موجود.

-قاعده فی ان الاجزاء و الشرائط المحتملہ

اصاله الحقیقه و الظهور (فی وجه اعتبارها و

ما یترتب علیها من الاحکام)

مؤلف از متأخرین بوده است، خ. نجف.

اصاله الصّحّه (فی المعاملات و عدمها)

محمد باقر بن محمد اکمل وحید بهبهانی (-1206 ق).

- (پس از خطبه) اعلم یا اخی ان المقصود المهم الاصلی فی المعاملات الصّحّه و الفساد

اصاله الصّحّه

سید حسن مدرّس اصفهانی.

اصاله الصّحّه

فتح الله نمازی شیرازی معروف به شیخ الشریعہ اصفهانی (-1339 ق)، خ. دیده شده.

اصاله الصّحّه

سید حسین مجتهد کرکی.

اصاله الصّحّه

محمد بن اسد الله اشکوری (-1320 ق).

اصاله الطهاره

محمد باقر وحید بهبهانی (-1206 ق).

-الاصل طهاره الاشياء

اصاله الطهاره

حسين بن دلدان على نصير آبادى (-1273 ق).

-الحمد لله الذى اصل الطهاره فى الاشياء و سهل السلوك على الشريعه الغراء

اصاله العدم

عبد العلى بن جعفر خوانسارى معروف به سيد ابو تراب (-1346 ق)، خ. موجود.

-الحمد لله على ما انعم

اصاله الوجود

ظاهرا مؤلف نزديك به عصر ملا صدرا مى زيسته است، خ. نجف (1107 ق).

-الوجود اى ما بانضمامه الى الماهيات

اصاله الوجود (از ملا صدرا)---

ص: 247

شريف مرتضى و شيخ طوسى، كتاب از مآخذ بحار علامه مجلسى است.

اصحاب الاثمه عليهم السلام-رجال برقى، رجال شيخ طوسى و...

اصحاب الاجماع (الذين اجمعت العصابة على

تصحيح ما يصح عنهم)

محمد باقر حجه الاسلام گيلانى اصفهانى (-1260 ق)، ط. (ضمن رسائل رجاليه او).

اصحاب الاجماع

حسن بن ابى طالب طباطبايى (-1168 يا 1167 ق)، به عنوان مقاله فى اصحاب الاجماع معرفى شده.

اصحاب الاجماع

سيد رضا بن بحر العلوم (-1253 ق)، خ. نجف.

اصحاب العده

در رجال حديث، از حجه الاسلام محمد باقر گيلانى (-1260 ق)، ط. (ضمن رسائل رجاليه او).

اصحاب كهف

گجراتى، از غلام على بن اسماعيل بهاونگرى.

اصحاب الكهف

ابو منذر هشام بن محمد بن سائب كلبى (-206 ق).

اصحاب النبى (صلى الله عليه و آله) (الممدوحين و اصحاب امير المؤمنين (عليه السلام))

محمد جعفر بن محمد طاهر خراسانى (1080 ق-)، مذكور در تكمله الامل.

اصحاب الادويه

فارسى، از حسين بن زين الدين على معروف به حاج زين العابدين عطار (سده 8 ق)، خ.

آستان قدس، ش 5042.

-حمد و سپاس غفارى را كه جلّ جلاله و عم نواله

اصداق الدرر

فارسی، ترجمه غرر الحکم آمدی، از عبد الکریم بن محمد یحیی قزوینی (معاصر شاه سلطان حسین صفوی).

اصدق الاخبار (فی قصه الاخذ بالنار و تنکیل

المختار علی اعداء آل رسول الله الاطهار)

سید محسن بن عبد الکریم امین عاملی (معاصر)، ط. صیدا، 1353 ق و مکرر.

اصدق المقال (فی علمی الدرايه و الرجال)

محمد رضا بن قاسم غراوی نجفی، در الرياض الزاهره از آن در احوال مختار نقل شده است.

الاصرار فی الاستغفار

فارسی، از محمد باقر بن اسماعیل واعظ کجوری تهرانی (-1313 ق)، مذکور در زبده المآثر برادرش.

ص: 248

الاصطفاء (فی تواریخ الملوك و الخلفاء)

رضی الدین علی بن موسی بن طاوس حلی (-664ق).

اصطلاحات الجفر

محمد حسین بن محمد علی شهرستانی (-1315ق)، خ. دیده شده.

اصطلاحات الشعراء - مصطلحات الشعراء

فارسی، از امام قلی بیگ چکنی و ارسته رازی، ط. بمبئی.

اصطلاحات الصوفیه ---

ص: 249

اصفهان

فارسی، در تاریخ اصفهان، از حسین نور صادقی، در 4 فصل، ط. تهران، 1316 و 1326 ش.

اصفهان

فارسی، از مهدی ارباب، مقداری در ذیل روزنامه ایران چاپ شده.

اصفهان نصف جهان

فارسی، از صادق هدایت، ط. تهران، 1311 و 1333 ش.

اصفهان و اخبارها

حمزه بن حسن اصفهانی (-ح 360 ق).

الاصفهانیه، الرساله

احمد بن زین الدین احسائی، در معنای برخی احادیث مشکله که در جواب پرسشهای اهل اصفهان نوشته.

الاصفی

تفسیر، از محمد بن مرتضی محسن فیض کاشانی (-1091 ق)، منتخبی است از تفسیر صافی او، تألیف: 1076 ق ط. (در هامش الصافی)، خ.

آستان قدس، ش 11162 (1086 ق) و 3 نسخه دیگر.

-الحمد لله الذی هدانا للتمسک بالثقلین

اصفی المشارب (فی حکم حلق اللحیه و تطویل الشارب)

الشارب):

در حکم تراشیدن ریش و نهادن شارب، از محمد علی هبه الدین شهرستانی، خ. دیده شده.

-الحمد لله کثیرا

اصفیاء امیر المؤمنین علیه السلام

حسن بن علی بن فضال.

اصففاء امير المؤمنين عليه السلام

علی بن حسن بن فضال، هر 2 عنوان اخير را ابن شهر آشوب در معالم العلماء یاد کرده.

اصل آدم بن حسين

حدیث، از آدم بن حسین نخاس کوفی، از اصحاب صادق (علیه السلام).

اصل آدم بن متوکل

حدیث، از آدم بن متوکل ابو الحسن مروارید فروش (بیاع اللؤلؤ) کوفی، از حضرت صادق (علیه السلام) روایت کرده.

اصل ابان بن تغلب

حدیث، از ابان بن تغلب بکری (-141 ق)، خدمت حضرت سجاد، باقر و صادق علیهم السلام را دریافته است.

اصل ابان بن عثمان

حدیث، از ابان بن عثمان احمر بجلی، از اصحاب حضرت صادق و موسی بن جعفر

ص: 250

عليهما السلام.

اصل ابان بن محمد

حدیث، از ابان بن محمد بجلی معروف به سندی بزاز، ابن طاوس در اقبال از آن نقل کرده و نسخه آن را داشته است.

اصل ابراهیم بن ابی البلاد

ابو اسمعیل (ابو البلاد، ابو یحیی)، یحیی (یا ابراهیم) بن سلیم (یا سلیمان)، از حضرت صادق و حضرت موسی بن جعفر علیهما السلام روایت کرده و امام رضا (علیه السلام) او را ستوده اند.

اصل ابراهیم بن صالح

ابن شهر آشوب در معالم به همین نام یاد کرده.

اصل ابراهیم بن عبد الحمید

از اصحاب حضرت صادق (علیه السلام)، حضرت رضا (علیه السلام) را هم درک کرده.

اصل ابراهیم بن عثمان

ابو ایوب ابراهیم بن عثمان خزاز کوفی، از اصحاب امام باقر و صادق علیهما السلام.

اصل ابراهیم بن عمر

ابراهیم بن عمر یمانی صنعانی، از اصحاب صادقین علیهما السلام.

اصل ابراهیم بن مسلم

ابراهیم بن مسلم بن هلال ضریر کوفی، از وی ابو القاسم حمید بن زیاد کوفی (-310 ق) روایت کرده است.

اصل ابراهیم بن مهزم

ابراهیم بن مهزم اسدی کوفی معروف به ابن ابی برده، حسن بن محبوب (-224 ق) آن را از او روایت کرده.

اصل ابراهیم بن نعیم

ابو الصباح ابراهیم بن نعیم عبدی، او را میزان می خوانده اند، از اصحاب حضرت باقر و صادق علیهما السلام بوده، اصل را صفوان بن یحیی (-210 ق) از او روایت کرده است.

اصل ابراهیم بن یحیی

شیخ در فهرست از آن یاد کرده و گفته است که آن را حمید بن زیاد (310ق) از او روایت کرده است.

اصل ابو عبد الله بن حماد

ابو عبد الله بن حماد انصاری، ابن طاوس از آن در کتاب اقبال نقل کرده و گویا نسخه آن را داشته است، صحیح آن ابو محمد عبد الله است.

اصل ابو محمد خزاز

در فهرست طوسی خزار و در معالم خزار آمده.

اصل احمد بن حسین

احمد بن حسین بن سعید بن عثمان قرشی، آن را

ص: 251

احمد ابن عقده (-233ق) از وی روایت کرده، بنابراین از اصول معدودی است که در اواخر عصر ائمه علیهم السّلام تألیف شده است.

اصل احمد بن حسین بن عمر

ابو جعفر احمد بن حسین بن عمر بن یزید صیقل کوفی، وی از حضرت ابا عبد اللّٰه و ابو الحسن علیهما السّلام روایت می کند، ابن طاوس در لهوف از آن روایت کرده و ظاهراً نسخه آن را داشته است.

اصل احمد بن عمر حلال

احمد بن عمر حلال شیره فروش (بیاع الحل)، شیخ طوسی در رجال، او را از اصحاب رضا (علیه السلام) شمرده است.

اصل احمد بن محمد

ابو علی احمد بن محمد بن عمّار کوفی (-346ق).

اصل احمد بن یوسف

احمد بن یوسف بن یعقوب جعفری، ابن عقده (-333ق) از او و از اصل او روایت کرده است.

اصل ادیم بن حرّ

ادیم بن حرّ جعفری، به روایت کشی کنیه او ابو الحر بوده و از حضرت صادق (علیه السلام) چهل و اندی حدیث روایت کرده است.

اصل اسباط بن سالم

ابو علی اسباط بن سالم کوفی، محمد بن ابی عمیر (-217ق) آن را از وی روایت کرده است.

اصل اسحاق بن جریر

اسحاق بن جریر بن یزید بجلی کوفی، از اصحاب صادق و کاظم علیهما السّلام، از او محمد بن ابی عمیر و حسن بن محبوب (-204ق) روایت کرده اند.

اصل اسحاق بن عمّار

اسحاق بن عمّار بن موسی ساباطی، از اصحاب صادق (علیه السلام)، وی غیر از اسحاق بن عمار بن حیان کوفی بوده است.

اصل اسماعیل بن ابان

اسماعیل بن ابان حنط، از اصحاب صادق (علیه السلام).

اصل اسماعیل بن بکیر

به قول شیخ در فهرست، از وی ابراهیم بن سلیمان کوفی و از ابراهیم حمید بن زیاد دهقان (-310ق) روایت کرده است.

اصل اسماعیل بن جابر

ابن شهر آشوب و شیخ طوسی از آن یاد کرده اند.

اصل اسماعیل بن دینار

نیز مذکور در معالم ابن شهر آشوب و فهرست شیخ.

ص: 252

اصل اسماعیل بن عثمان

اسماعیل بن عثمان بن ابان، احمد بن میثم از او و حمید بن زیاد (-310 ق) از احمد روایت کرده اند.

اصل اسماعیل بن عمار

وی از اصحاب صادق (علیه السلام) بوده است.

اصل اسماعیل بن محمد

ابن ابی عمیر از او روایت کرده است و احتمال داده اند که وی اسماعیل بن حکم از اصحاب سجاد (علیه السلام) بوده باشد.

اصل اسماعیل بن مهران

اسماعیل بن مهران بن محمد بن ابی نصر سکونی کوفی، وی از اصحاب امام صادق (علیه السلام) روایت کرده و امام رضا (علیه السلام) را ملاقات کرده است. از او محمد بن حسین بن ابی الخطاب (-262 ق) روایت کرده است.

اصل ایوب بن حر جعفی

ایوب بن حر جعفی معروف به اخی ادیم، از اصحاب صادق و کاظم علیهما السلام، محمد بن خالد برقی از ایوب و فرزندش احمد بن محمد (-274 ق) از او روایت کرده اند.

اصل بشار بن یسار

بشار بن یسار عجلی کوفی، از اصحاب صادق (علیه السلام).

اصل بشر بن مسلمه

بشر بن مسلمه کوفی، از اصحاب صادق (علیه السلام).

اصل بکر بن محمد ازدی

بکر بن محمد ازدی از آل نعیم، عبد الله بن صلت قمی که از اصحاب رضا (علیه السلام) بوده از او روایت کرده است.

اصل بندار

بندار بن محمد بن عبد الله فقیه امامی، مذکور در فهرست ابن ندیم.

اصل ثابت بن دینار

ثابت بن ابی صفیه دینار معروف به ابو حمزه ثمالی (-150 ق).

اصل جابر بن یزید

جابر بن یزید جعفی (-128 یا 132 ق)، از اصحاب باقر و صادق علیهما السلام.

اصل جعفر

جعفر بن محمد بن شریح حضرمی، این اصل موجود است و با اصول الستة عشر در تهران طبع شده است.

اصل جمیل بن دراج

ابو علی جمیل بن دراج نخعی، از اصحاب صادق (علیه السلام)، صفوان بن یحیی (-210 ق) از او روایت کرده است.

ص: 253

اصل جمیل بن صالح اسدی

اصحاب صادق و کاظم علیهما السلام، محمد بن ابی عمیر و حسن بن محبوب (-204ق) از او روایت کرده اند.

اصل حارث بن احوول

ابو علی حارث بن ابو جعفر مؤمن الطاق محمد بن علی بن نعمان احوول بجلی کوفی، حسن بن محبوب (-204ق) از او روایت کرده است.

اصل حبیب

حبیب بن معلل مدائنی خثعمی، از ابا عبد الله، ابو الحسن و رضا علیهم السلام روایت کرده است.

اصل حریر (فی الصلاة)، اصل (فی الزکاه)،

اصل (فی الصیام) و اصل (فی النوادر)

ابو محمد حریر بن عبد الله سجستانی از دی کوفی، از اصحاب صادق (علیه السلام).

اصل حسن بن ایوب

از اصحاب کاظم (علیه السلام).

اصل حسن بن رباط

حسن بن رباط بجلی کوفی، از اصحاب امام صادق (علیه السلام)، حسن بن محبوب (-204ق) از او روایت کرده است.

اصل حسن زیاد

حسن زیاد عطار کوفی، از امام صادق (علیه السلام) روایت کرده است.

اصل حسن بن سری

حسن بن سری کاتب، از اصحاب صادق (علیه السلام).

اصل حسن بن صالح

حسن بن صالح بن حی (-168ق).

اصل حسن بن موسی

حسن بن موسی بن سالم حنّاط کوفی، وی از امام صادق (علیه السلام) روایت کرده است.

اصل حسین بن ابی العلاء

حسین بن ابی العلاء خفاف، وی از امام صادق (علیه السلام) روایت کرده است اصل حسین با اصول الستة عشر چاپ شده است.

اصل حسین بن ابی غندر

حسین بن ابی غندر کوفی، وی از ابا عبد الله (صادق) (علیه السلام) روایت کرده و از او ابن ابی عمیر و صفوان بن یحیی روایت کرده اند.

اصل حسین بن عثمان

حسین بن عثمان بن شریک بن عدی عامری کوفی، راوی از ابا عبد الله و ابو الحسن علیهما السلام، ابن ابی عمیر از او روایت کرده است، اصل به روایت تل عکبری از ابن عقده موجود است.

ص: 254

اصل حفص بن بختری

حفص بن بختری کوفی بغدادی، وی از ابا عبد الحسن و ابو الحسن علیهما السلام روایت کرده و اصل او را محمد بن ابی عمیر از او روایت کرده است.

اصل حفص بن سالم

ابو ولاد حفص بن سالم حناط، راوی از امام صادق (علیه السلام)، اصل را حسن بن محبوب از او روایت کرده است.

اصل حفص بن سوجه

حفص بن سوجه عمری، در اصل از امام صادق و امام کاظم علیهما السلام روایت کرده و اصل را محمد بن ابی عمیر از او روایت کرده است.

اصل حفص بن عبد الله (فی الصلاه)، اصل

(فی الزکاه)، اصل (فی الصیام) و اصل

(فی النوادر)

حفص بن عبد الله سجستانی از اصحاب امام صادق (علیه السلام). از حریر بن عبد الله نیز چنین اصولی گذشت.

اصل حکم بن ایمن

حکم بن ایمن حناط کوفی، راوی از ابا عبد الله و ابو الحسن علیهما السلام، اصل را ابن ابی عمیر از او روایت کرده است.

اصل حکم بن مسکین

ابو محمد حکم بن مسکین کوفی، اصل را حسن بن محبوب (-204 ق) از او روایت کرده است.

اصل حمید بن زیاد

حمید بن زیاد بن حماد بن دهقان کوفی (-310 ق).

اصل حمید بن مثنی

حمید بن مثنی عجلی کوفی صیرفی، راوی از امام صادق و امام کاظم علیهما السلام.

اصل خالد بن ابی اسماعیل

خالد بن ابی اسماعیل کوفی، صفوان بن یحیی (-210 ق) آن را از او روایت کرده است.

اصل خالد بن صبیح

خالد بن صبیح کوفی، راوی از امام صادق (علیه السلام)، اصل را محمد بن ابی عمیر از او روایت کرده است.

اصل خالد بن عبد الله

خالد بن عبد الله بن سدير بن حکيم بن صهيب صيرفي.

اصل خلاد

خلاد سندی (یا سدی) بزّاز کوفی، راوی از ابا عبد الله (علیه السلام)، ط. تهران (در اصول الستة عشر).

ص: 255

اصل داود بن زربی

ابو سلیمان داود بن زربی خندقی بندار، از اصحاب امام صادق و امام کاظم علیهما السلام، محمد بن ابی عمیر آن را از او روایت کرده است.

اصل داود بن کثیر

داود بن کثیر رقی، از اصحاب امام صادق و امام کاظم علیهما السلام، حسن بن محبوب آن را از او روایت کرده است.

اصل ذریح

ذریح بن محمد بن یزید محاربی، راوی از امام صادق و امام کاظم علیهما السلام.

اصل ربعی

ابو نعیم ربعی بن عبد الله بن جارود بصری، راوی از امام صادق و امام کاظم علیهما السلام، که از او حماد بن عیسی (-208 ق) اصل را روایت کرده است.

اصل ربیع اصم

ربیع بن محمد بن عمر بن حسان اصم مسلی، راوی از امام صادق (علیه السلام)، حسن بن محبوب (-204 ق) آن را از او روایت کرده است.

اصل رفاعه

رفاعه بن موسی اسدی کوفی نخاس، راوی از امام صادق و امام کاظم علیهما السلام، صفوان بن یحیی (-210 ق) و محمد بن ابی عمیر (-217 ق) آن را از او روایت کرده اند.

اصل زرعه

زرعه بن محمد حضرمی، راوی از ابا عبد الله و ابو الحسن علیهما السلام، آن را حسن بن سعید اهوازی از او روایت کرده است.

اصل زکار

زکار بن یحیی واسطی، از اصحاب صادق (علیه السلام)، قاسم بن اسماعیل قرشی آن را از وی روایت کرده است.

اصل زیاد بن مروان

ابو الفضل زیاد بن مروان قندی واقفی.

اصل زیاد بن منذر

ابو الجارود زیاد بن منذر اعمی، از اصحاب امام باقر و امام صادق علیهما السّلام، کثیر بن عیاش قطان آن را از او روایت کرده است.

اصل زید زّاد

وی راوی از امام صادق (علیه السلام) بود و اصل زید موجود است، ط. تهران (با اصول الستّه عشر).

اصل زید نرسی

وی نیز راوی از ابا عبد الله و ابو الحسن علیهما السّلام بود و اصل او هم موجود است و با اصول الستّه عشر چاپ شده است.

ص: 256

اصل سعد بن ابی خلف

سعد بن ابی خلف معروف به زام کوفی، از اصحاب صادق و کاظم علیهما السلام، حسن بن محبوب (-204 ق) از او روایت کرده است.

اصل سعدان

ابو الحسن عبد الرحمان سعدان بن مسلم عامری کوفی، وی از امام صادق و امام کاظم علیهما السلام روایت کرده و اصل او را صفوان بن یحیی (-210 ق) از او روایت کرده است.

اصل سعید اعرج

ابو عبد الله سعید بن عبد الرحمان (یا عبد الله) اعرج سمّان تمیمی کوفی، راوی از امام صادق (علیه السلام)، اصل او را علی بن نعمان و صفوان بن یحیی از او روایت کرده اند.

اصل سعید بن غزوان

سعید بن غزوان اسدی کوفی، راوی از امام صادق (علیه السلام)، اصل را ابن عمیر (-217 ق) از او روایت کرده است.

اصل سعید بن مسلمه

سعید بن مسلمه بن هشام بن عبد الملک بن مروان دمشقی، از اصحاب امام صادق (علیه السلام).

اصل سعید بن یسار

سعید بن یسار ضبیعی کوفی، راوی از امام صادق و امام کاظم علیهما السلام، اصل را علی بن نعمان اعلم نخعی از اصحاب رضا (علیه السلام) از او روایت کرده است.

اصل سفیان بن صالح

محمد بن ابی عمیر از او روایت کرده است.

اصل سلام

سلام بن ابی عمره (یا عمیره) خراسانی کوفی، راوی از امام صادق و امام کاظم علیهما السلام، عبد الله بن جبلة (-219 ق) از او روایت کرده است، این اصل به روایت تلکبری موجود است.

اصل سلیم - کتاب سلیم

ابو صادق سلیم بن قیس هلالی عامری کوفی تابعی، ط. نجف، 1366 ق و چاپهای دیگر، خ.

فیض آباد هند.

اصل شعيب بن اعين

شعيب بن اعين حدّاد كوفي، راوی از امام صادق (عليه السلام)، ابن ابی عمير (-217 ق) آن را از او روایت کرده است.

اصل شعيب بن يعقوب

ابو يعقوب شعيب بن يعقوب، وی از ابا عبد الله و ابو الحسن عليهما السلام روایت دارد و اصل او را حماد بن عيسى (-208 ق) و ابن ابی عمير از او روایت کرده اند.

ص: 257

اصل شهاب

شهاب بن عبدربه اسدی صیرفی کوفی، راوی از امام باقر و امام صادق علیهما السلام، ابن ابی عمیر، آن را از او روایت می کند.

اصل صالح

صالح بن رزین کوفی، راوی از ابا عبد الله (علیه السلام)، ابن ابی عمیر آن را از او روایت می کند.

اصل ظریف - کتاب الدیات

منسوب به ظریف بن ناصح کوفی بغدادی، از محمد بن ابی عمر طبیب کوفی، که از امام صادق (علیه السلام) روایت می کند.

اصل عاصم

عاصم بن حمید حناط کوفی، راوی از امام صادق (علیه السلام)، وی از جابر بن یزید جعفی (-128 یا 132 ق) بسیار روایت کرده، اصل موجود است، ط. تهران (با اصول الستة عشر).

اصل عباد

ابو سعید عباد عصفری کوفی، موجود است، ط.

اصل عبد الله بن سلیمان

عبد الله بن سلیمان صیرفی عبسی کوفی، وی از امام صادق (علیه السلام) روایت کرده است.

اصل عبد الله بن حماد

ابو محمد عبد الله بن حماد انصاری، همان است که به عنوان اصل ابو عبد الله یاد شد و صحیح عبد الله است.

اصل عبد الله بن یحیی

عبد الله بن یحیی کاهلی، از اصحاب امام صادق و امام کاظم علیهما السلام. از اصول موجوده است و احمد بن محمد بن ابی نصر بزنطی از او روایت کرده است.

اصل عبد الله بن هیثم

عبد الله بن هیثم کوفی، به قول نجاشی، عباد بن یعقوب رواجنی (-250 ق) اصل را از او روایت کرده است.

اصل عبد الملك

عبد الملك بن حکیم خثعمی کوفی، راوی از ابو عبد الله و ابو الحسن علیهما السلام، ط. تهران (با اصول الستة عشر).

اصل عبید اللّٰه بن علی

عبید اللّٰه بن علی بن ابی شعبه حلبی، اصل مورد تحسین امام صادق (علیه السلام) قرار گرفته است.

اصل علی بن ابی حمزه

علی بن ابو حمزه سالم بطنینی کوفی، راوی از امام صادق و امام باقر علیهما السلام، ابن ابی عمیر و صفوان بن یحیی از او روایت کرده اند.

ص: 258

اصل علی بن احمد

علی بن احمد بن ابی القاسم کوفی (-352ق)، ظاهر اصل الاوصیاء است.

اصل علاء بن رزین

علاء بن رزین قلاء ثقفی، از اصول موجوده است.

اصل علی بن اسماعیل

علی بن اسماعیل بن شعیب بن میثم بن یحیی کوفی.

اصل علی بن رثاب

علی بن رثاب ابی الحسن کوفی، راوی از امام صادق و امام کاظم علیهما السلام.

اصل علی بن عبد الواحد

علی بن عبد الواحد نهدی، از نوادگان حکم بن ایمن حناط نهدی. حکم از اصحاب امام صادق و امام کاظم علیهما السلام است.

اصل قاسم بن اسماعیل

قاسم بن اسماعیل قرشی، حمید بن زیاد (-310ق) از روایت کرده است.

اصل مثنی

مثنی بن ولید حناط کوفی، راوی از امام صادق (علیه السلام)، از اصول موجوده و مطبوعه است.

اصل محمد بن جعفر

محمد بن جعفر بزاز قرشی، دائی پدر ابو غالب زراری (285ق-)، ابو غالب از او روایت کرده و اصل از اصول موجوده است.

اصل محمد بن قیس اسدی

ابو نصر محمد بن قیس اسدی کوفی، راوی از امام صادق و امام کاظم علیهما السلام.

اصل محمد بن قیس بجلی

ابو عبد الله محمد بن قیس بجلی.

اصل محمد بن مثنی

محمد بن مثنی بن قاسم حضرمی، اصل به روایت تلعهکبری موجود و در اصول الستة عشر چاپ شده است.

اصل مروک

مروک بن عبید بن سالم بن ابی حفصه، احمد بن محمد برقی آن را از او روایت کرده است.

اصل مسعده

مسعده بن زیاد ربعی کوفی، راوی از امام صادق (علیه السلام)، نجاشی می گوید که کتابی میوّب در حلال و حرام است.

اصل وهب

وهب بن عبد ربه بن ابی میمونه بن یسار اسدی، حسن بن محبوب از او روایت کرده است، وهب

ص: 259

راوی از امام باقر و امام صادق علیهما السلام بوده است.

اصل هشام بن حکم

ابو محمد هشام بن حکم شیبانی کوفی (-179 ق)، ابن ابی عمیر و صفوان بن یحیی از او روایت می کنند.

اصل هشام بن سالم

هشام بن سالم جوالیقی، راوی از امام صادق و امام کاظم علیهما السلام، از روایت ابن طاوس در اقبال برمی آید که نسخه آن را داشته است.

اصل یعقوب

ابو محمد یعقوب بن شعیب بن میثم بن یحیی تمّار، اصل در نزد شیخ مفید موجود بوده و در الرسالة العددیه به این موضوع صراحت دارد.

اصل الاسلام

فارسی، ترجمه حدیث مروی از امام رضا علیه السلام در امامت، از سید حسین بن نصر الله عرب باغی، ط. تبریز.

-الحمد لله الذی وفقنی لترجمه حدیث اصل الاسلام.

اصل الاصول

در اصول دین، از محمد جعفر بن سیف الدین شریعتمدار استرآبادی (-1263 ق)، ترجمه فارسی آن به نام شاخ نبات چاپ شده است (1269 ق).

اصل الاصول

فارسی، نحو، از محمد حسن خان بریلوی هندی، ط. لکهنو، 1280 و 1282 ق.

اصل الاصول (فی تلخیص الفصول)

محمد حسین بن محمد علی شهرستانی (-1315 ق)، خ. دیده شده.

اصل الاصول (فی شرح معالم الوصول)

رفیع بن رفیع گیلانی، تالیف: پیش از 1233 ق، ط. خ. دیده شده.

-الحمد لله المنعم المتعال...

اصل الاصول

در ردّ اخباریه، از محمد بن دلداری علی نصیرآبادی (-1284 ق)، خ. فیض آباد هند.

اصل الاصول

در کلام، از نثار حسین عظیم آبادی (معاصر)، ط. حیدرآباد.

اصل الاصول

کلام، از محمد نعیم طالقانی (سده 12 ق)، خ.

تهران؛ قم.

-الحمد لله الذي هو نور السماوات و الارضين

اصل الاوصياء - الاوصياء، كتاب

ابو القاسم شريف على بن احمد علوى (-352 ق).

ص: 260

اصل البرائه-اصاله البرائه

اصل الحقيقه

اردو، در رد عامه، ط. لاهور.

الاصل الخطاب

در اصول فقه، نسخه در اصفهان موجود بوده.

الاصل السببي و المسببي

حسين بن محسن علوي سبزواري (-1352 ق)، خ. موجود

اصل الشيعه و اصولها

در عقايد شيعه، از محمد حسين آل كاشف الغطاء، ط. صيدا، 1351 و 1355 ق و در نجف و قاهره و بيروت و ايران مكرر چاپ شده

اصل الصحه-اصاله الصحه

اصل الضلاله

ابو محمد فضل بن شادان بن خليل ازدي نيشابوري (-260 ق).

اصل الطهاره-اصاله الطهاره

اصل العدم

سيد ابو تراب خوانساري.

اصل العقائد الدينيه

فارسي، اصول دين، از محمد جعفر شريعتمدار استرآبادي (-1263 ق)، در مقدمه و ابواب، خ.

ديده شده.

-الحمد لله الواجب بالذات

الاصل في الاستعمال (و انه الحقيقه او الاعم)

ابو المعالي بن محمد ابراهيم كلباسي، از رسائل الخمسه عشر در اصول.

اصل الكلام (و انه المصدر او الفعل)

محمد مهدي بن محمد جعفر موسوي (معاصر).

الأصل المثبت

اصول فقه، از ملا علي خوئي، شاگرد شيخ انصاري، خ. نجف.

اصل مسلم

در توحيد، از محمد بن محمد كاظم موسوي كازروني، تأليف: 1375 ق.

اصل المشتقات

لغت، از محمد بن خليل زين عاملي، تأليف:

1347 ق.

اصل الميزان

زين العابدين بن عظيم آبادي، ط. حيدر آباد هند.

اصلاح

مجله علمي ماهانه، از علي اظهر هندی.

ص: 261

اصلاح (و فيه الفوز و الفلاح) - اصلاح العمل

در فقه عبادات و معاملات، از سید محمد بن علی طباطبایی (-1242 ق)، مرتب بر مقدمه، کتب، ابواب و خاتمه، خ. آستان قدس، ش 9064 (1242 ق) و چند شماره دیگر.

-الحمد لله الذي مهّد لنا طريق اصلاح العمل

اصلاح الاعتقاد

اردو، از احمد علی واعظ امر تسری (معاصر)، ط. لاهور.

اصلاح الاعمال

در صلاه، خ. کربلا.

-الحمد لله الذي هدانا لاصلاح الاعمال باخلاص اليقين...

اصلاح بشر - تعاليم قرآنيه

فارسی، از محمد جواد بن محمد تقی طباطبایی (1315 ق-).

فارسی، از سید علی میبدي، خ. موجود.

اصلاح خط اسلام

فارسی، از یوسف خان مستشار الدوله (-1313 ق)، ط. تهران، 1303 ق.

اصلاح ذات البين لرفع نزاع الخصمين

در رفع اختلاف اصولیین و اخباریین، از محمد بن علی بن میرزا محمد اخباری، خ.

موجود.

-نحمدك يا من هدى المؤمنين الى سواء الصراط...

اصلاح الرسوم بكلام المعصوم

اردو، از محمد مرتضی بن حسنعلی حسینی جونپوری (-1337 ق)، تألیف: 1311 ق، ط.

هند، 1312 ق.

اصلاح غلط العاقه

كفعمى آن را از مصادر البلد الامين مى شمارد.

اصلاح الفساق

اردو، ط. هند.

اصلاح المراسم

اردو، از كاظم على هندی، ط. هند.

اصلاح المنطق

لغت، تهذيب اصلاح المنطق ابو حنيفه احمد بن داود دينورى (-290 ق) است. مهذب: ابو القاسم حسين بن على بن حسين معروف به وزير مغربى (-481 ق).

اصلاح المنطق

لغت، از ابو يوسف يعقوب بن اسحاق بن سكين (-243 ق)، ط. بيروت، خ. خديويه

(785ق).

اصلاحات اجتماعی

فارسی، از حبیب اللہ آموزگار، ط. تهران، 1307 ش.

اصلاحات خوزستان

فارسی، از نور الدین بن محمد جعفر موسوی جزائری (1313ق-)، تألیف: 1309 ش، ط.

اهواز، 1311 ش.

اصناف الکلام

ابو محمد عبد اللہ بن مغیرہ بجلی کوفی، از اصحاب امام کاظم (علیه السلام).

الاصنام

ابو منذر هشام بن محمد بن سائب کلبی (-206ق)، ط. مصر، 1343ق.

الاصوات

ابو یوسف یعقوب بن اسحاق بن سکیت (-243ق).

اصوات النساء

در احکام استماع اصوات زنان، از ابو المعالی بن محمد ابراهیم کلباسی (-1315ق).

الاصول (فی تحقیق المقالات)

ابو القاسم علی شریف بن احمد علوی کوفی (-352ق).

الاصول، کتاب (از محمد بن حسن طوسی) - اصول العقاید

الاصول، کتاب

ابو عبد اللہ محمد بن عباس معروف به ابن جحّام.

الاصول فی مذهب آل الرسول (صلی الله علیه و آله)

ابو الفتح محمد بن علی بن عثمان کراچکی (-449ق)، تألیف: 418ق.

الاصول، کتاب فی

محمد بن نصار حویزی، شاگرد شیخ بهائی.

الاصول

ابو محمد یحیی بن محمد نقیب النقیاء نیشابور (سده 4 ق).

اصول آدمیت

فارسی، رساله ای است از کلیات ملکم، از ناظم الدوله میرزا ملکم بن یعقوب اصفهانی که مکرر چاپ شده است.

الاصول الأصفیه (فی المسائل المهمه من

الحکمه المتعالیه)

رجب علی تبریزی، که به نام آصف میرزا از درباریان شاه عباس صفوی (-1078 ق) تألیف کرده است.

ص: 263

اصول آل الرسول

در استخراج ابواب اصول فقه از روایات اهل بیت علیهم السلام، از محمد هاشم بن زین العابدین موسوی خوانساری (-1318 ق).

اصول الاخبار

محمد مهدی بن محمد جعفر موسوی، معاصر فتحعلیشاه قاجار (-1250 ق).

اصول الاخلاق

محمد علی بن ابی طالب معروف به شیخ علی حزین (-1181 ق).

اصول الاستنباط

اصول فقه، از علی نقی بن احمد حیدری کاظمی (معاصر)، ط. نجف، 1369 ق؛ تهران، 1379 ق؛ بغداد، 1959 م. در 2 جزء.

اصول الاسلام و الايمان (و حکم الناصب)

محمد باقر بن محمد اکمل وحید بهبهانی (-1206 ق)، خ. موجود.

-الحمد لله... اعلم ان اصول الاسلام عند فقهاءنا المشهورين ثلاثه...

الاصول الاصليه (و القواعد المستنبطه من الآيات

و الاخبار المرويه)

سید عبد الله بن محمد رضا شبر حسینی کاظمی (-1242 ق)، خ. نجف.

-الحمد لله رب العالمين

الاصول الاصليه

فضلعلی بن شاه ویردی بن خلف.

الاصول الاصليه

نعیم طالقانی، کیبورد آهنگی در مرآه الخیال (تألیف: 1236 ق) از آن نقل کرده.

الاصول الاصليه - الاصول الاصليه (المستفاده

من الكتاب و السنه)

محمد بن مرتضى محسن فيض كاشانى (-1091 ق)، مرتب بر 10 اصل، تاليف:

1041 ق، خ. آستان قدس، ش 10791 (1052 ق) و چند نسخه ديگر.

-الحمد لله الذى بعث فى الاميين رسولا

اصول الائمه ---

ص: 264

اصول تعليم و تربيت

از عيسى صديق اعلم، تهران، 1316 ش.

اصول تعليم و تربيت

فارسي، از نصر الله فلسفي، ط. تهران، 1314 ش.

اصول تمدن

فارسي، از رسالات كليات ملكم، از ناظم الدوله ملكم بن يعقوب اصفهاني، ط. مكرّر.

الاصول الجارية (في الشك في المكلف به

و اختيار البراءة

حسن بن علي مدرس اصفهاني.

اصول جبر و مقابله

فارسي، از آقاخان بن حسين قلي خان مهندس، شاگرد عبد الغفار خان نجم الملك (-1320 ق)، ط. تهران، 1310 ق.

اصول جبر و مقابله

فارسي، از علي محمد فره وشي (مترجم همايون)، ط. تهران، 1330 ق.

اصول جبر و مقابله

فارسي، از عليخان ناظم العلوم، ط. تهران.

اصول جعفريّه

فارسي، اصول دين، از جواد بن محرم علي طارمي (-1325 ق)، ط. ايران.

اصول جغرافيا

فارسي، از عبد الرزاق خان سرتيب، ط. تهران.

اصول جغرافيا

فارسي، از عبد الغفار بن علي محمد نجم الدوله اصفهاني، ط، 1298 ق.

اصول جوامع العلم

در اصول اربعه آورده در حدیث، از جمال الدین حسن بن محمد باقر علوی خراسانی، مرتب بر مقدمه و 4 باب، تالیف: 1240 ق، خ. موجود.

-سبحانک اللهم و بحمدک توحدت فی ذاتک...

الاصول الحدیثه

در مباحث الفاظ، از محمد کاظم بن محمد صادق ملکی قزوینی، ط. نجف، 1358 ق.

اصول الحساب

فارسی، از علی خان ناظم العلوم، ط. تهران.

اصول الخمسه

ابو الحسن علی بن محمد وهقی فقیه، مذکور در فهرست منتجب الدین.

اصول الدیانات---

ص: 265

اصول الدیانات

در بیان مذاهب و ادیان، از نعمت الله بن عبید الله.

اصول الدین

فارسی، از ابراهیم گلپایگانی جدی، برگرفته از حق الیقین علامه مجلسی، خ. دیده شده.

اصول الدین (و اثبات العقائد الحقّه)

ابراهیم بن محمد موسوی دزفولی (سده 13 ق)، خ. موجود.

اصول الدین

فارسی، از ابو تراب بن محسن حسینی أرغندی، مرتب بر مقدمه و 5 فصل، مذکور در کشف الحجب.

-الحمد لله الذي هدانا للإيمان

اصول الدین ---

ص: 266

بهبهانی (-1206 ق).

اصول الدین

فارسی، از محمد باقر بن جعفر فشارکی (-1315 ق)، ط 1332 ق.

اصول الدین

فارسی، از محمد باقر بن جعفر بن کافی بهاری (-1333 ق).

اصول الدین

فارسی، از باقر بن شعبان تیمجانی گیلانی، تالیف: 1326، خ. (خط مؤلف). دیده شده.

اصول الدین

در آن از لوامع الاشراف جلال الدین دوانی (-908 ق) نقل شده، خ. موجود (1212 ق).

اصول الدین

مرتب بر 3 مقصد: توحید، نبوه و امامه، خ.

نجف.

اصول الدین

محمد تقی آقا نجفی بن محمد باقر اصفهانی (-1331 ق)، خ. دیده شده.

اصول الدین (و فروعه)

محمد تقی بن محمد باقر شریف یزدی، رساله برطبق فتوای علامه انصاری است، ط 1277.

اصول الدین

فارسی، از محمد جعفر کاشانی، خ. دیده شده.

اصول الدین

ابو القاسم جعفر بن حسن محقق حلّی (-676 ق)، خ. موجود.

اصول الدین

جعفر بن حسين شوشتری (1303 ق)، ط.

تهران.

اصول الدين ---

ص: 267

(-1336 ق)، خ. (بخط مولف، ناقص الاخر) دیده شده.

اصول الدین

فارسی، از حسن بن عبد الرزاق لاهیجی (-1121 ق)، خ. دیده شده.

اصول الدین

ابو محمد حسن بن علی شریف (-304 ق).

اصول الدین

محمد حسن بن علی قاتنی.

اصول الدین (از حسین بن محمد تقی) - ملخص الاصول

اصول الدین

داود بن اسماعیل حسینی. برای شرح آن - صراط العارفين

اصول الدین

داود بن حسن اوالی بحرانی.

اصول الدین

فارسی، از محمد رضا بن محمد مجذوب تبریزی

اصول الدين

عبد الرزاق گیلانی (-1319 ق)، ط. تهران، 1322 ق (بازاد الواعظین).

اصول الدين ---

ص: 269

اصول الدین

فارسی، از محمد علی بن محمد باقر، تألیف:

1288 ق، ط. تهران، 1297 ق.

اصول الدین

فارسی، از محمد علی بن محمد باقر ثقه الاسلام اصفهانی، تألیف و طبع: 1303 ق.

اصول الدین

رساله عملیه در تمام عبادات، از علی بن حسن خنیزی قطیفی (1291 ق-).

اصول الدین

سید علی صاحب ریاض بن محمد علی طباطبایی (-1231 ق)، در منته المقال از آن به عنوان رساله الاصول الخمسه یاد شده است.

اصول الدین

علی بن محمد بن احمد بن سیف بحرانی قطیفی، پدرش در طبقه شاگردان صاحب حدائق بوده است.

اصول الدین

منسوب به امام ابو الحسن علی بن موسی الرضا (علیه السلام)، گفته اند به خواهش مأمون تألیف فرموده اند.

-اول الفرائض شهاده ان لا اله الا الله

اصول الدین - اصول العقاید

فارسی، از سید کاظم بن قاسم رشتی (-1259 ق)، ط. تبریز، 1271 ق، خ.

آستان قدس، ضمیمه ش 11245 (1258 ق) و ش 8469 (بی تاریخ).

-سپاس و ستایش پروردگاری را

اصول الدین

فارسی، از محسن دستغیب شیرازی (-1319 ق)، ط. ایران.

اصول الدین

محمد بن احمد درازی بحرانی (-پیش از 1186 ق).

اصول الدین

محمد بن محمد تقی تنکابنی (معاصر).

اصول الدین

فارسی، در توحید، نبوت و امامت، از محمد بن حسن شیروانی (-1098 ق).

اصول الدین

محمد بن عبد علی آل عبد الجبار قطیفی (- پس از 1240 ق)، تألیف: 1231 ق، خ. سامراء.

-الحمد لله و کفی و سلام علی عباده

اصول الدین

محمد بن عبد النبی نیشابوری، معروف به اخباری (-1232 ق)، تألیف: 1227 ق، خ.

دیده شده.

ص: 270

اصول الدین

محمد بن علی درازی بحرانی، حفید برادر شیخ یوسف بحرانی صاحب حدائق

اصول الدین

فارسی، از محمد بن محسن علم الهدی کاشانی (- پس از 1112 و پیش از 1123 ق)، خ. دیده شده.

اصول الدین

ظاهرا تألیف محمد جاوجانی (سده 13 ق)، خ.

(خط جاوجانی) دیده شده.

اصول الدین

محمد ناظم الاسلام کرمانی (معاصر)، مدیر روزنامه «نوروز» و «کوکب دری».

اصول الدین (و العقائد)

محمد بن عبد الفتاح سراب تنکابنی، تألیف:

1113 ق، خ. مرعشی.

-الحمد لله الذي ابان معرفته من وجوده و صفاته

اصول الدین

محمود بن محمد علی بهبهانی (-1269 ق)، خ.

موجود.

اصول الدین

محمود بن نصار صیمری، تألیف: 1026 ق، خ.

کاظمین.

اصول الدین

مصطفی بن حسین آل دراج موسوی، تألیف:

1175 ق، خ. نجف.

اصول الدین

مفلح صیمری، خ. موجود.

اصول الدین (و فروعه)

سید مهدی یزدی، ط.

اصول الدین

فارسی، از مهدی بن ابی ذر نراقی (-1209 ق).

اصول الدین

به خط مهدی بن حسن بن محمد نیرمی جرجانی (657 ق) دیده شده.

- (پس از خطبه) لولم یکن کل متحیز مسبقا بالعدم

اصول الدین

فارسی، از محمد مهدی بن علی اکبر حسینی، تالیف: 1304 ق، خ. کاظمین.

اصول الدین

فارسی، از مرتضی بن علی رضا حسینی، تألیف:

1291 ق، خ. نجف.

- الحمد لله رب العالمین...

ص: 271

اصول الدین

مهدی بن محمد علی ثقه الاسلام اصفهانی، ط.

تهران، 1347 ق.

اصول الدین

فارسی، از ملا نصیر، مذکور در ریاض.

اصول الدین

محمد نصیر بن زین الدین مکی (-1135 ق).

اصول الدین

نور علی شاه، ط. (ضمن مجموعه ای با عوارف المعارف).

اصول الدین (فی المعارف الخمسه)

املاء ابو الحسن هادی بن محمد علی عاملی اصفهانی (-1263 ق).

اصول الدین

هادی بن مهدی سبزواری (-1289 ق)، خ. دیده شده.

اصول الدین

محمد هاشم خوانساری معروف به چهار سوقی (-1318 ق)، ط 1317 ق (با رساله عملیه او).

اصول الدین

یوسف بن عبد الفتاح طباطبایی (-1242 ق، خ.

مرعشی.

اصول الدین

نسخه هایی از مولفان ناشناخته دیده شده.

اصول الدین اور قرآن

اردو، از علی نقی بن ابی الحسن نقوی لکهنوی، ط. هند، 1351 ق.

اصول الدین عوامی

ترکی، از علی اکبر بن محسن اردبیلی (-1349 ق)، ط. ایران.

اصول الدین مدرسه اسلام

فارسی، ط. ایران.

اصول الدین مسلمین

فارسی، از علی اکبر اردبیلی (-1346 ق)، به صورت سؤال و جواب.

اصول دین و میراث

فارسی، از محمد افضل بن محمد رضا غزنوی (1298 ق-)، ط.

اصول الشرایع

ابو ایوب منصور بن حازم بجلی کوفی، راوی از امام صادق و امام کاظم علیهما السلام.

اصول شش قلم

فارسی، منظوم، از خواجه محمود سبزواری.

ص: 272

تاریخ نظم: چون اصول شش قلم کردم رقم

گشت تاریخش اصول شش قلم

(866).

اصول الشیعه و فروع الشریعه

فارسی، رساله عملیه، از هادی بن سید علی بجستانی، تالیف: 1341 ق. ط. بغداد.

-الحمد لله و اصلی علی احمده المبعوث...

اصول العقاید الاسلامیه

محمد ابراهیم بن محمد نصیر مدرس (معاصر شاه سلطان حسین صفوی).

اصول العقاید

فارسی، از حسین بن حسن گیلانی (-1129 ق).

اصول العقاید (و مکارم الاخلاق)

حسین علی بن نوروز علی تویسرکانی (-1286 ق).

اصول العقاید (از ملا صالح) -مخزن العقاید

اصول العقاید (از محمد رضا طبسی) -عقد الفراید.

اصول العقاید

محمد صالح بن عبد الواسع خاتون آبادی (-1116 ق).

اصول العقاید (از سید علی نقی) -نقد الفراید

اصول العقاید (از سید کاظم رشتی) -اصول الدین

اصول العقاید

فارسی، از محمد ناظم العلماء کرمانی (معاصر)، ط. نجف؛ ایران، 1329 ق.

اصول العقاید

محمد بن مرتضیٰ محسن فیض کاشانی (-1091 ق)، تألیف: 1036 ق.

اصول العقاید (و مکارم الاخلاق، از علم الهدی پسر فیض کاشانی) - اصول الدین

اصول العقاید

ابو جعفر محمد بن حسن طوسی (-460 ق).

اصول العقاید

محمد هادی بن میر لوحی حسینی، ملا علی خیابانی در وقایع الایام از آن نقل کرده.

اصول العقاید الخمسه

عمران بن احمد دعیبل خفاجی (-1328 ق)، تألیف: 1301 ق، خ. نجف.

اصول العقاید الدینیہ

فارسی، از یوسف بن احمد رشتی، ط. رشت.

اصول العقاید و التقویم الشرعی

فارسی، از یوسف بن احمد رشتی، ط.

کرمانشاه.

اصول علم التعبير (و تحقیق الرؤیا)

فارسی، از محمد علی بن ابی طالب حزین (-1181 ق).

ص: 273

اصول علم ثروت

فارسی، از محمد علی فروغی ذکاء الملک (-1361 ق)، ط. تهران، 1323 ق.

اصول علم الحدیث- اشراقات الاصول

اصول علم الحدیث

ابو عبد الله محمد بن عبد الله حاکم نیشابوری (-405 ق).

اصول علم فیزیک

فارسی، از علی خان ناظم العلوم، ط.

الاصول العلمیه

محمد کرمانی، خطبه آن را در اساس الاصول چاپ کرده است.

الاصول العملیه (من البراءه و الاحتیاط

و الاستصحاب)

محمد تقی بن محمد حسین قمشه ای (معاصر).

اصول الفصول (فی حصول الوصول)

فارسی، در عرفان و تصوف، از رضا قلی خان هدایت نوری.

اصول فصول التوضیح

منسوب به محمد تقی بن مقصود علی مجلسی اصفهانی (-1070 ق).

اصول الفقه

ابراهیم اردبیلی (-1326 ق)، خ. دیده شده.

اصول الفقه

ابراهیم دامغانی (-1291 ق).

اصول الفقه

ابراهیم رشتی (-1320 ق)، خ. نجف.

اصول الفقه

عبد العلی بن قاسم معروف به سید ابو تراب خونساری، خ. دیده شده.

اصول الفقه

ابو طالب بن عبد المطلب حسینی همدانی، ط.

اصول الفقه

ابو الفتح بن میرزا مخدوم شریفی (-976 ق)، خ.

آستان قدس، ش 5878 (بی تاریخ).

اصول الفقه

ابو القاسم بن محمد محسن خاتون آبادی (-1271 ق).

اصول الفقه

ابو القاسم بن محمد مهدی کلباسی (-1308 ق)، خ. دیده شده.

اصول الفقه

احمد بن فارس لغوی، مذکور در معجم الادباء.

ص: 274

اصول الفقه

احمد بن محمد باقر تبریزی، تالیف: 1268-1271 ق، در 3 مجلد، خ. دیده شده.

اصول الفقه (از اسماعیل عقدایی) - حقایق الاصول

اصول الفقه

اسماعیل بن احمد عقیلی نوری (-1321 ق)، خ.

دیده شده.

اصول الفقه

اسماعیل بن محمد علی کرمانشاهی، داماد و شاگرد صاحب ریاض.

اصول الفقه

میرزا بابا شیرازی، خ. موجود.

اصول الفقه

موجود در دار الکتب مصر، در فهرست، شیعی بودن مؤلف تصریح شده.

اصول الفقه

مؤلف از متأخرین بوده است، مرتب بر 57 بحث، خ. دیده شده.

اصول الفقه - قواعد الاصول

محمد تقی بن سید رضا آل بحر العلوم (-1289 ق)، خ. موجود.

اصول الفقه (از محقق حلّی) ---

ص: 275

شاگردان کاشف الغطاء، خ. موجود.

اصول الفقه

عبد الحسين بن علي حسيني آل كمونه (-1336 ق)، در 2 مجلد، خ. دیده شده.

اصول الفقه

عبد الرحيم بن محمد علي شوشتری (-1313 ق)، تالیف: 1265-1270 ق، در چند مجلد، خ.

(خط مؤلف) دیده شده.

اصول الفقه

عبد الغفور بن محمد اسماعيل حسيني يزدی (-1246 ق)، احتمالاً همان التحفه الغرويه (حاشیه بر قوانین) است.

اصول الفقه

عبد الله بن محمد علي رايني کرمانی (-1327 ق)، شاگرد علامه انصاری، خ. دیده شده.

اصول الفقه

علي بن ابی طالب حسيني همدانی (-ح 1320 ق)، خ. موجود.

اصول الفقه

محمد علي بن ابی الحسن موسوی (-1290 ق).

اصول الفقه

محمد علي بن محمد عباس لکهنوی (1290 ق-)، بیشتر تقریرات استادان اوست.

اصول الفقه

میرزا علی بن محمد حسین حسینی شهرستانی (-1344 ق)، خ. دیده شده.

اصول الفقه

علي بن عبد الکریم طباطبایی (-1306 ق)، خ.

موجود.

اصول الفقه

محمد علی بن محمد کاظم شاهرودی (-1293 ق)، خ. موجود.

اصول الفقه

علی آقا بن محمد رضوی معروف به سید علی داماد (-1336 ق)، خ. موجود.

اصول الفقه

محمد علی بن مقصود علی مازندرانی (-1264 ق)، در 2 مجلد، خ. کاظمین.

اصول الفقه

علی بن محمد ولی قائنی، شاگرد سید محمد مجاهد و شیخ موسی بن کاشف الغطاء.

اصول الفقه

فارسی، از علی اکبر بن محمد زمان کرمانی

ص: 276

(معاصر فتحعلیشاه قاجار)، به خواهش محمد ولی میرزا قاجار تالیف کرده.

-اصلی که فرع ادای حق بندگی را

اصول الفقه-التقریرات

علی محمد شریف حسینی، ط. 1310 ق.

اصول الفقه

علی نقی بن حسن طباطبایی (-1289 ق)، خ.

موجود.

اصول الفقه

فتاح سرابی تبریزی (-1311 ق)، در 2 مجلد.

اصول الفقه

فیض الله بن عبد القاهر حسینی تقریشی (-1025 ق).

اصول الفقه

محسن بن مهدی حکیم طباطبایی، تالیف:

1339 ق، خ. دیده شده.

اصول الفقه

محمد مشهدی (-1257 ق) شاگرد ریاض.

اصول الفقه

محمد بن محمد باقر فاضل ایروانی (-1306 ق)، خ. دیده شده.

اصول الفقه

محمد بن حبیب الله رضوی (-1266 ق)، خ.

آستان قدس، ش 2895 (بی تاریخ).

اصول الفقه

محمد بن محمد بن حسین حرّ عاملی (-1098 ق)، عمّ پدر شیخ حرّ.

اصول الفقه

شیخ مفید ابو عبد الله محمد بن محمد بن نعمان بغدادی (-413 ق)، در کنز الفوائد (مطبوع) آن را گنجانیده و مختصراً مشتمل بر تمام مباحث اصول است.

اصول الفقه

محمد بن یوسف طباطبایی (-1326 ق)، تألیف:

ح 1321 ق، خ. دیده شده.

اصول الفقه

شیخ مرتضی بن محمد امین انصاری (-1281 ق)، خ. دیده شده.

اصول الفقه

محمد مؤمن بن عبد الغفور برادرزاده فیض، مرتب بر مقدمات، مقالات (دارای فصول) و خاتمه، خ. موجود.

-الحمد لله الذي سهل لنا شرايع الاسلام

ص: 277

اصول الفقه

مهدی بن اسماعیل موسوی هروی، شاگرد صاحب جواهر، خ. موجود.

اصول الفقه

هادی بن مهدی تقوی نصیرآبادی (-ح 1278 ق).

اصول الفقه

(از هاشم بن احمد احسائی) ---

ص: 278

(-1181 ق).

اصول منطق مقدماتی

فارسی، برای مدارس، از محمد سعید بن حسین عزیزی (-1355 ق)، ط. شیراز، 1314 ش.

اصول من عرف لیطمئن قلب من عرف

شرح حدیث من عرف من عرف نفسه فقد عرف ربه، از عماد الدین مازندرانی

-الحمد لله الواحد الصمد الذي ليس كمثل شئ

الاصول المهمه

محمد علی بن احمد اونساری (معاصر).

الاصول المهمه فی شرح الحکمه (و الکلمات

المستعمله للحکماء و محاوراتهم)

محمد باقر بن محمد جعفر شریف اصفهانی، تألیف: 1278 ق.

الاصول الناشریه

گجراتی، عقاید، از محمد حسین ناشر الاسلام شوشتری، ط. هند.

اصول النحو

علی آقا بن علی محمد خان نظام الدوله (-1319 ق)، خ. موجود

-الحمد لله الذي هدانا بتوفيقه

اصول و فروع دینیه

میرزا علی خان، از فتاوی علامه انصاری گرد آورده، تألیف: 1278 ق، ط 1276 ق.

الاصول و الفضول

ابو عبد الله محمد بن هبه الله طرابلسی، شاگرد شیخ طوسی.

اصول الهندسه - کفایه الهندسه

فارسی، از عبد الغفار نجم الدولة اصفهانی (-1320 ق)، در 8 مقاله به نام مظفر الدین شاه قاجار تألیف شده، ط. تهران، 1318 ق.

اضاءه القلوب بتحقیق المغرب و الغروب

آیه الله سید ابو القاسم بن علی اکبر موسوی خوئی دام ظلّه.

الاضاحی، کتاب

ابو القاسم جعفر بن محمد بن قولویه قمی (-368 ق).

الاضاحی، کتاب

ابو النضر محمد بن مسعود عیاشی سمرقندی.

الاضحویه

در معاد، از ابو علی حسین بن عبد الله بن سینا (-427 ق)، در 7 فصل، ط. مصر، 1949 م، خ.

آستان قدس، ش 5953؛ خ. (ترجمه فارسی) در بادلیان،

-افاض الله علی روح الامیر الشیخ الکبیر فی الدارین

ص: 279

الاضداد

محمد بن سليمان تنكابني.

الاضداد، كتاب

ابو يوسف يعقوب بن اسحاق بن سكيت (-243 ق).

اضرار التدخين - شرب الدخان في نظر الطب

والدين

محمد علي هبه الدين شهرستاني، ط. بغداد، 1343 ق.

اضغاث الاحلام (في بيان اوهام الكرام)

مولف ظاهرا شاگرد شيخ بهائي بوده و از او با ذكر شيخنا نقل کرده است، خ. نجف.

-الحمد لله الحي القيوم

اضواء الدرر الغوالي في ايضاح احوال فدك و

العوالي

از مآخذ علامه مجلسي در بحار، خ. روضاتي (اصفهان).

-بعد الحمد و الصلاة... سالت ايها الاخ الصالح ايدك الله سبحانه في بحار حفظه

الاضواء المزيه للشبه الجليله

در رد بابيه و دفع شبهات شيخيه و كشفيه، از محمد بن هاشم هندی (-1323 ق).

اطباق الذهب في علم الادب

-اطباق الذهب في المواعظ و الخطب:

شرف الدين عبد المؤمن بن هبه الله معروف به شفره، ط. لكهنو، 1342 ق، خ. آستان قدس، مكرّر.

اطراف الدلائل في اوائل المسائل

ابو عبد الله محمد بن محمد بغدادی، شيخ مفيد (-413 ق).

الاطرغش

لغت، از ابو عبد الله حسين بن احمد بن خالويه نحوی (-370 ق)، الاطراغش و المرغش هم نوشته اند.

الاطعمه، کتاب

احمد بن محمد بن دؤل قمی (-350 ق).

الاطعمه، کتاب

ابو احمد عبد العزيز بن يحيى جلودي (-332 ق).

الاطعمه للاصحاء

جزء خمسة نجيبه، از نجيب الدين ابو حامد محمد بن علي سمرقندی (-619 ق)، خ.

خديويه.

الاطعمه للمرضى

نيز از خمسة نجيبه، از نجيب الدين محمد بن علي سمرقندی (-619 ق)، خ. آستان قدس، ش 5041.

ص: 280

-الحمد لله رب العالمين...

اطعمه المرضى

ابو بكر محمد بن زكريا طيب رازی.

اطعمه و اشربه

فارسی، از احمد بن مهدی نراقی (-1244 ق)، به صورت ذیلی بر وسیله النجاه خویش قرار دارد.

اطعمه و اشربه

فارسی، از محمد تقی بن علی محمد نوری (-1263 ق).

اطعمه و اشربه

فارسی، از رضی الدین محمد بن آقا حسین خوانساری (-پیش از 1125 ق).

الاطعمه و الاشربه

شبر بن محمد بن ثنوان موسوی مشعشعی.

الاطعمه و الاشربه المباحه

سید شبر حویزی، به ترتیب حروف، شاید هم با رساله سابق الذكر یکی باشد.

اطلاق الصبی

در تحقیق لفظ صبی، از محمد عباس بن علی اکبر شوشتری لکهنوی (-1306 ق).

الاطوار

مجموعه ای از فوائد متفرقه، از عبد الحسین بن عیسی رشتی (1292 ق-).

الاطوال للفرس

ابو ریحان محمد بن احمد بیرونی (-440 ق).

الاطلال-افراد المقال فی امر الظلال

الاظله، کتاب

ابو جعفر احمد بن محمد بن عیسی اشعری قمی.

الاظله، کتاب

عبد الرحمان بن کثیر هاشمی.

الاظله، کتاب

ابو الحسن علی بن محمد کوفی حناط ملقب به بزرگ (سده 3 ق).

الاظله، کتاب

ابو جعفر محمد بن سنان زاهری (-220 ق).

الاظهار

نحو، از محمد بن علی کرکی، در 3 باب، برای شرح آن - کشف الاسرار فی شرح الازهار

- الحمد لله رب العالمین

اظهار الحزن المتراکم (فی وفات الامام العالم

موسی کاظم علیه السلام)

حسین بن علی آل شیخ سلیمان بحرانی (معاصر).

ص: 281

اظهار الحق

اردو، در متعه، ط. لاهور.

اظهار الحق و معيار الصدق

فارسی، در احوال ابو مسلم خراسانی (-137 ق)، از احمد بن زین العابدین عاملی پسر خاله و داماد و شاگرد محقق داماد، خ. دیده شده.

- بعد حمد الله على آلائه... چنین گوید افقر عباد الله الى رحمه ربه الغنى احمد بن زین العابدین علوی که در سنه 1043 بعضی از اخوان صفا و خلان وفا از حال ابو مسلم مروزی سؤال نمودند...

اظهار الحقیقه

جواب 7 مسأله که از علی بن ابو القاسم لاهوری پرسیده بودند، ط. هند.

اظهار حقیقت

در رد شهید انسانیت تألیف علی نقی لکهنوی، از سبط حسن فتحپوری، ط 1365 ق.

اظهار صدق الموده (فی شرح القصیده المعروفه

بالبرده)

محمد بن احمد بن مرزوق تلمسانی، خ.

آستان قدس، ش 4442 و ش 14005.

اظهار ما ستره اهل العناد (من الروایه عن ائمه العتره

فی امر الاجتهاد)

ابو علی محمد بن احمد بن جنید اسکافی (-381 ق).

اعاجیب الاکاذیب

در رد مسیحیان، از جواد بن حسن بلاغی (-1352 ق)، ط. نجف، 1346 ق، ترجمه فارسی آن هم با عنوان شگفت آورد دروغ چاپ شده است.

اعاده المعدوم

محمد شفیع استرآبادی، خ. مرعشی.

-...اما بعد فانه قد جرى ببعض انديه العلم

اعظم الاشياء (في العالم من الجبال و البحار

و البلدان و الانهار و غيرها)

سيد محمد بحر العلوم قزوینی (-پس از 1370 ق).

اعانه الباری (في دفع شبهات الاخباری)

محمد مهدي بن محمد شفيح استرآبادی (-1259 ق)، مذکور در كشف الحجب و نجوم السماء.

اعانه الدّاعي

ادعيه، از مآخذ البلد الامين و ديگر تصانيف ابراهيم كفعمی (-905 ق).

اعانه المؤمنین

خ. آستان قدس، ش 3466، واقف (سده 11 ق) آن را به حسن حیائی نسبت داده است.

-الحمد لرب الارباب مالک الرقاب...

ص: 282

الاعتبار (فی ابطال الاختیار)

در ردّ اختیار تعیین امام، از ابو عبد الله حسین بن جبیر (سده 7 ق؟).

الاعتبار

مجد الدین اسامه بن مرشد (-584 ق)، ط. لیدن؛ ایالات متحده (1930 م).

الاعتبار (فی شهادات غیر المسلمین علی حقیته

الجعفریّه)

اردو، از محمد مجتبی بن محمد حسین نوگانوی (1324 ق-)، ط. هند، 1350 ق.

الاعتبار (فی اختصار الاستبصار)

یعقوب بن ابراهیم بختیاری حویزی (-1148 ق)، تالیف: 1118 ق، در 3 مجلد، خ.

دیده شده.

اعتبار الاخلاص:

اعتبار الثلثین

این 2 عنوان به رسائل ارجاع داده شده است ولی در رسائل (ج 11) به نظر نرسید.

الاعتبار و التمییز و الانتصار

ابو محمد حسن بن موسی نوبختی.

الاعتباریّه

احمد بن زین الدین احسائی (-1241 ق)، ط.

(ضمیمه جوامع الكلم او).

الاعتدال

مجله ماهانه، به مدیریت محمد علی بلاغی (نجف).

الاعتذار (عما یعمل من رسوم العزاء فی تلك البلاد

سراج الدین حسن معروف به شیخ فدا حسین یمانئ لکهنوی (1278 ق-).

الاعتذار

محمد بن عبد النبئ اخبارئ (-1232 ق).

الاعتذار

ظاهرا در اخلاق، از محمد بن مرتضئ ملا محسن فیض کاشانئ (-1091 ق).

اعتذار الحقیر (عن اعتزال الامیر (علیه السلام)

فارسی، از محمد بن عاشور کرمانشاهئ (معاصر فتحعلیشاه قاجار)، مرتب بر مقدمه، 3 فصل و خاتمه، خ. دیده شده.

-الحمد لله الذئ هدانا للذین المبین...

الاعتراضئ

فقه، از علی بن محمد کاشانئ معروف به نصیر الدین کاشئ (-775 ق).

الاعتصام (فی علم الکلام)

زین الدین علی بن عبد الجلیل بیاضئ، از مشایخ شیخ منتجب الدین (-585 ق).

الاعتصام

منصور بالله قاسم بن محمد حسینی (-1029 ق)، از ائمه زیدیه.

الاعتقاد

ادعیه، از احمد بن علویه اصفهانی معروف به ابن اسود (-ح 320 ق)

الاعتقادات

علامه محمد باقر بن محمد تقی مجلسی (-1111 ق)، تالیف: 1086 ق، ط. مکرر، خ.

آستان قدس، مکرر.

-الحمد لله الذي سهل لنا سلوك شرايع الدين...

الاعتقادات

منسوب به ابو محمد جعفر بن احمد بن على رازی.

الاعتقادات

ابو عبد الله جعفر بن محمد عيسى دوریستی (معرب طرشت)، از شاگردان شیخ مفید و سید مرتضی.

الاعتقادات

حسن بن محمد بن اشناس بزاز، راوی صحیفه سجادیّه از ابو المفضل شیبانی (-387 ق).

الاعتقادات

حیدر بن ابراهیم حسینی کاظمی (-1265 ق).

الاعتقادات-وسيله النجاه

الاعتقادات

عماد علی بن نظام علی سونی پتی (1304 ق)، ط. هند.

الاعتقادات

ابو جعفر محمد بن علی بن بابویه (-381 ق)، ط.

مکّرر، خ. آستان قدس، ش 6158(880ق) و مکّرر.

-الحمد لله رب العالمين وحده لا شريك له

الاعتقادات-العقيدة المفيدة

خواجه نصير الدين محمد بن محمد بن حسن طوسي (-672ق)، خ. آستان قدس، ش 7203 (1119ق).

-اعلم ايّدك الله ايها الاخ العزيز

الاعتقادات---

ص:284

اعتقادات الاماميه-اعتقاديّه و عقايد الاثنى عشرية و عقايد الامية...

الاعتقادات الحقّه

عزّ الدّين حسين بن عبد الصمد حارثى عاملى (-984ق).

الاعتقادات الرّضويه---

ص: 285

تالیف کرده، خ. دیده شده.

الاعتكاف، كتاب

ابو الفضل محمد بن احمد صابونی، از مشایخ جعفر بن قولویه (-368 ق).

الاعتكاف، كتاب

ابو جعفر محمد بن علی بن بابویه (-381 ق).

الاعتكافیه

محمد جعفر بن سیف الدین استرآبادی (-1263 ق).

الاعتكافیه

محمد علی بن محمد حسین شهرستانی (-1290 ق)، خ. دیده شده.

الاعتكافیه

معین الدین سالم بن بدران مازنی مصری، از مشایخ خواجه نصیر الدین طوسی.

الاعتكافیه

لطف الله بن عبد الکریم میسی (-1032 ق)، خ.

آستان قدس، ش 2244.

-الحمد لله الذي جعلني من المهتمين

الاعتماد (للايات المعتبره في الجهاد)

امام المهدي احمد بن يحيى شريف حسني (-840 ق)، از انمه زیدیه.

الاعتماد (في الرد على اهل العناد)

در امامت امیر المؤمنین (علیه السلام)، از طلائع بن رزیک ملقب به الملك الصالح امیر مصر (-556 ق).

الاعتماد (في شرح واجب الاعتقاد)

اصل از علامه حلی، شرح از فاضل مقداد بن عبد الله سیوری؟ (-826 ق)، ط. 1315 ق (ضمن مجموعه کلمات المحققین).

-الحمد لله الذي فضلنا بدين الاسلام

اعتماد بر نفسى

فارسی، از مدیر جریده شفق سرخ، ترجمه از منابع خارجی، ط.

الاعجاز

اردو، در تحقیق معجزه، از محمد هارون زنگی پوری (-1339 ق)، ط. لکهنو.

الاعجاز (فی المعنیات و الالغاز)

هادی بن حسین صائغ حسینی بحرانی (1302 ق-).

اعجاز اسماء الله تعالى

فارسی، از بهاء الدین محمد عاملی (جز شیخ بهائی و متأخر ترازوی)، که برای محمد امین (فرزند ارجمند) نگاشته، خ.

دیده شده.

ص: 286

اعجاز جعفری

اردو، در معجزات امام صادق، ط.

اعجاز حسینی

اردو، در 10 مجلس، ط. هند.

اعجاز داودی

اردو، در اثبات خلافت علی (علیه السلام)، از سجاد حسین لاهوری (معاصر)، ط.

اعجاز علی

اردو، در مناقب علی علیه السلام، ط. دهلی.

اعجاز القرآن

محسن بن حسین نیشابوری، شاگرد شیخ طوسی.

اعجاز القرآن

محمد حسن بن محمد تقی موسوی یزدی (-1263 ق)، ط. تهران، 1365 ق.

-الحمد لله الذي وفقنا للوصول الى معرفه دقائق المعاني و البيان

اعجاز القرآن

ابو الحسن علی بن زید بیهقی.

اعجاز القرآن (فی نظمه و تألیفه)

ابو عبد الله محمد بن زید واسطی (-306 ق یا 307)

اعجاز القرآن (و الکلام فی وجوهه)

ابو عبد الله محمد بن محمد مفید بغدادی (-413 ق)، مذکور در رجال نجاشی،

اعجاز القرآن

مؤلف معاصر قاجاریه (سده 13 ق) بوده، خ.

مرعشی، قم.

اعجاز موسوی (فی ابطال قانون التیجری)

اعجاز حسین امروھی (-1340 ق).

اعجاز المهندسين - حلّ الاشكال فی تنقیح

الاشكال

سید ابو القاسم جعفر بن محمود ریاضی (معاصر).

اعداء امیر المؤمنین (علیه السلام) (و تعیینهم من اکابر القوم)

خ. موجود، ضمیمه رساله الحصر و البواری.

اعداد اولیه

محمد حسین قاضی تبریزی طباطبایی.

اعداد و اوافق

فارسی، از محمد ابراهیم شربتدار، مرتب بر مقدمه، فصول و خاتمه، خ. دیده شده.

-الحمد لله الواحد الفرد الصمد

اعداد و اوافق

علی اکبر صدر الاسلام بن شیر محمد همدانی (-1325 ق).

ص: 287

اعداد و اوفاق

فارسی، از محمد بن سلیمان تنکابنی (-پیش از 1320 ق)، خ. نجف.

اعداد و اوفاق

خ. نجف، همراه با مجموعه ای از مظفر گنابادی.

اعداد و اوفاق

فارسی، از یحیی بن احمد کاشانی، ترجمه ای است با اضافات، از رساله الوفق التام عزّ الدین زنجانی، خ. زنجان.

الاعراب

افضل الدین حسن بن علی ماه آبادی، از مشایخ شیخ منتجب الدین (504 ق-).

الاعراب فی الاعراب---

ص: 288

اعراب الكافيه النحويه الحاجيه

حاج بابا طوسی، خ. آستان قدس، ش 3786 (1076 ق).

-الحمد لله رب العالمين

اعراب الكافيه النحويه

همانند تركيب خالد كه برای الفیه نوشته، خ.

نجف (1096 ق).

اعراض ما بعد الطبعه ---

ص: 289

الاعلام (فی ترجمه بعض الاعلام)

لطفعلی صدر الافاضل، در احوال کسانی که نام شان با «علی» مرکب است.

اعلام الاعلام

رجال، از مرتضی بن مهدی رضوی کشمیری (-1323 ق)، خ. موجود.

اعلام الاعلام (بمولد سید الانام)

در تعیین مولد پیامبر صلی الله علیه و آله، از محمد مهدی بن شیخ الشریعة اصفهانی (-1318 ق).

-الحمد لله جلّت عظمته عن احاطه زواکی العقول

اعلام الانام (بعلم الکلام) - اعلام الاعلام -

افهام الافهام

سلیمان ماحوزی، صورت صحیح نام کتاب افهام الافهام است.

اعلام التقی

شهاب الدین ابو حفص عمر بن محمد سهروردی (-632).

الاعلام الجلیه (فی شرح الالفیه الشهیدیه)

حسین بن علی بن ابی سروال اوالی بحرانی، شاگرد محقق کرکی، تالیف: 950 ق، خ.

آستان قدس، ش 2238 (951 ق) و ش 2239.

-احمدک اللهم هادی الخلائق

الاعلام الحسینیه

فارسی، در تعزیه امام حسین (علیه السلام)، ط.

اعلام الدین (فی صفات المومنین)

ابو محمد حسن بن محمد دیلمی (سده 8 ق)، صاحب ارشاد القلوب، خ. آستان قدس، ش 5679 (763 ق). چاپ مؤسسه آل البيت در قم

اعلام الطرائق فی الحدود و الحقایق - الاعلام

رشید الدین محمد بن علی بن شهر آشوب سروی مازندرانی (-588 ق).

اعلام العامه فی صحه الحج مع العامه

عبد النبی عراقی، شاگرد شیخ ضیاء الدین عراقی، ط 1364 ق.

اعلام القاصدین الی مناہج اصول الدین

یوسف بن احمد بحرانی (-1186 ق).

الأعلام اللامعه فی شرح الجامعه

شرح زیارت جامعہ کبیرہ، از محمد بن عبد الکریم طباطبائی (-1160 ق)، خ. موجود.

اعلام المحبتین فی رد الصوفیه و المبتدعین

از سید محمد میر لوحی سبزواری ساکن اصفهان ملقب به مطہر و متخلص به نقیبی، تألیف:

1083 ق، در سهام المارقه شیخ علی از آن یاد شده خ. مجلس.

اعلام المستبصرين

عابد حسين انصاري سهارنپوري (-1330 ق).

اعلام النبوه

ابن بابويه، در بحر الجواهر همایونی از آن نقل شده.

اعلام نهج البلاغه

علی بن ناصر، مذکور در كشف الحجب.

-الحمد لله الذي نجانا من مهاوى الغي

اعلام النهضه الحسينيه

در احوال انصار الحسين (عليه السلام)، از عبد الواحد بن احمد آل مظفر (1310 ق-).

اعلام الوري

سراج الدين حسن معروف به فدا حسين يمانی لکهنوی (-1353 ق).

اعلام الوري باعلام الهدی

در فضایل ائمه، از ابو علی فضل بن حسن طبرسی (-548 ق)، مرتب بر 4 رکن، ط. تهران، 1311 و 1312 ق، 1338 ش، خ. آستان قدس، ش 9065 (1082 ق) و ضمیمه ش 9923 (1070 ق).

اعلام الوري

در فقه، از محمد بن معصوم رضوی (-1255 ق).

اعلام الوري و عقیده ارباب التقی

خ. مرجانیة بغداد.

اعلام الهدی ---

ص: 291

اعمال الا شهر الثلاثه

خ. موجود.

اعمال الا شهر الثلاثه

خ. آستان قدس، متعدد.

اعمال الا شهر الثلاثه

فارسی، از دوست محمد بن عبد الرحيم حسینی (سده 11؟)، که برای سلطان شاه ولی تألیف کرده، خ. آستان قدس، ش 14560 و ش 14827.

اعمال الا شهر الثلاثه

فارسی، از محمد محسن بن مرتضی فیض کاشانی (-1091 ق).

الاعمال الجعفریه

ادعیه، از علی انصر بن علی اظهر زیدی امامی لکهنوی، در 1313 ق به دستور راجه ابی جعفر نگاشته، ط.

اعمال الجمعه

احمد بن شکر بغدادی، شیخ اسماعیل محلاتی از آن نقل کرده.

اعمال الجمعه

فارسی، از سید حسن یزدی اشکذری (معاصر)، ط 1344 ق.

اعمال الجمعه و خواصها و سننها-احکام

الجمعه

فارسی و گجراتی، از محمد حسن بن ابی القاسم کاشانی (معاصر).

اعمال الجمعه

زین الدین بن علی بن احمد شهید ثانی (-966 ق).

اعمال الجمعه---

(-1242 ق).

اعمال سه ماه

از اجزاء زاد المعاد و مستقلا نیز طبع شده.

اعمال سه ماه

فارسی، از محمد باقر بن محمد جعفر فشارکی (-1315 ق)، ط. ایران، 1332 ق.

اعمال سه ماه

خ. آستان قدس.

اعمال سه ماه

فارسی، از محمود بن صادق تبریزی، ط. مشهد، 1332 ق.

اعمال شش ماه

فارسی، از صالح بن محمد بزغانی، ظاهراً نصفی از نسخه اعمال السنه سابق الذکر بوده.

اعمال شهر رمضان

ابراهیم بن حیدر کاظمی (-ح 1320 ق).

اعمال شهر رمضان (از سید احمد عطار بغدادی) --->

ریاض الجنان

اعمال شهر رمضان

خ. آستان قدس.

اعمال شهر رمضان

از اجزاء زاد المعاد است و مستقلا نیز طبع شده است.

اعمال شهر رمضان: (از رضا بن محمد قاسم حسینی

قزوینی) ---

(-1263ق).

الاعمال المانعه من دخول الجنه ---

ص:294

الآغانه

فارسی، در امامت، از محمد علی بن ابی طالب معروف به شیخ علی حزین (-1181 ق)، خ.

مرعشی، قم.

-الله لطیف بعباده

آغانه الداعی

ادعیه، از رضی الدین علی بن طاوس (-664 ق).

آغانه الداعی

فخر الدین بن مرتضی حسینی افطسی، صاحب منتخب الدعاء، کفعمی در اقبال و مصباح از این کتاب و کتاب قبل نقل کرده است.

آغانه اللهفان

در ادعیه و احراز، منسوب به محمد بن ابی بکر بن قیم بن جوزیه (-751 ق).

الآغانی

در انواع الحان، اصوات و بیان اشعار مناسب الحان، از ابو الفرج علی بن حسین اصفهانی (-356 ق)، ط. مصر، 1345-1351 ق؛ نیز مصر، 1323 ق؛ بیروت، 1357 ق.

الآغانی الشعبیه فی شعوب الآغنیه

در موسیقی، از عبد الرزاق حسنی نجفی (معاصر)، ط. بغداد، 1348 ق.

الآغذیه

احمد بن محمد بن دؤل قمی (-350 ق).

الآغذیه و الاشربه

نجیب الدین ابو حامد محمد بن علی سمرقندی (-619 ق)، خ. خدیویه (623 ق)؛ آستان قدس، ش 5043 (670 ق) و ش 3991 (سده 7 ق).

-الحمد لله رب العالمین

الآغراب (فی الآغراب) - الآغراب...

قطب‌الدین سعید بن هبه‌الله راوندی (-573 ق).

الاعراب (فی الاعراب) - الاعراب

اشراف‌الدین صاعد بن محمد بریدی آبی.

اغراض ارسطاطاليس

ابو نصر محمد بن احمد فارابی (-339 ق)، ط.

مصر، 1325 ق (با چند رساله دیگر او)؛ نیز ط. حیدرآباد، 1349 ق.

الاعراض الطيبه و المباحث العلائیه

فارسی، طب، از سید اسماعیل بن حسین حسینی جرجانی (-531 یا 535 ق)، به نام آتسز خوارزمشاه و وزیر او مجد‌الدین بخاری در 3 قسم نگاشته، خ. شهید مطهری (3 نسخه)؛ آستان قدس، ش 5159 (816 ق)، ش 5033 (860 ق) و ش 5034. این کتاب گزیده‌ای است از ذخیره او.

- اما بعد حمد‌الله سبحانه و الثناء و الصلاة علی نبیه

ص: 295

الاعريض في نصره الغريض

ابو علي مظفر بن فضل علوي، خ. حالت افندی، استانبول. چاپ مجمع علمی دمشق

الاعريضه

ابو العلاء احمد بن عبد الله معری تنوخی (-449ق)، خ. کوپریلی زاده.

الاعسال، کتاب

فقه، از میرزا بابا سبزواری، خ. موجود.

الاعسال

محمد بن قاسم طباطبایی فشارکی (-1318ق)، خ. موجود.

الاعسال، کتاب

شیخ صدوق ابو جعفر محمد بن علی بن بابویه (-381ق).

الاعسال المسنونه

ابو عبد الله احمد بن محمد بن عیاش جوهری (-401ق)، کفعمی از آن نقل کرده.

الاعغال (فیما اغفله الزجاج من المعانی)

در اعراب قرآن، از ابو علی حسن بن علی فارسی (-377ق)، استدراکی است بر کتاب ابو اسحاق الزجاج.

اغلاط الفیروز آبادی (فی القاموس)

صدر الدین علی بن احمد معروف به سید علی خان مدنی (-1120ق).

اغلاط الکبری

منطق، از محمد بن سلیمان تنکابنی (-1302)، در آن 65 اعتراض بر الکبری اثر سید شریف نوشته است.

اغلاط لهجه اللغات

لطفعلی خان صدر الافاضل، لهجه از محمد اسعد افندی است (تالیف لهجه: 1038ق).

الاعلاط المشهوره

الافادات

اردو، از اصطفی بن مرتضی نقوی نصیر آبادی لکهنوی، در عروض و قافیه است، ط 1307 ق.

الافادات الحسینیه (فی صفات رب البریه و ردّ

ابطال الاحساویّه)

در رد شیخ احمد احسائی و سید کاظم رشتی، از حسین بن دلدار علی نقوی لکهنوی (-1273 ق)، کتاب ردّ بر الفوائد الحسینیه فی تصحیح العقائد الدینیّه است.

الافادات الحسینیه - الموعظ الحسینیه

موعظ، از حسین بن دلدار علی لکهنوی (1273).

ص: 296

الافادات الصمدية

مجموعه فوائد در اصول، منطق و فقه، از عبد الصمد بن احمد جزائري، خ. نجف (خط مؤلف).

الافادات العلية

رجب علي خان بن علي بخش جگرواتي (-1282 يا 1286 ق).

الافادات المحمدية

محمد علي بن عباس موسوي لکهنوي (ح 1290 ق-)، کشکول گونه ای است در فوائد علمی.

الافاده

نجيب الدين ابو طالب يحيى بن علي مقرى استرآبادى، مذکور در فهرست منتخب الدين.

الافاده للشهادة

ابو الحسن علي بن ابي القاسم زيد بن محمد بيهقي فرید خراسان-565 ق، از مشايخ ابن شهر آشوب (-588 ق)، مذکور در معالم العلماء.

الافاده الاجماليه

در عبادات مکروهه، از محمد باقر بن محمد اکمل وحيد بهبهاني (-1206 ق)، خ. موجود.

الافاده السنیه (فی مهم الصلوات اليومیه)

علي بن حسين بن ابي جامع عاملی، مجاز از سيد نعمت الله جزائري، در 3 باب، تالیف:

1106 ق، خ. موجود.

- اما بعد حمد الله حق حمده

افاده المبتدئين (فی آداب التعليم)

ابو الحسن بن نقی شاه رضوی کشمیری (-1342 ق).

الافاضات

فقه، از محمد تقی بن ابي طالب یزدی اردکاني (-1267 ق)، خ. دانشگاه تهران.

- الحمد لله الاول و الاخر و الباطن و الظاهر

الافاضات الرضويّه

در نشئات انسان از آفرينش تا مرگ و برزخ و محشر، على اصغر بن على اكبر بروجردى (1231 ق-).

الافاضات الرضويه-فيض الرضا عليه السلام

ملا محسن، صاحب تفسير مجمع المطالب (تاليف: 1270 ق).

الافاضات الغرويّه (فى الاصول الفقيهيه)

علينقى فيض الاسلام سدهى اصفهانى، ط.

نجف، 1352 ق (جزء اول).

الافاضات الغرويّه (فى معرفه اللغه العربيه)

هادى بن حسين اشكورى (ح 1325 ق-).

ص: 297

الإفاضات الممكنونه

فارسی، عرفان، از محمد تقی بن محمد باقر آقا نجفی اصفهانی (-1331 ق).

الإفاضه الروحیه

قطب الدین محمد نیریزی شیرازی (-1173 ق)، ترجمه فارسی آن از عماد الفقراء محسن حالی اردبیلی، ط. شیراز، 1332 ق؛ تهران، 1331 و 1333 ش.

إفاضه القدير فی حل العصير

فتح الله بن محمد جواد نمازی معروف به شیخ الشریعة اصفهانی (-1339 ق)، ط. قم، 1370 ق.

الإفاعیل و البداء

ابو العباس عبد الله بن جعفر حمیری، صاحب قرب الاسناد، مذکور در فهرست شیخ.

الإفاقه من الجنون (فی اثبات حرمة شرب الأفيون)

شیخ الرئيس ابو الحسن میرزا قاجار (-1333 ق)، ط. استانبول (در حیات مؤلف).

الإفانین، کتاب

ابو جعفر احمد بن محمد بن خالد برقی (-274 ق)، مذکور در رجال نجاشی.

إفانین البلاغه

ابو القاسم حسین بن محمد راغب اصفهانی (-502 ق)، مذکور در بغیه الوعاه سیوطی.

افتتاح الدَّعوه

قاضی نعمان مصری، مذکور در مقدمه کامل حسین بر کتاب الهمه خ. موجود.

افتتاح الصلاه

ابو الفضل سلمه بن خطاب براوستانی ازدورقانی.

الإفتاحیه، الرساله

شرح دعاء افتتاح، از شهاب الدین محمد بن موسی عراقی برشلونی (-1313 ق)، تالیف:

1304 ق، خ. دیده شده.

الافتخار، کتاب

شیخ مفید ابو عبد الله محمد بن محمد بغدادی (-413 ق)، مذکور در رجال نجاشی.

الافتخار بذی الفقار

بن شهر آشوب در معالم العلماء آن را از کتب مجهول المؤلف شمرده.

الافتخار بمکاتیب الکبار

سراج الدین حسن معروف به شیخ فدا حسین یمانی لکهنوی (1278 ق-).

افتخار الشیعه (فی احکام الشریعه)

محمد صادق بن آقا محمد بر او گاهی لنکرانی

ص: 298

نمینی (-1285 ق)، به ترتیب کتب فقه، تالیف جلد اول: 1283 ق، خ. نجف.

-الحمد لله الذي تفرد بالوحدانيه و الكبرياء

افتخار عوالم شيعه

فارسی، از ژنرال سایکس انگلیسی، ترجمه حسنخان منشی اسرار، ط. مشهد، 1331 ق.

افتخارنامه حیدری

دیوان فارسی، از افتخار العلماء مصطفی بن محمد حسن آشتیانی متخلص به صهبا (-1327 ق)، ط. تهران، 1310 ق.

افتراق ولدنزار

ابو منذر هشام بن محمد بن سائب کلبی (-206 ق)، ابن ندیم و ابن خلکان از آن نام برده اند.

افتضاح الکافرین (فی اختلافات التوراه و

الانجیل)

مهدی بن مصطفی لاهوتی بدایع نگار (1279 ق-).

افحام اهل المین (فی ردّ ازاله الغین)

حامد حسین بن محمد قلی لکهنوی (-1306 ق)، خ. موجود.

افحام الجاحد (فی ردان الواحد لا یصدر منه الاّ

الواحد)

راحت حسین رضوی گوپالپوری (1297 ق-)، تألیف: 1337 ق.

افحام الخصوم (فی نفی عقد ام کلثوم): -افحام

الاعداء و الخصوم

ناصر حسین بن حامد حسین لکهنوی، در دو جزء جزء اول در بیروت چاپ شده

افراد المقال (فی امر الظلال) - کتاب الاظلال

ابو ریحان محمد بن احمد بیرونی (-440 ق)، ط.

حیدر آباد دکن، 1368 ق، خ. بانکیپور، ش 2519 (631 ق).

الافراد و الجمع

ابو جعفر محمد بن حسن بن ابی ساره رواسی، استاد در نحو و قراءت (معاصر امام صادق (علیه السلام)).

الافراد و الغرائب

کفعمی آن را از مصادر البلد الامین (تالیف 868 ق) می شمارد.

افسانه اسفهی

داستان اخلاقی فکاهی منظوم، از محمد حسین بن حیدر علی اسفهی اصفهانی متخلص به قانع (1319 ق-).

افسانه غم - مرقع کربلا

اردو، مراشی، ط. هند.

ص: 299

افسانه گتها يا تاريخ ژرمن و روم

فليكس داهن آلماني، ترجمه يممين الدوله انشاء (به مشاركت ابراهيم نشاط)، 17 جلد، ط.

تهران، 1306-1311 ش.

افسانه مهجور و مغرور ---

ص: 300

افعال العباد

جلال الدين محمد بن اسعد دواني (-907ق)، ط 1315 ق (با كلمات المحققين).

-ان افعال العباد دائره بحسب الاحتمال

افعال الله تعالى

كلام، خ. موجود (1107ق).

-جلت صفات كماله عن النقص و الزوال

افعال الله تعالى

جلال الدين محمد بن اسعد دواني (-907ق)، تأليف: 903ق.

افعل

ابو عبد الله حمزه بن حسن اصفهاني (زنده در 350 ق)، مجموعه 1600 مثل سائر بر وزن افعل، خ. موجود (1117ق).

-الحمد لله رب العالمين...

افعل لا تفعل، كتاب

ابو جعفر محمد بن علي بن ابي طريفه بجلى ملقب به مؤمن الطاق، از امام صادق (عليه السلام) روايت مي كند، نجاشي از اين كتاب ياد کرده و آن را ديده بوده است.

الافق المبين (في كيفية التفقه في الدين) ---

ص: 301

الافهام (لاصول الاحكام)

ابو علی محمد بن احمد بن جنید اسکافی (-381 ق).

افهام الافهام (فی عقاید دین الاسلام)

ابو الحسن سلیمان بن عبد الله بحرانی (-1121 ق).

افهام الجاهلین (فی ردّ انذار الناذرین)

محمد مرتضی حسینی جونپوری (-ح 1333 ق)، انذار الناذرین برگرفته مسروقی است از تقویة الایمان اسماعیل وهابی.

الافیونیه

درباره افیون (تریاک)، از ابو علی حسین بن عبد الله بن سینا (-427 ق)، شیخ علی حزین آن را به فارسی ترجمه کرده است - ترجمه ...

افیونیه

فارسی، در زیانها و منافع افیون، از ابو القاسم ناصر حکمت احمد آبادی اصفهانی طیب (-1371 ق)، خ. موجود.

افیونیه - خواص افیون

فارسی، در خواص افیون، از عماد الدین محمود بن مسعود شیرازی (از طبیبان دوره صفویه، در 15 باب، یک اصل و خاتمه، خ.

آستان قدس ش 5160 (1023 ق) و 3 شماره دیگر.

-الحمد لله المحمود فی کل فعاله

اقاله العاثر (فی اقامه الشعائر)

در مراسم تعزیه و شبیهه، از سید علی نقی نقوی لکهنوی، -1409 ق ط. نجف، 1348 ق.

الاقالیم

ابو منذر هشام بن محمد بن سائب کلبی (-206 ق)، مذکور در فهرست ابن ندیم.

الاقامه (فی الصلاه)

ابو النصر محمد بن مسعود عیاشی، مذکور در رجال نجاشی.

اقامه البرهان (علی حلیه القهوه و القلیان)

ابو الحسن علی بن نقی رضوی لکهنوی (معاصر).

اقامہ البرهان (علی حلیہ الاربیان)

احمد بن صالح آل طعان بحرانی (-1315 ق)، اربیان نوعی ماہی است.

اقامہ التعازی (لسید الشهداء (علیہ السلام))

علی بن دلدار علی (-1259 ق).

اقامہ الحدود ---

ص: 302

اقامه الشهود (فی الرد علی اليهود)

محمد رضا یزدی جدید الاسلام، آن را به نام فتحعلیشاه قاجار تألیف کرده و در عهد ناصر الدین شاه به فارسی برگردانیده و ترجمه را منقول رضائی نامیده است.

اقامه المسافر

فقه، از احمد بن اسماعیل جزائری نجفی (-ح 1150 ق).

اقانیم العلی (فی احوال امّ القری)

فارسی، در تاریخ مکه، از احمد بن حسین یزدی (-1310 ق).

الاقبال (بصالح الاعمال) - الاقبال باعمال

الحسنه: فیما یعمل میقاتا واحدا فی السنه

ادعیه، از رضی الدین علی بن موسی بن طاوس حلی (-664 ق)، تألیف: 650 ق، در 656 ق و 662 ق نیز اضافاتی بران وارد کرده است. ط. تهران، 1312 ق؛ ایران، 1314 ق (با مضماری سبق در یک مجلد). خ.

آستان قدس، ش 3319 (957 ق) و 6 شماره دیگر.

-الحمد لله الذی جلّ جلاله

اقبال خسروی

اردو، در احکام طهارت و صلاه، از مفتی محمد عباس لکهنوی (-1306 ق).

اقبال ناصری

فارسی، از ارباب افلاطون کرمانی، ط. تهران، 1302 ق.

اقبال نامه

فارسی، یکی از مثنویهای خمسه نظامی گنجوی، ابو محمد احمد بن الیاس، ط. مکرر.

اقبال نامه

در احوال شاعران کرمانشاه، از محمد باقر میرزا خسروی

اقبال نامه جهانگیری

معمد خان، خ. فیض آباد ہند.

اقتباس الانوار (و حدیقه الازہار) - کشکول

فارسی، از بنیاد حسین بن احمد حسین سالک، ط. ہند، 1305 ق.

اقتباس علوم الدین ---

ص: 303

الاقتصاد (فی ایضاح الاعتقاد)

در امامت و اعتقادات، از حسین بن حسن مجتهد کرکی (-1001 ق).

الاقتصاد (فی معرفه المبدأ و المعاد)

زین الدین بن علی بن احمد شامی شهید ثانی (-966 ق)، خ. نجف.

-یا من یجود بالجود

الاقتصاد (فی شرح الارشاد)

شرح ارشاد علامه حلی، از عبد التّبی بن سعد جزائری (-1021 ق)، در مدینه منوره برای شمس الدین علی بن حسن بن شذقم نگاشته، خ.

موجود و مکرّر.

-الحمد لله الذی الهمنا قواعد الارشاد

الاقتصاد (الهادی الی طریق الرشاد)

عقاید، از ابو جعفر محمد بن حسن شیخ طوسی (-460 ق)، خ. آستان قدس؛ مکرّر در کتابخانه های دیگر، ط. تهران.

-الحمد لله علی سوابع نعمه

الاقتصاد

فقه، از قاضی ابو حنیفه نعمان بن محمد مصری (-367 ق)، به عنوان اقتصار و اقتصار هم یاد کرده اند.

الاقتصار

شیخ مفید محمد بن محمد بغدادی (-413 ق)، فتاوی است.

الاقتصار-الاقتصاد

الاقتضاء

ابو احمد عبد العزیز بن یحیی جلودی (-332 ق)، مذکور در رجال نجاشی.

اقدسیه، رساله

فارسی، در علم حروف، خ. موجود.

اقرار المريض

محمد جواد بن حسن بلاغی، از اجزاء العقود المفصلة (یا عقود الفصيلة) اوست، ط.

نجف، 1343 ق (جزء اول).

اقرار بعض الورثة (بدين الميت و انكار الآخرين)

عبد الله مامقانی (معاصر)

اقرار بعض الورثة (بدين الميت)

محمد بن احمد درازی برادر صاحب حدائق، خ.

نجف.

اقرب المجازات (الى مشايخ الاجازات)

اجازه از علی نقی بن ابی الحسن نقوی لکهنوی (1323-1409 ق)، برای سید محمد صادق بن حسن آل بحر العلوم (1315 ق-).

-الحمد لله الذي تواترت آلاؤه على آحاد العباد

ص: 304

اقرب الوسائل (نشر الحضاره الصحيحه

فى العراق)

توفيق فكيكى بغدادى وكيل دادگستري، ط 1357 ق.

اقسام الارضين ---

ص: 305

-الحمد لله واهب العقل

اقطاب الدوائر (في اثبات عصمه الائمه)

عبد الحسين بن مصطفى، تاليف: 1138 ق به نام بهمان ميرزا (ظاهرا. بهمن ميرزا)، خ. موجود.

-الحمد لله المتقدس بجلال ذاته عن تحديد اولى الابصار...

الاقطاب الفقيهيه (و الوظائف الدينيه على مذهب

الاماميه)

مرتب بر چند قطب، از محمد بن علي بن ابی جمهور احسائي (سده 9 و 10 ق)، خ.

آستان قدس، ش 7357 و ش 7358 (1344-1345 ق) نسخه های مربوط سده 13 ق نیز دیده شده. چاپ شده در قم از انتشارات کتابخانه مرعشی

-الهناهب لنا من عطائك

الاقطاعات

ابو الفضل محمد بن احمد صابوني از مشايخ ابن قولويه (-368 ق)، مذکور در رجال نجاشی.

الاقفال

نحو، از معز الدين محمد مهدي بن حسن حسيني قزوینی (-1300 ق)، شرح آن نیز از اوست به نام مفاتيح، خ. موجود.

اقل ما يجب الاعتقاد به ---

ص: 306

الاقناع

در عروض، از کافی الکفاه اسماعیل صاحب بن عباد(-385 ق)، مذکور در کشف الظنون.

الاقناع (عند تعذر الاجماع)

ابو الفتح محمد بن علی کراچکی(-449 ق)، گفته اند در مقدمات کلام بوده و تمام نشده.

الاقناع (فی وجوب الدعوه)

شیخ مفید محمد بن محمد بن نعمان بغدادی(-413 ق)، نجاشی از آن یاد کرده.

اقناع اللآثم علی اقامه المآثم

سید محسن بن عبد الکریم امین عاملی(-1371 ق)، ط. صیدا 1343 ق (ذیل ج 4 مجالس السنیه).

الاقناعیه (فی اصول العقائد الدینیه)

محمد کاظم بن محمد شفیع هزارجریبی، خ.

دیده شده.

اقنوم العجم - اقنوم اللغه (?)

فارسی و ترکی، لغت، خ. آستان قدس، ش 3645.

اقوال الاثمه

خلیل بن غازی قزوینی(-1089 ق)، خ.

فیض آباد هند.

اقوال الکافیه

علی بن ملک مؤید داود یمنی از سلاطین رسولی یمن، ترجمه فارسی آن کنز الهدایه است، خ.

موجود.

اقیانوس (فی ترجمه القاموس)

ترکی، ترجمه قاموس فیروزآبادی، ط.

اقیانوس

هفته نامه فارسی به مدیریت عبد الرحیم الهی، تا 1329 ق منتشر می شده.

الاقیسه

ابو الحسین احمد بن فارس قزوینی رازی (-375 ق)، صاحب مجمل اللغه.

اکبرنامه - تاریخ اکبری

فارسی، از ابو الفضل بن مبارک علاءی (-1011 ق) (معاصر جلال الدین اکبر)، تالیف: 1004 ق، ط. مکرر چاپ شده، خ.

آستان قدس، ش 4172 (1034 ق) و چند شماره دیگر.

الاكتفاء بتصحيح الغير

ابو المعالی بن محمد ابراهیم کلباسی (-1315 ق)، ط.

الاكتفاء بضربه واحده فی التیّم مطلقا

سید علی بن محمد علی طباطبایی (-1231 ق)،

ص: 307

صاحب ریاض.

اکثر مدہ الحمل

محمد علی بن مقصود علی مازندرانی، تألیف:

1249 ق.

اکر (رساله فی ال)

مهدی بن ابی ذر نراقی (-1209 ق)، ترجمه و تحریری است از تحریر اکر خواجہ طوسی، خ.

موجود.

اکرام الناس (فی تاریخ البرامکه فی عهد

بنی العباس)

ترجمه اعلام الناس لما وقع للبرامکه من بنی العباس ترجمه فارسی از ضیاء برنی، ط. بمبئی.

اکرناو ذوسیوس - تحریر اکر

تحریر خواجہ نصیر الدین محمد طوسی، فارسی و عربی آن طبع شده، خ. آستان قدس، ش 5426 (898 ق) و چند شماره دیگر.

اکسیر

فارسی، در اصول دین و اخلاق، از نوروز علی بن محمد واعظ تبریزی، ترجمه زاد السالکین اوست، در 4 جزء.

اکسیر آل محمد (علیه السلام)

فارسی، از علی بن محمد جعفر تهرانی معروف به چاله میدانی (-1296 ق)، ط. تهران، 1323 ق.

اکسیر ایض

منسوب به ابن سینا.

اکسیر احمر

نیز منسوب به ابن سینا، 2 رساله اخیر را غلام حسنین کنتوری (-1340 ق) به اردو ترجمه کرده، -ترجمه الرسالتین

اکسیر الاخبار (للاخبار الابرار)

حسن بن حسين يزدي معروف به سيد آفائي، ط.

مشهد، 1310 ق.

اكسير اعظم

در منطق و الهيئات، از ناصر خسرو (-534 ق).

اكسير التواريخ

ترجمه كشف الغمّه في معرفه الائمه على بن عيسى اربلي، مترجم: ميرزا محمد ملك الكتاب، ط. بمبئي، 1308 ق.

اكسير السعادات

محمد بن جعفر بن عبد الله شبر كاظمي (-1346 ق).

اكسير السعاده (في اسرار الشهاده)

عبد الحسين بن عبد الله موسوي دزفولي معروف به لاري (-1342 ق)، ط. شيراز، 1319 ق (با آيات النازله در يك مجلد).

ص: 308

اكسير السعاداتين

ابو السعادات اسعد بن عبد القاهر اصفهاني (سده 6 و 7 ق).

اكسير العارفين (في معرفه طريق الحق و اليقين)

صدر الدين محمد بن ابراهيم شيرازي (-1050 ق)، در 4 باب، تاليف: 1032 ق، ط.

تهران، 1302 ق (ضمن رسايل ملا صدرا).

- سبحانك اللهم يا مبدع العقول و النفوس،

اكسير العبادات (في اسرار الشهادات): ---

ص: 309

الاکمال (فی اسماء الرجال)

ط. هند.

الاکمال فی تکمیل اصلاح العمل

منسوب به سید محمد مجاهد مؤلف اصلاح.

اکمال الاسلام

ابو عبد الله حسین بن عبد الله سعیدی شیعی، مذکور در کشف الظنون.

اکمال الاصلاح

فارسی، ترجمه اصلاح العمل سید محمد مجاهد، از حسن بن محمد علی یزدی حائری، شاگرد مؤلف. خ. آستان قدس، ش 1240)2286 (ق) و ش 12562(1240) ق).

-الحمد لله الذي ارشدنا الى اصلاح الاعمال

اکمال الاعمال (فی استكمال الاقبال)

عبد الباقي بن محمد حسين خاتون آبادی (-1207 ق)، خ. دیده شده.

-الحمد لله فوق حمد الحامدين...

اکمال الحجة (و ايضاح المحجة) - الرقيقة في

معرفة الحقيقة - الرقائق في معرفة الحقائق

شرح حديث الحقيقة كميل بن زياد، از عبد الرحيم بن ابراهيم حسيني يزدی، شاگرد علامه انصاری، خ. آستان قدس، ش 11661 (1302) ق، ظاهراً خط مؤلف).

اکمال الدرايه

نواب احمد حسين مذاق هندی، مذکور در تاريخ احمدی او.

اکمال الدروس - التكملة.

اکمال الدين (فی شرح تكملة تبصره المتعلمين)

فقه، از حسن بن محمد باقر موسوی قزوینی (1296 ق-)، تقریرات استاد او آخوند ملا محمد کاظم خراسانی است.

اکمال الدین

حسین بن جعفر یزدی، حدیثی از آن نقل شده.

اکمال الدین و اتمام النعمه - کمال الدین و تمام

النعمه

در غیبت حضرت حجّت، از شیخ صدوق محمد بن علی بن بابویه (-381 ق)، ط. تهران، 1310 ق، خ. آستان قدس، ش 13837 (995 ق) و بیش از 15 شماره دیگر.

-الحمد لله الواحد الحي الفرد الصمد...

اکمال المنه (فی نقض منهاج السنه)

سراج الدین حسن بن عیسی یمانی لکهنوی معروف به شیخ فدا حسین (معاصر)، منهاج السنه از احمد بن تیمیه است در رد منهاج الکرامه علامه حلّی.

اکمال منته المقال

محمد علی بن قاسم آل کشکول، اصل از ابو علی

ص: 310

حمد بن اسماعیل سینائی، تألیف اکمال:

1245 ق، خ. آستان قدس، ضمیمه ش 11437 (1245 ق خط مولف).

-الحمد لله الذي هدانا لهذا

الاکمال و السلامه (فی بابی الاذان و الاقامه)

عبد الرحیم بن محمد علی شوشتری (-1313 ق)، ارجوزه ای است در حدود 350 بیت، خ. موجود.

اکواب موضوعه

کشکول گونه ای است از مفتی عباس لکهنوی (-1306 ق).

الهی نامه

فارسی، مثنوی، از محمد حسین بن محمد حسن بن معصوم قزوینی متخلص به حسینی (-1249 ق).

الهی نامه

فارسی، مثنوی، از فرید الدین محمد بن ابراهیم عطار نیشابوری (-627 ق)، ط. مکرر.

الالهیه، الرساله

شرح رساله الجبر و التفویض منسوب به امام هادی (علیه السلام)، از محمد خلیل بن محمد اشرف قاینی قزوینی (-1136 ق)، تألیف: 1130 ق، خ. نجف.

-الحمد لله رب العالمین

الالباب (فی الانساب)

ابو محمد حسن بن محمد شریف علوی معروف به ابن اخی طاهر (-358 ق)، شاید هم تصحیف اللباب باشد.

التجائیه

قصیده مطول فارسی در واقعه قفقاز، از ابو الحسن بن محمد کاظم، در آن از ستم روس به پروردگار متعال و ائمه علیهم السلام ملتجی شده، خ.

موجود.

الالتقاط

فقه، شرح شرایع، از میرزا حبیب اللّٰه بن محمد علی رشتی (-1312 ق)، خ. نجف؛ آستان قدس، ش 11627 (1322 ق) و 2 نسخه دیگر.

التقاط

آثار الباقیة ابو ریحان بیرونی.

الالتقاط

شمسیه کاتبی قزوینی.

الالتقاط

قانون مسعودی ابو ریحان.

الالتقاط

کتاب الهیئه مؤید الدین عروضی، نسخه خطی این کتاب با 3 عنوان قبل به خط جامع آن عزّ الدوله

ص: 311

سعد بن منصور بن کمونه بغدادی (-683 ق-) در نجف موجود است.

التقاط الاعتراضات

عن كتاب زبده النقض و لباب الكشف في شرح الاشارات السينائية:

نجم الدين احمد بن ابي بكر نخجواني، جامع:

عز الدوله سعد سابق الذكر، خ. نجف.

التقاط الدرر النخب

منتخبات شرح نهج البلاغه ابن ابي الحديد (-656 ق)، از محمد بن قنبر علی کاظمی، تاریخ اقتباس: 1283 ق، خ. موجود.

التقاط اللئالی من الامالی

منتخبات امالی شیخ صدوق، از مفتی عباس لکهنوی (-1306 ق).

التهاب نيران الاحزان (و مشیر کتاب الاشجان) -

الاكتتاب و الاشجان-التهاب الاحزان فی وفاه

سید بنی عدنان المبعوث علی الانس و الجان

رسول الملك المنان...

در ذکر وفات پیامبر، تالیف: پس از قرن هفتم هجری، فیض در علم یقین از آن نقل کرده، ط. نجف، 1371 و 1372 ق؛ بحرین، 1341 ق، خ. آستان قدس، ش 14663.

الحاق ابي اسحاق

شرح تحریر اقلیدس محقق طوسی است، خ. قوله (1172 ق).

-الحمد لله الذي يتأله على صفحتي الليل والنهار...

اللاحق بالاشتقاق

ابو القاسم حسین بن علی وزیر مغربی (-418 ق)، نجاشی از آن یاد کرده.

اللاحقات العشره (بذیل النزّه الحدائق)

مؤلف نزهه غياث الدين جمشيد بن مسعود كاشاني (-832 ق)، تأليف، 829 ق، ط.

تهران، 1306 (با مفتاح الحساب و نزهه الحدائق در يك جلد).

الالحانات

ابو الفرج على بن حسين اصفهاني (-356 ق)، صاحب الاغانى.

الزام الملحين

در ردّ صوفيه، از محمد كاظم بن محمد شفيح هزار جريبي.

الزام الناصب (في احوال الامام الغائب عليه السلام)

على بن زين العابدين پارچيني يزدي معروف به شهرنوي، ط. اصفهان، 1352 ق.

الزام النواصب

مفلح بن حسن صيمري، ط. تهران، 1303 ق،

-الحمد لله رب العالمين...فانه يجب على كل عاقل أن ينظر لنفسه...

ص: 312

الزامهم بما الزموا بهم انفسهم

محمد جواد بن محمد حسن بلاغی (-1352 ق)، ط. تهران، 1378 ق (با نام عقد فی الزام غیر الامامی).

الالطاف

ابو محمد هشام بن حکم کوفی (-199 ق)، مذکور در فهرست شیخ طوسی.

الالطاف الخفیه

محمد بن سلیمان تنکابنی (-1302 ق).

الطاف المحدثین و قرح القلوب

فارسی، در احوال و شهادت سید الشهداء (علیه السلام) و انصار ایشان، از لطف الله بن حسن بحرانی، تالیف: 1276 ق، خ. کربلا.

-الحمد لله على السراء والضراء

الالف الانسانيه-الف انسانيت

فارسی، در حقیقت انسان، تفسیر سوره الضحی و الم نشرح، از محمد بن محمود دهدار (سده 11 ق) خ. آستان قدس، ش 341؛ تهران؛ مشکات؛ مجلس...

-حمد و سپاس و ستایش بی قیاس حضرت خداوندی راست که...

الالفاظ، کتاب

ابو عبد الله حسین بن احمد بن خالویه نحوی (-370 ق)، در فهرست ابن ندیم و بغیة سیوطی از آن یاد شده.

الالفاظ، کتاب

ابو الفرج قدامه بن جعفر بن قدامه بغدادی، معاصر عبد الله بن معتز (-296 ق)، ط. مصر، 1350 ق

-الحمد لله حق حمده

الالفاظ، کتاب

ابو محمد هشام بن حکم کوفی (-199 ق)، ابن ندیم، نجاشی و شیخ طوسی از آن یاد کرده اند.

الالفاظ، کتاب-تهذيب الالفاظ

ابو یوسف یعقوب بن اسحاق بن سکیت (-243 ق).

الفاظ من المهموز

ابو الفتح عثمان بن جنّی (-392 ق)، مذکور در فهرست ابن ندیم.

الفاظ الادویه

فارسی، از عین الملک نور الدین محمد بن عبد الله شیرازی، تألیف: 969 ق، خ. آستان قدس، ش 5045 (1166 ق).

- هو الله احد الله الصمد...

الفاظ کتابیه

ادبیات، از عبد الرحمان بن عیسی بن حماد

ص: 313

همدانی (-327 ق)، ط. بیروت و چاپهای دیگر.

خ. آستان قدس، ضمیمه ش 4559 (1225 ق).

-الحمد لله الذي جعل توفيقنا لحمده نعمه

الفباء

مهدیقلی خان هدایت، ط. تهران

الفبای بهروزی

فارسی، در لغت و رسم النخط جدید، از میرزا رضا خان بگشلو، ط. استانبول، 1299 ق.

الالفه، کتاب

کلام، از ابو علی محمد بن جنید اسکافی (-381 ق)، نجاشی از آن یاد کرده.

الفه الفرقه

کلام، از حسن بن عبد الرزاق لاهیجی (-1121 ق)، خ. آستان قدس، ش 6431.

-الحمد لله الذي اغنانا بحكمته الكامله

الفتكده - تذکره اسحاق بیگی

مجموعه اشعار از شاعران مختلف، از اسحاق بیگی (سده 12 ق)، برادر لطفعلی بیگی آذر صاحب آتشکده، خ. آستان قدس، ش 10785 (1211 ق)، ش 5755 (1211 ق) و چند شماره دیگر.

الف نامه

فارسی، اخلاق، از محسن فیض کاشانی (-1091 ق)، ط. شیراز، 1320 ش (با آینه شاهی و ترجمه الصلاه در یک جلد)، خ.

مجلس، مکرر (منزوی، 1542).

-ربنا الف بین قلوبنا

الف جاریه و جاریه

علی بن محمد (دفتر خوان عالی) شریف طوسی، تالیف: 654 ق، خ. وین.

الف رقعہ

ادبیات، از نثار حسین عظیم آبادی (معاصر).

الالف کلمہ

1000 جملہ در حکمت کلمات قصار امیر المؤمنین علیہ السلام، ط. بیروت.

الف لیلہ-ہزارستان

الف لیلہ و لیلہ

ترجمہ فارسی از عربی، ترجمہ عبد اللطیف طسوجی تبریزی کہ بہ نام بہمن میرزا (قاجار) ترجمہ کردہ ترجمہ اشعارش از سروش، ط 1275 ق و چندین چاپ دیگر.

الف نصاب

سید محمد ضیاء، بمبئی، 1309 ق.

الف نہار

در برابر الف لیلہ، از میلہ اون ژور، ترجمہ بہ فارسی از محمد حسن میرزا قاجار بہ مشارکت

ص: 314

محمد کریم خان سرتیپ قاجار معروف به آقاخان، ط. تهران، 1313 ق، بمبئی 1314 ق و چند چاپ دیگر.

الالف و الالم

ابو عثمان بکر بن محمد بن حبیب بن بقیه مازنی (-248 ق).

الالف و الالم

محمد تقی بن حسین علی هروی (-1299 ق)، در نهایت الآمال از آن یاد کرده.

الفی - تاریخ الفی

فارسی، از احمد بن نصر الله دیلی سندی معروف به قاضی زاده توتی (-996 ق) و چند تن از دیگر مؤرخین که به دستور اکبر (-1014 ق) تالیف شده، خ. آستان قدس، ش 4078، ش 4079 (1238 ق) و ش 10929 (1261 ق، ج 2).

الالفیه - التبصره المنظومه

الالفیه - الدرّه المنظمه

الالفیه - الدرّه البهیه

الالفیه - الدرّه المنصوده

الالفیه - الفرائد

الالفیه - الفرائد الرضویه

الالفیه - لئالی الولایه

الالفیه - الموائد

الفیه شریف

شریف معمایی، در یک مقدمه و 28 مقاله، تالیف: 908 ق، خ. شهید مطهری ش 8262.

- آلف حمد و سپاس

الألفیه

فقه، از ابو عبد الله محمد بن مکی شهید اول (-786 ق)، مشتمل بر 1000 واجب در نماز، مرتب بر مقدمه، 3 فضل و خاتمه، مکرر طبع شده و چندین نسخه از آن در کتابخانه آستان قدس موجود است. قدیمی ترین نسخه، ش 2250 (917 ق). شروح و حواشی هریک در جای

خویش خواهد آمد.

الفیه الفنون

فارسی، از محمد صادق بن محمد حسن تهرانی، تاریخ نظم: 1265 ق، ط تهران، 1275 ق.

الالفیه المحبره - المحسنه المزینه

قصیده نونیه در مدح حضرت امیر (علیه السلام)، از احمد بن علویه اصفهانی معروف به ابن اسود (-ح 320 ق).

الفیه و شلفیه

فارسی، از افضل الدین ابو بکر بن اسماعیل وراق از رقی هروی (پیش از 465 ق).

الفی مسأله

ابو علی محمد بن احمد بن جنید اسکافی (-381 ق).

الالفین (الفارق بین الصدق و المین)، کتاب

ص: 315

کلام، از حسن بن یوسف بن مطهر علامه حلی (-726 ق)، ط. مکرر، خ. آستان قدس، ش 29 (784 ق) و چند شماره دیگر.

-الحمد لله مظهر الحق

الفین، کتاب (فی وصف سادہ الکوین)

رضی الدین رجب بن محمد برسی (سده 8 و 9 ق)، خ. موجود.

-الحمد لله منزل القطر...

الفین فضیله من فضائل امیر المؤمنین علیہ السلام

محمد کاظم کفای (معاصر).

اللقاب

ابو عبد الله حسین بن احمد بن خالویه نحوی (-370 ق).

القاب بنی طابخه بن الیاس بن مضر من آل

عدنان

القاب قیس بن غیلان بن مضر من آل عدنان

القاب قریش

القاب ربیعہ

القاب الیمن

5 عنوان فوق از ابو منذر هشام بن محمد بن سائب کلبی (-206 ق)، مذکور در فهرست ابن ندیم.

القاب الربع

فارسی، در انواع ربع چون ربع مجیب، ربع صائب، ربع مخترع و جز آن... خ. موجود.

اللقاب المتداوله - تنزیه ابی البشر

در اثبات عصمت ائمه علیهم السلام نثار حسین هندی، ط. حیدرآباد.

القمام الاحجار فی افواه الاشرار

آل محمد بن اصغر حسین امروهوی (1264 ق-)، مذکور در علماء الهند.

القام الحجر (فی الجواب عن ابن حجر)

اعجاز حسین امروهوی (-1340 ق).

القام الحجر (فی رد سخائف ابن حجر)

قاضی نور اللہ شوشتری، خ. موجود.

القام الحجر (لمن تجبر و جحد الحق و تکبر) -

هدی المنصفین

فارسی، در ردّ شیخیه، از محمد مهدی بن صالح قزوینی (1272 ق-)، ط.

برای ترجمه عربی آن - مخازی الشیعہ (که آنهم طبع شده).

القام الخصم بالحجر (فی نداء الائمه الاثنی عشر)

(عشر)

جعفر بن احمد حسینی حائری، خ. نجف (خط مؤلف).

اللہ اللہ

اردو، در رد عامه، از ظفر مهدی بن وارث حسین

ص: 316

جایسی (معاصر)، ط. هند.

الله بس باقی هوس

اردو، در اثبات توحید از واقعه کربلا، از راحت حسین رضوی پهیکیپوری (معاصر).

الواح

علوم غریبه، در مجموعه ای از آثار مظفر بن قاسم گنابادی (زنده در 1024 ق) گنجانیده شده و احتمالاً از اوست، خ. نجف (1163 ق).

الالواح الجواهر

در تسهیل الدواء و الدعاء و مجمع الدعوات عبد المطلب بن غیاث الدین محمد از آن نقل شده.

الالواح السماویه

در اختیارات ایام هفته و سال، از محمد حسین بن محمد صالح حسینی خاتون آبادی (-1151 ق)، سبط علامه مجلسی، خ. دانشگاه (منزوی، 239).

-الحمد لله الذي جعل الليل والنهار

الواح القمر - اختیارات النجوم - لوائح القمر

فارسی، در اختیارات نجوم، از کمال الدین حسین واعظ کاشفی (-910 ق)، تألیف:

878 ق، خ. آستان قدس، ش 5375 (1021 ق) و چندین شماره دیگر (تحت نام لوائح القمر).

-الحمد لله الذي بيد حكمته ازمه الاختيار

الالوف

منظومه در کلام، از محمد تقی بن مؤمن قزوینی (-1270 ق)، در هاشم نهاییه التحریر او (خ).

کاظمین) ایاتی از آن نقل شده.

الالویه و الرايات

عبد العزیز بن یحیی جلودی (-332 ق)، مذکور در رجال نجاشی.

الالویه و الرايات - المغازی

ابو البختری وهب بن وهب ریب امام صادق (علیه السلام)، ابن شهر آشوب و نجاشی از آن یاد کرده اند.

الالهام (فی علم الامام (علیه السلام))

محمد علی بن حسنعلی همدانی معروف به سنقری، تالیف: 1350 ق، ط. نجف، 1370 ق.

الهام الحجّه

فارسی، در اصول دین و عقاید، از سید علی مدرسی بن علی رضا طباطبایی (-1329 ق)، ط.

مشهد، 1346 ق.

الالهامات الرضویه

فارسی، شرح زیارت جامعۀ کبیره، از محمد بن محمود لوسانی (-1355 ق).

الهامی کلمات

اردو، مجموعه ای از کلمات قصار

ص: 317

امیر المؤمنین (علیه السلام)، ط. هند.

امّ الائمّه

در فضایل فاطمه الزهراء سلام الله علیها، از قاضی سید محسن هندی، ط. هند، 1329 ق.

ام العلاج

فارسی، پزشکی، از امان الله خان بن مهابت خان، تألیف: 1036 ق، به نام نور الدین محمد جهانگیر (-1037 ق) پادشاه هند، ط.

لکهنو، 1873 م؛ هند، 1882 م.

-جان داوری...شکر حکیمی است که...

امّ القرآن

قطب الدین سعید بن هبه الله راوندی (-573 ق) یا منسوب به او.

امّ القرى

عبد الرحمان بن احمد کواکبی معروف به سید فراتی (-1320 ق)، ط. مصر.

امّ الكتاب

فارسی، در وقایع و اعیاد، از مهدی بن محمد باقر طباطبایی (-1346 ق)، تألیف:

1307 ق، در 4 جزء، خ. دیده شده.

ام المعجزات

قطب الدین ابو الحسین سعید بن هبه الله راوندی (-573 ق)، تتمه ای است بر الخرایج و الجرایح او و با الخرایج طبع شده (تهران، 1305 ق).

ام المؤمنین

اردو، سوانح خدیجه کبرا، ط.

الاماء الشواعر

در احوال کنیزکان شاعره، از ابو الفرج علی بن حسین اصفهانی (-356 ق). چاپ شده

الامائل و الاعيان (و منتدى العواطف و الاحسان)

مجموعه اخبار و حكايات نادره، از ابو الحسن (يا ابو الحسين) هلال بن حسن خطيب صابى (-448 ق).

امارات الكلم الرحمانيه (في كشف الكلمات

القرآنيه)

فارسي، از مصطفى خان بن محمد سعيد كاسى، نوعى كشف الآيات است، تاليف: 1104 ق.

-محامد حسنى و اثنيه اسنى سزاوار حضرت صمديت است...

اماربه التصرف على الملكيه

فقه، از عبد الله بن صالح سماهيجى (-1135 ق).

اماطه اللثام (عن الآيات الواردة فى الصيام)

تفسير آيات صوم، مؤلف آن را به شاه صفى صفوى (سلطنت: 1038-1052 ق) اهدا کرده و در 1046 به خواهش بعضى از امراء صفوى به ترجمه آن پرداخته است، خ. آستان قدس، ش

ص: 318

امالی سیدنا و نبینا ابی القاسم رسول الله صلی الله علیه و آله

به خط شریف امیر المؤمنین علیه السلام، نسخه کامل آن نزد حضرت حجّت (علیه السلام).
موجود.

الامالی

ابراهیم بن سلیمان قطیفی (سده 10 ق)، در فضائل السادات از آن نقل شده است.

الامالی

شیخ مفید ابو عبد الله نیشابوری، ابن شهر آشوب در معالم العلماء احوال او را آورده است.

الامالی

ابو بکر احمد بن حسین خزاعی، شاگرد سید رضی و شیخ طوسی، منتجب الدین نوشته است که امالی در اخبار و در 4 مجلد است.

الامالی

مهدب الدین ابو الفضل احمد بن حسین بدیع الزمان همدانی (-398 ق).

الامالی

ابو العلاء احمد بن عبد الله معری (-449 ق)، در کشف الظنون آمده که در 10 جزء و ناتمام است.

الامالی

در احادیث، از احمد بن علی بن حسین بن شادان قمی، نجّاشی به واسطه فرزندش از او روایت می کند.

الامالی

ابو الحسین احمد مؤید هارونی (-411 ق)، خ.

موجود.

الامالی

ابو الفتح دیلمی.

الامالی

ابو محمد حسن بن علی ناصر اطروش (-304 ق)، در حدایق الوردیه آمده است که امالی در اخبار بوده و در آن فضایل اهل بیت علیهم السلام بیان شده است.

الامالی

منسوب به ابو علی حسن بن ابو جعفر محمد بن حسن طوسی (-515 ق)، که در واقع از خود شیخ طوسی است، ط. تهران، 1313 ق، خ. آستان قدس، ش 11429.

الامالی

در تفسیر و مواعظ، از حسین بن دلدار علی نقوی (-1273 ق).

الامالی

سعید بن نصر، از مآخذ البلد الامین کفعمی

ص: 319

(-905ق).

الامالی

شیبانی، از مآخذ البلد الامین کفعمی (-905ق)، گویا از محمد بن حسن شیبانی، صاحب تفسیر کشف البیان بوده است.

الامالی

امام الناصر صلاح بن مهدی مفضلّی (-793ق).

الامالی

شیخ مفید ابو محمد عبد الرحمان بن احمد خزاعی، شاگرد سید رضی، سید هاشم بحرانی (-1107ق) در تصانیف خویش از آن نقل کرده است.

الامالی

ابو العباس عقیل بن حسین (زنده در 420ق).

الامالی

در اخبار، از ابو طالب علی بن حسین حسینی، ابن طاوس در غیاث سلطان الوری از آن نقل کرده است.

الامالی-الغرر و الدرر

ابو القاسم علی بن حسین شریف موسوی علم الهدی سید مرتضی (-436ق)، ط. مکرّر.

الامالی

ابو القاسم علی محمد خزاز قمی، صاحب کفایه الاثر، وی از شیخ صدوق (-381ق) و احمد عیاش جوهری (-401ق) روایت کرده است.

الامالی

در مناقب اهل بیت، از لیث بن سعد اسدی، عبد الرحمان نیشابوری از او روایت می کند.

الامالی

در حدیث، از محسن بن حسین نیشابوری عمّ عبد الرحمان نیشابوری، جد منتجب الدین از او روایت می کند.

الامالی

محمد بن مرتضی و محسن فیض کاشانی (-1091ق)، در فضائل السادات محمد اشرف از آن نقل شده است.

الامالی

ابو بکر محمد بن حسن بن درید ازدی (-321ق)، در بغیه الوعاه به او منسوب شده و کشف الظنون آورده است که سیوطی آن را تلخیص کرده و قطف الوریث نامیده است.

الامالی

ابو جعفر محمد بن حسن طوسی (-460ق)، ط.

تهران، 1313ق؛ قم، 1273ق؛ بمبئی، خ.

آستان قدس، ش 1583 و ش 9711.

ص: 320

الامالی - امالی العشیات

ابو عبد الله محمد بن عبد الله حاکم نیشابوری معروف به ابن البیع (-405 ق).

الامالی

ابو المفضل محمد بن عبد الله شیبانی (-387 ق)، ابن طاوس در اقبال و سید هاشم بحرانی در مدینه المعاجز از آن نقل کرده اند.

الامالی - المجالس - عرض المجالس

شیخ صدوق ابو جعفر محمد بن علی بن بابویه قمی (-381 ق)، ط. تهران 1300 ق، و نجف و قم خ. آستان قدس، ش 1575 (1061) ق، ش 1916 (1061) و چندین شماره دیگر بیشتر آنها کتابت سده 11 ق.

الامالی - الامالی المتفرقات

شیخ مفید ابو عبد الله محمد بن محمد بن نعمان بغدادی (-413 ق)، در 43 مجلس، تاریخ املاء: 404-411 ق، ط. مشهد، 1364 ش، خ. آستان قدس، ش 7442 (1350 ق).

الامالی

در فنون ادب، از ابن شجری ابو السعادات هبه الله بن علی علوی (-542 ق)، ط. حیدر آباد، 1349 ق، خ. خدیویه (خط مؤلف).

الامالی

ابو الفتح هلال بن محمد حفار (-414 ق).

الامالی

مرشد بالله یحیی بن حسین (سده 5 ق). در مصر و بیروت چاپ شده.

الامالی

ابو طالب یحیی بن حسین بن هارون حسنی، وی از ابو الحسین نحوی در 305 ق روایت می کند. از امالی او ابن طاوس در اقبال و دیگر تصانیفش نقل کرده است.

الامالی

الناطق بالحق ابو طالب یحیی بن حسین احوال (-424 ق)، ابن طاوس در اقبال و محاسبه النفس از آن نقل کرده است.

الامالی

یحییٰ بن حمزہ المؤید (-747 ق)، بغیہ الخاطر از مولف یاد کردہ.

الامالی

امام یحییٰ بن احمد سراجی (-696 ق).

الامالی (فی احوال بعض العلماء و الاعیان)

محمد علی بن زین العابدین معلم اصفہانی (1308 ق-).

امالی ابن فقیہ

کشکول گونه ای است از محمد تقی بن یوسف فقیہ حاریصی لبنانی (1329 ق-).

ص: 321

امالی العراقیه (فی شرح الفصول الایلاقیه)

طب، از سدید الدین محمود بن علی حمصی (-بعد از 583 ق)، مذکور در کشف الظنون.

-الحمد لله الذی اطلع من مشارق جمال حکمته

الامام

محمد بن جریر طبری، مذکور در البحار (کتاب الصلاة).

الامام

ابو الجیش مظفر بن محمد بن احمد بلخی (-367 ق)، ابن شهر آشوب از آن یاد کرده.

الامام (و المأموم) ---

ص: 322

الامامه

اردو، از احمد سلطان متخلص به خاور بن محمد مظفر گورکانی هندی، ط.

الامامه

اسماعیل بن محمد حسین خاجویی (-1173 ق).

الامامه

ابو القاسم اسماعیل صاحب بن عباد طالقانی (-385 ق)، ابن خلکان می نگارد که کتاب در فضایل علی علیه السلام است.

الامامه

منصور بالله اسماعیل بن محمد عبیدلی فاطمی اسماعیلی (-341 ق).

الامامه

ابو محمد اسماعیل بن محمد مخزومی معروف به قنبره، مذکور در رجال نجاشی.

امامت

فارسی، از محمد امین بن محمد سعید مازندرانی، حیدر علی مجلسی نسخه را داشته است.

امامت

فارسی، از محمد باقر بن محمد اکمل وحید بهبهانی (-1206 ق).

الامامه

بعضی از قدماء شیعه، ابن طاوس از آن در کتاب الیقین نقل کرده و تاریخ کتابت آن را 229 ق نگاهشته است، به احتمال از محمد بن حسین بن ابی الخطاب.

امامت

فارسی، از بعضی از متأخرین، خ. کربلا.

الامامه (من جهه الخبر)

بندار بن محمد فقیه امامی، مذکور در فهرست ابن ندیم.

امامت

فارسی، از محمد تقی بن علی محمد نوری (-1263 ق).

الامامه

جابر بن حیان، خود در نخب کتاب القدیم از آن یاد کرده است.

الامامه

ابو عبد الله جعفر بن احمد بن وندک رازی، مذکور در رجال نجاشی.

امامت

فارسی، از جمال الدین محمد بن حسین معروف به آقا جمال خوانساری (-1125 ق).

امامت

فارسی، از میرزا حبیب الله بن محمد علی رشتی

ص: 323

(-1312 ق)، خ. نجف.

الامامه

2 عنوان، مختصر و مفصل، از ابو محمد حسن بن علی اطروش (-304)، مذکور در رجال نجاشی.

الامامه

ابو محمد حسن بن موسی نوبختی. از آن به کتاب الجامع تعبیر شده.

الامامه

ابو عبد الله حسین بن عبید الله بن سهل سعدی، مذکور در رجال نجاشی و فهرست شیخ طوسی.

امامت

فارسی، از کمال الدین حسین بن عبد الحق الهی اردبیلی (-950 ق)، به نام طهماسب صفوی تألیف شده، خ. ملی.

امامت

ترکی، از کمال الدین حسین الهی اردبیلی (-950 ق).

الامامه (و الرد علی الحسین بن علی الکراپسی)

ابو عبد الله حسین بن علی مصری، مذکور در رجال نجاشی.

امامت (از محمد حسین نیل فروش) ---

ص: 324

(-301 یا 299 ق)، مذکور در رجال نجاشی.

الامامہ

سلطان محمد قائی، مذکور در تتمیم الامل عبد النبی قزوینی.

الامامہ

سلیمان بن عبد اللہ ماحوزی (-1121 ق)، خ.

نجف.

الامامہ

قاضی اشرف الدین صاعد بن محمد بریدی آبی، مذکور در فهرست منتجب الدین، ظاہرا معاصر او بوده.

الامامہ

محمد صالح بن محمد باقر روغنی قزوینی (معاصر حرّ عاملی)، خ. کربلا.

-الحمد لله الذي هدانا لهذا

الامامہ - اثبات الامامہ

عبد الحکیم بن شمس الدین سیالکوتی.

امامت (از قاضی زاده گرهودی) ---

ص: 325

(-1181ق).

الامامہ، کتاب

ابو القاسم علی بن احمد کوفی (-352ق)، 2 کتاب به این نام دارد، یکی مختصر و دیگری مفصل.

الامامہ (از علی بن اسماعیل) ---

ص: 326

ابو محمد فضل بن شادان نيشابورى (260 ق)

الإمامه (از فضل بن شادان) ---

ص: 327

الإمامه

محمد بن دلداری علی تقوی لکهنوی (-1284 ق)، ردی است بر مبحث امامت از تحفه الاثنی عشریه.

الإمامه

ابو عبد الله محمد بن زید واسطی، شاگرد ابو علی جبایی (-303 ق).

الإمامه (از محمد بن قبه) ---

ص: 328

مذکور در فهرست شیخ طوسی.

الامامه

ابو الحسن معلی بن محمد مصری، نجاشی به 3 واسطه از او روایت می کند.

الامامه

کمال الدین میثم بن علی بن میثم بحرانی (-679 ق)، مذکور در کشف الحجب، محتمل است که مقصود از آن استقصاء النظر بوده باشد.

و شاید کتاب النجاه یوم القیامه فی امر الامامه او باشد.

الامامه

ناصر بن هاشم احسائی (-1358 ق)، مذکور در ذکری السید ناصر، ط.

الامامه

ابو حنیفه نعمان بن محمد قاضی مصر (-367 ق)، مذکور در الدعائم او.

امامت

فارسی، چنانکه در مقدمه ذکر شده، ترجمه ای است با اضافات، از الامامه دشتکی، مترجم هاشم بن حسین خاتون آبادی (-1262 ق)، مرتب بر 12 باب است، خ. مرعشی، قم.

- (بعد از خطبه)... بر ضمائر صافیة قلوب مؤمنین و سرائر صفیة افتدۀ عارفین ظاهر و باهر است...

الامامه

ابو نصر هبه الله بن احمد معروف به ابن برنیه (زنده تا 400 ق).

امامت

فارسی، از هدایه الله بن صادق معروف به حاج مجتهد قزوینی (1281 ق-) در اثبات امامت از آیات قرآنی و احادیث مرویه از طرق اهل سنت.

الامامه

ابو محمد هشام بن حکم (-179 ق)، مذکور در رجال نجاشی.

الامامه (فی اثبات النبوه و الوصیه)

ابو الحسين يحيى بن حسين ملقب به هادی (-298ق)، از ائمه زیدیه.

الامامه

ابو محمد يحيى بن محمد بن احمد زبارة حسینی، نجاشی از آن یاد کرده.

الامامه

ابو يوسف يعقوب بن نعيم بن قرقاره، از اصحاب امام رضا(عليه السلام)، در مجمع الرجال و نقد الرجال و مدينة المعاجز از آن یاد شده.

الامامه

ابو محمد يونس بن عبد الرحمان(-208ق)، مذکور در رجال نجاشی.

ص: 329

امامہ امیر المؤمنین علیہ السلام

به احتمال از حسن بن نوح ہندی بھروچی (-939ق)، خ. موجود.

امامہ امیر المؤمنین علیہ السلام من القرآن

ابو عبد اللہ محمد بن محمد بن نعمان شیخ مفید (-413ق)، مذکور در رجال نجاشی.

الامامہ العامہ (فی اثبات احتیاج الخلق علی

حجہ الالہیہ)

ضمن مجموعہ رسائل شیخ ہادی تهرانی (-1321ق) دیدہ شدہ و احتمالاً از اوست.

امامہ الفاسق عند نفسه العادل عند مأمومه

محمد تقی بن حسین نصیر آبادی (-1289ق)، تألیف: 1258ق، ط 1261ق.

امامہ القرآن

اردو، در اثبات امامت از طریق آیات قرآنی، از محمد ہارون زنگی پوری (-1339ق).

الامامہ الکبریٰ (و الخلفہ العظمیٰ)

حسن بن محمد باقر قزوینی (1296ق-)، از شاگردان محمد کاظم خراسانی، ط.

نجف، 1378ق.

الامامہ و التبصرہ من الحیرہ

ابو الحسن علی بن حسین بن بابویہ صدوق اول (-329ق)، ط. بیروت، 1407ق.

الامامہ و الخلفہ

اردو، از احمد حسین خان ہندی.

الامامہ و طرق الزعامہ

محمد علی بن حسین معروف بہ ہبہ الدین شہرستانی.

امامیہ و رجعت

فارسی، از عبد الرزاق محدث همدانی (معاصر).

الامان من النسيان (فی تفسیر القرآن)

عبد الله افندی بن عیسی بیک اصفهانی (-ح 1130 ق)، صاحب ریاض.

امان الاخطار - الامان من اخطار الاسفار

والايمان

در آداب سفر و ادعیه و احراز، از رضی الدین علی بن موسی بن طاوس (-664 ق)، در 13 باب، ط. نجف، 1370 ق، خ. آستان قدس، ش 1917 و 3 شماره دیگر.

-الحمد لله الذي استجارت به الارواح بلسان الحال

امان الايمان (من اخطار الازهان)

بهاء الدین محمد بن محمد باقر مختار نائینی، مجاز از شیخ حرّ عاملی.

امان التواريخ

فارسی، از عبد المحمد اصفهانی مدیر جریده

ص: 330

«چهره نما»، ط. مصر.

امان الحثيث من لهو الحديث

فارسی، درایه الحدیث، از محمد مهد بن یحیی قزوینی معروف به حاج عماد فهرستی (-1355 ق)، ط. مشهد، 1348 ق.

امان الخافین

فارسی، در امامت، از ابراهیم بن محمد علی امین الواعظین اصفهانی (-1349 ق).

الامانه (فی بیان الامامه، از حیدر علی) - الامامه

الامانه (فی اصول الدیانه)

ابو الحسن علی بن حسین مسعودی (-346 ق)، مذکور در کشف الظنون.

امانت الهی

در تفسیر آیه امانت، از محمد باقر بن شمس الدین محمد حسینی محقق داماد (-1040 ق)، تألیف:

1039 ق.

امانی الادیب (فی اختصار مغنی اللیب)

محمد رضا بن قاسم غراوی نجفی، تألیف:

1319 ق.

امانی الخلیل (فی عروض الخلیل)

در عروض و قافیه، از قاسم بن حسن آل محیی الدین جامعی (1314 ق-)، ط. نجف، 1350 ق.

الامتثال یقتضی الصحه و براءه الدمه

احمد بن زین الدین احسائی (-1241 ق)، خ.

کربلا.

امتحان الافکار (فی مسأله الدار)

علی بن محمود مشغری، استاد حرّ، مذکور در امل الآمل.

امتحان اهل القرآن

اردو، در رد فرقه موسوم به اهل قرآن، ط. هند.

امتحان الفضلاء - تذکره الخطاطین

میرزا سنگلاخ خراسانی (-1294 ق)، تالیف:

1283 ق، ط. تبریز، 1295 ق.

امتحان المجالس

شیخ صدوق ابو جعفر محمد بن علی بن بابویه (-381 ق)، مذکور در رجال نجاشی.

امتناع تخلف المعلول عن العله

فارسی، از ملا علی فومنی، مذکور در ریاض.

امتناع الترجیح بلا مرجح

ملا یوسف گزی، شاگرد ملا علی نوری (-1246 ق)، خ. موجود.

امتناع الحکم علی المعنی الحرفی

جلال الدین دوانی، رد بر رساله امکان الحکم علی المعنی الحرفی از قاضی شبانکاره ای.

ص: 331

امتناع الزوجه عن الدخول قبل قبض المهر-جواز امتناع الزوجه

امتناع شرب مسكرات

فارسی، ترجمه محمد بن حاج محمد قلی آشوری قزوینی از منابع امریکایی، ط. تهران، 1309 ق.

الامثال

ابو علی احمد بن اسماعیل بن عبد الله بجلی قمی ملقب به سمکه، استاد محمد بن حسین بن عمید (-360 ق)، نجاشی و ابن ندیم از او یاد کرده اند.

الامثال

ابو یوسف یعقوب بن اسحاق بن سکیت (-246 ق).

امثال حمیر

ابو منذر هشام بن محمد بن سائب کلبی (-206 ق).

امثال الصادره عن بیوت الشعر

ابو عبد الله حمزه بن حسن اصفهانی.

امثال العامه

ابو عبد الله حسین بن محمد رافعی معروف به خالغ نحوی (زنده در 380 ق).

امثال العرب-نهایه الارب

الامثال علی أفعال

ابو عبد الله حمزه بن حسن اصفهانی.

امثال فارسی

عبد الوهاب قائم مقامی (معاصر)، شامل 12000 مثل فارسی به ترتیب حروف.

امثال فارسی

احمد حسین مذاق هندی.

امثال فارسی

با ارائه قرینه عربی، خ. موجود.

امثال القرآن (از احمد کوزکنانی) - روضه الامثال

امثال القرآن

ابو علی محمد بن احمد بن جنید اسکافی (-381 ق)، ابن ندیم از آن به عنوان کتاب الامثال یاد کرده است.

امثال لقمان

فارسی، ط. قسطنطنیه، 1292 ق.

الامثال المنظومه

عربی و فارسی، از محمد علی بن محمد حسین شهرستانی.

امثال و حکم

فارسی، منظوم، از حسن جابری اصفهانی (معاصر)، مرتب بر 32 باب.

ص: 332

امثال و حکم

فارسی، از علی اکبر دهخدا، ط. تهران، مکرر، در 5 مجلد.

الامثال و الحكم

منتخب از غرر الحکم آمدی، به ترتیب حروف، خ. قوله.

-الحمد لله الذي هدانا لتوفيقه...

الامثال و الحكم

محمد علی جعفر تمیمی، ط.

الامثله (للدول المقبله)

عز الملك محمد بن عبيد الله معروف به مسبّحی کاتب (-420 ق).

امثله الاسجاع

ابو الحسين احمد بن فارس (-375 ق)، در کتاب الاتباع و المزاجه به آن ارجاع می دهد.

امثله الاعمال النجوميه

ابو الحسن علی بن زید بیهقی (-565 ق)، در جوامع احکام النجوم به آن ارجاع داده است.

امثله التوحيد

حیدر بن علی عیبدلی.

امجدیه، رساله

فارسی، در شرح قول آن حضرت (صلی الله علیه و آله) در خطبه اول رمضان (دعیتم فیہ الی ضیافه الله)، از ابو المجد محمد رضا بن محمد حسین معروف به آقا رضا اصفهانی (-1362 ق).

-الحمد لله على فضاله...

الامر، رساله فی

اصول، از محمد بن عبد الکریم طباطبایی بروجردی، خ. دیده شده.

امر ابن المحرز محدث، رساله فی

ابو العباس احمد بن عبيد الله ثقفی کاتب، مذکور در فهرست ابن ندیم.

امر ابی فضله الشاعر و ما يتعلق به

ابو الحسن علی بن محمد عدوی شمشاطی، از طبقه کلینی، نجاشی از او یاد کرده است.

الامر بالشیئی و التّهی عن ضده-الضدّ، رساله فی

امراء الشیعه

علی اظهر کهجوی ہندی (-1352 ق)، در تاریخ ملوک و اعیان شیعه، مخصوصا تاریخ آل بویہ.

امراض اطفال

فارسی، از دکتر میرزا محمد کرمانشاهی (-ح 1326 ق)، ط.

امراض الاطفال

برگرفته از کتاب المنصوری، تألیف محمد بن زکریا رازی (-311 ق)، خ. آستان قدس، ش

ص: 333

-الحمد لله خالق الافلاك و مدبر السموات...

امراض الاطفال

فارسی، از قربانعلی بن محمد ناصح طیب سمنانی (-1363 ق)، خ. موجود.

امراض جلدی

عبدالحسین مؤلف مطرح الانظار.

امراض عصبانی

فارسی، از کریزل فرانسوی، ترجمه دکتر علیخان بن زین العابدین همدانی، ط. تهران، 1279 ق.

الامر بالمعروف و النهی عن المنکر

محمد باقر خوانساری (-1313 ق)، در روضات از آن یاد می کند.

الامر بین الامرین

مؤلف الرد علی الصوفیه.

الامر بین الامرین

تقریرات بحث سید ابو القاسم خوئی، در جبر و اختیار، به قلم محمد تقی جعفری تبریزی.

الامر بین الامرین

خلیل بن غازی قزوینی (-1089 ق)، خ. نجف.

-سبحان من تنزه عن الفحشاء

الامر بین الامرین

رفیع الدین بن علی اصغر نظام العلماء (-1326 ق).

الامر بین الامرین

علی بن احمد انصاری قراچه داغی.

الامر بين الامرين

على نقى بن احمد احسائى.

امر الحبشه و الفيل

ابو عبد الله محمد بن عمر واقدى (-270 ق).

الامر الصريح (فى جهر الذكر و التسبيح)

فارسى، از ميرزا محمد بن عبد النبى اخبارى (-1232 ق).

- (پس از تسميه و تسليم) اما بعد اين چند كلمه اى است در خصوص جهرية تسبيح...

امرؤ القيس و اشعاره

محمد هادى بن على دفتر (1312 ق-)، ط.

امطار الدر فى مقدار الكر

مرتضى خسرو شاهى تبريزى (1299 ق-).

امكان الترتب و صحته

عبد النبى عراقى و فسى (معاصر).

ص: 334

امكان الترتب و الامر بالضدين على سبيل الترتيب

محمود بن محمد حسن شریعتمدار استرآبادی (معاصر).

امكان حصول العلم من اخبار الثقة العامی

میرزا محمد اخباری (-1232 ق)، ط. 1242 ق (بافتح الباب او).

امكان الحكم على المعنى الحرفی

قاضی ابو اسحاق بن عبد الله شبانکاره ای، دوانی امتناع الحكم را در رد آن نوشت، خ. مشکات.

امكان و وجود

فارسی، از محمد محسن بن مرتضی فیض کاشانی (-1091 ق)، خ. نجف.

الامکانیه

در بیان امکان و مشیت، ط. (ضمن جوامع الکلم).

امل الآمل

فارسی، کلام، از ابراهیم بن محمد تقی نقوی لکهنوی (-1307 ق)، خ. موجود.

امل الآمل (فی تراجم علماء جبل عامل)

محمد بن حسن حرّ عاملی (-1104 ق)، ط.

تهران و نجف، 1302 و 1306 ق، خ.

آستان قدس، ش 8741 (1132 ق) و ش 9704.

الامل و الرجاء

ابو جعفر محمد بن عیسی بن عبید بن یقظین، مذکور در فهرست ابن ندیم.

الاملاء- شرح کتاب سیبویه

املاء

فارسی، از عبد العظیم خان قریب گرکانی، ط.

تهران، 1346-1350 ق و چندین چاپ مکرر.

الاملاء و النطق

ابو الحسن علی بن حسین بن موسی بن بابویه قمی (-329 ق)، پدر شیخ صدوق.

امّ الولد

ابو الفضل محمد بن احمد صابونی، شیخ ابن قولویه (-368 ق).

الامواج

دیوان احمد بن علی بن سید صافی نجفی (معاصر)، ط. دمشق.

امواج البكاء

فارسی، در ذکر عاشوراء و مصائب شهداء، از نوروز علی بن محمد باقر بسطامی (-1309 ق)، ط 1288 ق.

الامور العامه

کرامت حسین بن سراج حسین لکهنوی (-1336 ق)، ط.

ص: 335

الامور العامه

مهدی بن ابی الحسن قمشه ای (1319 ق-).

امهات الاولاد (و احکام بیعهن)

حسن بن علی اطروش (-304 ق)، ابن ندیم کتاب را دیده بوده است.

امهات الاولاد

ابو الحسین یحیی بن حسین بن قاسم شریف رسی (-298 ق).

امهات الخلفاء

ابو منذر هشام بن محمد بن سائب کلبی (-206 ق)، ابن ندیم آورده است.

امهات المؤمنین

گجراتی، در بیان ازواج پیامبر (صلی الله علیه و آله)، از غلام علی بن اسماعیل بهاونگری (1283 ق-).

امهات النبی (صلی الله علیه و آله)

ابو منذر هشام بن محمد بن سائب کلبی (-206 ق)، مذکور در فهرست ابن ندیم.

امیر ارسلان رومی

فارسی، داستان، به قلم یکی از بانوان دربار ناصر الدین شاه قاجار، ط. تهران، 1329 ق و چندین چاپ دیگر.

امیر حمزه صاحبقران

فارسی، داستان، ط. لکهنو، 1312 ق و چندین چاپ دیگر در لکهنو، بمبئی و تهران.

امیر مختار

اردو، در اخبار مختار ثقفی، ط. هند.

امیر معاویه

برخی از اجزاء آن در مجله «دفتر شهید» هند نقل شده است (مجلد سال 1341 ق).

امیر المؤمنین و مولده بالكعبه

محمد علی بن ابی القاسم اردوبادی (1312 ق-). -1379 ق به عنوان علی ولید الکعبه در نجف و قم و تهران چاپ شده و ترجمه فارسی آن به نام علی مولود کعبه از شیخ عیسی اهری ساکن تهران.

الانابه

ابو جعفر محمد بن علی بن بابویه قمی (-381 ق) شیخ صدوق.

انائیه عوامیه

فارسی، رساله عملیه در احکام مربوط به زنان، از ملا اسماعیل ناظم عقیده و حیده که آن را در 1245 ق به نظم در آورده است.

اناره البصائر (و کشف السرائر)

اردو، اصول دین، از افضل علی خان شفاء الملک هندی، ط. هند (4 مجلد)، ط 1309 ق.

ص: 336

اناره الحالك (فی قرائه ملك و مالك)

در قراءت سورة فاتحه و ترجیح ملك بر مالك، از فتح الله بن محمد جواد شیرازی معروف به شیخ الشریعه اصفهانی (-1339 ق)، تألیف:

1324 ق.خ کتابخانه مرعشی

-الحمد لله الذى ارانا اظهر بينات...

اناره الشهاده

محمد هارون زنگی پوری (-1339 ق)، ط.

اناره الطروس فی شرح عباره الدروس

بهاء الدین محمد بن محمد باقر نائینی، مجاز از حرّ و علامه مجلسی، شرح بخشی از کتاب النذر دروس است.

اناره العقول (فی انتصاف المهر بموت احد الزوجین)

قبل الدخول)

سید ابو القاسم بن علی اکبر خوئی (1307 ق-)، تألیف: 1355 ق.

اناره الناسق (باشراق وجه الصادق «ع»)

محمد رضا بن علی نقی همدانی (-بعد از 1320 ق)، در عالم خواب به تألیف آن مأمور شده.

اناسی العیون

کشکول، از صفدر بن صالح رضوی کشمیری (-1255 ق).

انباء الانبیاء

فارسی، از ملا اسماعیل قزوینی، در اثبات نبوت خاصه، خ.نجف.

-الحمد لله الذى دلنا على دين الاسلام

انباء الدنيا

یحیی بن حسین بن قاسم رسی (-298 ق).

انباء الدواه على انباء النجاه

جمال الدین ابو الحسن علی بن یوسف ققطنی (-646 ق)، ط. قاهره، 1951 م. در 4 جلد

انبان

کشکول در نوادر متفرقه، از علی بن محمد علویچه ای اصفهانی (1333 ق-)، تالیف:

1364 ق.

الانباطیه

خ. موجود، ظاهراً در شناخت آبهای زیرزمینی است.

الانبیاء، کتاب

ابو جعفر احمد بن حسین اهوازی معروف به دندان، نجاشی آن را از او به 3 واسطه روایت می کند.

الانبیاء، کتاب

حسن بن موسی خشاب، نجاشی به 4 واسطه آن را از او روایت می کند.

ص: 337

الانبياء، کتاب

ابو الحسن علی بن ابراهیم قمی، از مشایخ کلینی، نجاشی از آن یاد می کند.

الانبياء، کتاب

ابو القاسم علی بن احمد شریف علوی (-352 ق).

الانبياء، کتاب

ابو الحسن علی بن حسن بن علی بن فضال، مذکور در رجال نجاشی.

الانبياء، کتاب

ابو النضر محمد بن مسعود عیاشی سمرقندی، از مشایخ کشی، مذکور در رجال نجاشی.

الانتباه

مجله فارسی، ط. ایران، ح 1332 ق.

الانتباه (الی فضل الاشباه)

مخمس قصیده اشباه محمد بن احمد مفتح بصری (-327 ق) در مدح حضرت امیر (علیه السلام)، از محمد بن طاهر آل فضل (1294 ق-).

-تری ان تبعت نضا جلیا

واتخذت المولی علیا ولیا

انتباه نامه اسلامی

فارسی، از محمد رضا شریعتمدار دامغانی (-1346 ق)، ط. تهران، 1297 ق.

انتباهیه

فارسی، اخلاق مدنی، از محمد تقی شیرازی (معاصر)، ط.

انتباهیه (در رد بابیه و بهائیه)

فارسی، از محمد شفیع بن محمد سمیع میثمی (-1354 ق)، مقدمه ای است بر رجوم الشیاطین او، تألیف: 1338 ق، خ. دیده شده.

انتخاب اخوان الصفا

انتخاب الامجاد من تاريخ بغداد

بخش علویان و شیعه از تاریخ بغداد خطیب بغدادی، از هاشم بن محمد علی سبزواری، مولف ذریعه به آن فهرستی نگاشته.

انتخاب تلخیص المحصل - نقد المحصل

تلخیص از خواجه نصیر الدین محمد طوسی (-672 ق)، محصل در کلام از فخر الدین رازی است، و منتخب تلخیص از عزّ الدوله سعد بن منصور بن کمونه بغدادی (-690 ق)، خ. نجف (خط ابن کمونه).

انتخاب الجید (من تنبیهات السید)

حسن بن محمد بحرانی دهستانی (-1281 ق) انتخاب و تهذیبی است از تنبیه الاریب فی ایضاح رجال التهذیب از سید هاشم بحرانی (-1107 ق)، تاریخ تلخیص: 1173 ق، خ.

آستان قدس، ش 7444 (1340 ق).

-الحمد لله الذى وطد قباب الشرع

انتخاب الحسن من شعر الحسين -الحسن من

شعر الحسين

محمد بن حسين موسوى شريف رضى (-406 ق)، انتخابى است از اشعار حسين بن احمد بن محمد بن جعفر بن حجاج (-391 ق).

انتخاب حل التقويم

فارسى، از تقى الدين ابو الخير محمد بن محمد فارسى، خ. آستان قدس (فهرست 349/3)، كابل و نسخ ديگر.

-بعد از حمد و ثنا و صلوات و دعاء مخفى نيست كه اين رساله انتخابى است از حل التقويم

انتخاب الراحه

اردو، اخلاق، از ابو الخليل راحت حسين رضى بهيکپورى (1306 ق-).

انتخاب رساله بهبهانيه

فارسى، در احكام اموات، از عبد الله بن صالح سماهيجى (-1135 ق).

انتخاب الزاد

رساله عمليه، از محمد على بن محمد باقر بهبهانى (-1216 ق).

انتخاب علاج الامراض

فارسى، طب، از محمد شريف خان حكيم هندى، ط.

انتخاب القريب من التقريب

ابو محمد حسن بن هادى آل صدر الدين (-1354 ق)، در باب ابن حجر و احتمال تشيع او.

-الحمد لله رب العالمين

انتخاب المجالس

اردو، مقتل، ط.

انتخاب المصائب

اردو، در وقایع اول محرم تا روزهای عاشوراء، از یوسف علی هندی (معاصر)، ط.

انتخابات

فارسی، از حکیم ابوالمجد مجدود بن آدم سنایی غزنوی (-555 ق)، خ. استانبول، آستان قدس، چند شماره تحت عنوان انتخاب منتخب حدیقه.

انتخابات البهیه (من الكتب العربيه و الفارسيه

و التركيه)

در تاریخ و جغرافیای طبرستان و گیلان، ط. سن پترزبورگ، 1274 ق / 1857-1858 م

انتخابیه

فرهنگ عربی به فارسی، از ابراهیم شعبی که به نام خان زمان بن مهابت خان تألیف کرده، خ.

تهران.

ص: 339

انتساب نامه نبوی

فارسی، از محمد افضل غزنوی، ط.

الانتصار

ابو الحسن علی بن حسین مسعودی (-346 ق)، شهید ثانی در حواشی خلاصه از آن یاد می کند.

الانتصار

شیخ مفید محمد بن محمد بن نعمان (-413 ق)، نجاشی از آن یاد می کند.

الانتصار (فی انفرادات الامامیه)

ابو القاسم علی بن حسین شریف مرتضی علم الهدی (-436 ق)، برای عمید الدین وزیر تألیف کرده، ط. تهران، 1276 ق (ضمن الجوامع الفقهیه) و 1315 ق؛ خ. آستان قدس، ش 2234 (596 ق) و چند نسخه دیگر. در نجف و قم هم چاپ شده.

-الحمد لله علی ما یسر من حق متیع

الانتصار

کلام، از حبیب بن محمد آل مهاجر حنوی بعلبکی، تألیف: 1351 ق، ط. صیدا، 1351 ق.

-نحمدک یا من اوضحت لنا سبیل الحق

الانتصار (فی حرمه و طی الادبار)

اردو، از راحت حسین رضوی هندی (1297 ق-)، ط. هند.

الانتصار

در رد شبهات ابن خشاب، از سید شریف ابو السعادات هبه الله بن علی حسینی ابن الشجری بغدادی.

الانتصار

در رد شعوبیه، از ابو عبد الله احمد بن محمد بن ابی الجهم جهمی (معاصر متوکل).

الانتصار-الاقتصاد

الانتصار (فی النص علی الائمة الاطهار) - الاستبصار

الانتصار لاهل البيت الاطهار

محمد صالح بن فضل الله مازندرانی حائری (1297 ق-).

الانتصار لبني فاطمه الابرار

ابو الحسن محمد بن محمد عبیدلی نسابه (-435 ق)، در عمده الطالب (ط. هند) از آن نقل شده است.

الانتصار لتعلب

ابو الحسين احمد بن فارس قزوینی (-375 ق)، سیوطی در بغیه از آن یاد کرده.

الانتصار للشيع (من اهل البدع)

ابو طالب عبید الله بن احمد انباری (-356 ق)، نجاشی از آن یاد کرده است.

ص: 340

الانتصار للشيعة

در امامت اثنا عشری از محمد حسین شمس العلماء گرگانی معروف به جناب، در آخر مقصد الطالب (ط.) از آن یاد کرده.

انتصار الاسلام

اردو، از غلام حسنین کنتوری (-ح 1340 ق)، در 3 مجلد.

انتصار الحق

در اصول و اخبار، از زین العابدین خان بهادر هندی معروف به میرزا محسن، که از کتاب اساس الاصول استادش سید دلدار علی استخراج کرده است، مذکور در کشف الحجب.

-الحمد لله رب العالمين

الانتصاف

فقه، از ابو سعید (یا ابو سعد) عبد الله بن هبه الله بن ابی عصرون.

الانتصاف (من ذوی البغی و الاقتراف)

ابو الحسن علی بن محمد عدوی شمشاطی (-ح 390 ق)، مذکور در رجال نجاشی.

الانتصاف (من ذوی الانحراف عن مذهب

الاشراف فی موارث الاخلاف)

ابو علی محمد بن احمد بن جنید اسکافی (-381 ق).

انتصاف المهر بالموت

صادق آقا تبریزی (-1351 ق).

الانتفاء عما نسب اليه من معارضه القرآن

ابو علی ابن سینا، ط. استانبول، 1953 م (ضمیمه رساله خطاب به ابو عبیده جوزجانی).

انتفاع المؤمنین (بما فی ایدی السلاطین)

ابو الفتح محمد بن علی بن عثمان کراچکی (-449 ق).

الانتقاد

نحو، از محمد مهدی بن علی اصغر قزوینی، تألیف: 1119 ق، مذکور در امل الآمل.

انتقاد الاعتقاد (فی المبدء و المعاد)

میرزا هادی بن علی بجستانی ساکن کربلا (معاصر)، مرتب بر مقدمه و مقاصد.

انتقاد التواریخ

فارسی، از حاج آقا بن ابو الحسن کازرونی، ط.

بمبئی، 1325 ق؛ شیراز، 1329 ق.

انتقاد الهیئه الجدیده

مصطفی بن حسین بغدادی (معاصر)، ط.

بغداد، 1348 ق.

انتقادات

ریاضی، از ابو القاسم جعفر بن محمود ریاضی

ص: 341

(1313 ق-).

الانتقاد للآيات المعتبره في الجهاد

امام مهدي احمد بن يحيى مرتضى (-840 ق).

انتقاض التيمم بدل الغسل بالحدث الاصغر

على نقى بن ابى الحسن لكهنوى (1323 ق-).

الانتقام (ممن غدر بامير المؤمنين عليه السلام)

ابو الفتح محمد بن على بن عثمان كراچكى (-449 ق).

الانتقام

اردو، در ماجرای حجر بن عدی و قتل یزید بن معاویه، از منیر حسن هندی، ط. هند.

انتقام

فارسی، ادبیات، از عباس خلیلی، ط. تهران، 1304 ش.

انتقام الشهيد

اردو، از نواب علی سفیر سندیلوی، در احوال مختار، ط. لکهنو.

انجاح المطالب (في الفوز بالمآرب)

محمد بن محمد رضا قمی، مجاز از علامه مجلسی در 1102 ق، که شرح ارجوزه ای است از او در معانی و بیان، تاریخ شرح: 1074 ق، خ.

آستان قدس، ش 3985 (1074 ق) و ش 4035.

-الحمد لله الذي ميز الانسان بادراك المعاني و علم البيان

الانجاز (في شرح الايجاز)

شرح ايجاز شيخ طوسي در فرائض، از قطب الدين ابو الحسين سعيد بن هبه الله راوندى (-573 ق).

انجام نامه - آغاز و انجام

فارسی، اخلاق، از افضل الدین کاشانی معروف به بابا افضل کاشی یا بابا افضل مرقی، معاصر خواجه نصیر الدین طوسی (-672 ق)، خ.

آستان قدس، ش 3447.

-آغاز گفتار کردیم به نام آنکه آغاز و انجام هرگفتار و کردار از او و بدوست.

انجم فروزان

فارسی، در احوال فاطمه معصومه بنت امام موسی کاظم (علیه السلام) و دیگر امامزادگان مدفون در قم، از عباس بن محمد فیض قمی، ط. قم، 1322 ش.

الانجم المضيئه فی المسائل الحسابیه

محمد بن مهدی قزوینی (-1335 ق)، خ. حله.

انجمن آرای ناصری ---

ص: 342

شاعر، خ. آستان قدس، ش 4204 (1282 ق) و ش 4201.

انجمن دانش

فارسی، ادب و اخلاق، از احمد بن وقار (-1298 ق)، فرزند میرزا کوچک وصال شیرازی، مرتب بر مقدمه و 3 مقاله، تالیف:

1281 ق، ط. تهران، 1289 ق.

انجیل اهل البیت

خ. موجود.

انجیل برنابا

ترجمه فارسی از حیدر قلی خان بن نور محمد معروف به سردار کابلی (-1331 ش)، تاریخ ترجمه: 1341 ق ط. کرمانشاهان، 1350 ق.

انحدار السیل (فی تحقیق نصف اللیل)

علی حسین زنگی پوری.

اندرز قابوس - اندرزنامه

فارسی، منظوم، اخلاق، از علی اکبر نواب شیرازی متخلص به بسمل (-1263 ق).

اندرزنامه اسدی

ابو منصور (یا ابو نصر، علی بن احمد اسدی طوسی (-425 یا 465 ق)، عبارت است از اخلاقیات گرشاسبنامه که رشید یاسمی گردآورده، ط.

تهران، 1306 و 1314 ش.

اندرزنامه

فارسی، 40 کلمه در حکمت، از صدر الافاضل لطفعلی بن محمد کاظم شیرازی متخلص به دانش.

اندرزنامه

فارسی، از مهدی بن محمد علی ثقه الاسلام اصفهانی (1298 ق)، ط. اصفهان.

اندرز و پند

فارسی، اخلاق. ط.

اندیشه های یک مغز بزرگ

فارسی، از موريس مترلینگ، ترجمه ذبيح الله منصورى، ط. تهران، 1320 ش و مکرر، 4 جلد.

الانذار

ارجوزه در واجبات عقليه، از احمد بن محمد حسين كاظمى، تاريخ نظم: 1317 ق.

اندار النادرين

عابد حسين سهارنپورى، ارغام الماكرين و افهام الجاهلين در رد آن است.

انس الجليس (فى التجنيس)

على بن حسن شميم حلى (-601 ق)، مذكور در بغيه سيوطى.

ص: 343

انس الخواطر

کشکول گونه ای است از ابو علی احمد بن محمد مسکویه رازی (-421ق).

انس الخواطر (و نقله المسافر)

عبید الله بن عبد الله سعدآبادی (یا سدآبادی) معاصر سید مرتضی، ابن شهر آشوب در معالم نام برده.

انس العالم (و ادب المتعلم)

ابو عبد الله محمد بن احمد صفوانی، شاگرد کلینی، مذکور در رجال نجاشی.

انس الفرید

مجموعه متفرقه، از ابو علی احمد بن محمد مسکویه رازی (-421ق).

انس الکریم

احمد بن حسین رمحی، نسخه آن نزد ابن طائوس بوده است و در فرج الهموم تصریح دارد.

انس المرید و شمس المجالس

فارسی، قصه یوسف، از خواجه عبد الله بن محمد انصاری هروی (-481ق).

-الحمد لله الذي ابدع وجود الانسان في احسن تقويم

انس النفوس في ذكر منهج الملك القدوس

ابو بکر بن علی مصلح یمانی هندی، تالیف:

1281ق، ط. بمبئی، 1282ق.

انس الوحید

ابو محمد عبد الله بن حسین فارسی، مذکور در رجال نجاشی.

انس الوحید (فی شرح التوحید) - انیس الفرید

شرح توحید صدوق، از نعمه الله بن عبد الله جزائری (-1112ق).

انس الوحید (از قاضی نور الله شوشتری) ---

کشف الحجب، نجاشی به عنوان کتاب الانسان آورده که گویا مصحف است.

انساب

فارسی، مرتب بر فصول، خ شهید مطهری.

انساب

محمد علی بن ابی طالب حزین (-1181 ق)، مذکور در نجوم السماء.

الانساب

ابو الحسن علی بن احمد شریف عقیقی، ابن اخی طاهر (-358 ق) از او روایت کرده.

الانساب

علی بن حسن بن مطهر نسابه خراسان (سده 6 ق).

الانساب

در انساب علویان، از ضیاء الدین طبرسی (معاصر شاه سلیمان صفوی)، در 2 باب، خ.

مرعشی، قم.

-الحمد لله اهل الكرم

الانساب

ابو الغنائم محمد بن علی شریف معروف به ابن صوفی.

الانساب

شرف الدین ابو حرب محمد بن محسن دینوری، ابن مهتّا در التذکره از آن نقل کرده است.

الانساب

مجد الدین محمد بن محمد بن مانکدیم حسینی قمی، مذکور در فهرست منتجب الدین.

الانساب

ابو الحسن محمد بن محمد نسابه عبیدلی، صاحب الصندوق.

الانساب

شمس الدين محمود بن شرف الدين على طيب حسيني (-1338 ق)، خ.قم.

الانساب

فارسی، از محمد مهدی بن جعفر ملقب به حکیم حسینی حائری (-1331 ق)، خ.موجود.

الانساب

شرف الدين يحيى بن حسين بحراني، شاگرد محقق کرکی.

انساب آل ابی طالب

فارسی، بر نهج عمده الطالب، از جمال الدين احمد بن على بن حسين بن على بن مهنا، خ.

دیده شده.

انساب آل ابی طالب - انساب الطالبیه

ابو المعالی اسماعیل بن حسن حسینی، معاصر

ص: 345

شیخ طوسی (-460 ق).

انساب آل ابی طالب - الفخری

ابو طالب اسماعیل بن حسین مروزی که به نام فخر رازی (-606 ق) تالیف کرده، خ. قم (کتابخانه بروجردی).

انساب آل ابی طالب

تاج الدین حسینی، در کتب انساب از آن نقل شده است.

انساب آل ابی طالب (و بنی هاشم)

سید جعفر بن محمد (معاصر)، خ. موجود.

انساب آل ابی طالب

ابو نصر سهل بن عبد الله بخاری (سده 4 ق) ابو العلاء واسطی (-431 ق) از او روایت می کند.

خ. موجود.

انساب آل ابی طالب

رشید الدین محمد بن علی بن شهر آشوب (-588 ق)، مذکور در کشف الحجب.

انساب آل ابی طالب

ابو الحسن یحیی بن حسن عقیقی نسابه (-277 ق).

انساب آل ابی طالب

ابو الحسن یحیی بن حسین حسینی نسابه، مذکور در فهرست منتخب الدین.

انساب آل الرسول (و اولاد البتول)

ابو الفتح عبید الله بن موسی (سده 4 و 5 ق)، مذکور در فهرست منتخب الدین.

انساب الائمه (و موالیدهم)

ابو محمد حسن بن علی شریف (-304 ق)، مذکور در رجال نجاشی.

الانساب الاسدیة فی انساب الساده العلویة

سراج الدین محمد قاسم بن حسن حسینی عبیدلی، که برای ابو العلاء اسد اللہ صدر مرعشی (-963ق) تالیف کرده، خ. ملک.

انساب الامم

ابو جعفر احمد بن محمد بن خالد برقی (-280 یا 274 ق)، مذکور در فهرست شیخ طوسی.

انساب الامم

ابو منذر هشام بن محمد بن سائب کلبی (-206 ق)، مذکور در رجال نجاشی.

انساب بعض الساده السیستانیین (المجاورین)

للمشهد الرضوی)

محمد مهدی بن رضا حسینی (-1369 ق)، تالیف: 1367 ق، خ. موجود.

انساب بنی نصر بن قعین (و ایامهم و اشعارهم)

ابو العباس احمد بن علی نجاشی (-450 ق).

ص: 346

انساب السادات

اردو، انساب سادات ساکن کوپال پور، پالی و کھجوه، از راحت حسین رضوی ہندی (1297 ق-).

انساب سادات جلالی

مکرم حسین جلالوی ہندی.

انساب سبطی النبی

فارسی، خاتمہ کتابی است کہ مولف در احوال پیغمبر (صلی اللہ علیہ و آلہ) تالیف کردہ بودہ است، خ.

آستان قدس.

انساب الطالبیین: (از ابو نصر بخاری)---

ص: 347

شجره النبوه و الشجره الطيبه

الانساب المشجره

ابو العز عبد العظيم بن حسن رودادری، ابن مهتّا در الانساب المشجره خویش از آن نقل کرده.

الانساب المشجره

عبد الله بن ابی القاسم غریفی بلادی، گویا همان تذکره الالباب اوست.

الانساب المشجره

ابو الحسن علی بن ابی الغنائم معروف به ابن صوفی، گویا با انساب الطالبیین یکی است.

الانساب المشجره-التشجير في المعقبيين

من ولد الحسن و الحسين

ابو الفتح محمد بن علی کراچکی (-449 ق).

الانساب المشجره

مهدی بن خلیفه طبری، در فضایل السادات محمد اشرف (ط.) از آن نقل شده.

الانساب المشجر

ابو صالح محمد مهدی بن محمد صالح عاملی (-1183 ق).

الانساب الموضع (فی الخارجین علی امیر المومنین

علیه السلام)

در کشف الحجب از آن یاد شده.

انساب النواصب

فارسی، از علی بن داود خادم استرآبادی، تالیف: 1076 ق، خ، آستان قدس، ش 14643 (1206 ق) و چند شماره دیگر.

-شکر و سپاس بی قیاس خالقی را جل شانه

انساب وحید بهبانی

فارسی، از محمد بن جعفر بن محمد حسین شهرستانی (-1260 ق)، تالیف: 1259 ق، خ.

دیده شده.

انساب الهاشمیین

مهدی بن علی موسوی غریفی (-1343 ق)، در انساب بنی هاشم تا عصر مؤلف در همه جا.

الانسان

در ردّ بر ابن راوندی، از ابو سهل اسماعیل بن علی نوبختی.

الانسان

ابو محمد حسن بن موسی نوبختی، مذکور در رجال نجاشی.

انسان

فارسی، از اسماعیل سبزواری، ط. تهران، 1352 ق.

ص: 348

انسان

فارسی، از عباس خلیلی، ط. تهران، 1303 ش.

الانسان

ابو الحیش مظفر بن محمد بن احمد بلخی (-367 ق).

الانسان (و تکالیفه)

معز الدین محمد مهدی بن حسن قزوینی حلّی (-1300 ق)، خ. موجود.

الانسان (و الکلام فیه)

شیخ مفید محمد بن محمد بن نعمان بغدادی (-413 ق)، مذکور در رجال نجاشی.

الانسان

از مجلدات هفتگانه کتاب خرج الایام اسماعیل سبزواری.

انسان

ملا محسن فیض کاشانی، خ. موجود.

الانسان الاول

سراج الدین حسن معروف به شیخ فدایمانی لکهنوی (1278 ق-).

انسان العین-ضیاء الملویین للتفرقه بین الزین و

الشین

محمد بن عبد النبى اخباری (-1232 ق)، در رد کتاب عین العین محقق قمی، عین العین را محقق قمی در رد بر قبسه العجول فی الاخبار و الاصول نگاشته بوده است، خ. موجود (خط مولف).

الانسان الكامل (فی معرفه الاواخر و الاوائل)

تالیف: ح 1223 ق، خ. نجف (مدرسه بروجردی).

-الحمد لمن قام بحمده اسم الله فتجلی

انسان نامه

محمد بن محمد نوربخش (-869 ق)، خ. موجود (کتابخانه عبد الحمید خان اول).

انسان و خواب

فارسی، در حقیقت رؤیا، از زین العابدین ذوالمجدین، تالیف و طبع: 1324 ق.

انسانی قربانی

اردو، از غلام حسنین هندی، ط.

الانشاء

ادبیات، از حسن کاشی آملی (معاصر علامه حلی).

انشاء ابو الفضل

ابو الفضل بن ابی الفتح گیلانی، از ندیمان جلال الدین اکبر (-1014 ق)، ط. هند.

ص: 349

انشاء الاشتیاق

فارسی، در اشتیاق زیارت حضرت امیر(علیه السلام)، از علامه محمد باقر بن محمد تقی مجلسی (-1110 ق).

انشاء اعلی

فارسی، از محمد خان بهادر بن احمد منشی (معاصر)، ط. 1231 ق؛ هند، 1313 ق؛ بمبئی، 1339 ق.

انشاء التوحید(و الصلوه علی النبی و آله...)

رضی الدین رجب بن محمد حافظ برسی (زنده تا 811 ق)، وی روزگار علامه حلی را نیز درک کرده است.

انشاء جدید(از میرزا کاظم)-مخزن المراسلات

انشاء جدید

فارسی، از محمد خان بهادر منشی (معاصر)، ط.

بمبئی.

انشاء جدید

فارسی، از مهدی دبیر خاقان، ط. 1333 ق.

انشاء چهار فصل

فارسی، از عبد الحسین بن محمد متخلص به «آواره» و «آیتی» (-1373 ق).

انشاء حسن و عشق

فارسی، از نعمت خان عالی ملقب به مقرب خان و دانشمند خان، از ندیمان اورنگزیب (-1118 ق)، ط 1248 ق.

انشاء الدرر

فارسی، از میرزا مهدی خان کوب، ط. تهران، 1273 ق؛ بمبئی، 1327 ق و چاپهای دیگر همراه با دیگر منشآت.

انشاء الصلوات

امین الحق معین الاسلام، ط 1275 ق.

انشاء الصلوات(علی امام العصر)

عبد الرسول فیروزکوهی نوری (-1322 ق)، ط.

1321 ق (با شرح زیارت جامعه).

انشاء الصلوات (و التحیات علی المعصومین

(الهداه)

عبد الکریم بن جواد جزائری (-1215 ق).

انشاء الصلوات

علی بن حماد، از دانشمندان سده های اخیر، خ.

دیده شده.

انشاء الصلوات ---

ص: 350

انشاء غلطان

فارسی، ط.

انشاء فرهاد میرزا-منشآت

فارسی، از فرهاد میرزا ابن عباس میرزا (-1305 ق)، ط. تهران، 1327 ق؛ بمبئی 1318 و 1321 ق.

انشاء فیض رسان

اردو، ط. لکهنو

انشاء قائم مقام-منشآت

فارسی، از ابو القاسم بن عیسی قائم مقام فراهانی (-1251 ق)، ط. تهران، 1280 ق؛ تبریز، 1281 ق؛ تهران، 1294 ق.

انشاء مجد السادات

فارسی، ط.

انشاء میرزا مهدی خان استرآبادی

فارسی، از میرزا مهدی خان بن محمد نصیر خان، منشی نادرشاه، ط 1298 ق.

به نام انشاء الدرر نیز گذشت.

انشاء میرزا مهدی خان خوئی

فارسی، از مهدی بن محمد نصیر خوئی، از منشیان محمد شاه قاجار.

انشآت---

ص: 351

انشاء و املاء

فارسی، از مجد السادات (-1314 ق). ط.

الانصاف

شیخ الرئيس ابو علی حسین بن عبد الله بن سینا (-427 ق)، این کتاب هنگام ورود سپاه سلطان مسعود به اصفهان به غارت رفت.

الانصاف

شرف مرتضی علم الهدی ابو القاسم علی بن حسین موسوی بغدادی (-436 ق)، ابن طاوس در کتاب الیقین از آن نقل کرده است.

الانصاف

رشید الدین محمد بن علی بن شهر آشوب (-588 ق)، عبد الله سماهیجی در اجازه اش به شیخ یاسین از آن یاد کرده است.

الانصاف (فی الامامه و معرفه الاسلاف)

ابو محمد علی بن عنایت الله معروف به بایزید ثانی بسطامی، شاگرد ملا عبد الله شوشتری (-997 ق).

انصاف

فارسی، ترجمه کتاب قبل که مولف به دستور شاه عباس صفوی (-1038 ق) ترجمه کرده، مرتب بر مقدمه، 3 مطلب و خاتمه، خ. سامراء و کربلا.

الانصاف (فی الامامه)

ابو جعفر محمد بن عبد الرحمان بن قبه رازی، مذکور در فهرست ابن ندیم و رجال نجاشی، ظاهراً نسخه خطی آن نزد میرزا محمد اخباری موجود بوده است.

الانصاف (فی تحقیق آیه الاستخلاف)

اردو، در امامت و ردّ قادیانیها، از احمد امر تسری، ط.

الانصاف (فی تحقیق مسائل الخلاف)

(از کتاب جواهر الکلام فی شرح شرایع الاسلام)، از محمد طه بن مهدی نجف تبریزی نجفی (-1323 ق)، ط 1324 ق.

الانصاف

در تحسین و تقبیح عقلی، از ابو عبد الله بن ابو القاسم زنجانی (-1313 ق)، خ. موجود.

الانصاف (فی الرد علی صاحب الکشاف)

بهاء الدین علی بن عبد الکریم حسینی نیلی، شاگرد فخر المحققین، این کتاب را سید حسین مجتهد کرکی (-1001 ق) در دفع المناوات به او نسبت داده است.

الانصاف (فی طریق العلم باسرار الدین المختص)

بالخواص و الاشراف و بیان الفرق بین الحق

و الاعتساف)

محمد بن مرتضی محسن فیض کاشانی (-1091 ق)، تالیف: 1083 ق، ط 1297 و 1311 ق.

ص: 352

-الحمد لله الذي اتقنا بالتمسك

الانصاف (في النص على الائمة الاشراف من آل

عبد مناف)

هاشم بن سليمان بحراني (-1107 یا 1109 ق)، تالیف: 1097 ق، خ. نجف.

-الحمد لله ناصب الائمة الاثنی عشر اعلاما للدين چاپ شده

الانصاف و الانتصاف

خلیل بن ظفر کوفی اسدی، منتجب الدین آن را از ابو الفتح رازی روایت می کند.

الانصاف و الانتصاف (لاهل الحق من

الاسراف)

در رد بر منهج السنه ابن تیمیه در مقدمه و 17 مقام، خ کهن آستان قدس، ش 5643 و در کتابخانه غرب همدان

الانصافیه

فارسی در ستایش قانون و ذم استبداد، از عبد الرسول کاشانی (معاصر)، ط.

انصافیه

فارسی، اصول دین، از علی بن زین العابدین مازندرانی حائری (-1346 ق)، مرتب بر 5 مطلب و هر مطلب در چند انصاف، ط 1317 ق.

انصافیه (در علم قافیه)

اردو، از یعقوب علی خان بن حسینعلی خان نصرت هندی.

انعتاق ام الولد (بعد موت مولاها من نصیب ولدها)

سلیمان بن احمد آل عبد الجبار قطیفی (-1266 ق)، مذکور در انوار البدرین.

انعکاس الشعاعات و انعطافها-انعکاسیه

خواجه نصیر الدین محمد محقق طوسی (-672 ق)، خ. مجلس؛ مشکات.

-مباحث انعکاس الشعاعات و انعطافها مبنیه علی مقدمات

الانفاس القدسيه فى الحوائج الانسيه

فارسي، ادعيه، از مهدي بن محمد باقر يزدي (-1346 ق).

الانفتاحيه (فى اثبات انفتاح باب العلم)

عبد الله بن محمد رضا شبر حسيني (-1242 ق).

الانفحه و حكمها

محمد مولانا بن عبد الكريم سرايى تبريزى (-1360 ق).

انفرادات الاماميه (از شريف مرتضى) ---

ص: 353

انفع الزاد (فی النبی و آله الامجاد) - الکلم

الطیب

قصیده، در تاریخ، احوال و سیر معصومین علیهم السّلام، از حسن بن کاظم سبّتی، تاریخ نظم: 1347 ق.

-ایا معیرا لفته الجید الظبا

و مستعیر القطع من بیض الضبا

الانفعالیه (فی انفعال ماء القلیل علی خلاف قول

ابن ابی عقیل)

فقه، از ابو الحسن بن علیشاه رضوی کشمیری (-1313 ق).

الانفعالیه

فقه، از میرزا عبد الله افندی بن عیسی تبریزی اصفهانی (-1130 ق).

الانفعالیه ---

ص: 354

انگشت شماری

بعضی از شاگردان شیخ بهائی، خ. مشکات.

ان للعالم خالفا حکیمان، رساله فی

ابو بکر محمد بن زکریا رازی.

الانموذج

در اصول دین، از محمد بن احمد قاینی، خ. دیده شده.

-الحمد لله الذی تفرد بالقدم

الانموذج

در معانی و بیان و بدیع، از عبد الوهاب بن علی حسینی استرآبادی تالیف: 879 ق، خ. موجود.

-الحمد لله الذی خلق الانسان علمه البیان

الانموذج الابراهیمی-الانموذج الابراهیمی

انموذج اشعار اهل العرفان

70 غزل در توحید، از محمد محسن فیض کاشانی (-1091 ق.).

انموذج الحق المبین

اصول فقه، از هاشم بن احمد بن حسین احسانی (-1309 ق)، خ. نجف.

انموذج الرجال

محمود بن محمد علی بهبهانی کرمانشاهی (-1269 ق)، به ترتیب حروف، خ. دیده شده

-بسم الله و بالله و الحمد لله

وی این انموذج را باب سوم کتاب مهمات الاحکام قرار داده است.

انموذج العلوم

در تحقیق علوم هفتگانه، از افضل الدین محمد ترکه (-991 ق)، خ. موجود.

انمودج العلوم

در علوم ریاضی، کلام و اصول فقه، از محمد باقر بن شمس الدین محمد حسینی معروف به میرداماد (-1040 ق).

-بعد الحمد لله و الصلوه علی عبادہ المصطفین

انمودج العلوم - الرساله الجلیه

در منطق، کلام، اصول و اخبار، از سلطان العلماء علاء الدین حسین بن رفیع الدین محمد معروف به خلیفه سلطان (-1064 ق)، خ.

موجود.

انمودج العلوم

شاه طاهر بن اسماعیل کاشانی (-952 ق) مقیم دکن، خ. فیض آباد.

انمودج العلوم (از عبد الکاظم تنکابنی) - الاثنی عشریه

انمودج العلوم

در منطق و حکمت آلهی و طبیعی، از شمس الدین محمد بن احمد ابن خاتون عاملی (-پس از 1009 ق).

ص: 355

انمودج العلوم

محمد بن حسن معروف به مدقق و میرزای شیروانی (-1099 ق).

انمودج العلوم

در علوم مختلفه، از جلال الدین محمد بن اسعد دوانی (-908 ق)، خ. آستان قدس، ش 5786 (955 ق)، ش 5785 (966 ق) و چند شماره دیگر.

-الحمد لله الذى جعل السلطان غياثا للمستغيثين

و(در بعضی نسخ):

-الحمد لله المحمود على فعاله

و

-الله المحمود فى كل فعاله

انمودج العلوم

معز الدین محمد بن فخر الدین حکیم مشهدی (-1097 ق).

انمودج العلوم-الجلالیه

قاضی نور الله بن شریف الدین شوشتری (-1019 ق)، تألیف: 992 ق.

ربنا قد اشرق علينا لمعات قدسک

انمودج محاسن الوسائل (فی معرفه الاوائل)

ابو محمد حسن بن هادی صدر الدین موسوی عاملی کاظمی (-1354 ق)، تألیف: 1334 ق، مختصر المحاسن محمد بن عبد الله سبکی است.

انمودج المرناضین

محمد بن عبد النبی اخباری (-1232 ق)، مذکور در روضات.

انمودج الموسوی

در حل شبهه الالتزام و جز آن، از مراد علیخان تفریسی (-1051 ق).

الانموذجہ الابرہیمیہ

تعليقات بر کتاب شفا و نجات ابن سینا، از ظهير الدين ابراهيم بن حسين همدانی (-1025 ق)، تالیف: 1007 ق، خ. مجلس (1020 ق).

-الحمد لله الذي وفقنا لابتداء الحمد

الانواء

ابو حنيفه احمد بن داود دينورى، صاحب اخبار الطوال، مذکور در فهرست ابن ندیم.

الانواء

ابو العباس احمد بن عبيد الله ثقفى كوفى (-319 ق).

الانواء

حسن بن سهل بن نوبخت، مذکور در اخبار الحكماء ققطى.

الانواء

ابو بكر محمد بن حسن بن دريد ازدي

ص: 356

(-321ق)، مذکور در بغیة الوعاه.

الانوار المبكره (فی شرح خطبه التذکره)

محمد بن علی عاملی (-1139ق)، شرح خطبة تذکره داود مصری است.

الانوار (و مفتاح السرور و الافکار فی مولد النبى)

المختار)-الانوار المحمديه

ابو الحسن احمد بن عبد الله بکری (-953ق)، از مآخذ بحار، مذکور در کشف الظنون و کشف الحجب.

-الحمد لله الذى خلق روح حبيبه

از نسخه ای که در 1088 به دستور شیخ حر کتابت شده بر می آید که نام آن الانوار المحمديه است، خ. دیده شد.

الانوار

کافی الکفاه، اسماعیل بن عباد (-385ق)، ابن طاوس در یقین از آن نقل می کند.

الانوار (فی تواریخ الائمة الاطهار)

اسماعیل بن علی نوبختی، مذکور در رجال نجاشی و فهرست شیخ.

الانوار

ابو علی حسن بن محمد طوسی (-بعد از 515ق)، مذکور در آخر بحار مجلسی.

الانوار

در بیان علل غسل جنابت و غسل میت، از علی بن ابوالقاسم رضوی لاهوری، ط. هند.

الانوار ---

ص: 357

انوار الائمه (عليهم السلام)

اردو، در تواریخ چهارده معصوم، ط. هند.

انوار الابصار

فارسی، در فضایل پیامبر (صلی الله علیه و آله) و ائمه (عليهم السلام)، از محمد علی خراسانی طبسی (-1320 ق)، تالیف: 1302 ق، ط 1308 ق.

انوار الاحکام

در فقه استدلالی، از محمد بن فضل الله بن خداداد پهنه کلاهی ساروی معروف به ثقه الاسلام (-1342 ق)، خ. دیده شده (بخش صلاه).

-الحمد لله الذي عرفنا معالم الدين

انوار الاسلام (فی علم الامام علیه السلام)

نیز سید محمد ثقه الاسلام ساروی، خ. نجف.

-الحمد لله الذي عجزت عن بيان نعته السنه الناعتون

الانوار الاسماعیلیه

در ادعیه و اذکار، از اسماعیل بن علی نقی ارومی تبریزی (-1295 ق)، ط 1328 ق.

انوار الاشراق

منظومه در کلام، از محمد تقی بن میر مؤمن قزوینی (-1270 ق)، خ. کاظمین.

انوار الاصول

اصول فقه، از محمد ثقه الاسلام (-1342 ق)، در 5 مجلد.

الانوار الالهیه (فی الحکمه الشرعیه).

بهاء الدین علی بن عبد الکریم حسینی نیلی، ابن فهد در 791 ق از او اجازه دریافت شده است.

انوار الهیه و وسائل حسینیه

در خصائص امام حسین (علیه السلام).

انوار الانظار

تفسیر سوره نور، از علی محمد بن محمد نقوی لکهنوی (-1312 ق).

الانوار الباهره (فی انتصار العتره الطاهره)

در امامت، از رضی الدین علی بن موسی بن طاوس حلی (-664 ق).

-الحمد لله جل جلاله الذی ارانى بنور الالباب

الانوار البدریه (فی کشف شبه القدریه)

عز الدین حسن بن محمد مهلبی حلی، دفع شبهات یوسف بن مخزوم اعور مقصودی است که در کتابش در رد امامیه وارد کرده بوده است، تالیف در 840 ق به خواهش ابو العباس احمد که شاید ابن فهد بوده باشد، خ. آستان قدس، ش 33 (1012 ق) و ش 34.

-الحمد لله الذی هدانا بما کتب علی نفسه من الرحمه

ص: 358

الانوار البدریه-المناسک الحیدریه

اردو، در مناسک حج، از حیدر علی فیض آبادی، مذکور در کتاب ازاله الغین او (ط 1295 ق).

انوار البدرین (و مطلع النیرین فی تراجم العلماء

الاحساء و القطیف و البحرین)

در تاریخ بحرین و احوال علماء آنجا، از علی بن حسن آل حاجی بلادی بحرانی (-1340 ق)، تالیف: 1327 ق، ط. نجف، 1380 ق.

-الحمد لله الذي بعث محمدا صلى الله عليه وآله

انوار البصائر

در انواع علوم، از حسن بن محمد مولف حاشیه معالم الاصول، در 12 مجلد، تالیف: 1222 ق، خ. موجود (بعضی از مجلدات).

انوار البلاغه

در معانی و بیان، از محمد هادی بن محمد صالح مازندرانی (-ح 1120 ق)، مذکور در اجازه حیدر علی که به انساب المجلسیه معروف است.

الانوار البهیة (فی تواریخ الحج الالیه)

عباس بن محمد رضا محدث قمی -1359، ق مرتب بر 14 نور به عدد معصومین علیهم السلام، ط. تبریز، 1344 ق؛ مشهد 1337 ش؛ تهران.

الانوار البهیة (فی شرح الاثنی عشریه الصلاتیه

البهائیه)

نور الدین علی بن علی بن حسین موسوی عاملی (-1068 ق)، برادر صاحب مدارک شرحی است مزجی بر اثنا عشریه شیخ بهائی که در حیات او نگاشته، خ. موجود.

-نحمدک یا من جعل الحمد مفتاحا لاجتلاب افضاله

انوار البیان (فی تفسیر القرآن)

گجراتی، از غلام علی بن اسماعیل بهاونگری (1283 ق-)، ط. هند.

انوار التحقیق

فارسی، منتخب کلمات خواجه عبد الله انصاری هروی (-481 ق)، انتخاب از علی بن طیفور بسطامی، در 3 مقاله، خ. آستان قدس، ش 345 (1262 ق) و یک شماره دیگر، ط. بمبئی 1297 ق و چند چاپ دیگر.

-ای نام تو آرایش عنوان کلام

وی یاد تو آرامش هر بی آرام

انوار التنزیل

تفسیر، غیر از تفسیر بیضاوی است، خ.

فیض آباد هند.

انوار التوحید (فی اثبات التوحید)

عبد الصاحب محمد بن احمد نراقی (-1297 ق)، ط. ایران، 1284 ق (با شرح حدیث رأس الجالوت در یک جلد).

-نحمده حمدا یوافی رضاه

ص: 359

الأنوار الجالیه (لظلام الغلس من تلبیس مؤلف

المقتبس)

علی بن هلال بن فضل، تألیف ظاهرًا سده 9 ق، در رد المقتبس که به نام سلطان یوسف بن ایوب در عصر علامه حلی تألیف شده بوده است، صاحب ریاض 2 نسخه انوار را داشته است.

الانوار الجعفریه

جواب سؤال جعفر بن محمد ستری، در موضوع حق و حقیقت، از خلف بن احمد آل عصفور بحرانی (ح 1280 ق).

الانوار الجلالیه

دیوان فارسی میرزا جلال الدین شیرازی.

الانوار الجلالیه (فی شرح الفصول النصیریہ)

ابو عبد الله مقداد بن عبد الله سیوری حلی (-826 ق)، خ. آستان قدس، ش 347 (857 ق) و 7 نسخه دیگر.

- سبحانک اللهم واجب الوجود

الانوار الجلیه (فی اجوبه المسائل الجلیه الاولى)

70 مسأله از سید علی نهاوندی، مجیب: عبد الله بن نور الدین جزائری (-1173 ق)، خ. نجف (خط مؤلف).

- الحمد لله الذي نصب العلم ذریعہ النجاه...

الانوار الجلیه (فی اجوبه المسائل الجلیه الثانيه)

ص: 360

انوار الحکمه

مختصر علم الیقین، هردواز محمد بن مرتضی محسن فیض کاشانی (-1091 ق)، خ آستان قدس، ش 7450 (1089 ق) و 2 نسخه دیگر.

-نحمدک اللهم وانت للحمد اهل و نستهدیک

انوار الحکمه الناصریه-انوار الناصریه-مرآت

الحکمه الناصریه

فارسی، طب جدید، از میرزا محمد حکیم باشی که به نام ناصر الدین شاه قاجار تالیف کرده، ط.

تبریز، 1272 و 1245 ق، در 3 جلد.

الانوار الحیریة (و الاقمار البدریة فی اجوبه المسائل

الاحمدیة)

یوسف بن احمد درازی بحرانی (-1186 ق).

انوار خلاصه الحساب

اصل خلاصه از بهاء الدین محمد بن حسین عاملی (-1031 ق)، شرح از عصمت الله بن اعظم، تالیف: 1084 ق. ط. کلکته، 1829 م.

الانوار الخمسه

ابو القاسم بن حسین رضوی لاهوری.

انوار الدرر (فی ایضاح الحجر)

کیمیا، از ایدمر بن علی جلدکی (-762 ق)، خ.

آستان قدس، ضمیمه ش 10739 (-1226 ق) و چند شماره دیگر.

-الحمد لله المقدس عن التركيب و التشبيه

انوار الربیع (فی انواع البدیع)

ادبیات، از صدر الدین علی بن نظام الدین احمد دشتکی معروف به سید علی خان مدنی (-1118 ق)، شرح نظم بدیعیه اوست، خ.

آستان قدس، ش 8921 (1227 ق) و 3 شماره دیگر.

-الحمد لله بديع السموات و الارض در ايران چاپ سنگی در يك جلد و در نجف با تحقيق شاکر هادی شکر در 7 جلد چاپ شده.

انوار الرشاد(فی ردّ الاجتهاد)---

ص:361

انوار الروض

شرح خلاصه در نحو، از ناظم آن محمد باقر بن حیدر حسینی کاظمی (-1290 ق)، خلاصه به الروض نیز موسوم است.

انوار الرياض

شرح ریاض المسائل در 8 مجلد، از محمد بن عبد الصمد حسینی شهشهبانی اصفهانی (-1287 ق)، خ. موجود.

انوار الزائرین

محمد رضا بن محمد قاسم حسینی قزوینی، در کتاب الصیامیه (تألیف: 1107 ق) از آن نام برده است.

الانوار الساطعه (فی العلوم الاربعه)

در معارف دینی، اخلاق، عجایب المخلوقات و فقه از سید عبد الله بن محمد رضا شبر کاظمی (-1242 ق)، خ. موجود.

-الحمد لله الذی لا من شیئی کان

الانوار الساطعه (فی تسمیه حجه الله القاطعه)

محمد علی بن ابو القاسم اردوبادی (1312 ق) -1379 ق

الانوار الساطعه (فی شرح الزیاره الجامعه)

محمد رضا بن قاسم غراوی (معاصر)، تألیف:

1361 ق، خ. دیده شده (خط مؤلف).

-الحمد لله الذی احتجب عن عارفیه بنور جماله

الانوار الساطعه (فی المائه السابعه)

جزء چهارم از 11 جزء و فیات الاعلام بعد غیبه امام الانام (علیه السلام)، از مؤلف الذریعه مرحوم آقا بزرگ تهرانی، 1389 ق در بیروت چاپ شده.

انوار السرائر (و مصباح الزائر)

فارسی، در فضایل و زیارات ائمه علیهم السلام، از ولی بن نعمت الله حائری، تألیف: 981 ق.

انوار السعاده (فی ترجمه اسرار الشهاده)

فارسی، از فاضل دربندی، ترجمه محمد حسین بن علی اکبر شریعتمدار، ط. تبریز، 1311 ق.

الانوار السلیمانیه

فارسی، در احتجاجات پیامبر (صلی الله علیه و آله) و ائمه صلوات الله علیهم و مناظرات علماء با مخالفین، از ملا عباس مولوی (معاصر شاه سلیمان صفوی)، تالیف: 1101 ق به نام شاه سلیمان، خ شهید مطهری.

-حمد بی حد و ثنای بی عدد حضرت صانعی را

الانوار السنیه (الی شرح الاجرومیة)

شرح شرح اجرومیة، از طاهر بن عبد علی مالکی حچّامی (-1279 ق)، خ. نجف.

-الحمد لله المفیض علی من نجاه سحائب جوده الغزار

ص: 362

انوار سهیلی

ترجمه ای است از کلیله و دمنه، از حسین بن علی واعظ کاشفی (-910 ق)، که به نام امیر احمد سهیلی تألیف کرده است، ط. مکرر.

الانوار الشاهقه

محمد بن علی رضا بن آقاجانی، خ. مدرسه بروجردی.

-الحمد لله الذي برز قلم ايجاد جميع الاشياء

انوار الشریعه

حسن عظیم آبادی (-ح 1260 ق)، خود در اصول الدین به آن ارجاع داده است.

انوار الشهاده

فارسی، مقتل، از حسن بن علی یزدی کثنوی (-1297 ق)، ط. تهران، 1301 ق و مکرر.

مؤلف غیر از حسن بن محمد علی یزدی صاحب مهیج الاحزان است.

الانوار الضویه (فی شرح الاخبار الرضویه)

شرح 400 حدیث املاء امام رضا (علیه السلام)، از حسین بن محمد آل عصفور بحرانی (-1216 ق).

انوار العارفین

فارسی، در اثبات واجب، از محمد تقی بن محمد باقر آقا نجفی اصفهانی (-1331 ق)، ط.

ایران، 1296 ق.

انوار العقول (من اشعار وصی الرسول ص)

دیوان حضرت امیر (علیه السلام): جامع: قطب الدین کیدری (یا کندری) شارح نهج البلاغه، خ.

موجود و مکرر.

-الحمد لله الذي دانت لعزته الجبابره

انوار العلم و المعرفة ---

انوار الغیاب (فی شرح احوال الامام الغائب

ع))

حسن بن محمد حسین تبریزی (1306 ق-).

انوار الفصاحه (و اسرار البلاغه فی شرح

نهج البلاغه)

یا انوار الفصاحه و اسرار البراعه...، از نظام الدین علی بن حسن گیلانی، مختصر شرح ابن میثم است با اضافاتی از شرح ابن ابی الحدید با مقدمه ای در 4 نهج، خ شهید مطهری (1036 ق).

-الحمد لله الذی دل علی ذاته

انوار الفقاهه

فقه، از حسن بن جعفر کاشف الغطاء (-1262 ق)، در چند مجلد، خ. آستان قدس، ش 14466 (1261 ق)، ش 14718 (1261 ق) و 3 شماره دیگر.

انوار الفقاهه

فقه، از دخیل بن محمد حطّامی (-1305 ق)، شرحی است بر شرایع، خ. موجود.

الانوار فی رجال الشیعه

عباس عزازی در تاریخ العراق از آن یاد کرده و نسخه آن را داشته است.

الانوار القدسیه

دیوان عربی شیخ محمد حسین اصفهانی کمپانی -1361 ق، در مدایح و مراثی، خ. جبل عامل.

الانوار القدسیه (فی الحکمه الالهیه و العقائد

الدینیّه)

فارسی، از آقا رضا بن علی نقی همدانی (-پیش از 1320 ق یا 1328 ق)، ط. تهران، 1321 و 1234 ق.

الانوار القدسیه (فی التوجه الی رب البریه)

در ادعیه و اعمال، از جعفر بن محمد نقدی (معاصر)، نور الانوار را از آن انتخاب کرده است، ط. نجف 1353 ق (مقصود طبع نور الانوار

است).

الانوار القدسيه (في الفضائل الاحمديه):

تفسير آية (ان لله وملكته يصلون على النبي...)، از زين العابدين گلپایگانی (-1289 ق)، مرتب بر مقدمه و 8 باب و هریک مشتمل بر انوار و حجب و استار.

-الحمد لله مالک الملک و الملكوت

الانوار القدسيه (منظومه في استكمال النفس

النبويه)

منسوب به عبد الوحيد قزوینی، در ریاض آورده است که این اثر منظوم و شاید هم فارسی و از عبد الوحيد بن نعمت الله گیلانی شاگرد شیخ بهائی است.

انوار القرآن

اردو، تفسیر، از راحت حسین رضوی هندی (معاصر)، در چند مجلد.

ص: 364

انوار القرآن

در رد اهل سنت در مسأله تحریف قرآن، از نور حسین صاحب صابر جنگ.

انوار القرآن (و مصباح الایمان)

تفسیر مواضع مشکل قرآن مجید، از علی بن مراد، تألیف: 1083 ق، صاحب ریاض نسخه آن را داشته است.

انوار القلوب

فارسی، در اخلاق، از محمد باقر بن محمد موسوی ملا باشی، ط. تهران، 1297 ق.

انوار القمریه (فی شرح الاثنی عشریه الصلاتیه)

اصل از شیخ حسن صاحب معالم، شرح از فیض الله بن عبد القاهر حسینی تفریسی (-1025 ق)، خ. موجود.

الانوار القوامیه (فی الأسرار الکلامیه)

به احتمال از قوام الدین رازی (-1093 ق) یا قوام الدین سیفی قزوینی، خ. لاله لی، استانبول.

الانوار الکاظمیه (فی تراجم بعض الساده)

(الموسویه)

مهدی بن محمد موسوی خوانساری (ح 1319 ق-)، در تراجم عشیره اوست.

الانوار اللامعه (فی تواریخ سیدتنا الصدیقه الطاهره)

فاطمه علیها السلام)

محمد رضا طبسی (ح 1320 ق-).

انوار اللوامع (فی شرح مفاتیح الشرایع)

حسین آل عصفور (-1216 ق)، وی در اجازه اش به احمد احسانی آن را به این نام خوانده است اما چنانکه در انوار البدرین ذکر شده، نام آن المصابیح اللوامع و مختصر آن انوار المصابیح است، خ. آستان قدس، ش 6502-6504.

انوار المجالس

فارسی، از محمد حسین بن عبد الله شهرابی ارجستانی متخلص به گریان، مرتب بر 14 باب، تألیف: 1299 ق، ط، ایران، 1302 و 1317 ق؛ تهران، 1366 ق.

الانوار المحمديه-الانوار في مولد المختار

ابو الحسن بکری، خ. دیده شد (1088 ق، به دستور شیخ حرّ).

الانوار المسبله (في بعض خواص البسمله)

حسن بن عبد الله يمني سمرقندی (زنده در 953 ق).

انوار مشارق الاقمار (من احكام النبي المختار)

فقه، از حسن بن اسد الله دزفولی (-1298 ق)، در چند مجلد، خ. دیده شده.

الانوار المشرقه

محمد صالح بن عبد الواسع خاتون آبادی

ص: 365

(-1116 ق)، مذکور در فیض قدسی.

انوار المشعشعین (فی بیان شرافه قم و القمیین)

فارسی، در تاریخ قم، از محمد علی بن حسین کاتوزیان تهرانی (معاصر)، ط. تهران، 1327 ق.

الانوار المشهدیه (فی شرح الرساله البرمکیه فی

فقه الصلاه الیومیه)

متن و شرح از محمد بن علی بن ابی جمهور احسائی (- پس از 901 ق)، مذکور در اجازه مؤلف برای محمد بن صالح غروی در 896 ق.

انوار المصاییح (فی مختصر شرح المفاتیح)

عبد الله بن علی جد حفصی بحرانی، شاگرد حسین بن محمد بحرانی (-1216 ق)، مختصر شرح مفاتیح موسوم به المصاییح اللوامع از استاد او شیخ حسین بحرانی است، خ. موجود.

الانوار المضیئه (الکاشفه لاصداف الرساله

الشمسیه)

معین الدین سالم بن بدران مصری، استاد محقق طوسی، مذکور در کشف الحجب.

الانوار المضیئه

در احوال حضرت حجّت (علیه السلام)، از علم الدین مرتضی علی بن عبد الحمید نسابه (اوایل سده 8 ق)، ظاهراً نسخه اش در هند موجود است، مذکور در کشف الحجب.

الانوار المضیئه (فی الحکمه الشرعیه الالهیه) -

الانوار الالهیه

بهاء الدین علی بن عبد الکریم حسینی نیلی، استاد ابن فهد (-841 ق)، تألیف: پس از 772 ق، ظاهراً محدث جزائری نسخه مجلد اول این کتاب را داشته است، علامه نوری نیز از وجود نسخه مجلد اول خبر می دهد.

الانوار المضیئه (فی شرح القصیده الازریّه)

هادی بن حسین صائغ بحرانی (1302 ق-)، تألیف: 1360 ق.

قصیده از ریه یا هائیه از محمد کاظم از ری است، در مناقب اهل بیت.

انوار المطالب

احمد حسين مذاق هندی، مذکور در تاریخ احمدی (ط 1339 ق).

انوار المعرفة-انوار العلم و المعرفة

فارسی، از اسماعیل بن محمد علی محلاتی نجفی (-1343 ق)، ط. نجف، 1342 ق (ج اول).

الانوار المقتبسه من مصباح الابرار

منتخب جنه الامان الواقیه معروف به مصباح کفعمی، از مسعود بن فضل الله بهبهانی، تاریخ انتخاب: 1086 ق، خ. دیده شد.

انوار الملكوت (فی شرح الياقوت)

کلام، اصل از ابو اسحاق ابراهیم نوبختی، شرح

ص: 366

از علامه حسن بن یوسف حلی (-726 ق)، ط.

تهران، 1338 ش.

-الحمد لله ذي القدره القاهره

انوار المواهب (فی اسرار المناقب)

فارسی، در اسرار احادیث مروی در مناقب اهل بیت علیهم السلام، از علی اکبر بن حسین نهاوندی (1278 ق-).

انوار المؤمنین

اولاد حسن بن محمد حسن امروهوی (-1338 ق).

انوار المیشمی

فارسی، از جمال الدین بن محمد تقی میثمی، کشکولی است از کشفیات بدیعه و صنایع عجیبه، خ. دیده شده.

-الحمد لله الواحد الاحد الفرد الصمد

انوار ناصری-انوار الحکمه الناصریه

انوار ناصری

فارسی، احکام نجوم، از ابراهیم بهبهانی که به نام ناصر الدین شاه قاجار تالیف کرده است، خ.

نجف.

الانوار التجفیه (فی الاعتقادات و الاصول الدینیہ)

سید رضا بن محمد لنگرانی (-1322 ق)، در 2 مجلد، تالیف مجلد اول: 1295 ق، خ. موجود.

-الحمد لله الذي تحيرت العقول (جزء اول).

-الحمد لله الذي خلقنا و اكرمنا (جزء دوم).

الانوار النعمانيه (فی معرفه النشأ الانسانیه)

حکمت، از نعمت الله بن عبد الله جزائری (-1112 ق) در 3 باب، ط. تهران، 1271، 1280 ق و چند چاپ دیگر.

-نحمده بنعمته علی نعمائه.

انوار الولاية

فارسی، مثنوی، از رضا قلی خان هدایت (-ح 1288 ق)، بر وزن مخزن الاسرار.

انوار الولاية

در فضیلت امیر المؤمنین، از سید محمد قطب شیرازی ذهبی (-1173 ق)، در فصل الخطاب از آن نام برده است.

انوار الهدایه و سراج الامه

احادیث شریف در مواعظ و اخلاق، مرتب بر اباب، از حسن بن علی کثنوی یزدی (-1297 ق)، ط. ایران، 1300 ق. و نجف

انوار الهدایه (فی التفسیر بالروایه)

علی بن حسین کربلایی (معاصر شاه سلطان حسین صفوی)، تألیف: 1107 ق، خ. آستان قدس، ش 1212 (1107 ق).

انوار الهدایه (فی مبحث فدک و القرطاس و دفع

بعض شبهات الناس)

مولوی محمد انور بن نور الدین محمد اکبر آبادی، تألیف: 1192 ق، مذکور در کشف الحجب.

ص: 367

-الحمد لله رب العالمين...

انوار الهدی

اردو، در رد اهل سنت، از مولوی احمد دیوبندی (-ح 1300 ق).

انوار الهدی

در رد مادیون، از محمد جواد بن حسن بلاغی نجفی، ط. نجف، 1340 ق.

انوار الهدی

فارسی، اصول دین و اخلاق، از حسن یزدی کثنوی (-1297 ق)، ط. ایران.

انوار الهدی (فی مسأله البداء)

زین الدین بن علی بن احمد شهید ثانی (-966 ق)، مذکور در تکمله سید حسن صدر.

انوار الهدی (فی تحقیق البداء)

سلیمان بن عبد الله بحرانی (-1121 ق)، مرتب بر مقدمه 3 فصل به نام عباسقلی خان تالیف شده، خ.

-لک الحمد یا من یمحو ما یشاء و یثبت

انوار الهدی

علاء الملک بن قاضی نور الله شوشتری متخلص به مرعشی.

انوار الهدی-دیوان هاشمی

دیوان فارسی، در مدایح و مناقب و مصائب ائمه، از سید محمد ثقه الاسلام ساروی (-1342 ق)، ط. کربلا، 1332 ق؛ تهران.

انوار الیقین (فی اثبات امامت امیر المومنین و عترته

الطیبین علیهم السلام)

منصور بالله حسن بن محمد زیدی (-670 ق) ارجوزه ای مرتب بر 4 موضع، که خود آن را شرح کرده، خ. نجف.

-الحمد للمهیمن الجبار

یکور اللیل علی النهار

اول شرح:

-الحمد لله الذي دلنا على ذاته بغرائب مصنوعات

الانوار اليوسفيّه

تفسير سورة يوسف، از محمد عباس لكهنوى (-1306 ق)، مذكور در تجليات

الانواع، كتاب

ابو الحسن احمد بن محمد معروف به ابن جندى، استاد نجاشى (-450 ق).

الانواع، كتاب

ابو بكر محمد بن يحيى كاتب صولى شطرنجى (-335 ق)، مذكور در وفيات ابن خلكان.

انواع الجماع - المفاتحه و المناكحه

عز الملك محمد بن عبيد الله حرّانى مسبّحى (-420 ق)، در 4 مجلد.

ص: 368

انواع الخطوط، رساله

فارسی، خ. نجف.

انواع الخطوط، رساله فی

خ. نجف

انواع الخطوط، رساله فی

هلال الدین اسماعیل خوئی (معاصر)، خ.

نجف.

انواع العروض

صالح بن باقر رشتی، رساله در موضوع فلسفه است.

انواع الکم

قاضی نور الله شوشتری (-1019 ق).

انواع الوصول الی الحق

فارسی، عرفان، خ، آستان قدس.

انوری بیگم

گجراتی، در اثبات امامت امیر المؤمنین (علیه السلام) از غلام علی بن اسماعیل بهاونگری، ط. هند.

انوری نامه- دیوان انوری و کلیات انوری

الانهار

فارسی، در شرح حال برخی از علماء معاصر مؤلف، از مهدی بن محمد علی ثقه الاسلام مسجد شاهی اصفهانی (1298 ق-)، ط. ایران، 1335 ق.

الانهار، کتاب

ابو منذر هشام بن محمد بن سائب کلبی (-206 ق)، مذکور در فهرست ابن ندیم.

انهار الانوار- جواهر الکلام و جواهر الکم

احادیث منتخب از کافی در اصول دین، معارف و اخلاق، از مفتی میر عباس لکهنوی (-1306 ق).

انهار جاریه

مجموعه متفرقه، جامع: احمد بن کریم تبریزی معروف به نائب الولاية، ط. شیراز، 1343-1346 ق.

انهار النوائب (فی اسرار المصائب)

فارسی، از علی اکبر نهاوندی.

الانیس

در فنون مختلفه از علامه ابو الفتح محمد بن علی کراچکی (-449 ق).

انیس الابرار

3 عنوان مختلف به همین نام در احوال ابو مسلم مروزی.

انیس الاخیار (فی شرح مشکلات الاخیار و

الآثار)

فارسی، از محمد حسین بن محمد علی حسینی،

ص: 369

تالیف: 1225 ق، مختصر جلیس الابرار اوست.

-الحمد لله الذى وفقنا لفهم احاديث رسوله المختار...

انیس الادباء

فارسی، اخلاق، از متین السلطنه عبد الحمید بن عبد الباقي ثقفی (-1335 ق)، ط. تهران، 1324 ق.

انیس الادباء (و سمیر السعداء)

فارسی، كشكول، از نظام العلماء سید رفیع طباطبایی تبریزی (-1326 ق)، ط. تبریز، 1315 ق.

انیس الادباء

ابو القاسم بن محمد رضا طباطبایی معروف به علامه (معاصر).

انیس الاسفار (و جلیس الابرار)

احادیث برگزیده از کافی، از محمد شفیع بن محمد مقیم (سده 12 ق)، خ. موجود.

-الحمد لله الذى دل على ذاته

انیس الاعلام (فی نصره الاسلام و الردة على

النصارى)

فارسی، از محمد صادق فخر الاسلام (-پیش از 1330 ق)، ط. تبریز، 1313-1315 ق.

انیس الامراء

فارسی، از محمد حسین کرمانی، تالیف:

1287 ق، ط. بمبئی.

انیس الانام-ایقاظ العوام فی ایام الصیام

فارسی، مواعظ، از نظر علی بن اسماعیل شریف کرمانی (-1348 ق).

انیس الاولاد-تحفه الاولاد

مواعظ، از نظر علی کرمانی (-1348 ق).

انیس التجار

فارسی، فقه، از مهدی بن ابی ذر نراقی (-1209 ق)، در 7 باب، ط. تهران، 1317، 1329 و 1349 ق، خ. آستان قدس، ش 6184 (1231 ق).

-حمد و سپاس بیحد کریمی را سزااست

انیس التوابین

در توبه و انواع صیغه و مسائل فقهی متفرقه، از حافظ کاشانی، مولف شاگرد محقق کرکی بوده است، خ. دیده شد.

-الحمد لله التواب الرحيم الوهاب الكريم

انیس الجلیس (فی التشطیر و التخمیس)

ادبیات، از حسن بن کاظم سبّتی.

انیس الجلیس (فی التجنیس)

از علی بن حسن نحوی معروف به شمیم حلّی (-601 ق).

ص: 370

انیس الجلیس

کشکول گونه ای است به عربی و فارسی، از محمد علی بن حسین معروف به هبه الدین شهرستانی.

انیس الحضرمی (و رفیق السفر)

فارسی، قصص و داستانه‌ها. از نظر علی (-1348 ق).

انیس الخاطر

منسوب به یوسف جزینی، ظاهراً مقصود انیس المسافر بحرانی است و نامها مصحف گشته اند.

انیس الذاکرین

زنجانی مولف مفتاح الجنه در 1285 ق از آن نقل کرده است.

انیس الذاکرین

عبد الله بن محمد رضا شبر کاظمی (-1242 ق)، مختصر عجائب الاخبار و نوادر الآثار اوست.

انیس الذاکرین

فارسی، مقتل، از محمد بن سلیمان تنکابنی (-1302 ق).

انیس الذاکرین

فارسی، مرآتی، از میرزا مهدی طیب متخلص به کیوان، ط. ایران.

انیس الذاکرین

حبيب الله قمی، خ. موجود.

انیس الذاکرین (فی فضائل المعصومین «ع»)

مظفر حسین بن ضامن حسن لکهنوی (1294 ق-)، در 8 مجلد و 800 مجلس.

انیس الزاهدین

ادعیه، ط. تهران، 1294 ق.

انیس الزاهدین (و جلس العابدین)

ادعیه، از محمد جعفر شریعتمدار استرآبادی (-1263 ق)، تالیف: 1238 ق، خ. دیده شده.

-الحمد لله على نواله

انیس الزاهدین ---

ص: 371

انیس الزائرین

محمد تقی بن محمد باقر آقا نجفی اصفهانی (-1331 ق)، مذکور در جامع الانوار او (ط 1297 ق).

انیس الزائرین

فارسی، از محمد بن علی باققی یزدی، مرتب بر مقدمه، خاتمه و 7 قبله، تالیف: 1245 ق.

انیس الزوار

احمد بن حبیب، تالیف: 1234 ق، خ. نجف.

انیس السالکین

مجموعه ای از کلمات امیر المؤمنین (علیه السلام)، جامع:

زین العابدین بن ابو القاسم طباطبایی معروف به سید آقا (-1303 ق)، خ. دیده شده.

-الحمد لله الذي انعم علينا بامرته بتهديب نفوسنا

انیس السمراء و جلیس السمراء

شیخ احمد احسانی در شرح الزیارة مکرر از آن نقل کرده است.

انیس الشیعه

فارسی، در اعیاد، موالید، وفيات و معجزات ائمه علیهم السلام، از حافظ محمد عبد الحسین بن محمد عبد الهادی هندی، که در 1241 ق به نام فتحعلیشاه قاجار و فرزندش عباس میرزا تالیف کرده، خ. دیده شده.

انیس الصالحین

محمد باقر حافظ عاملی، زین العابدین تنکابنی (-1330 ق)، دعاء سیفی را از آن نقل کرده است.

انیس الصالحین

فارسی، در ادعیه و اعمال مأثوره، از معز الدین محمد بن ابی الحسن موسوی، در 4 فصل، تالیف:

1017 ق، خ. دیده شده (1058 ق)، نیز خ.

آستان قدس، ش 3092 و ش 12965.

-یا من ذکره انیس الصالحین و طاعته نجات للعابدین

انیس الصالحین-صراط المستقیم

فارسی، در اعمال سال و ادعیه، نیز از معز الدین محمد بن ابی الحسن موسوی، در 16 فصل، خ.

کربلا(1080 ق).

-الحمد لله الذی دل عباده علی الطاعات

انیس الصالحین

فارسی، در مواعظ و اخلاق، از کاظم بن محمد علی موسوی گیلانی، در یک مقدمه، 40 فصل و خاتمه، خ. موجود.

-حمد و شکر و ثنا هدیة سرای عظیم کبریا

انیس الطالبین

فارسی، در اصول، فروع و اخلاق، از علی بن کاظم معلم فارسی، در 67 باب، جزئی از نسخه خطی آن ضمیمه تنبیه الغافلین موجود است.

ص: 372

انیس الطلاب (و تذکره الاحباب)

در مسائل متفرقه، احمد بن محمد باقر موسوی بهبهانی، مؤلف الفریده النحویه (تالیف):

1291 ق).

انیس الطلاب

اصول فقه، از محمد جعفر کاظمی، خ. فیض آباد هند.

انیس الطلاب

در فوائد متفرقه ولی اکثر در فقه، از محمد جعفر بن محمد علی بهبهانی کرمانشاهی (-1254 ق)، در 2 مجلد تالیف: 1235 ق، خ.

کربلا (ج 2).

انیس الطلاب

فارسی، در تراجم علماء، از محمد حسن بن قنبر علی زنجانی (1256 ق-).

انیس العابدین (فی احوال الائمة الاثنی عشر)

المعصومین «ع»

زین العابدین طباطبایی تهرانی، خ. سامراء.

انیس العابدین - انیس الزاهدین

ادعیه، نظیر البلد الامین، از محمد بن محمد طیب، از علماء اوائل صفویه، از آن در بحار نقل شده است، مرتب بر مقدمه و 10 باب، خ. آستان قدس، ش 7453 (978 ق).

- یا من دعاه المضطرون فاجابهم

انیس العابدین

محمد مهدی بن محمد جعفر موسوی تنکابنی (سده 13 ق).

انیس العارفين

فارسی، از محمد حسین خان شیرازی متخلص به ناخدا، تألیف: 1295 ق، ط. لکهنو، 1295 ق.

انیس العارفین

در مواعظ و نصایح و اخبار، از صفی الدین علی بن حسین کاشفی، معاصر شاه طهماسب صفوی (سلطنت: 930-984 ق)، مرتب بر 32 باب، خ. نجف، خوانساری (1021 ق).

انیس العارفین - انیس العاشقین

فارسی، مثنوی، از قاسم انوار (-837 ق).

انیس العارفین

فارسی، اخلاق، از عیسی بن شکر الله لواسانی (-1364 ق)، ط. ایران، 1360 ق.

انیس العاشقین

فارسی، لغت، خ. فیض آباد هند.

انیس العاشقین

فارسی، مثنوی، از رضا قلی خان هدایت (-ح 1288 ق).

انیس العاشقین ---

ص: 373

انیس العاشقین

فارسی، مثنوی، از عبد الباقی تویسرکانی (سده 12 ق).

انیس العباد-سؤال و جواب

فارسی، رساله عملیه، از ابراهیم بن محمد علی بادکوبه ای (-ح 1322 ق).

انیس العشاق

فارسی، در تعریف سراپای معشوق، از شرف الدین حسن بن محمد رامی تبریزی (-795 ق)، که به نام ابو الفتح اویس بهادر (ظاهر اویس ایلکانی) تألیف کرده بوده است.

انیس العشاق---

ص: 374

انیس المجتهدین (وزین المصلین)

فارسی، در آداب نماز شب، از محمد نصیر بن محمد باقر، در یک مقدمه، 8 باب و خاتمه، تالیف: 1313 ق، ط 1316 ق.

انیس المجتهدین

اصول فقه، از مهدی بن ابی ذر نراقی (-1209 ق)، خ. موجود.

-الحمد لله الذي جعل الاصول وسيله للصعود على مدارج حقایق المباحث الشرعيه

انیس المحبین

فارسی، منظوم، در غزوات حضرت امیر (علیه السلام) از حسن علی بن حسین علی همدانی (-1327 ق)، خ. موجود.

انیس المحتاجین

مجموعه متفرقه، از عبد الله بن محمد رحیم (-1243 ق)، خ. موجود.

انیس المحدثین (و رفیق الواعظین)

موعظ، از فیاض حسین بن قاسم علی انصاری (-1351 ق).

انیس المریدین و شمس المجالس

فارسی، تفسیر سوره یوسف، خ. آستان قدس، ش 1448.

انیس المسافر

فارسی، در آداب تربیه حیوانات شکاری، از رضا قلی خان سردار اشرف بن حسینقلی خان والی پشتکوه، ط. بوشهر، 1329 ق.

انیس المسافر (و جلیس الخواطر) - کشکول -

انیس الخاطر و جلیس المسافر

مجموعه متفرقه، از یوسف بن احمد بحرانی (-1186 ق)، ط. بمبئی، 1291 ق، نجف در 3 جلد و ایران.

انیس المسافرین

در سلوک، در 3 فصل (1. فی الطالب، 2. فی احوال الطريق، 3. فی احوال السالکین)، خ.

نجف (737 ق).

انیس المستوحشین

محمد رحیم بن محمد هروی اخباری، شاگرد حر عاملی، خ. آستان قدس، ش 1600.

-الحمد لله الذي فهمنا نبذه من شرايع احكامه

انیس المشتغلین

مجموعه متفرقه، از محمد علی بن محمد باقر هزار جریبی (-1245 ق)، مذکور در روضات.

انیس المصلی

اردو، در ترجمه نماز و معانی الفاظ آن، ط.

هند.

انیس المصلین

در نوافل، از علی بن محمد حسین شهرستانی

ص: 375

(-1344 ق).

انیس المقلدین

فارسی، رساله عملیه، از فتاوی سید ابو الحسن موسوی اصفهانی-1365 ق، جامع: ابو القاسم اصفهانی، ط. مکرر.

انیس المقلدین

فارسی، رساله عملیه، از فتاوی اسماعیل بن صدر الدین عاملی (-1338 ق)، ط. 1329 ق.

انیس الموحدین

فارسی، اصول دین، از مهدی بن ابی ذر نراقی (-1209 ق)، ط. مکرر، خ. آستان قدس، ضمیمه ش 9639 (1237 ق) و ش 14632.

انیس الموحدین (فی اصول الدین)

حسین بن علی یزدی، تالیف: 1289 ق، خ.

موجود.

-حمدا لمن ذكره شفاء الصدور الضعيفه...

انیس المؤمنین

فارسی، رساله عملیه از حسن بن احمد اشکذری یزدی (-1359 ق)، خ. دیده شده.

انیس المؤمنین

ادعیه و زیارات، از محمد بن عبد الوهاب همدانی امام الحرمین (-1303 ق).

انیس المهاجرین (و مونس المسافرین)

عبد الحسین علی آقا ذو الریاستین (1290 ق-).

انیس المهموم

فارسی و عربی، کشکول گونه ای در تاریخ و اخلاق، از محمد علی بن سلیمان معصومی بهبهانی (-1372 ق)، 2 مجلد، خ. موجود.

انیس الناس

فارسی، در اخلاق مانند کلبله و دمنه، از شیخ شجاع شیرازی، از بنی اعمام شیخ ابو اسحاق اینجو (ممدوح حافظ)، تالیف: ح 830 ق نام

ابراهیم سلطان بن شاهرخ، خ. مجلس، ش 6550.

-الحمد لله الذی کرم بنی آدم فجعل منهم علما و حکما

انیس الناظر (فی نوادر الاوائل و الاواخر)

در بعضی مجموعه ها از آن نقل شده.

انیس النفس

مواظ و اخلاق، از نظر علی بن اسماعیل شریف واعظ کرمانی (-1348 ق)، تألیف: 1328 ق، ط. نجف، 1356 ق (چاپ دوم)؛ بغداد 1954 م.

انیس النفوس (و مطلع الشموس)

محمد باقر بن زین العابدین حائری، از شاگردان صاحب ضوابط، مذکور در عدّه الذاکرین او.

ص: 376

انیس النفوس (فی تهنیه الجلوس)

فارسی، قصیده، در تهنیت جلوس مظفر الدین شاه قاجار، از محمد حسین بن محمد جعفر متخلص به طوبی، ط. (در آخر جامع الفوائد).

انیس النفوس

در مواعظ و اخلاق، از خلیل بن ابراهیم عاملی (-1340 ق)، مذکور در آخر الفوائد الخلیلیه او.

الانیس النفیس

اصول فقه، از مهدی بن ابی ذر نراقی (-1209 ق)، با ذکر همین نام از آن در بعض کتب اصولی نقل شده، گویا مقصود انیس المجتهدین اوست.

انیس الواعظین (و جلیس الفائزین)

در مواعظ قرآنی، از محمد جعفر بن سیف الدین شریعتمدار استرآبادی (-1263 ق)، در 30 مجلس، خ. دیده شده.

انیس الواعظین

فارسی، در ذکر مصائب معصومین علیهم السلام، از عبد الکریم بن محمد علی لسان الواعظین خراسانی تربتی، در 28 مجلس، تالیف:

1257 ق به نام محمد شاه قاجار، ط. تهران، 1302 ق.

انیس الواعظین

3 عنوان در یک موضوع (مفصل، متوسط و مختصر)، از عبد الوحید بن نعمت الله گیلانی شاگرد شیخ بهائی، که خود در آخر اثنا عشریات که در حیات استادش نوشته صریحاً از آنها نام برده است.

انیس الوحده (و جلیس الخلوه)

در اخلاق، از محمود بن محمود حسینی کاشانی معروف به گلستانه، خ. آستان قدس، ش 3507.

-الحمد لله علی نعمائه

انیس الوحشه و جلیس اللیله-آداب صلاه اللیل

انیقه

فارسی، در تفسیر آیه «قُلْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ عَلَيْهِ أَجْرٌ إِلَّا الْمَوَدَّةُ فِي الْقُرْبَى»، از نور الدین علی بن حسین موسوی عاملی (-1068 ق)، برادر صاحب مدارک.

-عزیزترین گوهری که دره التاج مقال و تمیمه الوشاح هرامردی بال را شاید حمد عزیززی است

انین بهین

عباس بن احمد همدانی (معاصر صاحب آثار عجم).

الاواخر، کتاب

شیخ صدوق ابو جعفر محمد بن علی بن بابویه قمی (-381ق)، مذکور در رجال نجاشی.

ص: 377

اواسط القلائد

تعليقات بر مجمع البحرين، از صدر الافاضل، تالیف: 1299 ق.

الاوامر، کتاب

نیز از شیخ صدوق، مذکور در رجال نجاشی.

الاوامر و النواهی

مباحث اصول فقه، از محمد بن علی نوری (-1325 ق)، خ. نجف.

الاوامر و النواهی

معز الدین محمد مهدی بن حسن قزوینی حلی (-1300 ق)، خ. دیده شده.

الاوانی، کتاب---

ص: 378

اوائل التحرير

در اخلاق و آداب، از ميرزا منشى، ط.

الاوائل العلويه (فى الحكمة العربيه)

سراج الدين حسن معروف به شيخ فدا حسين لكهنوى (1278 ق-).

اوائل المقالات (فى المذاهب المختارات)

ابو عبد الله محمد بن محمد بن نعمان شيخ مفيد (-413 ق)، خ. آستان قدس، ش 7454 (1352 ق). ط. تبريز.

-احمد الله على نعمته واعتصم من خلافه و معصيه

اوثق الوسائل (فى شرح رياض المسائل)

لطفعلی بن احمد مغانى (-1262 ق)، خ. دیده شده.

اوثق الوسائل (فى شرح الرسائل) - حاشیه ميرزا

موسى

شرح رسايل شيخ انصارى، از موسى بن جعفر، شاگرد سيد حسين كوهكمري، تاليف:

1295 ق، ط. تبريز، 1304 و 1313 ق.

-الحمد لله العلى العالى

اوثق الوسائل و امتن العقائد

فارسي، اخلاق، از على اصغر بن سيد حسين طيب (-1342 ق)، تاليف: 1341 ق.

-الحمد لله الذى جعلنا من المتمسكين بالعروه الوثقى

الاوج الاخضر (فى الاثمه الاثنى عشر)

خ. استانبول (سلطان عثمان ثالث).

اوجز الانباء (فى مقتل سيد الشهداء)

هادى بن عباس آل كاشف الغطاء (1289 ق-). ط. نجف، 1342 ق (بالمقبوله الحسينيه).

الاولديه و الجبال و الرمال

ابو عبد الله حسين بن محمد خالغ نحوى (-پس از 380 ق).

اوراد الابرار (فى ماتم الكرار).

از حسن بن محمد دمستانى (سده 12 ق)، كه ناتمام ماند و محمد بن احمد درازى بخرانى آن را تكميل كرد.

-الحمد لله الذى جعل تلاوه مصائب الشهداء اوراد الابرار

اوراد البهائى

ادعيه، گويا از بهاء الدين محمد بن محمد نقشبندى (-791 ق)، خ. موجود.

اوراد فتحيه

سيد على بن شهاب الدين همدانى (-786 ق)، ط. كانپور، 1876 م؛ لاهور، 1279 ق، خ.

آستان قدس، ش 9910 (1311 ق).

اوراد القرآن

ادعيه قرآنى، از محمد هارون زنگى پورى

ص: 379

(-1339 ق)، ط. لکهنو.

اوراد المتقين

اردو، ادعیه، از ابو الخلیل راحت حسین رضوی (1306 ق-).

اوراد هفته

ادعیه و آیات قرآنی برای هر روز از ایام هفته، خ. شهید مطهری (2 نسخه).

اوراد و اذکار

کاظم بن ابراهیم تقریشی، خ. دیده شده (1170 ق).

-الحمد لله الذي جعل الدعاء وسيلة لنيل المرام

الاوراق

در اخبار و اشعار آل عباس، از ابو بکر محمد بن یحیی معروف به صولی شطرنجی (-335 ق)، ط. مصر، 1354-1335 ق؛ قاهره، 1944 م، خ. خدیویه.

الاوراق (فی التصريف و الاشتقاق)

محمد علی هبه الدین شهرستانی، مرتب بر مقدمه و 4 حدیقه.

-الحمد لله المتعال عن النواقص و الامثال

اوراق الاحزان

فارسی، مقتل، ط. تهران.

اوراق پریشان

ابو القاسم مرتضوی متخلص به آذر، ط. تبریز، 1334 ق.

اوراق الذهب

در احوال سید حسین بن دلدار علی نقوی لکهنوی (-1273 ق)، از شاگردش مفتی محمد عباس شوشتری لکهنوی (-1306 ق)، مرتب بر درر، معادن و جواهر، تالیف: 1264 ق.

-سبحانک اللهم و حنانیک تبارکت

اوراق الذهب (فی ما ذهب عن اوراق الذهب)

تممه کتاب گذشته در احوال سید حسین نقوی، از حفید او سید علی نقی بن ابو الحسن نقوی لکهنوی-1409

اوراق غم

اردو، مرآتی، از میرثا من علی هندی متخلص به نیشان، ط.

اوراق مشوش-مقامات مختلفه

ابو الحسن بن محمد حسین فروغی (1301 ق-)، ط. تهران، 1330 ق.

الاورام (و سببها و علاجها)

حسن بن محمد سعید طیب، خ. موجود.

الاوزان الشرعیه---

ص: 380

اوسط الجرجانی

ابو علی حسین بن عبد الله بن سینا (-428 ق)، مذکور در کشف الظنون.

الاوصاف

رشید الدین محمد بن علی بن شهر آشوب (-588 ق)، خود در معالم از آن نام برده است.

الاوصاف و التشبهات

ابو الفرج محمد بن اسحاق معروف به ابن ندیم (-385 ق).

اوصاف الاشراف

فارسی، عرفان، از خواجه نصیر الدین محمد طوسی (-672 ق)، در 6 باب، ط. مکرر، خ.

آستان قدس، ش 3512 (969 ق) و چندین نسخه دیگر.

اوصاف الامین

پروین قاجار، تالیف: 1305 ق، در برخی کتب چاپی از آن نقل شده.

اوصاف الشعراء

نظام الدین محمود بن احمد قادری یزدی، مذکور در مقدمه عصر حافظ.

اوصاف القرى (فی صفات الاولیاء)

فارسی، عرفان، از علی نقی بن رضا کوثر همدانی (-1297 ق)، خ. آستان قدس، ش 6946 (1316 ق).

اوصاف مستحسنه

فارسی، منظوم، در اخلاق، از حسن بن میرزا علی جابری (معاصر).

اوصاف ناصری

فارسی در اوصاف ناصر الدین شاه قاجار، از عباسقلی بن محمد تقی سپهر معروف به سپهر ثانی (-1341 ق)، ط. تهران، 1301 ش.

اوصاف النبی (صلی الله علیه و آله)

شیخ صدوق ابو جعفر محمد بن علی بن بابویه قمی (-381 ق)، مذکور در رجال نجاشی.

الاوصياء، كتاب

ابو القاسم علي بن احمد شريف علوي كوفي (-352ق)، مذكور در رجال نجاشي.

الاوصياء (و ذكر الوصايا)، كتاب

علي بن محمد بن زياد صيمري، ابن طاوس در مهج الدعوات از آن نقل کرده.

الاوصياء، كتاب

ابن ابي العزاقر محمد بن علي شلمغاني (-322ق)، در حال استقامت احوال نگاشته است.

الاوصياء، كتاب

ابو النضر محمد بن مسعود عياشي سمرقندي،

ص: 381

مذکور در رجال نجاشی.

اوضاع البلاد

کتاب یازدهم از کتب دوازده گانه کلیات ریاضی از محمد یوسف ریاضی هروی (-1330 ق)، ط. مشهد، 1334 ق.

الاضاع اللفظیه

در اقسام اوضاع لفظی و انواع وضع الفاظ، از حسین بن علی حلّی، تألیف: 1338 ق.

الاضاع اللفظیه

در وضع الفاظ، از حیدر بن اسماعیل عاملی (-1356 ق).

الاضاع اللفظیه

محمد بن علی خسروشاهی، تألیف: 1268 ق، ط. تبریز، 1310 ق (با مشکات المصابیح).

اوضح اللغات

فارسی، از مهدی بن محمد شیرازی متخلص به صابر، تألیف: 1280 ق، مصدر به نام مؤید الدوله، خ. ملک (1287 ق).

اوعیه الثلاثه و لوحی المحو و الاثبات

شیخ احمد احسائی، مذکور در نجوم السماء.

الافواق

محمد حرز نجفی (-1365 ق)، خ. موجود.

الافواق-الاعداد و الافواق

اوفر الشروح

شرح فصول بقراط در اصول طب، از ابو القاسم عبد الرحمان بن علی معروف به ابن ابی صادق و ملقب به بقراط، مذکور در کشف الظنون.

-بعد حمد الله بجميع محامده...

الافوی

مجموعه احادیث، تألیف فضل علی بن شاهویردی (معاصر شاه سلیمان صفوی)، اوایل نسخه موجود.

الاقوات

ابو الحسن علی بن حسن طایی جرمی معروف به طاطری، نجاشی آن را به 3 واسطه از او نقل می کند.

اوقات الصلوات

در اوقات نمازهای پنجگانه یومیه، از کیکاوس بن دشمنزیار دیلمی، از مشایخ منتجب الدین.

اوقات الصلوات

ابو الحسن سلیمان بن عبد الله ماحوزی (-1121 ق)، تالیف: 1103 ق، خ. نجف.

اوقات الظهر و العصر (و نوافلها)

فارسی، از علامه محمد باقر بن محمد تقی

ص: 382

مجلسی (-1111 ق)، تالیف: 1097 ق، خ.

موجود.

اوقاف القرآن

نظام الدین حسن بن محمد معروف به نظام اعرج، تالیف: 704 ق، به اشاره استادش قطب الدین مسعود شیرازی (-710 ق)، خ. مجلس.

اوکیان

فارسی، در احوال مخترعین، از سید محمد بن هبه الله قزوینی معروف به بحر العلوم (1296 ق-).

اولاد الائمة المدفونین باصفهان

مصلح الدین بن شهاب الدین مهدوی اصفهانی (1334 ق-).

اولاد امیر المؤمنین علیه السلام (و انسابهم)

و احوالهم)

جمال الدین عطاء الله بن فضل الله دشتکی، معاصر شاه اسماعیل (-930 ق)، خ. موجود، ضمیمه اربعین او در آستان قدس (شماره های اربعین: ش 1594 963 ق) و ش 1598.

-الحمد لله و سلام علی عباده الذین اصطفی

اولاد بابویه (و ذکر اخبارهم و تراجمهم)

یوسف بن احمد بحرانی (-1186 ق)، مذکور در نامه دانشوران.

اولاد الخلفاء

ابو منذر هشام بن محمد کلبی (-206 ق)، مذکور در رجال نجاشی.

الاول و العشره

ابو الحسین محمد بن بحر رهنی شیبانی، نجاشی به یک واسطه آن را از وی روایت می کند.

الاولیات (فی النحو)

ابو علی حسین بن علی بن احمد فارسی (-377 ق)، خ. نجف.

الاوليات

كمال الدين عبد الرحمان بن محمد عتايقي حلي (سده 8 ق)، خ. نجف.

الاوليات

در نخستين حوادث علمي و اختراعات، از محمد علي هبه الدين شهرستاني، خ. ديده شده.

اول كتاب في الهندسه-حلّ الاشكال

اولى العزم من الرسل و معنى اولوالعزم

خ. موجود (1105 ق).

-الحمد لله رب العالمين

انجام: و القشر كالعدم بالنسبه الى اللب.

اولين امارت شيعه

فارسي، در خروج مختار، از علي اكبر تشيّد، ط.

تهران، 1324 ش.

ص: 383

اولین مقاومت منفی در ایران

تاریخ دخانیات و تحریم تنباکو، از ابراهیم تیموری، ط. تهران. 1328 ش.

اویس بلگرامی

اردو، مرآتی، از ناصر علی اویس، ط. هند.

اهبه العباد (فی یوم المعاد)

رسالة عملیه در طهارت و نماز، از عبد الله بن محمد نصیر گیلانی (-1330 ق)، ط. بغداد، 1327 ق.

اهبه المعاد (فی المبدأ و المعاد)

محمد رضا بن قاسم غراوی.

اهداء الحقیق (معنی حدیث الغدیر الی اخیه البارع

البصیر)

مرتضی بن احمد خسروشاهی تبریزی، به نام شیخ محمد صدیق، از علماء اهل سنت آذربایجان در 1352 ق تألیف کرده، ط. نجف، 1353 ق.

و در ایران به نام معنی حدیث الغدیر چاپ شده.

اهل بیت

اردو، تفسیر آیه تطهیر، از محمد صالح عرشی بنارسی (معاصر)، ط. هند.

اهل بیت کی نماز

اردو، در نماز، ط.

اهل البیت

اردو، در فضایل اهل بیت علیهم السلام، از سید محمد سبط حسین سرسوی، ط.

اهل البیت

مولوی مقبول احمد هندی، ط 1324 ق (با المجالس الحسینیة).

الاهلیجہ، کتاب

ابو یعقوب اسماعیل بن مهران سکونی کوفی، از اصحاب رضا(علیه السلام)، نجاشی و شیخ و کشی از او یاد کرده اند.

الاهلیلجه، کتاب

ابو جعفر حمدان بن معافی صبیحی (-265 ق)، از اصحاب امام کاظم و امام رضا علیهما السلام.

الاهلیلجه، کتاب

ابو سلیمان داود بن کثیر بن ابی کلدۀ رقی، در گذشته اندکی پس از وفات امام رضا(علیه السلام).

الاهلیلجه فی التوحید

رساله امام جعفر صادق(علیه السلام) که در پاسخ نامه مفضل بن عمر جعفی و به خواهش او در رد بر ملحدین و منکرین نگاشته اند. ط. تهران، 1294 و 1322 ق؛ نجف، 1369 ق؛ مصر، 1328 ق؛ نیز تهران(ضمن بحار الانوار)، خ.

آستان قدس، ش 2022(1063 ق) و 6 نسخه دیگر.

ص: 384

-بسمله، اما بعد وفقك الله و اياك لطاعته

اهم ما يعمل

در اعمال شرعی روز، شب، هفته و سال، از محمد بن مرتضی محسن فیض کاشانی (-1091 ق)، در 3 مقاله خ. موجود.

-الحمد لله على ما رخص لنا من ثنائه

الاهوازیه، الرساله

رساله امام صادق(عليه السلام) در جواب والی اهواز عبد الله نجاشی، محیی الدین در اربعین و شهید در کشف الریبه عینا آن را نقل کرده اند، خ.

آستان قدس، ش 6831.

ایاب الشیخ الی صباه-آب زندگانی

الایام، کتاب

حسن بن احمد صنعانی (-334 ق)، مذکور در بغیه الوعاه سیوطی.

الایام (آتی فضلت من السنه)، کتاب

ابو الحسن علی بن محمد، از نوادگان امام هادی(عليه السلام)، مذکور در رجال نجاشی.

الایام، کتاب

ابو منذر هشام بن محمد کلبی (-206 ق).

ایام بنی حنیفه

نیز از هشام کلبی.

ایام العرب

ابو الفرج علی بن حسین اصفهانی (-356 ق)، به نام یکی از ملوک بنی امیه اندلس نگاشته، مذکور در کشف الظنون و تاریخ بغداد.

ایام فزاره

هشام کلبی.

ایام قیسی

نیز از هشام، 2 کتاب اخیر و 2 عنوان سابق تالیف کلبی را ابن ندیم یاد کرده است.

ایام کودکی

فارسی، از محمد امین بن محمد رضا گیلانی معروف به ادیب طوسی، ط. تهران، 1312 ش.

ایام محبس

فارسی، از علی دشتی، ط. تهران، 1303 ش.

الایام النحسه

سید نعمت الله بن عبد الله جزائری (-1112 ق)، خ. نجف.

الایام و اللیالی و الشهور

یحیی بن زیاد اقطع معروف به فراء، کوفی (-207 ق)، خ. مسجد سلیم آقا؛ خزانه المصریه.

الایتلاف فی رفع الاختلاف

فارسی، از حسین عرب باغی (معاصر)، ط.

ص: 385

ایثار الحق علی الخلق

علامه محمد بن ابراهیم مفضلّی (-840 ق)، تألیف: 837 ق.

الایجاز (فی الرجال)

در روضات از آن نقل شده و ظاهراً منظور، ایجاز المقال است.

الایجاز (فی الفرائض)

ابو جعفر محمد بن حسن شیخ طوسی (-460 ق)، ط. نجف، 1383 ق، خ. آستان قدس، ش 2749 و ش 6039.

-بسمله، الحمد لله رب العالمین... سألت ایدک الله املاء مختصر فی الفرائض.

الایجاز (فی قواعد الدرايه و الرجال)

محمد جعفر بن شریعتمداری استرآبادی (-1263 ق)، خ. کربلا؛ نجف.

-الحمد لله علی نواله... هذه رساله علی وجه الایجاز و الاجمال فی علم الدرايه و الرجال

ایجاز التحریر (فی آیه التّطهیر)

ناصر حسین بن مظفر حسین جونپوری (-1313 ق)، مذکور در علماء الهند.

ایجاز الحکمه

فارسی، حکمت الهی، از رفیع الدین علیشاه بن محمد همدانی، خ. دیده شده (1130 ق).

الایجاز لمفاتیح الاعجاز

اختصار مفاتیح الاعجاز محمد بن یحیی انهجی در شرح گلشن راز که محمد بن محمود دهدار آن را مختصر ساخته است.

-الحمد لمن له الحمد فی الدنيا و الآخرة

ایجاز المطالب (فی ابراز المذاهب)

فارسی، از نصیر الدین ابو طالب عبد الله بن حمزه معروف به نصیر الدین طوسی، استاد قطب الدین کیدری و شاگرد ابو الفتوح رازی و معاصر منتجب الدین، اردبیلی در حدیقه الشیعه از آن نقل و تصریح کرده که فارسی است.

ایجاز المقال (فی معرفه الرجال)

فرج الله بن محمد حویزی (معاصر محدث حرّ عاملی)، صاحب روضات از آن نقل کرده است، در امل الآمل نیز از کتاب او در رجال در 2 مجلد یاد شده است.

الایراد و الاصدار

در حل مشکلات و مسائل علمی، از ابوالمجد معروف به آقا رضا بن محمد حسین اصفهانی، -1362 ق مذکور در فهرست تصانیف او.

الایرادات (علی المقرب)

ابو العباس احمد بن محمد اشبیلی معروف به ابن الحاج، مذکور در بغیة الوعاه.

ص: 386

ایران اقتصادی

رحیم زاده صفوی، در 2 مجلد، ط. ایران.

ایران باستان

فارسی، از حسن مشیر الدوله پیرنیا، در 4 مجلد.

ط. تهران، مکرر.

ایران باستان

مجله فارسی که 4 سال به مدیریت سیف آزاد در تهران منتشر می شد.

ایران در زمان ساسانیان

آرتور کریستن سن، ترجمه به فارسی از رشید یاسمی، ط. تهران، 1317 ش و مکرر.

ایران شهر

مجله فارسی که به مدیریت حسین بن کاظم تبریزی از سال 1340 ق 4 سال در برلن انتشار می یافت و مجموع آن در یک مجلد مجددا در تهران چاپ شد.

ایران فی عهدها الجدید

سید مصطفی طباطبایی، ط. صیدا، 1354 ق.

ایران قدیم (یا مختصر تاریخ ایران)

فارسی، از حسن مشیر الدوله، ط. تهران، 1308 ش و مکرر.

ایرج نامه

فارسی، مثنوی، در معارضه عارف نامه ایرج میرزا، از اسماعیل بن حسین مسأله گو متخلص به تائب.

ایساغوجی - کلیات خمس - المدخل الی علم

المنطق

ابو بکر محمد بن زکریا رازی (-311 ق)، مذکور در فهرست ابن ندیم.

الایضاح

احمد بن محمد بن دؤل قمی (-350 ق)، مذکور در رجال نجاشی.

الایضاح

ابن ابی العزافر شلمغانی، مذکور در رجال نجاشی.

الایضاح (فی اسرار النکاح)

عبد الرحمان بن نصر شیزری، در تقویة نیروی جنسی و مداوای بیماریهای آن، خ.

آستان قدس، ش 6096 و ضمیمه ش 9716 (1056 ق).

-الحمد لله الذی خلق الانسان من طین

الایضاح (فی اصول الدین علی مذهب اهل البیت)

ابو القاسم علی بن محمد خزاز رازی، راوی از شیخ صدوق (-381 ق).

الایضاح (فی اصول الدین)

محمد بن ولید خزاز، مذکور در کشف الحجب.

ص: 387

الايضاح (في الامامه)

ابو جعفر محمد بن جرير بن رستم طبري كبير، در مجالس المؤمنين از آن نقل شده و مؤلف آن را در دست داشته است، خ. آستان قدس، ش 1923 (1262 ق).

الايضاح (في الامامه)

ابو عبد الله محمد بن محمد بن نعمان شيخ مفيد (-413 ق)، خ. فيض آباد هند. گویا با الافصاح یکی است.

الايضاح (في تفسير القرآن)

علامه حلی (-726 ق) - ايضاح المخالفه

الايضاح (في الرد على سائر الفرق)

ابو محمد فضل بن شاذان بن خليل نيشابوري (-260 ق)، ط. تهران، 1351 ش، خ.

آستان قدس، ش 38 (1072 ق).

- الحمد لله الذي خلق السموات و الارض

الايضاح (عما اوتى به من الافك الصراح)

شيخ جزيره ابو الحسن علي بن محمد عدوي شمشاطي، مذکور در رجال نجاشي.

الايضاح عن احكام النكاح

ابو الفتح محمد بن علي بن عثمان كراچكي (-449 ق)، در 441 ق در صيدا به امر ذخر الدوله تاليف کرده.

الايضاح (في الفقه)

قاضي نعمان مصري (-363 ق)، مذکور در مقدمه كتاب الهمه.

الايضاح (في الكيمياء)

جابر بن حيان (-200 ق)، ط. بمبئي، 1892 ق (ضمن مجموعه اي در اكسير)، خ. آستان قدس، ضميمه ش 10739 (1226 ق) و ضميمه ش 10748 (1296 ق).

- الحمد لله القوي المّان ذي العزه و السلطان (برطبق نسخه خطي آصفيه).

الايضاح (في المسح على الخفين)

ابو محمد یحیی بن محمد شریف نیشابوری، مذکور در رجال نجاشی.

الایضاح (فی المنطق)

فارسی، از حبیب الله بن زین العابدین قمی (-1359 ق)، خ. آستان قدس، ش 6773 (1351 ق).

الایضاح (فی المنطق و الخطاب)

صدر الافاضل، مذکور در مقدمه شرح القصیده الانصافیه.

الایضاح (فی النحو)

ابو علی حسن بن علی بن احمد فارسی نحوی (-377 ق)، خ. موجود، کوپریلی زاده، در بغداد چاپ شده

ص: 388

الایضاح (فی النسب)

ابو بکر یحیی بن ابی بکر بن عجیل یمنی، مذکور در کشف الظنون.

ایضاح احقاق الحق

ترجمه احقاق الحق به فارسی، از میر نصیر الدین حسین بن عبد الوهاب طباطبایی بهبهانی که برای شاه سلیمان صفوی نگاشته است، خ. کربلا.

-سعد اکبر دولت از برج اقبال سعادت‌مندی طالع است

ایضاح الاحوال فی احکام الاموال

فقه، از احمد بن عنایت الله حسینی زنجانی (1308 ق-).

ایضاح الادب

فارسی، ادبیات، از لطفعلی صدر الافاضل شیرازی، تألیف و طبع: 1310 ق.

ایضاح الاشتباه

رجال، از علامه حلی جمال الدین حسن بن یوسف بن مطهر (-726 ق)، تألیف: 707 ق، ط. تهران، 1318 ق.

-الحمد لله رب العالمین

ایضاح الاعراب-تسهیل الغوامض

ایضاح الانباء (فی تعیین مولد خاتم الانبیاء و مقتل

سید الشهداء)

علی آقا بن موسی ثقه الاسلام خراسانی تبریزی (-1330 ق)، تألیف: 1329 ق، ط 1352 ق.

ایضاح البراهین

کلام، خ. آستان قدس.

ایضاح البراهین

علی بن زید بیهقی-565 ق، مذکور در کشف الظنون.

ایضاح التحریر

شرح تحریر الاصول، در اصول فقه، از علی بن محمد جعفر استرآبادی (-1315 ق)، مذکور در غایه الآمال او.

ایضاح التلبیس من کلام الرئیس - کشف

التلبیس و بیان سیره الرئیس

علامه جمال الدین حسن بن یوسف بن مطهر حلّی (-726 ق).

ایضاح الحساب

شرح خلاصه الحساب شیخ بهائی، از فخر الدین بن محمد علی طریحی (1085 ق-)، تالیف:

1083 ق، خ. موجود.

-الحمد لله الذی نزه ذاته من الشوائب و النقصان

ایضاح الخطاء

در مذمت و مضار استبداد، از محمد باقر بن

ص: 389

محمد جعفر بهاری همدانی (-1333 ق)، ط.

ایران.

ایضاح خطأ من صنع (فی امر القرآن علی الشیعه)

ابو علی محمد بن احمد بن جنید اسکافی (-381 ق)، مذکور در رجال نجاشی.

ایضاح دفائن النواصب

ابو الحسن محمد بن احمد بن شادان قمی (سده 4 و 5 ق)، در مناقب امیر المؤمنین (علیه السلام)، خ.

آستان قدس، ش 7873.

ایضاح الدلائل (فی اجوبه المسائل)

سلیمان بن احمد آل عبد الجبار قطیفی (-1266 ق)، خ. موجود.

ایضاح الدلائل (فی حساب عقد الانامل)

ابو القاسم بن کاظم موسوی زنجانی (-1292 ق)، خ. موجود.

ایضاح الدلیل (فی طهاره الماء القلیل)

عبد الکریم بن جواد شوشتری (-ح 1214 ق)، خ.

دیده شده.

ایضاح الرياض

حاشیه بر ریاض الدلائل، از حبیب الله بن علیمدد کاشانی (-1340 ق)، مذکور در لباب الالقاب او.

ایضاح السبل (فی الترجیح و التعادل)

ابو طالب بن ابو القاسم زنجانی (-1329 ق)، ط.

تهران، 1308 ق.

ایضاح السبل (از علامه حلی) - غایه الوصول

ایضاح السبیل (الی علم اوقات اللیل)

در منازل قمر و کواکب، از ابو الفتح محمد بن علی کراچکی (-449 ق).

ایضاح السبیل

فقه و اصول، از هاشم بن احمد احسائی (-1309 ق)، خ. نجف.

ایضاح الصواب

در اصول فقه و احکام، از مهدی بن اسد الله لاهیجی، خ. موجود.

-الحمد لله المتعالی عن سوانح الاحلام

ایضاح الطريق

اصول فقه و محاکمه بین اصولیان و اخباریان، از محمد باقر بن محمد حسن بیرجندی (-1352 ق).

الایضاح عن اصول صناعه المساح

در علم مساحت، از ابو منصور عبد القاهر بن محمد تمیمی بغدادی (-429 ق)، خ. آستان قدس، ش 5429(728 ق).

ترجمه فارسی از ابو الفتوح منتجب الدین اسعد بن ابو الفضائل اصفهانی (-600 ق)، خ.

آستان قدس، ش 5462(728 ق).

-الحمد لله الجلیل علی آلائه

ص: 390

ایضاح الفوامض (فی تقسیم الفرائض)

در میراث، از علی بن عبد الله علیاری تبریزی (-1327 ق)، تألیف: 1318 ق، ط. تبریز، 1324 ق.

ایضاح الفرائد

حاشیه بر فرائد الاصول شیخ انصاری، از محمد بن محمد تقی تنکابنی (-1359 ق)، ط.

تبریز، 1358-1359 ق.

ایضاح الفرائض

اردو، در میراث، از اعجاز حسن بدایونی هندی (-پیش از 1350 ق)، ط. هند.

ایضاح الفوائد (فی شرح مشکلات القواعد)

فخر الدین ابو طالب محمد بن حسن (-771 ق)، فرزند علامه حلی، تألیف: 760 ق، خ.

آستان قدس، ش 2229 (853 ق)، ش 13379 (855 ق) و چند نسخه دیگر.

-الحمد لله ذی العزّه و البقاء در ایران در چهار جلد دوبار چاپ شده است.

ایضاح القوانین-ایضاح المضامین

ایضاح الکلام (فی شرح شرایع الاسلام)

حسین بن محمد علی اعسم نجفی، شاگرد صاحب ریاض، خ. آستان قدس، ش 2242.

-الحمد لله حمدا لا یحصی عدده و لا ینته امده

ایضاح اللبس (فی شرح تسلیک النفس)

اصل از علامه حلی، شرح از خواهرزاده اش نظام الدین عبد الحمید بن محمد اعرجی، تألیف:

703 ق.

ایضاح المعجبه (فی حل الظهر یوم الجمعة بالحجّه)

و عدم سقوطه)

حسین بن ابراهیم حسینی قزوینی (-1208 ق)، از مشایخ بحر العلوم.

الحمد لله ملهم الصواب...

ايضاح مخالفه السنه للكتاب و السنه - الايضاح

في التفسير

علامه حسن بن يوسف بن مطهر حلي (-726 ق)، تأليف: 723 ق، خ. آستان قدس، ش 1207 (723 ق؟).

ايضاح المرام (في امر الامام عليه السلام)

محمد باقر بن محمد جعفر بهاري همداني (-1333 ق)، خ. موجود.

ايضاح المسترشدين (في بيان تراجم الراجعين

الى ولايه امير المؤمنين «ع»)

هاشم بن سليمان توبلي بحراني (-1107 ق)، در احوال 253 تن كه به تشيع گرويده اند، تأليف:

1105 ق، خ. موجود.

ايضاح المشتبهات

در تفسير كلمات دشوار قرآن مجيد، از محمد تقى بن محمد حسين كاشاني (-1316 ق).

ص: 391

ایضاح مشکلات القرآن-سلک البیان و مشکلات القرآن

ایضاح المصباح (لاهل الصلاح)

بهاء الدین علی بن عبد الکریم حسینی، شرح مصباح صغیر که شیخ از مصباح کبیر اختصار کرده.

ایضاح المضامین (فی حل عبارات القوانين)

لطف الله اسکی لاریجانی (-1311 ق)، خ.

موجود.

ایضاح المعضلات (من شرح الاشارات)

شرح بر شرح محقق طوسی بر الاشارات و التنبیحات ابن سینا، موسوم به حل مشکلات الاشارات، از علامه حسن بن یوسف بن مطهر حلّی (-726 ق).

ایضاح المقاصد (لفوائد الفوائد)

شرح فوائد بهائیه در حساب، از یحیی بن احمد کاشانی (سده 8 ق)، خ. آستان قدس، ش 5430 (1275 ق).

ایضاح المقاصد (من حکمه عین القواعد)

شرح حکمه العین، از علامه حسن بن یوسف بن مطهر حلّی (-726 ق)، خ. آستان قدس، ش 47 (نسخه کهن). جز و انتشارات دانشگاه تهران چاپ شده.

ایضاح المقال (فی توجیه اقوال الرجال)

محمد بن عنایت احمد خان کشمیری دهلوی (-1235 ق)، مذکور در نجوم السماء.

ایضاح المماثله-الابانه عن المماثله

ایضاح المنافع-تحصیل المنافع

ایضاح المیراث

فارسی، از علی بن علی دشتی، به منزله شرحی است بر الرساله المحمدیه المیراثیه، از شیخ یوسف بحرانی، مرتب بر مقدمه و 6 فصل، تالیف: 1339 ق، ط. بمبئی، 1342 ق.

ایضاح النافع

شرح النافع فی مختصر شرایع، از ابراهیم بن سلیمان قطیفی بحرانی (سده 10 ق) معاصر محقق کرکی.

ایضاح النافع (فی شرح مفاتیح الشرایع)

علی بن سید نبی موسوی حمّاری (-1357 ق)، تألیف: 1343 ق، خ. موجود.

-الحمد لله الذي سن شرایع الاسلام

الایضاح و التبیین (فی شرح منهاج الیقین)

اصل منهاج یا مناهج از علامه حلّی، شرح از کمال الدین عبد الرحمان بن محمد عتایقی حلّی، تألیف: 787 ق، خ. نجف.

-الحمد لله المتعالی بجلال احدیته

ایضاحات (در خصوص آزادی)

فارسی، در بیان آزادی، از طالب اوف عبد الرحیم نجارزاده تبریزی، ط. تهران، 1325 ق.

ص: 392

الایقاد (فی ویات المعصومین)

محمد علی بن محمد شاه عبد العظیمی (-1334 ق)، ط. نجف، 1330 ق.

الایقاظ (یا: بیداری)

فارسی، در رد بایئه، از میرزا صالح اقتصاد عکاس مراغی، ط. تهران، 1307 ق.

الایقاظ

40 حدیث در اخلاق، از محمد علی شاه عبد العظیمی (-1334 ق)، ط. تبریز، 1314 ق (با حلیه الداعین).

ایقاظ الاغنیاء و التجار و العلماء

فارسی، از ابراهیم بن محسن کاشانی (-1345 ق)، ط. تهران، 1317 ق (با محاسبه النفس).

ایقاظ الامه

فارسی، در مفاصد معتقدات یهود و مسیحیت، از عبد الرزاق واعظ همدانی (معاصر).

ایقاظ الامه من الهجه فی اثبات الرجعه

مهدی بن محمد موسوی خوانساری اصفهانی (1319 ق-)، ط. بغداد، 1366 ق.

ایقاظ البشر فی اجزاء اضطراری المشعر

عبد التّبی عراقی، ط. نجف، 1364 ق.

ایقاظ الحیب (فی مظالم الصلیب)

فارسی، در تاریخ اسلام، از عبد الله بن ابو القاسم موسوی بلادی بوشهری (معاصر).

-الحمد لله الذي جعل الجهاد من فروع الدين

ایقاظ الراقدین

در مواعظ، از عبد الرحیم بن محمد علی شوشتری نجفی (-1313 ق)، تالیف: 1270 ق، خ.

نجف.

-نحمدک اللهم یا من تأزرت بالکبرياء

ایقاظ الزاقدین

علی محمد بن سید محمد تاج العلماء (-1312 ق).

ایقاظ العلماء (و تنبیه الامراء)

احمد بن عبد الله کوزکنانی (-1327 ق)، ط 1315 ق.

ایقاظ العوام-انیس الانام

ایقاظ العوام

فارسی، در رد صوفیه، از نظر علی واعظ کرمانی

ایقاظ العوام

در احوال ابو مسلم خراسانی (-137 ق)، مذکور در رد الصوفیه (تألیف: 1060 ق).

ایقاظ الغافل

فارسی، در ردّ باییه، از حاج محمد کریم خان کرمانی (-1288 ق)، ط. بمبئی، 1896 م.

-ثنای بی حد خداوندی را جل شأنه سزااست

ص: 393

ایقاظ الغافلین

در اخلاق و مواعظ، از سلیمان بن عبد الله ماحوزی (-1121 ق)، عبد الله سماهیجی در اجازه اش و شیخ یوسف در اللؤلؤه از آن نام برده اند

ایقاظ الغافلین

نثار حسین عظیم آبادی (-1338 ق).

ایقاظ القوم (فی آداب الصوم)

باقر بن اسماعیل کجوری (-1313)، در زبده المآثر یاد شده.

ایقاظ النائمین (فی تصحیف المصحفین)

محمد تقی بن حسن ظهر حسینی، که به اجازه استادش میرداماد در 1015 ق تألیف کرده است.

-نحمدک اللهم یا رافع درجات العالمین و المتعلمین

ایقاظ النائمین

در اخلاق، از محمد جعفر بن سیف الدین شریعتمدار استرآبادی (-1263 ق)، مذکور در مظاهر الآثار فرزندش محمد حسن.

ایقاظ النائمین (و ایعاظ الجاهلین)

در موضوع غناء، محمد ماجد بن ابراهیم حسینی، خ. نجف.

ایقاظ النائمین (فی رد تنبیه الغافلین)

فارسی، از محمد مرتضی جونپوری (-1333 ق)، ط. هند.

ایقاظ النبیّه (فی ذکر ما اجمع علیه و اختلف فیہ)

فقه، از میرزا محمد اخباری (-1232 ق)، ط.

بصره (یا مصر)، 1356 ق.

ایقاظ النفس

اخلاق، از علی اصغر بن حسین سبزواری، شاگرد ملا هادی سبزواری، در 3 جزء، که به نام ابراهیم شریعتمدار سبزواری تألیف کرده، خ.

ایقاظ النفوس (و احیاء الموتی)

فارسی، در اخلاق و مواعظ، از عبد العلی ساکن یکی از دهات تبریز که در 1297 ق تألیف و به آیت الله سید مجدد شیرازی اهدا کرده است، خ.

دیده شده (1309 ق).

-الحمد لله العلی الاعلی

ایقاظ الواعظین (و تنبیه المستمعین)

فارسی، از نظر علی بن اسماعیل کرمانی (-1348 ق).

الایقاظ من الهجعه (بالبرهان علی الرجعه)

محمد بن حسن حرّ عاملی (-1104 ق)، ط.

قم، 1381 ق.

-الحمد لله محیی الاموات

ایقاظ الهجعه (لصلاه الجمعه)

محمد جواد بن محمد رضا دارابی (1309 ق-) ترجمه فارسی آن به کشف المقنعه موسوم است.

ص: 394

الایقاعات

اصول فقه، از محمد ابراهیم بن حسن کلباسی (-1261 ق)، مذکور در روایات.

الایقاعات

ابو عبد الله بن ابو القاسم زنجانی (-1313 ق)، مذکور در فهرست تصانیف او.

الایقاعات

محمد باقر بن محمد حسینی معروف به میرداماد (-1040 ق)، ط. تهران، 1315 ق (در هامش قبسات).

الایقاعات (فی العقود و الایقاعات)

نصیر الدین حسین بن مفلح صیمری (-933 ق)، خ. آستان قدس؛ نیز موجود در تبریز.

-الحمد لله رب العالمین

الایقاع

ابو الصفا خلیل بن احمد نحوی (-160 ق یا پس از آن)، مذکور در بغیه الوعاه سیوطی.

الایقاعات

ابو نصر محمد بن احمد بن طرخان فارابی (-339 ق)، مذکور در تاریخ قفطی.

الایقان (فی الجواب عن مسأله الاجهار و الکتیمان)

ابو القاسم بن حسین رضوی لاهوری (ح 1315 ق)، مذکور در فهرست تصانیف او.

الایقان (فی ارکان الایمان)

محمد مهدی بن محمد شفیع استرآبادی (-1259 ق)، مذکور در نجوم السماء.

ایک نومسلم

اردو، در شهادت وهب بن عبد الله کلبی در یوم الطف، در کربلا، از ابو الخلیل راحت حسین رضوی جهیکپوری (1306 ق-).

الایک و الغصون

ادب، از ابو العلاء احمد بن عبد الله معری (-449 ق)، مذکور در معجم الادباء.

الایلاء، کتاب

ابو النضر محمد بن مسعود عیاشی سمرقندی، مذکور در رجال نجاشی.

الایلاء، کتاب

ابو الفضل محمد بن احمد صابونی، مذکور در رجال نجاشی.

الایلاقی - الفصول الایلاقیه - مختصر القانون

طب، از شرف الدین ابو عبد الله محمد بن یوسف ایلاقی، مختصر کتاب اول قانون در کلیات طب از ابن سینا

-الحمد لله الغنی الحمید.

ایمات

فارسی، در معرفت تقویم، از محمد طاهر بن عبد الظاهر اردبیلی، تالیف: 1331 ق، ط.

ص: 395

اصفهان، 1331 ق.

-شکر و سپاس و ثنای بی قیاس پادشاهی را سزااست که

الایماضات

حکمت اشراق، از ابو عبد الله زنجانی، فرزندش محمد مهدی از آن یاد کرده است.

الایماضات و التشریفات

در مسأله حدوث و قدم، از محقق داماد، محمد باقر بن محمد حسینی (-1040 ق)، ط.

تهران، 1315 (بارسایلی دیگر از او).

-سبحانک اللهم رب الخلق و الامر

الایماقی فی شرح الایلاقی

کمال الدین عبد الرحمان بن محمد عتایقی، شرف الدین ایلاقی کلیات طب از کتاب قانون ابن سینا را اختصار کرده و ایماقی شرح آن اختصار است، خ. نجف.

-الحمد لله حمدا یلیق بنعمه

الایمان (و تحقیق معناه و نقد الاحوال فیه)

علامه حسن بن یوسف بن مطهر حلّی (-726 ق)، صاحب ریاض نسخه را در هرات دیده است.

الایمان (فی سوانح المعصومین علیهم السلام)

اردو، ط.

الایمان، کتاب

ابو محمد فضل بن شادان (-260 ق)، مذکور در رجال نجاشی.

الایمان، کتاب

ابو المظفر لیث بن سعد اسدی، شیخ مفید عبد الرحمان نیشابوری از او روایت می کند، مذکور در فهرست منتجب الدین.

الایمان، کتاب

ابو الحسين محمد بن علي دهقان كوفي، نجاشي آن را به واسطه مشايخش از او روايت مي كند.

الايمان، كتاب

ابو النضر محمد بن مسعود عياشي سمرقندي، مذكور در رجال نجاشي.

الايمان، كتاب

اردو، اصول دين، از مظهر حسين سهارن پوري، ط.

ايمان ابي طالب

احمد بن قاسم، مذكور در رجال نجاشي.

ايمان ابي طالب

ابو الحسين احمد بن محمد كندی جرجاني (سده 5 ق)، مذكور در رجال نجاشي.

ايمان ابي طالب

ابو علي احمد بن محمد بن عمار كوفي (-346 ق)، مذكور در رجال نجاشي.

ص: 396

ایمان ابی طالب

جمال الدین ابو الفضائل احمد بن موسی بن طاوس حلّی (-673 ق)، خود در بناء المقالہ العلویہ از آن یاد کرده است.

ایمان ابی طالب

به احتمال از سید حسین مجتهد کرکی (-1001 ق)، خ. موجود.

ایمان ابی طالب

ابو نعیم علی بن حمزہ بصری (-375 ق)، عسقلانی در الاصابه از آن نقل کرده است.

ایمان ابی طالب

محسن آقا بن محمد آقا قره داغی تبریزی (-1351 ق)، خ. موجود.

ایمان ابی طالب

شیخ مفید ابو عبد الله محمد بن محمد بن نعمان - حارثی بغدادی (-413 ق)، خ. آستان قدس.

ش 8288 (986 ق). ط. نجف، 1372 ق؛ بغداد و قم.

-الحمد لله ولي الحمد... اطال الله بقاء الاستاد،

الایمان بالله

در استقصاء ادلّة اثبات واجب، از محمد صالح بن فضل الله مازندرانی (1297 ق-1391 ق).

ایمان صادق

فارسی، در تفسیر سوره ماعون، از عبد العظیم شیخ العلماء صدوقی اردبیلی، ط تبریز، 1367 ق.

الایمان الصحیح

در عقاید، از محمد سعید بن ناصر حسین موسوی لکهنوی (1343 ق-).

الایمان الصحیح (فی الرد علی ما افتراه محمد

اسعاف النشامیشی فی الاسلام الصحیح)

محمد بن مهدی کشوان کاظمی قزوینی، ط.

صیدا، 1368 ق.

ایمان فرعون

دوانی، مذکور در کشف الظنون.

الایمان الکامل

در حکمت و معارف، از علیقلی خان بن قره چای خان (سده 11 ق).

الایمان و الاسلام - حقیقه الایمان و الاسلام،

رساله فی

زین الدین بن علی بن احمد شهید ثانی (966 ق)، در کشف الحجب تحت عنوان نام دوم یاد شده است، ط. 1305 ق.

الایمان و الاسلام (از محمد بن عبد الکریم طباطبایی) - تحفه الغری

الایمان و الاسلام

ابو محمد مفضل بن عمر جعفری، که امام

ص: 397

صادق(علیه السلام) اهل‌لیجه را در جواب نامهٔ او مرقوم فرموده اند.

الایمان و الاسلام و الکفر و الارتداد

محمد بن محسن موسوی بوشهری (-1355 ق)، خ. کربلا.

-الحمد لله الذي تفرّد بالوحدانيّه...

الایمان و تحقیق معناه

علامه حسن بن یوسف بن مطهر حلی (-726 ق)، مذکور در روضات.

الایمان و التقوی

محمد بن حسین عاملی جبعی (معاصر)، ط.

صیدا، 1349 ق.

الایمان و درجاته

ابو الحسن معلی بن محمد بصری، مذکور در رجال نجاشی و فهرست شیخ طوسی، حسین بن محمد عامر- از مشایخ کلینی- آن را از مولف روایت کرده است.

ایمان و رجعت---

ص: 398

الایمان و الذور

ابو عبد الله موسى بن قاسم مجلی.

الایناس فی أنساب الناس

ابو القاسم حسین بن علی وزیر مغربی (-418ق)، در بیروت چاپ شده.

الایناس بأئمه الناس

ابو علی محمد بن احمد بن جنید اسکافی (-381ق)، مذکور در رجال نجاشی.

ایناس سلطان المؤمنین (باقتباس علوم الدین

من النبراس المعجز المبين) - اقتباس علوم الدین

تفسیر، از محمد بن علی موسوی عاملی مکی معروف به سید محمد حیدر (-1139ق)، خ.

موجود.

ایوان مدائن

فارسی، مجموعه تخمیسات شاعران بر قصیده معروف ایوان مدائن خاقانی، جامع: حسین بن کاظم تبریزی (ایران شهر)، ط. برلن، 1302 ش / 1342 ق.

پایان حرف «الف»

ص: 399

حرف «ب»

البائیه الحمیریہ

قصیده در بحر کامل در 117 بیت در ستایش اهل بیت علیهم السلام، از ابو هاشم سید اسماعیل بن محمد حمیری (-173 ق یا پیش از آن).

-هلا وقتت علی المكان المعشب

بین الطویل فالدوی من کبکب

سید شریف مرتضی علم الهدی آن را شرح کرده و در مصر چاپ شده است (1313 ق).

البائیه العلویّه - القصیده العلویّه

در مدح علی (علیه السلام)، از مفتی محمد عباس بن علی اکبر لکهنوی (-1306 ق)، ط.

مکرّر.

-لی من الله امام قرشی عربی

طیب المولد و النسل اغر اللقب

به اردو نیز ترجمه و طبع شده.

الباب

در صنعت، از جابر بن حیان صوفی (-200 ق)، در آخر کتاب الرحمة او یاد شده.

باب الابواب (الی معرفه علم الاعراب)

منظومه، از سید هادی بن حسین صائغ بحرانی (-1377 ق).

باب الابواب (فی تاریخ بدء ظهور الباب)

محمد مهدی رئیس الحکما ملقب به زعیم الدوله، فهرست آن -مفتاح باب الابواب- در 1321 ق طبع شده است. در این کتاب احوال گروهی از مدعیان بابیت و مهدویت شرح داده شده است.

باب تشریح الافلاک

که ملا عصمت الله سهارنفوری (-1029 ق) شرحی بر آن نگاشته است، مذکور در تذکره بی بها.

الباب الثاني

جابر بن حيان، مذکور در فهرست ابن ندیم.

باب الجنة

فارسی، در احادیث فضل قم و زیارت حضرت معصومه، ط. 1348 ق.

باب الجنة---

ص: 401

البالیات-الحلیات

در احوال ادباء و شعراء حله، از شیخ محمد علی بن یعقوب یعقوبی نجفی (1312 ق-)، ط.
نجف، 1370-1373 ق.

بارش اور قرآن (باران و قرآن)

اردو، در معرفت، اقسام و فوائد باران، از طیب علی عبد الرسول شاکر جبل پوری، ط. هند.

البارع (فی احکام النجوم)

فارسی، از ابو نصر حسن بن علی قمی، تألیف:

327 ق، خ. برلن (806 ق).

البارع (فی احکام النجوم)

ابو الحسن علی بن ابی الرجال شیبانی (سده 5 ق)، خ. آستان قدس، ش 6348 (1247 ق)، ش 5431 (1305 ق) و ش 12273.

البارع (فی التقویم و احکام النجوم)

خواجه نصیر الدین محمد بن محمد بن حسن طوسی (-672 ق)، خ. برلن.

بارقه البصر (فی ذکر المتمهدين فی القرن الثالث عشر)

عشر)

ترجمه مختصری از مصابیح الهدی در رد قادیانیها و نصایح الهدی در رد بایها تألیف شیخ جواد بلاغی نجفی از محمد رضا طبسی، شاگرد مؤلف، تألیف: 1353 ق.

البارقه الحسينیه

محمد بن عبد علی قطیفی (معاصر و مناظر با سید کاظم رشتی)، در انوار البدرین گفته است که این کتاب در 2 مجلد بزرگ است.

البارقه الحسينیه (فی دفع الشبه الوهمیه)

در رد شیخیه، در 2 مجلد، خ. مکتبه السماوی.

ظاهراً با عنوان قبل یکی است.

-الحمد لله الاحد الصمد المنزه عن المشابهه و المجانسه

بارقة حقيقت

فارسی، در رد بابیگری، از بانو قدس ایران، ط.

تهران، 1305 ش.

البارقه الحیدریه

در رد کشفیه و شیخیه، از حیدر بن ابراهیم حسینی کاظمی (-1265 ق)، تألیف:

1255 ق، خ. آستان قدس، ش 14752.

-الحمد لله الذى خلق السماوات و الارض

البارقه الضیغیه-الحمله المختاریه

فارسی، در حلیت متعین، از سید محمد بن دلدار علی نقوی لکهنوی سلطان العلماء (-1284 ق)، که به دستور مختار الملک سید محمد

خان بهادر ضیغم جنگ تألیف کرده است، خ. لکهنو؛ فیض آباد.

-الحمد لله الذى متعنا بضروب من الاکرام

ص: 402

بازرگانی محمد

فارسی، از سید علی رضا بن محمد یزدی متخلص به ریحان و مشهور به سید ریحان الله، ط. تهران، مکرر.

بازنامه

کشاجم، خ. موصل. اصل عربی آن به نام المصاید و المطارد چاپ شده، و این شاید ترجمه فارسی آن باشد.

باطن القرآن

ابو النضر محمد بن مسعود بن عیاش سلمی سمرقندی، مذکور در فهرست شیخ.

باغ ارم

اردو، ترجمهٔ مثنوی معنوی، ط.

باغ ارم

فارسی، اخلاق، از شیخ حسین قمی.

باغ بهشت

فارسی، دیوان شعر اشرف الدین حسینی (-ح 1342 ق)، مدیر روزنامهٔ «نسیم شمال»، ط.

تهران، 1338 ق.

باغ چهار چمن

فارسی، در تاریخ دکن، از عباس بن احمد شروانی، ط. لکهنو.

باغستان

فارسی، نظیر گلستان، از حسینقلی خان سلطانی کلهری (-1303 ق).

باغ مؤمنین

فارسی، مثنوی، در مدایح و نصایح، از محمد بن عباس لکهنوی متخلص به وزیر، ط. هند.

الباقریه

در بعض مسائل خیارات، از محمد بن علی خسروشاهی (-ح 1312 ق)، ط. 1310 ق (با مشکات المصابیح).

الباقیات المالحات

احمد بن حسن واعظ یزدی خراسانی (ح 1310 ق)، مذکور در نواصیص العجب او.

الباقیات المالحات (فی الاحکام المنصوصات)

محمد صالح بن فضل الله مازندرانی (1297 ق-1391 ق) مذکور در فهرست کتب او.

الباقیات المالحات

اردو، در اصول اعتقادات، از سید حسن بن دلدار علی تقوی لکهنوی (1260 ق)، ط. لکهنو، 1295 ق.

الباقیات المالحات

در ادعیه و اذکار، از شیخ عباس بن محمد رضا محدث قمی، -1359 ق، ط. مکرر (درهامش

ص: 403

مفاتیح الجنان).

الباقیات الصالحات-التریاق الفاروقی

دیوان قصاید عبد الباقی بن سلیمان عمری فاروقی موصلی بغدادی، تاریخ نظم: 1270 ق، ط 1276 ق و مکرر.

-هذا الكتاب المنتقى و المجتبی

من نعت اهل البيت اصحاب العبا

الباقیات الصالحات (فی تفسیر الباقیات

الصالحات)

شرح مختصر تسیحات اربعه، از ابو عبد الله محمد بن محمد بن مکی شهید اول (-786 ق)، کفعمی تمام آن را در مصباح آورده است.

الباقیات الصالحات (فی تعقیبات الصلوات)

سید مصطفی بن ابراهیم حسینی کاظمی (1336 ق-)، خ. دیده شده (نزد مؤلف).

الباکوره

منظومه در منطق، از موسی بن حسن احسانی (-1289 ق)، ط. نجف، 1329 ق.

يقول موسى و هو نجل الحسن

احمد ربي الله خير محسن

بانث سعاد، قصیده

در مدح پیامبر (صلی الله علیه و آله)، از کعب بن زهیر بن ابی سلمی (-26 ق)، به این قصیده نیز «برده» گفته اند، ط. قاهره، 1368 ق و مکرر.

-بانث سعاد و قلبی الیوم مبتول

متیم اثرها لم یفد مکبول

بانوی اسلام

ترجمه فارسی کتاب المرأه المسلسله از محمد فرید وجدی، ترجمه مفید ملجائی، ط. تبریز، 1309 ش.

الباه، رساله فی

ابن سینا، خ. دانشگاه تهران (فهرست، 2418/3).

-الحمد لله يكون كفؤا لنعمة الظاهره

الباهر

اخبار، از ابو الفتح محمد بن علی کراجکی (-449 ق).

الباهر

در صنعت، از جابر بن حیان، مذکور در فهرست ابن ندیم.

الباهر من المعجزات

ابو عبد الله محمد بن محمد بن نعمان، شیخ مفید (-413 ق)، نجاشی الزاهر آورده است.

الباهره، الرساله (فی تفضیل السیده فاطمه الزهراء

الظاهره)

ابو محمد حسن بن طاهر قائمی، ابن شهر آشوب در مناقب از آن نقل کرده است.

ص: 404

الباهره، الرساله (فی العتره الطاهره)

شریف مرتضی علی الهدی ابو القاسم علی بن حسین موسوی (-436 ق)، طبرسی در احتجاج از آن نقل کرده است.

باهره العقول (فی نسب الرسول (صلی الله علیه و آله))

حسین بن محمد آل عصفور بحرانی (-1216 ق)، مذکور در انوار البدرین.

البئر (و احکامه، رساله فی)

محمد تقی بن امیر مؤمن قزوینی، خ. موجود (نزد خانواده مؤلف).

البئر (و احکامه، رساله فی)

محمد حسن آل یاسین کاظمی (-1308 ق)، مذکور در تکمله صدر.

البئر (و عدم انفعاله، رساله فی)

زین الدین بن علی بن احمد شهید ثانی (-960 ق)، تالیف: 950 ق.

-بعد الحمد لله مسأله مختلف اصحابنا فی نجاسه البئر بمجرد ملاقات النجاسه

البئر و البالوعه، رساله فی

سلیمان بن عبد الله ماحوزی بحرانی (-1121 ق)، مذکور در اجازه عبد الله سماهیجی به ناصر جارودی، و کتاب اللؤلؤه.

بت پرستی یا مسیحیت کنونی

فارسی، از محمد رضا شریعت مدار دامغانی (-1346 ق)، ترجمه کتاب الوثیئه فی الدیانات النصرانیه از محمد طاهر تنیر، ط. تهران، 1343 ق.

بتول عذراء

فارسی، قصیده، در مدح فاطمه زهراء سلام الله علیها و در کیمیا و صنعت، از موسی بن محمد علی خراسانی (-1333 ق).

بت شکوی

قصائد فارسی و عربی در وقایع 1330 ق مشهد، از جلال الدین محمد شیرازی، خ.

تبریز.

بچه داری

بدر الملوک بامداد، ط. تهران، 1331 ش.

بچه داری

ضیاء الدین نهاوندی، ط. تهران.

بجیله، کتاب-اخبار بجیله

بحار الانوار (الجامعه لدرر اخبار الأئمه الاطهار

عليهم السّلام)

احادیث و اخبار، در 25 مجلد، از علامه محمد باقر بن محمد تقی مجلسی اصفهانی (-1111 ق)، ط. تهران،

ص: 405

1303-1315 ق، در هند و تبریز نیز بعضی از مجلدات آن طبع شده است. در آستان قدس نسخ متعددی از بحار که از جمله یکی دو مجلد (بعضاً) به خط مؤلف است نگهداری می شود. در متن عربی الذریعه در باب هر مجلد به تفصیل توضیحات داده شده است. و در ایران و بیروت در حدود 100 جلد مکرر چاپ شده

بحار الدّموع (فی ایام الاسبوع)

مقتل، ط.

البحار المغربه للصواعق المحرقه

در ردّ صواعق المحرقه ابن حجر تألیف شده است، مذکور در عمده التحقيق ابراهیم عبیدی مالکی.

بحار العلوم

حکمت و کلام، ظاهراً تألیف قرن 4 ق، خ.

موجود.

-الحمد لله الذي انزل على عبده الكتاب و لم يجعل له عوجا

بحار العلوم

در متفرقات، نظیر کشکول، خ. مرعشی.

بحث التحذیر

قاضی نور الله شوشتری (-1019 ق)، مذکور در نجوم السماء.

بحار النوائب

اردو، مقتل، از مولوی سید بن حسن چارجوی لکهنوی (1288 ق-).

البحث عن الميته

سید محمد بن اسد الله حسینی اشکوری (1320 ق-).

البحث فی حساب الهند

ابو حنیفه احمد بن داود دینوری، مذکور در فهرست ابن ندیم.

بحث و نظر

مقالات انتقادی، از سبط حسن فتحپوری، مذکور در النقباء.

البحر

قطب الدین ابو الحسین سعید بن هبه اللہ راوندی (-573 ق)، مذکور در امل الآمل.

البحر، کتاب- بحر المذهب

فقه شافعی، از ابو المحاسن عبد الواحد بن اسماعیل رویانی (-501 یا 502 ق).

بحر الاسرار- السبع المثانی

فارسی، منظومه، در معارف، از محمد تقی مظفر علیشاه کرمانی، خ. آستان قدس، ش 6994 (1253 ق) و 4 نسخه دیگر.

ص: 406

بحر الاسرار

فارسی، در ختمها و طلسمات، از یوسف بن احمد رشتی (معاصر).

بحر الاصداف (حاشیه و شرح لتفسیر الکشاف)

حاشیه و شرح کامل از قطب الدین محمد بن محمد بویه رازی (-766 ق)، خ. موجود.

-الحمد لله الذي انزل الفرقان على عبده ليكون للعالمين نذيرا.

بحر الانساب

برگرفته از الدرر المضيئه، خ. دیده شده.

بحر الانساب

فارسی، خ. فیض آباد هند.

بحر الانساب---

ص: 407

بحر البكاء فی مصائب المعصومین النجباء

فارسی، از محمد جواد بن محمد حسن اصفهانی، مجاز از صاحب جواهر در 1265 ق.

البحر التیار فی اسماء القرى و الامصار

سید جعفر بن محمد اعرجی (-1332 ق)، مذکور در نفحه بغداد او.

بحر الجواهر

میرزا حسن زنوزی، خ. ملک.

بحر الجواهر (فی علم الدفاتر)

فارسی، در علم دفاتر و حساب سیاق، از عبد الوهاب بن محمد امین شهبهانی، ط.

تهران، 1271 و 1297 ق، مرتب بر 2 بحر و ساحل و هر بحر مشتمل بر شطوط، انهار و رشحات و جداول نسخه خطی آن موجود و از نسخه چاپی مفصل تر است، خ. آستان قدس، ش 12649 (1293 ق) و ش 5432.

بحر الجواهر لذخر یوم الآخر

فارسی، از محمد علی بن محمد بن ابراهیم فقیه تبریزی، در احکام فرعی و اخلاق است، در 2 مجلد، تألیف مجلد اول: 1271 ق، مجلد دوم:

(آغاز تألیف) 1278 ق، ط. تبریز، 1271 و 1323 ق.

الحمد لله الذی احتجب عن الابصار

بحر الجواهر (فی حل لغات السائر)

فارسی، در شرح ادویه، اغذیه و اصطلاحات طبی، از محمد بن یوسف هروی، که در 938 ق به نام ظهیر الدوله محمد امیر بیک تألیف کرده است، ط. تهران، 1288 ق، خ. آستان قدس ش 5050 (960 ق)، ش 5049 (1104 ق) و 2 نسخه دیگر.

بحر الجواهر (لاستجمام النفس و نفی الخواطر)

کشکول گونه غیر مبوّب، از همایون بن جلال الدین محمد طیب (معاصر شیخ بهایی)، خ. دیده شده (1071 ق).

-الحمد لله الذی استحمد الی عباده بموجبات المحامد

بحر الجواهر الخاقانی (و صرح اللالی)

فارسی، در احوال انسان، تعریف علم و مبدأ و معاد و سائر اصول دین، از سید محمد باقر بن سید محمد طیب معروف به ملا باشی (معاصر فتحعلیشاه)، در مقدمه، 3 مقصد و خاتمه، ط.

ایران، 1297 ق، خ. آستان قدس، ش 359.

بحر الحساب

فارسی، در اعمال حسابی، از سید ابو القاسم بن محمود خونساری ریاضی (1313 ق-).

بحر الحساب

شیخ بهاء الدین محمد بن حسین عاملی (-1031 ق)، خلاصه الحساب تلخیص ابن کتاب است.

بحر الحقایق و کنز الدقایق ---

ص: 408

بحر الحقایق

شیخ محمد تقی بن محمد باقر، آقا نجفی اصفهانی (1332 ق)، مذکور در جامع الانوار او.

بحر الحقایق ---

ص: 409

البحر الزّاهر

در فقه استدلالی، از محمد علی بن محمد باقر هزار جریبی (-1245 ق)، در چند مجلد، خ.

دیده شده.

البحر الزّاهر (فی اصول الاوائل و الاواخر)

عزّ الدین سید محمد مهدی بن حسن حسینی قزوینی حلی (-1300 ق)، در آن مسائل اصولی را از آیات قرآنی استخراج کرده، مرتب بر الهامات و خاتمه، تألیف: 1293 ق، خ. موجود.

-الحمد لله الذی الهمنا من حقایق التنزیل

البحر الزّخار (الجامع لمذاهب علماء الامصار)

امام مهدی احمد بن یحیی بن مرتضی حسینی (-840 ق)، مشتمل بر 9 کتاب: الممل و التّحل، القلاید فی العقاید، ریاضه الافهام فی الکلام، معیار العقول فی الاصول، الجواهر و الدرر فی السیر، الاعتماد فی الاجتهاد، الاحکام فی الفقه، الدرر المنیره فی غریب فقه السیر، تکمله الاحکام فی الاخلاق.

البحر الزّخار (فی انساب ملوک آل قاجار)

سید جعفر بن محمد اعرجی (-1332 ق)، در آغاز مناهل الضرب از آن یاد کرده است.

البحر الزّخار (فی شرح احادیث الائمه الاطهار)

سید محسن بن عبد الکریم امین عاملی (-1371 ق).

البحر الصافی (فی شرح الوافی فی العروض)

(و القوافی)

محمد بن حسن حسینی هندی هروی، ط.

مشهد، 1295 ق، خ. آستان قدس، ش 4430 (خط مؤلف 1291 ق).

بحر طویل

فارسی، از ابو القاسم معروف به مجنون شاه و متخلص به نباتی، ط، بولاق، 1270 ق (در هامش دیوان فضولی).

-منبع چشمه هرکلمه که جاری شود از نطق و بیان کام و زبان اسم خداوند عظیم است

بحر العرفان (و معدن الايمان في تفسير القرآن)

صالح بن محمد برغانی (-1283 ق)، تألیف:

1266 ق، در 17 مجلد خ. دیده شده.

-الحمد لله الذي نزل على عبده الكتاب

بحر عشق

اردو، از ابو الحسن قصیر ساندوی هندی، ط 1935 م.

بحر العلوم

فارسی، ملمع، کشکول گونه ای در 7 مجلد، از میرزا حسن بن عبد الرسول زنوزی (سده 13 ق)، ملا علی تبریزی در وقایع الایام از وجود 3 مجلد آن خبر داده است.

بحر الغرائب

فارسی، در خواص اسماء الحسنی، از محمد بن

ص: 410

محمد بن ابی سعید هروی ط 1288 ق، 1299 ق، تهران، 1281 و 1365 ق.

-الحمد لولیه و الذی له الاسماء الحسنی

البحر الغزیر (فی تقدیر ماء الكثير)

فقه، از قاضی نور الله بن شریف الدین شوشتری (-1019 ق)، خ. نجف.

-الحمد لله الذی انزل علينا زلال التحقیق.

بحر غم

اردو، منظوم، مدایح و مرثی، از ابن الحسنین زائر لکهنوی، ط. هند.

بحر غم

گجراتی، در احوال شهیدان کربلا، از غلام علی بن اسماعیل بهاونگری (-1283 ق).

بحر الغموم

فارسی، مقتل، از علی بن زین العابدین بارچینی یزدی معروف به شهرنوی (-1333 ق).

بحر الفوائد

کشکول گونه ای از یک عالم هندی، خ.

کربلا.

بحر الفوائد

در فنون مختلفه، از محمد تقی بن محمد حسین کاشانی (-1321 ق)، در 7 مجلد.

بحر الفوائد (فی شرح الفوائد)

شرح فرائد الاصول شیخ انصاری، از شیخ محمد حسن آشتیانی (-1319 ق)، ط. تهران، 1315 ق.

بحر الفوائد

کشکول گونه ای از حسین بن عبد علی توتونچی (1290 ق-).

بحر الفوائد (و عقد الفوائد)

فارسی، از محمد شفیع حسینی معاصر شاه عباس ثانی (-1078 ق)، به نام او در 5 مجلد در عقاید و تاریخ نگاشته شده، خ. آستان قدس، ش 4174 (1271 ق) و ش 9269.

-صد شکر که بنمود رخ آن غیرت حور

بحر الفوائد- کلیات ریاضی

فارسی، مجموعه 12 رساله و کتاب که هریک نام خاصی دارد، در تاریخ، ادب و جغرافیا، از محمد یوسف خان هراتی متخلص به ریاضی (-ح 1335 ق)، ط 1324 ق.

بحر النالی

فارسی، در 5 مجلد در احوال اصحاب کساء علیهم السلام، مجلد پنجم که در احوال سید الشهداء (علیه السلام) است سفینه النجات نام دارد.

بحر النالی

کشکول ملّع، فارسی و عربی، نظم و نثر، از

ص: 411

ضیاء الدین محمد مهدی بن داود تنکابنی متخلص به ذوقی، ط. تهران، 1318 ق.

-الحمد لله الذي هدانا بفضل رحمته سبيله

بحر ماتم

اردو، مراثنی، از ناصر الدین محمد واجد علیشاه (جلوس: 1263 ق) ط. هند.

البحر المحيط

محمد حسین بن محمد مهدی سلطان آبادی (-1314 ق)، خ. موجود.

بحر محیط

در اخلاق، از میرزا تقی خان دانش تفریشی (ح 1288 ق-)، مذكور در ادبیات معاصر.

البحر المحيط

اصول فقه، از محمد بن یونس شویهی ظویهری (سده 13 ق).

البحر المحيط بالاصول و الجامع لاسرار ائمه

المعقول و المنقول

محمد بن یونس شویهی، تالیف جلد اول:

1200، جلد دوم: 1201 ق، خ. موجود. ظاهرا با عنوان قبل یکی است.

- (ج 1) الحمد لله الذي اوجد الخلق من العدم

- (ج 2) الحمد لله الذي جعل الكتاب حجه للعباد.

بحر المذهب - البحر، كتاب

بحر المسائل

فقه، از محمد رسول بن عبد العزيز كاشانی، تالیف: 1247 ق، در چند مجلد، خ. دیده شد (خط مولف)، اجازه ملا احمد نراقی برای مولف در نسخه موجود است.

البحر المسجور (فی لفظ الظهور) ---

(-1216 ق)، ط. بمبئی، 1293 ق؛ تبریز(؟)، خ. آستان قدس، ش 7465(1195 ق) و ش 360.

بحر المعارف

در احوال ملوک و امراء، از محمد مؤمن بن محمد قاسم جزائری (-پس از 1130 ق)، جلد سوم از مجلدات هفتگانه مجالس الاخبار است.

بحر المعارف و الانوار

ترجمه جلد 15 بحار الانوار در ایمان و کفر، مترجم: محمد تقی آقا نجفی اصفهانی (-1332 ق)، تاریخ ترجمه: 1296 ق، ط.

تهران، 1297 ق.

بحر المغفره

فارسی، در اعمال سنت و زیارات، از امیر رضا بن محمد قاسم حسینی قزوینی (معاصر علامه مجلسی)، مانند زاد المعاد مجلسی است ولی پیش از آن تألیف شده، خ. موجود.

بحر المنافع

ادعیه، اوراد و اعمال، از محمد بن احمد شیرازی معروف به خواجگی هندی (سده 10 ق).

بحر المناقب

احمد بن محمد مقدس اردبیلی (-993 ق)، نسخه خطی آن در 1274 ق نزد محمد جعفر ابن عبد الصاحب خشتی موجود بوده است.

بحر المناقب

علی بن ابراهیم (سده 10 ق)، صاحب ریاض از آن یاد کرده است، ظاهراً لقب مؤلف درویش برهان بوده است.

البحر المواجه (فی تفسیر القرآن)

فارسی، از تاج الدین محمد بن حسن اصفهانی معروف به ملا تاجا (-1085 ق)، وی پدر فاضل هندی (-1137 ق) است.

بحر التفاسیر

فارسی، از ملا احمد همدانی (یا احمد خان شیروانی؟)، در بعضی از مجامیع از آن نقل شده است، ط. هند.

بحر النور

فارسی، در تجوید و قراآت هفتگانه، مرتب بر 8 باب و خاتمه، خ. مجلس.

بحر الهدایه

فارسی، از ناصر الدین محمد واجد علیشاه بن امجد علی شاه هندی (جلوس: 1263 ق)، مجموعه ای است از اجوبه پرسشهایی که از سید محمد بن دلدار علی لکهنوی در موضوعات فقه پرسیده بوده است.

- حمد بی حد و ثنای لا تعد خدای را لایق است.

بحرانیه

فارسی، طب، از محمد تقی معروف معروف به

ص: 413

حاج آقا بابا طبیب شیرازی ملک الاطباء (ح 1290 ق)، ط. تهران 1283-1285 ق (با دیگر رسائل طبی).

البحرانیه، المسائل ---

ص: 414

مذکور در تتمیم امل الامل.

البداء

ابو الحسن بن محمد ابراهیم لکهنوی (-1355 ق)، فرزندش سید علی نقی از آن یاد کرده است.

البداء

ابو جعفر احمد بن موسی اشعری، مذکور در رجال نجاشی.

البداء

احمد بن محمد بن یوسف بحرانی (-1102 ق)، مذکور در تراجم علماء البحرین.

البداء

محمد امین بن محمد شریف اخباری استرآبادی (-1036 ق)، خ. آستان قدس، ش 6543 (1129 ق).

بداء

فارسی، از علامه محمد باقر بن محمد تقی مجلسی (-1111 ق)، ط 1265 ق و مکرر خ.

آستان قدس، ش 11682 (1241 ق) و ش 555.

-الحمد لله و سلام علی عباده الذین اصطفی

بداء

فارسی، از محمد حسین بن محمد صالح خاتون آبادی (-1151 ق)، در 1134 ق به نام شاه سلطان حسین صفوی تألیف کرده، خ. دیده شده.

-الحمد لله رب العالمین

البداء-مشکات الضیاء

البداء

محمد خلیل بن اشرف قاتنی (-1136 ق)، خ.

نجف؛ آستان قدس، ش 556.

البداء

محمد بن ابی عمیر زیاد ازدی (-217ق).

بداء

فارسی، از محمد بن حسن شیروانی (-1098ق)، خ آستان قدس، ش 5927 و ش 6382

-الحمد لله رب العالمین...

البداء

میرزا محمد بن عنایت احمد خان کشمیری متخلص به کامل (-1235ق).

البداء

ابو النضر محمد بن مسعود عیاشی سمرقندی، مذکور در رجال نجاشی.

البداء (از محمود طباطبایی)---

ص: 416

البدايه و انطق

بدايه الادب

فارسی، از عبد العظیم بن علی اکبر قریب گرگانی، ط. تهران، 1344 و 1346 ق.

بدايه الجبر

عبد الغفار بن علی محمد نجم الدوله اصفهانی، ط. تهران، 1319 ق.

بدايه الحساب

نیز از عبد الغفار نجم الدوله، ط. تهران، 1292، 1311 و 1338 ق.

بدايه الدرایه

زین الدین بن علی بن احمد شهید ثانی (-966 ق)، ط. تهران، 1310 ق (با شرح) خ.

آستان قدس، ضمیمه ش 9889 (1010 ق) و ضمیمه ش 9753 و ش 7676.

-نحمدک اللهم علی البدايه

البدايه فی سبيل الهدايه

نیز از شهید ثانی، مذکور در امل الآمل.

البدايه فی الهدايه

ابو جعفر نیشابوری، مذکور در معالم ابن شهر آشوب.

بدايه المأمول-غايه المأمول

بدايه المعرفه (فی المعارف الخمسه الاصوليه)

محمد باقر بن محمد حسن قاینی بیرجندی (-1352 ق)، مذکور در آخر نور المعرفه او.

البدايه المنطقیه

عبد الرزاق بن علی رضا واعظ قزوینی (1293 ق-).

بدايه النجوم

فارسی، از عبد الغفار نجم الدّوله (1326 ق)، ط. تهران، 1319 ق.

بدایه النهایه

در حکمت اشراق از محمد بن علی بن ابی جمهور احسائی (-پس از 901 ق)، مذکور در اجازه او برای محمد بن صالح غروی در 896 ق.

بدایه الهدایه

در تجوید، از عبد المحسن بن محمد لویمی بلادی احسائی (-ح 1250 ق)، خ. موجود.

بدایه الهدایه

در واجبات و محرمات منصوبه، از محمد بن حسن حرّ عاملی (-1104 ق)، مختصری است از کتاب هدایه الأمه، که آن مختصر تفصیل وسایل الشیعۀ اوست، ط. تهران، 1270 ق و مکرر، خ. آستان قدس، ش 6036 (1091 ق)، ش 13262 (1099 ق) و چند نسخه دیگر.

بدایه الهدایه

سدید الدین محمود بن علی حمصی رازی (زنده)

ص: 417

در 583 ق)، استاد شیخ منتجب الدین.

بدایه الهندسه

هندسه، از عبد الغفار نجم الدوله اصفهانی، ط.

تهران، 1318 ق.

بدایع

دیوان فضل الله بن داود بدایع نگار (-1343 ق)، مذکور در آخر منظومه مطلع الشموس از آن یاد کرد،

بدایع الاحکام (فی شرح شرایع الاسلام)

محمد بن سلیمان تنکابنی (-1302 ق)، ناتمام.

بدایع الاحکام (فی فقه الاسلام)

فارسی، از مهدی بن مصطفی حسینی تفریسی متخلص به لاهوتی و ملقب به بدایع نگار (1279 ق-)، ترجمه کتاب البدایع المهدویه فی فقه الاثنی عشریه اوست، تألیف: 1324 ق، ط.

تهران، 1324 ق.

بدایع الاخبار

اخلاق، از ابو القاسم بن محمد علی واعظ اصفهانی معروف به سه دهی (-1339 ق)، مذکور در اول لمعات الانوار او.

بدایع الاخبار (و غرائب الآثار) - یدمنبر

فارسی، در مواعظ، از اسماعیل بن علی اصغر سبزواری (-1312 ق)، ط. تبریز، 1311 ق.

بدایع الاسرار

فارسی، اخبار و حدیث، از میرزا مهدی بدایع نگار لاهوتی، ط. تهران، 1332 ق.

بدایع الاشعار (فی شرح صنایع الاسحار)

شرح قصیده قوامی گنجوی مطرزی، از فضل الله بن ملا مراد بدایع نگار خراسانی، ط. مشهد، 1336 ق.

بدایع الاصول

اصول فقه، از محمد تقی بن امیر مؤمن قزوینی (-1270 ق)، خ. موجود.

بدایع الاصول

محمد حسین بن علی (یا عباسعلی) طالقانی (-1281 ق)، خ. کربلا.

بدایع الافکار

اصول فقه، از میرزا حبیب الله بن محمد علی رشتی (-1312 ق)، ط. تهران، 1313 ق.

بدایع الافکار (فی صناعه الاشعار)

حسین بن علی کاشفی سیزواری (-910 ق).

بدایع الافکار

مجموعه فوائد متفرقه، از محمد علی بن حسین حسینی معروف به هبه الدین شهرستانی.

ص: 418

بدایع الافکار

اصول فقه، از هاشم بن محمد آملی (ح 1323 ق-، ط. نجف، 1370 ق (ج 1).

بدایع الانشاء یوسفی

فارسی، از یوسف بن محمد بن یوسف یوسفی هروی طبیب (زنده در 942 ق)، که برای فرزندش رفیع الدین حسین به سال 940 ق نگاشته است، خ. آستان قدس، ش 8190 (1232 ق).

بدایع الانظار (فی شرح جامع الاخبار)

حییب الله بن زین العابدین قمی (-1359 ق).

خ. موجود. متن منسوب به شیخ صدوق است.

بدایع الانوار (فی احوال سابع الائمه الاطهار (علیهم السلام))

فارسی، در احوال امام کاظم (علیه السلام)، از میرزا مهدی حسینی تفریسی بدایع نگار، ط. تهران، 1306 ق.

بدایع البیان (فی جامع القرآن)

فارسی، از مهدی بن مصطفی بدایع نگار، در 8 باب، تألیف: 1346 ق، ط. تهران، 1319 ق.

البدایع الجعفریه

مجموعه مقالات، منشآت و اشعار، از جعفر بن محمد باقر شوشتری (-1335 ق)، نواده اش مهدی آنها را گرد آورده است.

بدایع الحساب

فارسی، از مهدی بدایع نگار، برگرفته از الخلاصه البهائیه، مذکور در بدایع الاحکام او.

بدایع الحکم

فارسی، جواب 7 مسأله بدیع الملک میرزای قاجار، از علی بن عبد الله مدرس زنوزی معروف به آقا علی مدرّس (-ح 1310 ق)، تألیف: 1307 ق، ط. تهران، 1314 ق.

-خدایی را ستایش کنیم و پرستش

بدایع الحکمه ناصری

فارسی، از میرزا مصطفی بن عقیل علوی طبیب اصفهانی، که با استفاده از تقریرات استادش دکتر تولوزون طبیب به نام ناصر الدین شاه به

سال 1300 ق تألیف کرده است.

بدایع الصنائع

رسائل، از ابو علی بن محمد بن منصور حسینی (معاصر شاه عباس ثانی)، صاحب ریاض رساله پنجم آن را دیده بوده است.

بدایع الصنائع

فارسی، در عروض و قوافی، از وحید تبریزی، خ.

آستان قدس.

-سپاس بی قیاس مالک الملکی را

بدایع العلوم (و کنز الرموز)

در علم حروف و اعداد، از ابو القاسم بن

ص: 419

محمد صادق تبریزی متخلص به فانی، تألیف:

1295 ق، ط. تبریز، 1300 ق.

بدایع الغزلیات

فارسی از مصلح الدین بن عبد الله سعدی شیرازی (-694 ق)، ط. برلن، 1304 ش. قسمتی از دیوان اوست که مکرر چاپ شده.

بدایع الکلام (فیمن فاز بقاء الامام)

سید جمال الدین محمد بن حسین یزدی واعظ (-ح 1313 ق)، مذکور در فهرست کتب او.

بدایع الکلام (فی وقایع ایام)

سید مهدی بن محمد باقر طباطبایی یزدی (-1346 ق).

بدایع اللغه

در لغات فارسی معرب، از علی بن محمد علی حسینی میبدی (-313 ق)، تألیف: 1287 ق، ط 1362 ق.

-الحمد لله الذی اظهر براهین حکمه باختلاف اللغات

البدایع المهدویة (فی فقه الاثنی عشریة)

مهدی بن مصطفی حسینی تفرشی بدایع نگار متخلص به لاهوتی و مخلص، ط. تهران، 1324 ق.

بدایع النقول (فی تفصیل الفصول)

شرح فصول بقراط، از محمد بن عبد السلام مکی مظفری طبیب، خ. خدیویه (887 ق).

-الحمد لله مؤتی حقایق الحکمه من یشاء

بدایع الوسط

دیوان سوم امیر علی شیر نوائی (در شعر فارسی):

فنائی (-906 ق).

بدایع الوصول (الی علم الاصول)

فارسی، اصول فقه، از میرزا مهدی وقایع نگار.

بدایع الوقایع

فارسی، تاریخ قاجار، به خصوص در احوال محمد ولی میرزا ابن فتحعلیشاه قاجار، والی سمنان، از محمد علی بن محمد رضی همدم سمنانی ملقب به وقایع نگار.

البدایع و النوادر

فارسی، کشکول گونه ای از فوائد متفرقه، از حسن بن علی جابری اصفهانی (معاصر).

بدر الامه (فی جفر الانمه)

محمد باقر بن محمد جعفر بن کافی بهاری همدانی (-1333 ق).

البدر الباهر

مجموعه ای در تفسیر، حدیث و مسائل دیگر، از محمد علی بن محمد باقر هزار جریبی (-1245 ق)، خ. موجود.

ص: 420

البدر التمام (فی احوال الوالد القمقام)

در احوال پدر و جدّ مؤلّف، ابو الهدی بن ابو المعالی بن محمد ابراهیم کلباسی (-1356 ق)، تالیف: 1317 ق، ط 1317 ق.

البدر التمام (فی ترجمه الهیئه و الاسلام)

محمد هارون حسینی (-1339 ق)، ط. لاهور، 1329 ق.

بدر الدجی

اردو، از مولوی احمد دیوبندی (-1300 ق).

بدر الدجی

ارجوزه در مباحث استصحاب، از عبد الرّحیم بن محمد علی شوشتری (-1313 ق)، در 500 بیت، خ. موجود

بدر الدجی

فارسی، شرح حدیث «ستفترق امتی بعدی»، از رحم علی هندی (سده 13 ق).

-الحمد لله رب العالمین...

البدر الطالع بمحاسن من بعد القرن السابع

تاریخ و رجال، از حافظ محمد بن علی شوکانی خولانی صنعانی (-1250 ق)، ط. قاهره، 1348 ق.

بدر فروزان (در تاریخ مشهد مقدس)

فارسی، از عباس بن محمد فیضی، ط، قم، 1364 ق.

البدر الكامل (فی تاریخ جبل عامل)

سید محسن امین عاملی (معاصر).

البدر المشعشع (فی احوال ذریه موسی المبرقع)

فارسی، در احوال ابو جعفر موسی مبرقع فرزند امام محمد تقی (علیه السلام) و فرزندان او، از حسین بن محمد تقی نوری (-1320 ق)، تالیف: 1308 ق، ط. بمبئی، 1308 ق.

البدر المضی

منطق، خ. دیده شده (کتابت سده 11 ق).

البدر المنير (في قانون طلب الاكسير)

ايدمر بن علي جلدكى.

البدر المنير (في ينبوع الاكسير)

نيز از ايدمر جلدكى.

بدره المعانى

فارسي، ترجمه و شرح لآلى المنشوره-كلمات قصار امير المؤمنين على (عليه السلام)-ترجمه منظوم از ابو المحاسن محمد بن سعد معروف به ابن ساوجى، تاريخ نظم: 732 ق، ط. استانبول، 1315 ق.

البدع، كتاب

ابو الحسين محمد بن بحر دهنى (يا رهنى) سجستانى، مذكور در رجال نجاشى.

ص: 421

بدعت ماه صيام

اردو، در حکم نماز تراویح برطبق کتب اهل سنت، از محسن بن احمد لکهنوی (1329 ق-)، در جریده سفینه لاهور منتشر شده است.

البدوح

جابر بن حیان، مذکور در فهرست ابن ندیم.

البدور الباهره (بعد المائه العاشره)

در احوال علماء بعد از سال هزارم هجری، از آقا بزرگ تهرانی، در 4 جزء به ترتیب حروف.

نام اجزاء:

1. الروضه النضره فی علماء المائه الحادیه عشره.

2. الكواكب المنشره فی القرن الثانی بعد العشره

3. الكرام البرره فی القرن الثالث بعد العشره، ط.

نجف، 1374-1377 ق

4. نقباء البشر فی القرن الرابع عشر، ط. نجف، 1373 ق.

این کتابها تحت عنوان طبقات اعلام الشیعه چاپ شده است.

بدو وجود الانسان، رساله فی

صدر المتألهین صدر الدین محمد بن ابراهیم شیرازی (-1050 ق)، مذکور در فهرست تصانیف او.

البدیع (فی نقد الشعر)

ابو المظفر اسامه بن مرشد شیرزی (-584 ق)، مذکور در مقدمه چاپی الاعتبار مؤلف.

البدیع (فی القراءات السبع)

ابو عبد الله حسین بن احمد بن خالویه نحوی (-370 ق)، مذکور در بغیه الوعاه سیوطی.

البدیع، رساله فی

تقی الدین ابراهیم بن علی کفعمی (-905ق)، مذکور در روضات.

البدیع

برهان الدین عطاء اللہ مشهدی (-919ق)، مذکور در مطلع الشمس.

البدیع

کمال الدین شاه فتح اللہ بن هبه اللہ حسینی (-1098ق)، که به نام شاه سلیمان صفوی تالیف کرده است.

بدیع

فارسی، از محمد بن سلیمان تنکابنی (-1302ق).

بدیع

محمد بن عنایت احمد خان کشمیری (-1235ق).

بدیع الانشاء

ملا یوسف، خ. دیده شده. ظاهرا منظور

ص: 422

بدایع الانشاء یوسفی است.

بدیع الایجاز (فی اسرار الحقیقه و المجاز لمعرفة

الاعجاز)

در معانی و بیان، از زین العابدین بن ابی القاسم طباطبایی معروف به سید آقا (-ح 1303 ق)، تألیف: 1291 ق در نجف، خ. موجود،

بدیع البیان لمعانی القرآن

فارسی، تفسیر سورة فاتحه، از حسنعلی خان بن علی خان زنگنه، خ. مرعشی.

-فاتحه مصحف کلام حمد و سپاس ایزد سخن آفرین

بدیع التواریخ

در استخراج مواد تاریخ به نظم، از محمود خان نعمت فسایی (-ح 1345 ق)، خ. آستان قدس، ش 8923 و چند نسخه دیگر همه به خط ناظم.

بدیع الحساب

فارسی، از میرزا جعفر خان، ط. تهران.

بدیع الحساب

فارسی، از رجبعلی بیگ، ط. کانپور، 1267 ق.

بدیع الزمان ---

ص: 423

البديعيه

قصيده نوبيه در مدح امام سجّاد زين العابدين (عليه السلام)، مذكور در رياض.

-جارت بقيعا بقى عن حادث الزّمن

البديعيه

بدر الدين حسن بن مخزوم طحان، مذكور در فرج الكرب كفعمى.

البديعيه

حسين بن مير رشيد رضوى (-1170 ق)، خ.

موجود.

-حى الحيا عهد احباب بذى سلم

و ملعب الحى بين البان و العلم

البديعيه

داود بن قاضى خراسانى معروف به ملا باشى و قاضى زاده (-1325 ق).

البديعيه

در ربع مجيب، از صادق بن على نقى اصفهانى، مرتب بر مقدمه، 6 باب و خاتمه، تاليف:

1193 ق.

-الحمد لله الذى جعل الشمس ضياء و القمر نورا

البديعيه

قصيده ميميه، از صالح بن فضل الله مازندرانى حائرى (1297 ق-).

-من حسن مطلع سلمى مستهل دمي

لله من دم ذى سلم بذى سلم

البديعيه - الكافيه البديعيه

در مدح پیامبر (صلی الله علیه و آله)، در 145 بیت، از صفی الدین عبد العزیز معروف به ابن ابی السرایا (-750 ق).

-ان جئت سلعا فسل عن جیره العلم

واقر السلام علی عرب بذی سلم

البديعیه

صدر الدین علی بن نظام الدین احمد حسینی دشتکی شیرازی معروف به سید علیخان مدنی (-1118 ق)، تاریخ نظم:

1077 ق.

-حسن ابتدائی بذکری جیره الحرم

له براعه شوق یستهل دمی

البديعیه

امین الدین علی بن عثمان اربلی (-670 ق).

البديعیه (فی مدح النبی ص)

محمد بن حمزه شوشتری معروف به ابن الملاء (-1322 ق)، خ. موجود.

البديعیه

عبد علی بن ناصر معروف به ابن رحمه حویزی.

-قلبی و طرفک مضروب و مکسور

کلا هما مطلق متا و مأمور

ص: 424

بديهيات اوليه

فارسی، از سید احمد ادیب پیشاوری (-1349 ق) ط. تهران، 1312 ق (با دیوان او).

البراح (فی تحقیق الصباح) - البراح (لرفع السترن)

وجه الصباح)

در تحقیق صبح و صبح صادق، از راحت حسین رضوی کوپال پوری، تالیف: 1325 ق، ط. لکهنو، 1372 ق.

براقیه السیره (فی تحديد الحیره)

سید حسین بن احمد معروف به سید حسون براقی نجفی (-1332 ق).

البراهین

در امامت امیر المؤمنین (علیه السلام)، از نصیر الدین عبد الجلیل بن ابی الحسین قزوینی (سده 6 ق)، مذکور در فهرست منتجب الدین، کشف الحجب، البرهان آورده است.

براهین الأئمه

ابو القاسم سعید بن احمد کوفی، از مشایخ هارون تلکبری (-385 ق)، مذکور در رجال نجاشی.

براهین اعمال الاسطراب

میرزا عبد الله پیوندی (معاصر)، مذکور در سالنامه پارس.

براهین الامامه

فارسی، از ابو القاسم شریفی ذهبی (-1286 ق)، ط. تبریز، 1334 ق.

البراهین الباهره (فی الذمّ الدنيا و مدح الآخره)

فارسی، در مواظط، از امین الواعظین ابراهیم بن محمد علی اصفهانی (-ح 1349 ق).

البراهین الجلیّه (فی ردّ مخالفی الاثنی عشریه من

الصوفیّه و الشیخیه و البهائیه)

فارسی، کلام، از علی اکبر گنابادی (معاصر).

-الحمد لله الذي اوضح دلائل معرفته

البراهين الجليله (في دفع شبهات الوهابيه)

سيد حسن بن محمد باقر قزويني (1296 ق- ط).

نجف، 1346 ق.

البراهين الجليله (او نصيحات كبار علماء الاشعريه)

علي زيغ احمد بن تيميته)

ابو محمد حسن بن هادي موسوي عاملي (-1354 ق)، مرتب بر 3 مقصد و خاتمه:

ابو محمد حسن بن هادي موسوي عاملي (-1354 ق)، مرتب بر 3 مقصد و خاتمه:

1. شهاده علماء الاسلام بانحرافه، 2. شهاده كلماته به، 3. ما تفرد به من الآراء عن سائر فرق المسلمين، خاتمه، ذكر احوال بعض رؤساء الوهابيين.

البراهين الجليله (في تفضيل آل محمد علي جميع)

البريه)

محمد كاظم بن محمد شفيع هزار جريبي

ص: 425

(بعد 1232 ق)، خ. موجود.

البراهین الجلیه (فی ابطال الذوات الازلیه)

ابو الحسن محمد بن حسین نیشابوری معروف به قطب الدین کبیری (سده 6 ق).

البراهین الجلیه فی شرح القصیده العلویه

زین العابدین بن حاج سید جواد رضوی قمی (-ح 1327 ق)، متن قصیده علویه از استادش محمد طه نجف است.

-تمام الحج آن تقف المطایا

علی ارض بها التبا العظیم

براهین الخواص

احمد بن حسن یزدی (-ح 1310 ق)، در نواصیص العجب آورده است که این کتاب در 2 مجلد است.

البراهین الساطعه

در مبدأ و معاد، از حسن بن علی گوهر قراچه داغی، تألیف: 1266 ق، خ. آستان قدس، ش 11733 (1274 ق).

براهین السداد (فی شرح الارشاد)

امیر محمد حسین بن ابراهیم حسینی قزوینی (-1208 ق)، از مشایخ بحر العلوم، در چند مجلد، خ. موجود، یک مجلد دیده شده.

البراهین الظاهره (علی ظهر الباخره)

علمی و ادبی، از عبد الواحد بن میرزا آقا انصاری، ط 1352 ق.

براهین العجم (فی قوانین المعجم)

فارسی، عروض و قافیه، از لسان الملک محمد تقی خان سپهر (-1297 ق)، که به امر آقا خان نوری، در یک مقدمه، 24 باب و خاتمه، در 1268 ق تألیف کرده است، ط. تهران، 1272 ق.

براهین العصمه

در بعض مجموعه ها از نسخه چاپی آن نقل شده است.

براهین العقول (فی کشف اسرار ائمه المعقول و

المنقول)

شرح تهذيب الوصول الى علم الاصول علامه حلي، از محمد بن يونس شويهى حميدى، تأليف: 1229 ق، خ. آستان قدس، ش 7361 وش 8622.

-الحمد لله الذى علا بربوبيته

براهين غم

اردو، مراثى، از مولوى ميرزا صاحب متخلص به تعشق هندی، ط. هند، در 3 مجلد.

براهين الفقه

سيد محمد بن عبد الكريم موسوى سرابى معروف به مولانا (1294 ق-)، ط. تبريز، 1330 ق.

ص: 426

البراهین القائمات (لجمع الشبه و التشکیکات)

در تعزیه و شبیه، در نقض شبهات مؤلف صوله الحق، از عبد کاظم بن محمود غبانی (1307 ق-تألیف: 1345 ق).

البراهین القاطعه (فی شرح تجرید العقاید)

(الساطعه)

محمد جعفر بن سیف الدین شریعتمدار استرآبادی (-1263 ق)، در 6 مجلد، خ. آستان قدس، ش 7467 (1256 ق) و ش 8989 (1333 ق).

براهین القرآن

محمد حسن بن رضا قلی شریعت سنگلجی، ط.

تهران، 1345 ق (چاپ سوم، با کلید فهم قرآن).

براهین محمدیه

اردو، ترجمه بشارت احمدیه، از مولوی محمد محکم الدین، ط 1314 ق (درهامش بشارت).

البراهین النظریه (فی اجوبه المسائل البصریه)

حسین بن احمد آل عصفور درازی بحرانی (-1216 ق)، مذکور در اجازة مؤلف برای شیخ احمد احسانی.

البرء الاثم-البرّ و الاثم

برء الساعه

ترجمه فارسی برء الساعه محمد بن زکریای رازی، از احمد بن محمد حسین حسینی تنکابنی که به نام فتحعلیشاه قاجار مصدر ساخته و 7 باب.

بر آن افزوده است، ط. تهران، 1297 (با رساله اسهالیه).

-حمد بی حد حکیمی را سزد که طبع نوع آدمی را

برء الساعه

طب، از ابو بکر محمد بن زکریا رازی (-311 ق)، که به نام و برای محمد بن ابو القاسم عبد الله وزیر تألیف کرده است، ابن طاوس تمام این کتاب را در امان الاخطار درج کرده است، خ. آستان قدس 5162 و چند نسخه دیگر.

الحمد لله كما هو اهله و مستحقه

برء الساعه

ترجمه فارسی کتاب سابق، خ.عراق.

-چنین گوید ابو بکر محمد بن زکریا...

برج زواهر

ادبیات، از میرزا سنگلاخ خراسانی (-1294 ق)، تألیف: 1276 ق، خ.مرعشی.

-بر ضمیر درّاک و خواطر بی آک این فقرات پاک از در تابناک

البرده

شرح قصیده بانّت سعادت کعب بن زهیر، از مظاهر حسن ابروهی (معاصر).

البرد الیمانی (فی الفاظ المعانی)

لغت، از علی بن محمد جعفر شریعتمدار استرآبادی (-1315 ق).

ص: 427

البرّ و الاثم

اخلاق، از ابو علی حسین بن عبد الله بن سینا (-427 ق)، که به خواهش همسایه خویش ابو بکر برقی خوارزمی فقیه تألیف کرده بوده است.

البرّ و الصّله

ابو النضر محمد بن مسعود عیاشی سمرقندی، مذکور در رجال نجاشی.

البرزخ الجامع (فی معرفه الازمان)

عبد الوحید بن نعمت الله گیلانی، شاگرد شیخ بهائی.

البرزخیه

در معرفت عالم برزخ، برطبق احادیث، از احمد بن علی ابرقوئی (-1334 ق)، تألیف:

1322 ق،

البرزخیه

در تفسیر آیات متعلقه به عالم برزخ، از محمد حسین بن محمد علی شهرستانی (-1315 ق).

البرزخیه ---

ص: 428

البرق الوميض (فی منجزات المریض)

ابو الحسن بن ابراهیم تقوی لکهنوی (-1355 ق).

البركات الاحمدیة

سید احمد استرآبادی حائری، فتاوی جمعی از اعلام در جواب استفتاء سید محمد حسن کمال پوری در موضوع کتاب «یا علی مدد» و ترجمه آن موسوم به «القول الاسد»، ط. لکهنو، 1320 ق.

البركات الرضویة (فی تلخیص الفرائد الاصولیة)

تلخیص رسائل شیخ انصاری، فارسی و عربی، از سید محمد بن محمود عطار لواسانی (-1355 ق)، خ. آستان قدس، ش 2960 و 2961 (خط مولف، 1342 ق) و 11667 (1343 ق).

البركات الرضویة

از مآخذ اعیان الشیعه.

البركات السامكة

نظم اربعین، از محمد حسن بن محمد حسین نائینی، تاریخ نظم: 1317 ق، ط. تهران.

بركات القائم

ابو الحسن بن محمد کاظم، مذکور در اول ینابیع الحکمة مؤلف.

بركات المشهد المقدس

فارسی، ترجمه عیون اخبار الرضا (علیه السلام)، از محمد صالح بن محمد باقر روغنی قزوینی، تاریخ ترجمه: 1075 ق، خ. آستان قدس، ش 7138 (1120 ق)، ش 9832 و ش 12678

- حمد و سپاس خدای را که واحد و قهار و عزیز و جبار

البركة فی الحركة

خ. دیده شده.

البرمکيہ فی فقه الصلاة الیومیة، الرساله

ابن ابی جمهور محمد بن علی احسائی (- پس از 901 ق)، خود آن را شرح کرده و انوار المشهدیة نامیده است.

البرناس (فی مثالب بنی العباس)

جعفر بن محمد اعرجی (-1332 ق)، مذکور در نفحه بغداد مؤلف.

برنامه

فارسی، منظوم، در فقه، از محمد علی بن شیر علی بروجردی (-1328 ق)، خ. موجود.

-مهر مهرش نامه مشکین طراز

بر سپاس کردگاری گشت باز

بِرِّ الوالدین، رساله فی

محمد علی بن حسین شهرستانی (-1287 ق)، خ. کربلا.

بروج العروج

در هیأت، از علی بن محمد جعفر شریعتمدار

ص: 429

استرآبادی(-1315 ق)، مذکور در غایه الآمال.

بروز الزموز

علی بن محمد جعفر شریعتمدار استرآبادی (-1315 ق)، مذکور در غایه الآمال مؤلف، در اصول فقه است.

البروق الالامعه (تعلیقات علی الزیاره الجامعه)

علی بن محمد جعفر شریعتمدار استرآبادی، خود به فارسی ترجمه کرده و آن را عباره من دعی نامیده است.

البروق الالامعه

در جواب الصواعق المحرقة ابن حجر، مذکور در کشف الحجب.

-الحمد لله الذي حجر عنا حجره ابن الحجر

البرهان (فی اسرار علم المیزان)

کیمیا، از ایدمر بن علی جلدکی (-743 ق)، در 4 جزء، خ آستان قدس، ش 10800 (997 ق) و چند نسخه دیگر.

البرهان (فی المیزان)

نیز از جلدکی، مختصر کتاب سابق اوست.

البرهان، کتاب

شیخ الرئیس ابو علی حسین بن سینا (-427 ق)، مذکور در براهین العقول محمد بن یونس شویهی، شویهی نسخه برهان را داشته است.

البرهان (فی قطع الشبه الشیطان) - البرهانیه

عبد الله بن نجم الدین معروف به فاضل قندهاری (-1311 ق)، مذکور در مطلع الشمس.

البرهان (فی رد ابی حیان)

در امامت، از علی بن محمد سبیتی عاملی کفرای (-1303 ق)، در رد رساله ابو حیان توحیدی، خ. موجود.

البرهان (فی النص الجلی علی امامه امیر المؤمنین علی (علیه السلام))

ابو الحسن علی بن محمد عدوی شمشاطی (معاصر ابن ندیم)، مجلسی در بحار از آن نقل کرده است.

البرهان (فی وجه سکوت امیر المؤمنین علیه السلام)

علی بن ابی القاسم رضوی کشمیری (1288 ق-)، ط.

البرهان (علی وجود صاحب الزمان (علیه السلام))

قصیده و شرح آن از سید محسن بن عبد الکریم امین عاملی، رد قصیده بغدادیّه است که به علماء نجف فرستاده شده بود، ط. صیدا، 1333 ق.

-ایا علماء العصر یا من لهم خبر

بکل دقیق حاد فی مثله الفکر

البرهان، کتاب

معلم ثانی ابو نصر محمد بن احمد بن طرخان فارابی (-339 ق)، مذکور در فهرست کتب او.

ص: 430

البرهان، کتاب

ابو الحسين محمد بن بحر رهنی شیبانی، احمد بن علی سیرافی که از مشایخ نجاشی است، آن را از او روایت می کند.

البرهان

اردو، مجله علمی و دینی، به مدیریت سید محمد سبطین لاهوری.

البرهان (فی التکلیف و البیان) - البرهان

در تشیید طریقه اخباریه و توهین مجتهدین، از محمد بن عبد النبى اخباری (-1232 ق)، تالیف: 1209 ق، ط. بغداد، 1341 ق (با مصادر الانوار).

-الحمد لله رب العالمين... اما بعد فقد ثبت بالبراهين القاطعه ان العلم زائد على ذات الممكن.

البرهان (على طول عمر صاحب الزمان)

محمد بن علی بن عثمان کراچکی (-449 ق)، ط. تبریز، 1322 ق (با کنز الفوائد).

-الحمد لله و صلوته على من اصطفى

البرهان (فی اثبات الصانع)

محمد مهدی بن محمد جعفر موسوی تنکابنی (معاصر فتحعلیشاه قاجار)، مذکور در خلاصه الاخبار مولف.

البرهان (فی امامت امیر المؤمنین) - البراهین

البرهان (فی تفسیر القرآن)

سید هاشم بن سلیمان بحرانی (-1107 یا 1109 ق)، در 6 جزء، ط. تهران، 1295-1302 ق و 1334 ش (در 4 مجلد)، خ.

آستان قدس، ش 1434 (1262 ق).

برهان الادراک (فی شرح تشریح الافلاک) -

نهایه الادراک - قانون الادراک

شرح تشریح الافلاک شیخ بهائی و تعلیقات او بر آن، از محمد کاظم (یا عبد کاظم) بن عبد علی گیلانی، که آن را به دستور شیخ بهائی در 1007 ق شرح کرده است، خ. موجود.

برهان الارجوان (فی وجود الجان)

فارسی، از یوسف بن احمد گیلانی (معاصر)

برهان الارشاد

در علم کلام، از محمد جعفر بن سیف الدین شریعتمدار استرآبادی (-1263 ق)، خ.

فیض آباد هند.

برهان الایمان

ادعیه و تجوید، از ملکه جهان خانم بنت کامران میرزا بن ناصر الدین شاه قاجار و همسر محمد علیشاه مخلوع، ط. تبریز، 1324 ق.

برهان البیان

اردو، در خلافت و امامت و تفسیر آیه استخلاف، از مولوی ابو القاسم بن حسین رضوی کشمیری (-1324 ق)، ط. لاهور، 1317 ق.

ص: 431

برهان التجاره (فی تبیان الزیاره)

فارسی، از محمد باقر بن اسماعیل کجوری (-1313 ق)، شرح زیارت جامعه است.

برهان جامع اللسان

فارسی، لغت، از محمد کریم بن مهدی قلی تبریزی که به نام فتحعلیشاه قاجار و به دستور بهمن میرزا تألیف کرده است، ط. تبریز، 1260 ق؛ تهران، 1307 ق.

برهان الحق

فارسی، در رد مسیحیان، از فاضل بن قاضی هاشمی بروجردی (-ح 1343 ق)، ط. ایران.

برهان الحق المتین (علی لسان خصم المبین)

در امامت، از محمد بن علی موسوی سکیکی (-1139 ق)، در ایناس سلطان المؤمنین به آن ارجاع داده است، در 4 مجلد.

برهان دولشاهی

عبد الاحد بن برهان الدین سیرجانی (سده 10 ق) در تفسیر سوره الروم به آن ارجاع داده است.

برهان الدین الوثیق (فی نقض عمدہ التحقیق)

مهدی بن صالح موسوی قزوینی، تألیف:

1340 ق.

برهان الرساله

در اثبات نبوت خاصه، از ابو القاسم بن محمد علی حسینی سدهی، مذکور در لمعات الانوار مؤلف.

البرهان الساطع للانام (فی شرح شرایع الاسلام)

محمد جواد بن حسن عاملی، تألیف: 1236 ق، خ. موجود.

برهان السالکین

جواب سؤالات محمد کاظم رونقعلی کرمانی، از عبد الحسین بن علی آقا شیرازی معروف به ذو الریاستین و ملقب به مونسعلی.

برهان السعاده

فارسی، در امامت، از میر محمد قلی بن محمد موسوی کنتوری (-1260 ق)، جواب باب هفتم از تحفه الاثنی عشریه مولوی عبد العزیز

فاروقی دهلوی است.

-الحمد لمن اخبرنا في كلامه المنزل على خير الخلق

برهان شق القمر (ورد نیر الاکبر)

ابو القاسم بن حسین رضوی لاهوری (-1324 ق)، که به سال 1296 ق برای نواب ناصر علی خان تألیف کرده است، ط. لاهور، 1300 ق.

برهان الشیعه

در اثبات امامت امیر المؤمنین (علیه السلام)، از خلف بن عبد المطلب مشعشی حویزی (-1074 ق)، مذکور در ریاض.

ص: 432

برهان الشيعه (فی اثبات الرجعه)

محمد علی بن شرف الدین سنقری، در رد کشف الحق.

برهان الشيعه (فی رد بهتان الشيعه)

حسین صابر جهنگ.

برهان الصادقین

در امامت، از جعفر موسوی بنارسی، مختصر مهجه البرهان او است، در ردّ باب هفتم تحفه الاثنی عشریّه.

برهان العارفين

فارسی، آداب نماز، از محمد تقی بن مقصود علی مجلسی اصفهانی (-1070 ق)، خ. موجود.

برهان العباد (فی اثبات المعاد)

فارسی، از محمد باقر واعظ کجوری.

برهان العصمه

محمد تقی بن امیر مؤمن حسینی قزوینی (-1270 ق)، خ. موجود.

البرهان علی ان انبیاء الله من ایران

فارسی، از حسین بن نصر الله عرب باغی.

البرهان علی ثبوت الايمان

تقی الدین ابو الصلاح بن نجم الدین حلبی، شاگرد شریف مرتضی علم الهدی، مرتب بر فصول، اول در توحید و آخر در معاد. حسن بن محمد دیلمی همه آن را در اعلام الدین درج کرده است.

البرهان علی وجود جوهر المفارق-اثبات العقل

برهان غم

اردو، مراثی، از حسین میرزا صاحب هندی، ط.

هند.

البرهان فی وجوه البیان

ادبیات، از ابو الحسنین اسحاق بن ابراهیم بن سلیمان وزیر (سده 4 ق؟)، خ. لندن (نسخه کهن).

برهان القاری فی تجوید کلام الباری

فارسی، از رحمت الله گیلانی (سده 11 ق)، در مقدمه، 16 باب، 17 فائده و خاتمه، به نام حکیم الملک عبد الجبار خان تالیف کرده، خ.

مرعشی.

- حمد و ثنای شایسته که حامدان و شاکران حضرت...

البرهان القاطع (و الضیاء الأمع)

فارسی، در «اثبات لزوم عالم و رجوع به او در هر زمان»، از محمد بن کریم، مرتب بر 3 قسم، تالیف: 1293 ق، خ. موجود.

برهان قاطع

فارسی، لغت، از محمد حسین بن خلف برهان تبریزی که در 1062 ق به نام سلطان عبد الله

ص: 433

قطب شاه تالیف کرده است و مرتب است بر 9 فائده و 29 گفتار، ط. ایران، 1295 ق، 1305 ق و مکرر... خ. آستان قدس، ش 3711 (1101 ق) و چند نسخه دیگر.

-ای راهنما به هرزبان در افواه

البرهان القاطع (فی شرح المختصر النافع)

شرح مختصر نافع محقق حلی، از علی بن رضا بن بحر العلوم طباطبایی (-1298 ق)، ط. تهران، 1290-1293 ق (3 مجلد).

البرهان القاطع و النور الساطع

اصل فارسی از رجبعلی تبریزی (-1080 ق)، تعریب از شاگردش قاضی سعید قمی.

البرهان القاطع و النور الساطع

فارسی، در امامت، از محمد صالح بن مسعود دست غیب حسینی، مرتب بر مقدمه، 13 مژده و خاتمه، خ. موجود.

-الحمد لله على نعمائه

البرهان القويم (فيما يتعلق بالعكس المستقيم)

منطق، از محمد مهدی بن هادی نقوی لکهنوی، تالیف: 1271 ق، مذکور در کشف الحجب

-نحمدک یا من له الدوام و البقاء

برهان الکفایه

فارسی، مختصر تحویل سنی الموالید ابو معشر جعفر بن محمد منجم بلخی (-272 ق) با اضافاتی از ابو سعید احمد بن محمد سجزی (سده 4 ق)، خ. آستان قدس، ش 5433.

-الحمد لله رب العالمین... بدانکه احکام نجوم را چندین چیز بایند...

برهان الکفایه

فارسی، احکام نجوم، از علی بن محمد شریف بکری، خ. آستان قدس، ش 12230 (969 ق) و چند نسخه دیگر.

برهان اللغه---

فانی یزدی، تالیف: 1320 ق، ط. تهران، 1325 ق (بارد الشیخیه)، در فهرست کتابهای چاپی... نیران الملحدين یاد شده.

برهان المتین (لائبات نبوه خاتم النبیین بآیتین)

من القرآن المبین)

کلام و تفسیر، خ. موجود.

برهان المرناضین

فارسی، در طریقت ذهبیه، از علی نقی بن محمد اصطهباناتی (-1129 ق)، خ. آستان قدس.

برهان المسامته (علی تناهی الابعاد)

حکمت، از محقق داماد، خ. موجود.

-بعد حمد یسامت حق عزّ المبدأ و جلاله...

برهان المسلمین

فارسی، در رد مسیحیان، از محمد صادق فخر الاسلام ارومی (-1330)، ط. تهران، 1312 ق.

برهان المله

کلام، خ. آستان قدس.

برهان المنیر

در رد ارشاد العوام کریمخان کرمانی، از ابراهیم بن محسن کاشانی، تألیف: 1322 ق، خ.

نجف.

البرهان المؤسس (فی انّ المنتجس لا یتنجس)

عبد الکریم جواد جزائری (-1215 ق)، خ. دیده شده.

برهان المؤمنین

اصول فقه، در نجاه الدارین عباس آبادی از آن نقل شده.

برهان النبوه

فارسی، در اثبات نبوت خاصه، از عباسقلی خان سپهرثانی (-1340 ق)، ط. تهران، 1305 ق.

برهان الهدایه

در تفسیر مشکلات اخبار و بعض آیات، از حسن بن عبد الله (سده 13 ق).

البرهانیه (فی قطع الشبه الشیطانیّه) - البرهان

البرهانیه ---

ص: 435

(-1315 ق)، خ. دیده شده.

بزرگان علم و ادب در شمال ایران

فارسی، از عباس کدیور.

بزم آرا

فارسی، در ردّ مسیحیان، از حسین بن علی اکبر قزوینی، مصدر به نام محمد شاه قاجار، در 1257 ق، خ. سامراء.

بزم آرا

تذکره الشعراء، لباب الالباب عوفی است که شخصی از معاصرین جلال الدین اکبر آن را به طمع صله به نام او مصدر ساخته است، خ. موجود.

بزم ایران

فارسی، ادبیات، از سید رضا بن محمد بن سید کاظم طباطبایی یزدی، ط. هند، 1345 ق.

بزم عشرت

فارسی، طب، از ابن محمد شریف، خ. نجف.

بزم غم

اردو، مرثی، ط. هند.

بزم ماتم

اردو، مرثی، ط. هند.

بزم وصال

فارسی، مثنوی، از وصال شیرازی، مذکور در مجمع الفصحاء.

بساتین الانس و دساتین الحدس فی براهین

النفس

ابو الحسن علی بن زید بیهقی، مذکور در معجم الادباء.

بساتین الجنان (فی علمی المعانی و البیان)

محمد تقی بن عبد الرزاق موسوی احمد آبادی (-پس از 1340 ق).

بساتین الخطباء

عبد الله افندی (-ح 1130 ق) صاحب ریاض العلماء.

بساتین الریاحین

محمد جواد، مجاز از صاحب جواهر.

بساط العشق و المحبه

اسد الله گلپایگانی، مذکور در آخر شمس التواریخ.

بساط نشاط-مقویم

البسامه الكبرى

قصیده در رثاء عمر بن افسس و فرزندانش، از ابو محمد عبد الحمید بن عبدون اندلسی، مذکور در فوات الوفیات ابن شاکر و نسمة السحر ضیاء الدین یوسف.

ص: 436

-الدهر يفجع بعد العين بالاثـر

فما البكاء على الاشباح و الصور

بستان-بوستان

البستان فى تفسير القرآن

ابو سعيد اسماعيل بن على (معاصر سيد مرتضى و شيخ طوسى)، مذكور در فهرست منتجـب الدين.

البستان

در صنعت، از جابر بن حيان، مذكور در فهرست ابن نديم.

البستان (فى فضائل خيرہ الرحمن امير المؤمنين

عليه السلام)

محمد بن حسن خطى شاطرى بحرانى، خ.

نجف.

-الحمد لله الذى علم ما يكون قبل ان يكون و خلق كل شئى فقدره تقديرا

البستان (فى الفقه) - المشجر

ابو الفتح محمد بن على كراچكى (-449 ق).

بستان الابرار

مجلد پنجم نور الانوار از ابو الحسن مرندى، ط.

ايران.

بستان الادب

در 12 فن ادب، لغت، صرف، اشتقاق، معانى، بيان، بديع، عروض، قافيه، خط، قرص الشعر، انشاء النثر، محاضرات و تواريخ، از تقى الدين ابو

الخير محمد بن محمد فارسى (سده 10 ق).

بستان الاديان

فارسی، ملل و نحل، ط.

بستان السعاده

فارسی، دیوان میرزا روشن، ط.

بستان السباحه

فارسی، از زین العابدین سیاح شیروانی، تألیف:

1248 ق، ط. تهران، 1310 ق.

بستان الشرف

مختصر حظیره القدس در انساب، از اسماعیل بن حسین معروف به سید ابی طالب مروزی علوی (زنده در 614 ق).

بستان العارفين

نام مقدمه «گلزار یوسفی».

بستان العوام---

ص: 437

بستان الكرام

ابو الحسن محمد بن احمد ابن شادان قمی، از مشایخ کراچی (-449ق)، در برخی از تصنیفات متأخرین از آن نقل شده است.

بستان الناضر---

ص: 438

البسمله

اردو، در احکام بسمله، از علی اظهر هندی کهجوی (-1352 ق).

البسيط

تفسیر، از واحدی نیشابوری (-468 ق).

البسيط

شرح کافیة ابن حاجب در نحو، از رکن الدین ابو محمد حسن بن محمد بن شرفشاه علوی استرآبادی (-717 ق).

البسيط الواقی (فی شرح مختصر الایلاقی)

ابو الشفاء مظفر بن امیر الحاج بن مؤید تبریزی است، مذکور در کشف الظنون، شرح مختصر کلیات قانون در طب است.

البشارات (فی وظائف الطبقات)

فارسی، در نصایح، از ابراهیم بن محسن کاشانی (-1345 ق)، ط. تهران، 1317 ق (با ایقاط الاغنیاء).

البشارات

ابو اسحاق ابراهیم بن مهزیار اهوازی، نجاشی به 3 واسطه آن را از علی بن مهزیار برادر مولف روایت می کند. علی از اصحاب امام رضا، جواد و هادی علیهم السّلام بوده است.

البشارات (فی اصول الفقه)

ابو المعالی بن محمد ابراهیم کلباسی (-1315 ق)، مذکور در البدر التمام از فرزندش.

البشارات

احمد بن محمد بن حسین بن دؤل قمی (-350 ق)، مذکور در رجال نجاشی.

البشارات

ابو محمد حسن بن علی فضال کوفی (-224 ق)، نجاشی از کتاب کشی نقل کرده است.

کرده است.

البشارات

ابو محمد صفوان بن یحیی بجلی سببری (-210 ق)، ابن ندیم بشارات المؤمن آورده است.

البشارات (فی شرح الاشارات)

در منطق و حکمت، شرح اشارات ابن سینا، از اوحد الدین علی بن اسحاق انوری ایبوردی (-551 ق)، صاحب ریاض نسخه را در تبریز دیده بوده است.

البشارات

ابو الحسن علی بن حسن بن علی بن فضال کوفی (-348 ق)، نجاشی به 2 واسطه آن را از مولف روایت می کند.

البشارات (بقضاء الحاجات علی يد الائمه

بعد الممات)

رضی الدین علی بن موسی بن طاوس حلّی

ص: 439

(-664ق)، مذکور در امان الاخطار مؤلف.

البشارات

ابو الحسن علی بن مهزیار اهوازی، از اصحاب امام رضا و امام جواد و امام هادی علیهم السلام، نجاشی از برادر مؤلف-ابراهیم-به 3 واسطه آن را روایت می کند.

البشارات

ابو النصر محمد بن مسعود عیاشی سمرقندی (معاصر کلینی).

بشارات احمدیه

فارسی، در اثبات نبوت خاصه و امامت، از علی بن ابو القاسم رضوی لاهوری، ط. لاهور.

1314 و 1323 ق.

بشارات الامّه (فی موالید الائمة علیهم السلام)

فارسی، در اصول دین و احوال ائمه علیهم السلام، از محمد بن اسماعیل کجوری معروف به سلطان المتکلمین (-1353 ق).

بشارات الشیعه

اسماعیل بن محمد حسین خاجویی (-1173 یا 1177 ق)، در 8 فصل، خ. دیده شده.

-بعد حمد من صیرنا من امّه نبیه و شیعه علیه

بشارات الغیبیه-بشاره الغیبیه

فارسی، در تحقیق روح، از علی اکبر بن سید محمد تقوی لکهنوی (-1326 ق)، ط. هند.

البشارات للشیعه

مذکور در معالم العلماء ابن شهر آشوب.

بشارات المؤمن ---

ص: 440

بشاره الاحباء (فی فضيله البكاء و الالبكاء)

حسینعلی بن محمد تقی خویی، ط. تهران، 1270 ق.

بشارت احمدی

اردو، در ردّ هنود، از محمد مرتضی بن حسن علی حسینی جنفوری (-ح 1333 ق).

بشاره الاسلام

در اخلاق، از محمد ادیب تهرانی.

بشاره الاسلام (فی علامات المهدی علیه السلام)

مصطفی بن ابراهیم حسینی آل حیدر (-ح 1336 ق)، ط. نجف، 1373 ق.

بشاره الاصحاب

اخلاق، از محمد علی بن محمد کاظم شاهرودی (-1293 ق)، خ. موجود.

بشاره الانام

محمود بن عباس عاملی (-1353 ق)، ط. صیدا.

بشاره الباکین (و انیس الذاکرین)

حسین بن عبد الرزاق واعظ تبریزی، که در 1280 ق به نام ناصر الدین شاه در مقدمه، 50 مجلس و خاتمه تألیف کرده است، خ. مرعشی.

بشاره الزائرین

عبد الحسین بن جواد نجفی معروف به عبد الحسین مبارک (1301 ق-)، تألیف و طبع، نجف، 1348 ق.

بشاره الشیعه

علی بن فتح الله شریف، در نفایس اللباب از آن نقل شده.

بشاره الشیعه

در اثبات فرقه ناجیه، از محمد بن مرتضی محسن فیض کاشانی (-1091 ق)، ط. تهران، 1311 ق.

-الحمد لله على ما هدانا لمعرفة احسن القول

بشاره الشيعه (في مسائل الشريعه)

در عبادات و معاملات، از محمد مهدي بن محمد هادي، تاليف: 1114 ق، مذکور در كشف الحجب.

-الحمد لله على جزيل الآلاء

ظاهرا مولف نواده محمد صالح مازندراني بوده است.

بشارت ظهور

فارسی، منظوم، از اشرف الدين محسن بن احمد حسيني (-1342 ق)، مدير روزنامه «نسيم شمال»، ط. تهران.

بشاره الظهور

مجلد اول لمعات النور، از جلال الدين شيرازي، ط. تهران، 1336 ق.

ص: 441

بشاره الفرج

فارسی، در احوال حضرت حجت (علیه السلام) و وقایع ایام رجعت، از محمد بن عاشور کرمانشاهی (معاصر فتحعلی شاه قاجار)، خ. موجود.

بشارت محمدیه

محمد بن دلداری علی نقوی لکهنوی (-1284 ق)، مذکور در ورثه الانبیاء.

بشاره المصطفی (لشیعه المرتضی)

اخبار، از عماد الدین ابو جعفر محمد بن علی طبری آملی (زنده تا 553 ق)، ط. نجف، 1369 ق، خ. آستان قدس، ش 11195 (1210 ق)، ش 7469 (1352 ق) و ش 1932.

-الحمد لله الواحد القهار

بشاره المومنین

سلطان علی گنابادی (-1327 ق)، مذکور در شمس التواریخ.

بشاره المؤمنین

فارسی، ط. ایران.

بشاره النبوه

فارسی، از محمد علی بن ابی طالب حزین (-1181 ق)، مذکور در فهرست تصانیف او.

البشاره و النذاره و الاستنفار الی الجهاد

ابو علی محمد بن احمد بن جنید اسکافی (-381 ق)، مذکور در فهرست شیخ طوسی و رجال نجاشی.

البشری (بالحسنی)

فارسی، شرح رساله موده القربی تألیف سید علی همدانی، از ابو القاسم بن حسین رضوی لاهوری، ط. لاهور 1295 و 1317 ق (در فهرست کتب چاپی عربی آمده ولی فارسی بودن آن در ذریعه تصریح شده است).

البشری (فی شرح الهدی)

شرح الهدی الی طریق الصواب، از شجاع بن علی حسینی، مرتب بر 7 باب.

الحمد لله الذي هدانا لهذا...

البشرى (في انشاء الصلوات الباهره المتضمنه

للمعاجر الفاخره للعترة الطاهره)

محمد بن عبد الوهاب آل داود همدانى (-1303 ق)، تأليف: 1290 ق.

-الحمد لله الذى قرن بالصلوات نجح دعوات البشر

البشرى و الزلفى

در فضایل شیعه، از ابو بکر محمد بن احمد کاتب بغدادی معروف به ابن ابی الثلج، مذکور در فهرست شیخ طوسی.

بشرى المجتهدين

اصول فقه، از علی بن عبد الحسین ايروانى نجفى (-1354 ق)، خ. دیده شده.

ص: 442

بشرى المحققين (المختبین)

فقه، از جمال الدین ابو الفضائل احمد بن موسی بن طاوس حلی (-673 ق)، از آن در کتب فقهی به کثرت نقل شده است.

بشرى المذنبین (و انذار الصدیقین)

مواعظ، از ناصر بن محمد جارودی خطی، راوی از صاحب ریاض و عبد الله سماهیجی، خ.

قطیف.

بشرى الوصول (الی اسرار علم الاصول)

محمد حسن بن عبد الله مامقانی (-1323 ق)، در چند مجلد، خ. آستان قدس، ش 7318-7321 (1291-1306 ق) و ش 9434 (1301 ق).

-الحمد لله الذى اسس اساس الدين

البشویة، الرسالة

حسین بن داود کردی بشنوی، مذکور در معالم العلماء.

البشیر النذیر (فی احوال یوم القیامه)

اخبار، از حسین بن علی محمد شیروانی (-1336 ق)، خ. دیده شده.

البصائر (فی مختصر تنقیح المناظر)

کمال الدین ابو الخیر حسن بن علی فارسی (-718 ق)، اصل تنقیح المناظر نیز از اوست. خ.

آستان قدس، ش 5434.

-الحمد لله الذى ابدع الخلايق بقدرته

البصائر

فارسی، در رد وهابیون و مادیون، از غلام نبی الله بن غلام اسد الله معروف به مجد الدوله افضل الفضلاء، ط. مدارس، 1295 ق (در حیات مولف).

-سبحان من دل علی وجوده صنایع السنه منکریه...

البصائر (فی تحقیق الوجوه و النظائر)

فارسی، تفسیر، از ظهیر الدین ابو جعفر محمد بن محمود نیشابوری، تألیف: 577 ق، خ.

آستان قدس، ش 1215 (610 ق) و ش 1214.

بصائر الانس

اصول، نسخه آن نزد مؤلف نخب المناقب موجود بوده است، مذکور در الحجج القویه.

بصائر الانس بحظائر القدس

قطب الدین محمد بن حسین کیدری، مؤلف نخب المناقب از آن نقل کرده، مذکور در الحجج القویه.

بصائر الایمان (فی تفسیر القرآن) - درّه الصفا فی

تفسیر أئمه الهدی

صبغه الله بن سید جعفر کشفی، تألیف:

1260 ق، خ. خوانساری، نجف.

بصائر الدرجات (فی تنزیه النبوات)

در معجزات پیامبر (صلی الله علیه و آله)، مذکور در دیباچه

ص: 443

عیون المعجزات.

بصائر الدرجات

در مناقب، از شیخ الطائفه ابو القاسم سعد بن عبد الله اشعری قمی (-299 یا 301 ق)، حسن بن سلیمان حلی آن را مختصر ساخته و مختصر آن در آستان قدس موجود است، ش 8009 (1348 ق)، ط. نجف، 1370 ق.

بصائر الدرّجات

اخبار، از ابو جعفر محمد بن حسن بن فروخ صفار قمی (-290 ق)، ط. تهران، 1285 ق (با نفس الرحمان)، خ. آستان قدس، ش 1629 (1085 ق) و چند نسخه دیگر.

بصائر السالکین (فی شرح تبصره المتعلمین)

فقه، از معز الدین محمد مهدی بن حسن حسینی قزوینی (1300 ق)، خ. حلّه، مختصر این شرح حلیه المجتهدین نام دارد.

البصائر الناصریّه (و الدرّه النجفیه)

فارسی، در تعریف و توصیف سفر ناصر الدین شاه قاجار به عتبات عالیات در 1287 ق، از سید هاشم بن ابراهیم بهبهانی معروف به بوشهری، تالیف: 1295 ق، خ. کربلا.

-الحمد لله الذي منّ علينا بناصر الدين

بصاره التجاره---

ص: 444

البضاعة المزجاءه

شرح روضه كافي، از محمد حسين بن قارياغدي، مرتب بر 30 باب، تأليف: 1098 ق، خ. موجود.

-الحمد لله الناشر في الخلق فضله

لبضاعة المزجاءه

اخلاق، از محمد رضا بن قاسم غراوى (1303 ق-)، در 3 جزء، ط. نجف، 1353 ق (جزء اول).

البضاعة المزجاءه

رساله در توبه و آداب و احكام آن، از عبد الله بن محمد تقى از نوادگان فيض كرمانشاهى (-1308 ق).

البضاعة المزجات (في الالغاز و المعميات)

مفتى عباس لكهنوى (-1306 ق)، مذكور در التجليات.

بضاعة المزجات

فارسي، كلام، از سيد محمد سلطان العلماء لكهنوى (-1284 ق)، خ. لكهنو.

بضاعة المزجات

فارسي، ادعيه، ط 1335 ق.

البضاعة المزجاءه

ارجوزه در وصف روضه مبارکه حسينيه، از سيد مهدى بن على غريفي (-1343 ق)، به خواهش سيد على الحبشي بحراني به نظم آورده.

-احمد رب العرش و الكرسي

و جمله العلوى و السفلى

-بضاعة المساكين (فيما ينفع يوم الدين)

اعمال و ادعيه، از سيد محمد بن مرتضى كشميري (1306 ق-)، خ. ديده شده

بضاعة النجاه

در رد صوفيه، مذكور در السهام المارقه.

بطلان التعليق فى العقود

ابو القاسم بن حسن محقق قمى (-1231 ق)، خ.

نجف.

بطلان تنهى الابعاد

ابو القاسم ذهبى شيرازى (-1286 ق)، ط.خ.

آستان قدس، ش 666 (1310 ق).

بطلان الصلاة بلاولايه

زين الدين بن على بن احمد شهيد ثانى (-966 ق).

بطلان عباده الجاهل من غير تقليد

محمد باقر بن محمد اكمل وحيد بهبهانى (-1206 ق)، ط. (با حاشية معالم).

ص: 445

بطلان العمل بالاحتياط في بعض الفروع لمن

تمكن من تحصيل الواقع بطريق معتبر

شيخ الشريعة اصفهانی، در جواب اشكال سيد جواد اصفهانی نگاشته، خ. دیده شده.

-الحمد لله تعالى و الصلاة على رسوله تتوالى

بطلان العول و التعصیب

محمد جواد بلاغی (-1352 ق).

بطلان النسخ و المسخ

ابو القاسم بن حسین رضوی لاهوری (-1324 ق)، ط. لاهور، 1314 ق.

البطل الاسدی

در احوال حبيب بن مظاهر، از عبد الواحد بن احمد مظفری، ط. نجف، 1370 ق.

بطل الحله

داستان، از عبد الحسين ازری بغدادی (1297 ق-).

البطل العلقمی

در زندگانی عباس بن علی (عليه السلام)، از عبد الواحد بن احمد مظفری، ط. نجف، 1369-1374 ق، 3 مجلد.

البطيخ، كتاب في

ابو علی احمد بن محمد مسكويه رازی (-421 ق).

بعث و نشور

فارسی، در اثبات معاد جسمانی، از علی اکبر بن محسن اردبیلی (-1346 ق)، مرتب بر 5 فصل. در آن بر ملا صدرا در مسأله جبر و تفویض رد نوشته است.

بعد الاسناد

ابو جعفر محمد بن عیسی یقطینی، مذکور در رجال نجاشی.

بعد حمد الهندی

اردو، منظوم، در مسائل فقہی، ط. لکھنو.

بعض سیر ائمه عليهم السلام

کفعمی در تصانیف خویش از آن نقل کرده است.

بعض مثالب النواصب (فی نقض بعض فضایح

الروافض)-نقض الفضایح-مثالب النواصب

فارسی، از نصیر الدین عبد الجلیل بن ابی الحسین قزوینی (سده 6 ق)، بعض فضایح از شهاب الدین شافعی رازی است. خ. موجود.

-هر جواهر محامد که غواصان دریای دین به صحبت از قعر بحر دل به ساحل زبان آرند...

البغدادیات

فوائد متفرقه، تدوین از محمد علی هبه الدین شهرستانی، در ایامی که وزیر معارف بوده گرد آورده است.

البغدادیه ---

ص: 446

البغية (في القضايا)

تقى الدين حسن بن على بن داود حلّى (647ق-)، مذكور در رجال مؤلف.

بغية الاديب ---

ص: 447

-الحمد لله الذى اسس قواعد الاحكام ورفع دعائم الاسلام

بر این کتاب شیخ حسن فرزند مؤلف تکمله نگاشته و احکام صوم و اعتکاف را به آن افزوده است- تکمله البغیه، برای ترجمه آن- تحفه الراغب، و برای شرح آن- منیه الراغب.

بغیه الطالب

نجوم، از حسن بن عبد الله سرحی قرشی.

بغیه الطالب

در اصول و فروع دین، از عباس بن حسن بلاغی، تألیف: 1170 ق.

بغیه الطالب (فی اسلام ابی طالب)

مفتی میر محمد عباس بن علی اکبر موسوی لکهنوی (-1306 ق)، مذکور در تجلیات.

بغیه الطالب (و ایضاح المناسک)

مناسک حج، از محمد بن جعفر مشهدی حائری، مذکور در کتاب مزار او

بغیه الطالب (فی احوال ابی طالب و اثبات ایمانه و

حسن عقیدته)

محمد بن حیدر موسوی عاملی، تألیف: 1096 ق، به دستور سید عبد الله مشعشی، خ. نجف.

-الحمد لله الذى نور قلوب اوليائه بحقايق الايمان

بغیه الطالبین (فی حقیه المجتهدین)

عبد الله بن محمد رضا شبر حسینی کاظمی (-1242 ق)، مختصر منیه المحصلین اوست.

بغیه الطالب

فارسی، کلام، از سید حیدر علی، ط.

بغیه الطالب (فی شرح الزیاره الجامعه فی رجب)

شرح زیارت جامعه، از درویش علی بن حسین بغدادی (-1277 ق)، خ. نجف.

-الحمد لله الذى نور قلوبنا بنور هدايته الى علم اليقين

بغية الفائز (فى جوائز نقل الجنائز)

عبد الحسين بن يوسف موسى عاملى.

بغية الفقيه

فقه، از كمال الدين بن مير قوام الدين مرعشى (سده 8 ق).

بغية القلوب و منيه المحبوب

اخلاق، از شمس الدين مهدى بن على عاملى.

-يقول عبد طالب اليقين

مهدى من يدعى بشمس الدين

بغية اللبيب (فى شرح منطق التهذيب)

مهدى بن محمد موسى خوانسارى (1319 ق-).

ص: 448

بغیه المحتاج

طب، از داود بن عمر ضریر انطاکی (-1009 ق).

بغیه المرتاح (فی طلب الارتاح فی شرح الاربعین)

(الصحاح)

شمس الدین محمد بن یوسف زندی مدنی، تالیف به نام سلطان شیخ ابو اسحاق انجو در 745 ق.

بغیه المرتاد (فی ریاض ذخیره المعاد)

ارجوزه در طهارة، از سید هاشم حمد آل کمال الدین (-1341 ق).

بغیه المرتاد لیوم التناد

ادعیه و اعمال، از حسین بن علی بحرانی (معاصر).

بغیه المرید

در احوال شهید ثانی، از بهاء الدین محمد بن علی عودی جزینی، مرتب بر مقدمه، 10 فصل و خاتمه، مؤلف شاگرد شهید بوده است. از این کتاب اندکی مانده که شیخ علی نواده شهید آن را در الدر المنثور گنج‌نویسه است.

-الحمد لله رافع درجات العلماء

بغیه المقلدین (فی احکام الدین)

فارسی، رساله عملیه، از محمد مهدی بن اسماعیل موسوی عاملی کاظمی، ط. حیدرآباد.

بغیه الوعاه (فی طبقات مشایخ الاجازات)

اجازه سید حسن بن هادی عاملی (-1354 ق) برای سید مرتضی جنفوری (-1333 ق)، اجازه مبسوطی است که در آن مشایخ را بر 10 طبقه مرتب ساخته است، تاریخ: 1326 ق.

-الحمد لله علی ما اجاز لنا من کرمه

بغیه الوعاظ

موعظ، از حسن بن خلیل عاملی صوری (1328 ق-).

بقاء التقليد-تقلید المیت

بقاء جسد الامام

سيد كاظم بن قاسم رشتي (-1259 ق)، ط. (با كشف الحق).

بقاء جسد الامام و النبي (صلى الله عليه و آله) في قبورهم و عدم

صعودهم بعد ثلثه ايام

محمود بن فتح الله حسيني كاظمي، تاليف:

1079 ق.

-الحمد لله و الصلاه على سيدنا و نبينا...

بقاء روح (پس از مرگ)

فارسي، ترجمه بقاء النفس، ترجمه زين الدين كيايي، ط. تهران، 1325 ق.

بقاء النفس (بعد فناء الجسد)

خواجه نصير الدين محمد طوسي (-672 ق)، ط.

مصر، 1342 ق.

ص: 449

بقاء النفس (و رجعتها بعد موت الجسد)

احمد بن ابراهيم درازی بحرانی، تألیف:

1124 ق.

-حمدا لك اللهم يا خالق الارواح

بقاء النفس الانسانيه و اثبات ابديتها

مؤلف از قدما بوده است، خ.نجف.

-الحمد لله عدد منته التي يعجز عن عدها و حصرها

بقاء النفس الناطقه -جمل من الادله المحققه

لبقاء النفس الناطقه

ابن سينا، خ. موجود و مکرر.

-سأل بعض الرؤسا ان النفس الناطقه جوهر ام عرض؟

بقاء النفس و ابديتها

سعد بن منصور معروف به ابن كمنونه، در 10 فصل، خ.نجف.

-الحمد لله الذي نطقت بحكمته

البقاع، كتاب

ابو الحسين محمد بن بحر رهنی شیبانی سجستانی، مذکور در فهرست شیخ طوسی.

بقاع الخير

در مزارات دزفول، از عبد الله بن محمد باقر موسوی دزفولی متخلص به داعی، ط.

البقعه البهيه (فی ما ورد فی مبدأ الكوفه الزكيه)

در تاریخ کوفه، از حسین بن احمد معروف به سید حسون براقی (-1332 ق).

بقیه رسائل ابن عباس و خطبه و اول مناظرته،

کتاب

بقیه کلام ابن عباس فی العرب و القریش و

الصحابه، کتاب

بقیه مناظره ابن عباس و ذکر نسائه و ولده،

کتاب

بقیه قول ابن عباس فی الطهاره، کتاب

هر 4 عنوان از ابو احمد عبد العزیز بن یحیی جلودی (-332 ق)، مذکور در رجال نجاشی.

بقیه الماضین

فارسی ملمع، در مواعظ و تواریخ معصومین، از مهدی بن عبد الهادی مازندرانی (معاصر).

بکاء العالمین (علی مصائب الحسین (علیه السلام))

اخبار، از محمد رفیع بن محمد کزازی نجفی (- پس از 1300 ق).

بکاء الفاقدین (فی مصائب الحسین (علیه السلام))

اردو، از آقا مهدی رضوی لکهنوی (معاصر)، ط.

هند.

بکتابش نامه - گلستان ارم

فارسی، مثنوی، از رضا قلی خان هدایت (-1288 ق)، ط. تهران، 1270 ق.

ص: 450

بلاء و بیان حقیقت و فضل آن

فارسی، مؤلف از امراء عهد فتعلیشاه قاجار بوده، خ. شوشتریها، نجف.
-الم، احسب الناس ان یترکوا...دعوی بندگی را آزمایش در کار است.

بلابل السحر (فی انساب سائر البشر)

انساب، جزء اول الوصول الی معرفه الاصول، از سید عبد الرزاق بن حسن کمونئ حسینی (1321 ق-)، تألیف: 1356 ق، خ. دیده شده.
-الحمد لله المنعم المتفضل

بلابل القلاقل

در تفسیر آیاتی که با «قل» آغاز شده، منسوب به ابو المکارم ابن زهره، صاحب جواهر در مجلد فرائض از آن یاد کرده است.

البلاغ، کتاب

شرح اقلیدس، از خواجه نصیر الدین محمد بن محمد طوسی (-672 ق)، خ. حالت افندی، استانبول.

بلاغ الاحکام

اصول و فقه، از جواد بن حسن خفاجی نجفی (1308 ق-).

البلاغ الاکبر و الناموس الاعظم

در اصول دین، منسوب به علی بن نعمان مصری (اوائل سده 4 ق) یا عبد العزیز بن محمد بن قاضی نعمان مصری (-401 ق)، قاضی ابو بکر باقلانی بر آن رد نوشته است.

بلاغ المبین

فارسی، در رد مسیحیت، از اسماعیل بن حسین تبریزی معروف به مسأله گو و متخلص به تائب.

البلاغ المبین

در اثبات صانع تعالی، از محمد جواد بن حسن بلاغی نجفی (-1352 ق)، ط. بغداد.

البلاغ المبین

در احادیث قدسی، از خلف بن عبد المطلب بن مشعشی حویزی (-1074 ق)

البلاغ المبین (فی اصول الدین)

عبد الله بن محمد رضا شبر حسینی کاظمی (-1242 ق)، خ، موجود.

البلاغ المبین

منظومه در اصول دین، از عبد المهدی حجار نجفی (1315 ق-)، ط. نجف، 1344 ق.

البلاغ المبین (فی احکام الصبیان و المجانین)

محمد علی بن صدر الدین موسوی معروف به آقا مجتهد (-1274 ق)، در 12 سالگی تألیف کرده.

ص: 451

البلاغ المبين (فی المناظرات مع المخالفين) -

الكلام المتين

اردو، از مولوی خواجہ فیاض حسین ہندی، ط.

ہند.

البلاغ المبين

محمود عباس عاملی (-1353 ق)، ط. (با الكوثريه).

البلاغ المبين (فی باب خلافت سيد المرسلين)

اردو، از سلطان میرزا دہلوی، ط. ہند.

البلاغ المبين (فی فضائل الصلوات علی السيد

المرسلين)

فارسی، از رکن الدین جعفر بن عباس شیرازی، تالیف: 1369 ق.

بلاغات النساء

ابو الفضل احمد بن ابی طاهر طیفور کاتب وراق مروزی معروف به ابن طیفور (-280 ق)، ط.

نجف و مصر، 1361 ق.

بلاغه الحسين (عليه السلام)

در خطبه ها، رسائل و کلمات قصار آن حضرت، از مصطفی بن محسن موسوی آل اعتماد (معاصر)، ط 1369 ق.

البلاغه الخفيه

ابو الحسن علی بن زید بیهقی فرید خراسان (-565 ق)، مذکور در معجم الادباء.

البلاغه العلویه (فی اتمام النهضه الحسينیه)

از سید جاسم بن حسن شبر، (1326 ق-) در خطبه های زینب، ام کلثوم و فاطمه الصغری، ط.

نجف، 1951 م.

البلاغه الفاطميه

خطبه های فاطمه سلام الله عليها، با تعليقات عبد الرضا بن محمد على مطبعی، ط. نجف.

بلاغت نامه

ترجمه تاریخ معجم، مذکور در كشف الظنون.

البلاغتين

از مآخذ البلد الامين كفعمی.

بلال غله المطالب (و شفاء الله المآرب)

منصور بن اسحاق حسینی، در فضائل السادات از آن نقل شده.

البلايا النازله على الاشقياء و السعداء (بلایای)

نازله بر اشقيا و سعدا)

فارسی، از عبد الرزاق محدث همدانی (معاصر).

بلبل نامه

فارسی، مثنوی، از فرید الدین محمد بن ابراهیم عطار همدانی (-627 ق).

ص: 452

البلد الامين (و الدرع الحصين)

ادعيه و اعمال، از تقى الدين ابراهيم بن على كنعمى (-905 ق)، ط. تهران، 1383 ق، خ.

آستان قدس، ش 7472 (1082 ق) و چند شماره ديگر.

البلد الامين (فى اصول الدين)

جعفر بن اسحاق كشفى دارابى (-1267 ق)، خ. آستان قدس، ش 8278 (1251 ق).

البلد الامين (فى انساب العتره الاكريمين)

انساب، از جعفر بن محمد اعرجى نسابه (-1332 ق)، خ. كاظمين.

البلدان

ابو حنيفه احمد بن داود دينورى (-290 ق)، مذكور در فهرست ابن نديم.

البلدان

احمد بن جعفر يعقوبى، ابن واضح (-284 يا 278 ق)، ط. ليدن، 1861 م.

البلدان

ابو عبد الله احمد بن محمد معروف به ابن فقيه، مذكور در فهرست ابن نديم، ط. ليدن، 1885 م.

البلدان و المساحه

ابو جعفر احمد بن محمد بن خالد برقى (-274 يا 280 ق)، مذكور در رجال نجاشى و فهرست ابن نديم.

البلدان و المساحه

ابو عبد الله محمد بن خالد برقى پدر ابو جعفر مذكور، ابن نديم از آن نام برده.

البلدان و المساحه - المساحه و البلدان

ابو جعفر محمد بن عبد الله حميرى، كاتب صاحب الزمان (عليه السلام)

البلدان - اشتقاق البلدان

البلدان المفتوحه عنوه

امیر ابو القاسم بن محمد محسن حسینی افسسی خاتون آبادی (-1271 ق) مذکور در نامه دانشوران.

البلغه (فی اعتبار اذن الامام علیه السلام فی شرعیه

صلاه الجمعه)

حسن بن محقق کرکی نور الدین علی، مرتب بر مقدمه، مقاله و خاتمه، تألیف: 966 ق، خ.

دیده شده.

-الحمد لله الذي احق الحق بفضله العميم

البلغه

رجال، از ابو الحسن سلیمان بن عبد الله ماحوزی (-1121 ق)، تألیف: 1107 ق، خ. موجود.

-الحمد لله الذي جعل تفاوت مراتب الرجال

ص: 453

البلغه

فارسی، در لغت عربی، تألیف: 438 ق، خ.

دانشگاه تهران.

بلغه البلاغه

منظومه در علوم بلاغت، از محمد بن محمد طاهر سماوی (1294 ق-).

بلغه الراحل

اصول دین، از سید رضا بن محمد هندی نجفی (1290 ق-).

بلغه الراغبین (فی فقه آل یاسین)

رساله عملیه در عبادات، از محمد رضا بن عبد الحسین آل یاسین، ط. نجف، 1356 ق.

بلغه الرضا (فی الاجازه لسیدنا الرضا)

اجازه حسین بن علی بحرانی، برای سید رضا بن محمد هندی (1362 ق-).

البلغه الصافیة (و التحفه الوافیة)

رجال، از عبد الله بن صالح سماهیجی بحرانی (1135 ق-).

بلغه العقلاء (فی غربه سید الشهداء)

فارسی، ط. تهران، 1359 ق. مؤلف از معاصرین بوده و حسن سردودی تحفه الفضلاء را در رد آن نگاشته است.

بلغه الفقیه

محمد بن محمد تقی آل بحر العلوم (1326 ق-)، ط. تبریز، 1325 ق؛ تهران، 1328 ق.

بلغه المحدثین-البلغه

بلغه المقیم و زاد المسافر

ابو عبد الله محمد بن احمد صفوانی، شاگرد کلینی، کفعمی در البلد الامین از آن نقل کرده است.

بلقیس نامه

فارسی، مثنوی، از منشآت نظام الدین استرآبادی (-921ق).

البلل المشتبه بعد الغسل

عبد الله بن صالح سماهیجی (-1135ق)، خ.

موجود.

البلل المشتبه بعد الغسل

عبد الله بن صالح سماهیجی (-1135ق)، خ.

موجود.

بلوای هندوستان

فارسی، ط. بمبئی.

بلوغ الارب (فی معرفه صناعه الفضة و الذهب)

ابو جعفر محمد لیسى ابن سید رضا، خ. موجود.

-الحمد لله سابغ التعم و مخرج الموجود من العدم

بلوغ الامانى -صدى التهانى

بلوغ بدایه المعقول (بضبط معالم الاصول)

شرحگونه ای است بر معالم الاصول، از جواد بن

ص: 454

حسن مطر خفاجی (1308 ق-).

بلوغ المرام (فی تبلیغ الاحکام)

فقه، از جواد بن حسن خفاجی.

بلوغ منی الجنان (فی تفسیر بعض الفاظ القرآن)

محمد رضا بن قاسم غراوی (1303 ق-)، تالیف:

1349 ق.

البلوغ و بیان حدّه

عبد العالی بن محقق کرکی (-993 ق)، خ.

شهید مطهری.

بلوغ وسیله الابتهاج (فی صحه الازدواج) - بلوغ

الابتهاج

فارسی، ترجمه از هندی، مترجم: سید محمد ذهبی، کتاب در طب زنان است و اصلا به زبان فرانسه بوده است، ط. استانبول.

بلوهر

فارسی، داستان، ترجمه سید ریحان الله بن علی رضا ریحان یزدی، ط. یزد، 1320 ش.

بلوهر و بوداسف

ترجمه داستان به گجراتی، از غلام علی بهاونگری.

البلیانی، رساله

رساله سید عبد الله بلیانی.

بناء الاسلام

در شرح حدیث «بنی الاسلام علی خمس...»، مذکور در کشف الظنون.

بناء الاسلام

اردو، در مواعظ و مصائب، از سید محمد حسین بن بنده حسین معروف به بحر العلوم و ملقب به علن صاحب لکهنوی (-1325 ق).

بناء الاسلام (فی احکام الصیام)

فارسی، از مفتی میر عباس لکهنوی (-1306 ق)، ط.

بناء الاسلام

اردو، ترجمه رساله سابق الذکر، ط.

بناء مقاله العلویه (الفاطمیه)

در نقض رساله عثمانیه جاحظ، از جمال الدین ابو الفضائل احمد بن موسی بن طاوس حلی (-673 ق)، خ. موجود و مکرر.

بناء المهدوم (فی اعاده المهدوم)

محمد صالح بن فضل الله مازندرانی حائری (1297 ق-).

بنات ابی تراب

فارسی، در جواز عقد علویات برای غیر علوی، از علی بن ابو القاسم رضوی لاهوری، ط. هند، 1315 ق.

ص: 455

البنان (فی دفع المنوع الثلاثة)، کتاب

سراج الدین معروف به شیخ فدا حسین لکهنوی (-1353 ق).

البندریات

محمد علی هبه الدین شهرستانی (معاصر)، مجموعه فوائد که در هنگام مسافرت به بنادر تدوین شده.

بنوزهره الحلبیون

سلیمان ظاهر آل زین عاملی (معاصر)، در مجله العرفان طبع شده.

بنی امیه، کتاب

در احوال بنی امیه، از سید حسین بن احمد معروف به سید حسون براقی (-1332 ق).

بنی امیه، رساله فی

ابو العباس احمد بن عبید الله ثقفی (-319 ق)، مذکور در فهرست ابن ندیم.

بنی عبد الله، کتاب

بنی عقیل، کتاب

بنی کلیب، کتاب

بنی مره، کتاب

بنی ناجیه، کتاب

ص: 456

البوارق

در فضیلت قم، از سید مهدی قمی، خ.

شهید مطهری (1297 ق).

بوارق الافهام (فی شرح شوارق الالهام)

محمد صالح بن فضل الله مازندرانی حائری (1297 ق-).

البوارق الحیدریه (فی شؤون الائمه الاطهار (علیهم السلام))

محمد علی بن محمد کاظم شاهرودی (-1293 ق).

البوارق الخاطفه (فی جواب الصواعق المحرقه)

ظاهراً مؤلف از شاگردان قاضی نور الله شوشتری (-1019 ق) یا شاگرد او بوده باشد، مذکور در کشف الحجب، صواعق، از ابن حجر هیتمی است.

الحمد لله الذي جعل احقاق الحق ذریعه

بوارق خاطفه (و رواعد عاصفه)

نیز در رد صواعق محرقه، از سبط قاضی نور الله شوشتری، علی بن علاء الدوله، خ. آستان قدس، ش 7474.

-الحمد لله الذي امطر علی ابن حجر

البوارق (فی كشف معضلات الحقایق)

رد مبحث «تداخل الاسباب» از کتاب العوائد ملا احمد نراقی، از محمد حسین بن محمد علی هزار جریبی، خ. آستان قدس، ش 9667 (1275 ق).

بوارق القهر فی تفسیر سوره الدهر

حبيب الله بن علی مدد ساوجی (-1340 ق)، خ. موجود.

البوارق اللامعه

در اثبات امامت علی (علیه السلام)، از علی اصغر بی علی اکبر بروجردی (1231 ق-).

البوارق الملكوتیه - الطلایع و البوارق

عرفان، از قاضی سعید قمی، از اربعینیات اوست، تالیف: 1095-1102 ق.

البوارق الموبقه

فارسی، در رد باب هفتم تحفه الاثنی عشریه، از سید محمد بن دلدار علی نقوی لکهنوی (-1284 ق)، ط. هند.

-الحمد لله لا کمال الدین و اتمام النعمه

البوارق النوریه (فی اسرار الحقایق الطهوریه)

عبد الحمید بن محمد هاشم قتالی رفاعی، مرتب بر 8 بارقه، مذکور در کشف الحجب.

-الحمد لله الذی تجلی عن هویه غیب ذاته

البوران

داستان، از عبد الحسین ازری.

ص: 457

بوستان

فارسی، مثنوی، در اخلاق، از شیخ مصلح الدین بن عبد الله سعدی شیرازی (-691 ق)، ط.
مکّرر.

بوستان

تجوید فارسی، منظوم، از علی بن محمد جعفر شریعتمدار استرآبادی (-1315 ق)، ط.

بوستان اثنی عشریه

کشکول گونه ای به زبان گجراتی، از سید محمد حسین بن محمد جزائری (1305 ق-)، ط. زنگبار، 1364 ق.

بوستان اسلام

نیز به زبان گجراتی، اخلاق، از سید محمد حسین جزائری، تألیف: 1371 ق.

بوستان خیال-دیوان مجنون شاه

فارسی، از سید ابو القاسم بن محرم مجنون شاه قراچه داغی؛ ط. تبریز، 1274 ق.

بوستان خیال-تذکره صاحبقران

فارسی، تواریخ و قصص، از محمد تقی خیال حسینی، تألیف: 1279 ق.

بوستان خیال

محمد بن امیری فخری هروی، مذکور در تحفه سامی.

بوستان رشید(فی المراثی للغریب الشهید)

اردو، از پیاری صاحب متخلص به رشید، ط.

بوستان کربلا

گجراتی، از غلام علی بن اسماعیل بهاونگری (1283 ق-)، ط.

بوسه عذراء

جرج ورنیلد، ترجمه فارسی از سید حسین صدر المعالی (-1332 ق)، ط. تهران، 1326 ق و مکّرر.

البول

جابر بن حیان، مذکور در فهرست ابن ندیم.

البول-دلائل البول

فارسی، طب، از یوسف بن محمد یوسفی طیب هروری، خ. موجود.

-بعد از سپاس حکیم مطلق جل ذکره

بوی خلد

اردو، منظوم، در مناقب اهل بیت، ط. هند.

البهاء، کتاب

خلیل بن ظفر کوفی (معاصر شیخ طوسی)، مذکور در فهرست منتجب الدین.

البهاء، کتاب

لغت، از یحیی بن زیاد اقطع معروف به فراء (-207 ق).

ص: 458

البهائم

یکی از مجلّات هفتگانه کتاب خرج الایام، از اسماعیل بن علی اصغر دولت آبادی سبزواری، ط. تهران 1322-1346 ق.

البهار، کتاب

حسین بن سعید اهوازی، معاصر و از اصحاب امام رضا و امام جواد علیهما السلام، علی بن طاوس نسخه آن را داشته است.

بهار

مجله فارسی، با مدیریت یوسف اعتصامی.

بهار دانش

فارسی، ادب و اخلاق، از منشی عنایت الله آل محمد صالح، در 1061 ق به نام شاه جهان ثانی نگاشته، ط. بمبئی 1277 ق؛ لکهنو، 1279 ق.

بهارستان

فارسی، در توضیح لغات گلستان و شرح آن-

شرح گلستان نیز ---

ص: 459

البهبانیه

اصول دین، از سید کاظم رشتی (-1259 ق)، شاگردش حسن عظیم آبادی در اصول دین از آن نقل کرده است.

البهجه (فی فرق الشیعه و اخبار آل ابی طالب)

ابو المظفر محمد بن احمد نعیمی، از اصحاب عسکری (علیه السلام)، مذکور در رجال نجاشی.

البهجه - الدرّه المنتخبه فی الادویه المجزبه

داود بن عمر انطاکی (-1008 ق)، در کتب طبّی از آن نقل شده.

البهجه

نحو، از ابو الفتح محمد بن جعفر همدانی مراغی نحوی (-371 ق)، مذکور در بغیة الوعاه.

البهجه (لثمره المهجه)

در مهمّات اولاد، از رضی الدین علی بن طاوس حلّی (-664 ق).

البهجه (و السعاده)

ابو الحسن بهمنیار بن مرزبان آذربایجانی (-458 ق).

بهجه الآمال (فی شرح زبده المقال و منته

الآمال)

رجال، از علی بن عبد الله علیاری (-1327 ق)، اصل منظومه زبده المقال از سید حسین بروجردی (-1276 ق) است، خ. موجود.

بهجه الابرار (فی تاریخ الاثمه الاطهار (علیهم السلام))

سید حسن بن حسین یزدی متخلص به فانی (-1338 ق)، ط. مشهد، 1310 ق.

بهجه الادیب و مهجه الاریب

ادبیات عرب، به نثر و نظم، خ. موجود (به خط وقار شیرازی، در 1277 ق، نام مؤلّف را محو کرده اند)

-الحمد لله الذی انزل الكتاب و علمنا الحکم و الآداب

بهجه الاقران

محمد علی بن ابی طالب معروف به شیخ علی حزین گیلانی (-1181 ق)، مذکور در نجوم السماء.

بہجہ الانوار

مواعظ، از سید حسن بن حسین یزدی متخلص به فانی (-1338 ق).

بہجہ الانوار (من حقیقہ الاسرار)

فارسی، مواعظ، از سلیمان بن داود سبیتی، مؤلف آن را به عربی ترجمہ کرده و زہرہ القلوب المراض نام نہادہ است و بر آن اضافاتی وارد کردہ و زہرہ الریاض نامیدہ است.

ص: 460

بہجہ الاولیاء

فارسی، از محمد تقی بن محمد کاظم الماسی (-1159 ق)، نوادہ برادر علامہ مجلسی، در باب کسانیکہ توفیق دیدار حضرت حجت را یافته اند.

بہجہ التنزیل (فی التفسیر و التأویل)

حسین بن ہبہ اللہ رضوی کاشانی ملقب بہ علم الہدی (معاصر).

بہجہ الحدائق (فی شرح نہج البلاغہ)

شرح (مختصر) نہج البلاغہ، از علاء الدین محمد بن امیر شاہ اصفہانی (-1110 ق)، وی شرحی مبسوط نیز دارد بہ نام حدایق الحقایق، شارح از سادات گلستانہ بودہ است.

-الحمد للہ الذی ابلج نہج البلاغہ فی مناہج البلاغ...

بہجہ الحدائق

فارسی، در کلیات طب، از قربانعلی بن محمد ناصح طیب سمنانی (-1363 ق)، خ نجف.

بہجہ الخواطر (و نزهہ الناظر فی الفروق بین الاشباہ

و النظائر)

یحیی بن حسین بحرانی، شاگرد محقق کرکی.

بہجہ الدارین

در حکمت و کلام، از محمد طاہر بن محمد حسین شیرازی نجفی (-1098 ق)، صاحب روضات نسخہ را دیدہ بودہ است.

بہجہ الراغب (فی شرح بغیہ الطالب)

محمد یونس شویہی، خ. موجود.

بہجہ الرّوح

فارسی، موسیقی، از عبد المؤمن بن صفی الدین، مرتب بر مقدمہ، 10 باب و خاتمہ، ط.

بہجہ السرور (فی غرائب المنظوم و المنثور)

شیخ احمد بحرانی در کشکول از آن نقل کردہ است.

بهجه الشعراء

فارسی، تذکره شاعران معاصر آذربایجان، از حاج کاظم تبریزی (ح 1315 ق).

بهجه الشیعه

خ. موجود.

بهجه العقاید

اصول دین، از نجفعلی بن فضل علی قره باغی، مرتب بر مقدمه، 5 باب و خاتمه، تالیف:

1263 ق، خ. موجود.

-الحمد لله الذى اوجب معرفته للمكلفين

بهجه العناوين

مواعظ، از عبد الرحیم بن نصر الله انصارى (-1334 ق)، خ. موجود.

ص: 461

بہجہ المباحج

فارسی، تلخیص مباحج المہج فی منہج الحجج، در فضایل پیامبر (صلی اللہ علیہ و آلہ)، از ابو سعید حسن بن حسین معروف بہ شیعی سبزواری، خ.

آستان قدس، ش 1934 و ش 9836.

-حمد بی حد و ثنای بی عدد خدایرا کہ این ایوان معلق آسمان...

البہجہ المرضیہ (فی اثبات الخلفہ و الوصیہ)

سید ہاشم بن سلیمان بحرانی (-1107 ق)، مذکور در اللؤلؤہ.

بہجہ المستفید

کلام، در انساب النواصب (تالیف: 1076 ق) از آن نقل شدہ است.

بہجہ المؤمنین (فی احوال الاولین و الآخرین)

تاریخ، از حسین بن احمد معروف بہ سید حسون براقی (-1332 ق).

بہجہ المناظر (و الیفہ الخواطر)

در آداب مناظرہ، از جواد بن حسن مطر (1308 ق-).

بہجہ الناظرین

اخلاق، از محمد حسین بن محمد محسن کرمانشاهی، تالیف: 1260 ق، خ. موجود.

بہجہ الناظرین (فی احوال اعیان المسلمین)

سید جعفر نسابہ اعرجی (-1332 ق).

بہجہ النظر فی اثبات الوصایہ و الامامہ للأئمہ

الاثنی عشر

سید ہاشم بن سلیمان بحرانی (-1107 ق)، خ.

آستان قدس، ش 6748 (1101 ق).

بهر انساب

فارسی، انساب، ط. ایران، 1268 ق. ظاهراً همان بحر الانساب است.

بهرام نامه

فارسی، مثنوی، از محمد امین متخلص به امین و معروف به روح الامین شهرستانی (-1048 ق).

-ای روان آفرین دل آرای

وی خرد را به خویش راهنمای

بهرام نامه

فارسی، مثنوی، از عبد الله شهاب ترشیزی (-1215 ق).

بهرام و بهروز

فارسی، مثنوی، از احمد وقار شیرازی (-1298 ق)، فرزند وصال شیرازی، ط. بمبئی، 1278 ق.

بهرام و گل اندام

فارسی، مثنوی، از محمد بن عبد الله کاتبی (-ح 850 ق یا 839).

ص: 462

بهرام و گل اندام

فارسی، داستان، ط. تهران؛ بمبئی.

بهروز و بهرام - بهرام و بهروز

فارسی، مثنوی، از ابوالمجد مجدود بن آدم سنایی غزنوی (-ح 525 ق)، خ. موجود و مکرر

بهلول

چربده ای که با مدیریت تقی آق اولی متخلص به بینش در حدود 1325 ق منتشر می شد.

بهمن نامه

فارسی، مثنوی، در تاریخ روزگار سلطان احمد شاه بهمنی، از نورالدین حمزه بن علی آذری (-866 ق).

البهیمه الموطوءه

فقه، از حمزه بارفروشی، خ. نجف.

البهیه (فی حل بعض صعاب العربیة) الرساله

مفتی عباس بن علی اکبر لکهنوی (-1306 ق)، مذکور در تجلیات.

البهیه (فی رد الطائفه الاخباریه)، الرساله

ابو علی محمد بن اسماعیل حائری سینائی (-1216 ق)، مذکور در عقد اللثالی البهیه میرزا محمد اخباری.

بیابانکی

فارسی، رمل، در نفحات الرمل از آن نقل شده (ظاهراً بیابانکی نسبت مؤلف به موطن اوست).

بیاض ابراهیمی

فارسی، کلام، از نواب ابراهیم بن علیمردان خان حاکم کشمیر، آغاز تالیف: 1116 ق، خ.

موجود (قطعه).

بیاض الادعیه

سید حسین بن محسن حائری (-1319 ق)، پدر هبه الدین شهرستانی، خ. موجود.

بیاض افکار غم-افکار...

بیاض امام قلی میرزا

فارسی، ادبیات، مجموعه منشآت از امامقلی میرزا بن نادرشاه افشار.

-حبذا ابن بیاض دلارا

بیاض انجمن ناصر حسین-اشک گوهر

اردو، مرثی، از لایق علی صاحب متخلص به لایق، ط. 1351 ق.

بیاض اهل ماتم

اردو، مرثی، از محمود علی صاحب متخلص به لایق، ط. حیدر آباد.

بیاض صائب

فارسی، از عارف تبریزی (معاصر صائب)، تاریخ تحریر: 1088 ق.

ص: 463

بیاض صمصام

اردو، مراثی، از سید عباس حسین متخلص به صمصام، ط. هند.

البیاض الفخری-منتخب الطریحی.

بیاض الکمالی

مباحث متفرقه، از کمال الدین محمد بن محمد فسوی اصفهانی معروف به میرزا کمالا داماد محمد تقی مجلسی، خ. موجود.

بیاض گل احمد

در دانشمندان از آن نقل شده و تاریخ آن را 1075 ق نگاشته است.

بیاض ماتم

اردو، مراثی، از ابن حسنین زائر لکهنوی، ط.

هند.

بیاض متین

اردو، مراثی، از اسد علی خان متین، ط. هند.

بیاض نوحه

اردو، مراثی، از مظفر علی بن خورشید علی جانسته هندی، ط. هند.

بیاض نوحه جات

اردو، مجموعه مراثی، جامع: محمد حسنین بن محمد حسین نوکانوی (1305 ق-)، ط. هند.

بیاض هنر

اردو، مراثی، از هنر، ط.

البیان، کتاب

امیر غازی بن احمد بن ابی منصور سامانی، از شاگردان شیخ طوسی، مذکور در فهرست منتجب الدین.

البیان، کتاب (از قدامه)-نقد النشر

البيان، كتاب

ابو يوسف يعقوب بن اسحاق بن سكيّت (-ح 243 ق)، مذكور در كشف الظنون.

البيان (عن جمل اعتقاد اهل الايمان)

ابو الفتح محمد بن علي بن عثمان كراچكي (-449 ق)، در كنز الفوائد (ط. 1322 ق) درج است.

-سألت يا اخي اسعدك الله بالطافه... ان اكتب لك جمله من اعتقاد الشيعة

البيان (عن حقيقه الانسان)

ابو طالب عبد الله بن ابي زيد احمد انباري واسطي (-356 ق)، شيخ مشايخ نجاشي، مذكور در فهرست شيخ.

البيان (عن حقيقه الصيام)

ابو الحسن محمد بن احمد بن داود قمّي (-368 ق)، مذكور در رجال نجاشي.

البيان (عن خيره الرحمان)

در ايمان ابي طالب و آباء پیامبر (صلى الله عليه و آله)، از

ص: 464

ابو الحسن علی بن بلال مهلبی ازدی، نجاشی به یک واسطه از او روایت می کند.

البيان (عن غلط قطرب فی القرآن)

شیخ مفید ابو عبد الله محمد بن محمد بن نعمان بغدادی (-413 ق)، مذکور در رجال نجاشی.

البيان (عماموه به الخالديان)

ابو الحسن علی بن محمد عدوی شمشاطی از طبقه کلینی.

البيان (فی اسماء الائمة عليهم السلام)

ابو الحسن علی بن حسین مسعودی (-346 ق)، مذکور در کشف الظنون.

البيان (فی اسماء الله تعالى)

نیز از مسعودی، مذکور در معجم الادباء.

البيان (فی انواع علوم القرآن)

ابو عبد الله محمد بن محمد بن نعمان شیخ مفید (-413 ق)، مذکور در الشیعه و فنون الاسلام.

البيان (فی علم البيان)

فارسی، از مرتضی بن محمد مدرس چهاردهی (1327 ق-).

البيان (فی تألیف القرآن)

شیخ مفید، مذکور در رجال نجاشی.

البيان (فی تجوید القرآن)

فرج الله بن محمد عباچی هشرودی (-1339 ق)، به خواهش شاگردش سید شهاب الدین تبریزی نگاشته است.

البيان (فی تفسیر بعض سور القرآن)

سید عبد علی بن جعفر معروف به سید ابو تراب خوانساری (-1346 ق)، خ. دیده شده.

البيان (فی تفسیر القرآن)

؟، در 6 مجلد، خ. دیده شده.

البيان (في حقيقه الايمان)

محمد باقر بن محمد جعفر بن كافي بهارى همدانى (-1333 ق).

البيان (في حياه الرحمان)

ابو عبد الله حسين بن عبد الله غضائرى (-411 ق) به صورت... عن حياه الرحمان و... عن حياه الانسان هم ياد شده است.

البيان (في ردّ الشمس)

ابو الحسن محمد بن احمد بن شادان قمى، مذکور در مناقب ابن شهر آشوب.

البيان (في الفقه)

ابو عبد الله محمد بن محمد بن مكى شهيد اول (-786 ق)، ط. تهران، 1319 ق، خ. آستان قدس، ش 14173 (963 ق)، ش 2255 (967 ق) و

ص: 465

چند نسخه دیگر.

-الحمد لله رب العالمين حمدا يستدرا خلاف كرمه

البيان (في الكيمياء)

جابر بن حيان كوفي صوفي (-200 ق)، یکی از رسایل یازدهگانه اوست، ط. بمبئی، 1892 م.

البيان (في علم الميزان)

سید مهدی بن علی موسوی غریفی بحرانی (-1345 ق)، خ. مرعشی.

البيان (في علم الميزان)

محمد بن محمد باقر صدرایی تهرانی (1323 ق-).

البيان (في النحو)

احمد بن علی مهابادی، مذکور در فهرست شیخ.

البيان (و الايضاح)

ابو الحسن علی بن حاتم بن ابی حاتم قزوینی.

بيان الآداب

شرح آداب المتعلمین خواجه نصیر الدین طوسی، از محمد مؤمن بن محمد قاسم جزائری (1074 ق-)، مذکور در طیف الخيال او

بيان الآيات (بالزبر و البينات) - آیات البينات

بيان الاحسان (لاهل العرفان)

علاء الدولة سمنانی (-736 ق).

بيان الادیان

ابو المعالی محمد بن نعمت الله (یا عبد الله) تألیف: 485 ق، ط. تهران، 1312 ش.

بيان الارکان

فارسی، در اصول دین و فروع، از محمد سمیع بن مجد الدین شوشتری، تألیف در 1169 ق به خواهش میرزا محمد شامیر، خ. موجود.

بیان الاسانید

اجازة جمال الدين محمد بن محمد جعفر کرمانی (-1351 ق)، برای سید شهاب الدین تبریزی.

بیان الاسرار

فارسی، ترجمه و شرح 40 باب از 100 باب مصباح الشریعه منسوب به امام صادق (علیه السلام)، از حسین زاهدی، تالیف: 1058 ق، خ. موجود.

- حمد و ثنائی که مقربان ملاً اعلی و منشیان عالم بالا و خلوت نشینان خطه غبری...

بیان الاشکال (فیما حکى عن امر مهدى

علیه السلام)

ابو عبد الله حمیدان بن یحیی قاسمی، خ.

دار الکتب مصر.

بیان الانفرادات

قطب الدین ابو الحسین سعید بن هبه الله راوندی

ص: 466

(-573 ق)، مذکور در فهرست منتخب الدین.

بیان الاوزان

در تطبیق اوزان معموله هند و عراق، از محمد بن زین العابدین مازندرانی (-1350 ق)، خ.

مرعشی.

بیان البدیع

فارسی در بیان و بدیع، از ابو طالب بن میرزا بیگ فندرسکی (معاصر صاحب ریاض).

بیان تصحیف المنحه الالهیه (عن النغه)

(الشیطانیه)

مهدی بن حسین خالصی (-1343 ق)، ردی است بر تعریب تحفه الاثنی عشریه مولوی عبد العزیز فاروقی، خ. موجود.

بیان التنزیل

فارسی، از عزّ الدین عبد العزیز بن محمد معروف به عزیز نسفی (سده 7 ق)، خ. موجود.

-بنام خدایی که هست و خواهد بود

بیان التنزیل

رشید الدین محمد بن علی بن شهر آشوب (-588 ق)، مذکور در اوائل بحار.

بیان الجزاف-تبیان انحراف

بیان الجهر و الاخفات

ابو تراب علی بن ابو القاسم رضوی کشمیری (1288 ق-)، ط. لاهور، 1322 ق.

بیان الحروف

در اقسام حروف عربی، ضمیمه نسخه اربعین شیخ بهائی در آستان قدس است، ش 1585 (1080 ق).

-الالف فی الکلام العرب علی اثنین و عشرين وجها

بیان الحق (بضمان الصدق)

ابو العباس لوگری، در آن کتب منطق، طبیعی و الهی ابن سینا را اختصار کرده، خ. موجود.

-الحمد لله واهب الصور للمواد و جاعل السبب و الاستعداد

بیان الحق (و تبيان الصدق)

تجوید، در انواع وقف، از نظام الدین احمد بن زین العابدین حسینی عاملی، داماد محقق داماد، خ. آستان قدس، ش 2259.

-بالعلم الحکیم صدر کتاب النظام،

بیان الحق - احسن الصحف

در امامت خاصه و مهدویت شخصیه، از احمد بن ابی الحسن شریف معروف به شیخ الاسلام اصطهباناتی (-1354 ق)، در 2 مقصد، تألیف:

1343 ق.

بیان الحق (و الصدق المطلق)

فارسی، در حقیقت قرآن و رد کتاب الهدایه و دیگر کتبی که مسیحیان بر ضد اسلام نگاشته

ص: 467

بودند، از محمد صادق فخر الاسلام (-ح 1330 ق)، ط 1327-1334 ق.

بیان الحقایق

فارسی، در تعیین فرقه ناجیه، نسخه خطی مورخ 1089 ق دیده شده.

-الحمد لله الذى توحد بالبقاء و تفرّد بالعز و الثناء

بیان حقیقت

فارسی، از محمد رضا سیرجانی، ط.

بیان حل الحيوان من محرمة

ابو القاسم جعفر بن محمد بن قولویه (-368 ق).

بیان الدین

اصول، از ابو منصور صرام، مذکور در فهرست شیخ.

بیان السعاده (فی مقامات العباده) - تفسیر منیر

منسوب به سلطان محمد بن حیدر معروف به سلطان علی گنابادی (-1327 ق)، ولی ظاهرا تألیف متقدمین است، ط. تهران، 1314 ق.

بیان الشرایع

قاضی اشرف الدین صاعد بن محمد بریدی آبی، مذکور در فهرست منتجب الدین، ظاهرا معاصر او بوده است.

بیان الصیغ

صرف، از جعفر بن عبد الله شوشتری (-1325 ق).

بیان غایه المقاصد (فی تلخیص الفرائد)

تلخیص رسائل علامه انصاری، از جواد بن حسن مطر (1308 ق-).

بیان الغیب

نظم فارسی به استقبال حافظ، منسوب به عبد الکریم صابونی تهرانی (-پس از 1330 ق)، ظاهرا از سید محمد عصار لوانی (-1365 ق) است.

بیان الفرقان

فارسی، تفسیر، از مجتبی بن احمد تنکابنی (1316 ق-)، ط. مشهد، 1370 ق؛ تهران، 1371-1372 ق (جلد اول در مشهد و دوم و سوم در تهران چاپ شده).

البيان في عدد آي القرآن

علی بن هاشم اوالی.

البيان المبرهن (في عرس القاسم بن الحسن (عليه السلام))

علی بن محمد حسین مرعشی معروف به شهرستانی (-1344 ق)، ط.

بيان محمود

فارسی، از محمود میرزا بن فتحعلیشاه (- پس از

ص: 468

1271 ق)، منتخب اشعار است، تالیف:

1240 ق.

بیان المرام

شرح فوائد صمدیه شیخ بهائی، از محمد حسن بن محمد جعفر شریعتمدار استرآبادی (-1318 ق)، تالیف: 1264 ق.

بیان المشكلات

فارسی، در بیان الفاظ مشکله قرآنی، از محمد علی بن محمد اسماعیل قاری حسینی، خ.

دیده شده.

-الحمد لله الذي سهل لنا اداء الحروف من المخرج

بیان المعالم

در مناقب ائمه، مذکور در کشف الظنون.

بیان المعانی

فارسی، در علم معانی، از فضل الله بدایع نگار (-1343 ق)، مذکور در مطلع الشمس.

بیان من کنت مولاه

محسن بن حسین نیشابوری خزاعی (سده 5 ق).

البيان و البديع - العجالة

بیان الواقعه

کتاب اول از کلیات ریاضی، ط. مشهد 1324 ق.

البيان و التبيين

در انساب آل ابی طالب، از ابو محمد حسن بن عبد الله طالبی جعفری، عبد الکریم بن طاوس (-693 ق) در حواشی المجدی از آن یاد و

نقل کرده است.

بیان وجوه الاحکام

شیخ مفید ابو عبد الله محمد بن محمد بن نعمان بغدادی (-413 ق)، مذکور در رجال نجاشی.

بیانات شب پنجشنبه

فارسی، اخلاق، از شریعت سنگلجی، ط.

بیانات الوافی (لاحادیت اصول الکافی)

شرح اصول کافی، از محسن فیض (-1091 ق)، خ. دیده شده.

بی بهایی باب و بها

در رد بایگیری، از محمد علی خادمی، ط.

شیراز، 1367 ق.

بیت الاحزان (فی مصائب سادات الزمان)

فارسی، مقتل، از عبد الخالق بن عبد الرحیم یزدی (-1268 ق)، ط. ایران، 1325 ق.

بیت الاحزان (فی مصائب سیده النسوان)

زندگی حضرت فاطمه سلام الله علیها، از شیخ عباس بن محمد رضا قمی، ط. تهران، 1373 ق.

ص: 469

بیت الحزن

فارسی، مثنوی، از مفتی عباس بن علی اکبر لکهنوی (-1306 ق)، ط. هند.

بیت الحزن

در معجزه سال 1269 ق احمدآباد، خ. موجود.

البيت المعمور (فی عماره القبور)

علی نقی بن ابو الحسن لکهنوی (1323 ق)، ط.

هند، 1345 ق.

البيت المعمور

محمد حسین بن محمد مهدی کرهرودی (-1314 ق)، خ. کاظمین.

بیچارگان

فارسی، از ویکتور هوگو، ترجمه نصر الله فلسفی، ط. تهران، 1305 ش.

بیچون نامه

فارسی، مثنوی، از احمد بن ابراهیم آملی متخلص به اخگر (1308 ق-) در جواب محاکمه با خدا از عبد الحسین بهمنی (1318 ق-).
(بهمنی مجددا در پاسخ او چون و چرانامه را سرود و احمد آملی اخگر مثنوی اسرار خلقت را در جواب سرود. ط. تهران، 1356 ق.)

بیخود موهان

اردو، ط. هند.

بیدار باش

فارسی، در برانگیختن احساسات ملی و مذهبی، ط. نجف، 1329 ق.

بیدر الفلاح

در ادعیه و اعمال، از مأخذ البلد الامین کفعمی.

بیدل

فارسی، مقتل، از قربانعلی بن رمضان بیدل رودباری، معاصر حجه الاسلام محمد باقر رشتی (-1260 ق)، ط. مکرر.

-نحمدک یا من نور قلوبنا بنور الایمان...

بیدل-تحفه الذاکرین

فارسی، مقتل، از حاج محمد بن میرزا علی محمد مازندرانی متخلص به بیدل (معاصر ناصر الدین شاه قاجار).

بیدل-دیوان.

بیست باب (فی معرفه الاسطرباب)

جعفر اسطربابی، خ. آستان قدس، ش 6114.

-الحمد لله حق حمده و الصلاه على نبيه

بیست باب (در معرفت اسطرباب)

فارسی، از خواجه نصیر الدین محمد بن محمد بن حسن طوسی (-672 ق)، بیست باب مختصر صد باب اوست، ط. تهران، 1319 ق و مکرر.

-الحمد لله حمد الشاکرین... این مختصر بیست در معرفت اسطرباب

ص: 470

بیست باب (در معرفت تقویم).

فارسی، از نظام الدین عبد العلی بن محمد بیرجندی (-934ق)، ط. تهران، 1266 ق و مکرر.
-اعتصمت بفضلك یا کریم. اما بعد این مختصر بیست در معرفت تقویم تام مشتمل بر بیست باب.

بیست باب (در معرفت تقویم) - معرفت تقویم

فارسی، از قطب الدین بن سلطان محمد قاننی، خ. نجف؛ شهید مطهری.
-الحمد لله الذی خلق الفلک الدوار...

بیست باب (در طب)

فارسی، از امیر مظفر بن محمد حسینی معروف به شفائی (-1037ق)، خ. نجف.

بیست و چهار باب (در اسطرلاب)

فارسی، از تقی الدین ابو الخیر محمد بن محمد فارسی (سده 10 ق)، خ. نجف.

بیست سال آشوب

فارسی، از عزیز الله حاتمی، ط. تهران، 1321 ش (چاپ سوم) و مکرر.

بیست مقاله

فارسی، از محمد بن عبد الوهاب قزوینی (-1368ق)، ط. ج. اول، بمبئی، 1935 م؛ ج.
دوم، تهران، 1313 ش؛ 1332 ش.

بیست و هشت کلمه

فارسی، اخلاق، از افضل الدین کاشانی، خ.
دانشگاه تهران.

-ای جویندگان حکمت و پویندگان طریق.

البيض

جابر بن حیان، مذکور در فهرست ابن ندیم.

البيض الثانى

نيز از جابر بن حيان.

البيضاء (فى شرح الزهراء)

شرح نظم كافيه در نحو، شرح از ناظم است كه يزدى بوده، خ. آستان قدس، ش 3787 (720 ق).

-(آغاز نسخه را محو کرده اند، چنانكه نام شارح را)

انجام: و العفو عند كرام الناس مأمول و الله اعلم بالصواب.

بيطار نامه

عبد الجليل بن عبد محمد حویزی (-1128 ق)، شيخ حر در امل الامل از او ياد کرده است.

بى طرف

فارسی، در رد صوفیة گنابادی، از محمود بن محمد رضا کاشانی بيدگلی (-1350 ق)، خ.

مرعشى.

ص: 471

البيع، کتاب

فقه استدلالی، از ابراهیم دامغانی (-1291 ق)، خ. موجود.

البيع، کتاب

فقه استدلالی، از حسن بن ابراهیم نجم آبادی، شاگرد علامه انصاری، ح. موجود.

البيع، کتاب

حسن بن جعفر کاشف الغطاء (-1262 ق)، به خواهش جمعی از اهالی اصفهان، مذکور در نبذه الغری.

البيع، کتاب

عبد الفتاح بن علی حسینی مراغی (-پیش از 1274 ق)، خ. دیده شده (قطعه).

البيع، کتاب

تقریر بحث شیخ الشریعہ اصفهانی، از علی بن محمد جواد مرندی (1287 ق-)، تألیف:

1320 ق.

البيع، کتاب

محمد علی بن مقصود علی مازندرانی کجوری کاظمی (-1264 یا 1266 ق)، تألیف:

1244 ق.

-الحمد لله الذي احل البيع و حرم الربا...

البيع، کتاب

سید علی تقی بن حسن معروف به حاج آقا بن سید محمد مجاهد طباطبایی (-1289 ق)، ط.

البيع، کتاب

محمد بن محمد باقر فاضل ایروانی (-1306 ق)، خ. دیده شده.

البيع، کتاب

سید محمد بن علی معروف به حجت کوهکمری (سده 13 ق)، برادر سید حسین کوهکمری (-1299 ق)، ط. تبریز، 1373 ق.

البيع، كتاب

نصر الله تربتی (-1298 ق)، مذکور در فردوس التواریخ و مطلع الشمس.

البيع، كتاب

هادی بن محمد امین تهرانی (-1321 ق)، ط.

تهران، 1320 ق.

بيع ام الولد

فقه، از محمد حسن کبه بن محمد صالح بغدادی (-1333 ق)، خ. دیده شده.

بيع الفضولی

ابو القاسم بن حسن محقق قمی (-1231 ق)، ط.

(ضمن جامع الشتات).

بيع المبهم

علی آقا بن محمد حسن حسینی شیرازی

ص: 472

(-1355 ق).

بیع المعاطات

ابو المعالی بن محمد ابراهیم کلباسی (-1315 ق)، مذکور در البدر التمام.

بیع المعاطات

ابو القاسم قمی، ط. تهران، 1319 ق (در آخر الغنائم).

بیع المعاطات (و الصرف و الخيارات)

محمد شریف بن حسن علی شریف العلماء مازندرانی (-1245 ق)، خ. دیده شده.

بیع المعاطات

نور الدین علی بن حسین محقق کرکی (-940 ق)، خ. دیده شده.

-بعد الحمد هذه طائفه من الكلام

بیع الوقف

سید حسین بن ابراهیم قزوینی (-1208 ق)، مذکور در اجازه اش برای بحر العلوم.

بیع الوقف

محمد بن عاشور کرمانشاهی (معاصر فتحعلیشاه قاجار)، خ. دیده شده.

البيع و الشراء

ابو الفضل عبد الرحمان بن ابی نجران تمیمی، از اصحاب امام رضا (علیه السلام)، نجاشی به 3 واسطه از او روایت می کند.

بی عاران پاریس

فارسی، از یونسون دوترای، ترجمه صدیق عمائی، ط. تهران، 1307 ش.

بیعت امیر المؤمنین (علیه السلام)

ابراهیم بن محمد تقفی کوفی (-283 ق)، مذکور در رجال نجاشی.

بیکاران

فارسی، ط. نجف، 1330 ق.

بیمار نامه

ابراهیم کرمانی، خ. دیده شده (در مجموعه ای ضمن دیوانه و طالع نامه مؤلف).

بیم و امید

فارسی، شرح حدیث من سأل عن التوحید، از محمود شهابی (معاصر).

بی نام

فارسی، داستان، از فخر الدین شادمان، ط.

تهران.

بینش، غرض آفرینش

فارسی، اصول دین، برای شاه سلطان حسین صفوی نگاشته شده، خ. آستان قدس، ش 49

ص: 473

-حمد و سپاس بی قیاس حکیمی را سزااست...

البینات (فی تحریر الموارث)

خ. موجود.

-الحمد لله الذي ارشدنا بدين الاسلام

بين الغرام (فی درجات الانام)

جواد بن حسن مطر.

بين النهرين (دجله و فرات)

محمد علی عاملی حومانی (معاصر)، ط.

بيوتات ربيعه

بيوتات قریش

بيوتات اليمن

ابو المنذر هشام بن محمد بن سائب کلبی (-206ق)، مذکور در فهرست ابن ندیم و وفیات ابن خلکان.

اليبوع

ابو الفضل محمد بن احمد صابونی، مذکور در رجال نجاشی.

اليبوع

ابو النضر محمد بن مسعود عیاشی سمرقندی، نجاشی آن را به 2 واسطه از او روایت می کند.

اليبوع و المزارعات

ابو محمد یونس بن عبد الرحمان، وکیل امام رضا (علیه السلام)، مذکور در رجال نجاشی.

پایان حرف «ب»

حرف «پ»

پاسخنامه

فارسی، منظوم، در جواب 21 مسأله در عقاید، از سید محمد بن محمود عصار لواسانی (-1355 ق)، خ. آستان قدس، ش 362 (خط مؤلف، 1333 ق) و ش 11691

-رقیمه کریمه جمیله که مژده

پاسخنامه از گلی

فارسی، جواب سؤال عیسی خان از گلی، در باب رجعت، از علی نقی بن محمد سدهی اصفهانی معروف به فیض الاسلام، ط. تهران، 1353 ق.

پاسخ و پرسش

کتاب پنجم از کلیات دیوان ریاضی - بحر الفوائد، ط 1324 ق.

پاظر تکزاس

داستان، از گانتر امریکایی، ترجمه بهاء الدین همدانی، ط. تهران، 1322 ق.

پاکیزه خیال

اردو، در مناظره با اهل سنت، از محمد یعقوب متشیع، ط.

پانصد ساله خوزستان

فارسی، از احمد کسروی، ط. 1313 ش.

پراکنده اولیاء

فارسی، از شیخ حسین بن اسماعیل اولیا باققی (-1311 ش)، کشکول گونه ای است، در 5 مجلد، خ. آستان قدس، ش 7290-7294 (خط مؤلف، 1349-1351 ق).

پرتگاه

فارسی، از اسد الله روئین مبشری، ط. تهران، 1310 ش؛ تبریز، 1312 ش.

پرتو اسلام

ترجمه فجر الاسلام، از احمد امین مصری، ترجمه عباس خلیلی، تهران، 1316 ش.

پرتو نور

فارسی، در امامت، از علی اکبر قمصری کاشانی حائری (-1365 ق).

برده دوشیزگان

فارسی، در حجاب زنان، از محمد حسن مازندرانی (معاصر)، ط. ایران.

پروانه جنت

اردو، ادعیه و اعمال، از راحت حسین رضوی بهیکپوری (1306 ق-)، ط.

پروانه جنت

اردو، قصائد در مدح و مراثی اهل بیت علیهم السلام، از مظاهر حسن امروهوی، ط.

پرورش فکر

فارسی، از فرج الله آق اولی، ط. تهران.

پرونگارش خط فارسی

فارسی، انشاء، از میرزا رضا افشار بکشلو قزوینی، ط. تهران، 1323 ق؛ استانبول، 1300 ق.

پریچهر

فارسی، داستان، از محمد حجازی (معاصر)، ط. تهران، 1308 ش و مکرر.

پریشان

فارسی، در معارضه گلستان سعدی، از حبیب الله بن محمد علی متخلص به قآنی (-1272 ق)، ط.

تهران، 1271 ق؛ 1302 ق.

-توانا خدایی که بی خودان بزم محبت، گاهی هست قدرت اویند و گاهی مست رحمت او

پریشان

مجالس متفرقه، از نظر علی بن اسماعیل واعظ کرمانی (-1348 ق).

پریوش ناکام

فارسی، داستان، از حسینعلی گلشن اصفهانی، ط. تهران، 1307 ق.

پزشک نامه

طب جدید، معالجات و قراباد، از میرزا علی اکبر ناظم الاطباء، ط. تهران، 1317 ق.

پلیس ایران

جریده فارسی که مدّتی با مدیریت مؤید الممالک منتشر می شد.

پلیس لندن

فارسی، از گونان دوپل، ترجمه عبد الحسین

ص: 476

میرزا بن طهماسب میرزا مؤید الدوله، ط. تهران، 1322 ق.

پلیس ینگی دنیا

فارسی، نجوم، ترجمه بزرگ علوی، ط. تهران، 1324 ش.

پنجاه باب (در اسطرلاب) ---

ص: 477

پند نامه نوبخت

حبيب الله بن محمد حسن نوبخت شیرازی، ط.

تهران، 1306 ش.

پوراندهت نامه

فارسی، منظوم، از ابراهیم پورداود، ترجمه انگلیسی از دین شاه جی جی باهای ایرانی ط.

بمبئی، 1927-1928 م-1306 ش.

پهلوی نامه

فارسی، منظوم، از جعفر سیاح، ط. تهران، 1313 ش.

پیامبر

فارسی، زندگانی رسول اکرم (صلی الله علیه و آله)، از زین العابدین رهنما بن شیخ العراقین، ط. تهران، 1318 ش و مکرر.

پیام فردوسی

محمد امین بن محمد حسین گیلانی معروف به ادیب طوسی، ط. تهران، 1313 ش.

پیراهن یوسفی

اردو، در مصائب سید الشهداء و تطبیق و ارتباط آن با قصه یوسف، از محمد حسین بن حسین بخش زیدی نسب نوگانوی (ح 1290 ق-)، ط. هند.

پیرچاک هندی

فارسی، داستان، از عباس خلیلی، ط. تهران، 1315 ش.

پیر و جوان

فارسی، منظومه، از غضنفر قمی، مذکور در کشف الظنون.

پیروزی در باختر

جنگ اروپا در 1939-1940 م، از داود مؤید امینی، ط. تهران، 1320 ش.

پیری و تدبیر مشایخ، رساله

طب، از محمد بن مسعود شیرازی (یا محمود بن مسعود)، خ. موجود.

-الحمد لله المحمود... و بعد چنین گوید این ناتوان مقید به لوث وجود، محمود بن مسعود.

پیغام توحید

اردو، از مولوی سید محمد سبطین هندی (معاصر)، ط. هند.

پیوسته فرهنگ فارسی

فارسی، منظوم، در لغت فارسی، از محمد صادق بن حسین ادیب الممالک فراهانی سردبیر جریده ادب، ط. تهران، 1342 ق.

پیوند آبله

کاظم بن محمد رشتی ملک الاطباء.

پایان حرف «پ»

ص: 478

حرف «ت»

التائيه

نظم ايساغوجى در منطق، از ابراهيم شبشيري (-920ق) ناظم خودش آن را شرح کرده، اصل از اثير الدين ابهرى است، ظاهراً شبشيري تصحيح شبيستري است.

التائيه - نهايه البهجه

نظم كافيه ابن حاجب در نحو، از ابراهيم شبيستري نقشبندى، تاريخ نظم، 900ق، خ. موجود.

-تيمنت باسم الله مبدى البريه

مفيض الجدى معطى العطا السنيه

التائيه - موزون الميزان

نظم ايساغوجى، از ابراهيم بن حسام كرمياني (-1016ق).

التائيه

نظم شافيه در صرف، از ابراهيم بن حسام كرمياني متخلص به شريفى (-1016ق).

التائيه

نظم كافيه، نیز از ابراهيم بن حسام شريفى كرمياني.

التائيه - قصيده جلعوتيه

در علم حروف و اسرار و طلسمات، منسوب به حضرت امير (عليه السلام)، خ. دانشگاه تهران، 2676/2.

التائيه

قصيده معروف از دعبل خزاعى (-246ق)، شاعر اهل بيت ط. (با شرح كمال الدين محمد فسوى).

-تجاوين بالارنان و الزفرات

نوائح عجم اللفظ و النطقات

التائيه-القصيده العلويه

عليارى، نام شرح آن: منته المقاصد.

تابش مهر

ميرزا صادق خان اديب الممالك فراهانى

ص: 479

(-1336 ق)، ط. 1312 ق.

تابوت شاه نجف

اردو، مراثنی امیر المؤمنین (علیه السلام)، از بشیر حسین مدرس هندی، ط. هند.

تابین کل من لقب با میر المؤمنین

اخبار، از عبد علی بن جمعه حویزی شیرازی (معاصر حر)، مذکور در مقامات جزائری.

تاج الاشعار - سلوه الشیعه

در اشعار علی (علیه السلام)، از علی بن احمد پنجگودی نیشابوری (-513 یا 512 ق).

تاج الاقبال

محمد شیروانی، ط. هند.

تاج التراجم - موائد الرحمان فی ترجمه القرآن

منسوب به جمال الدین بن آقا حسین خوانساری معروف به آقا جمال (-1125 ق)، ظاهراً از آقا حسین خوانساری است، ط.

تاج التواریخ

فارسی، در حالات امیر عبد الرحمان خان، ترجمه غلام مرتضی خان قندهاری، ط. مشهد، 1319 ق و چند چاپ مکرر در لکهنو و بمبئی، اصل تاج التواریخ به زبان فارسی ظاهراً به قلم امیر بوده (گرچه سواد اندکی داشته) که بعداً به انگلیسی ترجمه و طبع شده و از روی آن به فارسی ترجمه شده است.

تاج التواریخ

در تاریخ سلاطین عثمانی، از عباس خان بن احمد خان انصاری یمانی هندی متخلص به رفعت، ط. 1307 ق (در حیات مؤلف).

تاج الجمال (لاهل الكمال)

ریاضی، از احمد بن عبد الله قطیفی (1313 ق-).

التاج الشرقی

در معجزات پیامبر (صلی الله علیه و آله) و دلایل امیر المؤمنین (علیه السلام)، از عبید الله بن عبد الله سعدآبادی (سده 5 ق).

تاج العروس

در صیغ عقود نکاح، از موسی بن حیدر علی اردبیلی (-1357 ق)، به فارسی نیز ترجمه شده، مرتب بر مقدمه و 3 مقامه.

تاج فرخی

فارسی، دیوان کلبعلی خان والی رامپور، ط.

هند، 1296 ق؛ تهران، 1323 ق.

تاج القصص

ملا معین هروی (-907 ق)، در قصص موسی از آن نقل کرده است.

ص: 480

تاج گذاری شاه سلیمان

فارسی، ترجمه علی رضا، ط. ایران، 1331 ق.

تاج اللغات

لغت عربی، از غنی نقی (یا علی نقی؟) رضوی لکهنوی و جمعی دیگر از علماء هند (سده 13 ق).

تاج المآثر

فارسی، تاریخ، از صدر الدین حسن بن محمد نظامی، خ. آستان قدس، ش 4176 (1019 ق) و ش 4177 (1235 ق).

تاج المصادر

لغت فرس، از ابو عبد الله یا ابو الحسن محمد یا جعفر بن محمد رودکی (-304 ق).

تاج المصادر

فارسی، لغت، از احمد بن علی بیهقی معروف به بو جعفرک (-544 ق)، ط. بمبئی 1302 ق؛ تهران، 1366 ش (ج 1)، خ. آستان قدس، ش 3649، ش 3689 و ش 7480.

-الحمد لله رب العالمین حمداً یفوق حمد الشاکرین...

تاج الملوک

فارسی، از محمد حسن بن محمد حسین نیستانی نائینی (-1354 ق)، مؤلف در حلویات العلوم از آن نقل به معنی کرده است.

تاج المناقب للأئمة الاثني عشر

حسین اردبیلی الهی.

تاج المواعظ - تحفه یوسفیه

اردو، تفسیر سوره یوسف و مقایسه داستان یوسف با مصائب سید الشهداء (علیه السلام)، ط. هند.

تاج الموالد

انساب، از ابو منصور احمد بن علی طبرسی، از مشایخ ابن شهر آشوب (-588 ق)، خ موجود.

تاج الموالد

امین الاسلام ابو علی فضل بن حسن طبرسی (-548 ق)، مذکور در فهرست منتجب الدین.

تأجیح نیران الاحزان (فی وفات سلطان خراسان) -

مؤجج نیران الاحزان

عبد الرضا بن محمد اوالی.

التأجیه فی قوانین الجماعیه، الرساله

در منافع و مضار آمیزش، از ابو نصر علی بن حسین طیب.

التأدیب، کتاب- کتاب یوم و لیله

ابو جعفر احمد بن عبد الله بن مهران معروف به ابن خانبه، مذکور در فهرست شیخ و رجال نجاشی.

التأدیب، کتاب

ابو القاسم حسین بن روح بن ابی بحر نوبختی (-326 ق)، سؤمین نائب از نواب اربعه.

ص: 481

التأديب، كتاب

ابو الحسن علي بن محمد كاشاني، نجاشي آن را كتاب الصلاه و موافق با كتاب ابن خانبه دانسته است.

التأديب، كتاب

ابو جعفر محمد بن احمد بن عبد الله بن مهران معروف به ابن خانبه كرخي، مذكور در رجال نجاشي.

التأديب، كتاب

ابو الفتح محمد بن عثمان كراچكي (-449 ق).

تأديب الاطفال

فارسي، ط. ايران.

تأديب الصبيان

ابن مسكويه (مسكويه)، شمس الدين انباني آن را در كتاب رياضه الصبيان خويش وارد کرده است، خ. دانشگاه تهران (فهرست، 686/3).

تأديب النسوان

فارسي، اخلاق، ط. تهران، 1309 ق.

تاريخ آثار العجم ---

ص: 482

تاریخ آل محمد (صلی الله علیه و آله)

خلیده سجستانی، مذکور در معجم البلدان.

تاریخ آل محمد (صلی الله علیه و آله) - تشریح و محاکمه در تاریخ آل محمد (صلی الله علیه و آله)

ترکی، از بهلول بهجت افندی زنگه زوری، ط.

تبریز، 1342 ق، به فارسی و عربی هم ترجمه و طبع شده است، ترجمه فارسی از مهدی ادیب تبریزی.

تاریخ آل مظفر

حافظ ابرو، خ. موجود.

تاریخ آل مظفر

محمود گیتی، یا کتبی، به قول دکتر غنی تلخیصی است از مواهب الهی با برخی اضافات، ط. تهران، 1335 ش.

تاریخ آل مظفر (از معین الدین یزدی) ---

ص: 483

تاریخ ائمه

ابو محمد عبد الله بن احمد بن خشاب نحوی (-567 ق)، از مأخذ بحار، خ. موجود.

تاریخ الائمه

اردو، از علی بن علی اظهر کهجوی، ط.

تاریخ الائمه

ابو بکر بن محمد معروف به ابن ابی الثلج (سده 4 ق)، ط. قم، 1368 ق.

تاریخ الائمه (از محمد بن طاهر سماوی) - لمحه الائمه

تاریخ الائمه

محمد بن عبد الکریم طباطبایی بروجردی (سده 12 ق)، جد بحر العلوم، تالیف: 1122 ق، خ.

موجود.

- اعلم ارشدک الله الی طریق الحق انه لا بد فی کمال المعرفه

تاریخ ائمه

اردو، از وزیر حسن رضوی، ط. هند.

تاریخ الائمه ---

ص: 484

تاریخ ابن اعثم

ابو محمد احمد بن اعثم اخباری کوفی (ح 314 ق)، صاحب فتوح. یاقوت در معجم الادباء از فتوح که وقایع را تا عصر رشید دارد و از تاریخ که تا ایام مقتدر را دربر می گیرد یاد کرده است.

تاریخ ابن بابویه

ابو جعفر محمد بن علی بن بابویه قمی معروف به شیخ صدوق (-381 ق)، مذکور در رجال نجاشی.

تاریخ ابن بطریق

به احتمال از شمس الدین یحیی بن حسن بن بطریق اسدی حلی (-600 ق)، کشف الظنون از آن بدون ذکر مؤلف نام می برد.

تاریخ ابن جریر ---

ص: 485

قاجار (معاصر).

تاریخ ابو شهر ---

ص: 486

تاریخ احوال الاربعه عشر (المعصومین)

علیہم السّلام)

گجراتی، از غلام علی بن اسماعیل بہاونگری (1283 ق-)، ط. ہند.

تاریخ احوال حزین - سوانح عمر

فارسی، از محمد علی بن ابی طالب حزین گیلانی (-1181 ق)، ط. ہند.

تاریخ احوال خاتم النبیین (صلی اللہ علیہ و آلہ)

مجلد 6 بحار، ط. مکرّر.

تاریخ احوال خاتم النبیین (صلی اللہ علیہ و آلہ)

عبد اللہ بن محمد رضا شبر حسینی کاظمی (-1242 ق).

تاریخ احوال سیّد الوصیین (امیر المؤمنین

علیہ السّلام)

مجلد 9 بحار.

تاریخ احوال سیّد الوصیین (امیر المؤمنین

علیہ السّلام)

صالح بن مہدی حسینی قزوینی (-1305 ق)، خ. نجف.

تاریخ احوال السیدہ فاطمہ و الحسنین

علیہم السّلام

مجلد 10 بحار، ط. مکرّر.

تاریخ اخبار الامم ---

ص: 487

تاریخ استرآباد

ابو سعید ادریسی، مذکور در کشف الظنون، این کتاب از مآخذ الوافی بالوفیات صفدی است.

تاریخ الاستکشافات الجغرافیة

ابو فاروق کاظم موسی شوشتری نجفی، ط.

نجف، 1356 ق.

تاریخ اسکندر کبیر

فارسی، از جیمز کمل، ترجمه محمد حسین فروغی ذکاء الملک و محمد علی فروغی، ط.

تهران، 1315 ق.

تاریخ اسکندر

فارسی، از ولتر، ترجمه رضا مهندس باشی، انشاء رضا قلی شقاقی، ط. بمبئی، 1313 ق.

تاریخ اسکموئی

فارسی، از فرانکلین و کاپیتان براس، ترجمه لسان الدوله کتابدار باشی، ط. تهران، 1321 ق.

تاریخ اسلام

اردو، اصل کتاب از سید میر علی، ترجمه سید ابو الحسن (معاصر) از انگلیسی، ط. هند.

تاریخ اسلام

اردو، از ذاکر حسین دهلوی (معاصر)، ط.

لاهور.

التاریخ الاسلامی-مختصر تاریخ الاسلام

صدر الدین بن اسماعیل موسوی عاملی معروف به سید صدر (معاصر)، ط 1330 ق.

تاریخ الاسماء

اردو، در بیان اعداد حروف شماری از اسماء.

تاریخ اصفهان - اصفهان

فارسی، از علی بن محمد باقر معروف به جناب (-1349 ق)، ط. اصفهان، 1343 ق (ج 1).

تاریخ اصفهان - محاسن اصفهان

مفضل بن سعد ما فروخی اصفهانی، ط. تهران، 1312 ش.

تاریخ اعتضاد السلطنه

فارسی، شرح و ترجمه آثار الباقیة بیرونی، از علیقلی میرزا اعتضاد السلطنه (-1298 ق).

تاریخ اعثم

اردو، ترجمه فتوح ابن اعثم، ط. هند.

تاریخ اعیان الشیعه ---

ص: 489

تاریخ انبیاء

فارسی، از عبد الحسین بن هدایه اللّٰه بن سپهر کاشانی (-1352 ق)، ط.

در فهرست مشار نام مولف برهان المحققین شیخ عبد الحسین بن نصر اللّٰه عبد العظیمی آمده و سال چاپ 1332 ق ذکر شده است.

تاریخ انبیاء

شیخ احمد صاحب، ط.

تاریخ الانبیاء و الأئمة ---

ص: 490

تاریخ ایران

فارسی، از پیش از میلاد تا روزگار قاجاریه، نیز از ذکاء الملک، مفصل تر از عنوان گذشته، تألیف:

1319 ق، ط. تهران، 1336 ق (چاپ پنجم).

تاریخ ایران

فارسی، از عباس بن محمد علی اقبال آشتیانی، ط. تهران، 1323، 1318 و 1330 ش؛ 1352 ق. در 4 مجلد.

تاریخ ایران

فارسی، از رحیم زاده صفوی، ط.

تاریخ ایران

فارسی، از سرجان ملکم (به انگلیسی)، ترجمه اسماعیل حیرت در 1287 ق به خواهش اسماعیل خان والی کرمان، ط 1287-1290 ق.

تاریخ ایران

فارسی، ترجمه دیگری از تاریخ سرجان ملکم توسط محمد اصفهانی، ط. بمبئی، 1323 ق.

تاریخ ایران ---

ص: 491

محمد رضا خان بدیع، ط. کلکتہ، 1914 م؛ بمبئی.

تاریخ بغداد

ابو الفضل احمد بن ابی طاهر طیفور (-280 ق)، ط. اروپا (ج 6).

تاریخ بغداد---

ص: 492

مرعشى.

تاريخ التبيان ---

ص: 493

آستان قدس، ش 4091(1270 ق).

تاریخ جهان-احوال کره ارض-جام جم:

تاریخ جهان آرا-نسخ جهان آرا

فارسی، از قاضی احمد غفاری، ط. تهران، 1343 ش.

تاریخ جهان آرا

فارسی، از احمد بن عبد اللطیف قزوینی، خ.

وین.

تاریخ جهان آرا

فارسی، از محمد صادق همای مروزی، تألیف به دستور فتحعلیشاه، مذکور در مجمع الفصحاء.

تاریخ جهان آرا---

ص: 494

تاريخ حرّان

عزّ الملك محمد بن عبّيد الله كاتب حرّانى مسبّحى (-420ق).

تاريخ حرب العراق ---

ص: 495

(-1303 ق)، سید حسن صدر الدین در التکمله از آن نقل کرده است.

تاریخ الحویزه (ورجالها)

علی بن محمد طه حویزی کرمی خفاجی (1343 ق-)، آغاز تالیف: 1369 ق.

تاریخ الحیره---

ص: 496

(-367ق).

تاریخ خوارزم

مظفر الدین کاشی، صفدی در الوافی بالوفیات از آن یاد کرده است.

تاریخ خوارزمشاهی

سید صدر الدین، مذکور در کشف الظنون.

تاریخ خوانین یزد

فارسی، از محمد جعفر منشی یزدی متخلص به طرب، که به دستور عبد الرضا خان معروف به خان بزرگ (-1213ق) تألیف کرده است. از
مآخذ تاریخ یزد آیتی است.

تاریخ خوزستان---

ص: 497

تاریخ الرجال

ابو القاسم حمید بن زیاد کوفی (-310 ق)، نجاشی کتاب الرجال آورده است.

تاریخ رشیدی ---

ص: 498

تاریخ سلطانی

حسن بن مرتضیٰ حسینی استرآبادی (معاصر شاه سلطان حسین صفوی)، مرتب بر 3 قسم، خ.

موجود.

تاریخ سلطانی

فارسی، در تاریخ افغانستان و افغانان تا 1279 ق، از سلطان محمد بن موسی درانی بارکزیایی، تألیف: 1289 ق، ط.

بمبئی 1289 ق.

تاریخ سلطنت فتحعلی شاه

فارسی، ط. ایران.

تاریخ سلک النالی ---

ص: 500

تاریخ شاهنشاهی پهلوی

فارسی، از امیر لشکر عبد الله بن محمد حسین امیر طهماسبی (-13071 ش)، ط. تهران، 1305 ش.

تاریخ شصت ساله مدرسه سپهسالار جدید

فارسی، از ابو القاسم سحاب، مذکور در فرهنگ خاورشناسان.

تاریخ الشطره

در تاریخ شطره عراق (1290-1336 ق)، از احمد بن صالح اطمش، خ، موجود.

تاریخ الشعراء

عبد العظیم بن علی اکبر قریب گرگانی، ط.

1334 ق (بافرائد الادب).

تاریخ شمشاطی ---

ص: 501

تاریخ صفویه

ابو الفتح بن محمد علی معروف به میرزا مخدوم (-976 یا 978 ق)، صاحب ریاض از آن یاد کرده است.

تاریخ صفویه

ابو القاسم بن میرزا بیگ معروف به میرفندرسکی (-1050 ق)، مذکور در ریاض العلماء.

تاریخ صفویه

سید محمد طباطبایی متخلص به مظهر پدر ابو الحسن جلوه، وی این اثر را به خواهش سرجان ملکم تألیف کرده است.

تاریخ صفویه ---

ص: 502

تاریخ طوس-مطلع الشمس(ج 2)

تاریخ ظهیر الدین-تاریخ طبرستان و رویان و

مازندران

فارسی، از ظهیر الدین بن نصیر الدین مرعشی (-892 ق)، ط. سن پترزبورگ، 1266 ق؛ تهران، 1333 و 1345 ش.

تاریخ عالم

سید علی بن حسین حسینی وقار الملک تبریزی، ط. تهران، 1339 ق (چاپ دوم).

تاریخ عالم آرا

فارسی، تاریخ اروپا نیز در آن آمده، ط. بمبئی.

تاریخ عالم آرای عباسی

فارسی، در تاریخ صفویه، از اسکندر بیک (-1043 ق)، تالیف: 1025-1038 ق، ط.

تهران، 1313 یا 1334، 1314-1335 ش.

التاریخ العام

تقی بغدادی، ط. مکرر، در 2 جزء.

تاریخ عام

فارسی، مرتب بر فاتحه، ابواب و خاتمه، خ.

سامراء.

تاریخ عام

فارسی، تاروژگار شاه سلیمان صفوی، از محمد شفیع مازندرانی، مذکور در تذکره نصرآبادی.

تاریخ عباس-تجلیات

التاریخ العباسی

در اخبار خلفاء و دولت عباسی، از ابو علی احمد بن اسماعیل قمی معروف به سمکه، استاد ابن عمید. جعفر بن قولویه (-368 ق) از او

روایت می کند.

تاریخ العتبی ---

ص: 503

تاریخ عضدی

فارسی، در احوال فتحعلیشاه قاجار و خانواده اش، از سلطان احمد میرزا عضد الدوله بن فتحعلیشاه، ط. بمبئی، 1306 ق؛ تهران، 1328 ش.

تاریخ العلماء

ابن ابی طی، از مآخذ الوافی بالوفیات صفدی.

تاریخ العلماء - تذکره بی بها

اردو، در احوال علماء هند، از محمد حسین بن حسین بخش حسینی (1283 ق-)، ط. هند.

تاریخ العلماء

رجال، از محمد بن عنایت احمد خان کشمیری (-1235 ق)، مذکور در نجوم السماء.

تاریخ العلماء ---

ص: 504

تاریخ عمومی

فارسی، از عباس اقبال آشتیانی، ط. تهران، 1343 ق. برای تدریس در متوسطه ها.

تاریخ عمومی در قرون معاصر

فارسی، از نصر الله فلسفی، ط. تهران، 1310 و 1315 ش.

تاریخ عینائی

در آن آثار شیعه ذکر شده، خ. موجود.

تاریخ غازان خان

فارسی، منظوم، از شمس الدین محمد کاشی (-ح 730 ق)، معاصر سلطان ابو سعید (-736 ق)، مذکور در کشف الظنون.

تاریخ غازانی

فارسی، از رشید الدین فضل الله بن ابی الخیر همدانی (-716 تا 718 ق)، در تاریخ سلاطین مغول، ط. لیدن، 1329 ق، در 3 مجلد، خ.

موجود. این کتاب قسمتی از جامع التواریخ است.

تاریخ غیاثی

در مجالس المؤمنین از آن نقل شده است.

سید شیر بن محمد بن ثنوان هم از آن نقل کرده و نام مؤلف را عبد الله بن فتح الله بغدادی ملقب به غیاث ذکر کرده است.

تاریخ فارسنامه ---

ص: 505

تاریخ الفقهاء

ابو عبد الله محمد بن عمر واقدی (-207 ق)، مسلمه تقی خان سپهر، ط.

تاریخ فلاسفه اسلام

در احوال شهاب الدین سهروردی، محمود شبستری و ملا صدرا، از اکبر دانا سرشت، ط.

1315 ش.

تاریخ فلاسفه اسلام

مرتضی مدرس چهاردهی، ط. تهران، 1335 ش.

تاریخ فلاسفه العرب

ابو القاسم (یا ابو محمد) مسلمه (یا سلمه) بن احمد مجریطی (-395)، مذکور در غایه الحکیم مؤلف.

تاریخ الفلاسفه

محمد رضا بن محمد جواد نجفی (1306 ق-).

تاریخ فلسفه حسین علیه السلام

انگلیسی، از پادشاه حسین هندی (-1365 ق)، ط.

تاریخ فیروزشاهی

ضیاء الدین برنی بن مؤید الملک (-738 ق)، ط. کلکته، 1891 م.

تاریخ قاجار

فارسی، از محمد تقی خان سپهر، ط.

تاریخ قاجاریه ---

ص: 506

فارسی، از آلبرماله و ژول ایزاک، ترجمه غلام رضا رشید یاسمی، تهران، 1310 ش.

تاریخ قزوین

فارسی، از حمد الله بن ابی بکر مستوفی.

تاریخ قزوین

خ. موجود در اروپا، مذکور در مقدمه محمد قزوینی بر تاریخ بیهق.

تاریخ قص الخاقان

در احوال فتحعلیشاه قاجار، از آن در مطلع الشمس نقل شده است.

تاریخ القضیه العراقیه (و الحرب فی العراق) --->

القضیه العراقیه

محمد مهدی بصیر حلّی (1313 ق-)، ط. بغداد، 1342 ق.

تاریخ قطب شاهی ---

ص: 507

تاریخ قوام الملک

قوام الملک ابرقوهی، در تاریخ نگارستان از آن نقل شده است.

تاریخ قهستان ---

ص: 508

ابن جعفر (سده 4 ق)، مذکور در بغیة الوعاه سیوطی و برخی از منابع دیگر.

تاریخ گزیده

فارسی، از حمد الله بن اتابک (یا ابی بکر) بن حمد مستوفی (-750 ق)، ط. پاریس، 1903 م؛ لیدن، 1910 م و 1331 ق.

تاریخ گلستان ارم---

ص: 509

تالیف به صورت سال به سال.

تاریخ مجدول

شهاب ترشیزی، در مقدمه دیوانش از آن یاد کرده است.

تاریخ مجلس شورای ملی ایران

سید حسن تقی زاده، ط.

تاریخ محاربهٔ جاپان و روسیه

فارسی، از حسین علی تاجر شیرازی، ط 1325 ق.

تاریخ محاربهٔ عثمانی و روسیه ---

ص: 510

تاریخ مشهد خراسان

فارسی، از محمد تقی بن محمد باقر مدرس رضوی.

تاریخ مصر

جمال الدین ابو الحسن علی بن یوسف ققطی (-646 ق)، مذکور در کشف الظنون.

تاریخ مصر

ابن ابی طی یحیی بن حمیده حلبی (-630 ق)، مذکور در کشف الظنون.

تاریخ مصر قدیما

تا اواخر عصر امیر المؤمنین (علیه السلام)، از حسن بن علی موسوی قزوینی (-1358 ق).

تاریخ مصر (و اخبارها و ذکر من حلّ بها...)

شامل همه جوانب تاریخی و فرهنگی مصر، از عزّ الملک محمد بن عبید الله مسبّحی (-420 ق)، مذکور در وفیات ابن خلکان و کشف الظنون.

تاریخ مطبوعات ایران

محمد علی بن صادق تربیت (-1358 ق)، ط.

تاریخ معاویه

اردو، از حسن علی بن گدا حسین متخلص به وقار هندی جنفوری، ط. هند.

تاریخ معجم (فی آثار ملوک العجم) -

المعجم...

فارسی، از کیومرث تا انوشیروان، از فضل الله بن عبد الله یزدی، تالیف: ح 654 ق، ط. مکرّر.

تاریخ المعصومین ---

ص: 511

(-1038 ق) تألیف و نصرآبادی از آن در تذکره اش نقل کرده است.

تاریخ الملک و اختلاف الدول

اسماعیل بن عباد، مذکور در معجم الادباء؛ اما در معجم البلدان تاریخ الملک و اختلاف الملل آمده است.

تاریخ الملل الثلاث-سیرت ایرانی

فارسی، مناظرات میان مسلمان، یهود و مسیحی، از محمد رضا طبسی، تألیف ج. 1353: 1 ق.

تاریخ ملل شرق و یونان

فارسی، از آلبرماله و ژول ایزاک، ترجمه عبد الحسین هژیر، ط. تهران، 1332 و 1343 ش.

تاریخ ملل مشرق-تاریخ ملل قدیمه مشرق

فارسی، از رسن یوبس فرانسوی، ترجمه محمد علی فروغی ذکاء الملک، ط. تهران، 1318 ق، 1327 ق و 1327 ش.

تاریخ ملل و نحل

غلام رضا رشید یاسمی.

تاریخ ملوک الارض-تاریخ سنی ملوک الارض

حمزه بن حسن اصفهانی، ط. کلکته، 1866 م؛ برلن، 1340 ق

تاریخ ملوک ایران (قبل از اسلام)

ابراهیم خان کلانتر بن هاشم خان (-1215 ق)، مذکور در اعیان الشیعه.

تاریخ ملوک عجم

ترکی، از امیر علی شیرنوایی (-906 ق).

تاریخ ملوک الکلام

فارسی، از تقی علی آبادی، در منتظم ناصری از آن نقل شده است.

تاریخ ملوک مازندران

فارسی، از محمد بن حسن آملی طبرستانی معروف به ملا اولیاء الله، احوال ملوک مازندران را تا اوائل سده 8 ق بیان کرده و پس از وی ظهیر الدین مرعشی ذیلی بر آن نوشته است؛ مذکور در مجمع الفصحاء.

اليوم ناصر آل بيت محمد

ارخ بجنات النعيم مخلد

تاريخ نائين-تاريخ مدينه العرفا

تاريخ ناجی

گجراتی، در احوال چهارده معصوم عليهم السلام، از ولادت تا شهادت، از غلام علی بن اسماعیل بهاونگری (1283 ق-).

تاريخ نادر شاه (و ستاره)

فارسی، از مارتیمر دیوراند، ترجمه محمد علی بن حسن داعی الاسلام (-1330 ق)، ط. حیدرآباد دکن، 1332 ق.

تاريخ نادر شاه

فارسی، ترجمه غلام رضا رشید یاسمی، ط.

تهران

تاريخ نادری

فارسی، از اسماعیل میرزا افشار نادری، از مآخذ تاریخ خراسان اثر اوکتایی.

تاريخ نادری---

ص: 513

تاریخ نظام الملک

فارسی، در احوال شاه طهماسب صفوی و نظام سلطنت او، ط. بمبئی.

تاریخ نظامی ایران

فارسی، از غلام حسین مقتدر، ط. تهران 1318 ش (چاپ دوم) و 1321 ش.

تاریخ نفیس

فارسی، از محمد عباس بن احمد انصاری، ظاهراً با تاریخ نکویکی است.

تاریخ نکو-قلائد الجواهر فی تاریخ البواهر-

عمده الاخبار

فارسی، در تاریخ اسماعیلیه، از عباس بن احمد یمنی هندی، تألیف: 1301 ق به نام محمد صدیق حسن خان همسر ملکه بهوپال، مرتب بر چند گفتار، ط. هند، 1301 ق.

تاریخ نکمت

در تاریخ سلاطین ایران و توران، از فیروز استرآبادی، تألیف: 918 ق.

تاریخ نگارستان---

ص: 514

تاریخ و جغرافیای تبریز

فارسی، از نادر میرزا بن بدیع الزمان میرزا قاجار، ط. تهران، 1323 ق.

تاریخ و راهنمای مشهد خراسان

موید بن حسن ثابتی (1281 ق-).

تاریخ الوزارات العراقیه (و احوال الوزراء)

عبد الرزاق حسنی بغدادی (معاصر)، ط. صیدا.

تاریخ الوزراء

فارسی، از غیاث الدین خواندمیر، مذکور در کشف الظنون.

تاریخ وزراء اسلام

فرج الله کاشانی، تالیف: ح 1307 ق.

تاریخ وزراء مصر

نجم الدین ابو محمد عماره بن علی معروف به عماره یمنی (-569 ق)، ظاهرا با النکت العصریه فی اخبار الوزراء المصریه یکی است.

تاریخ و صاف ---

ص: 515

تاریخ هرات

خ. اروپا، به نقل از علامه محمد قزوینی.

تاریخ هشت بهشت

خ. سلطنتی سابق.

تاریخ هند---

ص: 516

تاریخ یونان

فارسی، ترجمه علیخان مترجم السلطنه، ط.

1327 ق.

تاریخ یونان

فارسی، ترجمه سید محسن خان، ط. تهران.

نازه بهار

جریده فارسی، که به مدیریت ملک الشعراء بهار در 1329 ش منتشر می شد.

التأسی، کتاب

احمد بن محمد بن دؤل قمی (-305)، مذکور در رجال نجاشی.

التأسیسات (فی القواعد الفقهیة)

محمد بن سلیمان تنکابنی (-1302 ق).

تأسیس الشیعه الکرام لفنون الاسلام

سید حسن صدر الدین موسوی عاملی (-1354 ق)، در تقدم علماء شیعه بر سائر علماء اسلام در تأسیس علوم و فنون، تألیف: 1329 ق.

تأسیس قاعده الولاية

فقه، در احکام و انواع ولی، مؤلف شاگرد صاحب جواهر بوده است، خ. دیده شده (کتابت 1299 ق).

التالد و الطریف فی فن التصحیف و التحریف

محمد بن علی بساطی (سده 11 ق)، مختصر آن از احمد جمالی، ط 1899 م.

تألیف الاجزاء - نوادر التحقیقات

زوار علی خان بن نواب علی خان بهاری حسین آبادی.

التألیف بین الناس

فارسی، از محمد علی بن ابی طالب گیلانی معروف به شیخ علی حزین (-1181 ق).

تأليف الغرائب

مجموعه، از محمد علی هبه الدین شهرستانی.

تأليف المحبه-تزكیه الصحبه

فارسی، ترجمه كشف الریبه، از حسن بن عبد الرزاق لاهیجی (-1121 ق).

التألیف و التبعیض

ابو علی ابن سینا، در روضات یاد شده است.

نام الحکمه

به مثابه دیباچه قوائم الانوار، از محمد بن ابی القاسم حسینی ذهبی شیرازی (-1331 ق).

نام مقاله (فی ترصید جهه القبله)

هبه الله شاهمیری حسینی شیرازی.

التأملات (فی مطالب المشهورات)

محمد حسین بن ابی محمد مشهدی، در تأمل و

ص: 517

تقد امور مشهوره، خ. دیده شده (ناقص).

-الحمد لله الذى خلق عباده دليلا و منارا لمعرفة...

التأملات العشره

محمد صالح بن محمد سعيد خلخالی، شاگرد محمد صادق اردستانی (-1134 ق).

التأملیات

حاشیه بر ریاض المسائل با بیان وجوه تأملات آن، از احمد بن مصطفی معروف به ملا آقا خوینی قزوینی (-1307 ق)، این حاشیه نامدوّن مانده بود و فرزندش میرزا حسین آن را تدوین کرده است.

التأملیات

در بیان وجه تأملات علامه انصاری در مکاسب، از محمد بن محمود عصار لواسانی (-1356 ق).

التأملیات

در بیان وجه تأملات واقعه در ریاض المسائل، از محمود بن محمد بن خوینی تبریزی، ط. تبریز، 1312 ق.

تأویل الآيات

ابو اسحاق بن مجیر اصفهانی، در ریاض العلماء از او یاد شده.

تأویل الآيات

روح الامین بن محمد حسینی نائینی، خ. مرعشی (کتابت در حیات مؤلف: 1091 ق).

تأویل الآيات

شرف الدین نجفی، خ. موجود.

تأویل الآيات-التأویلات

کمال الدین ابو الغنائم عبد الرزاق بن جلال (یا جمال الدین کاشانی) (-730 یا 735 ق)، خ.

آستان قدس، ش 1453 (1092 ق) و چند نسخه دیگر.

تأویل الآيات (التي تتعلق بها اهل الضلال)

عبد الرشید بن حسین استرآبادی، ابن طوس (-664ق) نسخه را داشته و از آن در سعد السعود نقل کرده است.

تأویل الآيات

بر وفق مذهب ملاحده اسماعیلیه، از ناصر خسرو علوی قبادیانی بلخی مروزی (-481ق)، وی در حالت اضطرار به امر حاکم اسماعیلیه آن را نوشته بوده است.

تأویل الآيات الباهره (فی فضل العتره الطاهره)

فارسی، از محمد تقی بن محمد باقر معروف به آقا نجفی اصفهانی (-1332ق)، ط.

تأویل الآيات الظاهره (فی فضائل العتره الطاهره)

شرف الدین علی حسینی استرآبادی، شاگرد محقق کرکی (-940ق)، خ. آستان قدس، ش

ص: 518

1449(995ق)، ش 1450(1074ق) و چند نسخه دیگر.

-ان احسن ما توجه به هام الالفاظ

تأويل الآيات النازله

در فضل اهل بيت و دوستان آنان، محقق فيض از آن یاد کرده است.

تأويل آيه فاسألوا اهل الذكر

محمد بن محمد بن نعمان شيخ مفيد(-413ق)، مذکور در فهرست تصانيف او.

تأويل آيه فلا اقسام بمواقع النجوم

فارسی، از محمد بن محمود دهدار، در پاسخ سؤال یکی از امراء(صاحب اورنگ خان خانانی) گفته و 7 تأويل ذکر کرده است.

تأويل الرؤيات

قاضی نعمان مصری.

تأويل الشريعه

قاضی نعمان مصری، از این کتاب و کتاب سابق در مقدمه چاپی کتاب الهمه او یاد شده است.

تأويل ما نزل في النبي و آله عليهم السلام

تأويل ما نزل في شيعتهم

تأويل ما نزل في اعدائهم

هر 3 عنوان از ابو عبد الله محمد بن عباس معروف به ابن حجام، تل عکبری در 328 ق از او استماع کرده است، مذکور در رجال و فهرست شيخ.

تأويل متشابهات القرآن

رشيد الدين ابو علي محمد بن علي بن شهر آشوب (-588ق)، خ. موجود و مکرر.

تأويل المقطعات (في اوائل السور القرآنيه)

محقق داماد، محمد باقر بن محمد حسینی (-1040ق)، مذکور در آخر قبسات چاپی.

التأويلات

تفسیر، از حیدر بن علی عبیدلی (سده 8 ق).

تأویلات القرآن ---

ص: 519

تأیید المسلمین (فی اثبات نبوه خاتم النبیین و

تقض رسائل بعض القسیسین)

اردو، از محمد صادق بن محمد نصیرآبادی (-1258 ق).

تأیید المسلمین

فارسی، ترجمه کتاب بالا که مؤلف آن را از اردو ترجمه کرده است، ط.

- حمد و شکر خدای یکتای بیهمتای که خالق جمیع مخلوقات

تباشیر

فارسی، عرفان، از آخوند کرباسی یزدی (1080 ق-)، خ. مرعشی؛ دانشگاه تهران.

تباشیر

در معارف بر طریقت صوفیه، از محمد جعفر کرمانی.

تباشیر

محمد جعفر بن محمد طاهر خراسانی اصفهانی (سده 12 ق).

التباشیر

ابو جعفر محمد بن حسین صائغ کوفی (-269 ق).

التباشیر بالاولاد

ابو المنذر هشام بن محمد بن سائب کلبی (-206 ق)، مذکور در رجال نجاشی.

تباشیر الحکمه

فارسی، معارف، از ابو القاسم بن محمد نبی حسینی شیرازی معروف به آقا میرزا بابا، ط.

شیراز، 1319 ق.

تباشیر الشریعه

ابو محمد حسن بن حمزه طبری معروف به مرعش (-358 ق).

تبشیر المحرورین

فارسی، در غیبت و علائم ظهور، از محمد بن اسماعیل واعظ یزدی حائری (ح 1333 ق)، مرتب بر مقدمه و 10 بینش، تألیف: 1328 ق، ط. کربلا، 1331 ق.

التباعد بین البئر و البالوعه

سلیمان ماحوزی، خ. دیده شده (1143 ق).

-اللهم باعد بین آبار قلوبنا و بین بوالیع الوسوس الشیطانیه

تباهی زمان.

فارسی، از علی مدرسی.

تبدیل الاعقاب

تاج الدین بن معیه نسابه، مذکور در بعض نسخ عمده الطالب. گویا عبارت از تذیل الاعقاب است که خواهد آمد.

ص: 520

التبديل و التحريف

ظاهرا در رد حشويه، از ابو القاسم على بن احمد كوفي (-352 ق)، مذکور در رجال نجاشي. در معالم ابن شهر آشوب: الرد عالي التبديل و التحريف فيما وقع من اهل التأليف.

التبر المذاب

عبد الفتاح بن محمد بن محمد صادق حسيني مرعشي، جد او محمد صادق در 1092 ق از علامه مجلسي اجازه دريافته است، كتاب در مواعظ است.

التبر المسبوك (لخزانه سيد الملوك)

جزء اول منتخب الفنون.

التبر المسبوك

فارسي، تاريخ، از احمد بن حسن بن حرّ عاملي، برادر محدث حرّ عاملي. از آن در كتاب وقايع الايام عبدال آبادي (معاصر) نقل شده است.

التبر المسبوك (في حكم لباس المشكوك)

عبد الله جرفادقاني (-1327 ق).

التبرءه عمازمي به

عليقلى نظنزي.

التبصره

منظومه در تمام فقه، خ. موجود.

تبصره

فارسي، صرف، خ. نجف، خوانساري (1107 ق).

-بسم الله صرفت البنان و بحمد الله شرفت البيان

التبصره (في العقايد الحقه)

حسين بن حسن حسيني عاملي معروف به سيد حسين مجتهد كركي (-1001 ق) فرزند دختر محقق كركي، به نام شاه طهماسب صفوي تأليف کرده است.

التبصره

سدید الدین سالم بن محفوظ سورانی حلّی، ابن طاوس (-664 ق) کتاب را نزد مولف خوانده است.

التبصره

ابو الفتح عثمان بن جنّی نحوی (-392 ق).

التبصره

ابو عبد الله محمد بن خالد بن عبد الرحمان برقی، مذکور در فهرست ابن ندیم.

التبصره

صرف، از حاج کریم خان قاجار کرمانی.

التبصره

ابو جعفر محمد بن عبد الله بن مهران کرخی،

ص: 521

احمد بن برقی (-274 یا 280 ق) از او روایت می کند. مذکور در رجال نجاشی.

التبصره

اردو، از محمد ہارون حسینی زنجیفوری (-1339 ق)، رد بر کتاب اعجاز المسیح از غلام احمد قادیانی، ط.

التبصره (من الحیرہ) ---

ص: 522

تبصره الصائمين

فارسی، در ادعیه ماه رمضان، از محمد علی بن زین العابدین حسینی علوی (-1348 ق)، مرتب بر مقدمه و 40 مجلس، تألیف: 1333 ق.

تبصره الصائمين

در واجبات صوم، از عبد الغفار بن مهدی دزفولی (1333 ق-)، تألیف: 1358 ق، ط. العماره، 1358 ق.

تبصره الصرف

علی بن محمد رحیم عراقی، ط.

تبصره الطالبین (فی شرح نهج المسترشدين)

عمید الدین عبد المطلب بن محمد اعرجی (-754 ق)، مذکور در بحار و ریاض.

تبصره العارف (و نقد الزائف)

ابو علی محمد بن احمد بن جنید اسکافی (-381 ق)، مذکور در رجال نجاشی.

تبصره العرفاء فی شرح تذکره الفضلاء

شرح منظومه در مدح اهل بیت (علیهم السلام)، اصل و شرح از محمد رضا مین باشی عامری که به دستور شاه سلطان حسین صفوی در 1126 ق نگاشته، خ. مرعشی.

-حمدی خارج از احاطه بدایت

تبصره العقلاء

علی بن ابی القاسم قمی لاهوری (1288 ق-)، ط.

تبصره العوام (و معرفه مقالات الانام)

فارسی، ملل و نحل، از صفی الدین ابی تراب مرتضی بن داعی بن قاسم حسینی رازی ملقب به علم الهدی، از مشایخ منتخب الدین (-585 ق)، ط. تهران 1313 و 1319 ق (در آخر قصص العلماء) و مکرر.

-حمد و سپاس مر خدای عزّ و جل را...

تبصره القراء

فارسی، تجوید، از حسن قاری که در عهد شاه عباس اول (-995 ق) در یک مقدمه و 12 باب نگاشته است، خ. نجف، خوانساری؛ یزد،

مدرسه خان بزرگ.

-فسیحان من تکلم بغير آله و ادوات...

تبصره المبتدئين

در فقه، طهارت و صلاه، از احمد بن اسماعيل جزائرى نجفى (-1151 ق)، خ. دیده شده.

تبصره المبتدى

منظومه در هیأت، از على بن حسين عاملی جامعی.

-الحمد لله الذى بلا مدد

قد رفع السماء من غير عمد

تبصره المتعلمين (فى احكام الدين)

جمال الدين ابن منصور حسن بن يوسف بن

ص: 523

علی بن مطهر حلّی (-726 ق)، در فقه بر طریق فتوای ط. مکرّر. خ. آستان قدس، ش 13854 (749 ق)، ش 2281 (753 ق) و چند شماره دیگر. بر آن شروح بسیاری نگاشته اند.

-الحمد لله القديم سلطانه العظيم شانه

تبصره المتعلمين (لارشاد المبتدئين و افاده

(الطالبين)

فقه استدلالی، از سید محسن بن مهدی طباطبایی معروف به حکیم (معاصر)، تالیف جلد اول، 1343 ق.

تبصره المجتهدين

فارسی، در اصول و فروع دین، از علی بن زین العابدین بارچینی یزدی معروف به شهرنوی (-1333 ق).

تبصره المسافرين

حسن بن باقر طباطبایی تبریزی ملقب به منشی اسرار (-1288 ق)، خ. موجود.

تبصره المستبصرين

در اثبات امامت، از محمد علی بن محمد باقر هزار جریبی (-1245 ق)، خ. کربلا.

-الحمد لله الذي شرفنا بدين الاسلام

تبصره المناظرين ---

ص: 524

تبصره الناظرین (فی رد الصوفیه و المبتدعین)

مذکور در السهام المارقه شیخ علی نوه صاحب معالم.

تبصره الناظرین

فارسی، در ابطال رؤیت پروردگار، از صدر الدین محمد بن زبردست خان.

-زبان قلم و قلم زبان را طاقت آن کجاست...

تبصره الناظرین

مصطفی بن مرتضی خویی (معاصر)، مذکور در تحفه الاخوان مؤلف.

تبصره الولی (فیمن رأی المهدی (علیه السلام))

در باب کسانی که حضرت را در زمان پدرش یا در غیبت صغرا یا کبرا دیده اند، از هاشم بن سلیمان توبلی بحرانی (-1107 ق)، ط 1272 ق (با غایه المرام).

-الحمد لله الذی لا یخلى الارض من حجته

تبعیض الاحکام لتبعیض الاسباب

حیدر بن اسماعیل صدر (-1356 ق).

تبیكیت الخصام

فارسی، کلام، از ریاض حسن هندی، شاگرد مفتی عباس لکهنوی (-1306 ق).

تبلیغات اسلامی

به عناوین مختلف در همین موضوع آمده است.

تبویب المشیخه

اصل از حسن بن محبوب سراد، تبویب از ابو سلیمان داود بن کوره قمی، از مشایخ کلینی.

تبویب النوادر

احمد بن محمد اشعری قمی، ابو سلیمان داود بن کوره آن را به ترتیب معانی فقه تبویب کرده است.

التبیان (فی احوال البلدان)

احمد بن ابی عبد اللہ، مذکور در کشف الظنون.

ظاهراً با البلدان از احمد بن محمد برقی یکی است.

التبيان (فی اخبار بغداد)

ابو جعفر احمد بن محمد برقی (-274 یا 280 ق)، مذکور در کشف الظنون

التبيان (فی تفسیر القرآن)

شیخ الطائفة ابو جعفر محمد بن حسن طوسی (-460 ق)، ط. تهران، 1364-1365 ق؛ نجف 1376-1383 ق (برخی از اجزاء تفسیر است).

خ. آستان قدس، ش 12727 (1084 ق) و چند نسخه دیگر.

-الحمد لله اعترافاً بتوحیده

التبيان (فی تفسیر غریب القرآن)

علی بن محمد حسین شهرستانی (-1344 ق)، در

ص: 525

التبيان

صرف، از احمد بن علی مهابادی (یا ماهابادی)، مذکور در فهرست منتجب الدین.

التبيان

شرح زبده الاصول شیخ بهائی، از مرتضی بن محمد مؤمن کاشانی (سده 11 ق).

-زبده الاصول و خیر الکلام حمد الله الملك العلام

التبيان (فی عمل شهر رمضان)

نظام الدین صهرشتی، شاگرد شیخ طوسی، مؤلف در قبس الاصباح به این کتاب ارجاع داده است.

التبيان (فی الفقه)

ابو الحسن حسن علی بن عبد الله شوشتری اصفهانی (-1075 ق)، صاحب ریاض از وجود نسخه یاد کرده است.

التبيان (فی اعراب القرآن)

ابو البقاء عبد الله بن حسین عکبری (-616 ق)، خ. آستان قدس، ش 1455 (1114 ق) و 3 شماره دیگر.

التبيان (فی جمله من المباحث المتعلقة بالقرآن)

طاهر جزائری، ط.

التبيان (فی معانی القرآن)

حسین بن نصر الله حسینی عرب باغی (معاصر).

تبیان الاحوال-تبیان المقال

تبيان اصل الضلالة-تبيان اهل الضلالة

ابو محمد فضل بن شادان ازدی نیشابوری (-260 ق)، مذکور در فهرست شیخ و رجال نجاشی.

تبيان انحراف صاحب الكشاف-بيان الجزاف

(فی تبیان انحراف صاحب الکشاف)

بهاء الدین علی بن عبد الکریم حسینی نیلی نجفی، استاد ابن فهد (-841 ق).

تبیان اهل الضلاله-تبیان اصل الضلاله:

تبیان الایمان

اردو، ط. هند.

تبیان البیان (فی قواعد القرآن)

محمد حسن بن قنبر علی زنجانی (-ح 1340 ق)، در زهر الریاض از آن یاد شده.

تبیان اللغه

فارسی، در بعض لغات قرآن و صحیفه کامله، از محمد علی بن نصیر چهاردهی (-1334 ق)، خ.

آستان قدس، ش 6110 (خط مولف).

تبیان المسالک

شرح و حاشیه بر مسالک الافهام شهید ثانی، مولف از معاصرین شهید بوده است.

ص: 526

تبیان الحق (فی بیان ما هو الحق)

در مسأله تکلیف کفار به فروع، از مصطفی بن مرتضی خوئی (معاصر)، ط.

تبیان الزیاره

فارسی، شرح یکی از زیارات جامعه، از ملا باقر، مؤلف در الخصائص الفاطمیه از آن یاد کرده است.

التبیین (فی شرح آیات المواعظ و البراهین)

فارسی، تفسیر، از ابو تراب بن ابی القاسم برغانی قزوینی معروف به شهیدی (معاصر)، تألیف مجلد 1365:15 ق، خ. دیده شده:

-الحمد لله الذى خلق السموات و الارض...

التبیین (لمسألتی الشفاعة و عصاه المسلمین)

جمال الدین ابو القاسم عبد الله بن علی بن زهره حسینی حلبی (زنده تا 597 ق).

التبیین و التنقیح (فی التحسین و التقبیح)

سدید الدین محمود بن علی حمصی (سده 6 ق).

تبیین الاباحه للمصلین (فی اللباس المشکوک)

رساله در حکم لباس مشکوک، از ابو محمد حسن صدر الدین موسوی کاظمی (-1354 ق)، خ.

دیده شده.

تبیین الرشاد (فی لبس السواد علی الائمه الامجاد)

فارسی، نیز از صدر الدین حسن موسوی (-1354 ق).

تبیین القوانین

حاشیه بر قوانین الاصول محقق قمی، از احمد بن محمد باقر موسوی بهبهانی (-1351 ق)، تألیف:

1292 ق، خ. کربلا.

-الحمد لله الذى خضع له ما جرى فى علمه...

تبیین المحجه (فی کون اجماع الامامیه حجه)

جمال الدين ابو القاسم عبد الله بن علي بن زهره (سده 6 ق).

تبیین الحجّه (الی تعیین الحجّه)

در احادیث وارده در همین موضوع، از محسن بن محمد آقا معروف به بالا مجتهد قره داغی تبریزی (-پس از 1351 ق)، ط. تهران، 1346 ق.

-الحمد لله البالغه حجته السابغه نعمته

تبیین مدارک السداد-توضیح مدارک

تبیین مصادره اقلیدس (فی الخطوط المتوازيه)

هندسه، از حسام الدين على بن فضل الله سالار، خ. آستان قدس، ضمیمه ش 5412 (672 ق).

التبیینات (فی الارث و التورینات)

رساله در فرایض و موارث، از مفلح بن حسن صیمری، شاگرد ابن فهد حلّی (-841 ق)، مرتب بر 3 باب و خاتمه، خ. نجف (ح 1045 ق).

-الحمد لله الذى اسعدنا بدين الاسلام

ص: 527

تبع الايات (التي تكلم عليها ابن جنى فى ابيات

المتنبى)

شريف مرتضى علم الهدى ابو القاسم على بن حسين موسى (-436 ق)، مذكور در فهرست كتب او.

التتريه، الرساله-التنزيه

تتمات مصباح المتهدج ---

ص: 528

تتميم باب التاسع من النزاهه

مؤلف اصل، محمد كامل لكهنوى (-1235 ق).

تتميم تاريخ الطبرى

ابو الحسن على بن محمد عدوى شمشاطى، مذكور در فهرست ابن نديم.

تتميم المعجزات ---

ص: 529

تتميم الملخص (في اصول الدين)

ابو يعلى حمزه بن محمد جعفرى معروف به ابو يعلى جعفرى، شاگرد شيخ مفيد و سيد مرتضى، اصل از شريف مرتضى است.

تتميم الموصلى

ابو الحسن على بن محمد عدوى شمشاطى (زنده در 377 ق)، اصل موصلى عبارت است از تاريخ ابوزكريا زيد بن محمد موصلى كه تا سال 321 ق را در بردارد و ابو الحسن شمشاطى از سال 322 ق تا روزگار خویش به آن اضافاتى به عمل آورده است.

تتميم النزاهه الاثنى عشرية - تتميم الباب التاسع

تنن، رساله

فارسی، در باب توتون، از فياض برادر محقق سبزواری.

تثبيت الاقران (في اثبات وجود الحجة صاحب

الزمان (عليه السلام))

اردو، از نسيم حسن بن اعجاز حسين امروهوى (معاصر)، ط. هند.

تثبيت الامامه (و تقديم امير المؤمنين عليه السلام)

قاسم بن ابراهيم طباطبا معروف به رسى (-246 ق).

تثبيت امامه امير المؤمنين (من كتاب الله عز و جل و

من قول الرسول (صلى الله عليه و آله))

ابو الحسين يحيى بن حسين بن قاسم رسى (-298 ق)، خ. موزه بریتانیا.

تثبيت الرساله

ابو سهل اسماعيل بن على نوبختى.

تثبيت المعجزات

در معجزات مشهوره پیامبر (صلى الله عليه و آله)، از ابو القاسم على بن احمد علوى كوفى (-352 ق).

تثبيت نبوه الانبياء

نیز از ابو القاسم علی بن احمد علوی، نجاشی از آن نام برده.

تثلیث التسیحات فی الاخیرتین (و کیفیه قضاء

الصلوات عن الاموات)

سید علی (-1231 ق)، صاحب ریاض.

تثنیہ الثلاثہ

محمد رضا بن علی نقی همدانی (-1318 ق).

التجارات

احمد بن محمد بن دؤل قمی (-350 ق)، مذکور در رجال نجاشی.

التجارات

ابو جعفر محمد بن حسن فروخ صفار (-290 ق)، مذکور در رجال نجاشی.

ص: 530

التجارات

شیخ صدوق محمد بن علی بن بابویه (381 ق).

التجارات

ابو محمد یونس بن عبد الرحمان یقطینی، از اصحاب امام کاظم و وکیل امام رضا علیهما السلام.

التجارات و الاجارات

ابو الحسن علی بن مهزیار اهوازی.

التجارات و الاجارات

ابو جعفر محمد بن ارومیه قمی، نجاشی این کتاب و ما قبل آن را روایت می کند.

التجارب-القضايا و التجارب

ابو الحسن علی بن حسین مسعودی (-346 ق)، در مروج الذهب به آن ارجاع داده است.

تجارب الامم (و تعاقب الهمم)

در تاریخ و نوادر اخبار، از ابو علی احمد بن محمد مسکویه رازی (-421 ق)، ط. لندن 1871 م؛ مصر، 1332 ق (هریک از این چاپها بخشی از آن است)؛ تهران.

تجارب انسان (و انوار الحکمه)

فارسی، اخلاق و عرفان، ط. 1312 ق (در آخر نصاب الصبیان).

-الحمد لله الذي نور مصابيح القلوب بانوار حكمته

تجارب السلف

فارسی، از هندوشاه سنجر بن عبد الله حاجبی نخجوانی، ط. تهران، 1313 و 1344 ش

تجارب شهریاری

فارسی، صنعت، از شهریار بن بهمن، در 20 باب، خ. موجود.

-الحمد لله رب العالمین...

التجاره الرابعه (في تفسير السوره و الفاتحه)

عبد الله بن شهاب الدين حسين شهابادي يزدى (981ق)، در آغاز الدرہ السنیۃ فی شرح رسالہ الالفیۃ از آن یاد کرده است.

التجاره و الکسب

ابو النضر محمد بن مسعود عیاشی سمرقندی، نجاشی از آن یاد کرده است.

تجدد الاعسار بعد اليسار

محمد علی بن محمد باقر بهبهانی کرمانشاهی (-1216ق).

تجدد الامثال

محمد علی بن ابیطالب معروف به شیخ علی حزین (-1181ق)، مذکور در نجوم السماء.

تجدد نامه

فارسی منظوم، از تجلی سبزواری، مذکور در

ص: 531

ادبیات معاصر.

تجدید الدواریس و تحدید المدارس

در فقه و اصول، از محمد علی بن عبد الحسین معزّی دزفولی (-پس از 1361 ق)، خ.

آستان قدس، ش 11842-1150 (خط مولف).

تجربیات اکملی

فارسی، طب، از حکیم محمد اصغر بن میر مقیم.

التجربه، کتاب

ابو المحاسن عبد الواحد رویانی، در معجم البلدان، ذیل «رویان» از او و تصانیفش یاد کرده است.

تجربه الاحرار و تسلیه الاحرار

عبد الرزاق بیک بن نجفقلی خان دنبلی (-1243 ق)، خ. مجلس.

التجری

اصول فقه، از عبد الوهاب شریف بن محمد علی قزوینی، شاگرد صاحب ریاض و صاحب مفتاح الکرامه، خ. دیده شده.

التجری

نظام الدین مرتضی بن شیخ الاسلام حسن عاملی (-1336 ق)، تالیف: 1310 ق، تقریرات استادش فاضل شرایبانی است، خ. مرعشی.

-الحمد لله الذي وفقنا لتحصيل المسائل الفقهيه

التجری

مصطفی بن حسین کاشانی نجفی (-1336 ق)، خ. دیده شده.

التجريد ---

ص: 532

طوسی (-672 ق).

-الحمد لله الذى فتح علينا ابواب رحمته...

تجريد الابحاث-تحرير الابحاث

در منطق و حکمت، از علامه حسن بن يوسف بن مطهر حلی (-726 ق).

تجريد اسانيد التهذيب

حسين بن على بروجردى (-1380 ق).

تجريد اسانيد الكافي

نيز از سيد حسين بن على بروجردى (-1380 ق).

-الحمد لله الذى اظهر بتأليف المتلائمات

تجريد الاصول

مهدى نراقى، زير عنوان التجريد ذكر شد.

تجريد الاعتقاد---

ص: 533

-نحمد الله حمد الشاکرین...

تجرید النفس

فارسی، عرفان، محمد علی بن ابی طالب زاهدی گیلانی معروف به شیخ علی حزین (-1181 ق)، خ. نجف، مکتبه الخوانساری.

تجرید النیه (من الرساله الفخریه)

کمال الدین عبد الرحمان بن محمد عتایقی حلّی (- پس از 787 ق)، اختصار رساله فخریه است، خ. نجف.

التجزی فی الاجتهاد

اصول، از ابو الحسن بن محمد نقوی لکهنوی (-1355 ق).

التجزی فی الاجتهاد

حسین بن دلدار علی نقوی لکهنوی (-1273 ق)، تالیف: 1228 ق (در 18 سالگی).

-الحمد لله حق حمده كما يستحقه

التجزی فی الاجتهاد

محمد رفیع بن عبد المحمد کزازی نجفی (- پس از 1300 ق).

التجزی فی الاجتهاد (از میرزا صالح عرب) - الاجتهاد و التقليد

التجزی فی الاجتهاد

عبد الصمد همدانی حائری (-1216 ق)، مرتب بر 2 مقام، خ. سامراء.

-الحمد لله المنزه عن وصمه التجزی و التركيب

تجزئه الامصار و تزجیه الاعصار - تاریخ و صاف

فارسی، تاریخ، از عبد الله بن فضل الله یزدی معروف به و صاف الحضرة (-730 ق)، تالیف:

711 ق به نام وزیر عظاملک جوینی، ط.

بمبئی، 1269 ق؛ تبریز، 1291 ق و چند چاپ دیگر، در 5 مجلد، خ. آستان قدس ش 4190-4196 و چند نسخه دیگر.

-حمد و ستایشی که انوار اخلاصش

التجلیات

منظومه در کلام، از محمد تقی بن امیر مؤمن حسینی قزوینی (-1270 ق)، خ. کاظمین.

التجلیات - تاریخ عباس

اردو، در احوال مفتی عباس لکهنوی، از هادی عزیز (-1354 ق)، ط. لکهنو، 1354 ق.

تجلیات روح ایرانی (در ادوار تاریخی)

حسین کاظمزاده ایرانشهر، ط. برلن، 1303 ش.

تجلی حقیقت در اسرار کربلا

فارسی، از سلطان حسین بن صالح علیشاه تابنده گنابادی، ط. تهران، 1316 و 1319 ش.

ص: 534

تجلی ذاتی

فارسی، ترجمه رساله ابن هود مغربی، مترجم:

صائن الدین ترکه اصفهانی، خ. مشکات.

تجلی عرفان

در احوال بیش از 50 شاعر مداح پیامبر (صلی الله علیه و آله) و اهل بیت علیهم السلام از محمود سلطان طالب دهلوی، ط. دهلی، 1355 ق.

التجلی علی الطور

سلطان محمد اصفهانی، در حل همین مسأله به طریقه حروفیه، خ. مشکات.

تجلی نور (فی مشاهیر جونفور)

اردو، از نور الدین زیدی، ط. هند.

التجمل، کتاب

احمد بن محمد بن دؤل قمی (-350 ق)، مذکور در رجال نجاشی.

التجمل و المروه

ابو محمد اسماعیل بن محمد مخزومی (سده 3 ق).

التجمل و المروه

ابو سهل صدقه بن بندار قمی (-301 ق)، مذکور در رجال نجاشی.

التجمل و المروه

علی بن مهزیار اهوازی وکیل ائمه علیهم السلام.

التجمل و المروه

ابو جعفر محمد بن اورمه قمی، نجاشی آن را به 4 واسطه از مولف، روایت می کند.

التجمل و المروه

ابو المثنی محمد بن حسن کوفی، نجاشی به 2 واسطه آن را از مولف روایت می کند.

التجمل و المرّوه

ابو جعفر محمد بن عيسى بن يقطين (سده 3 ق).

تجنيسات

محمد بن عبد الله كاتبى ترشيزى (-838 ق)، ط 1318 ق.

تجويد - اصول تلاوت

محسن بن محمد على تبريزى، ط 1342 ق.

تجويد البراعه (فى شرح تجريد البلاغه)

ابو عبد الله مقداد بن عبد الله سيورى (-826 ق)، شرح تجريد البلاغه شيخ ميثم است.

تجويد تطويل

قارى عبد الصمد بن كمال معروف به حافظ كاشانى، خ. ديده شده.

- حمد بى حد سزاوار متكلمى است كه...

ص: 535

تجوید التنزیل (فی علم الترتیل)

علی بن محمد جعفر شریعتمداری استرآبادی (-1315 ق)، مذکور در غایه الآمال مؤلف.

تجوید الحروف

اسد الله بن محمد باقر حسینی، خ. دیده شده.

تجوید الطاهری

محمد نصیر شریف بن محمد مقیم عطار، که به نام استادش محمد طاهر شیرازی قمی (-1098 ق) تالیف کرده، خ. نجف.

تجوید الفاتحه

فارسی، از جلال الدین محمد بن عبد الجلیل صافی، در آن از الدرّ الفرید طاهر اصفهانی نقل شده است، خ. نجف (کتابت: قبل از 1080 ق).

تجوید الفاتحه و التوحید

محمد بن محمود سمرقندی، خ. موجود (کتابت:

1093 ق).

تجوید القرآن

محمد ابراهیم بن محمد علی طبسی.

الحمد لله الذی هدانا لسیب الرشاد

تجوید القرآن

فارسی، از ابو الحسن خاجوی اصفهانی (چنانکه بر ظهر نسخه نوشته اند)، خ. موجود (کتابت:

ح 1228 ق).

تجوید القرآن

احمد بن زین الدین احسانی (-1241 ق)، تالیف: 1199 ق، خ. موجود.

-الحمد لله الذی نزل الفرقان علی عبده...

تجوید القرآن

مہذب الدین احمد بن عبد الرضا (معاصر شیخ حر).

تجوید القرآن

اردو، از اعجاز حسین بن جعفر حسن بدایونی ہندی (-1350 ق)، ط.

تجوید القرآن

فارسی، با عناوین تنبیہ، تکملہ و امثال آن، خ دیدہ شدہ (ح 1068 ق).

تجوید القرآن

فارسی، از مؤلفی شیعی در 6 فصل، خ. موجود (ح 1068 ق)، با رسالہ سابق در یک مجموعہ.

-الحمد لله الذي خلق الانسان علمه البيان

تجوید القرآن

فارسی، در 8 فصل، خ. موجود، با رسالہ سابق در یک مجلد،

ص: 536

تجوید القرآن

فارسی، خ. موجود، همراه با رسائل سابق الذکر.

تجوید القرآن

فارسی، مؤلف از نظم اللثالی فندرسکی (نظم):

1061 ق) نقل کرده، خ. سامراء.

تجوید القرآن

فارسی، نسخه به خط خوشنویس معروف زین العابدین محلاتی در 1305 ق کتابت و طبع شده.

تجوید القرآن

مرتب بر 5 مقاله، اول آن در ادغام و اظهار و آخر در مخارج حروف.

-الحمد لله الذي انزل القرآن نورا لعباده المستهدين...

تجوید القرآن

فارسی، در 8 باب، خ. دیده شده (1060 ق).

تجوید القرآن

سید جعفر سبزواری (معاصر آقا محمد خان قاجار)، در فردوس التواریخ از وجود نسخه یاد شده است.

تجوید القرآن

فارسی، از جعفر بن سیف الدین شریعتمدار استرآبادی (-1263 ق)، در یک مقدمه و 4 فصل، خ. کربلا.

-الحمد لله على نواله...

تجوید القرآن

جواد بن محمد حسینی قشاقشی (-1226 ق)، در 12 فصل، ط.

-الحمد لله رب العالمين...

تجوید القرآن

حسن بن دلدار علی لکهنوی (-1260 ق)، مذکور در کشف الحجب.

-الحمد لله الذي لم يتخذ صاحبه

تجوید القرآن

فارسی، از حسن بن محمد علی یزدی (سده 13 ق).

-الحمد لله الرؤف المتان

تجوید القرآن

محمد حسن بن علی قائی، مذکور در بغیه الطالب بیرجندی.

تجوید القرآن

حسین بن دلدار علی نقوی لکهنوی (-1273 ق)، مذکور در ورثه الانبیاء نواده او.

تجوید القرآن

حسین بن محمد علی قاری بهشتی (معاصر شاه اسماعیل صفوی) و شاگرد سید شریف جرجانی.

ص: 537

تجوید القرآن

فارسی، از رضا قلی قاری، مرتب بر مقدمه، 12 فصل و خاتمه، خ. موجود.

تجوید القرآن

رضا بن محمد قاسم حسینی قزوینی (معاصر علامه مجلسی).

تجوید القرآن

فارسی، از محمد زمان بن محمد طاهر تبریزی، ط 1319 ق.

-الحمد لله الذي جعلنا مطيعين لاحكام القرآن

تجوید القرآن

فارسی، نیز از محمد زمان تبریزی، خ. دیده شده.

-الحمد لله الذي وفقنا لقراءه الكلام المجيد

تجوید القرآن

فارسی، از زین العابدین بن ابی القاسم طباطبایی (-ح 1303 ق)، مرتب بر مقدمه، 12 باب و خاتمه، خ. سامراء.

تجوید القرآن

فارسی، از محمد طاهر حافظ اصفهانی، خ. دیده شده.

-الحمد لله رب العالمين...

تجوید القرآن

مفتی محمد عباس لکهنوی (-1306 ق)، مذکور در التجلیات.

تجوید القرآن

فارسی، از عبد الجلیل قاری حسینی، که به نام خواجه یمین الدوله امین الدین محمود در 12 باب تألیف کرده، خ. شهید مطهری؛ سامراء.

-الحمد لله الذي انزل القرآن على سبعة احرف...

تجوید القرآن

عبد الحسين بن نعمت طريحي نجفي (-1295 ق).

تجويد القرآن

فارسي، از عبد الحق جندی معروف به آقا میرقاری، تالیف: 1004 ق، مرتب بر مقدمه و 12 باب، خ. نجف.

-شکر و سپاس و حمد بقیاس قادری را سزاست

تجويد القرآن

عبد النبي بن ابي تراب (-1354 ق)، خ.

مرعشی.

-الحمد لله الذي نزل الفرقان...

تجويد القرآن

محمد علی بن ابی طالب معروف به شیخ علی حزین (-1181 ق)، مذکور در نجوم السماء.

تجويد القرآن

علی بن دلدار علی نقوی لکهنوی (-1259 ق)، مذکور در نجوم السماء.

ص: 538

تجوید القرآن

سیف الدین علی شریفی ترشیزی، خ. موجود (1001 ق).

تجوید القرآن

سه عنوان مستقل، مختصر، متوسط، و مفصل، از محمد علی موسی اسدی نجفی (سده 13 ق).

تجوید القرآن

فارسی، از علی اکبر بن شیر محمد دبیر همدانی (-1325 ق)، خ. موجود بوده.

تجوید القرآن

علی اکبر بن محمد، که برای محمد حسین خان مروی فخر الدوله قاجار (-1234 ق) تألیف کرده است، خ. موجود.

تجوید القرآن

عماد الدین علی بن محمود معروف عماد الدین علی شریف قاری استرآبادی (اواخر سده 10 و اوائل سده 11 ق)، مرتب بر مقدمه و 12 فصل، خ. موجود.

-الحمد لله رب العالمین...

تجوید القرآن

فارسی، از محمد قاسم بن حسن تبریزی، مرتب بر مقدمه و 4 مقصد که به نام فتحعلیشاه قاجار و عباس میرزا مصدر ساخته است.

-قرآءت حمدی که زینت افزای دیباچه

تجوید القرآن

کلبعلی بن نوروز علی تبریزی، نسخه ای از آن در 1274 ق، در نزد محمد جعفر خشتی موجود بوده است.

تجوید القرآن

محمد محسن بن سمیع قاری کرمانشاهی، مرتب بر مقدمه و 8 فصل، خ. شهید مطهری.

-الحمد لله رب العالمین...

تجوید القرآن

محمد بن سلیمان تنکابنی (-1302 ق)، مذکور در قصص مؤلف.

تجوید القرآن

حسن بن محمد باقر قره باغی، شاگرد علامه انصاری، خ. مرعشی.

تجوید القرآن

محمد بن شمس الدین قاری کاظمی، 2 رساله است که به نام شاه سلیمان در 10 صفحه، و به نام شاه سلطان حسین، در مقدمه، 9 باب و خاتمه تألیف کرده است.

تجوید القرآن

فارسی، از محمد بن علی حسینی جرجانی، مرتب بر مقدمه، 6 باب و خاتمه، ط 1286 و 1316 ق (باقرآن مجید).

-الحمد لله الذي هدانا للايمان

ص: 539

تجوید القرآن

محمد بن محمد مهدی حسینی قزوینی (-1335 ق)، خ. موجود.

تجوید القرآن

شرف الدین یحییٰ بحرانی، نائب محقق کرکی در یزد.

تجوید القرآن

یعقوب بن ابراهیم بختیاری (-ح 1150 ق)، شاگرد محدث جزائری.

تجوید اللسان (فی تعلیم القرآن)

فارسی، از محمد باقر بن ابراهیم خراسانی، آن را از تقویم اللسان به خواهش عباسقلی خان سرهنگ در 1200 ق انتخاب کرده است.

التجوید المفید

فارسی، مرتب بر فصول، خ. دیده شده (-ح 1261 ق).

-الحمد لله رب العالمین...

تجهیز المونی

اردو، از عمار علی بن نظام علی سونی پتی (-1304 ق)، ط. هند.

تجیر الاحکام-تخیر الاحکام

تحت رایه الحق

عبد الله بن محمد سبیتی عاملی کفراوی، رد فجر الاسلام احمد امین مصری، تألیف:

1349 ق، ط. صیدا 1351 ق.

تحت رماد النوائب

شرح فرمان علی (علیه السلام) به مالک اشتر، از توفیق فکیکی (1321 ق-)، ط 1374 ق.

التحدیث (فی ردّ العالمین بالحدیث)

احمد سلطان متخلص به خاور هندی.

تحديد الاماكن و البقاع

در تعريف و شرح بقاع متبركه مكّه معظمه، از باقر بن غلامعلى شوشترى (-1327 ق)، خ. دیده شده (خط مولف).

تحديد الدرهم فى الفطره

فارسی، از علامه مجلسی، خ. موجود.

تحديد الصاع

فارسی، از علامه مجلسی، خ. موجود.

تحديد الكر-الكر

تحديد المسافه-حدّ القصر

تحديد محل النزاع فى دلاله التّهى عن الفساد

ابو المعالى كلباسى، ط.

تحديد النهار الشرعى

محمد باقر بن محمد مؤمن خراسانى معروف به محقق سبزوارى (-1090 ق).

ص: 540

-الحمد لله سالت ايدك الله ان ابين لك حقيقه لفظي اليوم و النهار

تحديد نهايات الاماكن (لتصحيح مسافات

المساكن)

ابو ريحان محمد بن احمد بيروني (-440 ق).

تحديق النظر (في كفيته ادراك البصر)

شفيعاى گيلانى، ظاهرا محمد شفيح بن محمد رفيع گيلانى (سده 11 ق)، خ. ديده شده.

التحذير

احمد بن محمد بن دؤل قمى (-350 ق)، مذكور در رجال نجاشى.

تحذير المعاندين - تحفه المسلمين

در احوال معاويه، از على بن ابى القاسم رضوى كشميرى (1288 ق-)، ط. هند، 1316 ق.

التحرير (في شرح ديوان الامير)

شرح ديوان منسوب به على (عليه السلام)، از محمد مهدى بن محمد جعفر تنكابنى، مذكور در آخر خلاصه الاخبار او كه در 1250 ق تأليف شده.

التحرير (في شرح فرائض النصير)

شرح رساله الفرائض خواجه نصير الدين محمد طوسى، از ابو الحسن بن احمد شريف قاينى، استاد سيد حسين بن حيدر كركى، كه به نام شاه طهماسب (-984 ق) تأليف کرده، خ.

موجود.

-اهم الفرائض و اوجب واجب و الزم.

حمد الله وارث ميراث السموات و الارض

التحرير (في الفقه) - المحرر

التحرير (في الفقه)

معين الدين ابو الحسن سالم بن بدران مصرى مازنى (-پيش از 661 ق).

التحرير (لمسائل الديباج و التحرير)

عبد الله بن صالح سماهيجى (-1135 ق).

تحرير الابحاث---

ص: 541

تحریر اصول الهندسه و الحساب - تحریر

اقلیدس

ترجمه حجاج بن مطر کوفی و ترجمه دیگر از اسحق بن حنین عبادی (-298 ق)، اصلاح ثابت بن قره حرانی، تحریر خواجه نصیر الدین محمد بن محمد طوسی (-672 ق)، تألیف: 646 ق، ط.

تهران، 1298 ق؛ لیدن، 1657 م؛ لکهنو، 1216 ق؛ استانبول، 1216 ق، خ. آستان قدس، ش 12079 (701 ق) و چند نسخه دیگر.

-الحمد لله منه الابتداء و اليه الانتهاء

تحریر اصول الهندسه

اقلیدس، تحریر خواجه نصیر الدین طوسی (-672 ق)، ط. ایتالیا، 1594 ق، خ. خدیویه.

-و بعد فان العلوم الرياضيه التي هي واسطه عقد الحكمة

تحریر اصول الهندسه - توضیح اقلیدس

تحریر اصول الهندسه - تهذیب الاصول

تحریر اصول الهندسه

فارسی، از اقلیدس، از آغاز تا مقاله چهارم، منسوب به فاضل نراقی.

تحریر اقلیدس - تحریر اصول الهندسه

تحریر اکر

اصل از او طولوقس، اصلاح یعقوب بن اسحاق کندی (-260 ق)، تحریر خواجه نصیر الدین محمد بن محمد طوسی (-672 ق)، ط. تهران، 1304 ق (ضمن مجموعه الاکرات و...)

تحریر اکر (فی الکره المتحرکه)

اصل از او طولوقس، تحریر از محیی الدین یحیی بن محمد بن ابی الشکر مغربی (معاصر خواجه طوسی)، خ. آستان قدس.

تحریر اکر (ناوذوسیوس)

ترجمه به عربی از قسطا بن لوقا بعلبکی (-پس از 260 ق)، اصلاح از ثابت بن قره حرانی (-288 ق)، تحریر خواجه نصیر الدین محمد بن محمد طوسی (-672 ق).

تحریر اکر (ناوذوسیوس)

ابن ابی الشکر، خ. آستان قدس.

تحریر اکر (ناوذوسیوس)

تقی الدین محمد بن معروف راصد (-993ق)، گویا مقصود از تقی الدین محمد فارسی بوده است.

تحریر اکر (مانالوس)

خواجه نصیر الدین محمد بن محمد بن حسن طوسی (-672ق)، خ. آستان قدس، ش 5256 (1057ق) و 2 نسخه دیگر.

-اقول بعد حمد الله و الثناء علیه بما یلیق...

تحریر التحریر

تحریر تحریر خواجه نصیر الدین محمد طوسی (-672ق) از اصول الهندسة اقلیدس، از ابو القاسم موسوی خوانساری نجفی (1313ق-
)، خ. دیده

ص: 542

شده (خط محرر).

تحریر جرمی النیرین (و بعدیہما)

اصل از ارسطرخسی، تحریر از خواجه نصیر الدین محمد طوسی، 17 شکل است، خ. خدیویہ.

تحریر الذریعہ-النکت البدیعہ

التحریر الرائق (فی حل الدقائق)

محمد حسین بن بندہ حسین لکهنوی (-1325 ق)، مذکور در کشف الثقب سید علی نقی.

التحریر الطاوسی (لکتاب الاختیار من کتاب

ابی عمر و الکشی)

ابو منصور حسن بن زین الدین عاملی (-1011 ق)، فرزند شهید ثانی، خ. آستان قدس، ش 3603 (1011 ق) و ش 3625 (1108 ق).

(بعد الخطبہ) هذا تحریر کتاب الاختیار من کتاب ابی عمر و الکشی فی الرجال

تحریر الطلوع و الغروب

اصل از او طولوقس، اصلاح ثابت بن قره (-288 ق)، تحریر خواجه نصیر الدین طوسی (-672 ق)، مرتب بر 2 مقاله (36 شکل)، خ.

نجف؛ خدیویہ.

تحریر ظاہرات الفلک

اصل از اقلیدس صوری، تحریر از خواجه نصیر الدین طوسی (-672 ق)، در بعضی نسخ 23 و در برخی 25 شکل، خ. خدیویہ.

تحریر العقاید-تجرید الکلام

تحریر العقلاء

هادی بن مهدی نجم آبادی سنگلجی (-1321 ق)، ط. تهران.

التحریر فی التذکیر

ابو الحسن علی بن زید بیہقی، مذکور در معجم الادباء.

تحریر القواعد الشہیدیہ ---

محمد بن محمد طوسی (-672 ق)، ط. اروپا.

تحریر الکره المتحرکه ---

ص: 544

تحریر معرفه مساحه الاشكال

تالیف بنی موسی بن شاکر، تعریب از ثابت بن قره حرائی (-288 ق)، تحریر از خواجه نصیر الدین طوسی (-672 ق)، خ. آستان قدس، ضمیمه ش 5598.

تحریر المعطیات

اصل از اقلیدس صوری، تعریب اسحاق بن حنین (-298 ق)، تحریر خواجه نصیر الدین طوسی (-672 ق)، در 95 شکل، خ. آستان قدس، ش 5257 (1057 ق) و ش 5402 (1096 ق).

تحریر المفروضات

اصل از ارشمیدس، تعریب از ثابت بن قره، تحریر از خواجه نصیر الدین طوسی، در 36 شکل و بعضی نسخ 34 شکل، خ. آستان قدس، ضمیمه ش 5465 (898 ق) و ش 5449 (1286 ش).

تحریر المناظر

اصل از اقلیدس صوری، تحریر از محقق طوسی، مشتمل بر 64 شکل، خ. آستان قدس، ضمیمه ش 5450 (1183 ق) و 3 نسخه دیگر.

تحریر وسائل الشیعه (و تحبیر مسائل الشریعه)

مؤلف اصل آن محمد بن حسن حرّ عاملی (-1104 ق)، شرحی است بر تفصیل وسائل الشیعه، خ. آستان قدس، ش 10107 (1098 ق)، خط مؤلف و 2 نسخه دیگر.

التحریر و التقریر

در علم کلام، از ابو علی محمد بن احمد بن جنید اسکافی (-381 ق).

تحریر الهندسیّات - تحریر... (از خواجه طوسی تحت عناوین مختلف ذکر شد).

التحریرات

فقه، از محمد بن هاشم هندی نجفی (-1323 ق)، از تقریرات بحث استادش محسن بن محمد خنفر نجفی (-1270 ق) است.

تحریر القرآن

اردو، از راحت حسین بن ظاهر حسین گوپال پوری (1297 ق-).

تحریر القرآن

اردو، از علی تقی بن ابی الحسن تقوی لکهنوی (1323 ق-)، ط.

التحريف و التبديل

ابو جعفر محمد بن حسن صيرفي كوفي، مذکور در فهرست شيخ. نیز-التبديل و التحريف و التنزيل و التحريف.

تحريم تسميه صاحب الزمان (عليه السلام)

سليمان درازي ماحوزي(-1121 ق)، مذکور در اجازة شاگردش سماهيجي و در لؤلؤة بحراني.

تحريم تسمية صاحب الزمان (عليه السلام)

رفيع الدين محمد بن حيدر طباطبائي نائيني، از

ص: 545

مشایخ علامه مجلسی.

تحریم تقلید المیت

امام الحرمین میرزا محمد همدانی (پس از 1303 ق)، مذکور در اجازه اش برای عنایت علی.

تحریم تنباکو

فارسی، از محمد رضا زنجانی، ط. تهران، 1333 ش.

تحریم تنباکو---

ص: 546

التحسين و التقييح

در رد اشاعره، از محمد باقر بن محمد اکمل وحید بهبهانی (-1206 ق).

التحصیل

حکیم ابو الحسن بهمنیار بن مرزبان آذربایجانی (-458 ق)، شاگرد ابن سینا، کتاب در منطق، ریاضی، طبیعی و الهی است، خ. مجلس. به فارسی هم ترجمه شده.

-الحمد لله حمدا يستحقه بعلو شأنه

التحصیل، کتاب

رضی الدین ابو القاسم علی بن موسی بن طاوس حلی (-664 ق)، مذکور در المجتبی مؤلف.

كفعمی آن را از مأخذ البلد الامین می شمارد.

تحصیل الاطمئنان (فی شرح زبده البیان)

تفسیر، از محمد ابراهیم بن امیر معصوم تبریزی قزوینی (-1149 ق)، خ. موجود.

تحصیل الثمن فی حدیث حب الوطن

محمد علی مبارکی واعظ اصفهانی (معاصر).

تحصیل السداد (فی شرح واجب الاعتقاد)

به احتمال تألیف ظهیر الدین ابو اسحاق ابراهیم بن علی بن عبد العالی میسی (سده 10 ق)، که برای فرزندش عبد الکریم تألیف کرده. خ.

موجود. اصل واجب الاعتقاد تألیف علامه حلی است،

-الحمد لله الذي انار قلوب العارفين بمصابيح الادله.

تحصیل السعاده

حکمت، از ابو نصر محمد بن احمد بن طرخان فارابی (-339 ق)، ط. حیدرآباد دکن، 1345 ق.

تحصیل الفروع الدینیة (فی فقه الامامیه)

ابو محمد صدر الدین حسن موسوی کاظمی (-1354 ق).

-الحمد لله على تشریف عباده بالتكليف بمعرفته شریعته...

تحصیل القوانين

در استنباط احكام نجوم، از احمد بن محمد بن عبد الجليل سجزی.خ.روضاتی (اصفهان).

تحصیل الملخص

علامه حلّی جمال الدین حسن بن یوسف بن علی بن مطهر (-726ق)، مذکور در المسائل المهتّائیه.

تحصیل المنافع

فقه، از تقی الدین حسن بن علی بن داود حلّی (سده 7ق)، خ.روضاتی (اصفهان).

تحصیل النجاه

اصول دین، از فخر المحققین محمد بن علامه حلّی

ص: 547

(-771 ق)، که برای شاگردش ناصر الدین حمزه بن حمزه علوی تألیف کرده است، خ.

موجود.

-الحمد لله الواجب الوجود لذاته الدال على قدرته

التحصين (في صفات العارفين)

مرتب بر 3 قطب در تصور عزلت و آداب و فوائد آن، از ابو العباس احمد بن محمد بن فهد حلی (-841 ق)، ط. تهران، 1314-1316 ق، نیز تهران، 1314 ق (درهامش مکارم الاخلاق).

-الحمد لله الذي تجلّى لعباده فشغلهم من الشهوات

التحصين (في اسرار ما زاد على كتاب اليقين)

رضی الدین علی بن موسی بن طاوس حلی (-664 ق)، مجلسی در اوائل بحار آن را از مصادر خویش شمرده است.

التحف، كتاب

ابو عبد الله محمد بن وهبان دبیلی، از مشایخ تلعبیری (-385 ق)، مذکور در رجال نجاشی.

تحف الاخبار (في احوال المعصومين الابرار)

محمد علی بن مهدی آل عبد الغفار معروف به کشمیری (-1345 ق)، تألیف: 1321 ق.

-الحمد لله على ما لهم من معرفته...

تحف الاصول

اصول فقه، از عبد التّبی بن محمد علی وفسی عراقی (1307 ق-)، در تألیفاتش از آن یاد کرده.

تحف العقول ---

ص: 548

التحفه - تحفه الباحث

ارجوزه در اصول دين، از حسن بن محمد دمستاني بحراني، خ. موجود.

-حمدا لواجب الوجود اللاحد

القادر العدل الحكيم الصمد

التحفه (في الهيئه)

جمال الدين حسن بن يوسف بن مطهر حلّي (-726 ق)، شيخ بهائي در تأليفاتش به آن ارجاع داده است.

التحفه

فارسي، در احوال شيخ صدوق و كليني و نواب اربعه، از محمد حسين تهراني معروف به بروجردي معاصر محمد شاه قاجار (-1264 ق) كه به دستور او تأليف کرده است.

التحفه (في سيره الشهيد المظلوم)

عبد المحسن بن محمد بن مبارك لويمي بلادي احسائي (سده 13 و 14 ق)، خ. موجود.

التحفه (في ترجمه صاحب النفعه)

در احوال ابو الفضيل محمد كاظم موسوي يمانی هندی مولف النفعه العنبريه، از سيد شهاب الدين بن محمود تبريزي، تأليف: 1353 ق.

التحفه ---

ص: 549

-سبحانک اللهم یا قدوس و یا طیبب النفوس

تحفه

ارجوزه در مبدأ و معاد، از مهدی بن علی موسوی غریفی (-1343 ق)، ط. نجف، 1344 ق.

تحفه الآفاق

فارسی، جغرافیا، از مهدیقلی خان هدایت، ط.

تهران، 1317 ش.

تحفه الأئمة العلیه

فارسی، در حکمت و اخلاق، از فتح الله بن احمد شهرستانی سبزواری، خ. مجلس.

-سپاس و ستایش خدایی را که به قدرت کامله

التحفه الی سلاله النبوه

اجازة ابو الهدی بن ابی المعالی کلباسی (-1356 ق)، به شاگردش سید شهاب الدین بن محمود تبریزی، در 1350 ق.

-الحمد لله الذی له فی کل صنف من غرائب فطرته...

تحفه الابرار

فارسی، رساله فتوائیه، از محمد باقر بن نقی موسوی رشتی معروف به «حجه الاسلام اصفهانی» (-1260 ق)، خ. خوانساری، نجف.

تحفه الابرار (الملقط من آثار الأئمة الاطهار علیهم السلام)

فارسی، در صلاه، از حجه الاسلام محمد باقر اصفهانی (-1260 ق)، مرتب بر مقدمه و 3 باب، خ. آستان قدس، ش 2710 (1253 ق) و چند نسخه دیگر.

-الحمد لله الذی توحد بالملک فلاندله

تحفه الابرار

فارسی، فقه، از محمد جعفر بن محمد علی بن وحید بهبهانی کرمانشاهی (-1254 ق)، که به نام محمد علی میرزا بن فتحعلیشاه قاجار در 1227 ق تألیف کرده، خ. آستان قدس، ش 9441 و ش 6997 (1233 ق).

-الحمد لله الذی توحد بالعز و البقاء و تفرد بالعظمة و الکبریاء...

تحفه الابرار

فارسی، اصول دین، از عماد الدین حسن بن علی طبرسی املی (-پس از 698 ق)، مرتب بر مقدمه و 6 فصل، خ. آستان قدس، ش 9723.

-حمد بی حد و ثنای بی عد مر واجب الوجودی را که خالق کون و مکان...

تحفه الابرار

ادبیات و شعر، از حسین بن ابی الحسن معروف به خلیفه دزفولی (-1347 ق)، خ. موجود.

تحفه الابرار (فی مناقب ابی الائمه الاطهار علیهم السلام)

حسین بن مساعد حائری (-پس از 913 ق)، تالیف: 893 ق، خ. آستان قدس، ش 2159 (1091 ق).

ص: 550

-الحمد لله الذى (خلق) من عباده ائمه يرجع الناس اليهم.

تحفه الابرار (فى المعرفه الاقضية و الاقدار)

كلام، از عبد الله بن فرج قطيفى (-1160 ق)، مرتب بر مقدمه و 4 فصل، خ. موجود.

-الحمد لله الذى حكم بوجود ما يريد

تحفه الابرار

فرج بن حسن قطيفى (1321 ق-).

تحفه الابرار

فارسي، عقايد و اخلاق، از محمد بن مرتضى محسن فيض كاشانى (-1091 ق)، در 3 باب، خ. خوانسارى، نجف.

تحفه الابرار

فارسي، تجويد، از مصطفى بن ابراهيم قارى تبريزى (-1080 ق)، خ. آستان قدس، ضميمه ش 1363 (1239 ق).

-شكر و سپاس و ستايش بى قياس

تحفه الابرار (فى مناقب الائمة الاطهار عليهم السلام))

محمد مؤمن بن محمد قاسم جزائرى شيرازى (اواخر سده 11 و اوائل 12 ق).

تحفه الابرار

فارسي، در سوانح پدر مولف، از محمد مهدى بن على بهيكپورى (-1346 ق)، ط. هند.

تحفه الابرار فى ترجمه خلاصه الاذكار

فارسي، ترجمه خلاصه الاذكار فيض كاشانى، از محمد رضى حسيني سلامى، ترجمه:

1129 ق، تأليف اصل: 1033 ق، خ. مشكات تهران.

-الحمد لله و كفى و سلام على عباده الذين اصطفى و بعد اين رساله ايست در ترجمه

تحفه ابراهيم شاهى

فارسي، كلام و اخلاق، مرتب بر 5 باب.

تحفه الاتقیاء

اردو، ترجمه نصف اول تنزیه الانبیاء تالیف شریف مرتضی، مترجم شریف حسین ہندی، ط. ہند.

تحفه الاثنی عشریہ فی نقض کلمات الوہابیہ

حسن بن آقا میر موسوی قزوینی (1296 ق-).

تحفه الاجلہ (فی معرفہ القبلہ)

حیدر قلی خان بن نور محمد خان معروف بہ سردار کابلی (-1331 ش)، ط. تہران، 1319 ش.

تحفه الاحباء

فارسی، دستور طباحتی و شیرینی سازی، ط.

تہران، 1280 و 1308 ق.

تحفه الاحباء

فارسی، احکام نجوم، از حسن بن جعفر جزائری

ص: 551

شوشتری (-1323 ق)، مرتب بر مقدمه، 2 مقاله و خاتمه، خ. دیده شده.

-الحمد لله الذي رفع السماء بلا عمد...

تحفه الاحباء

جمال الدين عطاء الله بن فضل الله حسيني دشتكي شيرازي هروي معروف به سيد جمال الدين محدث.

تحفه الاحباء

شرح قصيدة عينيه حميري، از علي بن عبد العظيم واعظ خياباني (1282 ق-)، خ. موجود.

تحفه الاحباء

مؤمن علي خان حكيم الممالك، شيخ حسين قطيفي در كنز الدرر و مجمع الغرر از آن نقل کرده است.

تحفه الاحباء

كشكول گونه ای است از محمد مؤمن بن محمد قاسم جزائري، مذکور در نجوم السماء.

تحفه الاحباب

ابو بكر بن علي مصلح يمانی (سده 13 ق).

تحفه الاحباب

فرهنگ فارسی، از حافظ سلطان علي اوبه هروي، ط. مشهد، 1365 ش.

تحفه الاحباب (لتفريج الكروب و الاوصاب)

اخبار، از شيخ حسين قطيفي (معاصر)، مرتب بر 4 فصل و خاتمه.

تحفه الاحباب (في بيان آيات الكتاب)

علوم قرآنی، از حيدر قلی خان سردار کابلی، در عدد آيات و بيان سور از مکی و مدنی و عدد لفظ جلاله و جز آن.

تحفه الاحباب (في المفاخره بين الشيب و

الشباب)

ادبيات، از محمد علي آل عز الدين عاملي (-1303 ق)، ط. صيدا.

تحفه الاحباب

محمد علی بن علی رضا شوشتری متخلص به حزین (-1339 ق)، که در آن احوال خود، پدر و جدش را بیان کرده است.

تحفه الاحباب

عیسی بن حسین علی کبه بغدادی، تکمله ای است بر تحفه الطلاب او که بیشتر در اخلاق است، مرتب بر مقدمه، 70 باب و خاتمه، خ.

دیده شد.

تحفه الاحباب (فی آداب الطعام و الشراب)

در آداب طعام و شراب، از سید محسن بن عبد الکریم امین عاملی، تالیف: 1323 ق، ط.

مصر، 1323 ق.

-الحمد لله الذى اطعمنا و اسقانا...

ص: 552

تحفه الاحباب

اردو، از محسن علی سبزواری لاهوری، ط.

هند.

تحفه الاحباب (فی تسلیه المصاب)

فارسی، از عیسی بن شکر الله لواسانی (-1364 ق)، خ. موجود.

تحفه الاحباب (فی نوادر آثار الاصحاب)

فارسی، از شیخ عباس قمی (-1359 ق)، ط.

تهران، 1369 ق.

تحفه الاحرار

فارسی، مثنوی، از نور الدین عبد الرحمان بن احمد جامی (-898 ق)، نخستین مثنوی هفت اورنگ، ط. مکرر.

التحفه الاحمدیّه

اردو، فقه، در عبادات و اعمال و ادعیه، از احمد بن اسد انتظام الدوله، ط. هند، 1321 ق.

التحفه الاحمدیّه

منتخب ادعیه رمضان، از احمد تفرشی (معاصر)، ط. تهران.

التحفه الاحمدیه (للفرقه الجعفریه فی المنشآت)

الصادقیه و الدعوات الجعفریه)-الصحیفه

الصادقیه

ادعیه، از احمد بن صالح بن طعان ستیری بحرانی (-1315 ق)، خ. موجود.

-الحمد لله الذي يجيب المضطر اذا دعاه

التحفه الاحمدیّه

فارسی، در فضائل علم و علماء، از محمد قاسم بن محمد رضا هزار جریبی، شاگرد علامه مجلسی، تألیف: 1112 ق، خ. خوانساری، نجف.

-الحمد لله الذي جعل العلم بشرايع المله الاحمديه

تحفه الاحياء (في الليله الغزاء)

در اعمال شب جمعه، از نور الدين بن ابى طالب حسيني شيرازى (معاصر)، ط. تهران.

تحفه الاخلاء (في عصمه الانبياء)

دوست محمد كابلې.

تحفه الاخوان - تاريخ بغلى

در تواريخ مشاهير انبياء، خلفاء و ائمه و غزوات امير المؤمنين (عليه السلام)، از احمد بن محمد على کرمانشاهى (-1235 ق).

تحفه الاخوان

فارسي، مواعظ، از حسين بن عبد الكريم موسى، خ. نجف.

تحفه الاخوان

حسين بن نصر الله ارومى (معاصر).

ص: 553

تحفه الاخوان

محمد سعید مرندی، در ریاض از آن نقل شده است.

تحفه الاخوان (فی خصائص الفتیان)

عرفان، از کمال الدین عبد الرزاق بن جلال الدین کاشانی (-730 یا 735 ق)، مرتب بر مقدمه، 10 باب و خاتمه، خ. موجود.

-الحمد لله الذى زين نفوس الفتیان بزينة الفضائل

تحفه الاخوان

در فقه صلاه، شرح حدیث مروی از رجاء بن ضحاک، از فتح الله بن علوان کعبی (-ح 1130 ق)، خ. دیده شده.

تحفه الاخوان (فی تفسیر القرآن)

فضل الله، به همین نام از آن نقل شده است.

تحفه الاخوان

در احوال آقا خان محلاتی، از جمال الدین محمد بن حسین یزدی حائری (-ح 1313 ق).

تحفه الاخوان

در اثبات ولایت، از مصطفی بن مرتضی خوئی، ط 1350 ق.

-الحمد لله و كفى و سلام على عباده

تحفه الاخوان (فی تحقیق الادیان)

محمد مؤمن بن محمد قاسم جزائری شیرازی (سده 11 و اوایل 12 ق)، مذکور در نجوم السماء.

تحفه الاخوان

هاشم بن سلیمان بحرانی (-1107 ق)، مذکور در ریاض.

تحفه الاخوان (فی بیان طریق اهل الایمان)

فارسی، در اثبات حقیقت اثنا عشریه، خ.

خوانساری، نجف.

-حمد و ثنای نامحدود...

تحفه الاخوان

سید هاشم بحرانی از آن نقل کرده است.

تحفه الاخوان

شرح عوامل مائه، خ. جامع مرجان، بغداد.

تحفه الاخوان (فی تقویه الایمان)

اخبار، در تفسیر آیات در شأن ائمه علیهم السلام، خ. آستان قدس، ش 11766.

-الحمد لله المتفضل الوهاب المبین من عباده اولی الالباب

این کتاب در یکی از نسخه ها به طریحی انتساب یافته.

تحفه الاخوان

فارسی، اصول دین و عقاید، ترجمه، شرح و اضافاتی است بر عقاید صدوق، در 5 فصل.

ص: 554

-الحمد لله رب العالمين بجميع محامده على جميع نعمه...

تحفة اخوان الصفا

منتخب از رسائل اخوان الصفا، ط. بمبئی.

تحفه اخوان المؤمنین ---

ص: 555

-الحمد لله المحسن المتفضل الكريم (جلد اول).

-الحمد لله الذى لاندله (جلد دوم).

تحفه الاسرار (فى جمع بين الاخبار)

در صلاه، از نعمت الله بن عبد الله موسوى جزائرى (-1112 ق)، مذکور در كشف الحجب.

تحفه الاشراف (فى شرح تفسير الكشاف)

قطب الدين محمد بن محمد رازى بويهى معروف به قطب تحتانى (-766 ق)، خ. خديويه.

-الحمد لله الذى علم القرآن خلق الانسان وعلمه البيان

تحفه الاشعريه

اردو، در مناظرات، از عمار على بن نظام على سونى پتى (-1304 ق).

تحفه الاصحاب (فى طهاره اهل الكتاب)

عبد الحسين شرف الدين موسوى عاملى (معاصر).

تحفه الاصحاب

فارسى، سؤال و جواب، از عبد العظيم بن على رضا حسيني لنجانى اصفهانى (معاصر حجه الاسلام شفتى)، از كتاب الضياء الامع فى شرح مختصر الشرايع استخراج کرده است که آنهم از اوست.

تحفه الاطفال

گجراتى، در نصاب، از غلام على بن اسماعيل بهاونگرى (1283 ق-)، ط. هند.

تحفه الاطفال

اردو، اصول دين، ط. هند.

تحفه الاعاظم (فى سوانح الامام الكاظم (عليه السلام))

اردو، از نواب احمد حسين خان مذاق همدى، مذکور در تاريخ احمدى مؤلف.

تحفه الاعيان (فى ذكر فضلاء هندوستان)

محمد هدایت حسین بن ولایت حسین هندی (معاصر).

تحفه الاقران

ارجوزه در معانی و بیان، از هادی بن حسین صائغ بحرانی (1302 ق-).

تحفه الالفاظ

فارسی، در لغت و الفاظ مستعربه، به قلم محمود بن عبد الله که در 1006 ق کتابت شده، خ. موجود.

تحفه الامامیه (فی حقیقه المذاهب الشیعیه)

فارسی، از محمد علی گلستانه موسوی اصفهانی (معاصر)، ط. بمبئی، 1341 و 1364 ق.

تحفه الامثال

فارسی، از رفیع الدین طباطبایی معروف به

ص: 556

نظام العلماء (-1326 ق)، مرتب بر 3 قسم (آیات، امثال منظوم و امثال منثور)، ط. استانبول، 1311 ق.

تحفه الامراء (فی تاریخ الوزراء)

در تاریخ وزراء تا سال 393 ق، از ابو الحسن هلال بن ابراهیم صابی، ط. بیروت، 1904 م و 1367 ق.

تحفه الامیر

ابو الحسن بن محمد کاظم، مذکور در ینابیع الحکمه مؤلف.

تحفه الامیر

فارسی، در تجوید قرآن، از محمد بن مهدی (-1264 ق)، در 8 باب، ط. تبریز، 1255 ق.

-الحمد لله الذي انطق السنتنا بتلاوه القرآن... و بعد ذرة بی مقدار...

تحفه الانام

فارسی، فقه در طهارت و نماز و روزه، از علی بن محمد جعفر شریعتمدار استرآبادی تهرانی (-1315 ق)، مذکور در غایه الآمال.

تحفه الانام (فی شرح وقایع الايام)

جمال الدین محمد بن حسین واعظ یزدی (-ح 1313 ق)، مذکور در آخر اخبار الاوائل مؤلف.

تحفه الانام (فی شرح منظومه الکلام)

محمد بن علی زنجانی (-1210 ق)، منظومه نیز از اوست، خ. موجود.

تحفه الانام (فی معرفه الامام)

فارسی، در اثبات امامت از آیات و احادیث مروی از طرق اهل سنت، از هدایت الله بن محمد صادق برغانی قزوینی معروف به حاج مجتهد (-1360 ق)، خ. موجود.

تحفه الانبياء (فی ترجمه تنزیه الانبياء)

اردو، از سید مرتضی، ط؛ به احتمال با تحفه الاتقیاء یکی است.

تحفه الاولاد

فارسی، اخلاق، از نظر علی بن اسماعیل شریف کرمانی (-1348 ق)، مذکور در آخر انیس النفس مؤلف.

تحفه الاولیاء

ترجمه اصول کافی، از محمد علی بن محمد حسن اردکانی که به دستور محمد علی میرزا قاجار در 1238 ق ترجمه کرده است، خ.

مشکات، تهران.

تحفه الاولیاء (فی ترجمه قصص الانبیاء) -

النور المبین

نور الدین بن نعمت الله محدث جزائری (-1158 ق)، مرتب بر مقدمه، 30 باب و خاتمه، خ. کربلا.

ص: 557

تحفه اهل الايمان (في قبله عراق العجم و

خراسان)

عزّ الدين حسين بن عبد الصمد حارثي جبعي (-984ق)، خ. آستان قدس، ش 7386 (1090ق) وضميمه ش 9889 (1012ق).

تحفه اهل الايمان (في تراجم علماء آل عمران)

فرج بن حسن قطيفي (1321ق-)، مستدرک انوار البدرين على بحراني است، تاليف:

1345ق، ط. نجف.

تحفه الباحث ---

ص: 558

صرف از حسین بن آقا بزرگ، نواده صاحب ضوابط پرسیده بوده است.

-احمدک اللهم حمد الحامدين...

تحفه حاتمیه

فارسی، در اسطرلاب، از عبد العلی بیرجندی (-934 ق)، خ. خوانساری، نجف.

تحفه حاتمیه - تحفه حاتمیه - هفتاد باب در

اسطرلاب

فارسی، از بهاء الدین محمد بن حسین عاملی (-1031 ق)، ط. تهران، 1319 ق، خ.

آستان قدس، ضمیمه ش 12740 (1090 ق) و چند نسخه دیگر.

تحفه حاتمیه - قبله آفاق - استخراج

نصف النهار

مظفر بن محمد قاسم معروف به ملا مظفر گنابادی (سده 11 ق)، که به نام ناصر الدین حاتم بیگ در یک مقدمه و 5 باب تالیف کرده است، خ.

فیضیه قم؛ الهیات؛ ملک؛ شهید مطهری.

تحفه الحاج

گجراتی، در آداب و احکام حج و زیارات، از غلام علی بن اسماعیل بهاونگری (1283 ق-)، ط.

تحفه الحاجات

ادعیه، از غلامعلی بهاونگری.

تحفه الحاجات

فارسی، ط. دهلی.

تحفه الحبيب (فی رد دلیل الانسداد)

اصول فقه، در ترجیح طریقه اخباریه، از عبد الصاحب بن محمد جعفر دوانی (-1274 ق)، تألیف: 1263 ق به خواهش سید محمد قزوینی، خ. کربلا.

تحفه الحبيب

دیوان غزلیات سلطان محمد امیری متخلص به فخری هروی، که به نام خواجه حبیب الله ساوجی وزیر خراسان در ولایت سام میرزا در 927 ق تألیف کرده.

التحفه الحجازیه (فی اعمال الحسابیه)

حساب، از علی بن جمال انصاری، خ. موجود.

-الحمد لله رب العالمین... و لاعدوان الاعلی الطالمین...

تحفه الحرمین

فارسی، مثنوی، از محمد میرزا بن فتحعلیشاه قاجار (1227 ق-)، در 3 دفتر، خ. موجود.

-حمد یزدان را که از روی یقین

راه پیمودم سوی اهل یقین

تحفه الحرمین (و سعادہ الدارین)

فارسی، از معصوم بن زین العابدین معروف به میرزا آقا (-1344 ق)، سفرنامه حجاز است، ط.

ص: 559

بمبئی، 1306 ق.

-الحمد لله على هدايته لدينه

تحفه الحرمين

فارسی، سفرنامه منظوم حجاز، که به فتحعلیشاه قاجار اهداء شده، از میرزا معصوم خاور تبریزی کوزه کنانی، مذکور در مجمع الفصحاء.

التحفة الحسينية

رسالة عملیه در طهارت، صلاه و صوم، از محمد باقر بن محمد اکمل وحید بهبهانی (-1206 ق)، خ. موجود.

- (پس از خطبه) الطهاره قسمین، قسم يتوقف بها

التحفة الحسينية

فقه در صلاه، صیام و خمس، از محمد حسین بن علی بافقی، تالیف: 1281-1283 ق، خ.

موجود.

التحفة الحسينية (فی شرح الالفیه الشهیدیه)

فقه، منسوب به محمد باقر وحید بهبهانی (-1206 ق)، خ. آستان قدس، ش 2287.

التحفة الحسينية

در شرایط اجتهاد، از سید حسن اشکذری یزدی، مذکور در لسان المصنف مؤلف.

التحفة الحسينية

حسینقلی خان سلطانی کلهر (سده 13 ق)، مذکور در ادبیات معاصر.

التحفة الحسينية (فی احکام الغیبه)

حسن بن اسماعیل حسینی، مرتب بر 5 مقصد و خاتمه، تالیف: 1304 ق، خ. دیده شده.

التحفة الحسينية (للحضرة المحسنیه)

اجازة حسین بن علی بحرانی برای محسن بن عبد الله بحرانی معروف به عرب، پیش از 1349 ق.

التحفة الحسينية (للفرقة الجعفریة)

در مواعظ و مناقب، از حسین بن علی بحرانی.

التحفه الحسينيه (فی حل عباره الصومیه)

مفتی میر محمد عباس بن علی اکبر لکهنوی (-1306 ق)، مذکور در التجلیات.

التحفه الحسينيه

فارسی، مقتل، از محمد علی بن محمد نصیر چهاردهی (-1334 ق)، خ. آستان قدس، 8492.

التحفه الحسينيه

کلام، از سید محمد معاصر شیخ بهائی، در 5 مبحث در معارف خمسه، خ. آستان قدس، ش 7486 (1031 ق).

-الحمد لله الواجب الوجود الذي خلق العالم بقدرته

ص: 560

التحفه الحسينيه

فارسی، در آداب نماز و مقدمات و تعقیبات آن و احکام و اعمال دیگر، از محمد بن محمد رضا قمی مشهدی که به نام شاه سلطان حسین صفوی مرتب بر مقدمه، ابواب و خاتمه تألیف کرده، خ.

دیده شده.

-الحمد لله الذي رفع درجات الصالحين

التحفه الحسينيه (في شرح الرساله الالفيه)

محمد بن علی بن ابی جمهور احسائی (-پس از 901 ق).

التحفه الحسينيه (في اسرار الصلاه القلبيه) - اسرار

الصلاه

فارسی، از سید مرتضی بن محمد کشمیری، که در 1202 ق برای میرزا رضا خان تألیف کرده.

-الحمد لله الذي جعل الصلاه بلطفه معراج المؤمنين

التحفه الحسينيه

فارسی، مقتل، از نوروز علی بن محمد باقر بسطامی (-1309 ق)، مرتب بر مجالس، در وقایع طف و اسرار شهادت، ط. ایران.

تحفه الحفاظ

فارسی، تجوید منظوم، خ. آستان قدس، ش 3036.

-ابتدا کردم به علام الغیوب

تحفه الحکیم

ارجوزه در فلسفه، از محمد حسین بن محمد حسن اصفهانی (-1296 ق).

-یا مبدی الكل الیک المنته

لک الجلال و الجمال و الیها

تحفه الخاقان ---

تحفه الخلیل

ارجوزه در عروض و قافیه، از محمد حسین بن کاظم موسوی کشوان قزوینی (-1356 ق).

تاریخ نظم: 1327 ق، مرتب بر مقدمه، فصول و خاتمه، خ. موجود.

-حمدا لمن تواترت منه النعم

مردفه بما به خص و عم

التحفه الخلیلیه

طب، از میرزا صادق بن باقر طبیب تهرانی (-1343 ق)، تألیف: 1340 ق مرتب بر مقدمه، 3 باب و خاتمه.

-الحمد لله مشفع القوى العلویه بالقوى السفلیه

تحفه الخواتین ---

ص: 562

تحفه الراغب (فی ترجمه بغیه الطالب)

فارسی، از اسد الله بن اسماعیل کاظمی دزفولی (1237 ق)، اصل آن در فقه از شیخ جعفر کاشف الغطاء، خ. آستان قدس، ش 2284 (1222 ق) و چند نسخه دیگر.

تحفه الرجال (و زبده المقال)

ارجوزه در رجال، از عبد الله بن صالح سماهیجی (-1135 ق)، تاریخ نظم: 1109 ق.

-الحمد للمحمود بالكمال

تحفه الرجال و النساء

فارسی، در اخلاق زناشویی، در آن از کتب علامه مجلسی و کتب محمد کاظم هزار جریبی نقل شده است، خ. دیده شده.

تحفه الرضا

فقه، از معز الدین محمد بن ابی الحسن موسوی، خ. آستان قدس، ش 6533.

تحفه الرضا

فارسی، ادعیه، از محمد حسین بن مرتضی قلی پیشنماز، خ. آستان قدس، ش 3121 (1203 ق).

التحفة الرضویة

اردو، در احوال امام هشتم (علیه السلام)، از اولاد حیدر بلگرامی، ط. هند.

التحفة الرضویة

اصول دین، از حسین درودآبادی (-1344 ق)، خ. موجود.

التحفة الرضویة

فارسی، در فضل و آداب زیارت امام رضا (علیه السلام)، از محمد رضا بن محمد تقی کاشانی (-1336 ق)، خ. موجود.

-الحمد لله الذي جعل زیارة اولیائه

التحفة الرضویة (فی الرد علی نصیحة الشیعة)

علی بن محمد حسین حسینی شهرستانی (-1344 ق)، نصیحة الشیعة تألیف یکی از دانشمندان اهل سنت است، خ. موجود.

التحفة الرضویة (فی شرح الصحیفة الكاملة)

قاضی بن کاشف الدین محمد اردکانی یزدی، شاگرد شیخ بهائی، که به نام شاه عباس ثانی تألیف کرده ولی ناتمام مانده است، تاریخ شرح: 1056 ق، خ. آستان قدس، ش 9666 (1057 ق).

-نحمدک یا من و شحت مفتح الصحیفه...

التحفه الرضویة (فی شرح اللمعه الدمشقیه)

محمد بن معصوم رضوی مشهدی ملقب به علم الهدی (-1255 ق)، برخی از مجلدات آن دیده شد، مذکور در کشف الحجب.

-الحمد لله الذی هدانا لسیل الفوز بالسعاده الابدیه...

التحفه الرضويّه (في المسائل الدينيه)

مهدي بن ابي ذر نراقي (-1209 ق)، مذكور در روضات.

التحفه الرضويّه

فارسي، در فضاييل و زيارت حضرت رضا(عليه السلام) از نوروز علي بن محمد باقر بسطامي، 1309 ق، ط.

مكرر، خ. آستان قدس، ش 3323 و چند شماره ديگر.

-الحمد لله الذي جعلنا من المجاورين للروضه الرضويّه...

التحفه الرضويّه (في شرح الجعفريه)

در صلاه و مقدمات آن، از شرف الدين يحيى بن حسين بحراني، شاگرد محقق كركي، متن از محقق كركي است.

التحفه الرضويه (في معرفه اصول الدين المرضيه)

محمد رضا بن زين العابدين، خ. موجود.

-الحمد لله رب العالمين...

التحفه الرضويه

شرح زبده الاصول.

در آستان قدس شرحي است از محمد رضا همداني به نام التحفه الرضويّه كه در 1254 ق نگاشته، ش 6870.

التحفه الرضويّه في مجربات الاماميه

رضي بن محمد رضوي كشميري، تاليف 1373 ق، ط. تهران، 1374 ق.

تحفه ريفعي

فارسي، در فرائض، از محمد قاسم ساوجي معروف به خدابخش، آغاز تاليف: 1033 ق، خ.

موجود.

تحفه روحاني

فارسي، عرفان، مرتب بر 3 باب، خ. نجف.

-این تحفه روحانی حاصلش سعادت جاودانی...

تحفه روحانی

در علم حروف و خواص و اسرار آن، از جلال الدین محمد بن اسعد دوانی (-908 ق)، مرتب بر مقدمه، فصول و خاتمه، خ.

آستان قدس، ش 8286 (986 ق) و ش 5981.

-جواهر حمد و ثنا نثار بارگاه کبریایی حضرت علام الغیوب...

تحفه الزائر

فارسی، از علامه محمد باقر بن محمد تقی مجلسی (-1111 ق)، تألیف: 1085 ق، ط.

مکرر، خ. آستان قدس، ش 3123 (1153 ق) و چند نسخه دیگر.

تحفه الزائر

عبد الله بن محمد رضا آل شبر حسینی کاظمی (-1242 ق)، ظاهراً تعریب تحفه الزائر مجلسی است.

ص: 564

تحفه الزائر

عبد المطلب حسینی، خ. موجود.

تحفه الزائرین (فی زیارات المعصومین...)

گجراتی، از غلام علی بهاونگری.

تحفه الزائرین (فی زیارات مشاهد جمیع

المعصومین)

اردو، از فرزند علی دهلوی، ط. هند.

تحفه الزائرین بالهادین

مجموعه زیارات و مدایح ثامن الائمه (علیه السلام) و خواهر گرامی آن حضرت، تدوین از میرزا علیخان صفاء السلطنه نائینی، خ. آستان قدس، ش 3118 (1298 ق).

تحفه الزهراء

صرف، از سید محمد (سده 11 ق).

تحفه الزینبیه

منظومه در کلام، از محمد بن محمد باقر حسینی که در 1108 ق برای فرزندش زین العابدین سروده، خ. موجود.

- یقول راجی عفوربّ غافر

عبیده محمد بن باقر

تحفه السالکین (فی مهمات اصول الدین)

فارسی، از عبد النبّی بن محمد طسوجی، مرتب بر مقدمه و 5 باب، خ. موجود.

التحفه السجادیّه

اردو، در سیرت پیامبر (صلی الله علیه و آله)، از سجّاد محمد حسین رضوی، ط. هند، 1328 ق.

تحفه سامی

تذکره شعراء، از سام میرزا ابن شاه اسماعیل صفوی، ط. مکرر، خ. آستان قدس ش 4198.

تحفه السعدیه

فقه، از تقی الدین حسن بن علی بن داود حلی (647 ق-)، مذکور در رجال مولف.

تحفه السعید (فی علم التجوید)

فارسی، از محمد جعفر بن محمد بن اسماعیل یزدی، مرتب بر 11 باب و خاتمه، تألیف: 1272 ق، خ. دیده شده.

تحفه السفر - سفرنامه

اسد الله بن محمود گلپایگانی، تألیف: 1329 ق.

تحفه السفر

فارسی، سفرنامه، از مصلح الدین محمد حسین بن محمد تقی موسوی (1334 ق-).

تحفه السفر

در معانی و بیان، از علی اکبر نواب متخلص به بسمل شیرازی (1263 ق-).

ص: 565

تحفه السلاطين

محمود بن محمد علی، مذکور در الحدائق ذات الاحکام اردوبادی.

تحفه السلطان

فارسی، از جمال الدین محمد بن حسین خوانساری (-1125 ق)، خ. موجود.

التحفه السلیمانیة

محمد علی بن محمد شفیع حسینی سبزواری معروف به «صاحب الجروح علی مطلق الاعادی» (سده 11 ق).

تحفه سلیمانیة

فارسی، ترجمه عهدنامه مالک اشتر، از ماجدین محمد حسینی بحرانی که به نام شاه سلیمان صفوی (-1106 ق) تألیف کرده، ط.

تحفه سلیمانیة

فارسی، ترجمه ارشاد شیخ مفید، از محمد مسیح بن اسماعیل کاشانی معروف به ملا مسیحا (-پیش از 1125 ق)، ط. تهران، 1303 ق.

تحفه سلیمانیة عباسیه

فارسی، شرح ذهبیه، از محمد نصیر بن قاضی بن کاشف اردکانی یزدی که به نام شاه عباس ثانی (-1077 ق) شرح کرده.

-ستایش دور از آرایش سزاوار درگاه حکیمی است که

التحفه السنیة (فی شرح الأجر ومیة)

عبد الله بن احمد آل طعان ستري (-پس از 1300 ق).

التحفه السنیة (فی شرح النخبة المحسنیة)

در اخلاق و فقه، عبد الله بن نور الدین جزائری (-1173 ق)، شرح نخبة محسن فیض است، خ.

آستان قدس، ش 2269.

-اللهم انا نحمدک حمدا یكون لنا وسیله الیک

تحفه شاهی (و عطیة الهی)

زین الدین علی بدخشی، شرح تجرید خواجه طوسی است که برای سلطان محمد قطب شاه نگاشته است.

-شکر و سپاس پادشاهی را سزد...

تحفه شاهی

غیاث الدین منصور حسینی دشتکی شیرازی (-948ق).

تحفه شاهی

فارسی، عقاید در امامت، از علاء الدین عبد الخالق معروف به قاضی زاده گره رودی، شاگرد شیخ بهائی و معاصر شاه عباس اول (-1037ق)، خ. آستان قدس، ش 7085 (1070ق)، ش 9842 (1096ق) و چند نسخه دیگر.

ص: 566

تحفه شاهى

فارسی، تجوید، از مصطفی بن ابراهیم قاری تبریزی (سده 11 ق)، مرتب بر 5 باب، آغاز تالیف: 1088 ق، خ. نجف.

تحفه شاهى

فارسی، طب، از محمد طیب، رساله باهیه است که برای ابوالمظفر عبد القادر خلجی تالیف کرده، در 10 فصل، خ. موجود.

التحفه الشاهیه

فقه، از عبد الرحیم بن محمد حسینی جرجانی (معاصر شاه طهماسب صفوی)، تالیف: 978 ق، صاحب ریاض نسخه را در هرات دیده بوده است.

تحفه شاهى

نجوم، از عبد القادر رویانی، مذکور در تحفه نظامیه مؤلف.

تحفه شاهى

فارسی، تجوید و قراءت، از عماد الدین علی بن عماد الدین شریف قاری استرآبادی که به نام طهماسب صفوی (-984 ق)، تالیف کرده است، خ. آستان قدس، ش 3037 (1087 ق).

-ای کنه تو برتر از شناسایی ما

وصف تو برون ز حد گویایی ما

تحفه شاهى

فارسی، کیمیا، از محمد بن طاهر حاکم، ترجمه التعویذ الحاکم بالله فاطمی (-410 ق) است، خ. آستان قدس، ش 10916.

-الحمد لله الملك الحق المبين...

تحفه الشباب

کشکول گونه ای است از محمد بن محمد جعفر یزدی (معاصر)، خ. کربلا.

التحفه الشعریه

اردو، مناظره، از عمار علی بن نظام علی سونی پتی (-1304 ق)، ط.

التحفه الشمسیه فی المباحث الکلامیه

ضیاء الدین عبد اللہ بن محمد بن اعرج حسینی، خواہرزادۂ علامہ حلّی، کہ بہ اشارہ شمس الدین محمد بن حماد بن ادیس حسینی
علوی تالیف کردہ، خ. دیدہ شدہ.

تحفہ الشیعہ

فارسی در فضایل ائمہ علیہم السلام، از جعفر قلی خان بن موسی خان قاجار، کہ در 1275 ق بہ نام ناصر الدین شاہ قاجار تالیف
کردہ، مرتب بر مقدمہ و 6 باب.

-الحمد لله الذي تحيّر عن ادراك كنه ذاته العقول

تحفہ الشیعہ (فی رجعه الائمہ)

حسین بن نصر اللہ عرب باغی ارومی، ط. تبریز، 1335 و 1356 ق.

ص: 567

تحفه الصائدين

اردو، در صید و ذباحت و احکام آن.

تحفه الصائمين

فارسی، در صوم، از محمد رسول بن عبد العزيز کاشانی، شاگرد ملا احمد نراقی.

تحفه الصائمين

گجراتی، در مسائل صوم و فضایل رمضان، از غلام علی بن اسماعیل بهاونگری (معاصر)، ط.

تحفه الصالح

فارسی، فقه، سوال و جواب، از محمد صالح بن عبد الله کزازی که از استادش بهاء الدین محمد بن حسن معروف به فاضل هندی (-1135 ق) پرسیده است، خ. دیده شده.

تحفه الصالحين

محمد صالح بن عبد الواسع حسینی (-1116 ق)، مذکور در اجازة مؤلف به ابو الحسن شریف عاملی.

تحفه الصبيان

فارسی، ط. ایران.

تحفه الصغر

اردو، از مظاهر حسن امروهوی، دیوان اشعار دوران خردسالی اوست، ط.

تحفه الصغوه (فی احکام الحبوہ)

عبد الله بن محمد حسن مامقانی (-1351 ق)، ط.

تبریز، 1320 ق.

-الحمد لله على ما انعم

التحفة الصفویہ (فی الانباء النبویہ)

مهذب الدین احمد بن عبد الرضا، که در 1079 ق در قندهار تألیف کرده.

تحفه الصفویہ

فارسی، در اصول و فروع دین، از زین العابدین حسینی خادم که در یک مقدمه، 3 باب و خاتمه به نام شاه صفی نگاشته است، خ. آستان قدس، ش 7489 (1087 ق).

تحفه الصلوات

فارسی، از کمال الدین حسین بن علی واعظ کاشفی (-910 ق)، مرتب بر مقدمه، 8 فصل و خاتمه.

التحفه الصیداویه

قصائد، از محمد نجیب مروه العاملی، ط. صیدا، 1342 ق.

تحفه الطالب

انساب، از جمال الدین احمد بن علی معروف به ابن عنبه (-828 ق).

تحفه الطالب

فقه، از جعفر بن محمد باقر آل بحر العلوم

ص: 568

(1289ق-)، ط. نجف، 1347ق.

تحفه الطالب (فی معرفه من ینسب الی ابی طالب)

سید حسین سمرقندی، در شرف الاسباط قاسمی از آن نقل شده.

تحفه الطالب و بغیه الراغب

ابو عبد الله محمد بن احمد صفوانی، شاگرد ثقه الاسلام کلینی (-329ق).

تحفه الطالب (فی مناقب علی بن ابی طالب)

محمد بن علی عاملی شحوری، که در 1012ق تالیف کرده، مذکور در امل الآمل حر عاملی.

تحفه الطالبین (فی معرفه اصول الدین)

عبد السمیع بن فیاض اسدی، (سده 10ق)خ.

موجود.

-نحمد من کان ازل الآزال

تحفه الطب

محمد عباس بن علی اکبر لکهنوی (-1306ق)، مذکور در التجلیات.

تحفه الطلاب

عیسی بن حسین علی آل کبة بغدادی (سده 13ق)، مذکور در تحفه الاحباب مولف.

التحفه الطوسیة

در تاریخ طوس به انضمام زیارات ثامن الائمه (علیه السلام)، از شیخ عباس بن محمد رضا قمی، منتخبی از مجلد دوم مطلع الشمس است، ط. تهران، 1337ق.

تحفه طهماسبیه

فارسی، منظوم، در اصول دین، طهارت و نماز، از حافظی، به دستور شاه طهماسب (-981ق)، خ. کاظمین.

-ابتدانا باسمه الاعظم

و هو الله صانع العالم

تحفه العابدین

ادعیه و اعمال، ط. هند.

تحفه العابدین

در ادعیه و اعمال، از عبد الله بن حسین بابا سمنانی، شاگرد محقق داماد، مرتب بر مقدمه، 5 باب و خاتمه، صاحب ریاض نسخه را دیده بوده است.

تحفه العابدین

ادعیه، از غلام علی بن اسماعیل بهاونگری (1283 ق-).

تحفه العابدین

محمد کاظم بن محمد شفیع هزار جریبی، شاگرد وحید بهبهانی.

تحفه العابدین

مهدی بن صالح حسینی نجفی (-1312 ق)،

ص: 569

ط. بیروت.

تحفه العارفین

اردو، در توحید، عدل و نبوت، از امداد حسن بن علی حسن هندی، برگرفته از جزء اول حدیقه سلطانیه، تالیف: 1273 ق، ط. مکرر.

تحفه العالم (فی شرح خطبه المعالم)

جعفر بن محمد باقر آل بحر العلوم (معاصر)، در 2 جزء: 1. شرح خطبه و ذکر تواریخ معصومین علیهم السلام، 2. شرح احادیث، ط. نجف، 1355 ق.

تحفه العالم

فارسی، از عبد اللطیف خان بن ابی طالب جزائری شوشتری، تالیف: 1216 ق، شامل مطالب تاریخی و ذیلی در باب قضیه و هابیون که مؤلف به خواهش پسر عم خویش ابو القاسم ملقب به میر عالم تالیف کرده، ط. بمبئی، 1312 ق (چاپ دوم) و مکرر.

تحفه عباسی

فارسی، در اصول دین، از محمد طاهر شیرازی قمی (سده 11 ق)، ط. تهران، 1339 ش، خ.

آستان قدس، ش 6481 (1071 ق).

- ای عزیز من بیدار و آگاه باش که دنیا موضع راحت و محل فراغت نیست.

تحفه عباسی - تحفه العباسیه

عرفان، از محمد علی مؤذن سبزواری، عارف سلسله ذهبیه، مرتب بر مقدمه و 12 باب، مؤلف آن را به نام شاه عباس ثانی در 1077 ق تالیف کرده است، ط. شیراز، 1342 ق.

- حمدی که پاکبازان عالم وحدت...

تحفه عباسی

در فضایل و مناقب، از نظام الدین محمد بن حسین ساوجی، مؤلف شاگرد شیخ بهائی بوده است.

تحفه عباسی

فارسی، اخلاق، از محمد لاری، مرتب بر مقدمه، توطئه و 3 مقاله.

- الحمد لله رب العالمین...

تحفه العراق (فی علم الاخلاق)

محمد جعفر بن سیف الدین شریعتمدار استرآبادی تهرانی (-1263 ق)، مرتب بر مقدمه و ابواب، خ.

موجود.

-الحمد لله على نواله

تحفه العراقین

فارسی، مثنوی، از افضل الدین ابراهیم بن علی خاقانی شیروانی (-582 یا 590 یا 595 ق)، ط.

اکبر آباد هند، 1855 م؛ تهران، 1336 ش و چند چاپ دیگر در هند، خ. آستان قدس، ش 4471 (1029 ق) و چند نسخه دیگر.

تحفه العرایس

اردو، در احکام نکاح، از مراد علی بن علی

ص: 570

لكهنوی، تالیف: 1287 ق، ط. 1290 ق.

تحفه العروس (و نزهة النفوس)

باهیه، ط 1301 ق، خ. موجود. در نسخه خطی تألیف کتاب به عبد الله نجاشی منتسب شده و ظاهراً مراد همان تحفه العروس مطبوع از ابو عبد الله محمد بن احمد بجایی (یاتيجانی) است که در 710 ق زنده بوده است.

تحفه العشاق

مثنوی عرفانی، تاریخ نظم: 680 ق، خ. دیده شده.

تحفه العشاق

غزلیات منتخب از حافظ، سعدی و بیدل، ط.

لاهور، 1338 ق.

تحفه العشاق

مرتب بر مقدمه، 14 باب و خاتمه، تألیف ح 1097 ق، خ. روضاتی، اصفهانی.

تحفه العقلاء

محمد طاهر قمی، مذکور در تحفه الاخیار مؤلف

تحفه العقول

قاضی نور الله بن شریف الدین شوشتری (-1019 ق)، مذکور در فهرست تألیفات او.

تحفه العلماء (فیمن اخرج عنه البخاری و مسلم

من الضعفاء)

رجال حدیث، از عبد الحسین بن یوسف عاملی، از کتب به غارت رفته او در 1329 ق.

التحفة العلویة (فی الاحادیث النبویة)

مهذب الدین احمد بن عبد الرضا (سده 11 ق)، مذکور در التحفه الصفویة مؤلف.

التحفة العلویة

محمد رضا طبسی، مذکور در تنبیه الامه مؤلف.

التحفه العلویه (فی الآفاق الرضویه)

علی بن محمد حسین شهرستانی (-1344 ق)، مذکور در فهرست تصانیف او.

التحفه العلویه

در علم حروف، از حسین بن علی واعظ کاشفی (-910 ق).

التحفه العلویه (فی شرح نهج البلاغه الحیدریه)

افصح الدین محمد بن حبیب الله حسنی حسینی، تألیف: 881 ق، خ. دیده شده.

-نحمدک یا ذا الشان العلی و الامتتان الجلی

التحفه العلویه (فی اسرار الهادیه)

فارسی، طب، از هادی بن محمد صالح شیرازی، مرتب بر منبع، 7 جدول و ساقیه، خ. موجود.

تحفه العلیل

ادعیه و احراز، از قطب الدین سعید بن حسین

ص: 571

راوندی(-573ق)، مذکور در بحار و روضات.

تحفه العوام

فتاوی مولوی سید بن حسین (معاصر)، ط.

حیدرآباد، 1351 ق.

تحفه العوام

رساله عملیه، از آقا حسن صاحب (معاصر)، ط.

حیدرآباد.

تحفه العوام

اردو، رساله عملیه، از حاج حسن علی اخباری، در 2 جزء.

تحفه العوام

ادعیه و زیارات، نیز از حسن علی اخباری، ط.

تحفه العوام - نخبه الاحکام

اردو، از فیاض حسن ایوبی هندی، مجموعه ای است از فتاوی آیه الله سید ابو الحسن اصفهانی.

تحفه العوام

اردو، رساله عملیه، از محمد هارون زنجی فوری (-1339ق)، ط.

تحفه الغرائب

فارسی، منتخب جواهر القرآن، در خواص سور و آیات قرآنی، انتخاب از محمد بن محمد هروی، مرتب بر 12 باب، ط. ایران، 1268 ق.

-حمد بی حد و سپاس بی عد نثار بارگاه ملک احد

تحفه الغرائب

فارسی، در عجایب مخلوقات، از محمد حسین بن زمان استرآبادی، مرتب بر مقدمه، 12 باب و خاتمه.

-حمد و سپاس مر خدای را که بنی نوع انسان را به عجیب ترین صفتی آفرید.

تحفه الغرایب

در غرایب، از رضا قلی قاری (معاصر)، منقول از کتب غریبه، خ. دیده شده.

التحفه الغرویّه (فی الفوائد القرآنیّه)

فارسی، تجوید، از حسن بن محمد موسوی ساروی (-ح 1351 ق)، که برای فرزند خویش -محمد- در 1339 ق تألیف کرده.

التحفه الغرویّه (فی شرح اللمعه الدمشقیه)

فقه، از خضر بن شلال عفاوی (-1255 ق)، در چند مجلد، تألیف برخی از مجلدات: 1231-1240 ق، خ. موجود (برخی مجلدات).

التحفه الغرویّه

حاشیه بر قوانین الاصول محقق قمی، از عبد الغفور بن محمد اسماعیل حسینی یزدی (-1246 ق)، تألیف: 1245 ق، خ. آستان قدس، ش 11595 (1244 ق).

-الحمد لله رب العالمین...

ص: 572

تحفه الغری (فی تحقیق معنی الايمان و الاسلام)

محمد بن عبد الکریم طباطبایی بروجردی جد بحر العلوم، تألیف: 1126 ق، خ. دیده شده.

-الحمد لله الذي ارشدنا الى معالم الدين

تحفه الغریب (و نخبه الطیب)

طب، شرح قانونچه، از محمد مؤمن بن محمد قاسم جزائری شیرازی، مذکور در نجوم السماء.

التحفه الغریه (فی فتح ابواب الجنه)

فارسی، از علی رضا بن محمد کابلی (معاصر)، ط 1331 ق. ظاهراً برگرفته از مفتاح الجنه تألیف عبد الکریم جزائری است.

التحفه الغیاثیه (فی مسأله ابطال الرؤیه)

-و بعد فیقول الفقیر المستعین برّه المتعالی ملک سعید بن محمد الخلی خالی مسأله الرؤیه من معضلات المسائل... (کذا).

التحفه الفاخره

زین الدین علی نقی ابن محمد هاشم طغایی کمره ای فراهانی (-1060 ق)، برای شاه صفی صفوی (-1052 ق) اهدا کرده، مذکور در الهمم الثواقب مؤلف.

التحفه الفاطمیّه

فارسی، در احوال سیده النساء فاطمه الزهراء سلام الله علیها و مناقب و مصائب آن حضرت، از عبد الحسین بن محمد علی اصفهانی معروف به خوشنویس (معاصر)، مرتب بر 10 مجلس، ط.

ایران، 1328 ق.

تحفه الفاطمیین (فی احوال قم و القمیین) - تاریخ

قم

حسین بن محمد حسن متخلص به عاشق، تألیف:

1350 و 1351 ق، در 2 مجلد.

تحفه الفحول (فی شرح معرب الفصول)

حکمت، از محمد بن احمد معروف به خواجگی شیرازی، تاریخ شرح: 953 ق، اصل از خواجۀ طوسی، تعریب از محمد بن علی جرجانی.

تحفه الفضلاء (فی بیان اشتباه بلغه العقلاء)

محمد حسن بن محمد حسین مردودی (1306 ق-).

تحفه القابلین

فارسی، معانی و بدیع، از تراب علی هندی، خ.

فیض آباد هند.

تحفه القاری (من صحیح البخاری)

محمد علی عزّ الدین عاملی حناوی (-1303 ق).

تحفه القاری

فارسی، تجوید، از محمد بن حیدر قاری، مرتب بر مقدمه و 12 باب، خ. آستان قدس، ضمیمه ش 13514 (1250 ق).

ص: 573

تحفه القاری - تحفه القراء

فارسی، تجوید، از مصطفی بن ابراهیم قاری تبریزی (1007 ق-)، مرتب بر مقدمه، 12 باب و خاتمه، تألیف: 1067 ق، ط. بمبئی، 1302 ق، خ. آستان قدس، ش 3038 (1088 ق) و ش 13258 (1088 ق).

تحفه القاصدین (فی معرفه اصطلاح المحدثین)

محمد بن علی بن ابی جمهور احسائی، مذکور در کاشفه الحال مؤلف.

تحفه القدسیه (فی احکام الصلاه الیومیه)

فقه استدلالی، مؤلف از متأخرین بوده، خ.

حسینیة شوشریها، نجف.

تحفه القراء

فارسی، تجوید، از محمد علی بن محمد اسماعیل حسینی معروف به قاری، مرتب بر مقدمه و ابواب، خ. دیده شده.

-الحمد لله رب الارباب مسبب الاسباب...

تحفه القراء ---

ص: 574

تحفه المبتدی

منظومه در منطق، از علی بن حسین جامعی عاملی، خ. آستان قدس، ضمیمه ش 13622.

-ان اجل منطق ما اشتملا

علی ثناء الله عز و علا

خودش در 1090 منظومه را شرح کرده، خ.

موجود.

-الحمد لله الذي اختص بالمنطق الانسان فاقدرة

تحفه مبشریه

فارسی، طب، از محمد بن سعید لاری که به نام مبشر خان بن همایون شاه (سده 10 ق) تألیف کرده، خ. آستان قدس، ش 5065.

تحفه المتختمین

محمد بن محمد امان لکهنوی (سده 13 ق).

تحفه المتقین

اردو، در سوانح امام جواد (علیه السلام)، از اولاد حیدر بلگرامی، ط.

تحفه المتقین

اردو، ط. در بعضی از فهارس یاد شده و ظاهراً همان عنوان قبل است.

تحفه المتقین (فی اصول الدین)

نجم الدین بن خضر حبلرودی رازی (سده 9 ق)، صاحب ریاض نسخه را در استرآباد دیده بوده است.

تحفه المتقین (من بحار مناقب امیر المؤمنین (علیه السلام))

شرح 5 حدیث در مناقب آن حضرت، از ابو علی محمد معروف به عبد الکریم شهابی طبسی، تألیف: 1125 ق.

-حمد علی و صلاه جلی من الآمد الی الابد احمد بذاته

تحفه المتقین

فارسى، مواعظ، از على اكبر بن عباس يزدي حائري، تاليف: 1353 ق.

تحفه المجالس ---

ص: 575

تألیف: 993 ق، ط. حیدرآباد، 1931 م.

تحفه المجتبی

منطق، از سید محمد مؤلف التحفه الحسینیہ (سده 11 ق).

تحفه المحبتین (فی فضائل سادات الدین)

در امامت، از احمد بن محمد علی بهبهانی کرمانشاهی (-1235 ق)، مرتب بر مقدمه، 6 فصل و خاتمه، خ. دیده شده.

-الحمد لله اختار محمدا من المخلوقین...

تحفه المحبتین

فارسی، در تفسیر آیه تطهیر و ثبوت عصمت ائمه علیهم السلام، از مهدی بن حسین حسینی دزفولی (-1322 ق)، تألیف: 1312 ق، خ. موجود.

تحفه المحدثین

حدیث، از عبد الحسین بن یوسف موسوی عاملی، تألیف: 1331 ق.

تحفه المحدثین الی الشیخ زین العابدین

اجازة عزّ الدین جزائری برای زین العابدین بن سلیم عاملی، مورخ 1358 ق.

تحفه المحسنین

تجوید، از محمد رضا بن محب علی سبزواری (-1055 ق).

تحفه المحقق (فی شرح نظام المنطق)

شرح منظومه در منطق، اصل و شرح از ابو بکر بن عبد الرحمان حضرمی (-1341 ق)، ط. قاهره، 1330 ق.

تحفه المحققین

فارسی، کَشکول گونه ای از فوائد متنوعه، از احمد دامغانی، خ. دیده شده.

التحفه المحمدیه

شیخ محمد رضا طبسی (معاصر)، مذکور در آخر تنبیه الامّه.

التحفه المحمدیه

در خواص سوره های قرآن و برخی ختم ها، از عبد الرضا شوشتری، که به نام محمد بن ابی الفتح مرعشی شوشتری متخلص به رونق نگاشته، خ.

دیده شده.

التحفه المحمدیه (فی علم العربیّه)

محمد علی بن احمد انصاری قراچه داغی، مذکور در فهرست کتابهایش.

تحفه محمدیه

فارسی، هیأت و نجوم، از قاضی بن کاشف الدین محمد اردکانی یزدی، شاگرد شیخ بهائی، تألیف: 1019 ق، خ. آستان قدس، ش 5267 و ضمیمه ش 12223 (1057 ق).

-آغاز سطوح نیرمقال، طلوع صبح محامد ایزد متعال تواند بود

ص: 576

تحفه محمدیه

فارسی، تجوید، از محمود بن محمد علوی فاطمی، مرتب بر مقدمه، 8 باب و خاتمه، تألیف:

1288 ق. ط. تهران، 1297 و 1306 ق.

تحفه المحمدیه

ملا تقی بن میرزا تقی کوثر همدانی (-1332 ق)، ط. ایران.

التحفه المدنیّه

عروض و قافیه، از محمد بن محمود عصار لواسانی تهرانی (-1355 ق)، تألیف: 1290 ق.

التحفه المرتضویه

ادعیه و زیارات، ط. بمبئی.

التحفه المرتضویه-الصحیفه العلویه

التحفه المرضیه

منظومه در صرف، از محمد تقی بن اسد الله حسینی نجفی، تاریخ نظم: 1324 ق، ط.

قسطنطنیه، 1325 ق.

تحفه مرغوب

اردو، ترجمه راحت القلوب، ط. هند.

تحفه المسافر

فقه، در مناسک حج، از علی بن حسین کربلائی (سده 11 ق)، خ. آستان قدس، ش 2712.

تحفه المسافر

منظومه در صلاه مسافر، از مشکور بن محمد جواد حولای (-1353 ق)، ط. صیدا، 1348 ق.

-نحمدک اللهم یا ذا الرحمه

دلت علی وجوب شکر النعمه

تحفه المسافرين

عبد النبي بن علي كاظمي (-1256 ق)، مذکور در تکمله نقد الرجال مؤلف.

تحفه المسائل

فارسی، رساله عملیه، به صورت سؤال و جواب، مجیب: سید علی بن محمد علی طباطبایی صاحب ریاض (-1231 ق)، خ. دیده شده.

تحفه المسلمین - تحذیر المعاندين

تحفه المسلمین

ردّ نصارا، از میر محمد حسن علی خان بن محمد نصیر خان پادشاه سند، ط. سند.

تحفه المشتغلین

در علم اعراب، از محمد علی بن عزیز خالصی (- پس از 1320 ق).

تحفه المشتغلین

شرح باب استثناء از شرح بدر الدین محمد بن مالک بر الفیه، از علی بن محمد اعرجی کاظمی، تاریخ شرح: 1287 ق.

ص: 577

تحفه المظفریه

فارسی، در رد کریم خان کرمانی، از احمد بن علی اکبر مراغی (-1310 ق)، که به نام مظفر الدین شاه در زمان ولیعهدی او تألیف کرده.

تحفه المعاد للعباد

فارسی، در اثبات معاد، از محمد ابراهیم بن محمد علی امین الواعظین اصفهانی (-1349 ق).

تحفه المقرئین

فارسی، تجوید، از قاضی مصطفی بن ابراهیم قاری، شاگرد محقق سبزواری، مرتب بر 2 باب، تألیف: 1068 ق.

-الحمد لله المنزه بذاته عن اشاره الاوهام

تحفه المقلد

فقه، رساله عملیه، از عبد الله بن محمد رضا شبّر حسینی کاظمی (-1242 ق)، ط. تهران.

تحفه المقلدین

مختصر اصلاح العمل سید محمد مجاهد (-1242 ق) که شاگردش حسین بن محمد واعظ شوشتری به دستور او اختصار کرده است.

تحفه المقلدین را محمد بن ابی الفتح مرعشی متخلص به رونق به نظم فارسی در آورده است.

تحفه الملوک - صد پند لقمان

فارسی، اخلاق، ط. هند و ایران، مکرّر.

تحفه الملوک (و الوزراء)

فارسی، اخلاق، خ. موجود و مکرّر.

تحفه الملوک (فی السیر و السلوک)

فارسی، عرفان (سیر و سلوک)، از جعفر بن ابی اسحاق موسوی معروف به کشفی (-1267 ق)، تألیف: 1233 ق به نام فتحعلیشاه

قاجار، ط. تبریز: 1276 ق.

تحفه الملوک (فی السیر و السلوک) - السیر

و السلوک

فارسی، از بحر العلوم.

تحفه الملوک (فی السیر و السلوک)

فارسی، از ابراهیم بن عبد الجلیل، شاگرد شیخ احمد احسائی، تالیف: 1247 ق به نام عباس میرزا قاجار، خ. موجود.

تحفه الملوک

فارسی، طب، از زین العابدین عطار شیرازی (-806 ق).

تحفه الملوک

تاریخ انبیاء، از محمود بن محمد علی بهبهانی کرمانشاهی (-1269 تا 1271 ق).

تحفه الملوک (فی احکام الشکوک)

فقه، از نجم الدین حسینی، محمد صالح آل طعان (-1333 ق) از وجود نسخه در قطیف خبر

ص: 578

داده است.

تحفه الملوک (الذی هو خیر من الذهب المسکوک)

اخلاق، از سید ولی بن نعمت الله حسینی (سده 10 ق)، مرتب بر مقدمه، 8 باب و خاتمه، خ.

شهید مطهری.

-الحمد لله المتفضل المّان

تحفه الممالک (فی ترکیب الفیه ابن مالک)

محمد حسن بن محمد جعفر شریعتمدار استرآبادی (-1318 ق)، تألیف: 1261 ق (در 12 سالگی؟).

تحفه المنجمین

فارسی، نجوم، از جلال الدین محمد بن عبد الله یزدی، خ. آستان قدس، ش 5253 (1056 ق) و 2 نسخه دیگر.

التحفه المنطقیه-تحفه المبتدی

التحفه المنظوریه

در تعلیمات ابتدایی، ط. هند.

التحفه المنقلبه

اردو، در جواب التحفه الاثنا عشریه، ط.

التحفه الموسویه

فارسی، منظومه در مدح موسی بن جعفر (علیه السلام)، از محمد رضا شیرازی متخلص به سراج، تاریخ نظم: 1341 ق، ط.

تحفه المؤلف الناظم (و عمده المکلف الصائم)

در احکام صوم، از سدید الدین ابو الفضل شاذان بن جبرئیل قمی (سده 6 ق)، مذکور در اجازه صاحب معالم.

تحفه المؤمن ---

ص: 579

تحفه المؤمنین

اردو، رسالہ عملیہ، از فتاویٰ محمد ابراہیم بن محمد تقی لکھنوی (-1307 ق)، جامع: مرتضیٰ شاہ.

تحفه المؤمنین

فارسی، رسالہ عملیہ، از علی بن محمد حسین شہرستانی (-1344 ق)، ط.

تحفه المؤمنین (فی المسائل و احکام الدین)

اردو، عبادات و ادعیہ، از مظاہر حسن امروہوی (معاصر)، ط.

التحفہ المہدیہ

باب ششم الدر الثمین (یا دیوان المعصومین)، از محمد علی بن محمد طاہر خیابانی (معاصر)، ط. تبریز، 1354 ق.

التحفہ المہدیہ

در احوال امام مہدی (علیہ السلام)، از حسین بن نصر اللہ موسوی ارومی، مرتب بر 12 باب، تالیف:

1330 ق، ط. تبریز، 1335 ق.

التحفہ المہدیہ - علائم الظہور

محمد ناظم الاسلام کرمانی، ط. ایران، 1329 و 1332 ق.

تحفہ میر عالم - تحفہ العالم

تحفہ الناجی

گجراتی، در فضایل امیر المؤمنین (علیہ السلام) از غلام علی بن اسماعیل بہاونگری، ط.

تحفہ الناسکین (و زاد السالکین)

ادعیہ، بخشی از آن در نسخہ منتخب زیارات موجود است، این بخش در اعمال نوروز است.

تحفہ ناصری

فارسی، در ذکر فصحاء عرب، ط. ایران. ظاہراً با التحفہ الناصریہ کہ ذکر خواهد شد یکی است.

التحفہ الناصریہ (فی فنون الادبیہ)

منتخبات اشعار شاعران عرب، از ابو القاسم بن محمد ابراهیم رشتی (یا دشتی) که به نام محسن میرزا تألیف کرده، ط. تهران، 1278 و 1285 ق.

التحفه الناصریه

فارسی، ادعیه و زیارات، از جهانگیر بن محمد ولی میرزا معروف به حاج آقا خانه زاد، تألیف: 1287 ق، ط. تهران، 1287 ق.

التحفه الناصریه

فارسی، در بیان اصول و فروع به مشرب اهل حقیقت و طریقت و شریعت، از محمود بن محمد علی بهبهانی کرمانشاهی (-1269 ق).

تحفه النبی (صلی الله علیه و آله)

ادعیه و اعمال سنّت، از سید محمد (سده 11 ق)،

ص: 580

تحفه النجباء (فی مناقب آل العبا)

عبد الرحيم بن عبد الله حسيني، که برای شريف مکه تأليف کرده.

تحفه النجف

فارسی و عربي، اخلاق منظوم، از محمد بن مرتضى کشمیری (معاصر).

تحفه النجف

منظومه در صيد و ذباحه، از مشكور حولوی (-1353 ق).

-قال سمي جده المشكور

نجل الجواد العيلم التحرير

التحفة النجفيه

در بيان اقسام وجود، از محمد باقر بن محمد جعفر، تأليف: 1287 ق، خ. آستان قدس، ش 5958 (1289 ق).

تحفه النساك

منظومه در مناسك حج تمتع، از طاهر بن عبد علی حچامي مالکی (-1279 ق)، خ. دیده شده.

-نحمد من عرفنا المناسك

من رزقه لتارك و ناسك

تحفه النشأتين (فی مراثی الحسين عليه السلام)

باقر بن حبيب قاری حلی (معاصر)، ط. نجف، 1341 ق (با اللؤلؤ المنشور در یک مجلد).

اللؤلؤ المنشور جزء دوم آن است.

التحفة النظاميه

فارسی، در ایمان پدر ابراهیم (عليه السلام)، از عبد الصمد بن احمد موسوی جزائری (-1337 ق).

تحفه نظامیه - شرح سی فصل

فارسی، از عبد القادر بن حسن رویانی (سده 9 ق)، شرحی است بر سی فصل خواجه طوسی، خ. نجف؛ مرعشی، قم.

-حمد بی حد و شکر بی عد مر خالق احد را

التحفه النظاميه (في الفروق الاصطلاحيه)

علی اکبر بن مصطفی شروانی نجفی، تألیف:

1312 ق، ط. حیدرآباد، 1340 ق (چاپ دوم).

التحفه النوابیه (و الهدیه الاخرویه)

ادعیه و زیارات، از ابو المظفر محمد جعفر حسینی، مرتب بر 9 باب که 6 باب آن ترجمه مفتاح الفلاح است، که به نام نوابه شاهزاده بیگم صفوی تألیف شده، خ. شهید مطهری.

التحفه النوریه

عبد الله بن نور الدین جزائری (-1173 ق) بر نهج انموذج العلوم دوانی، تألیف: 1144 ق، خ.

دیده شده.

-اما بعد حمد الله علی فضله المبین.

تحفه الوارد (و غفال الشارد)

فخر الدین بن محمد علی طریحی (-1085 ق)، برخی از نوادگان او از وجود نسخه آن خبر داده اند.

ص: 581

تحفه الواعظین

محمد بن محمد نقوی لکهنوی (-1312 ق)، مذکور در مشاهیر علماء الهند.

تحفه الواعظین

در مواعظ و مصائب، از مظفر حسین بن ضامن حسن رضوی لکهنوی (معاصر).

تحفه الوافی (فی العروض و القوافی)

محمد صادق ادیب الممالک فراهانی (-1336 ق). در اصل تحفه الوالی آمده است.

تحفه الوجود

فارسی، حکمت و عرفان، از جلال الدین حسینی ذهبی شیرازی ملقب به مجد الاشراف، ط. سلما، 1333 ق.

تحفه الوزراء و السلاطین

اخلاق، از جلال الدین محمد اصفهانی، ط.

تهران، 1291 ق، 1314 ش؛ ایران، 1282 ق.

-چهار چیز نگاهدار پادشاهی است

تحفه الولی

ترجمه و شرح فرمان مالک اشتر، از محمد حسین بن احمد یزدی، تألیف: 1227 ق به دستور محمد ولی میرزا، خ. کربلا.

-طرازنده اورنگ پادشاهی...

تحفه الولی و الوصی

نحو، از سید محمد (سده 11 ق).

التحفه الیوسفیّه - تاج المواعظ

التحقیق

اصول فقه، از احمد بن محمد حسنی عطار بغدادی (-1215 ق).

التحقیق

فقه، نیز از احمد عطار بغدادی، در چند مجلد، خ. موجود (در 4 مجلد، بخش طهارت).

التحقیق

بحث در لفظ جلاله، از محمد مهدی بن علی اصغر قزوینی (سده 12 ق).

تحقیق الاحکام

فقه، از موسی بن جعفر کرمانشاهی (-ح 1340 ق)، خ. دیده شده.

تحقیق الاحکام (فی بیان الحلال و الحرام)

شرح مکاسب انصاری، از حسین بن احمد آل سمیسم لامی (-1340 ق)، تالیف: 1331 ق، در 2 جزء.

تحقیق الادله

اصول فقه، از محمد حسین بن محمد علی شهرستانی (-1315 ق)، خ. موجود.

تحقیق الاسلام و الایمان ---

ص: 582

تحقیق البیان (فیما یجب تعلمه علی النسوان)

اردو، از محمد مجتبی بن محمد حسین نوگانوی (معاصر)، ط 1354 ق.

تحقیق البیان فی تأویل القرآن

راغب اصفهانی، مذکور در روضات.

التحقیق الجدید

اصول فقه، از محمد حسین، ط.

تحقیق جعفری (فی افتراق المذاهب)

اردو، از غلام حیدر ہندی، ط. ہند.

تحقیق الجهات

غیاث الدین منصور دشتکی (-948 ق)، ظاہرا با رسالہ او در باب قبلہ یکی است.

تحقیق حق

اردو، امامت، از سعادت حسین بن منور علی سلطان پوری (معاصر)، خ. دیدہ شدہ.

تحقیق الحق (فی وجوب الجمعہ)

محمد بن عاشور کرمانشاهی (سدہ 13 ق)، مذکور در فہرست تصانیف او.

تحقیق الحق و ازہاق الباطل

فارسی، کلام، در رد بایون، دہریون و نصارا، از محمود بن محمد حسن شریعتمدار استرآبادی، مرتب بر 3 مقصد.

تحقیق الحق و ابطال الباطل

حسن علی بن عبد اللہ آل بدر قطیفی (-1334 ق).

تحقیق الحقایق (فی معرفہ السادات و الخلائق) -

گلزار مصطفی - محبوب التواریخ

فارسی، از حسین علیشاہ بن روشن علیشاہ نقوی، مرتب بر 15 گل، تالیف: 1306 ق، ط.

هند، 1322 ق.

تحقیق الدلائل (فی شرح تلخیص المسائل)

متن و شرح از ملا علی کنی (-1306 ق)، ط.

تهران 1314 و 1317 ق.

تحقیق الدلائل (فی توضیح ثلاث مسائل)

فقه، از فتاح بن محمد تبریزی شهیدی (سده 14 ق)، خ. دیده شده.

تحقیق دلائل الاحکام (فی شرح شرایع الاسلام)

مؤلف معاصر صاحب حدائق بوده است، خ. دیده شده.

تحقیق الرجعه

اردو، ط. هند.

تحقیق الزوراء

شرح الزوراء دوانی، از کمال الدین محمد بن فخر لاری، تألیف: 928، خ. ملک.

-الحمد لمن هو محمود بلسان کل حامد

ص: 583

تحقیق الصواب (فی مباحث الاستصحاب)

اصول، از علیشاه بن صفدر شاه رضوی کشمیری (-1269 ق)، خ. موجود.

تحقیق صوم عاشوراء

اردو، ط. هند.

تحقیق عجیب (فی عدم ضمان الطیب)

تاج العلماء علی محمد نصیر آبادی (-1312 ق)، ط. هند.

تحقیق عطش الحسین (علیه السلام)

اردو، از حبیب حیدر، ط. هند.

تحقیق فقه الرضا (علیه السلام)

محمد هاشم بن زین العابدین موسوی خوانساری (-1318 ق)، ط 1317 ق.

التحقیق فی التکفیر و التفسیق

مؤید بالله یحیی بن حمزة ادیسی (-749 ق)، مذکور در ذیل کشف الظنون.

تحقیق القبلة ---

ص: 584

تحقیق معنی القابلیه

به احتمال از محسن فیض، خ. مشکات.

تحقیق وجوه المعرفه

ابو القاسم علی بن احمد علوی (-352 ق)، مذکور در رجال نجاشی.

التحقیق و التنقیح (قیما یتعلق بالمقادیر)

جعفر بن خضر جناحی کاشف الغطاء (-1227 ق)، ط. (با خصایص یوم الجمعه).

-الحمد لله باری النسم...

التحقیقات

فن دوم از فنون ثلاثه کشف الغطاء.

التحقیقات (فی احوال الموجودات)

فارسی، حکمت، از شمس الدین محمد معروف به ملا شمس گیلانی (سده 11 ق)، خ. موجود.

-سپاس تقدس اساس.

تحقیقات الاصول

اصول، از عبدالمحمد بن حسن زایر دهام نجفی (-1357 ق)، تقریرات استادش آیه الله آخوند خراسانی، خ. موجود.

التحقیقات العلویه

رفیع الدین بن علی اصغر طباطبایی تبریزی ملقب به نظام العلماء (-1326 ق).

تحقیقات الفریقین حول حدیث الثقلین

اردو، اخبار، از محمد حسین بن تاج الدین تیجانی پاکستانی، تألیف: 1378 ق.

تحکیم الامانی (فی التعصیب)

نظام الدین، شاگرد دلدار علی نصیر آبادی.

-نحمدک اللهم یا خیر الوارثین...

تحليل الكتابي و الحربي و كيفية ذلك

عيسى بن محمد صالح اصفهاني (-ح 1074 ق)، والد صاحب رياض.

تحليله التائب (و بغيه العامل الرابع)

اخلاق، مؤلف شيعه بوده، مرتب بر مقدمه و 8 قطب، خ. موجود.

تحليل الامه

فقه، از ابو طالب بن ابو القاسم موسوی زنجانی (-1329 ق)، مذکور در آخر ايضاح السبل مؤلف.

تحليل التتن و القهوه

فقه، از سليمان بن علي شاخوري (-1101 ق)، در رد بعضی از اخباريون كه آنها را حرام می شمردند.

تحليل السمك جمله

نيز از سليمان شاخوري.

تحليل الغنا-الغنا

ص: 585

تحليل ماده و قوه

فيزيك، از بهاء الدين حسام زاده بازارگاد، ط.

تهران، 1310 ش.

التحمل، كتاب

ادعيه، از مآخذ البلد الامين كفعمى.

تحمل العباده عن الغير

فقه، از ابو العباس احمد بن فهد حلى (-841 ق)، خ. موجود.

-ان اولى ما سئح به الخاطر و صدرت به الدفاتر

التحميد و التسميه (و ما يتعلق بها من المسائل

الادبيّه)

محمد حسن بن محمد جعفر شريعتمدار استرآبادى (-1318 ق).

التحنيط

در حرمت آنچه غير مسلمانان در تحنيط به كار مى برند، از محمد على هبه الدين شهرستانى، بخشى از آن در مجله علم (1330 ق) چاپ شده است.

تحويل سالهاى مواليد

فارسى، احكام نجوم، از ابو معشر جعفر بن محمد بلخى، مرتب بر 9 مقاله، خ. موجود.

تحويل سنى المواليد

احكام نجوم، از ابو سعيد احمد بن محمد سجزى.

التحيات الطيبات (و التسليمات الفائحات على

محمد و آله الهادين للحسنات)

ادعيه منظوم، از قوام الدين محمد بن محمد مهدى سيفى قزوينى، تاريخ نظم: 1121 ق، خ. ديده شده.

-الهی بحق المصطفی و ابن عمه

و سبطیه و الزهراء آل عباء

تحیه اهل القبور (بما هو مأثور)

ادعیه، از حسن صدر الدین موسوی کاظمی (-1355 ق).

تحیه الزائر

ادعیه و زیارات از اسماعیل بن علی نقی تبریزی (-1295 ق).

تحیه الزائر (و بلغه المجاور)

فارسی، ادعیه و زیارات، از حسین بن محمد تقی نوری (-1320 ق)، استدرکی است بر تحفه الزائر مجلسی، ط. تبریز، 1323 ق؛ تهران، 1327 ق.

تحیه الزائر

ادعیه و زیارات، از عبد الله بن محمد رضا شبر حسینی (-1242 ق)، مرتب بر مقدمه، 12 باب و خاتمه، تألیف: 1224 ق، خ. کاظمین.

-الحمد لله الذي رزقنا محبه اوليائه

ص: 586

تحية القراء

مهدى بن محمد صادق حسینی قمصری کاشانی (اوایل سده 14 ق)، ط.

التحیه المبارکه

در احکام اسلام، از ابوالمکارم بن ابی القاسم موسوی زنجانی (-1330 ق)، خ. موجود.

ص: 587

بسمه تعالی

هَلْ يَسْتَوِي الَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ

آیا کسانی که می دانند و کسانی که نمی دانند یکسانند؟

سوره زمر / 9

آدرس دفتر مرکزی:

اصفهان - خیابان عبدالرزاق - بازارچه حاج محمد جعفر آباده ای - کوچه شهید محمد حسن توکلی - پلاک 129/34 - طبقه اول

وب سایت: www.ghbook.ir

ایمیل: Info@ghbook.ir

تلفن دفتر مرکزی: 03134490125

دفتر تهران: 021 - 88318722

بازرگانی و فروش: 09132000109

امور کاربران: 09132000109

مرکز تحقیقات رایانگی

اصفهان

گامی

WWW

برای داشتن کتابخانه های تخصصی
دیگر به سایت این مرکز به نشانی

www.Ghaemiyeh.com

www.Ghaemiyeh.net

www.Ghaemiyeh.org

www.Ghaemiyeh.ir

مراجعه و برای سفارش با ما تماس بگیرید.

۰۹۱۳ ۲۰۰۰ ۱۰۹

